

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_I 198680

UNIVERSAL
LIBRARY

ವೆಂಕಾನಾತ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ಯ ಣಂ
ಅ ಯೋ ಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

AYODHYAKANDAM (RĀMĀYANAM) OF VENKĀMATYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS

1954

[PRICE, Rs. 6-8-0.]

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ಯ ಣಂ
ಅ ಯೋ ಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

AYŌDHYĀKANDAM

(RĀMĀYANAM) OF VENKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS

1954

INTRODUCTION.

The manuscript of Rāmāyaṇa by Veṅkāmātya was selected by the Editorial Committee of the Government Oriental Manuscripts Library and was approved by Government for publication during 1951-52. Accordingly, the Sundara Kāṇḍa was taken up first, in view of the special significance with which it is looked upon and was published as No. 20 in the Madras Government Oriental Manuscripts Series. In the manuscript of Veṅkāmātya Rāmāyaṇa preserved in this Library, some verses in the beginning of Bālakāṇḍa and in the middle of Āraṇyakāṇḍa are wanting. Therefore, Ayodhyā Kāṇḍa, which is complete, was next taken for printing. Enquiries are being made to ascertain if any other copies of Veṅkāmātya Rāmāyaṇa are available which may contain the portions missing in this library manuscript and I appeal to the Kannada public to inform me about the existence of any such manuscripts and thus enable me to publish this rare manuscript in complete form. The remaining Kāṇḍas will be published and placed before the Kannadigas in due course.

The literary importance of this Rāmāyaṇa and the particulars regarding the author, Veṅkāmātya and his scholarship were dealt with in the introduction to the Sundarakāṇḍa. It is not, therefore, proposed to repeat them here. It may, however, be pointed out that the description of Citrakūṭa for which one complete Chapter has been devoted and which is full of high poetic imagination and figures of speech, shows that the author was not merely a prosaic story teller but a poet of a high order.

My thanks are due to Sri V. Hanumanthachar, M.A., L.T., Librarian, and to Sri K. Krishna Sharma, former Pandit of the library, for preparing the press-copy. I have also to thank the Superintendent, Government Press, Madras, for completing the printing in an efficient manner within a short time.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS-5,
8th May 1954.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator.

ಮು ನ್ನು ಡಿ

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ವಿರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣವು 1951-52 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿ ಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ತದನು ಸಾರವಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೆಂದು ಸಂದರ್ಶಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಕಲ್ಪವಾದ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿ ಸಲಾಯಿತು. ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಇರುವ ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ, ಬಾಲಕಾಂಡದ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥವಿಂತಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡವು ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉಳಿದ ಕಾಂಡಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಂಡಾರದ ಪ್ರತಿ ಯಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಇತರ ಪ್ರತಿಗಳ ಆವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಅದುದ ರಿಂದ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ರಾಮಾಯಣದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳಿದ್ದ ಮಹಾಕವಿಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಗಳನ್ನು ಭಂಡಾರದವರಿಗೆ ಎರವಲಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವಶ್ಯವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಲೋಕ ವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಡ್ಡವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಸಂಭವವೇಕೆಂತ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಈಗಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನವು, ಕವಿಯ ಕಾಲದೇ ಮುಂತಾದುವು ಸುಂದರ ಕಾಂಡದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತದ ವರ್ಣನೆಗೆ ಇಡೀ ಒಂದು ಸಂಧಿ ಖಾಲಿವಾಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ಕವಿ ವೆಂಕಾ ಮಾತ್ಮ್ಯನು ಸಾರವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಕತೆಗಾರನಾಗಿರದೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಕವಿ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗುವುದು.

ಇದರ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಹನುಮಂತಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಬಿ., ಮತ್ತು ಟೈಪ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಪಂಡಿತರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮ ಇವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯು ಸಂಸ್ಕರಣೆಯಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ, ಸರ್ಕಾರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಸೂಪರಿನ್‌ಟೆಂಡೆಂಟ್‌ರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯು ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ }
ಮಾನ್ಯ ಸಿಕ್ರೆಟರಿ, ಲೈಬ್ರರಿ, }
ಮದರಾಸ್-5.

ಡಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್,
ಕಲ್ಯಾಣಕರ್.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮಕೃತ ರಾಮಾಯಣಂ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಶ್ರೀಕಾಂಡ ಸಾರಸಾಗರಮುಖ್ಯಗಾಂಧರ್ವ
ಪಾಕಶಾಸನ ಮೌನಿರಾಜ ಮಂಡಲಜನಾ |
ನೀಕ ಸಂತೋಷದಿಂದಿನೆಯ ಭವಾಶಾರವೇದಿಕಾಮಧ್ಯದಿ ||
ಭೂಕಾಂತಿಯುಣುಗಿನಹ ಕೌತುಕದಕರದಿಂದ |
ನೇಕವಿಭವದೊಳನುಪರೊಡವೆರೆದು ಕುಳ್ಳುವ |
ಲೋಕಲೋಚನ ಕುಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಘವೇಶ್ವರಂ ಪಾಲಿಸುಗೆ ಮನದಿವ್ಯಮಂ || (1)

ಕರಧಿಯೊಳ್ಳರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಲೋಕರಕರದು |
ಕರದಾಸೆಯಂ ನಡೆವ ದೇವನಂತತಿಗಳಂ :
ತಿರಲಿ ನುತಿಸನು ನಮಿಸೆ ಕನಸಿನೊಳೊಗೊಡಂ ಗಣಿಸೆ ನವತುಗಳ ಬಳಕೆ ||
ಕರದಗ್ರದೊಳ್ ಕರಧಿಯಿಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರತಕ್ಕುಪಾ |
ಕರ ನೀರದಾಕಾರ ಕರಣಜನಮಂದಾರ |
ಸರಾಣ ವಂಶದಾಮ ಭವನಂಭಿದ್ವಯವ ಜಾನಿಸುವೆ ಮಾನಸದೊಳು || (2)

ಸಿಂಧುವನ್ನಂದುವೆನಲತಿ ವೇಗದಾಂಟ ಮಣ |
ಬಂಧುರದನಾಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿಶಿಸೊಳ್ ಜಗ |
ದ್ವಂಧು ಗೋತ್ರದನುಸಿಯಂ ಕಂಡು ಮಾಣಿಮಾದ್ರಿಯಿತ್ತು ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿದ ||
ಕಂಠರಗಳರೈದ ನಾಂತವನ ಭಂಗಿಸಿದ |
ಸಿಂಧುಸಮಗಂಭೀರ ನೆನೆದನುಹರಕರಣ |
ಬಾಂಧವನ ಕರ್ಮದಾತಾರ ಕೆಟ್ಟನಗರವಾಂಜನೀಯಂಗಿರಗುವೆ || (3)

ಲಲಿತನತ್ಯಳಿಗಳಾಧಾರನರ್ಗಳ ಕೂರ |
ಫಲದಂಕನಿಕ್ಕಂಕ ಲಂಕಾಭಯಂಕರನ |
ಸುಲಲಿತೋದ್ಧಾರ ಭಕ್ತಾಧಾರ ಭವದೂರ ಮರುತಾತ್ಮಜನಂಭಿಗೇ ||
ಒಲವಿನಿಂದೆರಗಿ ಪಾರ್ಥಿಸಿ ನುತಿಸಿ ತದ್ವಯಾ |
ಕಲಿತನಾಗುತೆ ರಾಮಾಚರಿತಾಮೃತೋದಧಿಯೊ |
ಳಾಲಿವೆ ನಿಷ್ಪಾರ್ಥಗಳ ನೀವಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡನಕಲಾಗವೋದ್ದಂಡಮಂ || (4)

ಸೂತನಂ ಬೆನಗೊಂಡ ರಬಳಮುನಿಗಣ ತತ್ತ್ವ |
ಜಾತದರ್ಥಗಳಂ ತಿಳಿದು ಹಣ್ಣೊಡಿಸಿದ |
ಗೀತೆಯುತೆಯಾರ್ಥಾಗಿಗಮಿತ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬಾಲಕಾಂಡದೊಳ್ ಹುಚ್ಚರಿತೆಯಾ ||
ಭೂತದತಿ ಮಗುಳ್ಳೊನ ಬೇಳ್ ನೆಂಬರ್ಥಮಂ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಮಗುಸು ಕೃತಿಗಳಂ ಮಾಳ್ವದೆನ |
ಕಾತತ್ವನಿಧಿ ಯಮಿಜನೋತ್ತಮರಿಂತೆಂದ ಮೀಲ್ಮಣಿಯವಿಸ್ತರದೊಳು || (5)

ತೋಳೆ ಬಲುಹಿಂದಮರರಾಳುವನೆ ಸಬನಾಗಿ |

ಬೂಳರಕ್ಕ ಸಗಣವನರಿದು ಸದ್ವರ್ಮಗಳ |

ಪೀಳಿಗೆಯವರ್ಚಿಸಿದೊಬ್ಬಳೆಯಾಗಂಗಳನ್ನೆ ಸಗಿದೆಂ ಬಹುವಿಧದಲಿ ||

ಮೇಳಗೊಂಡಿದೆ ವಯೋಧರ್ಮ ಭೂಭಾರಮಂ |

ತಾಳುವೆದರೆಮಿಂದ ಜೀರ್ಣವಾಮಮದೇಹ |

ಬೇಳಲೇಂ ಪೊರೆಗಲಸಿತ್ತಿನ್ನು ವಿಕ್ರಮಿಸು ವೊಡೆ ಬಯಸುತಿದೆ ತಾಣವನ್ನು || (18)

ಸುರಪನಿಭವಿಕ್ರಮಂ ಸಕಲ ಕಲಾಘೋಗುಣ |

ದಿರವು ಕರುಣಾಕರಧಿ ಕಳೆಗಳೆಗ್ಗದದೇಹ |

ತರಣಿಕಾಲಭೂದಾಣಂ ಮತ್ತುತ್ರರಗ್ರಭವರಾಘವಂಗೀ ಭಾರಮಂ ||

ಪೊರಿಸಿ ಭವದನುಮತಸಿ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದ |

ಲಿರುವೆನೆಂದಿಚ್ಛೈಸುತಿರೆ ಚಿತ್ರವೀಣಾರ್ಕಾರ್ಯ |

ದಿರವನಾಳೋಚಿಸಿ ಸು ಬಿಸನೀಯಲಾಂಗೈವೆನೆನಲರಸರಿಂತೆಂದರು || (19)

ಧಾರಾಣಿಯಭಾರಮಂ ಧರಿಸಿಬೆಳಗುವ ಮಹಾ |

ಮೇರುವೆಯಾನಿಜನಿಳಯಾಪದಲಿಯಾಂತೆನೆವಶ್ಯಂ |

ಗಾರಮಯಾಸ್ತಂಭಮಂವಾಳ್ವನೆಂದೆಣಿಸಿ ಕೇಳ್ವಿ ನೃಪಕುಲತಲಕನೆ ||

ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂಸೃಜಿಸ ಪಾಲಿಸುವಹ |

ತ್ಯಾರಣನ ಭವವೀಯರಾಷ್ಟ್ರಕಥಿನಾಥನಂ |

ವೋರಂತೆ ಆಯಿಲೆಳಸಿದ ಮಂತ್ರವೈ ಚಿತ್ರಾತರಮಾಯ್ತು ನೆರೆದಸಭೆಗೆ || (20)

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಗುಣಂಗಳ ದೊರೆಯಾನಿಖಿಳ ಭೂ |

ಪೋತ್ತಮರ ಮಸ್ತಮಾಣಿ ಸತ್ಯಭಾನಿವಹಕಣಿ |

ಚಿತ್ತದ ವಸಂತನಳಕೂಬರ ದಯಂತರಂ ಗೆಲುವ ಜೆಲುವಿನ ಧೋರಣಿ ||

ಉತ್ತಮರ ಮನದಿಚ್ಛೈಮೀವ ಬೆಂತಾಮಾಣಿ ರೆ |

ಘೋತ್ತಮಂ ಕ್ಷೇತಾತಪತ್ರ ಸಚ್ಚಾಯೋಳ್ |

ಮತ್ತೀಭವಡರಿ ಬಹಾದೀಕ್ಷಿಸುಧಿಲಾಸೆಯೊಂದಿಹದೀ ಸಭಾಸಜ್ಜನಂ || (21)

ಘನಸವಭೃದಯಾದಿರವ ಬಯಸುವ ಮಯೂರಗಳ |

ಇನನಧಿಕ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕೋರಾತಿಕ ಕಮಲಗಳ |

ವಿನಯಾದಿಂ ಕಶಿವೃದ್ಧಿಯಂ ನೆನೆವ ಕರನಿಧಿಯ ಮಾನಸದ ವರ್ಚುಗೆಯನು ||

ಅನುದಿನದಿ ಬಯಸುವ ಮರಾಳನಾಯಕನಿರವ |

ನನುಸರಣೈಗೈವುತಿದೆ ನೆರೆದೀ ಸಭಾಸದರ |

ಮನದಿಚ್ಛೈ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯ ರಾಮಾಚಂವ್ರಮಾನ ಭೂರಮಾಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ || (22)

ಮತುಗಳರಗನ ಬಯಸದಿರುವ ಭೂಪಾತನಂ |

ತತಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರಮದುಂಟೆ ಸುರರಾಜನನು |

ಮತಿಯುಪಡೆಯದೆಲೆಹೀವವಮಮಂಟೆ ರಘುಪತಿಯನರಸಿನಿಹದಿಹ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಾ ||

ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಿಹ ಮನುಜರಿಂಗೆ ಕಾಭಕರವಾರ್ತೆ |

ಯತಿಶಯಗಳಾಂಟೆ ಜನನಾಥ ಮತ್ತೀನಗರ |

ಪತಿಯನಿಸು ಬೇಗ ನಾಳೋಚಿಸುವುದೇನೆಂದು ಸಭೆನುಡಿಯ ನೃಪನಿಂದನು || (23)

ಚರಕಾಲ ಸದ್ಧರ್ಮವಿಡಿದು ಮತ್ತೀಲೋಕ |
 ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದು ಪರಿಜನರ ಪುರಿಜನರ |
 ಪರಿಪೂರ್ಣಕಾಮರೆಂದೆನಿಸಿ ಹಿತದಿಂಪೊರೆವ ನೈಪತಿಯಾನಿರಲು ಬೇಗ
 ತರಳನನಶಿಕ್ಷಕನ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾರದಕುರಾವ |
 ನರಿಯದನ ಬಯಸಿದರದೇನರಿತು ರಕ್ಷಿಸುವ |
 ಭರಕರುಹನೆಂತವ್ವನನಲರಸಗಿಂತೆಂದರಬಿಲ ಬುಟ್ಟಿದೊರೆಗಳೊಲಿದು ||

(24)

ಲೇಸನಾಡಿದೆ ನೈಪತಿ ಕಕ್ರನಿಭವಿಕ್ರಮನ |
 ಕೂಸನುತಾತನೊಳಗಿವ್ವ ಸದ್ಗುಣಗಣ ಗ |
 ಲೇಸೆಂದು ಗಣಿಸಲಾಶಿಸುವರೆ ಭುಜಂಗಳ ಸೊಲ್ಲ ವೆಣ್ಣೆ ನೆಯರಾಗಳು ||
 ವಸರವರಕಟ ಸತ್ಯಗಳ ಸಮೂಹದೊಳ |
 ಗೀನುಡು ವಾವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ |
 ಭಾಸುರಂಗೈದೆವಿನಾಲಿಸಂದೆನುತುಸಿದ್ಧ ರಾಸ್ತು ನಮಂಟಪದೊಳು ||

(25)

ಬಲದೊಳಂವ್ರಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಸತ್ಯ |
 ದಲಿ ಮಹಾಬಲ ಶಾಂತಿಯೊಳು ಚಂದ್ರ ಧೈರ್ಯದಿಂ |
 ದಲಭುತುಹಿನಾಚಲ ಕ್ಷಮೆಗಂ ಧರಿತ್ರಿ ಕೋವಕೇಣಿಯಾ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕಾರ್ಯ ||
 ಜಲಜಮಿತ್ರಂ ಸತ್ಯದಲಿ ಧರ್ಮನಿರಡನೆಯ |
 ಜೆಲುಪಿನೊಳಗಟ್ಟಿನೀದೇವರ್ಕಳರೀತ |
 ಕಲಿತನದಿ ವಿದ್ಯು ಕರಾಣದಿಶಂ ನಿಗಮದೊಳ್ಪೊಮ್ಮ ದಾನದಿಸುರತರು ||
 ಕರಿತುರಗದೇರಾಟ ಕರಚೂಪಗಳಕೂಟ |
 ಸರಿದೊರೆಗಳೊಡನಾಟ ಸಕಲಕಲಿಗಳವಾಟ |
 ನಿರತಗಾಂಧರ್ವವೀಣಾ ಕಲಾಪಾದಿಗಳನರಿತ ಭಾವಜ್ಞರುಗಳ ||
 ದೊರೆಯೀತ ಕೇಳ್ತುತ್ಸುಷ್ಟಿ ಕಲಿಗಳದಾತ |
 ಪರಮತೀಜೋಭರಿತ ಪೂಜನಾಮಾಳಚರಿತ |
 ಸರಸಕರುಣಾಪಾಂಕ ಸಕಲಮನುಜೋತ್ತಂಗ ನಿಖಿಲಾರ್ಥದಾತ ತಾತ ||

(26)

(27)

ದಾರಾಣದನುಡಿಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಕಡೆದಿಂಪಿಲ್ಲ |
 ಸಾರಿದರಿಗರವಲ್ಲ ಸಾಹಸಕ್ಕೆಣೆಯಿಲ್ಲ |
 ಚಾರಾತರಭಾಷೆಗೆರಡಿಲ್ಲ ಮರೆನೊಕ್ಕರಿಂಗಡರಿಲ್ಲ ದೈವ್ಯನಲ್ಲ ||
 ಧಾರಾಣೇಸುರರಲ್ಲ ದೃಢದಿ ಜಪಿಸುವರಲ್ಲ |
 ದೋರಂತೆ ವರತಿಲ್ಲ ನಾರಾಯಣಾಂಶೆಯಿಂ |
 ಸೂರಿಜನರಕ್ಷಿಸಂಭವನಲ್ಲ ದೀರಾಮ ನರನಲ್ಲ ಲೋಕನಲ್ಲ ||

(28)

ದರಹಾಸಯಾತಭಾಷ ದೀನಜನರಂನೋಡಿ |
 ಪೊರೆವ ಕರುಣಾರಾಶಿ ಕೃತವಾಪಗತಾಂಗ |
 ನೋರೆಯಾನೆನೆನಂ ಕಿಂಚಿದುಪಕೃತಿಯ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಗಳಾತಿಕ ಸಜ್ಜನರೊಳು ||
 ಪಿರಿಯಗುರು ದೇವತಾರಾಧಕ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ |
 ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತಕಲಿ ವಿಜಯನೀತನ ಕೋವ |
 ವರನಿಡ ಲಗಳಾಗಲಿದು ನಗರೀಜನರ ನೆಣೆಪನಾತ್ಮಜರಂದದಿ ||

(29)

ಚಹಿಸಲಾರಾಗಲವರೀಪ್ಪಿತವ ಸಲಿಸ ಗೋ ।

ದ್ವಿಜರಾಯನಂ ಕಂಡು ಸೈರಿಗನಮ್ನದೊಳು ।

ಕುಪನರ್ಕಳಂ ನಿಲಿಸ ಪರಂತರಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಳ್ತುಳುವನು

ನಿಸವಲ್ಲ ದನ್ಯತ ನುಡಿವುಚಿಸಂ ಪರನಿಂದ್ಯ

ರುಜಿಯನಾಕರ್ಷಿಸಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಾದೊತೆ ।

ಯಜಮಾನ ಮೂಕಬಧಿರಾಂಧರ ಕಜ್ಜುಗಳ ನಾಡನವರಂ ಕೋಪಿಸಂ ॥ (30)

ಪರನಮಾನೀಕರೊಳ್ ದರ್ಪಣಾನ್ಯಾಯಾದಿಂ ।

ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹಂ ಪಾಪಪುಣ್ಯಂಗಳಂ ।

ನೇಮರಾಳ ನ್ಯಾಯಮಾಗೈದೆ ವಿಂಗಡಿಸ ಪಿಕನಂತ ಕಾಲವರಿತು ।

ಸ್ವರಗೋಡುವ ಭಮರಮಂತರನುವನು ವಾಸನೆಯ ।

ನುರಗದಂತತಿಜಾಗ್ರತೋರ್ಧ್ವದು ಸಾಗರದ ।

ಪರಿಯೂಕ ಗಂಭೀರ ಗುಣೈನಿಂ ತನ್ನಿನಿಂ ಕೇಳವನಿಪಾಲತೀಕ ॥ (31)

ತಾಟಕಿಯ ತಂದಿಕ್ಕಿದವರಾರು ಮಾರೀಚ ।

ಕೀಟಕಸುಬಾಹುಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಶಿಕಮ ।

ರಾಜಪುರುಷರ ಮುಖವ ರಕ್ಷಿಸಿದರಾರಹಲ್ಯಾಂಗನೆಯ ನಿರ್ಮಾ ಲಿಯನು ॥

ನೋವಮಾತ್ರದಿ ಮಾಡಿದವರಾರು ಶಿವಚಾಪ ।

ನೂಟಿಯಂ ನೆಗೆತ್ತಿ ಸೀತೆಯಂ ಮಿಗೆ ಗೆಲಿದು ।

ಕೋಟಿನೃಪರಂಕೊಂದ ಭಾರ್ಗವನ ಗರ್ವಮಂ ಸೆಳೆದನಾರೀತನತ್ತಿ ॥ (32)

ಪೊಗಳಲೆಂತಳವಪ್ಪುದೆಮಗೆ ಸದ್ಗುಣಗಣವ ।

ಬಗೆಗಳನಿಳೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸನಾಲ್ಕೊಗಂಗರಿದು ।

ಜಗತಿಯೊಳು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಭ್ವ ತಾನೆ ॥

ಮಿಗೆ ಗೋದ್ವಿಜರ ಪೊಲೆಯ ಕರಾಣದಿಂದೈತಂದ ।

ಬಗೆಯಲ್ಲದಿವು ಭೂಭೂಷೋತ್ತಮರ ಸಂತತಿಗೆ ।

ಸೋಗಯಿಪ್ಪವೆ ಸರ್ವಗುಣಸಂದೋಹಮೊಂದೆನೆಯ ರಘುವೀರ ರಾಮನಂತೆ ॥ (33)

ಈತನರಸಂದೊಡಂ ಸುಖದೊಳಮೆವೆಂದು ।

ಭೂತಳದ ಜನರಲ್ಲ ಯಕೆಗೊಂಡಿದೆ ಮಾನಿ ।

ಪ್ರಾತಃಪಾಡುಗಣ್ಣ ವರ ಬಳಗಮಾಕಾಂಕ್ಷಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮನಭ್ಯುದಯಮಂ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದನುಮತಿಸಿ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ

ತಾತನಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಂತೋಷಗೊಳಸಲ್ ಜನವ ।

ಖ್ಯಾತವಾದಪ್ರಮು ನಿಜಕೀರ್ತಿ ಮೂಲೋಕದೊಳಗೆಂದು ಬುಧತತಿಸುಡಿದುದು ॥ (34)

ಮೊಳಗೆ ಘನವಾಗಸದೊಳಾಲಿಸುತಮನ್ನೆಗಂ ।

ಪುಳಕದಿಂ ಮೆಯ್ಯುಬ್ಬಿ ನಲಿವ ಸೋಗೆಯ ತೆರದಿ ।

ಕಳಕಳವದ್ವಿಜಗಣೋಕ್ತಿಗಳ ಕೇಳತನ್ನೈತತಿ ಹಗ್ಗಿ ಮೆಯ್ಯುಬ್ಬಿಸುದದಿಂ ।

ಬೆಳಗೆ ಮಿತ್ರೋದಯಂ ಸರಸಿಸಂ ಮಾಕಂದ ।

ಪೊಳಸಾಂತ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ ರಾಮನಭೀಕಮಂ ।

ವೆಳಗನಿಟ್ಟುಕೆ ನೇತ ಯಾಗ ತೊಳಗುವಂದದಿಂದುಣ್ಣೆ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಾಗ ॥ (35)

ದತ್ತನೆಯ ದನಿಗೇಳೆ ಪಲವು ವಿಧಚಿತ್ರತರ ।
 ವೆತ್ತ ಬೆಳಗುಗಳುಳುಮ ನಿದತೇಜದೊಡವೆರೆಯು ।
 ಮುತ್ತನೊಂದೊಳುಮರುಮಂವದಾಪ್ಪದಿಂ ರೋಮಾಂಜವೊಗಿಕರಣ ॥
 ವೆತ್ತದಾಟಗಳುಲ್ಲದಾಂವಮಯವೆಳು ।
 ದುತ್ತಮದ ಯೋಗಿಯುಮ ಪಂಕ್ತಿರಫವಳೆ ಕೊ ।
 ಏತ್ತತ್ತ ಚರಿತವತಿ ಸುತ್ತಿಕವೆ ಕೊಂವ ಕರು ಮುಪ್ಪಿಯೆ ಕೊಗುಳುತಿ ॥ (36)

ಸುಖವ ಸುಗ್ಗನೊಳವ ಜೀವನುಮರು ।
 ಸುಖಮುಳುಮ ಪುರಬ್ಬಕವೊಳಂತಕರಣ ।
 ಸುನಾಗ ಶಿಕ್ಷರನೆ ಮಕ್ಕುವೆಯು ಗಾಳಿಯುಪ್ಪತಿ ನೃಪತಿಲಕನು ॥
 ಮುಖ್ಯಿಯುಂ ಕೆರೆಮ ಸಾಗ್ಗತಿಯೊಳುಂವೆದ ।
 ಸುಮನೆಯೊರನೊಡು ತಂತೆದ ಬೇಗ ಕತ ।
 ಮುಖವರತತಿ ಮೆಚ್ಚುಗಿನ್ನೆಯೊಳುಂ ನುಡಿದ ವಾಳ್ಕೆಯೊಳುತಿರಯುವೆನೆ ॥ (37)

ಭರತಾಗ್ರನಗೆ ಯಾವರಾಜಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ।
 ವಿರಚಿಪೊನೆ ಭೂನುರರ ಬಾಂಧವರ ಬೆಳಗೊಳು ।
 ಹರುಷದವೆಲ್ಲು ಕುತ್ತರಮಿತ್ತ ಸರಿರನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿವಿತಮಲ್ಲೆ ॥
 ಕರುಣದಿಂಮುಂದವು ಕನ್ನಮಂ ಬೆಳು ಕುಭ ।
 ಕರವನುಭಾರತತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಗುಗುಸಿ ।
 ಧರಣಿಧವರ ವಾಳ್ಕೆಯೊಳು ಮೆಂದೆ ಕರುಗುರನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (38)

ಲೋಕಾಧಿನಾಥ ಕೇಳ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿ ।
 ನೇಕಾಧಿಪತ್ಯಕರ ಮಳುವವನೊಡಲಿಮು ।
 ಬೇಕಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಲಿಂವಿದು- ಕುಕ್ಕುಕುನ್ನವನುಮಿತು ಕಳುವರಕೆಕೆಸಿ ॥
 ಶ್ರೀಕಾಂತನಹಂದೆಂದು ಬೇಳಲಾ ನೃಪತಿಲಕ ।
 ಕೇಕಾಂತ ಕೊಳ್ಳುಮಂತನೊಳು ಕೆರೆಮ ಜೆಯುಮರು ॥
 ತಾಕಲ್ಮದ್ವಳುನೆಡೆಗೊದಿಮಂ ಮಂತಿಕುಲವನಾಕೆಳ್ಳು ವೇವದಿಂದೆ ॥ (39)

ಅ ಮಾತಾವನಾತ್ಮ ನಿದರಣವೆಲ್ಲ ಹರುಷದಿಂ ।
 ನೋಮವೀಧಿಯೊಳ್ಳು ತ್ವರಿತದಿಂಬುಮ ಸು ।
 ಮೇಮದಿ ಕಳುವರ ಮುಂದವ ಮುಗಿತ ಸುಲಳು ಕವಮಾಂತರವರು ॥
 ಭೂವಿಜನಾಲಯವ ಪೊಕ್ಕುಕೆಡ್ಡುಗಳುಳುಮ ।
 ನೇಮಮಂಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯೋದಯನುಮಾತೆಯಂ ।
 ರಾಮಪುರದಧಿನಾಥನಿಗೆ ಎಕ್ಕುಕುಂಯೊಳುಮ ಸುನ್ನಿಪ್ಪಮಂ ॥ (40)

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಗುರು ವಸಿಷ್ಠರ ಮಾತ ದೋಳು ಧರಾಭಾರವಂ |

ಧರಿಸಿ ಲೋಕವ ಪೊರೆಯ ರಘುಕುಲ ಲಲಾಮೃತಿ |

ಕರದ ದೀಪ್ತಿಯ ನಾಂತು ರಾಜಸ್ಥಲೀಲಿಯಂ ಬಿಳಿದಂಸುರಪತಿಯೊಬ್ಬ ||

ಬಸವಂತನಂ ಕಂಠ ಕೋಗಿಲಿಯ ವಾಳ್ಕೈಯೊಳ್ |

ವಸುಧಾಧಿಪತಿಸುತನನೀಕ್ಷಿಸಿ ನುಮಂತ್ರ ಸಂ |

ತನದಿಂದ ಪೋಗು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮನ್ಮಥೆಯನಾಂತು ಮಸ್ತಕದಿ ಬಳಕೆ ||

ಪೊಸಪೀಠವಗ್ರದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದು ಹರುಷರಸ |

ಮೊಸರಾವಂದದ ಮೃದುಳ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಕೌಭ |

ದೊಸಗೆಯಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲೆಳೆಸುವಂ ವಿನಯದಿಂದ ನಗರಾಜನುದರ ಕಶಿಯ ||

(1)

ಧರಣೀನುರೋತ್ತಮರು ಎಹುನರ್ಪಾಂಧವ |

ವರ್ತಿಸಿ ದಶರಥರಾಜನೊಡೊಲಗದೊಳುರುತ |

ಪರಿಪರಿಯ ಮಂತ್ರದುದುಮೆಗಳಂಪ ಕರ್ವರಂ ಸಂತೈಸಿ ಸನ್ಮತದೊಳು ||

ನಿರುತಸಾವ್ರಾಜ್ಯಾಧಿ ಪತ್ಯದ ಭೀಕಮಂ |

ವಿರಚಿಸಲು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತಾತವಿವಂ ನಿಮ್ಮ

ಸ್ವರಿಸಿದರ್ಥವನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವರೈತಂದೆ ತಂದೆ ಸರಕಂಠೀರವ ||

(2)

ತಾತನಾಜೆಯ ಮಹಾ ಮಾತೃನಿಂದಲಿ ಕೇಳ್ದು |

ಜಾತಹರುಷಾನ್ವಿತನೆ ತೆರಳುವಂ ರಘುಕುಲೋ |

ದ್ವೈತ ಭೂಭವ ಮಕುಟಮಣಿ ನಿಜಗೃಹಾಂತರ ದ್ವಾರ ದೇಶಗಳ ನುಳಿದು ||

ಗೀತವಾಪ್ಯಂಗಳಾರವಗಳ ನ್ನಾಲಿಸುತ |

ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಣಿರಥವನಡರಿ ಮವೇಷ್ಟಿಸಿದ

ಸೂತಮೂಢವಂದಿ ಸಂದೋತ ಕಲಕಲಘ್ನಿ ವರ್ಚಿತೇಷ್ಟನೆಯನು ||

(3)

ಸಿಂಗಾರ ರಾಜಮಾರ್ಗವ ಬಿಳಗು ತಾಗ ರಘು |

ಪ್ರಾಂಗವರು ಪೊಂದೀರೊಳ್ಳಿತಪ್ಪ ಕುಭಕರ ಬೆ |

ಡಂಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲಖಿಳ ನಾಗರರ್ ನಲವಿಂದೆ ನಿಂದುಧಯಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಳು ||

ಇಂಗತಲೊಳೊಗೆ ದವಳಸಂಗಡಿಗ ವಾರುಣಿಯ |

ಭಂಗುರದ ಕೈಲಾಗದಲಿ ಪೊಳೆಯಲಾಮೋದ |

ಹಿಂಗದೀಶ್ವರನುಮಂತೆ ವೆರಿಸಾರದಲ್ಲಲಿ ನೋಡಿದರ್ ಪಾಂಕಲಿಯರು ||

(4)

ತಳರಡಿಯ ಗಿಳಿನ ಡಿಯ ತೊಂಡೆವಜ್ಜೆಯೊರೆಯ |

ನುಳಗುರುಳ ತೊಳವರಳ ಚಿತ್ತಿಗಂಗಳೆರೆಯ

ಪಳವ ಮುಖಕಂಬು ಸುಖಕಂ ಮವನೋತ್ಕಂಠ ವರ್ಚುಗಯ ಬಾಹುಲತೆಯ ||

ನುಳನಕರ ತಳನುಕರ ಗರಿವೂಗಳೆನೆ ನುರ |

ಪೊಳೆವಲ್ಲ ಕಳೆವಲ್ಲ ವರ ಚಿತ್ತಬಿಳಗತ್ತ |

ನುಳನಾಭಿ ಮಿಗೆ ಕೋಭಿಸುವ ಜೊಲ್ಲೆಯುವತಿಯರು ಬೆಡಗಿನಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು ||

(5)

ನೇರದಾಭಯ ಸೌಧಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪವರ ।
 ತರಾಣಿಯರ್ಮನದೈತ್ಯವದೊಳಂಬುಜಾಕಾರ ।
 ಕರಲಾಜಗಳ ರಘೋತ್ತಮನ ಮಕುಟಾಗ್ರ ದೊಳಸ್ಸೊಸಿದರು ಪೂವಳಿಯನು ॥
 ಸುರರು ಸಿರಿಯರನಂಗೆ ಕರವಂತೆ ಪಿರಿಯಾಜನ ।
 ರಾರುತರದ ವಳವಾತಿನಿಂದ ತುತ್ತಿಗೈವುತಿರೆ ।
 ನರನಾಥರೊಬ್ಬದೊಳ್ಳೈತಂದು ಕೈಮುಗಿಮ ವಂದಿಸಲ್ಕರಗಲ್ಪತ್ತು ॥ (6)

ಸಂತನದೊಳಿಬಿಳಿ ದಿಗ್ವೀಕದಧಿ ನಾಥರಾಗ ।
 ಳಂತರವನರಿಮ ಮೈದುನುಡಿಯಿಂದಲುವಜುಸಿ ।
 ಪಿಂತೆ ಬಹಭೂನುರೋತ್ತಮರ ಗುರುಭಾವನೆಯೊಳಾನಂದ ಗೊಳಸಿ ಜನರ ॥
 ಸಂತೆಯಾಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ ರಾಜಶೀವಿಯೊಳ್ಳೈದಿ ।
 ಮುಂತೆಸೆವ ತಾತನರಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ।
 ನಿಂತಿಸಿ ರಘವನಿಳಿದಾನುಮಂತ್ರರ ಹಸ್ತದುರುಲಾಘವ ದೊಲವಿನಿಂದ ॥ (7)

ಅರಮನೆಯನೊಳ ಪೊಕ್ಕು ಮಿರುಗುವಾಸ್ಥಾನ ದೊಳು ।
 ಹರಿಪೀರವಗ್ರದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪತಾತನಂ ।
 ದರಾಕನಂಗೈದು ಚರಣಾಬ್ಜಕಭಿನಮಿಸಲೂಂ ಸುತನ ಸಂತನದೊಳಪ್ಪಿ ।
 ಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ಹರುಷದಿಂದಂಕದೊಳು ।
 ಸಿರಿಯರನನಂ ತನೂಭವನೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
 ನರಸತರ ಭಾಷಣಗಳಂವರನನಂತೆಂದನುಬಿಳಿ ಜನಸಮ್ಮತಿಯೊಳು ॥ (8)

ಪಾಕಣನನ ಮುಖ್ಯ ದೇವತಾವಿಜಯಕ್ಕ ।
 ನೇಕ ಸಾಕಾರ್ಯ ಮನೈಸಗಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಾಂ ।
 ಜೋಕಿಯಂಗಳಸಿ ಸಕಲೀಚ್ಛೆಯಿಂದೆನೆ ಭೂಮಿ ಭಾರಮಂ ಬಾಹುಯಾಗದಿ ।
 ಶ್ರೀಕಾಂತನಾಜ್ಞೆಯಾಂ ತಳೆದಿ ಬಹುವತ್ಸರಂ ।
 ಬೇಕಾದ ಭೋಗ ವಸ್ತುನುಭವಿಸಿ ಭೂನುರಾ ।
 ನೀಕಮಂ ಸತ್ಯ ಶ್ರತುಗಳಂ ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥರಂಗೈವೆ ಸುಖಕರ ದೊಳಾನು ॥ (9)

ಜಯಿಯವ ಜೀರ್ಣ ಮಾಗಲ್ಕುಗ ಧಾರಾಣಿಯ ।
 ಪೊರೆಗಲಸಿವವು ಭುಜಗಳು ಭುಂಗೋಪಮದ ।
 ಸಿರಿಕರದ ಭವವೀಯ ಬಾಹವ್ಯಾಕ್ರಯಂಗೈಯೈ ಬುಸಿದುಳ್ ಭಾಕಾರತೆಯಾ ।
 ಧರಣೀಧವರ್ನುರರು ಪರಿಪರಿಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಂ ।
 ವರವದೇಡಾತ್ತಿಪ್ಪರ್ವರೆತಿ ಪುತ್ರಭೂತಳಕೆ ।
 ದೊರೆಯಾಗಬೇಕೆಂತುಬಿಳಿ ಜನರಿಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಾಂ ಬಯಸುವಂತೆ ॥ (10)

ಅದರಿಂದ ಪುತ್ರನೀ ಯಾವರಾಜನಾಗಿ ನ ।
 ಮೃದಗೊಳನು ಲೋಕಮಂ ಮತ್ಸ್ಯದೈಕ ಮೂಲೋಕ ।
 ವಿದಿತ ಸಮ್ಪನ್ನನಿಯಾ ಸುತನಮಾದಯಾಕೆ ಜೈಷ್ಠ ಸಕಲಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ॥
 ಸವಯ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿರಂಜಕ ಸುಧಾವಾಣಿ ।
 ಯಾದಯಾಮುಖದನಮುಖಕರ್ಕಶ ಮಹಾಪುಷ್ಪಜ್ವಾ ।
 ಜೆದುರನೀಂ ಯಾವರಾಜನೆನಿಸು ಮರುದಿನ ಪ್ರವೈಯೋಗದೊಳನುರಾಗದಿ ॥ (11)

ಕಾಮ ಮೋಹೋದ್ಭೂತ ಗುಣಮುಳುದು ಸದ್ಭರ್ಮ |

ನೇಮವಿಂಧನವರತ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ |

ಬ್ರೇಮಾದಿದಧವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಷಸುತರೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪರಿಪಾಲಿಸ |

ಭೂಮಿಪಾಲಕ ಬಯಸುವರಬಿಲ್ಲ ನೈದ |

ಸೋಮನೀನಾ ಪಯಾಲಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯ |

ಧೀಮಂತ ಯಾಮಾವನಿಸಿ ನೀಂ ಗೈವು ವೈಭವತಪ ಸಲಿಸುಮಾವದಿ || (12)

ಅವನಿದತಿ ಯೋಧರಿಯು ಬೇರೆವ ಶುಭವಾತೆಯಂ ||

ಯಾವನ ಕಾಭೋನ ಕರ್ಣಾಬಕಾಂಧಾವನೀ |

ಧವರೈಲ ಕೇ ? ಭುಲೈವಲೈ ಬುಧಗಣಂ ಸುತನವಿ ವರ್ಚತಿರಲು ||

ಸುವಿಮೇಕದಿಂದೊರ್ವನಾಪ್ತ ನೀವಾರ್ತೆಯಂ |

ತವಕದಿಂ ಕಾಶೈಯೊಡನುಹೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ |

ನವರತ್ನಭೂಷಣಾದಿಗಳನಿತ್ತಪಚರಿಸಿ ನವಿವ್ರತಿರಲಿತ್ತಲರನ ||

(13)

ಸುತನಿಗಪ್ಪಣೆ ಗೊಟ್ಟು ಕಳುಪಿ ನಿನಮಂದಿರಕೆ |

ಮತಿಯಿಂದ ಸೂತ್ಯುಖುಷ್ಣಭೂ ಭುಸಗೊಳಂತೆಂದ |

ನತಿಯಾದ ಶುಭವೃಷ್ಯಯೋಗ ಬಾದಿವೆ ನಾಳೆತನು ೧ ಧರ್ಮೇಕವಯ್ಯ ||

ಹಿಡಿದಂದಿ ರಚಿವು ವ ಭಿಮತಮೆಂದು ಬೇಳನ |

ಮೃತಗೊಳಿಸಿ ಸಕಲರಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಪಿ ಮುನಿ |

ತತಿಯರನ ಸುತಲಂಕಾರವುರಕೆ ಗಮಿಸಿದಂ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನೆನಿಸಿ ||

(14)

ನಳನ ಪತ್ರಾಕ್ಷ ಶೀರಾಮನಂ ಮಗುಳೆ ಮ |

ನ್ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಕರತಹುದೆನುತ ನೆ ಮಿಸೆ ಮಂತ್ರಿ |

ತಳೆದು ಪತಿಯಾಣ್ಣೆ ಲಿಂದೈದಿ ಬಾಗಿಲೊಳರ್ವ ಜರೆಯಲಂಕಗೊಳಿಸಿ ||

ಫಲವಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಬಂದೆರಿಗೆ ರಘುವೀರ |

ನೆಳಗೆ ಪಿತ ಬೇಳ್ದಂತೆ ಒನ್ನವಿ ಸಂತನಂ |

ಮಳೆದು ದರ್ಶನಲಾಭಕೆಂದ ಮಠೇರಧನೇರಿ ಬಂಜು ಸುಮಂತ್ರನೊಡನೆ ||

(15)

ತನಯಮಂದಿರದಿಡೆಗೆ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳ |

ಜನಪನಪ್ಪಣೆ ಗೊಡಲ್ಪಹ್ನಾಂತರಗಳೊಳಿದು |

ವಿವರಿಸಿದೊಳಪೊಕ್ಕ ದೂರದೊಳೊಪ್ಪನಂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

ತನುಪುಳಕದಿಂದೆ ವಂದನೆ ಗೈದು ಕೈಮುಗಿಯ |

ಲಿಂ ಪ್ರಿಯದೊಳಪ್ಪಿ ಸಂತಸದೊಳತಿ ಬ್ರೇಮದಿಂ |

ಕನಕಪೀಠದೊಳೊತ್ತಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದೆನೆ ಮಂಟಪ ರಘುವೀರನು ||

(16)

ಸಸಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಬೆರ್ಚುವ ಪಯೋನಿಧಿಯಂತೆ |

ವಸುಮತೀರಮಣ ಕುವರನ ನೋಡಿದಂತರಾಚಿ |

ವಿಡವೆಂದರಹಾಸಮೆಸಗುತಂ ಮೈದು ಮಧುರ ಭಾಷಣದೊಳು |

ಪೂಸತೆನಲ್ ನುಡಿದನೆಲೆ ಪುತ್ರಕ ಸ್ವಪೀರ್ಯದಿಂ |

ವಸುಧೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದನೇಕ ದಕ್ಷಿಣೆಯಿಂದ |

ಲೆನಗಿದಂ ಕ್ರತುಗಳಂ ಪಡೆದನು ಕುವಾರ ಹಿತರಾದಾತ್ಮ ಸಂಜಾತರ ||

(17)

ದೇವಯುಗಪಿತ್ತಯುಗ ವಿಮುಕ್ತನಾದೆಂ ಮನದಿ |
 ಭಾವಿಸಿದುದೆಲ್ಲ ಮಂಭೋಗಿಸಿದನೊನ್ನ |
 ಈವನುಭೋಗೈಯನುಪರ್ವ ನಿರಗಭೀಕರಚವೆಯಂ ಮಾಳ್ವದಾಳುದು ||
 ಕೋಪದನೆ ಮತ್ತನೈವೊಂದಿಲ್ಲ ಮದಂದ |
 ಪಾವನೀ ಕೃತ ಮನಸು ಪ್ರಿಯಾದಿಂದೆ ಬೇಡುವರು |
 ದೇವತೆಗಳಂ ಸತತಾಂತೆ ಪ್ರದೋಷವು ಜನರು ನಿನ್ನಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ || (18)

ಪೋಕುತ ಕೋನುಗಂ ನಾಳೆಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿ |
 ದೇಕಮಂ ಕೈಗೆಂತು ತೊಡವಿಯಂ ಪಾಲಿಸುಮ |
 ಶ್ರೀಕಾಂತನೆಂತೆ ಮಗುಳೊಂದು ವಾರಾಣ ಕನಕ ಕಂಡೆನಾಂ ಪೋದಿರುಳೊಳು ||
 ಆಕಾಶದಿಂದ ಪುಲಕಪಾತನಿರ್ಗತ |
 ಬೀಕರವ ನಕ್ಷತ್ರ ಪತಕ ಸುಕುಸುವುದ |
 ನಿೀಕನನ ದೈವವ್ವ ರೋಡೆರೊಯಲವೆಂದೆವರು ಫಲವಾಗಮವರು || (19)
 ತರಣಿಧರಣೀತನಯ ಸೌಮುಂತಾದ ಗ್ರಹ |
 ಮಾರುತರವ ವಕ್ರಗತಿಮಿಂ ತೋರ್ಪವಲ್ಲ ದದೆ |
 ಧರಣಿಪತಿಗಪ್ಪವತಿ ಫಲಿತಿಯೆಂದೆ ರೆವರಾ ಕಾರ್ತಾಂತಿಕಾಗ್ರೇಸರ ||
 ನರರಸ್ಥಿತಿಯಧ್ರುವ ಸಚಾಂಚಲ್ಯ ಚಿತ್ತಮಿದು |
 ತಿರಮಿಲ್ಲ ಮದಂದೆ ತ್ವರಿತದಿಂ ಪುಟ್ಟಮಂ |
 ವಿರಚಿಸುವರಲಾಚೆ ವೆಚ್ಚುತಿದೆ ತನಯ ಕೇಳನ್ನೊಂದಭಿಪ್ರಾಯಮಂ || (20)

ಮಾತುಳನ ಮನೆಯೊಳುಕ ಭರತ ಸತ್ಯವ್ರತ ||
 ನೀತ ಸದ್ಗುಣ ನಿಳಯ ಸಕಲಾಗಮವ್ವನತಿ |
 ಪೀತಿಭಕ್ತಿಯೊಳುವ ತಿಳಿಯಲ್ ಭವಸ್ವಿಯದೊಳಗಾದತೆಂ ಮಾನನ ||
 ಜಾತುಜಂಜಲ ಮನಿಸದಿರದು ಭ್ರಾಂತಿಯು ಪುರುಷ |
 ರೀತಿಯಾದರಿಂ ನಾಳೆ ಪ್ರವ್ಯಯೋಗದಿ ಋಷಿ |
 ವಾಕ್ರತಮೆಜ್ಜುಪ್ಪೊಲು ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿ ಪತ್ಯಮಂ ಧರಿಸು ಮತ್ತೀತಿಕಾಂತ || (21)
 ಇದು ಮನ್ಮಥೋರಥ ಭವನ್ಮತಮಿದೇವರಿಯ |
 ಪದಮನಿಸಲರನ ಶ್ರೀಯಸ್ಸಿಗತಿ ವಿಘ್ನಂ |
 ಲೋದಗವುವೆನುತ್ತ ಬುಧರೊರವರು ಸತ್ಯಮದು ಕಾಭಿಕಾರ್ಯ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ||
 ಸದಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲನುಗೈದು ಮತ್ತೀನಿಕಯ |
 ವಿಧಿಯಿಂದ ಪತ್ತಿಸಕ ನೇಮದಿಂ ಕಳೆದು ರವಿ |
 ಯಾದಿನ ಭೂಸುರ ಮತದೊಳೆಸ್ಮನ್ಮನೋಭೀಷ್ಟ ಸಂಪೂರ್ಣಮನಿಸುಪ್ರಿಯದಿ || (22)

ಎನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೇಮಿಸಿದ ತಾತಗಂ |
 ವಿನಯದಿಂದಭಿನಯಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜನನಿಯುಕ
 ಮನಗೈದಿ ಮಾತೆಗಂ ನಮಿಸಿ ಕರಗಳ ಮಾಗಿದು ಬೊವ್ವನೇಮಿಸಿದಪಂಯ ||
 ಇನಿತ ಬೈಚಿಡದೆ ವಿಸ್ತರಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿನೆ |
 ಸನುಮತಿಸಿ ಸಂತಸದಿಹಿಗ್ಗಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಿರಿ |
 ತನಗಡಿಸಿತಂಬುತ್ಸವದೊಳು ಕುವರನನಿಪ್ಪಿ ಕಾಕವಾಣಿ ಮಗುಳುವಳು || (23)

ಖಲುಕಾಲದಿಂ ಒಯಸಿ ದೇವತಾರಾಧನೆಯಾ ।

ನಲವಿಂದಾನೆನಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಂ ।

ದೊಲಿದುದೈ ರಾಮ ಜೈವಾತ್ಯಕ ದಯಾಪರನೆ ಕರಣಜನ ಪಾರಿಜಾತ ॥

ಗೆಲವಿಂದ ಪಂಜಾತಕನೆನಿಸಿ ಸಾವ್ರಾಷ್ಟ್ರ ।

ದೊಲವ ನನುಭವಿಸಿ ತ್ರೈಲೋಕವ ಭಗೀರಥನೋ ।

ಲಲಳುಮತಿಯನಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಚಿರಕಾಲ ನೀಂ ವಿಜಯಪರನಿನು ಕಂದಾ (24)

ನಿನ್ನ ಭೃದಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರ್ಪ್ಪ ಸೌಮಿತ್ರ ।

ಯನ್ನ ಸಂತಸ ಗೊಳಪ್ಪದೆನೆ ಕೇಳ್ದರಾಮ ಬಲ ।

ವಂ ನೆಮ್ಮಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತಿರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಿಟ್ಟುಸುತಲಿಂತೆಂದನು ॥

ಎನ್ನಸಿರಿ ಸಂಪದಕೆ ಕರ್ತನೀಂ ರಾಜ್ಯಸುಖ ।

ವನ್ನ ಭೋಗಿಸು ಯಥೇಷ್ಟಿತಮಾಂ ಸತತನಂ ।

ವನ್ನಮೆಂದೆನಿಸನ್ನ ದೇಹ ರಾಜ್ಯದ ಭೋಗ ನಿನಗೋನಾಗವೆ ರಕ್ಷಿಪೆಂ ॥

(25)

ಎಂದೊರೆದು ಮಾತೆಯೊಡನೆಂದ ನೆತಿವನಯಾವಿ ।

ದಿಂದಿನಿರಾಳಾನು ಜಾರಕೆ ಸಹಿತ ನೇಮಾದಿಂ ।

ಪೊಂದಿ ದರ್ಭಾಸನನ ವ್ರಜವಾಸಪರವೇಳ್ಳುಮೆಂದು ಋತ್ವಿಜರಾಗುತ ॥

ತಂದೆಯಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನಾಳೆಯಪ್ಪಭಿಷೇಕ ॥

ಬಂಧುರದ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ ।

ಯಂದೆನಗುಂತೆ ದಯೆಗೈವುದೆನುತೆರಗುತಂ ಜನನಿಯಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ॥ (26)

ನಿಳಯಕೈತರೆ ರಾಮದಕರಧ ಮುಖವಾಲ ।

ನುನಭವಭವನೊಡನೆ ಬೇಳದಂ ಕಾಕುಗ್ಗು ।

ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಗಮಿಸಿ ಸಂಪದ ರಾಜ್ಯ ಕೀರ್ತಿಗಳ ಬೆರ್ಚಾಗೆಯ ಲಾಭತತಿಯು ॥

ಜಿಳವಿಗೆ ಸೀತೆಸಹ ಶ್ರೀರಾಮನುಪವಾಸ ।

ತಳವಂತೆ ದಯಾದಿಂದಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುಂ ದಿಂದು ।

ಪೊಳಲೊಂಗರಗೈವೊಡಪ್ಪನಯ ಪಾಲಿಸುವುದೈ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಬಂಧು ॥

(27)

ಸರಿಸೂನನ ತನಯ ದಶರಥನ ವಾಣಿಯಂ ॥

ಹರುಷದಿಂಕೇಳ ರಥವೇರಿ ಶ್ರೀರಾಘವನ ।

ಸಿರಿಕರದ ಗೃಹಕನಡೆತಂದು ಹೋರತ್ರಯವ ಕಳೆದು ಬಹವಾರ್ತೆಯನ್ನು ।

ಚರರಮುಖದಿಂ ಕೇಳ ಭಯಾದಿಂದಲಿರಿದ್ದು ।

ಗುರಾವನಡಿಗರಗಿ ತೀರಿನಿಂ ಕರಲಾಘವ ।

ನ್ನರಸಕೊಟ್ಟಿಳುಹ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕರೆದೊಯ್ದ ಮಾರಿಯಾಗದ್ದುಗೆಯುನಿತ್ತು ॥ (28)

ಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳು ವೈದೇಹಿಯಾದಕವನೀಯ ।

ವಿನಯದಿಂ ಪದಪಯೋಜನ ತೊಳೆದು ಪೂಜಿಸಿಯ ।

ತನುಪುಳಕದಿಂದ ತತ್ತೀರ್ಥಮಂ ಮಸ್ತಕದೊಳುಂ ತು ಸತ್ತಿಸಿತು ನಮಿಸಿ ॥

ಮುನಿತಲಕ ಭವದೀಯ ಚರಣೋಪಕದ ಭರಣ ।

ಘನತರದ ಧನ್ಯತೆಯ ನೆನಿತ್ತುದೆಂದು ರಘು ।

ಜನದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ನಸುನಗುತ ವೈಧಾತ್ರನಿಂತೆಂದ ರಾಮನೊಡನೆ ॥

(29)

ಹರ ಭವತ್ಪಾದೋದಕವ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು |
 ನೆರೆಧನ್ಯನಾದ ಮತ್ತಿತ್ತ ನಿನ್ನ ಚರಣಭವ |
 ಸಿರಿಕರದ ತೀರ್ಥಾವಗಾಹದಿಂ ಪೂತಮಯು ಗಾತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ಬಳಕ ||
 ನಿರತ ರಾಜಸುವನೀ ಲೋಕಕುಪದೇಶಕರ |
 ಕರನಾಣಿಮಾಂ ನುಡಿವಾದೊಡೆಯಾ ನಾಂಬಲ್ಲ |
 ಪರಕಪರತತ್ವ ಪರನಾಂದಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಗತ ವ್ರೋಮವೆಂದು || (30)

ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಂ ಸಿಂಧಿಗೈವೋನುಗಂ |
 ಭಾವಿನುವೆ ಭಕ್ತನ ದಿವ್ಯಾರ್ಥಕೋನುಗಂ |
 ಪಾವನಂತವ ದಶಕಂಧನ ಸಂತತಿಯ ಸಂಹರಿಸಲೆಂದು ಜಗದಿ ||
 ಪಾವನತರಾಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ನೀಂ ಬಂದಿಹುದ |
 ದೇವನಾಂ ಬಲ್ಲೆನಾದರು ಪೊಳಕೂಡದಿದು |
 ದೇವತಾಗೋಪ್ಯಮದರಿ ಲೋಕನರರೂಪೆ ಮಾಯಾನುಸಾರಿಯನಿಸಿ || (31)

ನಡೆವನಡೆಗನುಕೂಲಮಾಗಿ ನೀಂ ಶಿಷ್ಯನಾ |
 ನೊಡನೆ ಗುರುವೆಂದೆನೊರ್ಪಡುವೆ ಗುರುವಿಗಾ |
 ರೊಡೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಜೈತತ್ವ ಯಂತ್ರವಾಹಕ ರಮೇಶ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಬಾಳುವೆ ಮನುಜರಿಗೆ ಪಾರೋಽಪ್ಯ |
 ಕಡುದೂವ್ಯ ಜೀವನಂ ವಹಿಸಿ ಸಲ್ಲದು ವಾಣಿ |
 ಯೋಡನಾಜ್ಞೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತಾಮದೆನಿಯಿಹ್ಯವಕುವಂ ಪಾರೋಽಪ್ಯವು || (32)

ಅಂದಿನಿಂದಮಿತಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಳಾನು ಕಾಯ್ದಿದ್ದು |
 ದಿಂದಿಗಾದುದು ಮನೋಭೀಷ್ಯ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ |
 ಸಂದರಾಸನದೊಳೆನಗೆ ಪರಮಪಾವನ ಮರ್ತಿ ಲೋಕಮೋಹಿಸಿ ಮಾಯೆಯಾಂ ||
 ಪೊಂದಿರ್ಪಳನುದಿನಂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ ರಘುಕು |
 ತೊಂದು ದಯದಿಂದೆನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ |
 ಸಂದದ್ಯಮಾಗದೊಲು ಭವದೀಯ ಸನ್ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತಮನ್ನಗಲವಂತೆ || (33)

ಇಂತೊರೆದು ವಿಧಿಸುತ್ತ ರಘುವೀರ ನೊಡನೆ ಬಹು |
 ಸಂತಸದಿ ಪ್ರಕೃತೀಪಯೋಗ ಲೋಕಾನುಗತ |
 ವಾಂತಕಾರ್ಯವ ನುಡಿದನಿಂದು ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲ ನತಿಬ್ರೇಮದಿಂದ ||
 ಪಿಂತೆ ನಹುಬಂ ಯಯಾತಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ದಿ |
 ಗಂತವರಿವಂತಿತ್ತ ತೆರದೊಳಗಯೋಧ್ಯಾಧಿ |
 ಕಾಂತನೆಂದೆನಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿರ್ಪನೆಲೆ ರಾಮ ಪುಷ್ಯಯೋಗದೊಳಾನಿನ್ನ || (34)

ಸತಿಸಹಿತಲಿಂದು ನೀ ನುಪವಾನಮಿದ್ರಪುದು |
 ಕ್ಷಿತಿವನಾಜ್ಞೆಯನುತ್ತು ಪೇಳಿ ವಿಧಿಯಾಂ ವಿಪ್ರ |
 ಪತಿಸುಮಂತ್ರಾರ್ಥೋಕ್ತ ಮತದಿಂದ ಉಪವಾಸ ವ್ರತವ ನೇಮಿಸಿ ಬ್ರೇಮದಿ ||
 ಅತಿಕಯದಿ ರಾಮನಿಂದುಪಚಾರಗಳನಾಂತು |
 ಸುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರಥವೇರಿ ನಡೆತಂದನಂ |
 ದಶರಥ ಹರ್ಷೋದ್ರೇಕದಿಂದ ದಶರಥಮಹಾರಾಜನರಮನೆಗೆ ಬಳಕ || (35)

ಗುರುವಸಿದ್ಧಂ ಗಮಿಸಲಿತ್ತ ರಘುಕುಲತಿಲಕ |
 ಕರಸಿ ನಿಜಪಾಂಧವರ ಮಿತ್ರನರಾಪ್ತರಂ |
 ಪುಂಡರಂಗಳಿಗೆಲ್ಲ ತೋರಿದಿದ್ದವ ಸುಖಿ ನಾಳಿಬಹ ರಾಜಸಿರಿಯಾ ||
 ಧರಣೀ ದಶರಥಂ ಮನ್ನಿಸಿದವಯಾ ವ್ಯಧು |
 ಕರದಿಂದಲರುಪಿ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ವೊಂಗಳ್ಯು |
 ಕರವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಳಂಥುಸಿ ಗುರು ದೇಳ್ದತೆರದಿ ನೇಮದೊಳವನು || (36)

ರಾಮಾಭೀಕ್ಷದಾತ್ರವವರ್ತೆ ವಸರಿಸಲ್ |
 ಭೂಮಿಸುರರ್ನಿರೆದು ತಮತಮಗೆ ಸಂತೋಷ |
 ಕಾಮಿತಗಳ ಹಮೆನುತಲಲ್ಲಿ ಕುಬ್ಜರ್ದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ನಲಿಯಾ ||
 ಭೂಮಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಾತ್ಸವವನ್ನು |
 ಪ್ರೇಮಗೊಳುತೆಂದುನ್ನಹಿತ ಭಯಮದು ಕಂಡು |
 ದೀವುಹಾ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಧಿಪತಿಯುಪ್ಪನೆನುತುಬ್ಬಿ ಹಾರೈಸು ತೊಪ್ಪಿದರಾ || (37)

ಬೆಳಗಿತ್ತಲ್ಲಿ ಕುಭವಾರ್ತ ಪತ್ತನದೊಳುಂ |
 ಬೆಳಗಿತತೀಯಮನೋಹರ್ದ ಸಂತೋಷಮುಂ |
 ತೊಳಗಿತಾಮ್ಯಾಯವಿದ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲಜನಸಂದೋಹದ ||
 ಥಳಥಳಪ ಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಂ ಸಿಂಗುಸಿ |
 ಕಳಕಳ ಕೊಲಂಗಣಂಗಳನಲಂಕೈ ತಿಗೈರು |
 ಪಲಬಗೆಯ ಧೂಪದೀಪಿತ ಮಾವಾಸಂಗಳೊಳಿಸಿದರು ಬೀದಿಗಳನು || (38)

ಚತುರವಿಧವರ್ಣದರಲ್ಲ ವ್ರೂಜಸಿ ಶ್ರಿಯಾ ||
 ಪತಿಯಾ ಬೀಡಿದರು ಶ್ರೀರಾಮನೀ ಮುನಿಮಾತದಿ |
 ಸ್ತುತಿಯರಸನಿನಿಸುಪ್ರೋಲ್ಕೃತಿಗೆಯ್ಯ ವೇಳ್ಕೊನುತೆ ದೇವಾಲಯಂಗಳಲ್ಲಿ ||
 ಅತಿಕಯದಿ ಧೂಪದೀಪೋತ್ಸವಂಗಳ ನೆಸಗಿ |
 ಪ್ರತಿಪದಂಗಳೊಳು ರಘುವರನಗುಣ ಕಥನಗಳ |
 ಜತನದಿಂ ಪಾತುತಿರುತಿರ್ದರಂದಿನದಿನದ ಸಂತಸವೇವೇಳ್ವನು || (39)

ಗುಣಿಯನಿಸಿ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಂಗದಿ ಮಣಿ |
 ಗಣಕಲಿಕಸೂತ್ರದಂದದಿ ಮಿನುಗತನುದಿನಂ |
 ಗುಣಗಳಂಟದ ವಿಸ್ತೃತಸೂತ್ರಾರಕ ಜಗದ್ವಯ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಮಯಾನು ||
 ಪ್ರಣವ ಗೋಚರ ರಾಮಪುರದಧೀಶ್ವರ ಜನರ |
 ಕಣ್ಮನಕೆ ಮನುಜಲೀಲಿಯಂತೋರಿ ನೇಮದಿಂ |
 ಛೇವನಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಯುತ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯೊಳವನು ನಗಜೆ ವಿಬುಧಾರ್ಥಮಾಗಿ ||
 (40)

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಏನುಣವಿಕ್ಕುವ ಋಷಿಯು ಪೊಂಬೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಿಂ |
ವನುಮಾತೀತಳುಕಿಳಿದು ರಾಮನ ಪದಾಬ್ಜಕಂ |
ಬೆಸಸಿ ನಿಪತತ್ವಮಂ ಗಮಿಸೆ ಸರಸತಿ ಬಂದಳುಮರೇಂವು ನೆಪ್ಪಣೆಯೊಳು ||

ಚಿತ್ತದಧಿಸಾಧಿಕೇಳು ರಾಮಾಭ್ಯುದಯವಾರ್ತೆ |
ಕತ್ತಾರಿಯ ಕರಡೆಗೆಯ ಬಾಯ್ಕರದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊ ||
ಳ್ಳುತ್ತರಂಬೊಳಗೆ ದಿಗ್ವಿಳದ ಜನರ್ಪರೆದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳೆತರುತಿರೆ ||
ಮತ್ತೀಕಾಭೀಂದಂತ ಸಗ್ಗ ಕೆವರಲ್ಪುರವ |
ಚಿತ್ತದನುತಾಪದಿಂ ಸಕಲ ಮುನಿಜನಬುಧ
ಮೊತ್ತಮಂ ಕರೆಸಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನಂಗಳೈದು ಮಾಂದಪ್ಪಕಜ್ಜದಿರವ || (1)

ವಾಸವಂ ದಿಕ್ಪಾಲ ಸುರಮುನಿಗಳೊಡವೆರೆದು |
ಬಾಸವೇಶ್ವರಿ(ನಿಯ)ನೆಡೆಗೈವೊರಮಟ್ಟು ನಿಜ |
ಬೇಸರವ ಚಿತ್ತರದಿ ಜನ್ಮಪಂ ಗೈದನೆಲೆ ದೇವ ಸಿರಿಯರಸಮಾನ್ಯ ||
ಭಾಷೆಯನ್ನಿತ್ತ ಮೂನಿಸರೂಪವಂ ತಳೆದು |
ಈಸುಜನರೆಡರ ಪರಿಹರ ಗೈಯವಲೆ ಗ್ರಾಮ್ಯ |
ಭಾಸುರವ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಂವರಸುತನ ಕೆಳಸಿ ರಘುವೀರನೆಡೆ ಗೊಂಡನು || (2)

ನಾಳೆ ಪುರದರಸುತನ ದಭಿರೇಕ ಮತ್ಕಾರ್ಯ |
ಜಾಳಪ್ಪದದೊಂದೆ ಬಂಧನುವ ದಕವದನ |
ಖೂಳುಳುನುಪಬಳ ಮದೆಂತು ನಿಲುವುಮ ಸುಖವು ದೊರಕೊಂಬಾದೆಂತುಪಾಯ ||
ದೇಳಿಗೆಯನುಸಿರೊಂದು ಭಯದಿಂದಸುರರಲ |
ನಾಳೇಕಪೀರನಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ಸಸುನಗುತ |
ಬೇಳದಂ ಪಾಕಣಾನನ ಮುಖ್ಯವಿಡುಗೊಣ್ಣು ಜಂಗುಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದೆ || (3)

ಬೆಸರಲೇತಕೆ ನೀವು ಜಗದೀಶ ಸಿರಿಯರಸ
ಸದಯನತಿಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾತನ ಭಾಷೆ |
ಪದುಗುಳ್ಳದೆ ನುಸುಳುನೊಳು ನಿಮಗಭಯ ಮಿತ್ತಂತೆ ದಕಶಿರನ ಸಂತತಿಯನು ||
ಸದೆದಿಟ್ಟು ಗೋ ದಿವಸಂಗಳಧಿಕ ಕುಭಗೊಟ್ಟು |
ಪದುಮಾಕ್ಷ ಕೆಲಕಾಲ ಭೂತಳದಿ ಬಾಳ್ವಬಹ |
ನಿಮ ದಿಟಂ ಭಯದೇಡ ಫಲಿಸುವುದು ಮನದಿಷ್ಟಮಿದಕೆ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ || (4)

ವನಜಾಸನಂ ಬೇಳ್ವವಾಣಿಯಿಂ ಸಂತುಷ್ಟ |
ರೆನೆಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ದೇವ ಸಭೆಯ್ಯದಲೈ |
ಮನದೊಳದ್ವಿಭವತವ ಬೆಸಸಿದಂ ನಾರದನೊಳಂತೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ||
ಮುನಿವರ್ಯನೀಂಪೊಳಗೆ ಕೋಸಲಾಭಿಧನಗರ |
ವನುವಿನಿಂ ರಘುಪತಿಯ ಚರಣಾಬ್ಜವನು ಕಂಡು |
ಮನುವೆಯಂ ಮಾಡು ಮತ್ತಾಂತರ್ಯದೇಕದೊಳ್ಳಿರತೆನಿಸಲರಿಯದಂತೆ || (5)

ದುರುಳ ದಳಕಂಧರನ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಲೋಕಮಂ |
 ಪೊರೆನು ವ ಗುಳ್ಳೆತಪ್ಪೆನೆಂದಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ನರರೂಪತಾಳ್ವ ಭೂತಳ ಕೈವಿ ಮನುಷ ಸುಖಲೀಲೆಯನ್ನೊಪ್ಪಗೊಂಡು ||
 ಅರಸು ತನವಭೀಕಮಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ ವಾಣಿ |
 ವರವಿನಿವೃದ್ಧಂತು ತ್ರಿವಳಿಗಾರು ಹಾದಿ ಮುಂ |
 ದರಿಯಾದಿ ದಯದಿಂದ ಜನಸರ್ವೇಳ್ಳೊಂದರುಪಿ ಬರ್ಪದತಿ ವೇಗದಿಂದ || (6)

ನಳನಪೀಠಂ ಬೇಳಲೀ ಪರಿಯ ಸಂತೋಷ |
 ಕಲಿತ ನಾಗುತಲೆರಿಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೂಲೋಕ |
 ಕಲಹಕಥಿನಾಯಕಂ ನಿಖಳ ಮುನಿನಾಯಕಂ ನಾರದಂ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ||
 ಲಲಿತವೃದ್ಧತರ ದಿವ್ಯರಸ ಚೌತಮಾಧುರ್ಯ |
 ಕಲನಾದಯಾತ ವಲ್ಲ ಕೆಯನು ಬಾಜಿಸುತ್ತಲಾಂ |
 ನಲವಿನಿ ಮೂರ್ಛನಾಕ್ರಮಿಗಳಾಶಿಸುತಲಾಂ ಪಾಂಡುತ್ಯತಂದ ಹರಿಯಾ || (7)
 ಸಿಂಗರದ ತೋರಣಗಳೋರಣದ ಪರ್ವತೋ |
 ತ್ತುಂಗಮದ ವಾರಣದ ವಾರಣಗಳುಕ್ಕೊಡೆಯ |
 ಕೃಂಗಾರ ಘಟಿಕಾ ಘಣ ಘಂಟೇರವದಿ ರಮ್ಯವಹವೀಧಿಗಳಿ ||
 ಸಂಗೀತ ನರ್ತನದ ಗಾಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವ |
 ರಿಂಗಿತಗಳರಿತು ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೋಷಿಸುವ |
 ಕೃಂಗಾರದನ ಹೃದಯೋದ್ಯಮನ್ನೊಳಪೊಕ್ಕ ಮುನಿರಾಯನತಿಮೋದದಿ || (8)

ನಗರವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಲಿಲೋದಗಳ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ರಜನಿಗಳ ನಿಲಯಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ
 ನಗೆಯ ಮಿಸುಗಿಸುತ್ತ ನಾರದ ಮಹಾಮುನಿ ಮೌನಿವರವೈವಿ ರಘುವೀರನ ||
 ಸೊಗಸಿನರಮಣಿಯ ನೋಳಪೊಗಲು ದೌವಾರಿಕನು |
 ಬಗೆಯಮಿಯನುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರಕ್ಕಿ |
 ನಗಮೈಗಿತಿತಂ ನಡೆತಂದು ನೋಡಿದಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಮನನು || (9)
 ಪೊಸಕುಶಾಸ್ತ್ರರಣದೊಳು ದಿವ್ಯವಾಲ್ಯಾಂಬರಗ |
 ಳಿಸಕದಿಂ ಚಾಮರವ ಬೀಸುತಿರೆ ಬೆಡದೊಳುಂ |
 ವಸುಧಾತನೂಜಾತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ನಿಂದತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ||
 ರಸಕಲಿತ ವಾಣಿಯಿಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ಶ್ರೀರಾಮ |
 ರಸೆಯ ನಾಯಕನಂತೆ ಗುರುಬೇಳ್ವ ಮೌನದಿಂ |
 ದೊಡ್ಡದಿವ್ಯ ಪರಬೋವ್ಯನಂ ಕಂಡು ಸುರಮೌನಿ ಸಂತೋಷಮಯನಾದನು || (10)

ಕರದಿ ವಿಣ್ಣೆಯ ಪಿಡಿದು ವರತಂತ್ರಗಳ ಮಿಡಿದು |
 ನರಲೋಕ ಮೋಹಪೊಲು ನವರಸಗುಗಾನದಿಂ |
 ಕರದಿದು ನಿಭಗಾತ್ರ ಮೌನಿಯೊತ್ತರುತಿರಲ್ಕೊಂಡು ರಘುನಾಥ ಪ್ರಿಯಾದಿಂ |
 ಹರಾದದಿಂದೆದ್ದು ವಂದಿಸಿ ಪೂಜೆಗೈದು ಸಿರಿ |
 ಜರಣಂಗಳಂ ನುತಿಸಿ ಕರದೊಯ್ದು ಮಣಿಪೀಠ |
 ಕರದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರುತುಪಜುಸಿ ಸಂತಸದೊಳಂತಂದ ಮೃದುವಚನದಿ || (11)

ಸಂಸಾರವಿಫಲಯ ಚಿಂತಾಸಕ್ತಜೇತನಗೆ |

ಹಿಂಸಾಸುವರ್ತನದ ನಿರ್ಮಲದ ಹೃದಯವರ |

ಹಂಸವಾಹನ ಪ್ರತ ಭವದೀಯಾರ್ಥನಂ ದೊರಕುವುದು ದುರ್ಲಭವಲೇ ||

ಪ್ರಂಸರಿಗೆ ಪೂರ್ವಕೃತ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂ |

ಹಂಸಸಲ್ಲಾಪ ಸಂದರಾಳ ನಾದಿಗಳೊಳ್ |

ರಂಸೆ ಪುಟ್ಟುಲುದತ್ತಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನಾಂ ಫಲಿಸಿತ್ತಿಹಾರ್ಥಮಿಂದು || (12)

ಎನುತ ರಘುವೀರನಂ ನಿಟ್ಟುಸುತೆ ಮೋಹದಿಂ |

ಮಾನಿತಿಲಕನಿಂತಂದ ಭಕ್ತವತ್ಸಲದೇವ |

ಚಿಂತುಮಯಾತ್ಮಕ ರಾಮ ನೀಂ ನುಡಿದೆ ಸಂಸಾರಿಯನ್ನತದು ಸತ್ಯವೆತ್ತಿ ||

ಘನತರದ ಮೋಹನದ ವಿದ್ಯೆನಿಟ್ಟದೆ ನಿನ್ನ |

ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೊತ್ತಿನಂತಿರೆ ಭವತ್ಸಂಗದಿಂ |

ಪನಜಾಸನ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಜೆಗಳೊಂ ಪುಟ್ಟುವೆರು ಮಾಂತಾ ಮಹಾಮಾಯೆಯೊ || (13)

ನಿನ್ನಧೀನದ ಮಾಯೆ ಮೂರಾಗುಣಮಂ ಪೊದ್ದಿ |

ನಿನ್ನಬಲದಿಂ ಬಳಿದು ಕಂಪುಕಪ್ಪಿನ ವರ್ಣ

ವನ್ನಂತ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪೇಳ್ವರದರಿಂ ಮೂರುಲೋಕ ಯುಷ್ಮನ್ನಿಲಯವು ||

ನನ್ನಿಯಾದರಿಂ ನೀಂ ಗೃಹಸ್ಥನೆಂಬುದು ದಿಹಂ |

ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ಯಜ ರಘೂತ್ತಮನೆ ಲೋಕದೊ |

ಬೃಹ್ಮ ಮೇನಿಹುದು ಭವದೀಯ ಸನ್ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿದನಿತುಸಿರ್ವ ಜೀಯ || (14)

ಹರಿನೀನೆ ಸುಸೇತೆ ಹರ ನೀನು ಗಿರಿಜಾತೆ |

ಧರಣೀನುತೆ ಬೊಮ್ಮನೀಂ ಸರಸತಿಯು ವೈದೇಹಿ |

ಸುರಪನೀಂ ಖಾಲೋಗು ಜಗತೀತನೂಭವಿಯು ಮರುತ ಸಖನೀನು ಸ್ವಾಕೆ |

ನಿರುತ ಜನಕಜೆ ಕಾಲರೂಪ ನೀಂ ಸಂಯಮಿಯು |

ತಿರೆಯಾಣುಗಿ ನೈಋತ್ಯ ನೀಂ ಕಾಮಿನೀಸೇತೆ |

ವರಾಣನೀಂ ಭಾರ್ಗವಿಯು ಭೂಜಾತೆ ಮರುತನೀಂ ಸೀತೆಯೆ ಸದಾಗತಿಯೈ || (15)

ಧನಪನೀಂ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ಪ್ರದಾಯಕೆ ಸೇತೆ |

ಘನರುದ್ರ ನೀನೆ ರುದ್ರಾಣಿ ಜಾನಕೆ ದೇವ |

ರಿನ ಪ್ರಭಾರೂಪಳುವೀರ್ ಜಾತೆ ಕಶಿನೀನು ರೋಹಿಣಿಯು ಜಗತಿಯಾಣುಗಿ ||

ಎನಿತುಂಟು ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕಂ ಲೋಕಮೂರರೊಳ |

ಗನಿತು ಸೀತಾವರಂ ಪುರುಷವಾಚಕ ಮೆಲ್ಲಿ |

ವನಜಾಕ್ಷ ನೀನೆತ್ತಿ ನಿಮ್ಮುಭಯ ಮುಳದನ್ಯ ಮೊಂದುಂಟೆ ರಘುಕುಲೀ || (16)

ಚಿತ್ತಿನಾಭಾಸಮನ್ಯಾಕೃತಂ ಮತ್ತವರ |

ಬತ್ತಿನೊಳಗಾದುದು ಮಹಾತತ್ವಮದರಿಂದ |

ಪ್ರಣೀಕ ತತ್ವಂಗಳುದ್ಭವಿಸಲವ ಭಾಗವಾನ ದೇಹತ್ರಯಗಳು ||

ಸತ್ತಪುಟ್ಟವ ಕೋಟಲೆಗಳಂತು ದೇಹಗಳ |

ಮೊತ್ತದೊಳು ಜೀವನಜ್ಞಾನವನಾಗಿರ್ಪ |

ತತ್ತರದ ಜೀವತ್ರಯಾಬ್ಧಿಂ ಮೂರವಸ್ಥಾ ಭೋಗಭೋಗೈರಮೆನಿಸಿ ||

(17)

ತನುಕುಂಭವಹಮುಖ ಮಧ್ಯದೊಳು ಜೀವತಾಂ |
 ಮಿನುಗೆ ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳ ನೆಂಟೆ ತೊಳಲಿಹ |
 ನೆನೆವರತ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಲದಿಂದವೆಷ್ಟು ತೆವೆರಸಿ ನಿಜಭಾವವನ್ನು ಮರೆದು ||
 ವನಜಾಕ್ಷು ನಿನ್ನಪದ ಭಕ್ತದನೆ ಸಂಸರ್ಗ |
 ಜನಿನೆ ಮಾಯಾರಜ್ಜುಬಂಧ ಸುಪ್ರಾಪ್ತೋಹ |
 ಮನುನೀಗಿ ನಿತ್ಯಸುಖಯವ್ವನದರಿಂ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಕಾರಣವು ಜೀಯ || (18)

ಮೂರುತನುಗಳ ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳ ಗುಣ ಮೂರ |
 ನಾರು ಭಾವವಿಕಾರಗಳ ನೋಂದಿರುವ ನಭ |
 ವಾರು ನಿರ್ಮಲ ಜಗತ್ಸಾರೈ ಯಾಪೋಜ್ಯೋತಿರೂಪನಿನೆತ್ತಿಜೀಯ ||
 ಚಾರುತರ ಪದ ಪದ್ಯವಂ ನೆನೆವರಂಭಿಗಳ |
 ಸಾರಿದರಿಗುಂಟೆ ಮಾಯಾವೇಡೆ ಸಂಪರ್ಕ |

ಮೂರುಲೋಕದೊಳು ಜಗದೀಶ ಕೃಪೆಯಿಂದೆನ್ನ ಸಲಹು ನಿರ್ಮಾಯನೆನಿಸಿ || (19)
 ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಬೊಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ತನಯ |
 ನಾಕಮಲಸಂಭವನು ಮತ್ತೊತ ಮೊಮ್ಮನಾಂ |
 ಮೈಕುಂಠ ನಿನ್ನಪದವಡಿ ಗೆರಗುತಲಾನು ಕಿಂಕರನೆನಿದನು ||
 ಶ್ರೀಕರ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೀಡ್ಲಿನೆನ್ನನು ಮಾಯ |
 ಸೋಕದಂದದಿ ಸಲಹು ನಿನ್ನವನುತ್ತುಲೆ ಕೃ |
 ಕಾಕರನೆ ರಘುಕುಲೋತ್ತಮ ಬಿನ್ನಪ ಮೊಂದು ಪ್ರಕೃತಾನುಸಾರಮಿಹುದು || (20)

ಲಾಲಿಸು ಮಹೀಂದ್ರ ದಶರಥನೀ ಸುರಾದ್ವೈಮಂ |
 ಲಾಲಿಸು ಪೊಡಧಿಕಾರಮಂ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ |
 ನೀಲೋಕದೊಳಗೆಂಬ ವಾರ್ತೆ ಮುಂಬರಿದೈವಲಂ ಸಗ್ಗಲೋಕದೆಡೆಗೆ ||
 ಮೇಲಿನಿಪ ಭಯದಿಂದಲಮರೇಶನೈತಂದು |
 ಮೂಲೋಕ ಬೊಮ್ಮನಿಂಗರವಲಭಯವನಿತ್ತು |
 ಮೇಲಿನಿಸಿ ಚರಣಯಾಗದೆಡೆಗೆನ್ನ ಕಳಪಿದಂ ಮನದಿವ್ವಮಂ ಬೇಳ್ವೊಡೆ || (21)
 ವಸುಮತಿ ಭಾರವನ್ನಿಳುಹಿ ಗೋದಿವಜಸುರ |
 ರಸುಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಭೂತಳಕ್ಕೈದಿ |
 ವಸುಧಾಧಿ ಪತ್ನಿಯಂ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ಮಾಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಕೇಂಗತಿ ಯೆಂಬುದ |
 ಬೆನನೀಂ ಬೇಡಿಬಹುದೆಂದು ಕಳುಪಿದೊಡಾನು |
 ಜನಜಾಕ್ಷುನಿನ್ನ ಪದದೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ದೇವ |
 ರಸಗುವೆನು ಕಾರ್ಯಗಳನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ದೊಡ್ಡದಿ ಬಿನ್ನವಿವೆ ಕಮಲಭವಗೆ || (22)

ಎಂದಿಗುಂ ವುಸಿಯು ಪೊದ್ದದ ಸತ್ಯಕರವಾಣಿ |
 ಎಂದರಿವನಯ್ಯನಾದರು ಸುರಾಧಿಪನ ತಾ |
 ವೃಂದಬಂದರಿಪಿದಾದ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ ಬಿನ್ನದಂ ಗೈದುಮಾಗುಳಿ ||
 ಸಂದೇಹಮನಿತಿಲ್ಲ ವಭಯವೆಂದೆನಿಸರ್ಪ |
 ರಂದರಿತು ಕಳುಪಿದನಿತಂ ಬೇಳ್ವದೇವರಿಗೆ |
 ಮುಂದವ್ವ ಕಾರ್ಯಮಂ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲರೆನೆ ನನುಸಗುತ ಹರಿ ಸುಡಿದನು || (23)

ಪಿಂತೆ ಪೋದುದು ಪ್ರಕೃತ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ।
ಮುಂತೆನೆಗುವನಿತನುಂ ನಾಂ ಬಲಿ ವರತೊಂದೆ ।
ಚಿಂತಿ ಸಲದೇಕೆ ದಳಕಂಧರನ ವಂಕಮಂ ತರಿದಿಡುವೆ ನೀ ಹ್ಲೇಷದೊಳು ॥
ಸಂತರಗ್ರೇಸರಂ ಖಿಧಿಯಿತ್ತಕಾಭವಾಣಿ ।
ಗಂತರವೆ ಬರ್ಪುದದರಿಂ ಕಾಲಪ್ರಾರಬ್ಧ ।
ಸಂತೆಯಂ ನೀಗಿ ಮಾತ್ತಿರಿವೆನಿಮ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ದೇವಮಾನಿಧಾರೇಯನೆ ॥ (24)

ಪೊಡವಿಯಾತಿಶಯದಾಸೆಯನೆಗೇನು ಬೆಳಗಿದೊಡೆ ।
ನಡೆವೆ ಸತಿ ನಾಪಿತ್ತಿ ಸಹ ದಂಡಕಾವನಕೆ ।
ಒಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಾಧಂಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಮಂ ವನವಾಸದಲಿ ಬಳಕೆ ॥
ಸಡಗರದೊಳುದ್ವ ಸೀತಮಿಡದಿ ದಳಶರನ ।
ಕಡಹು ಋಷಿಸಂತತಿಗೆ ಸಂತಸವನಿತ್ತು ಮ ।
ತೊಡನೆಯೋಧ್ಯಾಪುರಕೆ ಬರ್ವನಿದು ಮನ್ಮನೋರಥ ಕೇಳು ಬದಿಯಣುಗನೆ ॥ (25)
ಲೋಕಾನುಸಾರ ಮಾಡೊಲ್ಲರಾದಂದದಲಿ ।
ಬೇಕಾದ ಮನುಜನಂದದಿ ನೆಟಿಸಿ ಮತ್ತವಂ ।
ಗಾಕಾಮ್ಯ ಸಲುವಂತೆ ಸರ್ವಜನ ಸಮ್ಮತದೊಳೊದಿ ವಿವಿನಾಂತರದೊಳು ॥
ಜೋಕೆಯಿಂದಾನು ಋಷಿಗೂಡೊಡನೆ ಸಂಜರಿಸು ।
ತೇಕಾಂತ ಭಕ್ತರಂ ಪೊರೆದು ದುದ್ವರ ನರಿದು ।
ಪಾಕಾಂತನ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಸಲಿವೆನಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ರಘುನಾಥ ನುಡಿಯ ॥ (26)

ಕೇಳು ಸಂತೋಷಮಯನಾಗಿ ರಾಮನ ಜರಣಾ ।
ನಾಳೇಕಕಭನಖಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಮ ।
ದಾಳರವಾನುಗತತಂತ್ರೀಕಲಸ್ವನದ ವಲ್ಲ ಕಿಯ ಬಾಜನುತಲಿ ॥
ಆಳದೊಡೆಯನ ಪೊರಗೆ ವೇಳೆ ಜಗದೀಶನುಂ ।
ವೇಳದನಿತ್ತಂ ತಿಳುವಿ ಕಮಲಭವನಾಜ್ಞೆಯಂ ।
ತಾಳು ಸುರವತಿ ಯೆಡೆಗೆ ಗಮಿಸೀ ಸುವೃತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತರದಿನುಡಿದನೊಲಿದು ॥ (27)
ತದನಂತರದಿ ದೇವಋಷಿಗಣಂ ನೆರೆದುಬಹು ।
ವಿಧದಿ ಮಾಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯನೆಸಗಿ ಸರಸತಿಯ ।
ಸದನಕೈತಂದು ವಂದನೆಗೈದು ನುತಿಯಿಂದ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈದರು ॥
ಸದಯೆ ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಲಯ ವಾಗ್ದೇವಿ ಸಮಾಶ್ವ ।
ನುದಯ ಮಾಡದೆ ರಾಮಗಭೀಕಮಪ್ಪುದಿ ।
ನಿಧಕಂತರಾಯಮನ್ನೆಸಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂದೆಮ್ಮಕಾಯಬೀಕಧಿದೇವಿಯ ॥ (28)

ಮಂದರೆಯ ವದನದೊಳ್ ನೆಲೆಗೈದು ವಕ್ರತರ ।
ಒಂಧಾರದ ನುಡಿಗುಂದಕ್ಕಪತಿಯಾತ್ಮಜಗೆ ।
ದಂಧತೆಯ ಬೋಧಿಸಿ ವಿಕಾರಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತಲವಳುಂದ ದಳರಥಂಗೆ ॥
ಸಂಧಿಸುವೊಲಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಪೂರ್ವವರ ಮತ್ತ ।
ಒಂಧಂಗಳಂ ಒಲಿದು ಸವಿನುಡಿಯ ಮೋಹಕಾ ।
ಮಾಂಧತೆಯ ಕವಿಸಿ ರಾಮಾಭೀಕೋದ್ವಿಗ್ನಗೈದೆಮ್ಮಪಾಲಿಸುವುದು ॥ (29)

ಬಿಡುಗಣ್ಣ ರೊಡೆಯ ಮುಂತಾದ ಸುರರೇವರಿಯ |
 ಪೊಡವಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿನೆ ವಾಣಿಯೊಪ್ಪಂಬಡೆದು |
 ಕಡುವುಮತೆಯಿಂದ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಗೆ ||
 ಮಡೆದಿಮಣಿ ಮಂದರಯ ನಾಭಿಹೃದಯಂ ಕಲೆವ |
 ನುಡಿದ ಜಿಹ್ವಾಸ್ಥಾನದೊಳು ನಾಲ್ಕು ಪಾದವಂ |
 ಮಡಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸೆ ಪೂರ್ವಮತಿಯಡಗಿ ದುರ್ಬೋಧಮಂಕುರಿಸಿ ತಾಹ್ನನದೊಳು ||

[(30)]

ಇದು ದೇವತೆ ಯಂತರಂಗ ಮತ್ತೀ ನಗರ |
 ದಧಿನಾಥನಿತ್ತರೀಂಗಳಿಂದ ನೆಂಬುವೇಳೈ |
 ಸುದತಿಯರ ಪಾಣಿಕವೆ ಮನದನ್ನೆ ಪೀತಿಯಿಂ ಆಲಿಪುದು ಮುಂಗತೆಯನು ||
 ನದಯ ಮೈತ್ರಾವರಾಣಿ ರಾಮನರಮನೆಯಿಂದ |
 ಮುದವೆತ್ತು ನಡೆತಂದು ದಕರಥಮಾಹಿಪಾಲ |
 ನದನ ಮನ್ನೊಳಸೊಕ್ಕು ನೃಪತಿಲಕನಂ ಕಂಡು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ವೊರೆಯ || (31)
 ಹರಿದರನಮಂಕುರಿಸಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ |
 ಕರಸಿ ನೇಮಿಸಿದ ನಾಳೆಸಗುವ ಮಹೋತ್ಸವಕೆ |
 ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳಬಿಳವಸ್ತುಗಳ ಕಂಠರಗಧೇನುಗಳನು
 ತರಿಸಿ ಯೋಗಗಣಾಲೆಯನ್ನೂ ಸಿಂಗರಗೈಸಿ |
 ನರಪತ್ರಿಗಳಬಿಡಿದ್ದೀಡಂಬಂದ ಭೂ |
 ಸುರನೇರಿನೇರಂತೆಡಂಗುರವಪೊಯ್ಯತಾನಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಯನುವೀಧಿಗಳಲಿ||

ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪಂಚ್ಚರಥಕುದ್ಧಾಂತ | (32)
 ಕರುಹಲಿತ್ತಲು ರಾಮನಾ ಮೌನಿಬೇಳ್ವಂತೆ |
 ಪರಿಮಳಾಂಬುವಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನಂ ಗೈದು ಕುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ||
 ಸುರಾಚೀರದ ಭೂವಣಲಂಕಾರ ಯಾತನೆನಿಸಿ |
 ಧರಣಿಸುತೆ ಸಹಿತ ದರ್ಭಾಸ್ತರಣದೊಳ್ಳುಳಿತು |
 ಸಿರಿಯರನನಂಭ್ರಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಮಾನಸದಿ ವೀರಾಸನವನು ಬಿಡು || (33)

ಸತಿಸಹಿತಲಗ್ನಿ ಹೋತ್ರವ ಪೂಜೆಗೈವುತ್ತೆ |
 ಕತಿಪಯ ಸುಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳಿಂದಲಿಹವಿ
 ಸ್ಪತಿಕಯದೊಳಗಿ ಪುರುದನಿಗಿತ್ತು ಮಿಕ್ಕುದಂ ಮನದಕ್ಕನಹಭಂಜಿಸಿ ||
 ಪ್ರತಿಪದದಿ ನಾರಾಯಣಾಂಭಿ ಪಂಕಜಗಳನು |
 ನುತಿಸುತ್ತಲಿ ತನ್ನೂರ್ತಿಯಂ ಮನದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ |
 ಐತನಗೈದು ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನೊಳುದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಸಿದಿದನು || (34)

ವಿಧಿಯೊರೆದನೇಮದಿಂದ ಪ್ರಥಮಯಾಮಾವನುಳಿದು |
 ಮುದದಿಂದ ಲಿಚ್ಛುತ್ತು ಮನೆಯಸಿಂಗರ ಗೈಸ |
 ಲೊಡಗಿನಿಂ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ನಂಬರಗಳಂತರಿಸಿ ನಾನಾವಿಚಿತ್ರತರದಿ |
 ನದನವನಲಂಕಾರ ಗೈಸಿದಂ ಮೂಡಲಿನೆ |
 ನುದಯಿಸುವ ಸಮಯದೊಳ್ಳಂದಿ ಪೂಗಧಭೋದ |
 ದದುಭಾತಂ ಕೇಳ್ವ ಪೂರ್ವಾಂಗಕೇ ಸತ್ಕಿಯನೆ ರಚಿಸಿದ ಯಥಾವಿಧಿಯೊಳಗೆ || (35)

ಉದಯಮುಖದೊಳು ವಾಯುಸಖನ ತೋರಣಗೈದು |

ಮಾದದಿಂದ ಭೂಸುರರ ಸಂತತಿಯನುಂ ಬರಿಸಿ |

ಪದುಳದಿಂ ಪುಣ್ಯಾಹ ಗೈಸಿದ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ದೆಸೆಯಿಂದಲತಿ ವಿಭವದಿ |

ಸದನದೊಳು ಸ್ವಸ್ತಿ ಪುಣ್ಯಾಹ ಮಾಂತ್ರ ಸುಘೋಷ |

ಮೊದವಿದುದು ದಿಕ್ಪಟನ ಸರ್ವಜನರೇ ಕಾಭದ |

ವಿಧಿಯನುಂ ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತರಾದರಡಿದಿಗಿ ಮನದಿದ್ದೈ ಮಾಡುದೆನುತ || (36)

ಬಲಿದಾದಲ್ಲ ಲ್ಲಿ ಕುಭವಾರ್ತೆಯಾ ನಗರಮೊ |

ಳ್ಳಲಿತ ಮಾಡುದು ಸಕಲಜನ ಹರುಷರಸದಿಂದ |

ಪಲವುವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳುತಾವೆ ಶ್ರೀರಾಮನತಿಕಯದ ಗುಣಗಣಗಳ |

ನಲಿವುತಲಿ ನಿಜಗೃಹಗಳಾದ್ಯಾರದೇಶಗಳ |

ಲಲಿತ ಸಾರಣಿ ರಂಗವಲಿ ಗಳಿಸಿಂಗರಿಸಿ |

ಪಲ ವಗೆಯ ಭೂದೇವತಾಂಬರಗಳ ನ್ನಳವಡಿಸಿ ಭಾಸಿಸಿದರಚ್ಚರಿಯನೆ || (37)

ಹಿಂದಣ ಮಹಾರಾಯರಾಯರುಗಳೇಜಗ |

ದ್ವಂದಿತಾನತ ರಕ್ಷದಕರಥಗೆ ಘಾಸಪಿಯಾ |

ಬಂದಪರೆ ಪರಿಕೆಸಲ್ ಬಹುಕಾಲ ತೊಡವಿಯಾಂ ಪಾಲನಂ ಗೈದು ಕಡೆಗೆ |

ಸಂಧಿಸಲು ವಾರ್ಧಕೈ ನಿಜಕಾಯ ಕದರಿದೆ |

ಸಿಂಧು ಮಂದರಸದೃಶ ರಾಘವಂಗಳೋಕ |

ಮಿಂದೆಸಗಿ ಮೆರವ ಗಡ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನೃಪನೆಂದು ಪೊರಜನ ಹೊರಿಸಿದುದು || (38)

ಕುರುಜುಮೇಲ್ಗಟ್ಟುಗಳ ತೊಂದಳಿಗೆ ದೋರಣಾ |

ಸ್ಫುರಣಿಗಳವಲ್ಲ ಲ್ಲಿ ಬಿಳಗಿದುವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ |

ಥರಥರದೊಳೆತ್ತಿದರು ಸಿಂಧುಗೊಂದಣಗಳಂ ಕಶಿನೂರ್ಯವೀಧಿಗಳೊಳು ||

ಪರಮಳವ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಧೂಪಸಂಕಲಿತದಿಂ

ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರ್ದೇ ನೆಂಬೆ ತನ್ನಗರ |

ಹರಿಯ ಮೈಕಾಂಠದೊಲು ದೇದೀಪ್ಯಮಾಗೆನೆದುದೊಂತದಂ ಬಣ್ಣಿಸುಮೆನು || (39)

ಕರಿತುರಗ ನಂದೋಹ ಸ್ಯಂದನಗಳಂದಣಂ |

ಪರಿಪರಿಯ ನವರತ್ನದಿಂದಲಂಕೃತಗೊಳಿಸಿ |

ಮಿರು ಮಿರುಗುತಾವಾವ ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳೊಳುಂ ನೆರೆದು ಪರಿವಾರಸಹಿತ ||

ಧೋರದೊರೆಗಳಕ್ಕಲದಿ ಸಂರಂಭದಿಂದೊಪ್ಪು |

ತರಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯ ಕವಿಗಮೆ ವಾಗ್ಗಿಗಳ್ |

ಮರಿದಾಂಬಿಗುಳ್ಳಾಂತ ವಾರಾಂಗನಾನಿವಹ ಪಂಡಿತರ್ಕವಿದಿದರು || (40)

ಪರಿದುಮತ್ಸವ ವಾರ್ತನಾನಾ ದಿಗಂತದೊಳ್ |

ಪರಿಪರಿಯ ನೃಪಮುನಿ ವರ್ಗಮಂ ಕರೆವಂತೆ |

ಹರುಷರಸ ಮಾಣ್ಣಂತೆ ಸಕಲದೇಶಾಧಿ ಪರ್ವಸುರರರ್ಚೆಗಬಂದು |

ನಿರೆದುದಾನಗರ ದೊಳ್ಳುಖಲ ಪೃಂದಾರಕರ |

ವೆರವಿ ಸುರಪನಸುರಿಯ ನಿಜ್ವಸುವರ್ಯತಂವ |

ಕೆಲರು ದಕರಥ ಮಹಿಮಾಲನಂ ಸುತ್ತಿಸುತಿರೆ |
 ಕೆಲರು ರಥುವೆರ ಗುಣೋದಯಗಳಂಪಾಡುತಿರೆ |
 ಕೆಲರು ಮತ್ತಾನಂದ ನಿರಾಧಿಯೊಳಾಳುತಲಿ ಜಗದ್ಭಂ ಪೋದುದೆನುತ |
 ಪಲಬಗೆಯೊಳಾ ಬಾಲವೈದ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರಂ |
 ಫಲಿಸಿತಮ್ಮ ಭಿಮತವೆನುತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ |
 ನಿಲಯನಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಹಾರೈಸುತೊಪ್ಪಿದರೇನೆಂಬೆನತಿಕಯವನು || (42)

(ಸಂಧಿ 3, ಪದಗಳು 122.)

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚು|| ಬೋಧಿಸಿದಳ ಮಿತ ಕುಟಿಲೋಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳ ||
 ಸಾಧನಗಳನಿವ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಪ್ಪವತಿಸುತೆಗೆ |
 ಸಾವರದಿ ಮಂದರೆಯು ರಾವಣಭಿರೋಕಕಂ ಪ್ರತ್ಯೂಹರೂಪಳಾಗಿ ||
 ಇನ್ನೊರವೆಲಾಲಿಸು ಭವಾನಿ ಮೂಲೋಕಜನ |
 ಸನ್ನತ ಶ್ರೀಭೂತಮಾದಯೋಧ್ಯಾನಗರ |
 ವನ್ನು ಪೊಕ್ಕುದು ಸಗತ್ಯಯವ ಜನರೆಲ್ಲರಂ ರಾಮನಭ್ಯುದಯವನ್ನು ||
 ಜಿನ್ನಾಗಿವಿಟ್ಟು ಕೃತಾರ್ಥರಹೆ ವೆನ್ನತಂ |
 ಮನ್ನೆಯಮೋದಲಾದ ಮುನಿ ಸಮುದಯಂ ಪ್ರೇಮ |
 ದುಕ್ಕತದಿ ವಿಧವುತ್ರದಾರಾ ಸಮೇತ ವೋಗೇನಿಂಬೆ ನಚ್ಚರಿಯು || (1)

ಕರವಿಧಿಯು ಪಾರ್ವದೊಳ್ಬೋರ್ಗರೆದು ಬೆರ್ಚುವೊಲು |
 ನೆರೆದ ಜನ ಸಂದೋಹದಲಿ ತರ್ಯಾ ನಿರ್ಭೋಷ |
 ಕುತುರಗರಥನಿಚಯ ಬೃಂಹತಂ ಹೆಸಿತಂ ಚೀತ್ಯತಿಯುಧ್ವನಿಯೆನಗಲು ||
 ನರದೇವನರಮನೆಯ ಗೋಪುರವ ನಡವಿದಳ್ |
 ತ್ವರಿತದಿಂ ಮಂದರೆಯೆವಿ ಶ್ರೀರಾಮನಪುರದ |
 ಸಿರಿಯನಿಟ್ಟು ಕುತೂಹಳ ಚಿತ್ತಳಾಗುತ್ತ ಬೆರಗಾದಳಾಕ್ಷಣದೊಳು || (2)

ಪನ್ನಿರ ತಳದು ಕುಸ್ತುರಿಸಿದ ರಾಜಪಥ |
 ಪುನ್ನತ ಧೃವತೋರಣಾಲಂಕೃತ ಗೃಹಗ |
 ಳನ್ನು ಮಾಲಿಕೆಲಾಡ ಮೋದಕಂ ಹಸ್ತದಿಂದೈತವ್ವ ವಿಪ್ರಕಾಲಮಂ ||
 ಜಿನ್ನಾಗಿ ದೇವಗೃಹನಾಡಿತ್ಯನಾಮಮಂ |
 ಸನ್ನತಿಪ ಬ್ರಹ್ಮಭೋಷಾನು ಹರ್ಷಗಳಂ
 ಮಿನ್ನಾದ ರಥಗಜಾಕ್ಯಗಳ ನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗ ಬೆರಗಾದಳಾಮಂದರೆ || (3)

ನಗರದಲಿ ಕೃಂಗಾರ ದತಿಕಯವನೀಕ್ಷಿಸುತ |
 ನಗುತಲೊತ್ತಿನೊಳು ನಿಂದಿದ್ಧ ಧಾತ್ರಿಯನೋಡಿ |
 ಮಿಗಹರ್ಷವಾಂತವಳತೆರನಂತೆ ಬೆಸಗೊಂಡಳೇ ವಿಭವ ಮೂರೊಳ್ಳು ||
 ನೆಗುಳುದದೇನು ಪುಟಭೇದನೆ ದೊಳಾವಾವ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಜನರಲ್ಲ ಮೋದಗೊಳುತ್ತಿಹರತ್ತಿ |
 ಜಗದೀಶನರ್ಥಾಂಗಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಕಾಂಚನವ ನಿತ್ಯಪಳೊ ವಿಪ್ರಕುಲಕೆ ||

(4)

ಜನನಾಥ ನವನಾಂಗ ಭೂರಿದರೈಣಿಗಳಂ |
 ಜನರಿಗೀವನೊ ಮೇಣೆ ದೇವತಾರಾಧನೆಯ |
 ಮನೆಯಾದಿಂ ರಚಿಸುವನೊ ವೇಳದೇಂ ದಿಗ್ವಿಜಯ ವೆಲ್ಲನೆಗದಿಹ ಪರಿಯನು ||
 ಎನೆಧಾತ್ರಿಸುನುಗುತ ಪುಷ್ಪಯೋಗದಿ ರಾಮ |
 ಗನುನಯದಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಯಾವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿ |
 ಯೆನಿಸುವತಿಕಯಮಿದಂ ನಿಟ್ಟುಪಳಲಾಯೆಂ ಬಂದಿರ್ಪ ದಖಿಲಜನವು ||

(5)

ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಕುಭೋದಯ ವಾರ್ತೆಯಂಕುಬ್ಬೆ |
 ತಾಳುಚಿಂತೆಯನು ಹಮ್ಮಿಸಿ ಕೈಲಾಸನಿಭ |
 ದೇಳಗೆಯ ಪೂಸಾದದಿಂದಿಳಿದು ಕೋಪದಿಂದೈತಂದು ಮ್ಲಾನಳಾಗಿ ||
 ಆಳದೊಡತಿಯ ಪೊರಗಿಸಾರಿ ಕಡುದುಖದಿಂ |
 ಬೇಳಲಮ್ಮದೆ ನಿಮಿಷನಿಂದಿರ್ದು ಗದ್ದದಿಸು |
 ತೊಳಗವ ಬಿನ್ನಿಸಲನುಗೈದಳನ್ನೆಗಂ ಪಾವರ್ತಿನಿ ಮಂಥರೆ ||

(6)

ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನುಬ ದನುಭವಿಯ ತೆರನಂತೆ |
 ನಿಕಟದೊಳ್ಳಂದ ಭೀತಿಯನು ಕಾಣದೆ ಬರಿದೆ |
 ಯಕಟ ಕಡೆಹಿ ಮೂಢೆ ಬೇಗ ಎಚ್ಚರು ಮಹಾದುಃಖಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗಿ ||
 ಯುಕುತಿಯನ್ನರಿಯೆ ಸಿರಿಯೊಳಗಿವೆನೆನ್ನತಿಹೆ |
 ಪ್ರಕಟಗ್ರೀಡ್ಡದೊಳಂ ಪ್ರವಾಹತತಿ ಬರುವಂತೆ ||
 ರಕುತಿಯುಳಿದುದು ನಿನ್ನ ಸಂಪದಮೆನುಲ್ಕುಬ್ಬೆಯತಿಹರಾಪ ತರದನುಡಿಯ ||

(7)

ಲಾಲಿಸುತಲಕ್ಷ್ಯಪತಿಯಾಣಿಗಿ ಮಂದರೆಯನ್ನು |
 ಲೀಲೆಯೊಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬೆಸಗೊಂಡುಂದಿದೇ |
 ನಾಲಸ್ಯಬಂದಡಸಿತದಿಮಾಣಮಾಂತಿರಾವರೈನೆ ಮುಖಮಾಲಿನತರದಿ ||
 ಲೋಲಲೋಚನೆ ನಗರದೊಳು ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನು |
 ಪಾಲಿಸುವ ನಾಥ ಸತ್ಯಕುಲದಿಂದಿಹ ಜಗ |
 ಜ್ವಾಲ ಸಂತೋಷಕರಮಾಗಿರ ಲ್ಲಿನಗಿದೇಂ ತನುತಾಪಮುಸಿರನೆಯ್ಯೆ ||

(8)

ಕೋಧಿಬಿ ಬೆರ್ಜತಾ ಕುಬ್ಜ ಕ್ರೂರಾಕ್ಷರದಿ |
 ಬಾಧಿಸುಪೊಲೊಡತಿಗತಿ ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪನ್ನ ದು |
 ಬೋಧನೆಯ ವೇಳಲುಜ್ವಗಿಸಿ ಮಾರುತ್ತುರವನಿತ್ತಳತಿ ಖಾತಿಯಿಂದೆ ||
 ಭೂಧವಂ ಕೌಸಲ್ಯಯಾತ್ಮಜಗೆ ಯಾವರಾಜ್ಯ |
 ದಾಧಿಪತ್ಯವನೀವನಂಬ ದುರ್ವಾರ್ತೆ ಸಂ |
 ಬಾಧಿಗೊಳಸುನುವ ನಿನ್ನ ಹಿತಕೋನುಗಂ ವೇಳ್ಯರೈತಂದೆ ತಾಯೆ ||

(9)

ಹಿತವ ನುಡಿದಂ ಸತತಮೃದುಮಧುರಭಾದಿಯೊಂ |
 ದರ್ಶಿಯವ ವರ್ಚಿಸುತ ಮರುಳ್ಳೊಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮವಂ |
 ಸ್ತೌತಿಯರನ ನಿಜಮನೋರಥ ವ ಕೋರದೆ ತೋರಮೆನುತ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ |
 ಸುತನ ಬಂಧುಗಳಡೆಗೆ ಕಳುಹಿ ನಿಮ್ಮಂಟಕದ |
 ಯಾತನದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯಿಯಾತ್ಮಜಗೆ ನಗರವತಿ |
 ಯಾತನನಿಜ ವಂಚನಾಕ್ರಮವ ನೀಂ ತಿಳಿಯದಿಹೆ ಮೂಢೆ ಮರುಳನಿಸುತವಗೆ ||

ಕಲಾಪಹೃದಯಂಕಾಯ ಕಪಟಗಳ ತವರ್ಮನೆಯುಂ | (10)

ನಿಲೆಯು ಭೇದೋಪಾಯಗಳಿಗೆ ಮಾಯಾನಿಲಯ |
 ಗಲಬರಿದು ವಂಚಿಪ್ಪವನುಪ್ರೊಡಸದಳ ನಾಥನುಡಿದುದಂ ಸತ್ಯಮೆನುತ ||
 ಒಲಿದು ಬೇಳ್ವಂತೆ ದಾಸಿಯ ರೂಪಿಸಂತಿರ್ಬ |
 ಯೆಲೆ ಮರುಳ ನೀಂ ಮಹಾರಾಜನಂದನೆ ರಾಜ್ಯ |
 ದೊಲುಮೆಗಧಿಕಾರಿ ನಿನ್ನಳವನ್ಯವಸಪ್ಪದೀ ಮಹಾನಗರಸಿರಿಯುಂ || (11)
 ಅರಸುತನ ರಾಮಂಗೆ ದೊರಕೊಳ್ಳಲ್ ಕೌಸಲ್ಯ |
 ಗುರುತರದ ಸಂಪದಂ ಸಕಲಸಿರಿಸೇರುವುದು |
 ತರಳ ಭರತಗೆ ನಿನಗೆ ಪರಿಹುಸುಸದಳದ ನಾಕಕರ ಬೀಜಮಹುದು ||
 ಅರಿತರಿಯದಾದೆ ನಿನ್ನಯ ಕಟ್ಟುಮಂದೆನಗೆ |
 ಬರುವುದಳಿ ವೃದ್ಧಿಯೊಡೊಡೆ ಸುಖಂ ದೊರೆಕೊಳುಗು |
 ನಿರುತಮಿದು ಸತ್ಯನುಬಂದಾನು ತಿಳಿಪ್ರವೊಡೆ ಬಂದೇನಿ ಪರಿ ತವಕದಿ || (12)

ಮತಿಯೊಳಾಳೋಚಿಸುತ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯೊಳರಿತು |
 ಸುತನ ನಿನ್ನಂ ತನ್ನ ದೇಹಂಗಳಂ ಸಲಹು |
 ವರ್ತಿಯದ ಕೆಜ್ಜಿಮು ನೈಸಗು ಮಗುಳನುಡಿಯ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಸಿದಿರಲು |
 ಸ್ತೌತಿವರಾಮಗೆ ಪಪ್ಪವುಂ ರಚಿಸೆ ನಿನಗಿನ್ನು |
 ಜತನಮಾಗದು ಸಿರಿಯು ದಿನದಿನಕ ತಗ್ಗಿ ಬರೆ |
 ಯಾತನದಿಂ ಸಾಧ್ಯಮಾಗದು ಭೋಗ ತಿಳಿದುನೀ ಯೋಚಿಪ್ಪಮಾಪಾಯತೆಯುಂ || (13)

ರಾಮನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಹುದೆಂಬ ಕುಭನುಡಿಯ |
 ಬ್ರೇವಾದಿಂ ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಮುಖಂ ಪೂರ್ಣಮಯ |
 ನೋಮನಂದದಿ ಕಳಾಭರಿತ ಮಾಗಲು ಹಿಗ್ಗಿ ಹರುದುದಿದರಸಿನಗುತ ||
 ಈ ಮಹಾ ವರ್ಚುಗೆಯ ಬೇಳ್ವಂತೆ ಸೌವರ್ಣ |
 ದಾಮಕುಟ ಕಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ಕುಬ್ಜಿಯನುತಿಸಿ |
 ತಾಮರಸನಯನೆ ತುರಗೇಜನಂದನೆ ನಲಿಯುತ್ತಿಂತೆಂದಳತಿಳಿಯದಲಿ || (14)

ತರಣಿ ವಂಶಾಭೋದನಾಯತ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ |
 ಸುರಮಾನಿಸುತ ಸುಧಾಚನರಕ್ಷನದಿಕ್ಷ |
 ಕಂಞಾಗತಪ್ರಾಣ ಸಕಲಭೂಸುರ ಭರಣ ರಾಮದೊರೆಯಪ್ಪಸಿರಿಯುಂ |
 ಚಿರಕಾಲ ತಾಂಕೇಳ್ವನೀ ಮಹಾಕುಭನುಡಿಯ |
 ಭರತನಿಂದಧಿಕ ಮಾತ್ಸರ್ಯಪದಕಂ ಗುಣಾ |
 ಕರದಯಾನಿಧಿ ಸರ್ವಜನಮನೋಹರನಾದ ಸಂಪದಗಳನ್ನವಲೈ || (15)

ಎನುತೊರೆದ ಮಧುರತರ ಭಾರತಿಯಾ ನಾಲಿಸುತೆ ।
 ಕೆನಿಸಾಂತು ಮಂದರೆ ಮನೋಪ್ಯುಥೆಯೊಳಂ ನುಡಿದ ।
 ಏನಿಸರವಿದೊಡೆಯ ದಾದುದು ಭವಚ್ಚಿತ್ತ ಕಾಪಟ್ಟದನರ ನಡೆಯಾ ॥
 ಜನನಿನೀಂ ತಿಳಿಯೆ ಸಕ್ರಾಳದೊಳದಿದಿದರ್ ।
 ಘನವಾಪಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ತೋರುವಂತವರು ।

ಮನುಷರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುತಲರ್ಚಿಸುತ ತುದಿಯೊಳುಜುಜ್ಜು ವರುವೆರಸರಿಯಾ (16)
 ಮಾತಿನಿಂ ನಿನ್ನಂ ಮರುಳ್ಳೊಳಿಸಿ ಮಮತೆಯಿಂ ।
 ಸೋತಂತೆ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ನಿನ್ನವ ನೆನಿಸಿ ।
 ಭೂತಳಾಧಿಪ ಸಕಲ ಸಂಪದವ ಕೌಸಲ್ಯೈಗತ್ತು ಕವಲೋಪಾಯದಿ ।
 ತಾತಳೆವ ಮನದಿಷ್ಟ ಮಿದನೆಯದಾತನಂ ।
 ನೀತಿಯುತನೆಂದು ನೆಚ್ಚಿ ಹೆ ಮರುಳ್ಳದ್ದನಂ ।
 ಜಾತಮಾಗದೆ ಮಾಣದಿದರಂದೆ ಮಾಣವಕಗೇಂ ಗತಿಯ ತಿಳಿದೆ ಮನದಿ ॥ (17)

ಮಗನಿಗೀ ರಾಜ್ಯದವನಾಗಲಾ ಕೌಸಲ್ಯೈ ।
 ಬಗೆಗೊಂಬಳಂತು ನಿನ್ನಂ ಮನದಿ ಸವತಿಯರ್ ।
 ಜಗದೊಳೆಂ ಹಿತಕರರೆ ಕೊರಸಿಯ ಬಾಯ್ದಾರೆತಾಂ ಕಣಾ ಕಮಲಾಂಬಕಿ ॥
 ಹಗೆಗಳೇಂ ಬೇರಿಹರೆ ಬಾಲ್ಯ ದೊಳ್ಳಹಭವ ।
 ಮರ್ಗ ತಿಳಿಯೆ ಯಾವನಂ ಸಮನಿಸಿದ ಕಾಲದೊಳ್ ।
 ತಗರಂತೆ ತರ್ಕಿಸುವರಿದು ನನ್ನ ನೀನರಿಯ ತೋರ್ದುದಂ ನೋಚಿಸುವೆನು ॥ (18)

ಕೇಳವೈ ದುರ್ಮತಿ ಯದೇನೆಡೆಸಿದುದುನಿನಗೆ ।
 ಬೇಳೆದೊಡು ತಿಳಿಯೆ ಸವತಿಯ ಮಗಗೆ ಸಂಪತ್ತಿ ।
 ನೇಳುಗಿಯ ಬಯಸುತಿಕೆ ನಿಜಸುತನಿಗ ಹವಿಪತ್ತರಿಯ ನರಗುರಿಯ ಬರಿದೆ ॥
 ಕೋಳುಹೋಗದೆ ಸಿರಿಯಾ ನಿಲ್ವಂತುಪಾಯ ಮಂ ..... ।
 ತಾಳೆಂದು ಬೋಧಿಸುವೆ ನೆನಿತರುಪಲುಂ ತಿಳಿಯಗೊಡಮ ದುಷ್ಯಮ್ ಫಲವು ॥ (19)

ಧರೆಯೊಳತಿ ಬಲನಭಿಜ್ಞನು ತಿಳಿಯಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ।
 ದೊರೆಯವ್ವರಾಮನನು ಸರದಿಂದಲಾತನಂ ।
 ಪೊರದು ಕೊಂಡಿನಿನ್ನ ತನುಭವನ ಪೊಂದಿದಂ ಕತ್ರನ್ನ ಸಾಮಿತ್ರಿಯೊಳಾ ॥
 ಸಿರಿಯಾ ಕೈಸೂರಿತವರೀರ್ವರಿಗೆ ಭೂಪತಿಯಾ ।
 ಕರಾಣವವರೊಬ್ಬಂದಾದಂತೆ ನಗರೇ ಜನಂ ।
 ಪರಿಜನ ಪೇಕರಗೊಂಡು ದಿನ್ನೇನುಳುದುಡೈನೆ ಭರತಂಗೆ ನಿನಗೆ ॥ (20)

ನಿಲದೊಳ 'ರಿಗಳ್ಳ ಕಕ್ಕಂ ರಾಮ ಕೌರ್ಯಾಯತ ।
 ಕಲಿಗಳ ಗ್ರೇಸರಂ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಯುಭಯರಾಂ ।
 ಕಲಿತಮಾದುದು ಧನಂಜಯ ಮರುತರೊಂದಾದ ಮೊಳ್ಳೆಯಂತಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಂ ॥
 ಸುಲಭದಿ ಗೈವನರನಾಥ ಭವದೀಯಸುತ ।
 ನೆಲಗೆ ! ತೃಣದಂತಲ್ಲಿ ದೇಂ ಗಣನೆ ಭೂಕಾಂತೆ ।
 ಯೊಲುಮೆಭುಜಬಲ ಮುಳ್ಳರಿಂಗಲ್ಲ ದುಳದರ್ಗ ದೊರೆದವುಡೆ ಮುಗುಡಿ ಮಣಿಯಾ ॥ (21)

ಕರುಣೆಕೂನ್ಯ ಬ್ರೀತಿಸೊನ್ನೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಾಂ ।
 ದೇವಯಾದಿಹತಾಣ ಪರರಭವೃದ್ಧಿಯಾಂ ನೋಡಿ ।
 ತರಬುವುದನರ್ಥಕಾರಣ ವೆರಸಾರದಿಹುದರ್ಥಮಂ ಸಾಧಿಸುವೊಡೆ ॥
 ಬರೆಸೆಳೆವುದೆಲ್ಲಂ ರಾಜಧರ್ಮವದಲ್ತೆ ।
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೂಭುಜರ ಕುಲದೊಳುದ್ಯವಿಸಿದರ ।
 ಜರಿತಮೂತ್ಸ್ಯನ್ಯಾಯಮೆಂದರಿಯದಾದೆ ದಿಹಮರುಳೆ ಕುಲಗೆಡುಕೆದುರುಳೆ॥(22)

ಗೀತಗೂಡಿದ ಕೆಂಡಗಳ ಕರೆವ ಪಕ್ಷಿಗಳು ।
 ಸಾತಂಕಗರಳಯಾತ ಮೃದುತರದ ವಾಣಿಗಳು ।
 ಕೌತುಕದ ಕರುಣೋಪದೇಶ ಕತ್ತರಿವೆರೆದ ಹೃದಯಾದಿಂ ಪೋಕಜನರ ॥
 ಭೀತಿಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದೆ ಭಕ್ತಿಪರಾಭೂಭಾರಾ ।
 ನೀತತ್ವವಯ ಮತ್ತವರನುಣ್ಣುನ್ನೆಣೆಯ ।
 ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಳಾಗಿ ಸಾಧುತ್ವವನ್ನೆಣಿಸಿ ದಣಿಸುವೆ ತರಳನ ॥ (23)

ಮಾನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯ¹ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕೈಸಾರಿಸುವು ।
 ದಿನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯನಗೆ ನುಡಿಗಳಂದುಪಜರಿವ ।
 ರಿನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯ ಮಾಯಾವೇಷ ಮಾಚಾರ್ಯಕೃತಕ ಮೃಗಧೂರ್ತನರನು॥
 ಇನಿಬರುಂ ವಂಜನೆಗೆ ತವರಲ್ತಿಯೊಲೋಕ ।
 ಜನರನೀಪರಿಯ ವೋಹನಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವಸ್ವ ।
 ವನುಸೆಳೆದು ಕಾಕಭಾದನಗೊಳುಪರೆಲಿತಾಯ ತಿಳಿಯನಾಂ ಪಳಯನೀನು ॥(24)

ಸುತತನುಜ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವ ಸುಜನ ಗುರುದೈವ ।
 ಪಿತಮಾತೆ ಜಾಮಾತ ಧರ್ಮನೀತಿಗಳ ಸಂ ।
 ಗತಿಗಳಿವನಿ ಮಹಾ ದೊರೆತನದ ದುಷ್ಕೃತಮಾವರಿಸಿಕೊಂಡನರನು ॥
 ಹಿತವರಿಲ್ಲವಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾಜ್ಞತನ್ನನಡೆ ।
 ಯಾತ್ರಿಕಯಾದ ಧವಳಪಥ ಮೆಂದೆಣಿವ ನಡುಂದೆ ।
 ಕ್ಷಿತಿಗಳೊಳೊರೆದವರು ಸಿರಿಗೆರವಿದಿವರುನ್ಮತ್ತರಂತರಿವರೈನೆ ಗತಿಯಾ ॥ (25)

ಸತಿಯಾಗಿ ಮಿತ್ರತಾನಾರು ಸವತಿಯರುಗಳು ।
 ಪೃಥಿವಿಯೊಳು ಪುರುಷರಿಗೆ ಯಮನಾರು ದಾಯಿಗಂ ।
 ಮತಿಹೀನ ನೀನದಂ ಬಳಕೆಯಾದಕಟಕಟ ನಮ್ಮಕ್ಕನೆಂದೆನುತ್ತೆ ॥
 ಸತತ ಬೆರೆತಿಹೆ ರಾಮನಣಿಗ ನೆಂದಾಡುತ್ತಿಹೆ ।
 ಪಿತು ? ಮೆ ಯಿಂದಾಳೋಚಿಸಿದರದರಿಂದ ಭೂ ।
 ಪತಿವೇಶಕರಗೈದು ಕೌಸಲ್ಯಿಕುವಲಯಕ್ಕರಸಾದಳೇನೆಂಬೆನು ॥ (26)

ವರತಪೋ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ ಕಾಶ್ಯಪಮಹಾಮುನಿಯ |
 ತರುಣರಲಿ ಗರುಡನಾಗೇಂದ್ರರೇಂ ಮಿತ್ರತೆಯು |
 ಬೆರೆದಿಹುದೆ ಕದ್ರುವಿಗೆ ವಿನತಾನಿತಂಬಿನಿಯು ದಾಸಿಯೊಗನವರತವು ||
 ಚರಣ ಸೇವನೆ ಗೃಹಕಥೆಯನೀ ಕೇಳ್ದರಿಯ |
 ಮರಮಾಡಲೇಂ ಜನನಿ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ರಾಮನಿಗೆ |
 ದೊರಕೊಂಡಬಳಿಕ ನಾಯಕ ಸಾಧನೇ ಭರತ ಕೌಸಲ್ಯ ಕೃತಕೃತ್ಯಳು || (27)

* ಕಾಲಿಕ ಕಠಿಣತರ ನುಡಿಯಿಂದಲೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿ |
 ಬಲಾತರದ ಕೋಪದಿಂದೊರೆಯ ಮಂದರೆ ಕೈಕೆ |
 ನಲವಿಂದ ನಸುನಗುತ ಮತ್ತವಳವನಮಂ ನೋಡುತಂತೆಂದಳೊಲಿದು ||
 ಎಲಗೆ ಪಾಪಾಚಾರಯಾತೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿ |
 ಗೊಲಿದ ಸಂಪದಕಸೂಯ ಬಡುವೆ ದುರ್ಮೇಧಿ |

ಜಲಪ್ರಮೇಖಲೆಯೊಳಾವರಮಪುರಾಣನ ಪೋಲ್ವುಗುಣನಿಧಿಗಳಂಬೆ ಮರುಳೆ ||
 ಗುರುಸೇವನಾಪರ ಕೃತಜ್ಞ ಧರ್ಮಸ್ಥಾನಂ || (28)

ನಿರತದಾಂತಂ ಸತ್ಯಭಾಷಿ ಸುಖವಿಕ್ರಮಂ |
 ಪಿರಿಯನುತನರಸಂಗೆ ಸಕಲಗುಣಗಣ ಭರಿತ ಭಾತೃವತ್ಸಲ ಶಾಂತನು ||
 ದೊರೆತನಕ ಯೋಗ್ಯನೀ ನೆಲಕೆ ಸಮ್ಮತ ರಾಮ |
 ಸಿರಿಯ ಪೂಂದಿದೊಡೆ ನೀನೇಕಸಂತಾಪದಿಂ |
 ಕರುಬಾತಿಕೆ ಭರತಗಿಮ್ಮಯಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತಿವರೊಳೇಂ ಭೇದಮಾಂಟು ತನಗೆ || (29)

ಸೇವಿಸುವನನವರತ ಮತ್ತದಪಯೋಜಮಂ |
 ದೇವಿಕಂ (ಕೌ) ಸಲಗಧಿಕಮೆಂದು ಭರತಂ ತನ್ನ |
 ಜೀವೋಪಮಿತನೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾರೈವನಖಿಲಜನ ಸಮ್ಮತಮೆನಿ ||
 ಈ ವಸುಧೆಯರಸನಾದೊಡೆ ತನಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ |
 ತೀವಿದುದು ಹೃದಯೊಂತಸ್ಥಮಂ ನೀನಿರು |
 ದೀ ವಿಧದಿ ಪರಿತಾಪಗೊಳುವೆ ಮಂದರೆ ಮೂಢೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ || (30)

ಧರಣಿಪಗೆ ನೂರಾಜನಮಿರೆ ಸುತರು ಪಿರಿಯರಿಂ |
 ಗರಸುತನವನುಜರಿಗೆ ತತ್ಸೇವೆ ಭೃತ್ಯರಂ |
 ತಿರುವುದು ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳಾಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದುದು ರವಿಮೃಗದಿ ||
 ದೊರೆಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಸತ್ಯಾಚಾರಿ ಬಹುನಿನಂ |
 ಧರಯ ನಾಲ್ವ ವರಾದ ಕತದಿಂದ ರಾಮಗಂ |
 ವಿರಜಿಸುವ ಯಾವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನಿಡನು ನೀಂ ಕೇಳತಳುವೆ ಮರುಳೆ || (31)

ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿನುಡಿಯಲನುಡಿನಂ ನಿಜಹೃದಯ |
 ದಕ್ಕೊಂದಖಿಲ ಸೌಖ್ಯವಲಿ ಪಾಲನೆಗೆಯ್ಯಾ |
 ವಕ್ಕಗಿ ನ್ನೊದಿಗಾದರು ರೋಷದೆ ತೀವಂಗಳೇಂ ಪ್ರಪ್ಪಿಬಹವೆಕ್ಕವೆಯಾ ||
 ಇಕ್ಕೆಯನಿಸುವ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ಸುತ ಭರತ |
 ಧಿಕ್ಕಾರಮಂ ಮನದಿ ನೆನೆದವನೆ ಸೂರ್ಯಗತಿ |
 ಮಿಕ್ಕಾನಡೆವುದೆ ಮರುಳೆ ಚಿಲಿಪಾಲಿನೊಳ್ವಯಾ ನಿಡಲೆಳಸಿಬೋಧೆಗೈವೆ || (32)

* ಕಾಲಿಕರ ಕಠಿಣವೆಂದು ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರ ಬಹುದು.

ಪೊಡವೀಕರಾಘವಂಗೀ ರಾಜ್ಯವದವಿಯಂ ।

ಕೊಡಲು ಮತ್ತುತಗಖಿಲಭಾಗ್ಯಮಿತ್ಯಂತಾಯ್ತು ।

ಗಡ ಭರತ ಗತ್ತಿಕಯಂ ರಾಮನೂರ್ಮಡಿ ಯನಗೆ ಕಾಟಲೈಗತಿಯಂ ॥

ಕಡಿಸಲೋಸುಗ ನುಡಿವೆ ನಿಜಧರ್ಮಮಂ ಮೀರಿ ।

ನಡೆವರಾರ್ಮಜ್ಜ ವರ್ಸರ್ವಜನೆ ಸಮೃತ್ತ ದೋ ।

ಳೊಡವೆರದು ಬಾಳದಿರಲುಭಯಕುಲಕಡೆಗು ಬಹುದಪರ್ತೀಮೂಲೋಕದಿ ॥ (33)

ಎಂದು ಸತ್ಯಾಚಾರ ನುಡಿಗಳು ಬೇಳಲಾ ।

ಮಂದರೆಯಾ ಕೋಪದಿಂ ಪಲೊರೆದು ಕೋರೆನುತ ।

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ ನುಡಿಸ ಲೆಲಿದೇವಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ।

ಕಂದ ಭರತನಿಗಿಂದಲೆನ್ನಲಿ ನಾತ್ಸಲ್ಯ ।

ಪೊಂದಿನೀ ನಾರೈದೆಯಾದ ಕತದಿಂದೀಗ ।

ಬಂದಡಸಿ ತತಿವಿಷಮ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾವುದನುವಾನವನಾಗಿ ॥ (34)

ಬಡತಿ ನಿನಗಾದ ಸುಖಕೋಟಲೆಗಳೆನ್ನ ಬಂ ।

ದಡಸಿ ದಂದಲಿನಿಸುದಿನದೊಳಂ ಸಂತೋಷ ।

ದೊಡಲಿದ್ ಮುಂದೆ ಭರತನಿಗವ್ವ ದುಭವವೇಣಿಸಿ ಸಂಕ್ರೇದಿಂದ ॥

ಒಡನೆ ಕಂಡೆಕಡೆದ ಮೂವಕನವಾಳ್ಳೆಯಂ ।

ತೊಡಲಾರಿದು ತರಹರಿಕಲಾರದಾಂ ಬಂದೊರದ ।

ರೆಡಸಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ತೈನೆ ದಿಟ ಕೂಡಿದರ ನಗಲಿಸುವರಾವಾದೆವು ॥ (35)

ಮಂಜುಭಾವಣೆಗಳು ಮಮತೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ ।

ರಂಜನಂಗೈದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯ ।

ಜಂಜಡದಕಕ್ಕುಗಳ ನೀನಿವೆಯೆಂತು ವಿಷವಾಚಾರಹೃದಯಗಳನು ॥

ಕಂಜಮುಖಿಯವೃತಾನ್ನಮೃತ್ವೈಭೋಜನದಲ್ಲಿ ।

ನಂಜುಬೆರಸಿಪ್ರದಂ ತಿಳಿದವರೆಂತಕಡಿದಂ ।

ಎಂಬಲನೆ ತುದಿಗೆ ಕಾಣ್ಬೊಡುವುದನುಭವ ಮಲ್ಲದರುಪಿದೊಡನಿಜಮಕ್ಕುಮೆ॥(36)

ಪತಿಯ ಮಮತೆಯ ರಾಗಮದು ಪಕ್ಷಿ ಮದರಾಗ ।

ಸುತನ ಸವಿನುಡಿದಡೆಗು ಛಿನವಿಲೀನದಗುಡುಗು ।

ಸತತ ಸವತಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಸೌದಾಮಿನಿಯೀತಿ ದಾಯಿಗ ಸರಸವಿರಸ ॥

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳುದು ಸತ್ಯ ನಿನಗಿದ ಪಥ್ಯಮೆಂದೆನೆವೆ ।

ಮತಿಹೀನೆ ಕಾಲಕರ್ಮಾಧೀನಗಳಿವೊರಿ ।

ಗತಿಯಾಂಟಿ ಮನುಜಗೆ ಬುದ್ಧಿಕರ್ಮವ ಪೊದ್ದಿನಡೆವುದಿದು ಸತ್ಯಮುರ್ದಿ ॥ (37)

ಅರಸುತನ ರಾಮಂಗೆ ಚರಭಾವ ಭರತಂಗೆ ।

ಸಿರಿಯಾನೆ ಕೌಸಲಿಗೆ ಗುರುದಾಸ್ಯಕರ ನಿನಗೆ ।

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂಗೆ ಕತ್ರಾಘ್ನಗಧಿಕತರ ದುಃಖಮೆಪುಗೆ ॥

ನರಪತಿ ಯುಧಾಯಾದಿಂದೆನಗೆ ಕೈಸಾರಿಸಿದ ।

ಪರಿಯ ನರಿಯದೆ ಬಂದಿ ಮೋಸಪೋಪರತಾಯು ।

ಉರಿಯ ಸುಖವಾಮಿದವೆನುತ್ತ ಜುಂಬನಿಗೈವ ಸಿಂಹಯಂತರದನುಡಿಗೆ ॥ (38)

ಜಗದಾಧಿಪತ್ಯಮುಂ ರಾಮಂಗೆ ಸೇರಿದೊಡೆ |
 ನಗರದೊಳಗಿರಲು ಭರತಗೆ ಪಟ್ಟನದಿದು ನಿಮಗೆ |
 ಮಿಗೆ ಪಲಾಯನ ಮೂಲಧನವು ಪರಲೋಕಾಧಿವಾಸಮೆರಡಲ ದಿಲ್ಲ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಭೋಗಗಳ ನನುಭವಿಸಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ |
 ಮೋಗೆಯೆ ಪ್ರಿಯಜನರೆಡೆಯಲೆಂತಿರ್ಪನಾಕುವರ |

ಮುಗಾದೆ ಬಂಧುಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ನಿರ್ಧನನಿಹುದು ವೈರ್ಭವೆಂದರಿಯದಾದೆ || (39)

ಜನಕಗತಿಕಯಮೆಂದು ಸೇವಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ |
 ನೆನೆಯನಪಕಾರಮಂ ಮರದೊಮ್ಮೆ ಮಿಗೆನಿನ್ನ |
 ತನಯನಲಿ ದೋಷಂಗಳೆಣಿಸಿ ನಾಕನಗೈವ ರಾಮನಿದು ನನ್ನಿ ಮರುಳೆ
 ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಶೋಕದೊಳಗೆ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ |
 ಮನವೆರಸಿ ತಾಂ ಗೈದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡೆ |

ನನುಭವಿಸಿದಲ್ಲ ದವ ಮೊರಲೆಂತಳವಹುದು ಕಾಲಗತಿ ಬಲಿಯಮತ್ತಿ || (40)

ವಿಧಿಲಿಖಿತಮಂ ಬುದ್ಧಿಯಾನುಸರಿವುದಂತೆಂದು |
 ಬುಧರೊರೆದ ಗಾಡೆ ನಿಷ್ಕುಲ ಮವ್ವುದೆಂತು ತನ |
 ಗಧಿಕಾರಮೆನಿತಿದೊಡಂ ಕರ್ಮಫಲಗಳಂ ಭಂಜಿಸಿದ ಬಳಕಲ್ಲದೆ |
 ನಿಧನಮವ್ವದೆ ಜೀವತತಿಗೆನಾಂ ಬೇಡೊನು |
 ಬಧಿರ ಕರ್ಣೋಪದೇಶಂ ದರಿದ್ರನ ಕೋಪ |

ಮಧರಪೀಡನೆಯಲ್ಲ ದೇಂ ಫಲಂ ಕಾನನದ ರೋದನಬಗೆಯಲ್ಲದೆ || (41)

ಪೊಡವಿಯೊಳು ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖದುಃಖನಂಬಂಧ |
 ಮಡನುವುದು ಜಗದೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದೆ ಬೇರೆ |
 ಜಡಮತಿಗಳುವೆಂತು ತಂತ್ರದಾಲೋಚನೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಬಹವೆಕರಡಿ ||
 ಪಿಡಿದಿರ್ಪನವರವರ ಕರ್ಮ ಫಲವನು ಸೂತ್ರ |
 ದೊಡನೆ ಜಲಿನದ ತೆರದೊಳರಿಯ ದೀಪರಿಯನ್ನು |
 ಬಡವರಾಯನಾ ದುಗ್ಗಡೆಯತ್ನಗಳ ನೆನೆಯ ಫಲನುವುದೆ ಮನದಿಷ್ಟವು || (42)

ಒಡಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯಲೆವ ಕ್ರೂರರಾಜೆಯುಪಟಳವ |
 ಕಡಿಸುತಿರುವಾಡಧಿಯ ನೂಡಿನಲ್ಲದೆ ರನನೆ |
 ಗೆಡನೆನಿಸಿ ತೋರ್ದಪು ದಪಥ್ಯಕರವಸ್ತು ರುಚಿಕರದಿಂದ ಮೋಹಿಸುವುದು ||
 ಕಡೆಗೆ ಕಾಂಬುದು ಕಾಂತೆ ಮನ್ನುಡಿಯ ಕಾತಿಣ್ಯ |
 ಮಡದಿವಾಣಿ ಕೌಸಲಿಯ ಮೇಲ್ನುಡಿಯ ಮಾಧುರ್ಯ |
 ನಡೆಗರಮದೆಲ್ಲಿ ಮೇಣೆಂಬುದೇಂ ವೇಳಲೇಂ ಒಂದೆರಡು ವತ್ಸರದೊಳು || (43)

ತಾಮರನೆತವಪರವಿನಾಭಾವನಂಬಂಧ |
 ಕೋಮಲಪ್ರಿಯಮಂಭು ನಿಲಯದೊಳಗಿರ್ಪಾಗ |
 ಸಾಮರಸ್ಯಂ ಪೋಗಿ ಕತ್ರತ್ಯ ಮಹುದಾದಕ ಪೋದಡಾಕ್ಷಣಿಧರೆಯೊಳು ||
 ನೀಮಹತ್ಯಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಲು ಕೌಸಲಿಯು |
 ರಾಮರತಿನೀಹದಿಂದಿರ್ಪರಾವತ್ತಡನೆ |

ಬ್ರೇಮವಳುದಾತ್ಮ ಜನ ಮಗುಳೆ ನಿನ್ನಂಜಾಚ್ಚ ದುಳದಪರೆ ಹಿತವರಹರೆ || (44)

ಪಗೆಯಾ ಹಿತಮೆಂದರಿದುವೇಕ್ಷೆಗೈದಿರ್ದೊಡಂ ।

ಮಿಗೆ ಸಮಯಾ ಬಂದೆಡೆಯಲಪಕೃತಿಗಳನ್ನೆಸಗಿ ।

ಬಗೆಯದುಳವನೆ ಕಳೆಬರಕೊನಮಂ ಮರುಳೆ ನೇಹನಿಂದಗ್ನಿಯುಕ್ಕು ॥

ಒಗರೊಳಗೆ ಬೈಬೆಚ್ಚು ಕೆಗ್ಗು¹ ಮೆಳೆಯಂಸಾದೊ

ಡೊಗೆಯೆ ಪೂರುತತನೂತಾಪ ಗೊಳಸದೆವಶಾಂ

ಸೂಗಯಿಪ್ಪದೆ ಶೀತಳಾಕೃತಿ ಯುನಿಸಿಯುಕ್ಕರಸು ತಿಳುನೊಳುಳೋಚಿಸಿ ॥ (45)

ಹೃದಯವಂತಸ್ಥಮಂ ತಿಳಿಯದರೆ ರಾಜನಂ ;

ಪದವ ಕೈಸಾರಿಸುವೆ ರಾಮಂಗೆ ಸಿರಿಯಾ ಬಂ ।

ದೊಡದಿದೊಡ ಭವದೀಯ ಸುವೊಗದ ಕಾಂತಿಯಂ ನೆಳೆಯದುಳದವನೆ ತಾಯಿ ॥

ನದನೋಪಮಿತಮೆಂದು ನೀರೇಡಬೀಜಮಂ ।

ಮಾದದಿಂದ ಪಾಪಿಯೊಳ್ಪುತ್ತಿ ಕೊಳಿಸು ಕುಸುಮ ।

ಮಾಡಮಿಸಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಂದರವನೊಯ್ದ ದಲ್ಲದದು ವಾಣ್ಣಿಪ್ಪದೆ ತಿಳಿಯದಾದೆ ॥

ಕೂರತರದಾರ್ಥವಿಯ ನುಡಿಯ ಕಂಡಂಜಿಪುದು ।

(46)

ಧಾರುಣಿಯ ಜನಮೊಲ್ಲ ಮೃದುಮಧುರ ವಾಣಿಯಂ ।

ಸಾರಿಪರಶಕ್ತಿಯಂ ಸತತ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ನೃಗವ ಪ್ರಿಯದಿಂ ಸಲಹದ ॥

ತಾರಿಯರಸನು ಮೃಗಲಾಂಛನನಿಸುತ್ತೊರೆವ ।

ರೋರಂತೆ ತತ್ಕುಲವ ನೆರೆವ ಕೇಸರಿಯನ್ನು ।

ದಾರಮೃಗಪತಿಯೆಂಬರೀನೀತಿ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿದು ನೋತಬಾಣನನೆ ॥

(47)

ಪಲವು ಮಾತೀನಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ರಾಮಗೆರಾಸ್ಯ ।

ವೊಲಿಯಲವನರಸಿಯರ್ಸಂತನದಿಹಗ್ಗುವ ।

ಬಲಕಡ್ವದಿಂ ಭರತ ನಳಯಾಲಾತನ ಸತಿಯು ನಿನಗಳಲಿತೊಳಲತಿಹಳು ॥

ನೆಲವನಾಕಾಂಕ್ಷಿಸದೆ ಸಿರಿಯಸವತಿಯತನುಡ ।

ಗೊಲಿಸಿನೀಂ ಸುಲಭ ವಹುದನುಚಿತಂ ಪೂರ್ವಕೃತ ।

ಫಲವ ಭುಂಜಿಸ ದುಳಿಯ ನಿನ್ನಳವೆ ರಾಮ ಪುರದರಸನಾಜ್ಞೆಯ ಮೊವೊಡೆ ॥

(ಸಂಧಿ 4, ಪದಗಳು 170.)

[(48)

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಶಾಂತಿಕರ್ಮದಲಿ ಬೇತಾಳ ಮೂಡಿದ ತರದಿ ।

ಸಂತನದಿ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಸಮಯದಲಿ ಬಹುತ ।

ರಾಂತರಾಯಂಗೈದಳಕ್ಕಪತಿಯಾತ್ಮಭವೆ ಮಂಥರೆಯ ಬೋಧಿಯಿಂದ ॥

ಗಿರಿರಾಹ್ತಸೂಜೆ ಕೇಳ್ಯಂದದೆ ಮಹಾವಸಾಯ ।

ವೆರೆದ ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಣಾಗಿ ।

ಗೊರೆದು ಮನಮಂ ಕಲೆ ಮಗುಳೊಂದು ಪಾಯದಿಂ ಮತಿಹಿತಮದೆಂಬದದಿ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಕುಹಕಮಂ ಪಣಿದು ದುರ್ಬೋಧನೆಯ ।

ನೆರೆದಳೇಕಾಂತ ದೊಳ್ಳೂಕು ಪೀಯೂಷಮೆವೆ ।

ಸಿರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಗಳನೀಕ ಮೆನ್ನುವ ನ್ಯಾಯ ಸಫಲೀಕರಂಗೈವೊಲು ॥

(1)

ಕೇಳವೈ ರಾಮಂಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ದೊರೆದೊಡೆ ।

ಕೇಳನಿಸಲೂಳಗವು ಭರತಗಹುವಲ್ಲ ದೊಡೆ ।

ತಾಳು ಯತಿ ವೇದಮಂ ಕಾನನಕೆ ಗಮಿಸುವುದು ತರುನಿಲಯಮಂ ಸಾರ್ವದು ॥

ಅಳುವೊಡೆಯನವಾತೆ ಯೆಡೆಯ ದಾಸೀಜನರ ।

ಜೋಳಯಲಿ ನೀನಿಹುದು ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯರಾಯಿಟ್ಟು ।

ಕೂಳಾಂಡು ಸೀತೆ ವೇಳದ ತೆರದಿ ಸೇವೆಯೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು ತಪ್ಪಲುದು ॥ (2)

ತನ್ನ ಸಿರಿಯಿಂದ್ರವದ ತನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಮದು ।

ನನ್ನಿ ಮೂಲೋಕದಾರಿದ್ರ್ಯತನ್ನೊಳವಾದೊ ।

ಡೊನ್ನತಂ ಯುಗ ಮರಳು ಪೋಮದೆಂದೆಣಿಸುವುದು ಧೀಯುತರ ಮತವು ಮರಳು ॥

ತನ್ನದರ ಸಂಭವರ್ತಮಗಾಗ ರೆಂಬೆಡೆಯ ।

ಲನ್ನಿಗರು ಪೊರೆದವರೆ ತಿಳಿ ನಿನ್ನೊಳುಪರಿಯ ।

ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಿಜಹಿತವ ನೀಂ ಗೈದು ಸುಖಿಯಾಗು ವೆರಂಗೆ ಬಾಯಬಿಡದೆ ॥ (3)

ಭರತನಂ ಪೊರೆ ಬರ್ಪಸಿರಿಯ ಬಾಗದೆ ಜಗ ।

ದ್ಭೂತ ವಿಕ್ರಮರಾಮ ಭೂಪಾಲನಾಗದಂ ।

ತುರುತರೋಪಾಯಮಂ ಬೇಗಲಾಳೊಳಿಪುದು ಕಾರ್ಯಮಂವಿರದಂತೆ ॥

ದೊರೆತನಂ ನಿನ್ನ ವಶಮಾದ ಬಳಕೇಲೋಕ ।

ತರಂತೆ ಸೇವಿಸರು ಕೆಲಕಾಲಕಂ ಭಾಗ್ಯ ।

ಚಿರಮಹುದು ಮೈಮಗೆದು ನೆನೆಯೆ ಗತಜಲಸೇತುಬಂಧದಂತಫಲವಹುದು ॥ (4)

ರಾಮಂಗೆ ಯುವರಾಜವಟ್ಟಮಂ ಕಪ್ಪುವರೆ ।

ನೇಮಿಸಿದ ಕುಭವಸ್ತು ನಿಜಯಾದಿಂ ಭರತಂಗೆ ।

ಸಾಮಾಜಿಕನುಮತದಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಕಭೀಕಮಂ ರಚಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ರಾಮನಾರಾಮದಲಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರಂ ।

ನೇಮದಿಂ ಮೌನಿಯಂತಿವ್ವಂತೆ ನೀಂಗೈದೊ ।

ಡಾ ಮಗಳೆ ನಾಡೆಲ್ಲ ವಶವರ್ತಿಯಾಗುವುದು ಸಂಪದಂ ಪೆರ್ಚೆಬಹುದು ॥ (5)

ನಾಡೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳಗನವರಾದ ಬಳಕೆ ಕೈ ।

ಗೂಡುವುದು ಬಯಸಿಮದು ಕೌಸಲ್ಯಿಯಾತ್ಮಭವ ।

ಕಾಡಿಂದಬೈತಂದೊಡಂ ಭೃತ್ಯಭಾವದಿಂದಿಹುದಲ್ಲ ದಿತರಮಲ್ಲ ॥

ನೋಡಿ ಸ್ಮರಿಸದವನು ತನಗಾಗಬೇಕೆಂದು ।

ಮಾಡಿದರನೇಕವಿಧ ಯತ್ನಂಗಳಂ ಬಯಲ ।

ಕೂಡಿಶೋವುದು ಮನೋರಥವಲ್ಲದಾ(ಂ)ತಂಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿರವು ॥ (6)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂ ।

ಪದಾಳದಿಂ ಸಿರಿಯಾಪ್ತುಸಾಯಮನ್ನೆಸಗೆಂದು ।

ಹೃದಯದಂತಗ್ಧಮಂ ತಿಳೆಪಿದೆಂ ಬಲ್ಲನಿತ ಜನತಾವಿರೋಧವನಾಗಿ ॥

ಬೆದರದಿಹೆ ಭವದೀಯ ಕೈವೆಯಿಂದಲೆಂದು ಬಹು ।

ವಿಧದಕುಹಕೋಪಾಯಗಳ ನುಸಿರಲವು ಸತ್ಯ ।

ಸದನ ಮೆಂದೆಣಿಸಿ ಮಾರುತ್ತರಂಗೆಡೆದೊಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ದಳು ॥ (7)

ಪಾಲೊಳ್ಳುಯಪಿಂಡಿ ಕಲಕೆದಂದದಲಿ ದು ।

ಶ್ಶೀಲಮಂತ್ರದಿ ಸೈಂಧವಾಧಿಪನ ಪುತ್ರಿಯಾ ಜ್ಞು ।

ದೂಲಯವ ವಿಕಳಗೊಳುಸಕ್ಕಿ ವಿಸ್ತೃತಳಾಗಿ ಮಾಂಗಾಣದತಿಚಿಂತೆಯಿಂ ॥

ಲೋಲಾಯತೇಹ್ಲಣೆ ನಿಜಾಂಗುದ್ಯಮಂ ನೋಣಿ ।

ಜೋಲಾಯಮಾನವನನಳಾಗಿ ರಾಮ ಭೂ ।

ಪಾಲನಾಗದ ತೆರದಿ ಯತ್ನಮಂ ಯೋಚಿಸುತ ಮಂದರೆಯೊಳುಂತೆಂದಳು ॥ (8)

ಎನಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಕಜ್ಜಮಂ ನಿನ್ನಂತೆ ।

ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತ ಬೇಳ್ಳುರಾರೀ ಪುರದಿ ।

ಜನನಿ ನೋದರಿ ನೀನೆಯಲೈ ಭೂಧವನಪ್ಪನಂತೆನ್ನ ಕುವರನಿಂದು ॥

ಜನನಾಥ ಸಕಲ ಸಂಧಾರಮಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।

ಮಾನಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಪುಷ್ಪಯೋಗದಿ ಪಟ್ಟಿ ।

ವನು ಕಟ್ಟಿಲಿಚ್ಛೆಯಂ ಗೈದಿರ್ಪ ನಿಡಕಂತರಾಯಮಂತವ್ಪುದುಲಿ ॥ (9)

ಜೀವನಂ ತನು ಧನಂ ರಾಜ್ಯಸುತ ಸರ್ವಸ್ವ ।

ವಾಪುದುಂಟೆನಗದೆಲ್ಲಂ ನಿನ್ನಹಿಂದೆನಿಬೆ ।

ನೀವನುಧೆ ಯಥಿನಾಥಳಿಸಿ ಮದ್ಭಾಗ್ಯಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವುಪಾಯಮೊಂದ ॥

ಸುವಧಾನದೊಳರಿವು ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಕಾಲತ್ರ ।

ಯಾವ ಬೋಧಾಕಾಲಿಯೆಂದು ನಾನಾ ವಿಧದ ।

ಲೋವಿಪ್ರಿಯದಿಂ ನುಡಿಸಿ ಜಾಗರವ ಲಿಂಡತಿಯೊಡನಿಂತೆಂವಳಾ ಮಂಥರೆ ॥ (10)

ಸತತ ನಿಡನೇತ್ರದಿಂದತಿಕಯ ವಿದಂದೆನ್ನೆ ।

ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದ ವಾತೆಯಾದ ಕತದಿಂ ಸಮಯ ।

ಕತಗೋಪ್ಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಬಿನ್ನೆವಿಸಿ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯದೊಡತಿಯಾ ಮಾಳ್ವನು ॥

ಸುತಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ರಾಮಂಗೆ ।

ವಿತತಗಹನಾವಾಸಮಪ್ಪಂತೆ ಬೇಳ್ಳುದಂ ।

ಹತಮೆಂದು ಕ್ಷಿತಿಯಾರಸ ನೊಪ್ಪುಗೊಳುವಂದಮಂ ಬತ್ತರಿಬೆ ನಬ್ಬಾಂಬರೆ ॥ (11)

ವಾಸವಗೆ ಕಂಬರನೊಳಾಗಲ್ಯಾಹಾಸನುರ ।

ಗಾಸಿಗೆಟ್ಟಮರಪತಿಯೈ ತಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕಿ ।

ಬೇಸರದಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ದಕರಥ ಮಹೀಪಾಲ ಸುರಪನೊಡನೈದಲಾಗ ॥

ಲೇಸೆಂದು ರಕ್ಕಸರ ಮೊತ್ತಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಲು ।

ಬೇಸರಿಸಿ ಪೂದಾಡುತಿರಲು ರಣರಂಗದೊಳು ।

ಮೋಸವಾಗಲೈರಿನಚ್ಚು ತತ್ಸಮಯದೊಳು ಧೈರ್ಯಗುಂದದ ತೆರದೊಳು ।

ತೇರಿಂಗೆಕರವಿತ್ತಾದಾರದಯಸಿರಿದೊರೆಯು ।

॥ (12)

ಸಾರುವಂದದಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದದೆನಗಿದ ಕಾರ್ಯ ।

ವಾರೈದು ನೃಪತಿಲಕ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ವಿನಯಾದಿಂದ ॥

ಸಾರಿಯಾರ ಕುಲದರಸಿ ಪತಿಹಿತ್ಯೆನಿ ನೇನೆ ।

ಯಾರಿಂದಲೂಂ ತೀರದೀ ಸಮಯ ಕುವಕೃತಿಯು ।

ಬೋರಂತೆ ನೀನೆನಗಿದುದರಿಂದಲಿನವಂಕಜ ಸರ್ವರ್ತಮರರಡೆಯು ॥

(13)

ಅದುದತಿ ಸಂತೋಷವದರಿಂದ ವರಮರಡೆ ।

ಮೋದವೆತ್ತಿತ್ತದನು ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖವ ಸಂ ।

ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನೆರಸಿ ಯಂದರಸನೊರೆಯಲ್ಕೆ ನನುನಗೆಯೊಳಂವಂದಿಸಿ ॥

ಮೋದಿನೀಪತಿಯತ್ತವರಗಳೆರಡೊಂಭವ ।

ತ್ವಾದಾರವಿಂದಂಗಳೆಡೆಯಲಿರಲೆನಗೆ ಬೇ ।

ಕಾದ ಸಮಯದಲಿ ಬನ್ನಕಗೈದು ಕೊಳುವೆನೆಂದನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ॥ (14)

ಸಂತಸಂಗೊಂಡರಸನೆಂಬುವಂ ಪಿಂತೆನ್ನ ।

ಮಾಂತುನುರಿದಂದಿಂದ ಮರದಿಡೆ ಭಾಗ್ಯದುರಾ ।

ಸಂತೆಯಿಂದವಸರಕೆ ಬೈಚಿಟ್ಟುದಂ ನೆನೆದು ಮನದೆ ನಿಜಹಿತಕರವೆನಿ ॥

ನಾಂ ತಳುವದುನುರಿದಂ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ।

ಕಾಂತಾರವಾಸ ರಾಮಂಗೆನುತ ಯಾಚಿಪುದು ।

ಕಾಂತನಂ ಪೂರ್ವವರಬಲಮಿದೆಕೊ ಮನವಿವ್ಯಮವೃತ್ತಿನಿದನೆನಗೆ ನಿನಗೆ ॥ (15)

ದಕ್ಕೊಂದ ದೆಸೆಯೊಳಾ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು ।

ಸೊಕ್ಕದನುರೇಳ ಕತಮಾಯಾಂ ತಿಮ್ಮಿಟ್ಟನೆ ।

ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕು ವೊಡ್ಡದಲಿಂದ್ರನಾ ಕಂಬರನ ವೈದಯಾಂತ್ರಿ ನಗರಕೆ ॥

ತಕ್ಕದಿರಲನುರ ಬೆಂಬಲಕೆ ದಕರಥನೈದೆ ।

ಕಕ್ಕನದ ರಣದಿ ತೇರಚ್ಚುಗಿಯ ಪತಿಯನ್ನು ।

ವಕ್ಕರಿಂ ಸಾಕಾಯಾ ಮೆನಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತೀ ಸಮಯಾದಿ ॥ (16)

ಉಪಕರಿಸಿತವೈ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ರಾಮ ।

ತಪಸಿಯಂತಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಯಪ್ಪಂದ ದಿಂ ।

ಗುಪಿತದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಪ್ರದರಸಂಗೆ ನಿನ್ನೊಗ ನರನಾಥ ಸಪ್ತಂದದಿ ॥

ತಪನ ವಂಕಾಗ್ರಣಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಗಿಗೆ ತಪ್ಪ ।

ಕುಪಿತನಾಗಂ ಕಾಮಿಯಾದ ದೆಸೆಯಿಂ ತಾಯಿ ।

ಅಪರಿವಿತ ಸೌಖ್ಯಮದರಿಂದಹುದು ಮನ್ನಾಡಿಯ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ಪತಿಕರಿಸಲು ॥ (17)

ಶೋಗು ಕೋಪಗೇಹಮನ್ನಳವಡಿಸು ಮೈಕಾರ ।

ಬಗೆಯಲಂಕೃತಿಗಳಂ ತಿರೆಗೆ ಮೋವನ್ನಿಟ್ಟು ।

ಸೊಗಸುರವ ಭೂವಣಾವಳಗಳಂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಮೌನಮಂ ತೊಟ್ಟುಗೊಟ್ಟು ॥

ಬಗೆಯನಿಸಿ ಕೀರಕಾರಿಕಗಳನುಸರಿಸಿರುವ ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಸುವರ ಬೇಳುಪಿಗೆ ।

ಮೋಗೊಂಡದೆ ಮನವ ಬಲುಸರಗೈದು ಮಾಂತಪ್ಪ ಕುಭವ ಜಾನಿಪುದು ತಾಯಿ ।

ತನ್ನ ಜೀವನಕೆಂದಲಿತಯಾಮೆನುತ್ತರನ ॥ (18)

ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತದೇರಕದೊಳರ್ಪ ಕೋಪಿಸಂ ।

ಕನ್ನೆಯರ ರನ್ನೆ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಡ ಬೇಳ್ವನುಡಿಗೆ ಹಿತಮೆಂದೆಣಿಸುತ ॥

ನನ್ನಿ ನಿನಗೋನುಗಂ ಶೋಗುವನಗ್ನಿಯನಿದಂ ।

ಮುನ್ನನಾಂ ಬಲ್ಲಿ ಒಂದಾತ ಮಣಿಧನಧೀನು ।

ಬಿನ್ನದರಾಜ್ಯ ಮೇನಿತೊಡದನೊಪ್ಪದಿರು ಪೃಥುನುಡಿಗಳಾಡದಿಹುದು ॥ (19)

ಬಲು ತರದುಪಾಯಗಳ್ ಬೋಧಿಸಲ್ ಪ್ರಿಯನವಂ ।
 ನಲವಿನಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಶೋಕಲಾಲಸೆಯಾಗಿ ।
 ಪಲವು ವಿಧಕಠಿಣದುತ್ತಿಗೊಂದ ಲಾತನಂ ನಿರ್ಭತ್ಯನೊಗೈವುತ ॥
 ಒಲಿಯನಿರಲರೆನಿಮಿಡ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ನಿ ।
 ನೋಲುಮೆಯಂ ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಕಪಥಂಗೈವ ।
 ನಲಿವೇಣಿಯದ ನರಿತು ಸ್ಮರಿಸು ಪ್ರಾರ್ವ ಪರಿತು ಪರಗಳೆರಡಂ ಮರೆಯದೆ ॥ (20)

ನಾಡೊಡೆಯನಭಿಸುತವ ತಿಳಿದು ನೀಂ ವರಮೆರಡೆ ।
 ಬೇಡು ಪವಿನಾಲ್ಯಾ ವರಂ ರಾಮನೊರಳಿದು ।
 ಕಾಡಿದರದೈದಿನೊಗ ಭರತಂ ರಾಜ್ಯಪದಿನಾಥನೆನಿಸಲೆಂದು ॥
 ಮಾಡದನುಮಾನವನ್ನಿತ್ತುಂ ಬಯಸಿದುದು ।
 ಕೊಡುವುದು ಮನದಿಷ್ಟು ತನುಂ ಭೂನಾಥನಹ ।
 ನಾಡೆಲ್ಲ ವಕಮಾದ ಬಳಕೆ ಲಾರಿದೇನು ಬಹು ಪು ತಿಳಿಯಬಾಣ್ಣಂಪತಿ ॥ (21)
 ಚತುರ ದಕವರಾದ ವನದೊಳಗಿದೂ ರಾಮ ಬಂ ।
 ದತಿಳಯಮದೇನ ಕಾಣ್ಬಂ ಮುಂದೆ ಶೋಕ ಸಂ ।
 ತತಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನಾಥೀನವಾಗೊಪ್ಪುವುದು ದೊರೆತನಂ ರಣಿಯಾಹುದು ॥
 ಮತ್ತಿಹೀನ ಸಾಂ ಬೇಳ್ಳು ಸಾಯಗಳೊಳೊಂದನು ।
 ನೃತಿಗಳೆಯದೆಸಗಿ ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯಲೆಂದಣ್ಣು ।
 ಪತಿಯೊಣಗಿಗೊರದಳಾ ಮಂದರೆ ಮಹಾವಾಯೆ ಮೂರ್ತಿಯಾದುಭವಿಸಿದಂತೆ ॥

ಮಂದರಾಪ್ತನರಜನಾಕ್ರಮವ ಲಾಲಿಸುತ । (22)
 ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜಾತಿ ವಿಸ್ತೃತಳಾಗು ।
 ತೊಂದೆರೊಡುಪುಗೆ ಪರಿಯಂತ ಮನದೊಳುಮೃತನೊಳೊಳೊಚಿಸುತಲಿ ॥
 ಬಂದುದೊಲಿ ಮೇಥೆ ಈಕುಬ್ಬ ನಾಲೊಗನ ।
 ಸುಂದರಿಯಳಂಕವನ್ನಾಂತು ಭೂಮಿಾತಳಕೆ ।
 ಬಂದಿರ್ಪಳು ದಿರಲಿ ವಿವೇಕತೆ ದೊರೆಗುಮೆಂತು ವೈಚಾರಿಸತೀ ॥ (23)
 ಎನುತ ಸಂತನ ವರ್ಜಿತಾ ಕುಬ್ಜಿಯಂ ತುತಿಸೆ ।
 ಬನುಗೈದಳು ಪೂರ್ವವಿಧುವಕ್ತ್ರ ಕಾಂಚನವ ।
 ಕನುಮತಿಪ ನಾಸಿಕಂ ಸರಸೀರಾಹದಳಾರ್ಪಿಯಾಗ ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಡಸ್ಥಲಂ ॥
 ಮಿನುಗುತಿಹ ಪೂಗಕಂ ಲಿಕುಚಕುಚ ಕುಸ್ತಿಯ ।
 ನ್ನುನುವಾಂತಕರ್ಣ ಶಾತೋದರಂ ಕರಿಕರಿಗೆ ।
 ಳಿನಲೂರು ಕಹಳೋಪಮಿಜಪಂಘ್ರಿಯಂ ದೆಸೆವ ಜಿಲ್ಲನಾಣೀಬಣ್ಣವೆಂ ॥ (24)

ಸುತನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿ ಪತಿ ಯಾತ್ಮಜಗೆ ।
 ವಿತತರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯ ಕೈಕೊಳುನಲನುಗೈದ ।
 ಕತ್ತಿಪಯೋವಿಯಂಗಳೊಂತಂತೆ ಕುಬ್ಜಿಯರ ಕುಲದೊಳಧಿಕ ॥
 ಮತ್ತಿಮಂತೆ ನೀನೆಯನ್ನೆಯ ಭಾಗ್ಯದೇಳಿಗೆಯ ।
 ಹಿತಕಾರಿಯತಿಪ್ರೀತೆ ಸುತಗೆ ಸಿರಿಯಡಸಿದೊಡೆ ।
 ಸತತ ಸಂತೋಷಮಂ ಕೈಗೈದೆ ಕೊಡುವೆ ನಿನಗಧಿಕ ಸಂದತ್ತುಬಗಳಂ ॥ (25)

ಕಂಬರನ ಕತಮಾಯ ಕಾಲನೇಮಿಯ ಕವಟ |

ಡಂಭ ಮಾಯಾಸುಗನ ಕೃತ್ರಿಮಂ ಮಾರೀಚ |

ಗಂಭವೋದಲಾದ ಕುಟಲೋಪಾಯ ಸಂತತಿಯಾನಂತ ಮತಿ ನಿನ್ನದೈನೆ ||

ಅಂಬಾಜಾಗನ ಸಕಲ ಕೃತ್ರಿಮಗಳಂ ಸ್ತಗಾಮಿ |

ದೊಂಬಂತೆ ರಥಭೋಜನದಾಯ ತವಮಾಡಿ ನಿ |

ನ್ನಿಂಬಿನಿವ ಬೆನ್ನಿನೊಳ್ಳುದುಗಿಸಿದನಲ್ಲ ದಿರಲಿತಿತು ಮತಿ ಸಂಜನಿಕಾಮೆ || (26)

ಕುಟಲಗಳ ಮನೆ ಕವಟಮಂದಿರಂ ತಾಟೋಪ |

ಮಠ ಕೃತ್ರಿಮದ ನಿಲಯ ಮಾಯಾಸಮಾಹ ಸಂ |

ಪ್ರಹದನೃತದಾಗಾರ ವಂಚನಾಲಯ ಮಹಾಮಿತ್ರಭೇದದ ತವರ್ಮನೆ ||

ಪ್ರಹಮಾಯಗಳ ತಾಣಮೆನಿಸ ಬೆನ್ನಿನ ಕೋನೆ ||

ಪ್ರಹಮಿಡಿದ ಪೊಂಬಣ್ಣ ವಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ |

ಲಟನೆಗೈದವೆ ಪುರಕೆ ಭರತಗೀ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ ಕೈಸಾರಲೊಡನೆ || (27)

ಕೊಡುವೆ ಮಣಿ ಧನ ಭೇನು ನಗರಾಧಿಪತ್ಯಗಳ |

ಪೊಡವಿಯಾಧಿಪತಿ ಯಾಣಗನಾದೊಡಂ ನೀಂ ಬೇಳ್ |

ಸ ಕಗರದ ಮತಿಯನಾಂ ತಿಳಿದೆ ಕವಳಂಗೆವೆ ಮನವಿಟ್ಟಮನ್ನಿಯಾದೆ ||

ತಡೆಯ ಪತಿಯಿರಿನೊಳ್ಳಗನುಗಳಂ ತೃಣಕಂತ |

ಕಡೆಯನಬ್ಬಿಡುವೆನಿದು ನನ್ನಿ ಯೆಂದೆನಿಸಿ ಮುಂ |

ಗಡೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ಪುದೆನುತ ಹಯಪತಿಯಾತ್ಮಭವೆ ಕೋಪಮನಳಾದಳು ||

ತೊಡವುಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ಪರಿದಿಟ್ಟು ಕಚ್ಚರದ |

[(28)

ಉಡಿಗೆಯನ್ನಟ್ಟು ಕೆದಂದ ಕೇಕಪಾಕಗಳ |

ಗುಡಿಗೆಟ್ಟ ಮುಖವಿಧಾಂತದಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ತೆರದಿ ಕೋಪಾಗಾರಮಂ ||

ತಡೆಯದೊಳ್ಳಪೊಕ್ಕು ಪಾಸಿಗೆಯ ಪರಿದಿಡಾಡಿ |

ಪೊಡವಿಗಭಿಮುಖವಿಟ್ಟು ಕಡುಕುತೊಡಲಂ ಕುಟ್ಟಿ |

ಯೊಡನೆರೋಪಾವೇಶಕಲಿತವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ನುಡಿದಳಾತ್ಮೋತ್ಸವವನು || (29)

ವಿನಾದೊಡಂ ಪಿಡಿದಕಾರ್ಯ ಕೈಸಾರದೇಂ |

ಸೂನುಮಪ್ಪಂತರನ ಯೋಚಿಸಿದನಾದೊಡಂ |

ದೀ ನೆಲದೊಳ್ಳಸುವ ಪೊರೆಯನು ಬಿಡುವೆ ಪ್ರಾಣಗಳ ಸಾಧನೆಡಿಗರ್ಪಿಸುವೆನು ||

ಅನುವಿಡಿ ದನರ್ಥಮಂ ಜಗುಳನಲ್ಪಕೃಪತಿ |

ತಾನಾದೊಡಂ ಬಂದರಳವೆ ಮಂದರೆ ಪಿಡಿದ |

ಮಾನಮಂ ನಿಜಮನೋರಥಮಾದೊಡಲ ದಾನುಳಯೆನಿದು ಕವಳಮಬಲೆ || (30)

ಕೊಳ್ಳಿನಾಹಾರಮನ್ನಾದಕಮನ್ನಿಟ್ಟನೆನು |

ಬಳ್ಳರನ್ನಂಗಳಂ ತಂದಿಟ್ಟರಿಟ್ಟನೆನು |

ಒಳ್ಳತಹ ಸವಿಸುಡಿಗಳಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಲದಂ ಪತಿಕರಿಸೆನುವನುಳನೆ ||

ತಳ್ಳಂಕಮಿಲ್ಲದೆ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯನಾ

ಡಳ್ಳರಾಮಗೆ ವನಂ ಸಿದ್ಧಮಪ್ಪನ್ನ ಕೈ |

ಕೊಳ್ಳಿನೊಂದನು ಕಾಡೆ ಮನದರ್ಥಮಿದು ಪ್ರಸಿಯ ನುಡಿಯ ಹಿತಕಾರಿಯೊಡೆಯ || (31)

ಪಲಪುಮಾತಿನ್ನೇನು ಸುತಗೆ ಸಿರಿಸುಪದಂ ।

ಕಲಿತಮಾಗುವು ರಾಘವಗೆ ವಿಪಿನಾವಾಸ ।

ಸಲಿಗೆಯಪ್ಪಂತೆನಗೆ ಸಂತೈಸಿದೊಡೆ ನೈವ ತಿಯಾನು ಸಂತನದಲಿ ॥

ನಲದಲಿಹೆನಲ್ಲ ದಿರಲಾತನಿರೊಳಗನುವ ।

ಲಾಲಿತಮೆಂದೆನಿಸಿ ಕಮನಿಲಯಮಂ ಸಾರುವೊಡೆ ।

ಫಲಿತಾರ್ಥಮೆಂದು ತಿಳಿ ಇನ್ನಿದಕೆ ವುಸಿಯನುಳ ತಪ್ಪಲೆನ್ನಂ ನೀಂ ಪಳ । (32)

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ತಾನೆ ಯತೀರೋಡದಾವೇಳ ।

ದಿಂದ ಪಲೊರೆದು ಭುಜಗಳನೊದರಿ ಕೋಪಶಿಖೆ ।

ಮುಂದುಮೆದೈ ತರಲೊಡವುಗಳ ತೊಡಕುಗಳ ತಡೆಯದೀಡಾದಿ ನೆಲಕೆ ॥

ಬಂಧುರವ್ಯಾಪಾದಮೆನಗೆ ಕುದಿವುತಲಾಗ ।

ಮಂದರಯ ಮೋಗನೋಡುತೊರಗಿ ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ।

ಯಿಂದೀವರಾರೈ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರನಂಗೆ ಕೃತಕಮಂ ಯೋಚಿಸಿದಳು ॥ (33)

(ಸಂಧಿ 5, ಪದಗಳು 203.)

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ ॥ ನಾಗಿರುಗಳಲಿ ನಾನಂ ವೃಥಿಸಿ ನಿಜವುತ್ರ ।

ಗಾಗುವಂದದಿ ಸಿರಿಯ ಬೇಡಿ ರಘುವಲ್ಲ ಭನೆ ।

ಬೇಗದಿಂದಾ ರಾಮನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಲ್ ಬೆಸನೆ ಕೇಳದಳ್ ಭರತಾಂಬಿಕೆ ॥

ನಗರಾಜ್ಞನೂಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಕಂ ।

ಒಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದಿಂದನುಗೆಯ್ಯಲೆಂದು ನಿಜ ।

ಬಗೆಯ ಜನಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಸುಧಾಂತಕಂ ನಡೆಯ ದಕರಥನೈಕಾಲಂ ॥

ನಗುವ ಗೃಹಕಾರಿಕೆಯ ನಲಿವ ನೋಗೆಯ ಬಳಗ ।

ಮಿಗೆ ಸೂಬಗನಾಂತು ನರ್ತಿಸುವ ಪಾಂಚಾಲಿಕೆಗ ।

ಳಗಣಿತದಿ ನೋಡುತಾನಂದಮಯನಾಗುತ್ತಲೊಳಪೊಕ್ಕ ನಿಜನಿಲಯಮಂ ॥ (1)

ಒಂದೆಡೆಯಲಾಡುತಿಕರೊಂದೆಡೆಯ ಪಾಡುತಿಕ ।

ರೊಂದೆಡೆಯ ಹಾಸ್ಯರಸಮೆನಗು ತಿಳಿನಂದಿಸುವ ।

ರೊಂದೆಡೆಯ ಉಪಾಯಾರಾದಿಗಳ ಜೀವತತಿಯಾಹಂಗಳತಿಸೋಗಯಿಸೆ ॥

ಬಂಧುರದ ವಿಭವಮಂ ನೋಡುತೊಳಪೊಕ್ಕನಾ ।

ನಂದದಿಂದಿದ್ರಭವನಕ್ಕೆ ಮೂವಡಿಯನಿವ ।

ಮಂದಿರದಮಧ್ಯದೊಳಗಾತ್ಮೀಯಂ ಕಾಣದರಸುತೃತಂದ ನರಸ ॥ (2)

ಮೂದಲಿಪ ಗಿಳಿಗಳಭಿವಾದಿವ ಮಯೂರತತಿ ।

ಯಾದಂದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳನುದಿಸಂ ನಗಿಸುತಿಕ ।

ನಾದರದ ಕಾದಂಬ ಗೃಹಜಕ್ರವಾಕಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ನನುನಗುತಲಿ ॥

ಮೇದಿನೀನು ನಿಜನತಿಯನಾವೆಡೆಯೊಳಂ ।

ಭೇದಿಸುತ ಕಾಣದನುತಾವದಿಂ ಮುಂದೆನೆವ ।

ದಾದಿಯಂ ನೋಡಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ಗಂಧರ್ವೇನಣುಗಿಯಿರವಂ ತವಕಡಿ ।

ಬರುವ ಸಮಯದಿ ಬೇಗ ಕರದಿ ಪಾವುಗವಿದಿದು ।

ಕರಿಗಮನೆ ಕಡೆವಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿಧುಮಿತ ।

ಕರಲಾಭವನ್ನಿತ್ತು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕರದೊಯ್ದು ನನುನಗಿಯ ಪಸರಿಸುತಲಿ ।

ಭರದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಾಖನೇತ್ರಗಲ್ಲಗಳ ।

ನಿರದೆ ಜುಂಬಿಸಿ ಗುಟುಕ ತಾಂಬೂಲ ನೀವುತೀ ।

ಪರಿಯಲುಪಚರಿಸಿ ಕಂಗೆಸೆಯಲೇಂ ಕತ್ತದೊಳೆಂದರನ ತಾ ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕಿ । (4)

ಬೇವನಂವರ್ತದಕಟಾಟಂಕ ದುರುಕೋಪ ।

ಭಾವದಿಂ ತೊಡವುಗಳ ತೊಡಕುಗಳನುಳಿದು ರಾ ।

ಜೀವಾಕ್ಷಿ ತಿರೆಯೊಳೊರಗಿರ್ಪಳಾರೊಡನಿದನ್ನುಸುರದರೆ ಮೌನವಿದಿದು ।

ದೇವಿಯ ವನೋರಥವ ತಿಳಿಯಲಾರಿಂಗಳವು ।

ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರ ಭವತ್ವಾದದರಾಕನದ ।

ಲಾವದಿಂ ನಿಜಮನೋರಥವ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವರೊಂದೇಣಿ ಮನಕೆ ಜೇಯ । (5)

ಕ್ರೂರತರನಿರ್ಘಾತವಾತದಿಂದ್ರಿಯಾ ನಿ ।

ವಾರಮಪ್ಪಂತಧಿಕಮಪ್ರಿಯದ ನುಡಿಗಳಂ ।

ಧಾರಾಣೀಪತಿಹೃದಯ ಮರುಗಿತದನೇನೆಂಬೆ ಮಾರನ ಅದೀರಜನವ ।

ನಾರಿಯರ ಒಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುರುಷನತ್ಯಧಿಕ ।

ವೀರನಾದೊಡಂ ನೀರಿನಿಂ ಕನೀಯಸನಪ್ಪ ।

ನೋರಂತೆ ನನ್ನಿಯೆಂಬದಕರನ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ ನೋಡು । (6)

ಒಂದುದೇಂಕತದಿ ಕೋಪಂ ದೋಷವಾರಿಂದ ।

ಪೊಂದಿತಪರಾಧವಾರಿಂದಾಯ್ತು ನಿಜಪ್ರಾಣ

ಕೆಂದಧಿಕವೆನಿವರನ ಮುನಿದೊಡೆನ್ನಸುವೆಂತು ನನುಮತಿಸಿ ಸುಬದೊಳುಹುದು ।

ಎಂದು ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ತೊಳಲತಲಿ ಸತಿಯಾರ್ಪ ।

ಮಂದಿರವ ನಾರಿ ಸ್ವರ್ಗಚ್ಯುತಾವ್ಸರನಾರಿ ।

ಯಂದದಿಂ ಭೂತಳದಿ ಪ್ರೊರಗಿರ್ಪ ವಾಹೀಕನಂದನೆಯ ಕಂಡನರನ । (7)

ಸಗ್ಗಿಗರ ಪಿರಿಯನೊಳ್ ಮುನಿದು ಭೂಮಿಾತಳಕೆ ।

ನುಗ್ಗಿದಳೊ ನುಡಿವೆಣ್ಣು ಬಡಗಣ್ಣು ರರನನಿಂ ।

ದೊಗ್ಗಡದ ಕಚ್ಚಿಯೊ ಬಗ್ಗನನ್ನಳುದು ಬುದೈಕೆವೈಟ್ಟುನಣುಗಿಯೊ ನೋಡಲು ।

ತಗ್ಗಿದುದೊ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡನುಳದ ಪೊಸಮಿಂಚಿದೇ ।

ನುಗ್ಗಡದ ಕಾರಿಯರಸಿ ಯರಸಿಯೊ ಕೆನ್ನರಿಯೊ ।

ಅಗ್ಗಳದ ಜೆಲುವಾಂತ ಸತಿಯ ಕಾಣಾತ ನೃಪಂ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದನು । (8)

ಮನಸಿಗನ ಮದದಾನೆ ಮತ್ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಧಿಯೆ ।

ಕೆನಿಸಿದಾರಿಂದಾಯ್ತು ಮೃದುಲತರಮಾಲತಿಯು ।

ನನುಸರಿಪ ತನುಲತೆಯು ತಪ್ಪನಾಗಿಹುದಿದೇಂ ಕಾರಣದಿ ತೊಡವುಗಳನು ।

ನನುಮತಿಸದುಳವೀಕೆ ನೆಲದೊಳೊರಗಿಹೆ ರೋಕೆ ।

ನಿನಗದೇನವಕಾರಮೆಸಗಿದರ್ ಬೇಳೆನ್ನ ।

ಪುನಕಸೂಯಂ ಪುಟ್ಟ ಕೊರಗುನಂದದಿ ಮೌನವಿದಿದಿರ್ಪ ಯಾತಕರಸಿ । (9)

ಬಡವರಂ ಧನಿಕರಂ ಮಾಡೆಂದರುಂ ಮಾಳ್ವೆ |
 ಪೊಡವಿಪತಿಯಾಂ ನಿಶ್ಯನಿವೆಂದರೆನಿವೆ ಮುಂ |
 ಗಡೆಯ ಕಿರ್ಲೆ ಪ ಮಹತ್ತಪರಾಧಿಗಳ ಸಲಹವೇಳ್ಕೊನಲ್ ಕಾಯ್ವಿ ವಿನಯ ||
 ನಡೆದಿರ್ಪನಾದೊಡಂ ಪೊಯ್ಯನಲ್ ಪೊಯ್ದೊಡವೆ |
 ನುಡಿದೆರಡನಾಡೆನೆನ್ನಾಣೆ ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ |
 ದೊಡತಿಮನದಿಬ್ಬಮಂ ಬೇಡು ಕಾಡದೆ ಬರಿದೆ ಮೌನದುಃಖವನಾಳದೆ | (10)

ನವಕಿರೀಪದ ಕೋಶವನು ಪೊಲ್ವು ನಿಜತನುವ |
 ನವನಿಯೊಳ್ಗೀಡಾಡಿ ಪಾಂಸುಸಂವಳತಮೆನೆ |
 ನವಕೆಸಾಲನುಪಾಣಿಯಿಂದಾಸ್ತಕಶಿಯಾನುಂ ಮಾಚ್ಚಿ ಬೈಚಿಟ್ಟಳ್ಳಾತಲಿ ||
 ಏವಣೆಗೊಳ್ಳಲದೇಕೆ ಬನ್ನಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲು |
 ಯಾವತಿಯನ್ನಯ ಚೆತ್ತಮನುತಾಪಮಾಂತಿಹುದು |
 ತವಕದಿಂದೆನ್ನೆನೆರದುಳ್ಳಾಹು ಬೀಡಿದುದೀವೆನಿದು ನನ್ನಿ ಯರಸಿ ಸರಸಿ || (11)

ತನು ಧನಂ ಬೇವನಂ ನೀನಲ್ಲ ದಸ್ತರಿ |
 ದನಗದಾರ್ ತೆತ್ತಿಗರು ನಿನಗಿಂದಧಿಕವೇನು |
 ಮನವೊಲಿದುದಂ ದೆಸನು ಮಾಡದುಪಹತಿಯೆನ್ನೆನುಗಳನ್ನಂಟಲೆಯಾದೆ ||
 ಎನಿತಿಬ್ಬಮಂಟದಂ ಕೈಗೈವೆ ಬೇಡು ನಿನ |
 ಗನುಮಾನವೇಕೆ ನಚ್ಚಿದಂ ಚುಚ್ಚು ಪುದೇನು |
 ವನಜಾಕ್ಷಿ ಯತ್ರಮಾತಂ ತವ್ವೆ ನಿದನೊವ್ವೆ ಸುಖಿಯಾವ್ವೆ ಕುಳಲವ್ವೆ | (12)

ಜಗತಿಯೊಳ್ಳು ಎವೆಯಲಂಬಹುಗೆ ವಿವೇಕಗಳು |
 ಸೊಗಯಿಸುವುದು ಸ್ವರವಕನಾದ ಬಳಕಾತ |
 ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಮನುಳವುದು ದುರ್ಯಾಕವನಾಂತಪ್ರಮ ತಾಂ ತಪ್ಪದು ||
 ಬಗೆಗೇಜೋರ ಕೃತ್ಯಗಳ ನೆನಗಲಿಚ್ಛೆಬೆ |
 ನಗಣಿತದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ಮಾಳ್ವದನುದಿನಂ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ತೊಳಲಿಕೆಯನೊಪ್ಪದಿಹು ದಿಬ್ಬಮೆನೆ ಕಾಮಿಗಳ ಹೃದಯಮಬಲಿ ||

ಕೊಂಕಣಂ ಸೌವೀರ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರವನಾಗಧಂ |
 ತಂಕವಂಗಾಂಗ ಪ್ರಾಚೀನ ವತ್ಸಲ ನಿಷ್ಕ |

ಳಂಕೆ ಕೋಸಲ ಕಾಶಿಯಾದ ಭೂಮಿಂತಳದೊಳ್ಳು ವಿತಜಾವಿಕ ಧನವನು ||
 ಕಂಕನೆದೆ ಕೊಟ್ಟವನು ವೃದ್ಧಕರಾಣಾಪಾತ್ರ |
 ಕಂಕರನೆನುತು ಮಮತೆಯೊಳುಂ ಭವತ್ಪಾಣಿ |

ಪಂಕಜದೊಳ್ಳನ್ನರವ ನೊಲಿದೊರಸಿ ಕೃತಿಯೆನಿಪುದರಸಿ ವೋಹನದ ಸರಸಿ || (14)

ಮನುಮಥನ ವರನಾಗಿ ಮಮತೆವೆತ್ತೀಪರಿಯ |

ಇನಿನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುವಿನಿಯನಿರವಂ ನೋಡಿ |

ವನಿತೆ ಕ್ರೂರತೆವೆತ್ತ ನುಡಿಗಳಿಂದಂತೆಂದಳೆದೆ ಝಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂಬೊಲು

ಎನಗದಾರಿಂದಲಪಕಾರ ಗ್ರಹರೋಗಾದಿ |

ಜನಿತದಾಯಾಸಮಿನಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರ್ಪ ವರ |

ಮನವನುಂಡಲಿಯುತಿಹವಿದನುಜುತು ಕಪಥದಿಂದುಸುರೆನಲ್ ಬನ್ನವನು || (15)

ಮಡದಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ್ತ ಭುಲ್ಲ ವಿಸಿ |
 ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ಕುಳ್ಳುರಿಸಿ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಕೂರ್ಮಿಯಾಂ |
 ಪೊಡವಿಪತಿ ಮಾರಾತ್ತರವನಿತ್ತ ಕೇಳೆನ್ನಮನದನ್ನೆ ಜೀವಾತುವೆ ||
 ನಡೆಯರಿತು ಮಗುಳದಂ ಕೇಳೈಯಾದೊಡೆ ಪೂಜಾ
 ದೊಡತಿ ನಿನಗಿಂದನ್ನೊಮೇನುಂಟು ಧರ್ಮಾದಿಂ |

ದುಡಿದ ಸುಕೃತದ ಮೇಲನಾಣೆಗೀಯದೆ ಮಾಣೆ ಬೇಳೈ ಕೇಳುವುದು ಜಾಣೆ ||
 ಜೀವನಕ್ಕೊಂದಧಿಕ ಮೆನಿಸುವಂ ಶ್ರೀರಾಮ |

[(16)]

ಭಾವಿಸಲ್ ನೀನರಿವೆ ಯಾ ಮಹಾಪುರುಷನಿಂ |
 ದಾವವಸ್ತುವು ಲಕ್ಷ್ಮೀಮೆನಿಸದಾತನ ಮೇಲನಾಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇಳೈ ||
 ಈವಸುಧೆ ದನ ಜೀವ ಮುಂತಾದುದಂ ಕೇಳ |
 ಲೀವೆನಿದು ಪ್ರಸುಯಲ್ಲವೆನ್ನ ಕುಲದಧಿನಾಥ |

ಪಾವನಾರಾಣನಾಣೆ ಬೇಳು ಬಡದೆನ್ನಾಣೆ ಕಾಣೆ ನಿನಗನ್ನಮಿನಿತ ||

(17)

ಈಕನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ ನುಡಿದಳ್ ಭೃಂಗ |
 ಕೇರಿ ಸುರ ಗಾಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷಕೆನ್ನರರಾಂ ಧ |
 ನೇಶ ರವಿ ಕಿ ತಾರೆ ಹರಿಹರ ಮಹಾಸುರಗ್ ವಿಧಿ ಭುವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ||
 ಆಕರಾಂತಕ ನುಡಿಯ ಕುರುಪಿಟ್ಟು ವರಗಳನು |
 ಮೇಳನೆಡೆಯೊಳಗಿತ್ತ ಕಥೆಯನುಂ ಸ್ಮರಿಸದಿಹೆ |

ಈಕ ಮತ್ತವನಾನು ವಿಜ್ಞಾನಪನಂಗೈವೆ ಸರ್ವರಾಂ ನೋಡುತಿರಲು ||

(18)

ಮೊದಲು ದೇವಾಸುರರ ಕದನಸಮಯಾದಿ ನಿನ್ನ |
 ಬದುಕಿಸಲ್ ಮುಂದಿಟ್ಟಿ ಗಿತ್ತಾನು ಕರವಜಯ |
 ಪದವ ಸಾರಿಸಲದಕ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಗಳನೆರಡನಿತ್ತೊಡವ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ||
 ಸದನಗೈದಿಟ್ಟಿರ್ವೆ ನೀ ಸಮಯದೊಳಗದಂ |
 ಬೆದಕಲನುಗೈದೆ ಯನಗಿತ್ತ ವಸ್ತುಗಳೆರಡೆ |

ಮುದದಿಂದಪಾಲಿಪುದುಮೂಲೋಕಮೆಚ್ಚು ವೊಲ್ ಮನದೊಲುಮೆಗುಂ ಬೆರ್ಚುವೊಲ್ |
 ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಂಗಿಯ್ಯದನುಮಾನಮೆನಿಸಿದರೆ |

[(19)]

ಬಿಡುವೆನುಸುಗಳ ತೃಣೋಪಮಮಾಗಿ ಭವದೀಯಾ |
 ದಡಿಯೆಡೆಯಲಿಂಮ ವಾಗ್ಬಂಧನಂಗೈದು ಮತ್ತಸುರ್ದುಪ್ಪಾರ್ಥದಿರವ ||
 ತಡೆಯದೀ ರಾಘವಗೆ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಕಂ |
 ದೊಡನೆ ನೇಮಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಭರತಂಗೆ |

ಪೊಡವಿಪತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಾಭೀಕರಮಾ ಮಾಡುವೊಂದು ||

ಜೀರವನನಗಳುಟ್ಟು ಮಾನಿಗಳಂದದ ವೇಷ |

[(20)]

ಧಾರಣೆಯೊಳಂ ರಾಮ ಪಡಿನಾಲ್ಕುವರಾಡ ಸಂ |
 ಚಾರಮಹವೀರದೊಳ್ ತೆರದೊಳಂ ಮಾಡುವೆರಡನೆಯ ವರದಿ ||
 ಧೀರ ಕುಲ ಶೀಲ ಸತ್ಯವ ಸಲಹ ಧರ್ಮಮಾ |
 ದ್ವಾರಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಖಿಲಾವನೀಪಾಲರೊಳಾ |
 ಚಾರುಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆವುದೆಂದು ಮನದಿಟ್ಟು ಪನ್ನಿರದಳತಿಲಜ್ಜಿದೊರದು ||

(21)

ಗರವೆರದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಲು ಜೀವಸಂದೋಹ |
 ಪರವಕವನ್ನೆದುವಂದದಿ ಸತಿಯಾ ದುರ್ವಾಕ್ಯ |
 ನಿರವನಾಲಿಸಿ ಮಹಾರಾಜ ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಮನದಿ ||
 ಕರಣವೈಕಾರಿಕವೊ ಕನಸೋ ನೆನೆಸುನ ಭ್ರಮೆಯೋ |
 ಬರಲಿದೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತೆ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು |

ಪುರಕವಹ ಪತ್ನಿಯಾಂ ನೋಡಿ ವ್ಯಾಘ್ರಿಯಾ ಕಂಡ ಮೃಗದಂತೆ ಕಳವಳಿಸಿದೆ || (22)
 ಮನದೊಳಗೆ ತೋಳುತಂ ಮತ್ತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಪಡುತ್ತ |
 ಕನಲಿ ಕಂಗಳ ಕೆದಂ ಕಾಂತೆಯಾಂ ನೋಡುತ್ತಂ |
 ಪ್ರಸರಪಿ ಮಹಾವೋಹಮಂ ಪೊಂದಿ ಮೈಮರೆದು ಮತ್ತೆ ಸಂಜ್ಞೆಯನು ತಳೆದು ||
 ವನಿತೆಯಾಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಪಾಬೆ ಕಾಲಸಾಂಸಿನೀ |
 ಮನುಜಾಧಿರಾಮನಿಂದೆನ್ನಿಂವ ಲಾದರಂ |

ನಿನಗದೇನಪಕಾರ ಬಂದಿಹುದು ದುರ್ಮೇಧಿ ದುರ್ವರಾಕೆನಿ ಮರಾತ್ಮೆ || (23)
 ಬಡುವೆ ರಾಜ್ಯವ ಧನವ ಕೌಸಲಿ ನುಮಿತ್ತೆಯರ |
 ನುಡಿಯಲಿವ್ವನು ರಾಮಗಪ್ಪಿಯವ ಸತ್ಯದಿಂ |
 ಪೊಡವಿಯಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ನುನ ಪಿತ್ರಮಾತ್ಮವತ್ಸಲಂ ಹರಿವತ್ಸನುವ ಮಿಸದಿರೆ ||
 ತಡೆಯ ಮಳೆ ಸಸ್ಯಾದಿ ಲೋಕವನುಗಳನೆಂತು |
 ಪಿಡಿದವರು ರಾಮನನ್ನರೆನಿಮಿದ ಕಾಣದಿರೆ |
 ಲೋಡಲುಳಿವುದೆಂತು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಿಂ ನಿನಗದೇನಪಕಾರಮಾಯ್ತು ಬೇಳ || (24)

ಮಾತೆಗಿಂದಧಿಕತರಮಾಗಿ ಸೇವಿದ ನಮಿವ |
 ನೀತರವನೆನ್ನೊಡನೆ ಬೇಳುತಿಯೆನುಂದಿರೆಂ |
 ನೀತಿ ತಪ್ಪಿದುದೇನು ನಿಜನಾಕ ಕುಲನಾಕಕೆಂದು ನಿನ್ನಂ ತಂದುದು ||
 ಬ್ರಾಹ್ಮಿವಂತಂ ಗುರು ವಿನೀತ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರ |
 ನೀತಿಜ್ಞಾತಾಂತಿದಾತಂ ಕೃತಜ್ಞಂ ಸತ್ಯ |
 ನಾತುಳ್ಳ ಲೋಕಸಮ್ಮತ ರಾಮನನ್ನೆಂತು ಕಳುಪುವೇಂ ಬೇರಡವಿಗೆ || (25)
 ಲೋಕಮಂ ಸತ್ಯದಿಂ ದೀನರಂ ದಾನದಿಂ |
 ಪ್ರಾಣಹದ ಕುಶ್ರೋದೇಯಿಂ ಗುರುಗಳಂ ಕರಾ |
 ನೀಕದಿಂದಿಗಳಂ ಗೆಲಿದಿರ್ಪ ನೆತಿದಯಾಪರ ಸಾಧುಜನಸೇವಕಂ ||
 ಈ ಕುಮಾರನನಹವಿಯಾಡೆಗೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ |
 ಕೋಕವನಿದೇಂಕತದಿ ತಂದಿಟ್ಟಿ ಪಾಪಿಣ್ಣಿ |
 ಲೋಕರೋಳು ಬೇಳ್ವೆರೇನಪರಾಧವಾತನಿಂವಾಯಿತೆಂದು ದುಕ್ಕ ರಿತ್ತೆ || (26)

ಭರತನಿಂದಧಿಕತರವೆಂದೇನು ರಾಮನಂ |
 ದುರುಳಬುದ್ಧಿಯಾದೇನು ಬಡು ಸಾಧುಮಾರ್ಗವನು |
 ಸರಿಸು ಪಿತ್ರಮಾತೆಯರ ಕುಲವೆನ್ನ ಕುಲಮನುಂ ಅಕಳಂಕಮಾನಿಸು ನಿನ್ನ ||
 ಜರಣಕಿರಗುವೆ ಕುವೆನಂ ಕಾಯ್ತು ಕೀರ್ತಿಯಂ |
 ಪರಿಸೆಂದು ದೈನ್ಯನುಡಿಗಳಲಿ ಬೇಳದ ಪರಿಯಾ |
 ಭರತರದ ನುಡಿಗಳಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಂತೆಂದಳಾಗಳ್ಳಯಾನಂದನೆಯೊಲು || (27)

ಮೊದಲಾನಿಲಿಂಪರೆಡೆಯೊಳ್ಳುಗುತ ವರಮಿತ್ತು ।
ತುಡಿಯೊಳನುತಾಪಗೊಳ್ಳುವುದಾವ ಮೇಧಿ ಯ ।
ಭೃವದಯ ಗತಜಲಸೇತು ಬಂಧದಿಂ ಫಲಮದೇನಿಹುದನ್ಯತ ವಿಫಲಮಲ್ಪಿ ॥
ಸದಯ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ಸಭೆಯೊಳ್ಳಾಂ ನೀನೊಂತು ।
ವದುಳದಿಂ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವದಿಗುಣತೆ ।
ಸದನ ಬಯಸಿರಿಯ ಪೊಗುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೆಂತು ನಿಜಭಾವೆಗೂಣಯಾಬಂದೊಡೆ ॥

ಧಾರದೊಳಗೆ ಜೀವಮಂ ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ಕೈಕೆ [(28)

ಗೊರೆದಿತ್ತು ಸುತನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿ ಬಂ ।
ಧಾರದ ಸಿರಿಯಂ ಪಿರಿಯಸುತನಿಗರ್ಪಿಸಿ ಸುಖದಲಿರ್ಬೆ ಕೌಸಲ್ಯ ನೂತ ॥
ಪಿರಿದು ಪೋದುದು ಸಮಯ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾನೆನ್ನು ।
ತೊರೆದವೆಯ ದೊರೆಗುಳಿದಿರನಲಿ ಯೊಮಾರ್ಬುದ್ಧಿ ।
ದೊರೆತೇಂ ಕಾರಣದಿ ರಘುಕುಲಕೆ ಕೆಲ್ವಿಪವ ತರಲುದಿತವಾಯಿತೆನುತ ॥ (29)

ನುಡಿದ ಭಾವೆಗೆ ಪ್ರಸಿಯಾ ಯಾಜನೆಗೆ ಸಂಕಟಂ ।
ಕೊಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಳಮನಂ ಮಾಡದತಿಧರ್ಮದಿಂ ।
ಪೊಡವಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿದರಿಹ್ನಕ್ಕು ಸಂತತಿಯ ಲುದಿಸಿದರರಸುಗಳನುನಯದಿ ॥
ಕಡೆಗೆ ಭೂಪಶ್ರೇಷ್ಠ ನವತರಿಸಿ ಸತ್ಯಮಂ ।
ಕಡಿಸಿ ಮಗುಳುತ್ತರವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ।

ಪಡೆವೆಂದೆಣಿಸಿರ್ಬ ಪಡೆದರೇ ಸುಕೃತಿಗಳೊ ಕೃತಿಗಳೊಡನಾಡಿದವರು ॥ (30)

ಸಮಯ ಮುಲ್ಲಂಘವರೆ ಸಾಧುಗಳು ಲೋಕದೊಳು ।
ಸುಮನಸರ ಮುಂದಳರ್ಕಂ ನೇತ್ರವನ್ನಿತ್ತು ।
ಮಮತೆಯಿಂ ಕೈಬೃ ಪಾರಾವತಕ್ಕೊಸುಗಂ ನಿಜಮಾಂಸವಿತ್ತಾದರಿಯ ॥
ಕ್ರಮದಿಂದಲುದಧಿ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ಮೊರದಿಹ ।
ನಪುಲಮತಿಗಳು ಸತ್ಯಕೂಣಯಂ ಪುಟ್ಟದೊಲು ।
ಸಮತೆಯಿಂದಿಹರದಂ ತಿಳಿದುತಿಳಿದಿರಿಯ ಭ್ರಮೆಯ ನಾಳುವರೆ ದೊರೆಯ ॥ (31)

ಪ್ರಸಿಯಾಗಲದು ಸತ್ಯವಾಗಲದು ಧರ್ಮ ಸಂ ।
ವಕವಾಗಲನ್ಯತಮಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟಭಾವೆಗಂ ।
ನುಸುಳು ಜನಿಸದ ತೆರದಿ ಪಾಲವುದು ವೋಹದಿಂ ಜಾಗೆನಿಸದೀಕ್ಷಣದಲಿ ॥
ಪೊಸಂನನೊಂಬಲಿಸಿ ಪಾದದಡೆಯೊಳ್ ಕಡಪ ।
ದನುಗಳುಳಸೆಂ ರಾಮಗುಣೇಕಮಾದೊಡೀ ॥

ವಸುಮತಿಯಲರನಿಮಿಷ ಜೀವದಿಂದಿರೆನಿದಕೆ ಪ್ರಸಿಯಿಲ್ಲ ರನೆಯರನನೆ ॥ (32)

ಅರಸುತನನಣುಗಾಗಲೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯಿ ।
ಹರಾದಿಂ ಹಿಗ್ಗು ತಿರಲಾಕೆಯದೊಳಗನು ।
ಕರಗಳಂ ಮುಗಿಯಾತಲಿ ಬಾಳ್ವುದದರಿಂ ಮೃತಿಯ ಕೌಶಲಮಿದು ಸತ್ಯಮನಗೆ ॥
ತರಣ ಭರತನ ಮೇಲನಾಣಿ ರಾಮನ ವಿಪಿನ ।
ಕರಗಿನದೆ ಮಮತೆಯಿಂ ಕೊಟ್ಟಭಾವೆಗೆ ತಪ್ಪಿ ।
ಪೊರೆಯನಸುವಂ ಧರಾವಲಯದೊಳ್ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸ್ಥೂರ್ತಿಯಪ್ಪಂತನಗುಮೆ ॥ (33)

ಉಪಚರಿಸಿ ಭೂಪಾಪಗಳೆನಿತೊಡಂ |

ಕುಪಿತದಿಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಾನೊಡಂಬಡೆ ರಾಮ |

ವಿನಯಮಂ ಸಾರ್ವಜನ ಸತ್ಯವಿದು ಮದ್ರಾಕ್ಯ ಮರಳ ನಾಂ ಬೇಳ್ವದಿಲ್ಲ ||

ಕಪಟಮೆಂದೊರೆದು ಮೌನದೊಳುಡು ಸತಿಯಿರವ |

ನೈಪಲಲಾಮಂ ನೋಡಿ ವೃಥಾಗಮಾನಸನಾಗಿ |

ತಪಿಸುತಂತೆಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಪಡುತ್ತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವಿನಯನತಿದೈನ್ಯತರದಿ || (34)

ಅತಿಕ್ರೂರತರವೃತ್ತಿ ಯಾರಿಂದಲುವದೇ |

ಹಿತವಿದೆಂದರಿವೆಂತು ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯವಾಂ |

ಪತೆಕರಿಸಿ ರಾಮನಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಹೆಂದು ಬೇಳ್ ಮನ ಬಂದುದೆಂತು ||

ಮತಿಯ ವಿಳುಪೆಯೊ ಗರಸೋಂಕೆದುಡೊ ದುರ್ಮೇಧಿ |

ಧೃತಿಯೊಳಂ ನಿರ್ಬಿಜ್ಜೆಯಾಂತೆಂತು ಭಾಷಿಸುವೆ |

ಕ್ಷತ್ರಿಯೊಳು ಮರ್ವಚನ ಮಾಡೊಡಂಬಟ್ಟವರು ಪಾಪಿಷ್ಠ ಕಾಲಸಾಂಸಿನಿ || (35)

ಅರಿಯದಾದೆನು ಕಾಲವಿನಾಶಿಯೆಂಬುದ ಮುನ್ನ |

ತರುವೆಡೆಯ ಮತ್ಸೃತಿಯ ಮದ್ವಿಜಯಮಯವಾಯ್ತು |

ತೊರೆವುನೀ ದುರ್ವಿಷಯತರಮಾದ ವಾಣಿಯಂ ರಾಮನಿಂದಧಿಕ ಭರತ ||

ಧರೆಯನಾಳಲಿ ಗಣನಕೇಂ ನಿಮಿತ್ತದಿ ರಾಮ |

ನರಗಿಸೆಂದೊರೆವೆಂತಾತನ ಕಳುಹಲೀ ಶೋಕ |

ಹರುಷವರದೆಂತು ಕೇಳುದುಗುತ್ತರವೆಂತು ಬೇಳ್ತೊಡಬದಿವೆ ಜನರ || (36)

ಬಂದಿಹರನೇಕಭೂವಿಶಾಖಾಂಧವನಿಜಯ |

ಬಂಧಾರದ ಹರುಷದಿಂವನರೆಡೆಯ ಸುತನಿಗಾ |

ನಂದದಿಂ ಯುವರಾಜವಗ್ಗಮಂ ಕಪ್ಪುವಗೆ ನಿಕ್ಷಿಪಿಸಿ ಬೇಳ ಮಗುಳ್ ||

ದಂದುಗಕ್ಕೊಳ್ಗಾಗಿ ಸುತನ ವಿವೇಕ ಕಳುವ |

ಲಿಂದವರದೇನು ಮಜ್ಜೇವನವು ಚಿರಕಾಲ |

ದಿಂದಿರ್ವ ವಿಫಲ ಮಾಯೈಸೆ ಮತ್ತಾಸಭೆಗೊಳೇನೆಂದು ಕುಳ್ಳುರ್ವೆ || (37)

ಅಲಯದೊಳುಳ್ಳ ಮರಧೇನುವಂ ಕಾನನಕೆ |

ಜಾಲನಂಗೆಯ್ದು ನಾಲ್ದಿನೆಗೆ ಬಾಯಿಬಿಡುವನೋಲ್ |

ಬಾಲಿಕಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಸರ್ವಗುಣನಿಲಯ ರಿಪ್ರವಿಲಯನಂ ಕಳುಹಿ ವನಕೆ ||

ಬಾಲಾಭಾವಿವೃದ್ಧತೆಯೊಳಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಪುರಾಣ |

ಪಾಲಿಸಿದನೆಂತು ಮೇದಿನಿಯಾನೆಂದನುಗಲ್ |

ಜಾಲವಾಡಿದರದಕುತ್ತರವನೇ ನೀವೆ ಸ್ತ್ರೀವಶತೆ ಪಡೆದ ಜಾಲ್ || (38)

ಸಕಲಸದ್ಗುಣನಿಲಯ ಜಾನಕೀಜಾನಿಯ |

ನೈಕಳಂಕ ಪೂರುಷನ ಸಪ್ತಲಿಂ ಕಷ್ಟಮಿಂ |

ದಖಲಭಾವನೇಕರಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ಕುಂ ಮುನ್ನ ಕೈಕೆಗಂ ವರಮಿತ್ತನು ||

ಪ್ರಕಟ ಸತ್ಯಕೆ ತಪ್ಪ ಬಾರದೆಕ್ಕುತ್ತರಣ್ಯ |

ನಿಕಟಕಂ ಕಳುಹಿದೆನುತೊರೆಯಲಾ ನುಡಿಗ |

ಳಕಮಿನಿವೃದ್ಧರು ಸತ್ಯವಾಗದವಹಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಜಮಹಾದೇನೆಂಬಿನು || (39)

ಸತಿಯಂತೆ ಸಖಿಯಂತೆ ದಾಸಿಯಂತರಸಿಯಂ ।

ತತಿಕಯಾದ ಭಗಿನಿ ಮಾತೆಯ ತೆರದೊಳನುದಿನಂ ।

ಹಿತವ ನಾಚರಿವ ಕೌಸಲ್ಯಗಾನಪ್ರಿಯವನನಿಗೆ ನಿನಗೋಸುಗದಲಿ ।

ಸುತನ ನಟವಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಕೃತಕಮಾನ್ಯನಿಗೆ ನಿಜ ।

ಕೃತಕೃತ್ಯನಂತೆಸಂಭಾವಣೆಯೆ ನಾ ।

ಸತಿಯ ಮುಖಮೇನಂದು ನೋಳ್ವ ವಿಪರೀತಕರದಾಕು ನಿರಪಧಿಯಬಾಧಿಯು ॥

ನಿನ್ನೊಳನುರಾಗ ವೆಗ್ಗಲನಿ ಮೋಸಕ ಸಿಕ್ಕಿ ।

[(40)

ಮನ್ನಿಸದೆ ಕೌಸಲ್ಯಿಯನು ಪರತಿಯಂದೆಣಿಸಿ ।

ಬನ್ನಬಡಿಸುತ್ತಲಿದಳಾ ಸಮಯದೊಳಗಣಾಗ

ನನ್ನಮಟವಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಮಗುಳಾನು ತನ್ನುಖವ ।

ನಿನ್ನಂತು ನೋಡುವೆಂ ಕೇಳಲೇಂ ಪೇಳುವೆಂ ದುಷ್ಕೃತೆ ಯನರ್ಥಕಾರಿ ॥ (41)

ಸುತನುರಾಗಿ ಕಾನನಕೆ ಕೋಸಲಾಧಿಪತನುಜೆ ।

ಪತನಗೈದವಳಸುವ ಮೈದೇಹಪತಿಯಾಳುದು ।

ಕ್ಷಿತಿವೀಳಲನಿಬಿಡುವಿದರಪಳ ಯಾವಿಧವನ್ನು ನೋಡತಾಂ ತನುಬಿಡಿಸೆ

ಮತಿಹೀನ ಪ್ರಿಯನ ಪೋಗಾಡಿ ನೀ ಸಂಪದವ ।

ಜತೆಗೊಳಸಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಪಡೆದವೆಯದೇನು ಸ ।

ದ್ವಿತಿಯ ಜೀವವಕೊಳುವ ನೇಣುಹಿತಮೆಂದರಿದ ತೆರನಾಯಿತನರ್ಥಕಾರಿ ॥ (42)

ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಜೀವನಾಸ್ತದವೆನಿವ ಕುಭ್ರಾಂಕು ।

ಬಿಂಬವದನನ ಸುತನ ಪೊರಡಿಸಲು ಲೋಕಂ ।

ನ್ನೊಬರೆತಿಬಾಲಿಕಂ ಮತಿಹೀನ ದುರ್ವಿಷಯವಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿಭೆಪೋಗಿ ।

ಅಂಬುಜಾಂಬರೆ ಕೈಕೆಗಾಳಾದನೆನ್ನ ತ ವಿ ।

ಡಂಬನಂಗೆಯ್ಯುದುಳದವರೆ ಧಾರಾಣೆಯನ್ನು ।

ಕೊಂಬ ಬಾಡಬನ ಧಿಕ್ಕುಂಪಂತೆ ತ್ರಿಭುವನೀಜಾತನೇಕಾವ್ರವ್ರಾತ ॥ (43)

ಬಂದುದಂತದ ಕಾಣದೀ ಮನೋವ್ಯಥೆ ಲೋಕ ।

ಬಂಧುವಿನ ಕುಲಕೆ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಯಮನಂದನೆಯ ।

ತಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಸುಖಿಯವ್ವಿನೆಂದೆಣಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಮರುಳಾಗೊಂಡು ॥

ಮುಂದೆಸವ ನೀಲಪನ್ನಗನ ಖೀಲನಗೈವೆ ।

ನೆಂದು ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದ ಬಾಲನಂತಾಯಿತು ಯನ ।

ಗಿಂದು ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಸಾಂಗದಿಂದಡಸಿತು ಭವದ್ರೂಪದಿ ॥ (44)

ಕಾಮಾಕಂ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಕಾವುರಾಪ ವೆಂಡತಿಯ ।

ಪ್ರೇಮಮಂ ಗಳಿಸುವರೆ ಸದ್ಗುಣಾರಾಮನಾ ।

ರಾಮನುಬ್ಬಿದ ದುರ್ಮನೀಷಿ ಬಮಕೆದನೆಂತು ಚಿರಕಾಲಮೆಂದು ಜನರು ॥

ಸೀಮೆಯೊಳಗಾಡದುಳದವರೆ ಮದ್ಯಂಕಭವ ।

ಹಿತಮಹಿತ ಮೊಂದರಿಯದಾವದಾನುಸುರಿದೊಡೆ ।

ಪತಿಕರಿಸಿ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ಪೂಜಿಸುವ ನೀ ।

ಸುತನ ಸದ್ಧರ್ಮರೂಪನನೆಂತು ತೊರೆದವಂ ಜೀವಮೊಂತುಳುವುದೆನಗೆ ॥

ಪ್ರಥಿತಸಾಧುಗಳೆನ್ನ ನೆಣೆಪರಗ್ಗದ ಮಹೀ ।

ಪತಿಗಳೆಡೆಯೊಳಗೆಂತು ಜಸಮಪ್ಪದಾರ್ಯನಂ ।

ಗತಿಯ ಬಿಟ್ಟೇ ನೆಲದೊಳುದೇನುಫಲ ಮೂಡೆ ದುರ್ಮನೀತಗಳನಾಡೆ ॥ (46)

ಕಂಸಲಿ ಸುಮಿತ್ರ ಜಾನಕಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ

ಪಾಂಸಲಾಕ್ಷಾತ್ರ ಕೀರ್ತಿಯು ಪೊಂದಿದ ಜನಪ್ರ ।

ಕಂಸಮನ್ಮುಳು ಸುತನಹಿತ ರಾಘವನಾಳ್ವರಿಚ್ಛೈವ ದುರ್ವಿವೇಕ ॥

ರಂಕೆಯಂತೊಡಬಟ್ಟರಾಜನುತೆಯೆನ್ನುತರಿ ।

ರಂಸೆಯಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕೈವಿಡಿಮ ಕಡೆಯೊಳತಿ ।

ಹಂಸಗೋಳಗಾದೆ ಕೈಕಯವಂಕಪಾಂಸಿನಿ ಕೃತಘ್ನಿ ಕಪಟದ ಮಂದಿರೆ ॥ (47)

ಭರತ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯೊಪ್ಪಿ ರಾಘವನಾಳ್ವರಿ

ಹರುಷಕೊಡಬಟ್ಟನಾದೊಡೆ ಗತಾಯುಷ ಪಿತಗೆ ।

ಪರಕೃತ್ಯಮನ್ನೆಸಗಬೇಡ ಪಾಪಿಯ ಕೊಡದಿರಲು ಪ್ರಿಯನೆನಗೆ ನೋಡೆ ॥

ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ವಿನಯನಂ ಪೋಗಾಡಿ ।

ಧರೆಯ ಪಾಲನೆನೆಂಬೆ ಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುಸಂತತಿಯ ।

ತರೆಯಬಿಳಿಸುವೆ ವಿಭವಿಯರು ಸೈರಿಸರಧಿಕತರಕ್ರೂರಮುಕ್ತರಿತೆಯಂ ॥ (48)

ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣದಿ ಪಾರಣದ ಮಸ್ತಕದಿ ।

ವಿಬುಧಹಯಮಂ ಪೋಲ್ವ ಘೋಷಕದಿ ದಿವ್ಯರಥ ।

ವಿಭವದಿಂ ಸಂಚರಿಸ ತಳುರಡಿಯ ತಂಗದಿರಮುಖದ ಮೃದುತರಮೂರ್ತಿಯ ॥

ಸಭೆಯ ಕಂಟಕ ಸ್ಪೃಹತ್ತರದ ಪಂಥಾನದೊಳ ।

ಗಬಾಜಾಕ್ಷನಂತು ಸಂಚರಿಸನೀ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ।

ಲಭಿಸಿತಂತಮರನಿಭಸಮ ಗಾಕಾರನ ನೀಂ ಕಳುವೆಂಬೆ ಕ್ರೂರ ಮೂಡೆ ॥ (49)

ಚಾರುತರ ದ್ರವ್ಯೋದೇತ ಮೃಶ್ಛಾನ್ನಮ ।

ನೋರಂತಪೂರ್ವಮೆನೆ ಸೂಪರಡೆಪೂಡು ।

ತಾಗೋಗಣೆಯ ಸಮಯಮಂ ನೋಳ್ವರಾಣ್ಣನಾದನುಡಿನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿ ॥

ಆರಾಮದೊಳ್ ತಿಕ್ತಕಟುಕಮಾಯಕವ ನಾ ।

ಹಾರಮಂ ಕೊಂಬ ದಿವ್ಯಾಂಶರಾಲಂಕೃತಂ ।

ಚೀರವಸನವೆಂಳೊಂತು ದಿನಗಳೆವ ಸುಕುವಾರ ಮಾರಸನ್ನಿಭಕರೀರ ॥ (50)

ಪರರ ದೋಷವನೊಣೆನ ಮರವ ನವರಾಧಗಳ ।

ವರರ ಗುಣವಂ ನುತಿಸ ಪೋಗಬೇಡೆ ನಾಣ್ಣು ತಿಹ ।

ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸರ್ವಜೀವನದಯಾಪರ ಲೋಕಕಾಂತ ನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಕಾಂತ ॥

ವರಧರ್ಮರೂಪನಂ ಕಾನನಕ ಕಳುವೆನ್ನು ।

ತೊರವ ನಾಲಗೆ ಕತಚ್ಛಿದ್ರವಾಗದೆ ಮಹಾ ।

ಸರಕ ನಿನಗಲ್ಲ ದೇಂ ಸುಖಮಾಹುದೆ ದುರ್ಮೇಧಿ ಕೇಕಯಾನ್ವಯ ಪರಾಕೆ ॥ (51)

ಮುಂದು ಸುಂಗುವ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ಸತಿಯೆಂದು ।

ಹರುಬದಿಂ ನಿಳಯದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾತರವಟ್ಟು ।

ತೆರಳ ಮನೆಗಟ್ಟು ಪೂರವೆಂಬ ಬರೆ ಮುಂಗಾಣದಲಿಸಿಕ್ಕಿ ಕಡೆವಂದದಿ ॥

ದೊರೆದುದು ಸ್ವಯಂಕೃತಂ ಕರೀರವತನಕೆ ಮೂಲ ।

ಕರವಾಗಿ ಗಾನಸುಖಕರಿಯದೇವು ಸೋಲ್ದು ।

ಬೆರೆನಾರದಲೆ ಸೊಕ್ಕುತನುವ ನೀಗುವ ಕೆರದಲೀಂ ಬೇಳ್ವೆಮತಿಯ ಗತಿಯಾ ॥ (52)

ಪದವಿ ಭರತಂಗಾಗಲೆನಗಿಟ್ಟ ರಾಮ ತಾಂ ।

ಪದುಳದಿಂ ನಿಜಗೃಹದೊಳರಲಿ ಮಜ್ಜನವನವ ।

ಸದಯಾಹೃದಯದಿ ಕಾಯ್ದು ಸಸಗನುಪೂಡೆ ನುಡಿಯಾ ನಂಗೀಕರಿಪುದು ॥

ನುಡತಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಚರಣಕರಗುವೆ ನೆರದ ।

ಬುಧರದೆಯಲೆನ್ನ ಕುಲ ಭವದೀಯ ವಂಶಕ ।

ಭ್ಯುದಯಮವೃಂತೆ ಪಾಲಿಸೆ ಮುಂತೆ ಮೂಲೋಕ ಮೆಚ್ಚು ಗು ಮಹೇಶನಂತೆ ॥ (53)

ಕಾಮಿನೀವಕನಾದನಾವನಾಗಲಿ ಮನೋ ।

ಭಾಮಕತ್ವದಿ ತೊಳಲಿ ಲಘಿಮನವೃಂತೆನ್ನ ।

ನಾಮಕೂಣಯಮಪ್ಪದಿದು ತಪ್ಪದಬಿಳಾಮರೇಕನವೃಂಗಾಗಲಿ ॥

ಈ ಮಹೇಶಂತಾಗಳಗೇಂ ಸ್ವತಂತ್ರವು ಕರ್ಮ ।

ದಾಮದೊಳ್ಳಂಧಿಸಿಯ ನುಬದುಕಬದನುಭವವ ।

ರಾಮಪುರದರಸನೆಸಗುವನೆಯದೀ ಓಧವ ನರಳವರನೇಕಪರಿಯಾ ॥ (54)

(ಸಂಧಿ ೪, ಪದ 257.)

ವಿಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ॥ ಧರ್ಮಪದವಾದಕರತರದುವುನುಡಿಗಳಂ ।

ಮರ್ಮಭೇದನಗೈದು ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆ ಪತಿಯ ।

ಕರ್ಮಗೊಡದಲೆ ರಾತ್ರಿಯಾಮ ಪರಿಹುತಮೆನಿಸಿದಳ ಮತ್ಸರದೊಳು ॥

ಮನದನ್ನ ಕೇಳ್ವ ರಣಕರಗಿದಿನಿಯನ ನೋಡು ।

ತಿನಿಸು ಕರಾಣಂ ಪುಟ್ಟದತಿಕ್ರೂರತರವಾದ ।

ವಿನಯವರ್ಷ ತಭಾವೆಯಿಂದ ಧಿಕ್ಕೃತ್ಯ ತಗೈದಳೇನೆಂಬೆ ಡಾಕೆಯೊಲು ॥

ಘನಕಲಜ್ಜೆಯ ಭೀತಿಯುಳದ ಮಾನಿನಿಯಗೆ ।

ವನಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳದಿರೇನಹುದು ಧರ್ಮಜ್ಞ ।

ಜನಪನ ತೃಣೋಪಮಿತವಾಗಿ ಕಂಡಳದೇನ ಬೇಳ್ವುದುಚ್ಚಾ ವವಚವನು ॥ (1)

ಮಗುಳಿದುರ್ವಚನ ಮನ್ನುಚ್ಚರಿಪ ಮಾನಿನಿಯ ।

ಮೊಗವನೋಡುತ ಕ್ರೋಧ ಬೆರ್ಚುತಾ ಜನನಾಥ ।

ಪೊಗೆನುತ್ತಿದುರಿಯಂತೆ ಕನಲಿ ಕೆಡೆಗಳ ನುಗುಳು ಕಂಗಳಂ ಮರಳನುಡಿದ ॥

ಸುಗುಣ ಸತ್ಯವ್ರತ ಸದಾಚಾರನೀತಿಪರ ।

ನಗಲಿತ ಗುಣಾಡ್ಯನಮಿತಾಹ್ಲಾದಕರನಾದ ।

ಮಗನ ನಾರಣ್ಯಕೆಂತು ಕಳುವುವೆ ಪಾಪ ದುಷ್ಕೃತಮನೇನನೆಂದೆ ॥ (2)

ಚಿರಕಾಲ ಸುತರಿಲ್ಲದಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಾತಂ |

ಪರಿಪರಿಯ ಯಾಗವೂಜಾಧಾನಗಳಿಂದ |

ಸುರರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಡೆದೆ ಸುಗುಣರತ್ನಾಕರನ ಕುವಲಯಾನಂದಕರನ ||

ಪಠಮಪುರುಷನ ಜಿತಕ್ರೋಧನ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನ |

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷರ ಕೂರ ಕೃತವಿದ್ಯ ಸುವ್ರತನ |

ಹರಿನೀಲನಿಭಕರೀರನ ನೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ದಂಡಕಾವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ||

(3)

ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾಮನಭಿರಾಮನಂ |

ಕುಲಕಂಧರಧನುರ್ಭಂಗ ನುತ್ತುಂಗನಂ |

ಲಾಲಿತಾಮರಧರಾಮರನಿಕರವೂಜ್ಯನಂ ದುರ್ವಿನೀತತ್ಯಾಧ್ಯನಂ ||

ಬಾಲಪ್ರವಾಳಪದ ನಿಖಿಲಸೌಖ್ಯಾಸ್ಪದ ಪಿ |

ಕಾಲಾಕ್ಷ ನೌದಾರ್ಯದಕ್ಷ ಬುಧಲಕ್ಷನಂ |

ಬಾಲಿಕೆ ದುರಾತ್ಮ ಕಾನನಕೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ಸರ್ವಾಪದಂಗಳೆಡೆಗೆ ||

(4)

ಪ್ರಸಿ ಕ್ರೂರ ಕಾಠೀಣ್ಯ ಕಪಟ ವಂಜನೆ ಮಾಯ |

ನುಸುಳು ನಿರ್ದಯ ಖಾಸ ಮುಖಚಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತ್ಯ |

ರಸಯೋಳಂ ನಾರಿಯರ ಕುಲವಲವತರಿಸಿರ್ಪ ವೆಂಬುದದು ಲೋಕವಾದ ||

ಅಸಮಸಾಹಸ ನೈಕಂಸತೆ ದುಷ್ಟಚಾರಿತ್ರ |

ಪಸರ ನೀನಿಂದರಿಯದಾದೆ ಮೋಸಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ |

ಬಸಿಲದೊರೆಯೋಳ್ ತೃಪ್ತಿಯ ಕಳೆಯಲಾರೋಗೈಸಿದ ಹರಿಣದಂತಾದೆ ಯಕಟ ||

(5)

ಇಂತಮಿತದುಃಖಸಂತಾಪದಿಂ ಭೂವನತಿ |

ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲತ್ತಲರವಿಂದ ಬಾಂಧವ ನೆ |

ನಂತಪದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದಲಸಿ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಿಬರಿಯೋಳ್ ವಿಕ್ರಮಿಸಲು ||

ಜಾಂತಿಯ ದುರಾರಾಧ್ಯತೆಯ ನೋಡಬಾರದಿ |

ಸ್ನೇಹಿತನುತಪಾಂಸ ಲಿಯ ತೆರದೊಳಾರಾಜೀವ |

ಕಗತಿ ಕಂಗಳ ಮುಗಿದವಲಿ ನಿಟ್ಟುಪಗೆ ಸಂಧುಗಳು ದುಷ್ಟಪ್ರತಿಗಳ ||

(6)

ಕತ್ತಲಿಯ ನೀಲಪಟಮುಟ್ಟು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ |

ಮೊತ್ತದ ವರಾಹವಾಲಿಕೆಯ ಗಳದೊಳಗಿಟ್ಟು |

ಮತ್ತೆ ಕೇಕಯತನುಜೆಯಪಯಕಂ ಲೋಕಮಂ ಮುಚ್ಚಿ ದೊಲ್ಕಾಲ್ದಿಸೆಯನು ||

ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿ ಬರೆ ಕಂಡು ಮರುಗುತಲಾ ನೈ |

ಪೋತ್ತಮಂ ಬಾನೆಡೆಯಲಿಟ್ಟು ನಿಜದಿಟ್ಟುಗಳ |

ಮತ್ತೆ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಿರಲಿಂಬ ದೇವತೆಯ ನಿರುತವಿಹುದಗಲದೆಂದು ||

(7)

ನಿಬಿಡತರಹೃದಯವ್ಯಕ್ತಕುಲದಿಂದಲವನೀಕ |

ನಬಲಿಯನ್ನೀಗೈಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಕರಗಳ ಮುಗಿಯು |

ತಬುಬಾರ್ಥಿಯನು ಬಹುವಿಧದಸ್ರಾರ್ಥನಿಗೈದ ದೈನ್ಯಪ್ರಲಾಪದಿಂದ ||

ಪ್ರಖಲತರರಾಧ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನಾಂತು ಸುತನಹಿತ |

ವಿಭವದಿಂದಿರು ಯಥೇಷ್ಟಿತಥೋಗಭಾಗ್ಯಮಂ |

ಲಭಿಸಲೆನಗಿದ್ದಮೆನೆ ಜ್ಯೋದ್ಧತಮ ರಾಮನಂ ಕಳಪದಿರು ಕಾನನಕ್ಕೆ ||

(8)

ಕಾಲವನೇನ್ನಂ ಸಲಹಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸು ನಿ ।

ನೋಲುವಿಡಿದು ನಡೆವೆನಿದಕ್ಕಾಂ ಮನೆಯ ವಿಬುಧಜನ ।

ದೋಲುಮೆ ಯಶಂತಭಿರಾಮ ರಾಮನಂ ಕಾಣದಿರಲರೆನಿಖದದೊಳಗೆ ಕಡೆಗೆ ॥

ತೋಲಗದಿರದೀಜೀವ ಸಗ್ಗ ದೊಳಗಾದೊಡೆ ।

ಸ್ಥಲಘುತರಸುಖ ಲಭಿಸದದರಿಂದೆ ನೀ ದಯಾ ।

ಕರಿತಯಾಗುತ್ತದೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನೋವ್ವಂಟಡೆಯಲಪ್ಪುದತಿಸೌಖ್ಯ ನಿನಗೆ ॥ (9)

ಎಂದರೇಕವಿಧ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ।

ಬಂಧುರಸ್ಥೇಹದಿಂದೊಡೆವೆರೆದ ನುಡಿಗಳಂ ।

ಜಂದದಿಂದೆನಿತು ಕೃಸ್ತೂರಿನಲದರಿಂದಧಿಕಕಕ್ರೂರತರಮಾದ ಗರದ ।

ದಂದುಗದ ಬಾಸೆಯಲಿ ಗಾಸಿಗಿಕ್ಕುತ್ತ ಬರ

ಲ್ಕಂದುತಂ ತೋಳಲಿ ಬಳಲುತ ದೀನನಂದದಿಂ ।

ದಂದು ಭೂಮಿರವೇಣಿ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಂ ಪೊಂದುತಿರಲಿಟ್ಟುಸುತ ಸುತ್ತಿಂದಳು ॥ (10)

ಸತ್ಯವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವುಂ ।

ಸತ್ಯವನ್ನಾಕ್ಷಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪವದರಿಂದ ।

ಸತ್ಯಮೇವಾಕ್ಷಯಂ ಪರಲೋಕಮನ್ನೀವ ವಂದೋಗಯೆ ಪಿರಿಯರಿಯ ॥

ಸತ್ಯರನುಸರಿದ ಪಂಥಾಕವನು ಕಡೆಪುತಲ ।

ಸತ್ಯಾನುಮೋದಮಂ ಮಾಳ್ವರಿಚ್ಛೈಸಿ ದು ।

ದಕ್ಕುತ್ತಮು ನೋಡಂಬಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಒಳಲಿದರದೇನು ಒಹುದು ॥ (11)

ಸಕಲಧರ್ಮಗಳು ಸತ್ಯವ್ರತ ಸದಾಚಾರ ।

ನಿಕರಕ್ಕ ತವಾನಿದ ರವಿವಂಕದೊಳ್ ಪುಟ್ಟು ।

ಒಲೆಯನಿಸಿ ಸತ್ಯಭಾದೆಯನುಳಿದು ಪಿತ್ರಗಳಂ ನಿರಯಗತಾನಿಸಿ ಸಾಧು ॥

ನಿಕಟದೊಳಗೆಂತು ಕುಳ್ಳುರ್ಪ ಪಾಪವ ಗಳುವ ।

ಯುಕ್ತಿಯನ್ನಾರೋರಿದ ರರನೆ ಭಾವೆಯನೊರನೆ ।

ನಿಖಲಲೋಕಾದವಾಂ ನಿರಾಸವು ಜನಿಪ್ಪದಲ್ಲದೀಂಫಲವು ದೋಗು ॥ (12)

ಋರ್ಮಾನುಚರಣೆಯಂ ಚಿತ್ತವನುಸರಿಸಿದೊಡೆ ।

ಕೂರ್ಮೆಯಂ ಪಿತ್ರಮಾತ್ಮಕುಲವ ಸಂರಕ್ಷಿಪೊಡೆ ।

ಧಾರ್ಮಿಕರಿರೋರತ್ನ ನೆನಿಸುವೊಡೆ ನಿನಿತ್ತನುಡಿ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಪೊಡೆ ॥

ವರ್ಮಗನ ದಂಡಕಾವನೇಗಲೀ ಕಳುಪಿ ।

ನಿರ್ಮಲನುಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸಿ ಜಗತೀನಾಥ ।

ಕರ್ಮದಿಂದಿಹುದೆನ್ನ ಮತವಿದಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲಮಾಗೆ ಲಘುವಹುದು ಮೇಗೆ ॥ (13)

ಎಂದಧಿಕ ಕ್ರೂರವಾಣೆಯನೊರದ ದುಸ್ಸತಿಯು ।

ಬಂಧುರದ ಧೈರ್ಯ ನಿರ್ಬಂಜ್ಜ ನಿಕ್ಕಂಕಯ ।

ಸ್ಕಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸ್ವಪತಿ ಭ್ರಾಂತಮಾನಸನಾಗಿ ಬಳಲಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ತೊಳಲಿ ॥

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕಂಗಳೊಳ್ ಸುರಿವ ಜಲ ।

ಬಂದುಗಳನೊರಸುತಂ ಕೃಚ್ಛಾದಿಂ ಧೈರ್ಯಮಂ ।

ತಂದು ಮುಂದಿಹ ದುಟ್ಟಿಯಂ ಬೋಡಿ ಧಿಕ್ಕೂರಿ ಜರದನತಿರಭಸದಿಂದ ॥ (14)

ಕುಲಗೇಡಿ ಪಾಪಿ ರಕ್ಕಸಿ ಕೂರ ಮದ್ವಾತ್ಮೆ ।

ನೆಲೆಗೊಂಡುದೆಂತು ಪಾತಕಬುದ್ಧಿ ಯಾವಿಂದ ।

ಕಲಿತಮಾಡುದು, ನಿನ್ನ ಸುತನೀಕ್ಷಣ ತ್ಯಜಿಸೆ ರಾಮಗಂ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ।

ನೆಲದೊಳುಳ್ಳರ ಪ್ರೀತಿಯಂ ಗಳಿಸಿ ಸುಖವಿರ್ವೆ ।

ನೆಲಘುಮತಿಗಳು ಮೆಚ್ಚು ವಂತೆ ಮುಖಮಂ ಮುಂತೆ ।

ನೆಲವಿಂದ ನಿಟ್ಟನೆಂ ದುಡ್ಡು ತಿಯನೀ ಲೋಕ ಮೂಲೋಕ ಗೆಯ್ಯದಂತೆ ॥ (15)

ಎನುತನೇಕವಿಧವೃಳಾಪದಿಂದರನು ಬ ।

ಲ್ಪಿನಿಗಿಂದ ತೊಳಲಿ ಬಳ್ಳುತಲಿದನನ್ನೆಗಂ ।

ಇನ ಪೌರಹೂತೀದಿಶಾಪ್ರಮಾತ್ರಮಿಸಲಾ ನಿಶಾನಾಸಮೆನಿಸೆ ॥

ಅನಿತರೊಳ್ಳೇಕಯಾತ್ಮಜಗಮಿತರಕೋಪ ।

ಜನಿಸಲೀಶಾ ನೋಡನಂತೆಂದಳೀಂ ಪಾಪ ।

ಮನೆಯಾದೆ ಕುಲಧರ್ಮವನ್ನುಳದೆ ನೀಂ ಗಳಿಸಿದಮಳ ಜನವನ್ನು ಕಳದೆ ॥ (16)

ಕಡುವೊಡಲ ನಿಜಮೆಂದು ವಿದೆಯು ಸುಖಮಂ ನೆಚ್ಚಿ ।

ನುಡಿಯು ಪುನಿಯಂ ಜುಟ್ಟಿ ನಾಜನರಿಗೆ ನಾಣ್ಣಿ ।

ಕಡೆಗು ನೈಪಾಯಮು, ಕಾಲಸೂತ್ರಕ ಸಾರ್ಥಿ ಬಾಳ್ವೊನು ಫಲ ಧರೆಯೊಳು ॥

ಪೊಡವಿಯಂ ಭರತಂಗೆ ಕೊಪ್ಪು ರಾಘವನೆ ಬೇ ।

ರಡವಿಗೀಕ್ಷಣ ಕಳಪಿ ನಿರ್ವಿ ವಾದಂಗೆಯು ।

ಪೊತವಿವತಿ ನೀ ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆಮ ಸುಖಮಿಹುಮ ಪಲವೊಸಲಿನೆಪ್ಪುದು ॥ (17)

ಬರುನುಡಿಯ, ನಾಲಿಸುತ ಭೀತಿಯಿಂದ ನೈಪಾಲ ।

ಕರಗಿ ಕೊರಗುತಲೀರದೆ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜಿಯೊಳಂ ।

ಧರೆಯು ನಿನಗಿತ್ತು ಬಂಧಿತಧರ್ಮ ಪಾಡದಿಂ ಬೇ ಸುತ್ತುದಂತಾಮದು ॥

ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಪ್ರೋವಕೃತ ಕರ್ಮವ ।

ನೋರಸಿದೆ ಪೋವಪುದೆ ಪಿರಿಯಸುತನಂ ನೋಳ್ವೊ ।

ಡೆರಗುತಿದೆ ಮನಮೆನ್ನೊಳಾಡುತತಿಮೋಹದಿಂ ಮೈಮರೆದು ಮರುಗಲಿತ್ತು ॥ (18)

ಅರವಿಂದ ಸಖನುಡಿಸಲಾಗ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ।

ತ್ಯೂರಿತದಿಂ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ ।

ಪರಮಹರುಷದಿ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ನೋಡೆಗೊಂಡಬಿಲ ವಸ್ತುನಿಜಯಗಳು ಸಹಿತ ॥

ಸುರುಚಿರಾಲಂಕಾರದಿಂದಮರಪಟ್ಟಣವ ।

ಕಿರಿದಿನಿಪಯೋಧಾಭ್ಯುಭಿಧಾನ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ।

ಬರುತಲಂಕೃತಿನೆತ್ತ ರಾಜವೀಧಿಯನೋಡು ತೈತಂದು ನೋವಿನಿಂದ ॥ (19)

ಕತ್ತೂರಿಯ ಸಾರಣೆಯ ಕಮನೀಯ ಕಾರಣೆಯ ।

ಯೆತ್ತಿಹವತಾಕೆಗಳ ಎತಬಲದ ನೀಕಗಳ ।

ಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಿಜ ನಿಲಯಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರುವಜಿಲುಪ ॥

ಕತ್ತೂರಿಯ ಗಂಧಿಯರ ಕನಕಲತಿಕಾಂಗಿಯರ

ಮೊತ್ತಮಂ ನೋಡುತ್ತ ಮತ್ತೆನಲವೇರುತ್ತ

ಬತ್ತರದ ರಾಜವೀಧಿಯೊಳಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ನಡೆದನರಮನೆಗೆ ಮುದದಿ ॥ (20)

ದೀನಾನುಕಂಪಿ ರಘುವೀರಂಗೆ ಸಿರಿಲಕುಮಿ ।

ತಾನೊಲಿದು ಬದ್ಧಪ್ರಾಣತ್ವವನು ನೋಡುವರೆ ।

ಮಾನಿನಿಯ ರರಸುಗಳ್ಳು ಜಾನಪದ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರವ ಪಿಡಿದು ।

ಕಾಣಕಾಂಖರವು ಪ್ರಸೂನಮಾಲಿಕೆಗಳಾ ।

ಮಾ ನಹರುಷದೊಳುತ್ತ ಕಾಣಲುಜ್ಜಿಗವೆತ್ತು ।

ನಾನು ನೀನೆಂದೊವರವನಿತ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮುನಿವ ಸಂತನದಶ್ಚಿಂತದನು ॥ (21)

ಪೊಡಮಡುವರಂ ಪರಸಿ ಪಾಡುವರ ನಯವೆರಸಿ ।

ನುಡಿಗಳಿಂದಪಚರಿಸಿ ನುತಿಪರಂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ।

ಕೊಡುತ ಮನದಿವ್ಯಮಂ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕದ್ವಮಂ ಮುನಿತಿಲಕ ಕೃಪೆಯೊಳ್ಳಿವಿ ॥

ಪೊಡವೀಕನರಮನೆಯ ಕಕ್ಷಾಂತರಂಗಳಂ ।

ಕಡದು ಬರಲಿದಿರನೊಳ್ ಕಾಣಾತ ನುಮಂತನಂ ।

ತಡೆಯದೆ ಮಾಗಮಾನಮಂ ನೃಪತಿಗರುಹೆಂದು ಬೇಳದಂ ದೀನಬಂಧು ॥ (22)

ದಧಿಲಾಜಘೃತ ಹೃದ್ರ ಸರ್ವಬೀಜಂಗಳಂ ।

ವಿಧಾನಿಕಾಚ್ಚತ್ರಿ ವಿಶದವಾಲವ್ಯನನ ।

ಕುಂಭರಾಭವಾರಣಂ ಕ್ವೇತಪ್ರಂಗವ ತ್ರಿಣತ ರಹರಿದಿವ್ಯರಥವು ॥

ನುಭೆಯ ಪೋಲ್ವುಧರೆಯರು ಸುರುಚಿರವ ವೇಶ್ಯೆಯರು ।

ಬಾಧರು ಸಿಂಹಾಸನವು ಪೀಠಮೌದುಂಬರಂ ।

ಭಿವರಾದಿ ರತ್ನಮಂ ಕ್ರೂರಶಿಖಿಕಾಶ್ಯಖಿಳವಸ್ತುನಿಚಯಗಳ ಪಿಡಿದು ॥ (23)

ನಿಗಮಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ವೆತ್ತಭೂಸುರರುಗಳ್ಳು ।

ಮಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣಸುರುಚಿರ ನುಭೆಯುಗಳ್ಳು ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೌರಜನ ಜಾಪದ ಪಾರ್ಥಿವರ ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞಜನರು ॥

ಅಗಣಿತನುವಸ್ತುಗಳನರ್ಪಿ ಸುತ ರಾಘವನ ।

ಸೋಗಸಿನತಿಶಯವ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ರಥಲಾಯಿಯಂ ।

ಜಗತಿಶ ಲೋಕ ಕಾವಿದೆ ಮೆಂದು ಬೇಗದಿಂ ನೃಪತಿಯೆಚ್ಚರಿಸು ಪೋಗಿ ॥ (24)

ಎನುತೊರೆಯೆ ಮಾನಿವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ನುಮಂತ ।

ಜನಪತಿಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ್ವಾರಕೃತಂದು ।

ವಿನಯದಿಂ ನುತಿಗೆಯ್ಯಲನುಗೈದನಿಕ್ಷವ ಕುವಂಶಜೊಡಾಮಣಿಯನು ॥

ಇರ ಪೂರ್ವಶೈಲೀಶಿಖಾಗ್ರ ಭೂಷಿತನಾದ ।

ಮುನಿವರಂಜಾ ನವದ ಸಾಮಂತರೈತಂದು ।

ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮನಭೃದಯಮಂ ನೋಡುವುಜ್ಜಗದಿಂದಮರ್ಪರರನ ॥ (25)

ಮಾತಳಯು ನುತಿಗೆಯ್ಯ ಮೇಘವಾಹನನು ಪಾ ।

ಪಾತುರನ ನೋಡಗೊಂಡು ದಿತಿಜರಂ ಗೆಲಿದಂತೆ ।

ನೀತಿಯುತನನ್ನ ನುಡಿಯಿಂದ ಬೇಗದಲುವವದಿಸಿ ಯೊ ಶೋಕವನ್ನು ॥

ಜಾತ ಸಂಭ್ರಮರೆನಿವುದಮರೇಂದ್ರನಾ ಸುಧಾ ।

ಸೂತಿನಹಿತ್ಯದಿ ಪೊಂಭೊಡೆಯನಂ ಪ್ರೀತಿಯಂ ।

ಸಾತಿಶಯದಿಂದೆಚ್ಚರಿಪೊಲಾನು ಭವದೀಯ ಚರಣಶಂ ಬಿನ್ನವಿವನು ॥ (26)

ಸುರದನೀಯಲಿ ಜಯವ ನಗ್ನಿ ಕಾಭಭಾವಮಂ |

ತರಣಿಸುತ ಕೌರ್ಯಮಂ ನಿಖುತಿ ಯತಿಧೈರ್ಯಮಂ |

ಪರಾಣಿನಾಜ್ಞಾಸತ್ಯಮರುತನತಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಧನದ ನವಧಾನ್ಯತೆಯನು ||

ಹರ ನಿಖಲಪ್ರಾನ್ಯತೆಯ ನಿತ್ತು ಸಲಹಲಿ ಜಗ |

ದ್ವರಿತ ವಿಕ್ರಮ ಪಂಕ್ತಿ ರಥ ರಾಜರಾಜೇಶ |

ಕರುಣದಿಂದುವಪ್ಪವಡಿಸೆಂದು ನಾನಾವಿಧದಿ ತುತಿಸಿದಂ ಸೂತ ನಯದಿ || (27)

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದ ನುಡಿಗಳಂ ತುತಿಗೆಯ್ಬೊ |

ಲಂದರನ ನಾಲಿಸುತ ಲತಿದೈರ್ಯಕರವಾದ |

ಮಂದ ಬಾಹೇಯಿಂದ ಸೂತ ನೋಡೆನಂತೆಂದ ನೀಯರಾಂತ್ರದ ವಾಣಿಯಂ ||

ಬಂಧುರದ ಸಂಕಟಂಗಳೊಳುವೆ ಯಾತಕ ಪೀಡಕ |

ಬಾಂಧವನ ಕುಲಕಳಂಕೆಯ ನೆನಲ್ ಸೂತ ಭಯ |

ದಿಂದ ಬೆರಸುವೆ ಕಂಪಿತನಾಗಿ ಜನಗೊಂಡನಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯನು || (28)

ವಿನಿದಚ್ಚರಿ ತಾಯೆ ಜನನಾಥ ನೆನ್ನೊಡನೆ |

ಬೀನು ಕಾರಣ ಕೋವತರ ನುಡಿಯ ಬಿಸಿಸಿದಂ |

ನವನೇನು ವಿಪರೀತಕರವಾದ ದುರ್ಗತಿಯ ನನುಸರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ ||

ನೀನೊರೆಯ ಬೇಡುನೆಲರನ ನೀ ರಾತ್ರಿಯೊಳು |

ಸೂನುವಂ ನೆನನೆನೆದು ನಿದ್ರೆಯನ್ನಾಳದಲಿ |

ಮೌನವನಾನನಾಗಿ ತೋಳುಲಿತ ರಾಮನಂ ಕರತಹುದೆನುತ್ತೊರೆದಳು || (29)

ತ್ವರಿತದಿಂದೈದಿ ರಾಘವನ ಸೈವನನ್ನಿಧಿಗೆ |

ಕರತಹುದೆನುತ್ತೆ ಕೇಕಯರಾದ ಸಂಭೂತೆ |

ಯೋರೆಯಲಾ ಸೂತ ಸಂತಸದಿಂದ ಮಂಗಳಂ ಬೋರೆಕೊಳುಗೊತ್ತು ಪೊರಟು ||

ಬರುತ ಜನಸಂಬಾಧಮಂ ಕಳೆದು ಶ್ರೀರಾಮ |

ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡಲಂಭಲಾಜೆ |

ಬೆರಸಿ ಭೂಧವನ ಪೊಗಳುತ್ತ ಹರ್ಷದಿಂದೈದಿ ಕಂಡನವನಿಪರ ಮುದದಿ || (30)

ಉದಿಸೆ ಬಾಸ್ಯರ ಎಚ್ಚಯೋಗ ಸಮನಿಸೆ ದ್ವಿಜರು |

ಮುದದಿಂದ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ |

ರದುಭುತದ ಹರುಷದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಪರೋಧನರು ಸಕಲಸಂಭಾರ ಸಹಿತ |

ಉದಧಿಯೊರ್ಧ್ವಂವು ತಿಯೊ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಿ |

ಗ್ವಿಹಿತ ಲಹರೀಜಲವ ಕೊಂಡು ಗಂಗಾಯಮುನಿ |

ಸದಮಲದ ಸಂಗತೋದವ ಪಿಡಿದು ನಡೆತಂದರಾ ಸೈವನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ || (31)

ನೆರೆದ ವಿಪ್ರ ಸಮೂಹ ಜಾನಪದ ಸೈವತಿಗಳು |

ಬರಿವರಿಯ ಜನರಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳಿದಿ ಧವ |

ಸರಮನೆಯ ಜಾಗಿಲೊಳು ನಿಮ್ಮ ನಡೆತಹ ಸೂತನಂ ನೋಡುತಂತೆಂದನು ||

ಬರವ ನರುಪ್ಪವುದರಸಿಗಿನಲಾ ಸುಮಂತ ಬಂ |

ಧುರದ ಹರುಷ ಬೊಳ್ಳಿದಿ ದತಿಕಯ ಕಯ್ಯಾಗ್ಯಹದ |

ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ನಿಂದು ನುತಿ ಗೈದ ಸಮರೇಕನಂ ಮಾತಲಿಯು ತುತಿಸುವಂತೆ || (32)

నీలమ సూర్యం పూ సురప న్నియ ధనద ।

భీమ ఋషినివహంగళోలిదిగే మంగళవ ।

తామసియ రాత్రి య్యదిదళకస్కర పూర్వశ్యలాగ్ర దోహ తోళగిదం ।

ప్రేనుదిం భూసుర బరనవతిగళ్ళదే ను ।

తామ పాలిత నుదయమం బయసి బందిక చు ।

తామరసగోత్రభూషణ మహారాజ నీనేజ్జరంగోళువుదేనుత । (83)

తుతిగ్గద నూతభారతియ నాలిసుతరన ।

నతిశయ క్రమదింద లింతంద మంత్రి నిజ ।

నుతన నిట్టసువ కాంక్షే యోళుళు నిద్రయన్నాళ దేజ్జత్తిర్పను ॥

మతియూతనే బేగ రఘునాథనం కరతందు ।

ఓతవనా జరిసేనో సృవనాజ్ఞయ మూళు ।

జతేయసి రామ నిర్వణేగే సత్వరదింద వ్యేతంద మంత్రికను ॥ (84)

కరుదరన తుళ్యుడొత్తేతరుత నూత రఘు ।

వరన శుభవిభవమం కారవి సుగరదోళు ।

పరిపరియలంకారవీత్త పూయనవిదిదు సకలజన సంతనదలి ।

అరవిందబాంధవన కులశిఖామణియ బహు ।

పరియింద తుతివుదం కేళుతానందదిం ।

త్వరితదింద్యేతరుత రాజవధమం కళేదు కంఠనరమనీయ సిరియ । (85)

సురకావ దోలెనీవ తోలరణగళోలొద ।

పరిత ముక్తాఫలద తల్కుగళ పల్కుగళ ॥

సిరికరన బద్ధరద కంబగళ సకలరుచిగుంభగళనాంతు తోలర్ప ॥

అరమనీయోళోవృవరసంజగళ సంచాగళ ।

లీలరన గిళివిండుగళ కలకంఠ దండగళ ।

పరమగళ కలరుతద పరభృతద నులలితదలెనీదుదా నిలయ ముదది ॥ (86)

కరువిందబహితకరుమాడగళ బద్ధరద ।

నరసనీలపూనగళ రుక్మద కవాటగళ ।

మరన గారుత్తతొలపలలొలవేయిందేనీవ శిఖర వృద్ధుర జుంబయ ॥

నరవిగళ నోడొత్తలొళుళొకొకొనికొడయ ।

లిరవ భూసురరాజమండలన నిట్టసుత ।

కరుదదిం జానోజానియం కాణ్డొడొబ్బగదిందవ్యేతందను ॥ (87)

నలివ నీలగేయ సంత్యయిలివ కేలెగిలి ముంతే ।

లలితగిరియలి పింతే కలమధురరవదంతే ।

జీలువసిత్తుటత్రియనీలవిందలబజరిప పాంజాలికానిజయమం ॥

కలితావనర దాన్యలొగ్గద జనంగళం ।

పలవువిధమతిపావకర నరవిగళ నోడొ ।

తలళుమతి క్రిరామనిచ్చమందిరదేగే త్వరితదింద్యేతందను ॥ (88)

ಆನುಮಂತಂ ನೆರೆದ ಜನಸಂಗಮನ್ನುಳಿದು ।

ವಾಸವಾಲಯಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಯೆನಿಸು ಗೃಹಮಂ ವಿ ।

ಲಾಸದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ತ್ವರಿತದಿಂದೈತರಲ್ ಕಕ್ಷೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ॥

ಪಾಸಮುದ್ಗರವರಕುಧಾರಿಗಳ್ ಜವೈನದ ।

ಲೇನಿನಿಪ ಭರ್ಮಕುಂಡಲವಾಚ್ಯಯುತರಿರಲ್ ॥

ವಾಸರದಿ ವೇತ್ರಸಾರನಿಪ ಪೃಥ್ವರ ನೆರವಿಯಂ ಕಂಡ ಮಂತ್ರಿ ಮುದದಿ ॥ (39)

ಬರಲನಾತ್ಮನ ಕಾಣುತಾದವ್ವರಪಾಲಕ ।

ಭರದಿಂದಲೆದ್ದು ಕರಗಳ ಮುಗಿಯಲಿಟ್ಟನುತ ।

ದೊರೆಯೊಳನೃಗಮುನು ವೇಳ್ಯದೆಂದೊಗೆಯ ಲಧಿಕಸಂತೋಷದಿಂದ ॥

ಜರೆಯದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳು ।

ಕರಾಣದಿಂದಪ್ಪಣೆಯನೀಯಲುಪಜೀವಿಗಳ್ ॥

ನೆರಪಲನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೈತಂದು ಮಂತ್ರಿಗಂ ವೇಳ್ದರತಿವೋದದಿಂದ ॥ (40)

ಪರಿವೃಥನೆ ಕಾಣ್ಬರು ತ್ವರಿತದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ।

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಪುತ್ಥಳಿಕಗಳ ಮೃದುನುಡಿಗ ।

ಳೋವ ಸೌಕಗಳಂ ನರ್ತನ ಮಯೂರಗಳ ನುಣ್ಣಿನಿಗಳಂ ತೋರವ ॥

ಪರಭೃತಗಳಂ ಮನೋಹರ ಕಾಮಿನೀಜನವ ।

ಸರಸತರ ಹಾಸ್ಯಂಗಳೆನಗುವರ ವಾಮನಕ ।

ನೆರವಿಯಂ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಸುಂದಲೈತಂದ ರಘುನಾಥನಂ ನೋಳ್ವರ ॥ (41)

ಥಳಥಳಪ ರತ್ನಮಯಸುಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ।

ತೊಳಪ ಮಣಿಗಣಬಚಿತದಿವ್ಯಭೂಷಣವಿಟ್ಟು ।

ಲಲಿತಕುಮಕವನನೆ ಮುಟ್ಟಲಂಕೃತಿವಟ್ಟು ಶಿವವಯಸ್ಕೋದಮದಲಿ ॥

ನಳನಮಿತ್ರನೆ ತೆರದಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ।

ನಳನಮಂದಿರಯಂತೆ ಸೀತೆ ವಾಲಸ್ಯಜನ ।

ತಳದಿರಲಬಂಡೆ ತೇಜೋರಾಶಿಯಂ ಕಂಡು ಸೂತ ಮುಂಕೊಂಡು ನಮಿಸಿ ॥ (42)

ತುತಿಸಿ-ಮದಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ ನಿಂದ ಸೂತನಂ ।

ಪತಿಕರಿಸಿ ಕುಕಲಮಂ ಕೇಳ್ದಾಗ ಬಂದ ಸಂ ।

ಗತಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಾ ಸೂತನುರುವಿಭವದಿ ವಿಜ್ಞಾನನು ಗೈದನು ॥

ಪ್ರೀತಿವರಂ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ।

ಮತಿಕಯಪ್ರೀತಿಯಂ ತಾತಪಾದಂ ನಿಮ್ಮ ।

ಪ್ರತಿತನಸ್ತೂತ್ರಿಯಂ ನೋಳೊಡಲಾಬೆಯಿಂದಟ್ಟಿದಂ ನರವೇಣ್ಯ ॥ (43)

ಎನೆ ಕೇಳಿ ಸಂತಸದಿ ಸೀತಾಮುಖವ ನೋಡಿ ।

ವಿನಯದಿಂದ ನನುಸಗುತೆ ರಾಮನಿಂದಂ ತನ್ನ ।

ಜನನಿಯನಗಭ್ಯುದಯಮಂ ಬಯಸಿ ತಾತನಡಿಗೇಳ್ವರನೆ ತೋಡದಿದೆ ॥

ಮನವೊಲಿದು ಯುವರಾಜವಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವರೆ ।

ಸುಸುತನೆ ಸೂತನಂ ಕಳುಹಿರ್ಪ ಕತದಿಂದ ।

ಮುನಿಗಳನುಕುತದಿಂದ ಬಹುದು ಸಿರಿ ಬೇಗದಿಂ ತಾತನಂ ಕಾಣೈವುದದಿ ॥ (44)

ಎಂಜು ಸನ್ಮಾನದಿಂದೊರದ ಪತಿವಾಕ್ಯಗಳ್ |

ಕಂದಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಧರಣೀತನೊಜಾತೆ |

ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂದ ದ್ವಾರಕೈತಂದು ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗೈದು |

ಮೈಂದಾರಕೇಂದ್ರನಂ ಬೊಮ್ಮ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ |

ದಂದದಿಂ ನೃಪಕುಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ |

ಪೊಂದಿಸುವ ನಿಖಲಭೂಮಾಲಮಾನುಮಾನಿಜನರ ಸಮ್ಮತ ದೊಳು ದಿನದಲಿ | (45)

ವ್ರತಯುಕ್ತ ದೀಕ್ಷೆಯುತ ಅಜನಧರ ನಿರ್ಮಳನ |

ಕತಿಪಯ ವ್ಯಜನಾನ್ವಿತನ ಮೃಗಕೃಂಗದಿಂ |

ಯುತಶೋಕವಂಕಡನ ರಘುಕುಲಾಗ್ರೇಸರನ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳಗೆ ||

ಅತಿಕಯಾದಿ ಮಂಡಿಪ್ರದ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಭಜಿಸುವೆಂ |

ಕ್ಷೀತಿಯರಸ ವಜ್ರ ಮೂಡಲು ತೆಂಕ ಯಮ ಪಾತಿ |

ಮತಿಯುತಂ ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಯುತರದಿ ಮೈತ್ರವಣ ಕೊಡುಗೆ ಪದಕಂ ವಿಜಯಮಂ ||

ಧರಣೀತನೊಭವೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೌತುಕದ |

(46)

ಕರದಿಂದ ದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ಮಧ್ಯಮಕಡ್ಲೆ |

ಪೊರೆಯಲಿ ನಮಿತಹಸ್ತನಾಗಿ ವಂದನೆಗೈದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ನೋಡುತ ||

ನಿರದಿಹ ಸುಹೃದ್ವನರನೊಡಗೊಂಡು ಗುಹೆಯಿಂದ |

ಪೊರಡುವ ಮೃಗೇಂದ್ರ ನಂತ್ಯೈತಂದು ಮಂತ್ರಿನಹ |

ಮೆರವ ಪೊಂದೇರನೇರ್ದಂ ಪೂರ್ವಶಿಖರಿಯಂ ಪೂಜೆ ಭೂಷಂಗೆಯ್ಯಲು || (47)

ಘನರವವನುಕರವ ರತುನಮಯಾಚಕ್ರಂಗೆ |

ಳನುವಿನಿಂ ಕಲಭನಿಭಗತಾರ್ಥವಕಲಿತದಿಂ |

ದಿನವಶೋಭಾತಿರಸ್ಯತಕತಾಂಗಮನೇರ್ದು ಒಲವೈರಿ ಯೈತಪ್ಪೊಲು ||

ಇನಕುಲಾಗ್ರೇಸರಂ ಗೃಹವನುಳದೈತರಲು |

ವಿನಯಾದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭತ್ತ್ರಚಾಮರಗಳಂ |

ಘನಚಾಪತೂಣೀರಗಳನಾಂತು ಪಿಂಡೆನೆಯ ಸೇವಿಸುತ ಬರಲು ಮುದದಿ ' (48)

ತರದಿನುಗ್ಗದಿವ ಮಾಗಧರಿಂದೆ ಕಾಂಸ್ಥಾದಿ |

ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಾಜಿಸುವ ಚನರಿಂದ |

ಪರಕೆಗಳನೀವ ಭೂಸುರಸಮೂಹಂಗಳಿಂ ವಾದಿಸುವ ಕೂರರಿಂದ ||

ಕರಿಹರಿಸ್ಸಂದನಗಳವಿತಮೈಭವದಿಂದ |

ಸಿರಿಕರದ ರಾಜವೀಧಿಯನಲಂಕೃತಿಗೈವು |

ತರಸ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡನೊತ್ತರಿಸಿ ಬಹ ಕಶಿಯಂತೆ ಪೊಳಪಿಂವಲೈತರಾತಿ || (49)

ಎಡಬಲದ ಪ್ರಾಸಾದದಗ್ರದೊಳ್ ನಿಟ್ಟಿಸುವ |

ಮಡದಿಯರು ಹರುಷದಿಂ ಕುನುಮಪೃಷ್ಟಿಯ ಕರೆಯ |

ಲಡಿಗಡಿಗೆ ನುಲಿನಿಂ ಪಾಡಿಪೊಗಳುತ್ತ ಕೆಲರು ನುಡಿಯ ಪರಿಪರಿಯ ನುಡಿಯ ||

ಪೊಡವೀಕನರ್ಧಾಂಗಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಸಂಭ್ರಮಂ |

ವಡೆದು ವಿಪ್ರಾಭಕಂ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಂಗಳಂ |

ಕೊಡುವಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ಸುರಸಂತಿಹುದೆನುತ ಕಲರಾಡಲು | (50)

ಅರಸಾಗಲೀ ಮಹಾಪಾಪನಂಬಾಧಿಯಾಣಾಗ |

ನಿರದೋಷಧಿಗಳ ಬೆರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಲೋಕಮಂ ||

ನಿರವಧಿಕಹಾರ್ದದಿಂ ಪೊರೆದವಂ ಕುರೈಸು ತರ್ಣಕರ ಮಾಳ್ವೆಯಂತೆ |

ಪಿರಿಯರಸುಗಳ ನೇಮಕಧಿಕತರಮೆಂದೆನಿಸಿ |

ಸಿರಿಯಬ್ಬಲೀತನಂ ನೋಡಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ |

ಮುರುತರೋತ್ಸವಗೊಂಬರಾ ದಿಲೀಪಾದಿ ನಿಜರಾಜರಧಿ ನೆಲಸಿದಂತೆ |

(51)

ಜವ್ವನಿಗರಂ ಮನೋಜನ್ಮನೆನೆ ನೋಡುಯ್ಯ |

ಬುವ್ವೀಕರಿಗೆ ಬುಧಜನರಿಗಿಂಡಲಯ |

ಯವ್ವನಾಹಂಕಾರ ನನಕೆ ಬಡುಗಣ್ಣೊ ಡೆಯನಾರ್ತರಿಗೆ ಪಾಂಜಾತ ||

ಪ್ರವ್ವಿಲ್ಲ ಮಾತುಳಂ ಕುವಲಯಕೆ ಕರಜನ್ಮ ||

ಯವ್ವೆಯಹುದದರಿಂ ಸದಾನಂದಮೆಂದೆನುತ್ತ |

ವಿವ್ವದ ದೋಳತ್ತಿರದ ಗೌಧಾಗ್ರದೋಳ್ಳೆಳ್ಳುದಾಲಿಗುತ್ತ ನಡೆತಂದವು ||

(52)

ಅವನೀ ಜೆಲುವಿಕೆಯ ನೋಡದಿಹ ಕಂಗಳಂ |

ದಾವನ್ನೀ ಮಹಾಪುರುಷ ನಿಟ್ಟಿಸದಿರುವ |

ನಾವನಾಗಲಿ ನಿಂದ್ಯ ನಿಜಮನೋರಥ ವಂದ್ಯ ಧೀಯಾತರೋಳೆತಿಮಾನ್ಯನು ||

ಪಾವನೀಕೃತಮೂರ್ತಿ ಪಟ್ಟವಣೆಯಾಗ್ರದೋಳ |

ದಾವ ಮೌಹೂರ್ತದಲಿ ಮುಂಡಿಸುವ ವಿಭವಮಂ |

ನಾವೆಲ್ಲರುತ್ಸವದಿ ನೋಳ್ವೆಂದಾಡುವುದನಾಲಿಸುತ್ತಲೈತಂದನು ||

(53)

ತೋಳವ ಪಾರ್ವಣವಿಧಾವ ಕಂಡ ಜೀವಂಜೀವ |

ಬಳಗಮೆನಲಿನಿರನವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಬಡುಗಣ್ಣೊ |

ಕುಳಮೆಂಬೊಲಾರೋಕನೋತ್ಸುಕದಿ ನೋಳ್ವಜನದ್ಯಜ್ಜಿಜಯ ಮರಳದಂತೆ ||

ಬಲಿದುದೇನೆಂಬೆ ಫನರವವಂಡಿ ಮುಂಬಂದು |

ಲಲಿತ ತಾರಾವಾಸವಾಂತ ಯೋಗಿಯ ಚಿತ್ತ |

ನಿಲಯದಂದದೋಳಾತ್ಮ ಭಾವಮುರೈದಿಸುವುದನ್ಯಕರಣಂಗಳನ್ನ ||

(54)

ಇಂತನಂತೌತ್ಸುಕ ದೋಳುಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಪೋಳುತಿಹ |

ಸಂತರಂ ನೋಡುತ್ತ ಲಲಿತರೂಪದಿಂದ ಭೂ |

ಕಾಂತನಾಲಯಕ್ಕೈದಿ ಬರ್ಬಡೆಯಲಾ ರಾಜಮಾರ್ಗದೋಳುಬಿ ಜನರು ||

ಮುಂತೆನೆದರತುಳಂಕೃತಿ ವೆತ್ತು ಕರಗಳೋಳ |

ಗಾಂತುಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕರಮಿತ್ತು ಪೋಗುಧರ್ ||

ಪಿಂತಣ ದಿಲೀಪ ರಘುರಾಮ ನಿಮ್ಮಡಿ ಯೆನಿಸಿ ವಿಜಯನಾಗೆಂದುಲಿದರು ||

(55)

ನಟನಾವಿಲಾಸಗಳ ನರ್ತನದ ಹಾಸಗಳ |

ಪಡುಂದುಭೀರವದ ಭೋದಗಳ ಹೇಡಗಳ |

ಜೆಮಲಾಕ್ಯ ಸಂತತಿಯ ಲುಳತಗಳ ಮಣಿಗಳ ನಣಕೆಸುವ ಜೆಲುವಿನಿಂದ ||

ವಿಜದಗೈಯರ ಜೆಲುವ ಮಾತುಗಳ ರೀತಿಗಳ |

ಕುಟಲ ಕುಬ್ಜಕರಂಭಂಗಳ ಭಂಗಿಗಳ |

ನಿಟಲಾಕ್ಷನುಬನೋಡುತ್ತಂದ ನೆಲವಿಂದಮಾರಾಜಸದನೆಡೆಗೆ ||

(56)

ಸುರವಧನುರಾಕಾರ ತೋರಣದ ಮೇಲ್ಮಡೆಯ ।

ಹರನಿಲಯಮೆಂಬಂತದಾರ ಸೌಧಾಗ್ರಗಳ ।

ಲಿರುವ ಮೃಗನಯನೆಯರಸಾಂಗದ್ರಭಾಷಾಸ ಮುಂಕೊಂಡು ಬರಲು ॥

ಅರಸನುರುಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ।

ವೆರಸಿ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದಂತಖಲಜನವೆಲ್ಲ ।

ವರರತುನುಬದ್ಧರದ ಮೈದೊಡವನಾಂತಂತೆ ತೋರ್ದರಜ್ಜು ರಿಯ ಪರಿಯ ॥

(67)

ಶ್ರೀನಿಲಯಮೆಂತಖಂಡ ಮೈಭವವ ಭೂ ।

ಜಾನಿಯಾಲಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ತೇರಿಳಿದು ।

ಭಾನುವಿಕ್ರಮನೈದುತಿರುವೆಡೆಯ ಕಕ್ಷಾಂತರಸ್ಥಾನುಚರನಿವಹವು ॥

ಸಾನಂದವೆತ್ತಿ ರೌ ಸರಭನಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ।

ಮಾನಿನಿಯರಾಚಾರಲಾಸಗಳ ನೂಸುತ್ತಿರೆ ॥

ಮಾಸೋತ್ತಮ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಪೊಕ್ಕು ನೃಪರಗಗಣ್ಯನಿಡೆಗೆ ॥ (68)

ಕಂದನ ನುಕಂಡ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ।

ಮಂದೇಹಮೈರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ದ್ವಿಜಗಣದೊ ।

ಲಿಂದುವಂ ಕಂಡುಬಿಡಿಯಂತೆ ಪರಮಾನಂದವೆತ್ತಬಿಳಜನರು ಮುದದಿ ॥

ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂ ಬಹುವಿಧದಿ ನುತಿಗೆಯ್ದು ।

ಲಿಂದಿರಾವರ ರಾಮಪುರದರಸ ಕರುಣದಿಂ ।

ದಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಲೈತಂದು ಗುರುವಂ ಕಂಡ ಮುಂದೆ ಮಾನಸ ರೀತಿಯಿಂ ॥

(69)

(ಸಂಧಿ 7, ಪದ 316.)

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ॥ ಜನಕನಾಜ್ಞೆಯ ನುಪರಿ ಮೌಢಭೂಷಣಮೆನಿಸಿ ।

ಜನನಿಯಂ ಕಾಣ್ಕೊಡುಜ್ಜಿಗದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ಜನಪರಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಗಂಧಗಜಗತಿಯಿಂದ ಲೈತಂದ ಹರುಷದಿಂದ ॥

ಬಡನೆ ಬಹ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾಗಧರ ವಂದಿಗಳ ।

ಗಡಣಮಂ ಕಕ್ಷಾಂತರಂಗ ದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂ ।

ಗಡೆಯ ವಂದಿಪ ನುತಿಪ ದ್ವಾಕಿ ಸ್ಥರಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಕುದ್ಧಾಂತಕ್ಕೈದಿ ಮುದದಿ ॥

ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಮಾತಾಂಪ್ಪಿ ।

ಜಡಜಗಳಗಧನವಿಸಿ ನಿಂದಿದ ತನಯನುಂ ।

ನುಡಿಸದಲೆ ಮೌನದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ ನಗರಾಹ್ನನೂಸಂಭವೆ ॥

(1)

ವಿಕಲವಾದಿಂದ್ರಿಯದ ಪೂರ್ಣನಯನಂಗಳುಂ ।

ಸಕಲವದನದೊಳುದುರ್ವರ್ವಬವರ್ವನಿಗಳುಂ ।

ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಮುಂಬರಿಪ ನಿಟ್ಟಿಸಿರ ಸಂಬಾಧದಿಂದ ಪೊಯಿವಳ್ಳಿಗಳಲಿ ॥

ನಿಕಟಪೀಠಾಗ್ರದೊಳರ್ಪ ಬೊಪ್ಪನ ನೋಡಿ ।

ಚರಿತಮಾನಸನಾಗಿ ಪಿತನದೇಂ ಕಾರಣದಿ ।

ಭ್ರಾಕಟಿಯಂ ಬಂಧಿಸಿದನನ್ನ ಮನ್ನಿಸದೆಂ ತನ್ನೊಳಾರೋಚಿಸಿದನು ॥ (2)

ಕೊಂಡಿಡುವ ಕಡುಗೋಪವಿಡಿದ ಸಮಯದೊಳಾನು |

ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ನಗುತಲುವರ್ದಪ್ಪಿ ಮನ್ನಿಸುತ |

ಜಂಡಜಂಡದ ನುಡಿಯಲುಬಚ್ಚಿರಪ ಕರುಣಾಳು ಕ್ರೂರತರಮಾಗಿವುದು ||

ಇಂದಿರೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ ಭಯದೊ |

ಳಂದು ರಘುವೀರ ಭರತಾಂಬಿಕೆಯ ಪೊರೆಗೈದಿ |

ಬಂಧಾರದ ವಿನಯದಿಂದ ಬೆಸಗೊಂಡ ನಿಜಜನಕ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪವನ್ನು ||

(3)

ವಿನಿದಜ್ಞರಿ ತಾಯ ಭೂ ಭೃಚ್ಛಿರೋರತ್ನ |

ನೇನುಕಾರಣ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಬೆರಗಿಂದದೇ |

ನೂನ ಶಿಲ್ಪವೆಮಾಡಸಿತಂತರಂಗವಮಕುಭವಾರ್ತಗಳ್ಳೆಂದಂಕುರ ||

ಸ್ಥಾನಮೊಂದಿನಿಸಿದವೊ ನಿಜಬದ್ಧ ಶಾಸನ |

ಕೂನಮೇಂ ಸೋಂಕೆದುದೊ ವಿಹಿತಪ್ರತೀವನ್ಯ |

ರೇನಾದೊಡಂ ಕ್ರೂರತರಕಾರ್ಯಮೆನಗಿದಗೊ ವಿಸ್ತರಿಸು ಕರುಣದಿಂದ ||

(4)

ಕರುಣಾರಸಕೆ ಪಾತ್ರ ಭರತನರಿಬಲವರ್ಪ |

ಹರನಿವ ಕತ್ರಾಭರದೆಯಿಂದಕುಭವಾರ್ತ |

ದೊರೆದುದೊ ಮಾತುಳರ ದೆಸೆಯಿಂದಲವರಾಧಲೇಖಮೇಂ ಜನನವಾಯ್ತು ||

ಜರಣಗೇವೆಯೊಳು ಮನ್ಮಾತೆಯಾದ್ಯಬಳ ಜನ |

ನೆರವಿಯಂ ದುಷ್ಕೃತವು ಸೋಂಕೆದುದೊ ವಿಸ್ತರದೊ |

ಕೋಯದೇಂ ಕಾರಣದಿ ಮನನಿಂದಿಹ ನಯ್ಯ ವಾಂಛಲ್ಯ (ಚಾಂಚಲ್ಯ) ಮುಣ್ಣೆ ಮನದಿ ||

ವಳೆವಾತಿನಧಿಕತೆಯ ಗುರುವಜನ ಗೌರವವ |

[(5)

ನಿಳಗೊಡೆಯ ನಾಣ್ಣೆಯನದಾರಾದೊಡಂ ಮೂರಿ |

ಬಳಗುವರೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ದುರ್ವೃತ್ತಿ ಸೋಂಕದೇಂಕತದಿ ಕೋಪಂ ಬಂದುದು ||

ಪೊಳದುದೇನಾದ್ಯತಾಮಯದ ಸಂಕಟ ಮನದಿ |

ನಿಳಯದೊಳ್ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ತತ್ಪ್ರತೀಕಾರಮಂ |

ಫಲಬಲಿಸಗುವೊಲೊರೆಯುವೆಳ್ಳೆಂದು ನಯವಿನಯ ವಚನದಿಂದ ಬಿನ್ನಸಿದಂ ||

ಪಿರಿಯ ಗುರು ದೊರೆ ಸುರಪನನ್ನಿಭಂ ಸರ್ವಜನ |

(6)

ರೋರೆಯ ಪೃಶ್ನುತ್ವ ದೇವಸ್ವರೂಪಂ ಬತಿಯೊ |

ಛರಿಸೆ ಮನಮಂ ನೋಡುತಾವವಂ ಸುಖವಡೆವ ನೀಜಗವ ಜೀವರಲ್ಲಿ ||

ಅರುಪಿದೊಡೆ ಭವದೀಯಾಚರಣಾನುಶಾಸನವ |

ಶಿರಸಾಭಿನಂದನಂಗೆಯ್ದು ಸಾರ್ಥಂಗೆಯ್ದೆ |

ನೋಯುವೆಳ್ಳೆಂದಮಿತ ನಮ್ರವಜನಿಗುಂದಲುವಚರಿಸಲಂತೆದಳು ||

(7)

ಮಾಳುಗಿತಾಶಾಸಮುದ್ರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ |

ಮಿಳತ ಮಾಯಿತ್ಯತಪ್ಪಸಿರಿ ಬಿಸಿಲೊರೆಯೊಳಗೆ |

ಗಿಳತಮೆನಿಸಿತು ಮನೋರಥ ಕಾಳಕೂಟ ನಿಭಕಾನಾರದೊಪ್ಪ್ರತಿಯಾ ||

ಬೆಳಗೆ ಪ್ರಳಕಾಂಕಾರಂ ಮನದಿ ಕಾಕಾಣಿಯನು |

ತುಳಿಸದುದ್ಧತ ದುರಾಧರ್ಪಹರ್ಷೋನ್ನತದೊ |

ಳಳ ನೀಲವೇಣಿ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜವನೊಪ್ಪಮೆನುಸಾರ್ದಳೇ ವೇಳ್ವನು ||

(8)

ಕಾರೀರಸಂಭೂತ ರುಜೆಯಲ್ಲ ಮುಂದೊಂದೆ ।

ಹಾರೈಪ ಬಗೆಯಿಲ್ಲ ನರಿಭಯ ಕಡಾಚಿತ್ತು ।

ಸಾರಲಿಚ್ಛಿ ಪುತ್ರ ವಿತ್ರಚ್ಛಿತ್ಯ ದೋಷಕೃತ್ಯಮಂ ನೆನೆಯಿಲ್ಲ ॥

ತೇರಾಯಕರದಾಧಿಯಾಡಿಸಿರ್ಪುದಿಟ್ಟುಸಲ ।

ಪೂರಾವಮದೇನೆಂದೊಡದಕೆ ರಾವೆನಿಸುರ್ಪ ।

ಕಾರಣಂ ನೀನಲ್ಲಿ ನೈಪತಿಯ ಮನೋರಥವ ಪೂಸಲ್ ನಿರಾಚಾರಹುದು ॥ (9)

ಮೊದಲು ದೇವಾನುರರ ಕದನದೊಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।

ಯುದಯಿಸಲ್ಕೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕರಾಣಿಸಿದ ವರಮರಡ ।

ಕೆದು ಸಮಯ ಗೆಯ್ಯವೇಳ್ಳೊಂದು ಯಾಚಿಸಿದನವನೀಕ ಮಕುಟಮಾಣಿಯಾ ॥

ಸದಯಾಂಬುರಾಶಿಯಾಡಿದುದ ಕೋಯ ಜನಿಸ ।

ಲೊದವುದು ದುರಿತವೊವೊಡೆ ನಿನ್ನದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ।

ದದುಭುತದ ದಯಾದಿಂದ ಬಿನ್ನನಾದಂ ನೈಪತಿ ಯಾಕುತಿ ಮುಂ ತೋರದನುಳ್ ॥

ಖರಕಿರಣನುರಾಚಿಯಂ ಗಿರಿಖರ ಸಿಡಿವಂತೆ । (10)

ಕರಕರದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿದನಾತುರದಿಂದ ।

ಕರಗಿತತಿಧೈರ್ಯ ನಿರ್ಯಾದ್ಗ ರಳದರ.ಕನದೆ ನಿಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತನುವ ॥

ಮರದಚ್ಚೇತನರಪ್ಪ ತೆರದಿಂದ ಲಿವೆಮಿಸುಕ ।

ದರನಿಮಿದ ಚಿತ್ರಪುತ್ರ ಫಯಂತೆ ತನ್ನೊಳ್ಗೆ ।

ಪರಿಕೆಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಮತಿಯಗತಿಯಿಂವಲಿಂತೆಂದನುರಮಂ ನಾತೆಯೊಡನೆ ॥ (11)

ಶೀತಕಣದಿಂ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಂಗೆ ಭೀತಿಸಂ ।

ಜಾತ ಸಮನಿವೃದ್ಧಂಟೆ ಯಿತರತುಷಿತತಿಧರಾ ।

ನೇತಾನುತಾಪಕರಮೆನಿವೃದ್ಧ ರಿಯಾಗಿ ತೋರಿತೀಯವಸರದೊಳ್ ॥

ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ಜಾತುಟಿತು ಪ್ರಸಿಯಂಬ ।

ಮಾತುಂಟೆ ನೂರಂಚಿನಲಗು ಮಾಹೇಂವ್ರ ।

ದಾತುರಕ್ಕಳ್ಳ ಬಳ್ಳವುದು ದುಖ್ಯಲಗತಿ ಮತಿಗಗೋಚರಮಂಬಕೆ ॥ (12)

ನೆನೆದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸ ನಾವನುತ್ತುಮನುತಂ ।

ಮನವೊಲಿದು ಮೇಳುದಂ ಮಾಳ್ವನವ ಮಧ್ಯಮಂ ।

ಕನಲಿಸುತ ನುಡಿಯ ಪಾಲನೆಯ್ಯದಾತ್ಮಭವ ನಾತನೆ ಕನೀಯನಾತ್ಮ ॥

ವಸಧಿಮೇಖಲಿಯಾಣಾಗಿ ಸಾಮಿತ್ರ ಧನರನ್ನ ।

ವನು ಬಿಟ್ಟು ಗರವನೇವಿಸು ತುರ್ಚಿವನ ಪೂಗ ।

ಲಿನೆ ಜನಪರೋಪ್ಪವಂ ತಮ್ಮನುಡಿದೆರಡಾಡೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯಮಂಬಕೆ ॥ (13)

ಸಂದೇಹಮನಿತಿಲ್ಲ ಮಯ್ಯನ ಮನೋರಥವ ।

ನಂದದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸ ಕೈಗೈವೆನಿದು ಸತ್ಯ ।

ಮೊಂದೊಡಂಬಡತ ದನುಗೈವೇಳ್ಳೊಮೊಂದಿಗುಂ ರಾವನೇರಡಂ ನುಡಿವನೆ ॥

ಕುಂದದುಸುರನೊಪ್ಪತಿಯಾಣಾಗಿ ನೆನುನೆಗುತ ।

ಳೊಂದಳ್ ಮನೋರಥಂ ಫಲಿಸಿತೆಂಬಾನಂದ ।

ದಿಂದ ಮುಂದಣ ಕಡ್ಡ ಮೋರಪೋರೆಗಳಾಗದೆಂದುಮಾಯದ ವಿನಯದಿ ॥ (14)

ಪಿಂತೆ ನಿರ್ಜರರಸುರರಾಜಯೋಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿ |

ಪಂಕ್ತಿರಥಗುದಿಸಲ್ಕಿ ಪಾಲಿಸಿದ ವರಗಳ |

ನ್ನಿಂತಿರಿಸಿ ನೈವತಿಯೊಳಗಾಂ ಬೇಡದಿದ್ದೆ ನೀ ಪರಿಯಂತ ವಸ್ತುಗಳನು ||

ಅಂತರಂಗದ ಪಾಣಿಯಲ್ಲ ಸ್ನಾಹೈಕಸುರರ

ಸಂತೆಯಾ ಯವಸರದೊಳಾಂ ಕೇಳ್ವೆನೆಲೆ ತನಯ |

ನೀಂ ತಿಳಿದೊಡಲಿವುದು ಮೈದುದಾಂತ ನಿಜವನುಡಿನಾತರೊಳ್ಗಳನೆಲೆ || (15)

ರಾಮಜಂದ್ರಗೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಭಿಕ್ಷೆಕಮಂ |

ನೇಮಿಸಲ್ಪೆರೆದಿರ್ಪ ಸಂಭಾರದೊಳಗಿಂದು |

ಮಾಮಕಾತ್ಮಜ ಭರತಗೀ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯಾಂ ಕರುಣದಿಂದಿತ್ತು ಖಳಕ ||

ಈಮಹಿಯನುಳಿದು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ಮಾನಿ |

ಸ್ತ್ರೋಮದೊಡವೆರೆದು ವನ್ಯಾಕಾರನಿಯಾಮದಿಂ |

ರಾಮ ನಿರವೇಳ್ಯಂತು ಕೃಪಗೆಯ್ಯ ಭವನೀಯಾಭಿಕ್ಷೆ ಸತ್ಯವನಾಂತುದು || (16)

ಮದ್ವಜನ ರಚನೆಗಳ್ ಕೃತಿಕಲಿತ ಮಾಗಲ್ ಭ |

ಯದ್ವಯಾಂ ಜನಿಸಿದುದು ಧರ್ಮಲೋಪದೆ ನಿರಯ |

ಮದ್ವಯಾಂ ಸತ್ಯಮೆನಿಸಲು ಕೂರ ನೀನಾಗೆ ನಿನ್ನದಾಶ್ಚೇಷ್ಯಮಾಡಸಿ ||

ಹೃದ್ಯನನದೊಳ್ಳದಕ್ಕದಕೊಂಡು ಬೇಳ್ಳೊಡಾ |

ಇದ್ವಚ್ಛಿರೋರತ್ನ ಮಾನವಿಡಿಹಿನಿದು ರ |

ಘೋದ್ವಹನೆ ನೀಂ ದಯದಿ ಪಾಲಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆನೆ ನನುಸಗುತಲಿಂತೆಂದನು || (17)

ತರುಣ ಪರಿಮಾಳಕಲನಂಗೈದು ಭೂಭಾರ |

ದಿರವ ಮೊದಲಂ ಪ್ರೊರೆವುದೆಂದು ಸುಖರೂಪಮಂ |

ತರಳಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದಿರಾಭಯಾಮಂ ಪರಿಸಿದೊಡೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವು ||

ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ತಾಯಿ ನೋಯದೆನ್ನಯ ಮನಂ |

ಹರುಷಗೊಂಬುವದಿದೆ ಬೀಗಲಪ್ಪಣೆಗೊಡಲು |

ಚರಿವೆನಡವಿಯೊಳ್ಳ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ಪಿತನ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯ ಗೈವರೆ || (18)

ರಸೆಯರನಸುಕ್ತಿಯಾಂ ಪಾಲಿಸುವೊಡಾಂ ಚೀರ |

ವಸನಂ ಜ್ಞಾಧಾರಿ ಯಾನಿಸಿ ವನಮಂ ಪೊಗುವೆ |

ಪ್ರಸಿಯನೊಂದಂ ತಿಳುವೊಡಿಚ್ಛೆರೆ ಪಿತನೆನ್ನ ನುಡಿಸದಿಹುದೇಂ ಕಾರಣಂ ||

ಪೊಸತೆಲಿಪ್ರದಿದಕೆ ಮುನಿಸಂದಾಳನಲ್ಲದೀ |

ವಸುಮತಿಯನುಳಿದು ಮಾನಿಯಾಕೃತಿಯೋಳೇ ದಿನವೆ |

ವೆಸನಗೊಳ್ಳದೈದುವೆಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಸಂತಸದೊಳುಹುದಿನಿನ ವಸನಕೆ ತರದೆ || (19)

ಧನಕನಕರಾಜ್ಯಮಂ ವಸ್ತುವಾಹನನಿಜಯ |

ಮೆನಿತುಂಟದಂ ಪ್ರಿಯದೆ ಭರತಗಾಗಿತ್ತದೆಂ |

ಜನಪಗುರುಪಿತ ಹಿತಕೃತಜ್ಞ ನೇಮಿಸಿದುದಂ ಮಾಡದಾನತಿಗಳವೆನೆ |

ಕಿಸಿಂಸಿದ ಮೊಗವನಿಳೆಗರ್ಪಿತ ಕಂಬನಿಯ |

ನನುವಿನಿಂದೊಂದ ನಡಿಗಡಿಗಮರ್ಚಿವುದು |

ಕನಲಿವುದು ಮೆನ್ನ ನವಿದೊಂದನಾಂ ಬೆಸಗೊಳಲು ಪ್ರತಿಪದಂ ಪದಮನಿವುದು ||

ಭರತನು ಬಾಗರೆಯಲಟ್ಟುವುದು ಚಾರರಂ |

ದೊರೆಯೊರೆಯಾದಿದೊಡಂ ಪೋಗುವೆ ವನಕ್ಕೊಂದು |

ಹರುದೊಳುಸಲ್ ಭವಚ್ಚಿತ್ತಮಂ ಮತ್ತಿದಕ್ಕೊಣೆಯಂ ಜನಿಸದೆನುತ ||

ನರನಾಥನೆಂದನು ವೇಳಲಾನಂದದಿಂ |

ತರುಣನು ಕರೆಯಲಟ್ಟಹೆನಕ್ಕುಸಾರಥಿಗಳ |

ಪೊರಮಡುವುದುಚಿತಮಾಲಗ್ಯಮಿಲ್ಲದೆನುತ್ತಮೊರದಳಾ ಭರತಾಂಬಿಕೆ || (21)

ನಿನ್ನ ಮುಂಗಡೆಯಲೀ ಮಾತನುಸಿರಲ್ಕರನ |

ಖನ್ನತೆಯನಾಂತಿಹಂ ವನಕೆ ನೀಂ ಗಮಿಸದಿ |

ರ್ಪನ್ನ ಸ್ನಾನಾನ್ನಪಾಂಸಗೊಳ್ಳದನುತಾಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರ್ಪನಿದು ಸತ್ಯವು ||

ಎನ್ನುವೀ ದಾರುಣದ ವಾಣಿ ಕೃತಿಪಥಮಂಟು |

ವನ್ನಿಗಂ ಹಾ ಕದ್ವಮೆನುತ ಭೂತಳಕುರಾಳ |

ಬನ್ನಬಡವಯ್ಯನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿ ರಾಮ ಮಾತೆಯೊಳೊಂದನು || (22)

ಧನರಾಂಕ್ಷೆ ರಾಜ್ಯದಳಿಲಾಬೆಗಳ ನುಳುದು ಸ |

ನ್ಯಾನಿಪ್ಯದೋಪಮಮೆನ್ನ ಮನಮರಣ್ಯವ ಗಮನ |

ದನುಮಾನಮೆಳ್ಳನಿತ ನೋಂಕದಂಬಕ ತಾತನಪ್ಪಣೆಗೆ ನೂರಾಮದಿಯೊ ||

ಬನದಂ ಭವದ್ವಾಕ್ಯ ಮಿಂದಾನುಪೋಗಿ ನಿಜ |

ಜನನಿಗಾನತನಾಗಿ ಸೀತೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ |

ಮನದ ಹರುದೊಳ್ಳದೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಪೋವೆನಿದಕ್ಕೆ ಸಂಕಯಗೊಳದಿರು || (23)

ಈ ರಾಜಧಾನಿಯಂ ಮೊದಲರಸುಗಳ ತೆರದೊ |

ಳಾರಾಜನುತ ಮಖಿಲ ಲೋಕಮ ಪೊರಯಿಪಂ |

ತಾರಾಜನೆನಿಸಿರಲಿ ಭರತ ನಿನವಂಶಪುಂಸಕಲಮುನಿ ಮೌಳಿಯಂ ||

ನೀರಾಜಿತಾಂಭ್ರ ಪದರೆನಿಸಿರ್ಪರಾತಂದ |

ಲಾರಾಜನಾರೈವ ನೆಲಕ್ಕದೆ ಪೋವೆನೆನ |

ಲಾರಾಜ ನಾಲಿನುತ ಭನರವನುರೇಳದಗಸಂಜೆಯಂತಾದನು || (24)

ಎಂದೊರದಜೇತನದ ಪಿತಗೆರಗಿ ಬೇಗ ಬಲ |

ವಂದು ಕೇಳಯಸುತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಕ್ಷಾಂತರಗ |

ಳೊಂದೊಂದ ಕಳೆಕಳೆದು ಬರುತ ನಮಿಸುವ ಭೃತ್ಯಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ನೇಹದಿ ||

ಬಂಧುರದ ವಜ್ರನರಜನೆಗಳಲುವಚರಿಸಿ ನಡೆ |

ತಂದು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಾರ್ಥಸಂಭಾರಕಂ |

ವಂದಿಸಿ ಕಶಿದ್ರಭಾಭತ್ರಜಾಮರಗಳಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಮಮತೆವಿಡಿದು || (25)

ಬರುತಿರಲು ಪಿಂತೆ ಮೊರೆವುತ್ತಮುರಗೇನಂ |

ತರಿನಿಕ್ಕಂತನ ಸುಖಾತ್ರತನಯ ನೈದುತಿರೆ |

ನೇರದ ನೈವಮಂಡಲಂ ವಿಪ್ರಬಾಂಧವನಿಚಯಲೋಕ ವಿಸ್ತಯಮಾಗುತ ||

ದೊರತನದ ಚಿಡ್ಡೆಯೆಳ್ಳನಿಲ್ಲ ವಾಣ್ಣಿಯಮ |

ವೆರಸಿ ತ್ವರಿತದೊಳ್ಳಿಸುತಿಹುದಿದೊ ಕಾರಣಂ |

ತಿರಗಚ್ಚರಿಯ ಬೀರುತ್ತಿದೆ ಎನುತ ಸಲ್ಲಾಪಗೈದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದುರ್ದು || (26)

ಕರಗತದ ರಾಷ್ಟ್ರದಭಿಷೇಕಸಂಭಾರಮಾಂ ।

ವಿರತಾದುದೆಂದು ಮನ ಕುಗ್ಗಿ ದುದೆ ಮಲಿನತೆಯ ।

ಪೊರದುದೇ ಮಾಖಮೈಕೆಲಿಂದ ತಂಗದಿರಗೇಂ ಕಲೆಗೂಣಯಾಂ ಬರ್ಪದೇ ।

ಎರಗಿದರನುಪಚರಿಸಿ ಸ್ನೇಹತರ ಸಂತೈಸಿ ।

ಪುರಜನವ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಿಂ ।

ದೊರೆಯಂತೆ ತಾಯ್ವನಿಗೆ ನಡೆತಂದನೊಲವಿಂದ ಚಿಂತೆ ಬೇಕಂ ತೋರದೆ ॥

(27)

ಬಡನುಡಿಯನಾಡದೊಡೆ ಬೇಸಗಂಗೆಳುನದೊಡೆ ।

ತುಡುಕದೆ ವಿಪಾದಮಂ ತನ್ನಮಾತಾಧಿಕ್ಕು ।

ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಮ್ಮನಾರೈವ ಸ ರತರುಮನ್ನಿದೆ ಕಾಕನಕೆ ಕಳುಪಿ ॥

ಮಡದಿಯಳ ನುಡಿವಿಡಿದು ಮುಂದಾವಗತಿಗಳಂ ।

ಪಡೆದವನೇನುತ್ತರನೇಂ ಗೈದನೆಂದೆನು ।

ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಕುದ್ಧಾಂತದಬಲೆಯಾರ್ ಕರುಗೂಡೆಗಳಂದಿಯವೊಲಾದರು ॥

(28)

ಮರುಗಲಂತಪುರಸ್ಕೈಯೊವೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ।

ದೊರೆಯಾನುರೆ ಬರುನುಡಿಯ ನಾಡುವವರಂ ನೋಡಿ ।

ಕರಿಗಮನದಿಂ ಪೊರಗೆ ಬಂದಮಾತೃದಿಗಳನುಪಚರಿಸಿ ನಿಳಯದೆಡೆಗೆ ॥

ಬರಲು ಪೊರವಾಗಿಲೊಳು ವೃದ್ಧರೊಳುಮನೆ ।

ಹರುಷದಿಂ ನೋಡುತ್ತಮೆರಡನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ।

ಧರಣೀಸುರಾದಿಗಳ್ ಪಾಪಿಷ್ಟರೊರೆ ವಂದಿಸುತ್ತ ಸಂತಪಿಸಿ ಮುಂತೆ ನಡೆದು ॥

(29)

ಪೋಗಲಂತಪುರದ ಬಾಗಿಲೊಳು ಸ್ತ್ರೀಬಾಲ ।

ರಾಗಾಹಿತ ಶ್ರೀಕುಂದಿರಿದ್ದು ಮೃದುಕಲಿತ ।

ಮಾಗಿದು ನುಡಿಗಳಂ ನುತಿಸುತೆರಲನಿತರೊಳಗೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಿಸಲು ॥

ಪೋಗಿ ಕಂಡರ್ ಪೀರಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯಾಗ್ನಿನೆ ।

ಮಾಗಿ ವಾಚ್ಛೆಯಮದಿಂದಂತರಾಯಾಪಹು ।

ದ್ರೋಗರಾದ್ರೋಗದಿಂದಿರುವ ನಿರ್ಮಲಿಯನುರಾಮಾನಿ ಮಸ್ತಕಮಾಣಿಯನು ॥

[(30)

ಎಡದ ಮಡದಿಂದೊತ್ತಿ ನಾಲ್ಕುಗಳೆಳನಾರ ।

ರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಂಭೆಯನಿಟ್ಟು ದಕದಳದ ।

ಜಡದಮಂ ಬಲಿದು ಪದಿನಾರುಸಂವತ್ಸರ ಕಾಬಂಧನಂಗೆಯ ಬಳಕೆ ॥

ತೊಡರಿಸುತ್ತಡ್ಡೆಳವ ಸಭ್ರಭೂಶಿಖಗಳಂ ।

ಪಿಡಿಮ ರುದ್ರಸ್ಥಾನ ಮರುತ ವೃಜ್ಞನಗಳಂ ।

ತುತುಕಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ತತ್ಸಯಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಿಹ ದೇವಿಯಂ ಕಂಡನು ॥

(31)

ಕುಸುಮಾಕ್ಷತಂ ಲಾಜೆ ದಧಿ ದೂರ್ವಫುತಗಳಂ ।

ಲಸಿತ ಜಲಪೂರಿತಸ್ವರ್ಣಕಂಭಂಗಳಂ ।

ಕುಸುಮಾಚರಗಳಲಿ ಕ್ರತುಭುಗನಿಗರ್ಪಿಸುತ್ತ ಭೂಸುರವರಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ನಿಕೆಯೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಾಯವೆನವ ಋಜ್ಜುಂತ್ರದಿಂ ।

ಕಶಿಧರನ ಸತಿಗೆ ವಂದನೆಗೈದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।

ದನಕಕಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮವ್ವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಿರಿಯರಸನಂ ಜಾನಿಸುತೆರೆ ॥

(32)

ಅನಿತರೊಳು ರಾಮಾಭಿಗಮವಾರ್ತೆಯಂ ದೂತಿ |

ಯಾನುಸರಿಸುತೆಚ್ಚ ರಿಸೆ ಜನನಿ ಜನಿತಾನಂದ |

ಮನಸಿನಿಂದಿಹೈಸುತಲಿವ್ವನ್ನ ಮಹಿತೋನ್ನತಾರ್ಣವಂ ಬರೆ ಕ್ರೋಡಕೆ ||

ಘನರವದೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಿರರ್ಚೆ ಜೋಷ್ವೀತಿ |

ಮನುಗೆ ಪ್ರತಿಪದ್ಯಪ್ಪಿಯಿಂದವನನಂದಿಸುವ |

ಮುನಿಯಂತೆ ಬರೆದಿರ್ದಳಾತ್ಮಭವನಂ ನುಡಿಸಲೆಚ್ಚ ರಿಕೆ ಮೈದೋರದೆ ||

(33)

ಬಂದೆರಗಿ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೈಮುಗಿದ ಸುಮನಸಾ |

ನಂದನನ ನಂದನನ ನಿಚ್ಚಿಸುತ ಸುಮವಾಲೆ |

ಯಿಂದಧಿಕ ವೃದ್ಧ ರುಚಿರ ವೆತ್ತಬಾಹಾಲತಿಕಗಳಲಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತ ||

ಮುಂದುವರಿದಾನಂದನೋಗೆಯ ಮಸ್ತಗ್ರಮಂ |

ಜಂದದಿಂದಾಘ್ರಾಣನಂ ಗೈದು ತುಷ್ಟವಡೆ |

ದಂದದಿಂದಕದೋಳ್ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಪರಸಿದಳ್ ರಘುವಂಶವಾರ್ಧಿಕಶೆಯ ||

(34)

ವರವೃದ್ಧರಾಪರ್ಷಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಂದಧಿಕ |

ತರರ್ಪಿತಿ ಸಂಪದಾಯುಷ್ಯಗಳನ್ನೈದಿ ನೀಂ |

ದೋರಮಾಳ್ವ ಯಾವರಾಜಾಭಿಷೇಕಮನಂತು ಹರಿವಿಷ್ಟರದೊಳೆಸೆವುತ ||

ಇರುವುದಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಬೆನೆಲೆ ಮಗನಿ |

ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜ್ಯವನುಂಡು ಸಂತೋಷ |

ಕರಗೊಳುವದಿನಲವೈಗಧನಮಿಸಿ ಮೆದು ಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು ||

(35)

ಹ್ಲೇಮಂಕರಂ ಭವತ್ಕರುಣಾಕಟಾಹ್ಲದಿಂ |

ಕಾಮಮೆನಿ ಕೈಗೂಡಲಹುದಾದೊಡವನರದಿ |

ಭೂಮಿಪಾಲಂ ಸತ್ಯಸಂಧಮಸ್ತಕಮಣಿಯುದಾರತೇಜೋರಾಶಿಯು ||

ನೇಮಿಸಿದ ತತ್ಯಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತ್ವತ್ಪಾದ |

ತಾಮರಸಕೃತರಲಿಂದೈತಂದೆ ನೋಡೆನುತ |

ರಾಮಪುರನಾಯಕಂ ಮಾತೆಯೊಳ್ ಬೇಳ್ವುದಂ ಮುಂದೊರೆವೆನಗಸಂಭವೆ ||

(36)

(ಸಂಧಿ 8, ಪದ 353.)

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ || ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸುವೆ |

ಮಾತ್ರೆಯ ಮನೋರಥಂ ಜಾತುಚಿತ್ತಸವಿಕಲ್ಪ |

ರೀತಿ ಯಾನುಸರಿಸದಂತುಪಚರಿಸಲನುಗೈದನನುಜನಂ ರಘುವೀರನು ||

ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ದಯೆಗೈದು |

ಸುರುಚಿರದ ವನ್ಯಮೂಲಾಹಾರ ಯಮಿಗಳಂ |

ಪರಿಪಾಲನಂಗೈಯೆ ಪದಿಸುಲ್ಕುವತ್ಯರಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಮೆನಗೆ ||

ದೊರೆ ನಿಯಾಮಕಗೈದಕತದಿಂ ಫಲಾಹಾರ |

ನಿರುಗೆಯಾಗಿರಲದಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಾನ್ನಮಂ |

ವರಿಸಲಿಂತಹುದವ್ವಿ ಯೆಂದನಾ ರಘುವರಂ ಕೈಲಾಧಿರಾಜತನುಜೆ ||

(1)

ಶೀತಾಳು ಕಮಲೋಪವೀತಮೆನಿಸಲಾಮೋಗಂ |
 ವೇತಾಳಸೋಂಕನನುಕರಿಸಿ ಒರೆ ಕಾಭರದಂ |
 ಸೋತಾಳಯಂದದೊಳ್ಳೆಡೆದಳುಪ್ರಿಯವಾಣಿ ಕ್ರಾಂತಿಕಲಿತಮೆಂದೆನಿಸಲು ||
 ಭೀತಾಳಯೊಳ್ಳು ಕಾರ ನಿಕರಪರಪಿರೆ ನೋಡಿ |
 ವನತಾಡಲಮೈದುಮೈಗಳೊಂಡು ರಘುವರಂ |
 ತಾ ತಾಳದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಸಂತೈಸುತಂ ಮಗುಳಿ ಮಾನದೊಳುದನು || (2)

ಬೇಸಿ ಬೆಜ್ಜಣಿಗಳಿಂದಬಿಡೋಪಚಾರಗಳ |
 ರಾಸಿಗಳ ನೆಸಗಲಿಜ್ಜತ್ತು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಗ |
 ಛಾಸತೀವಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಡವಿಂತೆಂದಳೆಲಿಮಗನೆ ವತ್ತಿಯ ದೆಸೆಯಂ ||
 ಈಸು ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯಾದಾದೆನ್ನೆ ನಿನ್ನಿಂದ |
 ಲೀಸನಾರ್ಥ ವೆನೆನ್ನುವಾಸೆಯಿಂದಿರೆ ಬಂದು |
 ದೀ ಸಮಯದೊಳಗತುಳ ದುಸ್ತರ್ಕೈ ವಿಘ್ನಮನ್ನೇನೆಂದೆ ಕೃತಕೃತ್ಯಮಂ || (3)
 ಕಲಿತವಾಂತ್ರಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ಸಫಲಗಳಿಂದ |
 ವಲಘು ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿ ಸಿತಾತ್ಮ ಸಂತೋಷ |
 ಕಲಿತನಿಧಿ ಕಂಗೆಸಿದುದೆತ್ತುವೆನೆನುತ್ತ ತುಳ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳೊಳುವೆಡೆಯೊಳು ||
 ಬಲಿತಚಿಕುರಂಗಳಂ ಕದರಿ ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣು |
 ನಲುಗಿಸುತ್ತ ಪಿಡಿಯಲವ್ವನುವ ಪಿಣಾಚಿ ಖಂ |
 ದಲೆಂತೆ ಕೈಕಾಮಹಾಭೂತವಾಕ್ರಮಿಸಿತನ್ಯನ್ಮನೋರಥವನು || (4)

ನಿರತಿಶಯ ಸುಖವನನು ಭವವೆನೆಂಬಾಸೆಯಲಿ |
 ಚರಣಾಲ ತಪವಿರ್ಮ ಪಡೆದು ಪುತ್ರರ ಹರುಷ |
 ತರಗೊಂಬ ನಮಯದೊಳಗವಿಟ್ಟ ನೆಂದನಿಸಲಾನೆಂತು ಪೊರದವನನುವನು ||
 ತರುಣರಂ ಪಡೆವುದತಿದುಃಖಾಕರಂ ಮಕ್ಕ |
 ಇರಿಯದಳಗನಿತೆ ಪುಸಿ ಕೋಕಮೆಂಬೀಗಾದೆ |
 ಪರಿಕೆನೆ ನಿಜವಾಯ್ತು ಹಂಕಾರಮುಂ ಪೋಯ್ತು ವಿಧಿಕ್ಯತವೊರದಾಯ್ತು || (5)
 ತನಯಗತಿಶಯರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಯಡೆನೆ ತನ್ಮಾತೆ |
 ತನುಭಾವವಂ ಮರೆದು ತನ್ನವರ ಮುಂಗಡೆಯ |
 ಉದಿನಂ ಬಿರುನುಡಿಯ ನಾಡುತಿರಲಾಂ ಕೇಳ್ದನಾಥಿಯಂದದಿ ತೊಳಲತ ||
 ತನುವ ಪೋಷಿಪ್ರದಸೆಂದಧಿಕ ಸುಖ ನಿನ್ನೊಡನೆ |
 ವನದಿ ತಾಪಸಿಯನಿಸಿ ದಿನವ ಕಳೆದವೆನೆಂದು |
 ಮನದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಗನೊಳಂ ಬೇಳ್ಳೆದಂ ವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂತವ್ವುದು || (6)

ಹರಿಯಾವನೋನ್ಮಾದಿ ಮೆರೆವ ಸೇಧುರಸಾವ್ತ |
 ಚರಣದಮ್ಬುಳ ಸನ್ಮೇತ್ರಿ ವೈಕಾಚಮಿದ |
 ಕೊರೆಯ ಲಿಂತಹುದಮಿತ ಮೈಭವದ ದುರ್ಮೇಧಿ ಸಿರಿಯಡೆನೆ ಪರಲನೆಂತು ||
 ಅರಿದವಳೆ ನೆರರೆಂದು ದುರುಳೆಯಾಣ್ಣಾಕಲಿತ |
 ಪುರದನರಂಜನರ್ಕಾಣದೆಡಹುತಮೆನ್ನೆ |
 ಪೊರದಪರದಾರಡರ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳಂತಿರಲಕ್ಕು ಪರಿವಂಕ್ತಿಗಳೊಳು || (7)

ಪತ್ತಾರುಸಾಗರದ ಪರಾಭ ತಪದಿಂ ಬಯಸಿ |

ವೆತ್ತು ನೇತ್ರೋತ್ಸವಗೊಳುವೆಡೆಯೊಳನಿತಿ ವಿ |

ಪತ್ತಡನಲಿಂತನುವ ಪೊರೆದದಂ ಮೃಗಿಗಳನ್ನಲಿವ ಕಾತಿಣ್ಣ ಕುನಿಯ ||

ಮೊತ್ತದೊಳ್ ಮನೆಗೆಟ್ಟ ಬಾಳ್ಯಾದೇನಯ್ಯ ನೈವ |

ಸತ್ತಮನೆ ನೀಚಕೆಂದತಿನೀಚಕರಮೆನಿಪ |

ತತ್ತರದೊಳಾನಿರ್ಪದನುಚಿತಂ ನಿಖೊಡನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಧಿಕ ಲೇನು || (8)

ಎತ್ತನೆಂದೈತಂದುದಿಂದ್ರಜಾಲೋಪಮಿತ |

ಮಿತ್ತು ಕೈಕಾವಚನೆ ರೂಪಾಂತು ಕಾಲಕಾಲ |

ವೆತ್ತದಂ ನೈವಕೇಳ ಬಹುಪ್ರಣಯನಿತ್ತು ನಿಷ್ಕೃಪೆಯೊಳವುತ್ತುಮಂ ||

ಎತ್ತಲಾದುದು ಕನಸಿ ಲರಿವೆನೇ ಕರ್ಮಫಲ |

ಮೊತ್ತರಿಸಲನುಭವಿಸದನ್ನ ತೀರದು ಭಾವೆ |

ವೆತ್ತು ಭರದಿಂ ಮನೋರಥಮಾದುದೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ವಿಧಿವಕವ ಮೊರಲಳವೆ || (9)

ಅವಧಿಯಿಲ್ಲ ದನಂತಚಿಂತಾವ್ರಳಾವದಿಂ |

ದವಿರಳದ ದೈನ್ಯಗೊಳ್ಳತಿಹ ಮಾತೆಯಂ ನೋಡು |

ತವಸರದ ವಾಣಿಯಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಯಂತೆಂದ ತಾಯೆ ಕರಗತದ ಸಿರಿಯ ||

ನವಸಿ ವನಕ್ಕೈದುಪುದನಾಚಿತ್ಯಮದನನಿಂ |

ಯಾವತೀವಕಂವದಂ ದುರ್ನೀತಿ ಚರತ ಮೇ |

ಲವೀಕದಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮೆಂದಿರೊಡಂಬಡುವರೇನೊಬ್ಬೊಳ || (10)

ಉದಿತ ದಕ್ಷಿಣ ದಾಂತ ಶಾಂತ ಸರ್ವಾಲೃಪಿ ? |

ವಿದಿತಾಗಮಾರ್ಥ ಪಿತೃವಾತ್ಸವತ್ಸಲ ಮೃದುಲ |

ಸದಯನಾಗಸರಹಿತ ರಘುವೀರನಂ ವನಕ ಪೋಗೊಂದನೆಂತು ನೈವತಿ |

ಅದುಭುತೋನ್ಮತ್ತ ಪ್ರಳಾಪದಿಂದೀಧರಾ |

ಭೃದಯಗಳನುಳದಿವಿಗೈದುವುದಿದೇಂ ಭರತ |

ಪದವಿಗೈತಕನೆಂತು ಸ್ತ್ರೀವಚಕೆಳ್ಯವುದು ವೀರಮತವಲ್ಲಂಬಿಕೆ || (11)

ಮರದಿಟ್ಟಮಂ ಮದನಪಾರವಶ್ಯತೆಯಿಂದ |

ಮರೆದು ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಮತಿಯನುಚ್ಛೇದಿಖಲತೆ |

ವೆರೆದವಂ ಗುರುವಾದೊಡತನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೊಡಿದು ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತವು ||

ಭರತನಂ ತಂದಿಟ್ಟು ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ಕರಣಿಗಳ |

ನೊರಸಿ ನಿರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವೆನಿವನೀ ಧರಣಿಯಂ |

ತ್ವರಿತದಿಂ ತೋರ್ಪನಿಂದಗ್ರದನ ಪದಯಾಗಕ ಭುಜುಲರಾಕ್ರಮವನು || (12)

ಅಬಲಾವಚನದಿಂದ ಕರಗತದ ದೊರತನವ |

ನಬಲಾಗತಮೆನಿಸಿ ಪೋದೊಡಮ್ಮಂ ಲೋಕ |

ಮಬಲಾಘ್ಯಗೈದಿಹರೆ ನೆರೆದರಿಗಳಂ ತರಿದು ಕೈಗೈವೆ ನರಸುತನವ ||

ಅಬಲಾನನೋದ್ಯುಕ್ತ ಮಾತುಳನ ನೊಡವೆರದು |

ನಬಲಾಘ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿ ಭರಣೈತಂದೊಡಂ |

ಅಬಲಳ ಯನಿನುವೆ ಕಾಕಿನೀಗಣಕಂದು ಪಲೊರೆದುಗರ್ಜಿಸಿದನು || (13)

ಇಂತನಂತ ಕಠೋರ ತರ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಕೆ |

ಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ ತೆರದಿ ಕೋಪಿಸುವ ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ಯಂತ ರಂಗಾ ಕ್ರೋಧಮಂ ತಿಳಿದು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಯೊಳಾತನೊಡಂಬಡಿಪೊಡೆ |

ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ದುಃಖಾಸ್ಪದಕೆ |

ಶಾಂತಿ ವೇದಾಂತಬೋಧೆಯೊಳ್ಳು ದುಳಿದ ವೃ |

ತ್ತಾಂತದಿಂದ ಕಡೆಗೊಳಿಸಬಿಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಮೈದುತರವೊಲಂತೆಂದನು || (14)

ಹಾಲಾಹಲದಿ ಪ್ರಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿ ಸತಿಯರ ಚಿತ್ತ |

ಮೇಲಾಳುಸರಣಿಯಿಂದ ಪರ್ಥಿವ್ಯವಾಗಿ ಯುವ |

ಲೀಲಾನುಕಾರಮಂ ಪಡೆದಗ್ನಿಯೊಳ್ಪ್ರಾಥತರಮೆನಿಸ ಪಾವಂಗಳೆ ||

ಮೇಲಾದ ವೃತ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಕ್ರೋಧಮಂ ನಚ್ಚಿ |

ಬಾಲಾನುಲಾವದಿಂದ ದುಸ್ತೃತ್ತ ನೆನಿಸಿ ಭೂ |

ಪಾಲತೆಯ ಪಡೆವೆಂಬುತ್ತವೆದಿ ತೊಳಲುತ್ತಿಹ ಮರುಳೆ ಮತ್ತದನುಯಿದೆ || (15)

ಕೋಪಗೊಂಬುದೆ ಸಕಲ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ |

ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ನಿಧಾನಗಮ್ರತಾರಣಂ |

ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ಸಕಲ ಸನ್ಯಾಸದಾರಣಂ ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯಕಾರಣಂ ||

ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ನಿರಯನೊಬ್ಬಗಳನೊಳೆಕೊಂಬು |

ಕೋಪಮಕುಭಾಗಾರಮದಯಶೋಮಂದಿರಂ |

ಕೋಪಮಾವ್ಯಂ ಬಧಿರವೊಕನಡತಾನಿಲಯ ವಿಲಯಶ್ರೇಯಃ ಶ್ರೇಣಿಸೆ || (16)

ಕಮನಿಂದ ಭೇದವಿಾ ಕ್ರೋಧವದರೊಳ್ಳು ಜನಿತ |

ಕಮನ ತೃಷ್ಣಾ ದ್ಯುಖಿಲ ಪಂಪಾರಮೊಡೆವೆರೆದು |

ಕ್ರಮದಿಂದ ಪುರುಷನಂ ಮೋಹಿಸುತ್ತ ಸನ್ಯಾಸಸರಿಗೊಪ ಕೆಂಗಂಡದ ||

ಧಮನಿಯಂ ಸುಖವೆಂದು ಮುದ್ದಿಸಲೆತ್ತಿಗೆ ಸುಖ |

ಸಮನಿವೃದ್ಧಿ ದೀಪಕಳಕಾನ್ಯಾದನಂಗೈವ |

ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳು ಬದ್ಧೋತದಂದವೃದ್ಧಲಿ ರೋಷ ಹರ್ಷಮನೀವೃದ್ಧೇ || (17)

ಎಲಮಜ್ಜೆ ಮಾಂಸಾಂತ್ರ ಮೇದಸ್ಸುರಕ್ತಸಂ |

ಕಲಿತ ಸರ್ವಕುಚಿನಿಧಾನ ಮಾಳ್ವಪ್ರಕೃತಿಯ |

ನಿಲದನಿತ ಗಣಿಸದ ಕೃತಘ್ನ ಜಲಬುಲ್ಬದಪ್ರಾಯವಿದೇಹ ಬಳಕೆ ||

ಹಲವುಸುಖಕಂ ಗಾಳಿ ಮೇಘಂ ಮಿಂಚುಗಳೆ |

ಸಲಿತಪ್ರಿಯಮಿದಂ ನಚ್ಚಿ ಮತಿಯಂ ಜುಚ್ಚಿ |

ಕೊಲೆಗಳನುತಿಹುದಾವೆ ಮೇಧಿಯಾ ದುರ್ಬೋಧಿ ಯಂತು ಸಂಜನಿಸಿತಕಟ || (18)

ತಾರುಣ್ಯ ಯೌವನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ವಿಚಿತ್ರಾ |

ಕಾರ ಸ್ತ್ರೀ ಭೋಗಾದ್ಯ ನೇಕಸುಖಮಾಂ ತಡಿ |

ತ್ಸುರ ಸ್ವೀಕಾರ ತಪ್ಪಾಯನೋಪರಿಪತಿತಕಂಕಣಕ ಮಾಯಾಸ್ಪದಃ ||

ತೋರುವಿ ವಿಶ್ವಮೆಲ್ಲಂ ಸ್ವಪ್ನ ಗಂಧರ್ವ |

ವೀರ ನಗರೋಪಮಿತಮಿದ ಸತ್ಯಮಂದೇಹಿನಿ |

ಧಾರಣೆಯೊಳಂ ಸುಖವೆ ಒಯಸುವರು ದಮ್ಯಹಿ ಹರಿದಂಶಮಂ ಗ್ರಹಿಪೊಲು || (19)

ಬಾಲತನದಿಂದೊಂದು ನಿಮಿಷ ಯಾವನದಿ ಸ್ಥಿ ॥
 ಲೋಲನೆಂದೆನಿಸಿಪುರ್ ದರನಿಬಿಡು ಧನಧಾನ್ಯ ॥
 ಜಾಲದಾಡ್ಯತೆ ವೆರದನೆಂದು ಬೇಳುವ ಹೆಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಂದುನಿಮಿಷ ॥
 ಮೇಲಿದಾಂಜ್ರಮರನಿಮಿಷ ನರಸಿಯಿಂದ ॥
 ಸೋಲಿರುವತನುನಿಂದರನಿಮಿಷ ವೇಡಗಳ ॥

ಲಾಲಿಸುವ ಖಜನಂತೆ ತೋರುತಡಗುವ ನುಬವ ಒಯಸುವರೆ ಬುದ್ಧಿ ಪರರು ॥ (20)

ಬೊಲಿದೇಹ ಮಾತರನಾತಿ ಭೋಗಗಳಂಬ ॥
 ರಲಿವವರೆ ನಿಮಿಷಬಿಡದರೆ ರೋಗಸಂದೋಹ ॥
 ಕಲಿತಮಾಗಿದ್ದುದು ದರಪ್ರಪ್ತ ನೋಡುತಹವೃತ್ತ್ಯು ಕಾರ್ತವ್ಯ ಬಳಕ ॥
 ನೆಲದೊಳುಂ ಪುಟ್ಟುಪೇಪುವ ನೋಡಿ ಕಾಣವಂ ॥
 ತಲಘುಪ್ರಯತ್ನಗೈದಪರನೈಕೋವಣೆಗೆ ॥
 ಬಳುಕುತಿಕರಂ ಬೇಳ್ವೆ ಮೂಢರಪ್ಪಾನೆನಿಂ ತನುನುಬವ ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ॥ (21)

ನತಿಯಿಲ್ಲದೊಳಲಾಂ ಸುತರಿಲ್ಲ ಮದೊಡೆ ॥
 ನತಿಸಯದ ಧನವಿಲ್ಲ ದೊರದಡಿವೊಳಗೊಂದು ॥
 ವೆಧಿಕರಂ ಬಂದಡಗಲಿಕ್ಕೇನ ತೊಳಲುತಿರಲನಿಶೋಳು ಮೃತ್ಯುಬಾಣಿ ॥
 ಜೊತೆಗೊಂಬುದೆಂಬ ದುಃಖದ ಬಾಧೆಯೊಳ್ಳುಂ ಪೂರಳಾತಂ ॥
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳದೇಹಗಳು ಪಕಾಗಳಂದದಿ ತಿಳಿಯ ॥
 ದತಿಸಯದ ಸುಖಗಳನು ಕಾರ್ಯಪರನಾದಿನಿ ಮಾರ್ಬೊದಿಂದಿ ಪುಸಿಯನು ॥ (22)

ತೀಡುವೆಲಿನಗಂಪು ತೀವ್ರಾಭಗಳ ಗುಂಪು ॥
 ಮೂಡಿಬಹ ಚಪಲಾತಿ ಕಯದಿಂಪು ತೈಜಸದಿ ॥
 ಕೂಡಿರುವಮೈಭವದಲಂಪು ಕಂಗೇಸದಿರುವ ಮೃತಮರೀಚಕದ ತಂಪು ॥
 ಸೂಡುತಡಿಗಡಿಗತರ ನೋಲುಗಳನುತಿಕ ಜಡರ ॥
 ನಾಡಬಾರದತೊಡರ ನಡುವಧೀನರ ನೋಡರ ॥
 ಬೀಡೆಂಬುದರಿಯದಿದ ಚಿರಮೆನುತ ಲಾಲಿಸುವ ಮೂಢರಿಂಗೇನೆಂಬೆನು ॥ (23)

ಕತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದದರೊಳಗಿದೊಂದಂಡ ॥
 ಕತಿಪಯದ್ವೀಪಂಗಳವರೊಳೊಂದಿ ದ್ವೀಪ ॥
 ಪ್ರೀತಿವಿಭಾಗದೊಳು ನವಬಂಡವೊಬಂಡದಲಿ ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದೊಳಗೆ ॥
 ಕತಿ ಖೇಟವರ್ವಾಟ ನಗರಮಾಭೀರಗಳ ॥
 ಚತುನಿವ ಪತ್ರಣದೊಳುಬಳಿ ಬಾಗೆಗಳಾಳುದು ॥
 ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೆಗೇಣೊಲ್ಲ ದಿಲ್ಲ ಮಿದಕೋಸುಗಂ ಬಯಸುವರ್ವಯಾಲಾನೆಯಿಂ ॥ (24)

ಹಿತಮಾತೆನೋದರರ್ಪಿತಸುತರ್ವಾಂಧವರ್ ॥
 ಹಿತಮೆನಿವ ಭೃತ್ಯಾಧ್ಯರಲ್ಲ ಪುರಾಣಸಂ ॥
 ಗತಿಯಿಂದ ಪಾನೀಯಾಕಾಶೆಯೊಳ್ ನೀರಡಿಕಗೋಸುಗಂ ನಿಖಲ ಜನರು ॥
 ಜತೆಗೂಡಿ ತೃಪ್ತಿಯನುಪಚರಿಸಿ ಪೋಪಂದದಿಂ ॥
 ರತಿಗೊಳುನಿ ನಿನಗತಿಗಳರಸಿ ಕೊಳ್ಳುವೆಲ್ಲ ॥
 ಯತನವಾಗೋಸುಗದಿ ಮೂಢರಳನುವರ್ಮನೆ ಪುಸಿಯ ಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಗೆ ॥ (25)

ನರಪತ್ರಿಗಳಾಶ್ರಯಿಸಿ ತರಿದರಕುಲಂಗಳಂ ।

ಧರಣಿಧನಧಾನ್ಯಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ।

ಪೊರೆದು ತನುಸುಖಕೆಂದು ಪುಡುತ್ತೈಗಳಮಾಡಿ ನೋಡದಾಯಾಸನಗೊಂಡು ।

ಮರುಳರಂದದಿ ನರಳುತಿರುವರಿಯದೆ ಕಡೆಗೆ ।

ನರನಾಯ್ಕಳೆಂಬವನು ಮೃದ್ಭ್ರಮೆಯಮೆಪ್ಪು ।

ನಿರುಗೆ ಮಾಯಾವರಣ ಮಹಿಮೆಯಿಂದೇನೆಂಬಿನೆಂತೊರೆವೆ ನದರ ಸಿರಿಯಾ || (26)

ಧರಜಲಮರುತ್ತನ್ನಿ ಯಾಕಾಕದಿಂ ಜನಿತ ।

ಕರಣ ದಕಕಂಗಳಂ ತನ್ನಾತ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯೊಡ ।

ವೆರೆದ ಮಾನಸ ಮಹಂಕಾರ ಚಿತ್ತಾದಿಗಳ ಕ[ತದಿಯೊ] ಮೂರ್ತಿಬಳಕೆ ||

ವಿರತ ಪದಿನೇಳುತತ್ವಕಾರ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ ।

ತೋರೆಯಲವಿಕೃತಿಕಾರಣಾಖ್ಯಮಿ ಮೂರನುಂ ।

ಪರಿಸಿದರಂದಿರಂ ಪುರುಷ ನಿರ್ವೈಕಾರ ಭೋಗಿಗಳ್ಳನುಗಳತ್ತಿ ||

(27)

ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಹತ್ತತ್ವ ।

ಮೇಲಕಂಕಾರಮಂ ಸೃಜಿಸಲಮ ಪು[ನೀತ]ಕಂ ।

ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮೋಹನುತಲಬಲ ಕರ್ವಂಗಳಂ ಪೊರಿಸುತಂ ಮತ್ತತ್ತಗೆ ||

ಕಾಲಕರ್ಮಗಳೊಂಟು ಮಾಡಿದುರ್ಗತಿ ಸುಗತಿ ।

ಯಾಚೋಕನಂ ಗೊಳಿಸಿ ಸಂಸರಣಿಯನಿಸುತಿಹು ।

ದಾಂಕೋಕನಲ್ಪರಾಜ ನಿರ್ವಿಕಾರಂ ಭೋಗದೋಷಂಗಳೊಂದಂಟನು ||

(28)

ದಕವಾಯುಗಳು ಕರಣ ಪತ್ತಹಂಕಾರಾದಿ ।

ವಕವೀ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ಗುಣ ಮೂರರಾಕಾರ ।

ಮಕುಭದ್ರಾಗಾರ ಮೆಂದರ(ದು) ಸುವಿವೇಕದಿಂದ ಶಾಂತಿಯಂ ಗೊಳಿಸಿ ಬಳಕೆ ||

ಕುಕಲಮವೃದ್ಧಿ ಹರುಷ ಕಾಮಧುಗ್ಬೀಡಿದುಡ ।

ವಕಗೃವುದಾಕ್ರಮದಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿರ್ವೈರ ।

ವಿಕರಮನೆ ಕಾಣ್ಪಡುಗುಮಾನಂದ ತನ್ನಿಂದತಾನೆ ಸಂಭೂತಮಹುದು ||

(29)

ನೀರಮೇಲಣಗುಳ್ಳ ಕಾಷ್ಠ ವಿಷ್ಣೋಪಮಂ ।

ಶಾರೀರ ಮಲ್ಪಾಯು ಮಬಳರೋಗಾಗಾರ ।

ತೋರುತಡಗುವುಪು ತಾರುಣ್ಯಾದಿಗಳು ತರಂಗೋಪಮತಮೋಬಾಳ್ಕೆಗೆ ||

ಅರಾಜೋಧಿಸಿಗ್ರಹಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಭುಂಜಿಸುವ ।

ರಾರುವುರುಪಂ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯೆಂದರಿದಿದಂ ।

ಸಾರ ಶಾಂತಿಯ ಪಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಯುಂ ಸಂಜನಿಸಲತಿ ಸುಖ್ಯ ಕೈ ಸಾವುದು || (30)

ಬಸಿಗದಿರನುದಯಾಸ್ತವಾನಂದಿಂ ನಾಯ್ಕಯ್ಯ ।

ನಸಿದಬಲ ಪುಣ್ಯಗಳ್ಳಾಲವಕರೆಂದಿನಿಪ ।

ರಸುರ ರೂಪಿನಹಮ್ಮನೆಮ್ಮ ತಿಳಿದಿಟ್ಟುಸಿದರಲ್ಲ ಪುಸಿನುಸುಳ ಬಳಗಂ ||

ಗನಣಗೊಳ್ಳದೆ ಬಯಲ್ಪಾಂತ್ರಿಗಳ ನವಹರಿಸಿ ।

ಸಸಿನೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮಯಾನೆನಿಸಿ ಬಾಳ್ವದೆಂ ।

ದುಸುರಿ ಮಾತೆಯೊಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಕರ ಕಂದ ರಭುಷ ನಾನಂದದಿಂದ ||

(31)

బోప్పననుకాసనది బనకవోగల్పేగ ।

లద్వజ్ఞోయనిత్తు ఈళుపిదోడ నియమవసలిసి ।

బప్పం భవత్పదంబుబడదేగే దయగ్యవుదేందు నుడియట్టేళుత ॥

అప్ప భరతగే రాజ్యసీయనిత్తుదోడెం ।

తప్పదించేన్న ద్యుగ్ధవనగలదే సుబదో ।

ఘృష్టదూతేత్తు భవత్తాత నెఱుమతియంతే మాతృనుడియట్టినెగే ॥ (32)

గురువజన గౌరవది భరతగాగ లిరాజ్య ।

సీరియః పంగిల్వినగే సింహ సింహనన ని ।

నిరే కంగుదియలి నకల సంభ్రమది సంభ్రుతమాగికవు గృహవు ॥

కరుణవిల్లదే బనకే తేరల్వయదోడే జీవ ।

భరణ గృహప్రదిల మేమ నివ్యాడ దు ।

చ్యరదుజు సంతతితమావ మృదుద్యున్యసిం నుడిద దం వేళలళవే ॥ (33)

జననియోపయం బరునుడియ దుజుబదోళాడి ।

దనితనుం కేళు ధర్మార్థ మంగుళుతేంద ।

నేనగే పితృవాక్య మేళ్ళనిత మిరల్పారదాయ్ పూర్ణానుమాతది ॥

జననసగరన మాతిగోసుగం ధరణియం ।

బనన గృధరు మత్త సాసరమహారథర్ ।

మూనియ క్షోపాగ్నిగంధనమాదరేన్న కలవరసుగల్గమృ చిడిమ ॥ (34)

తాతనాజ్ఞేయ మిరదావిపట్టిద్రత్త ।

ఫూతిసిద భీనువం జామదగ్నశ్రింతన్న ।

మాతావధం గృధని పుయ పూర్వదోళో ధర్మశీలరుగళమిత ॥

బ్రూతియం గళుసేవర్ణశ్శ స్వరూపకుల ।

జాతనందేనిసింతు పితృవజనకేబు నం ।

గాతమేనిసువే ధర్మాలోప నిరయాన్వదం మిరలంతప్పుదేనగే ॥ (35)

మోదలొగేద నత్పరుష రబిలాగమజ్జర ।

భృదయమం గృధరల్లదే నత్కృకణియద ।

విధిసల్ల దరిందలం పురాతన మార్గదరుసరణియం మిరదే ॥

పదుళుదొద్దొది పదినాల్కు వరుషంగళం ।

క్రుదయదానందదిం కళేదు రిమ్మయ జరణ ।

పదుమంగళం కాణ్డేనేందోరదు సౌమిత్రియోడనేంద రఘువిరను ॥ (36)

మనదోళుక భక్తియం విక్రమవ నిజబలగ ।

ళనితనుం బల్లి నానతిగళయే ధర్మగళ ।

జనజిత్తమిక్కిరే నంబ్రాప్తమాగదిరదరసనవ్పణియలినగే ॥

వనరాజ్యదాళ్య గనుమతియత్తలభరత ।

జననియదరిం క్షేత్రధర్మవ నిరీక్షిసదే ।

జనపతియ వజనమం శక్యమేందేనినీ సుమిప్తదంగ్రహవచుళుదు ॥ (37)

ಎಂದೊರೆದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಚರಣೆ |

ವಂದನಂ ಗೈದು ಮಗುಳಂತು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ |

ಚಂದದಿಂದಿನಗೆ ಸ್ನಹ್ಯಯಾನಗಳನುಂ ಮಾಡಿ ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆಯ ನೀಯೆ ||

ಮುಂದಕ್ಕೈವೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಕಳೆದು ಜವದಿನಲ |

ವಿಂದ ಬಹಿನೀನುಡಿಯ ನಿಜಚಿತ್ತನಿಲಯಕಂ |

ತಂದು ಕಳುವುಪುದಿಂದು ಮಗುಳುತ್ತರವನೀಯಲೆನ್ನಣೆ ಸುರವನಾಣೆ || (38)

ದೇವಿಕೇಳುನಾನು ವೈದೇಹ ಒಕ್ಕೈಣಂ |

ಕೋವಿದೆ ಸುಮಿತ್ರ ಸಹ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಹುದೆ |

ದೇವಮಾನುಷ್ಯಾದಿ ಸಮ್ಮತಂ ಕುಲಧರ್ಮವದರಿಂದೆ ದುಃಖವನ್ನ

ಸಾವಧಾನದಿ ತಡೆದು ಸಂಭಾರಗಳನೆಲ್ಲ |

ಶಾವಪೊಂದಿಸಿ ಯೆನಗೆ ಗಮಿಸಲಪ್ಪಣೆಯೊವ |

ಭಾವಭಾವಿತಮೆನಿಸು ಚಿತ್ತಮಂ ಕೈಬೆಯೆಂದಲೆನೆ ಕೇಳದಾಕ್ಷಣದೊಳು || (39)

ಮರೆದು ತನುವಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ನಿನ್ನಂಜ್ಞೆಯೊಳ |

ಗರೆನಿಮಿಷಮಿರ್ದ ಮಗುಳೆಚ್ಚುತ್ತರಾಮನಂ |

ಪುರದಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿದಳೆಲಿ ಪುತ್ರಪಿತನೆಂತು ನಿನಗಂತು ನಾನೆಂಬುದು ||

ಪರಮಧರ್ಮಂ ದುರಾಪರನೀನು ದುಃಖದೊಳ್ |

ಪೊರಳಿಸಿಯೆ ಪೋಪುದುಚಿತವೆ ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟಾನು |

ಪೊರದಲೆನೆ ದೇಹಮಂ ಕರುಮಿಲ್ಲ ದೇಳಗಂದಿ ಜೀವಿಸದೆ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ || (40)

ಇಂತು ದೈನ್ಯಾರೋಪಗೈವ ಜನನಿಯ ಕಾಣಂ |

ತಂತರಂಗದಿ ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಟರ್ಜೆ ಸೌಮಿತ್ರ |

ಮುಂತನಿಯದಧಿಕತರ ನಿಟ್ಟುಸುರ್ಗಲ ಬಿಡುತ ಭೋಗೇಂದ್ರನಂತೊಪ್ಪರೆ ||

ತಾಂತಳೆಯ ದೀಕ್ಷಿಸುತ ರಾಮ ನಯವಿನಯದಿಂ |

ದಿಂತೆಂದ ಭವದೀಯ ಶೌರ್ಯಸುರಾಗಮ ಸ |

ಮಂತಮಂಬಲ್ಲಿ ನಾ ನೀನಮಯ ಮನುಕೂಲಮಲ್ಲ ಕಡುಗೋಪನಲ್ಲ || (41)

ಗುರುದೊರೆಯ ಪಿತೃವೃಥ ರಾಜರ್ಷಿಕಲ್ಪನಮ |

ಗರಿಯದಾಗಲಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಹರ್ಷಂಗಳೊಳ್ |

ಗೋರದಮಂ ಶಾಕನವ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತದಂ ಮಗುಳುತ್ತರವನೀಯದೆ ||

ನರನಂಗೆಯ್ದುದಿಮ ಧರ್ಮವೊಪರಿಯದಾ |

ನರಿತರಿತು ಕೈಕೊಳ್ಳದತಿ ನೈಕಂಗೆತೆ ಯಾಂತ |

ರೂರವರಾರಿದಕ ನಿಷ್ಕೃತಿಯ ದುಷ್ಕೃತಿಯ ನೆಳಸಿ ಬಾಳ್ವರೇಂಥಲ ಧರೆಯೊಳು ||

ಲೋಕದೊಳು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥ ಮೋಕ್ಷಂಗಳೇ |

[(42)

ಪ್ರಾಕೃರ್ಮಮಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಮತ್ತವರೊ |

ಳೇಕಮಹ ಪರಸೌಮ್ಯಕರಮದಂ ಧಿಕ್ಕರಿನಲುಳಿದೆರಡು ವಸ್ತುಗಳೊಳು ||

ಶೋಕ ಮೋಹಾಭಧಾಯಕ ಮಲ್ಲದವು ಶುಭಾ |

ನೀಕವಿಯವೆನುತ್ತೆ ತಿಳಿದ ಸಜ್ಜನರಂ ವಿ |

ವೇಕದಿಂ ದನುಸರಿದರೈನೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕಮಹ ಧರ್ಮವೇ ಪರಮನುತಲಿ || (43)

ತನಯರಿಗೆ ಪಿತ್ಯನೇವೆರಾಮ್ಮಾಯ ಬೋಧಿತಂ ।

ವನಿತೆಯರಿಗಧಿಕತರ ವೀವುದಲೆ ವಿೂರದಲೆ ।

ಸನುಮತಿಸೆ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಿದು ಸತ್ಯ ಧೀಮಂತಸಮ್ಮತಂ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥

ಜನಪನಾಯಾಚ್ಯಂತ ನೆನಿಸಿರಲ್ಕೆನ್ನೊಡನೆ ।

ಬನಕೆ ಬವ್ವದಿಡಾವ ಧರ್ಮವಾರೊಪ್ಪವರು ।

ಜನಶಾಸ್ತ್ರ ವೈರದಿಂದಾಂಗಾದರು ಸುಖಂ ಸಮನಿವೃದ್ಧಿ ಸತ್ಯಮಹುಡೆ ॥ (44)

ಸತ್ಯಶಾಚಾರ್ ಸತ್ಕುಲ ಪರಂಪರೆಗೆ ।

ನಿತ್ಯನಿರಘತೆ ಕೀರ್ತಿ ದೇವತಾಪ್ರೀತಿ ಮ ।

ತ್ವತ್ಯಧಿಕ ಸಂಪದಂ ಪತಿಸೇವೆಯಿಂದೊದಗುತ್ತದೆಂಬುದಿದು ಸದ್ಧರ್ಮವು ॥

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪತಿಯು ಒಟ್ಟುಸಾರಸೌಖ್ಯ ।

ಭೃತ್ಯಾನುಮೋದದಿಂದಿರಲಾಕಗಂ ಪಾತ ।

ವ್ರತ್ಯಮೆಂತೊದಗುವುದು ಸುಭಲೋಕ ಪಂಥಾನಮೆಂತು ಗೋಚರಸುಪ್ಪದು ॥ (45)

ಪಾಲೋಪಿ ಸಾತ್ವಿ ಗೋತ್ರನಾಯಕವೃತ್ತಿ ।

ನೀಲಾಂಬರನ ಸತಿಯು ಸಂಜ್ಞೆಸಸಿಯುಮೆ ನಿರತ ।

ಬಾಲಾಯತಳೆನಿವ್ವ ವೀರವೀತಿವ್ರತೆಯರಲ್ಲ ವಲ್ಲಭುವು ॥

ಮೂಲೋಕವೂದ್ಯರೆಂದೆನಿಸರ್ಪ ಸತ್ಯಭೆಯ ।

ರಾರಾಯಕೇಳುತಂ ಒಧಿರತೆಯನಂತು ಶಿಶು ।

ಲೀಲಾನುಕಾರಮನುಗೈದೊಡೆನೊಬ್ಬದೀ ಚಾಪಲ್ಯತರಲಾಲ್ಯಕೆ ॥ (46)

ತಂದೆಯಾಧೀನ ಸುತರೇಶಾನ ಚಿತ್ತ ಕುಂ ।

ಬಂದುವನುಸರ ಗೈವುದೇ ಸತೀಲಕ್ಷಣಂ ।

ಪಿಂಡಾವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಸದ್ಧರ್ಮಪರ ರಾಯರಾಂ ಸತ್ಯಕಳಸಿ ॥

ದಂದುಗಂಒಟ್ಟಿರಿದ ಕೇಳುಯುವಿಸಿರಿಯ ।

ಬಾಂಧವ್ಯಮೇ ಪರಮನುತ್ತು ಸಂತಸಗೊಂಡು ।

ಮುಂದದ್ವ ದುರ್ಗತಿಯು ನೋಡೆದುಜ್ಞಾಂಖಲತೆಯಿರದ ನಡೆವವುಮಚಿತವೇ ? ॥ (47)

ಪಿಡಿದು ಭೈರ್ಯವ ಶೋಕರೋಷಂಗಳೆರಡ ಕಂ ।

ಗಡಿಸುತ್ತ ಮನುಕಂದವಮಾನಮಂ ತೊಡಿಸಿ ।

ನುಡಿಯದುತ್ತರಗಳೆಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಭವೀಕಕೆಮೆ ತಂದಿಟ್ಟವಸ್ತು ॥

ಒಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವೊಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸು ಮಾಡಿ ।

ಯೊಡನೊಡನೆ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಗೊಳುವಕೇಳಮಂ ।

ಕಡಿಸು ಮಗುಳಾ ಶೋಕಮಿಪ್ಪಿಸಲು ಸಂ ಕ್ಲೇಶಮಡೆಸುವುದು ಮನ್ಮಥವನು ॥ (48)

ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಿರಿಯ ಬುದ್ಧಿವೂರ್ವಕವಾಗಿ ।

ಜಾಳುಗೈವವನ್ನಲ್ಲ ಪಿತನಿತ್ತನುಡಿಯುತ್ತ ।

ದಾಳಕೆ....ದಗೊಡ ಬಾರದೆಂಬುವಸತ್ಯಮುಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ॥

ತಾಳಸಂಭಾರಗಳ ನುಪಸಂಹರಂಗೆಯ್ಯ ।

ವೇಳದೆನು ಮತ್ತಿದರೊಳಧಿಕಗುಣ ನೃಪಗೆ ಪರ ।

ರಾಳಕಾಭೂಮಿಯಂ ಭೀತಿಪೊದ್ದದು ಭೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಣಂ ಗೈದರೆ ॥ (49)

ನೇಪಿದೀ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಪಿಂಡೆಗೊಳಿಸಿ ನಾ |

ನನುಗೆ ವನದತ್ತ ಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆ ಸಂತುಷ್ಟ |

ಭರಿತವುತ್ತುದು ಮಹಾರಾಜಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗೆ ಕೊರನುಡುಗಲ್ಪವುಗು ||

ದೊರೆತನು ಬವತಂಗೆ ದೊರೆಯ ಜಗತ್ತೀತಳದಿ ||

ಪರಿಕೃತಮದವುತ್ತುದವೃತ್ತಂ ನೃಪಗೆ ಪರಲೋಕ |

ಪರಿಕರಂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಕ್ಕು ಈವ ಮನದಿಂ ದಧಿಕಸುಖದೇಗ್ಗೊಯಿನಿತು || (50)

ಜನಜಿತವಾಗಿ ಲೋಕಂ ಸುತಿಸುವಂದಿಂ |

ದಿದೊಳರೆಫುಳಗೆ ಬಾಳ್ವರೆ ಸಾಕು ಧರ್ಮದಿಂ |

ಕುರಿಯಂತೆ ಸರ್ವರಿಂ ದತ್ತಿ ತಿರಸ್ಕೃತಾಗಿ ಬಾಳ್ವರೇಂ ಚಿರಜೀವಿಯಾ ||

ಮನವನುಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆಕಲ್ಪುನ್ಮಳ |

ತಿನುತ ಸಾಸಿರಕಾಲ ಬಾಳ್ವರೇ ಫಲ ಲೋಕ |

ದನುಮತಂ ಪರಗತಿಗೆ ಸಮೃತ್ತ ತಾನೆ ಪೂರ್ವಾಕುಮತಿಕಮತ್ತಿ || (51)

ತಾತಕೇಳುಬಲ ಲೋಕಮೋಹಿ ಸಂಕುಲಂ |

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೈಶ್ವರ್ಯ ಕುಭವ ಬಯಸುವರಲ್ಲ |

ದೇಶಲೋಗಾದೊಡಂ ನೆರೆಯ ಕುಭವ ಮನೋಚಾಂಚಲ್ಯದಾಸೆಯಿಂದ ||

ಕಾತರಂ ಬಟ್ಟು ಕಳವಳವರಲ್ಲದೆ ತನ್ನ |

ಮಾತಿರಿಂ ಬಯಕೆಯಿಂದೆತ್ನ ಕೈಗೂಡಿದೊಡ |

ದೇಶಕೈಬೀರೆ ದೈವದ ತಂತ್ರ ಮಿಹುದೆಂದು ವೇಳೆರಬಾಧಿಯುತರು || (52)

ವೇಗದಿಂದಬಲ ಕಾರ್ಯದೊಡ್ಡಗಮನವಾಗ |

ಲಾಗಿತೋರುವುದು ದೈವಾಧೀನಸನ್ಯಾಸ |

ರಾಗದದೈಶ್ವರ್ಯ ಯುತನಾದೊಡರುದಿನಂ ಭೋಗಿಪುದುದೈವಗತಿಯಾ ||

ಸಾಗರಾಂತಾಧಿಪತ್ಯವ ಪಡೆಯಲಮಸ್ವವಳ |

ನಾಗಿತೋರುವುದು ದೈವಾಧೀನಮೊಂದುಯಾ |

ದಾಗುಹೋಗಿಲ್ಲದತಿ ಮರುಳಾದೊಡಾತಗಂ ಫಲಮಹುದು ದೈವವಳವೂ || (53)

ವೀತಾಗಾನುಗತ ಹೃದಯ ಯೋಗೀಂದ್ರರುಗ |

ಛಾತ.....ತಕಕ್ಕೆಳಸುವುದು ಸ್ವರ್ಗಫಲ |

ಅತಿಯನ್ನನುಭವಿಪರತಿವೇಗ ಪತನ ಮಹದಲ್ಪನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಾ ||

ಜಾತಮವುತ್ತುದು ಹಸ್ತಗತವಾದ ಸಂಪತ್ತು |

ನೀತಮಿಳಿಪುದು ದೈವದಾಧಿನ ಮಲ್ಲದಿ |

ನೇತರದ ಮನುಷ್ಯರಗುರುಂತೆ ಪರವದಿಚ್ಛಿಸುವಂ ಚಾಂಚಲ್ಯದಿ || (54)

ಮರುಳಿಂದನೆಯ ದತಿಸಾಹಸನಿ ಯತ್ನಮಂ |

ನಿರತಗೈಪುತಲಭ್ಯವಾಗ ದಿರೆಚಿತ್ತದೊಳ್ |

ಕೊರಗುತಂ ಕ್ರೋಧಪರವಶಾಗಿ ಸಂಕಟಂಗೆಳುವತೊಳಲುವರಲ್ಲದೆ |

ಸಿರಾಮಪುರದರನ ಕರಾಣದಿಂದೀಯದಿರೆ |

ದೊರೆವುದೆಂದೀವನೋ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರಾರದಿ |

ಬಂದಿ ಕ್ರೂರಗಲ್ಲವು ಕೈಸಾರವದೆ ಸುಧಾಮತಿಯುಳಿದ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ || (55)

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ || ತಿಳುಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಒಪ್ಪುವಿಧ ನೀತಿ ಬೋಧೆಯಲಿ |

ತಳೆದು ವೂತಾ ವಚನ ರಚನೆಯಂ ಮಸ್ತಕದ |

ಲಿಳಿಯ ಸುತಿಯನ್ನು ನಂತ್ಯೆಸಿದಂ ರಘುವೀರ ವಿನಯ ಮೃದುವಾಣಿಯಿಂದ ||

ಹಿಮರಾಹ್ಯನೂಜೆ ಕೇಳೆ ರಮಚಂದ್ರಂ ಮೃದುಲ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ನೀತಿಯಂ ಬೋಧಿಸುತ ಬರುತಿರಲೆ |

ಕ್ರಮಿತ ಕ್ರೋಧಾನಲಂ ಬರ್ಚಿದು ಮನೇನಿಂಬೆ ಸೌಮಿತ್ರಗತಿಶಯದಲಿ ||

ವಿಮಲನೀತ್ರಗಳನ್ನಿ ಕಲ್ಪಮೆನಿಸಲೆ ವಿಫಲ |

ಭ್ರಮಣೆಯಂ ತೋರುತಿಗೆ ಕೃತ್ಯಗಳ್ ನಿಟ್ಟುಸುರ |

ಸಮದೇಭ ಮೈರಿಯೂಲೆ ಗರ್ಜಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ಸಣ್ಣ ನೋಳೆ ಲೋಪದಿಂದ || (1)

ಜಗತ್ತೊಳ್ಳುಬಧರ್ಮ ವಿಗುಣ ವೂಗಲ್ಪುಗುಣ |

ಬಿಗುಮಿಗೆಯ ಪರಧರ್ಮ ಮತಿಭಯಪ್ರದಮೆನುತ |

ಸುಗುಣ ನೀತಿಗ್ನುರತಿ ನಿವೃಣರಾಡುವ ನುಡಿಗಳೊಂ ಚಿತ್ತಕಜ್ಜಾತಮೇ ||

ಮಿಗೆ ಂತಿ ದಾಂತ್ರಿಳ್ಳುಪ್ರಕುಲದಾಚಾರ |

ವಗಣಿತ ಮಹಿಮಾಲರದನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳದೆ |

ಬಗೆದರಿಗೊಡಲುಗಳ ಬಾಳ್ವರತಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕ ಮಿಶ್ರತಮೆನಿ ಪೊಲಾ || (2)

ಅತಿಶೌರ್ಯ ಧೃತಿ ತೇಜಮಾಧಾಪ್ಪ್ಯೋ ಮಾಜೆ ಮೋಳೆ |

ಕ್ಷುತ ಕತುಕಾಲಮೆನಿಸಿ ದಾನವೋತ್ಸವಭಾವ |

ಮತಿಯಿಂದಲಿವ್ವದೇ ಕ್ಷುತ್ರಧರ್ಮವನುಳಿದು ಬಡಪೂರ್ವರಂತೆ ನುಡಿಯ ||

ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ಕರಗತದ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಾನ್ನೆತ್ತ |

ಕ್ಷುತಿಗೈವ ಕಕ್ತೊಲ್ಲವವಕ ಮೆಂದೆನುತ |

ಸತ್ತಿನೋದರರ ನುಳುವುದಾವ ಧರ್ಮಮಿದಾವ ಕೂರನಮ್ಮತ ಲೋಕದಿ || (3)

ಬಲಶೌರವದ ನತ್ವಮಿಲ್ಲ ದಧವೂಧಮರು |

ಪಲವು ನೀತಿಯ ನೋಸಿ ದೈವಕೃತದಿಂದಲ್ಲ |

ದೊಲಿಯದಧಿಕತೆ ಯನುತನಾಥವಚನಗಳಿಂದ ಪಲಬುವೆರನೇಕ ವಿಧದಿ ||

ಅಲಭು ಬಲಶೌರ್ಯದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ಕತುಗಳ್ |

ನರೆದೊಲಿದು ಕಡಿಬಂಡಗೈದು ಭೂತಾಳುಗಂ |

ಮೆಲುವಿತ್ತು ಗಲಪಾಂತು ತೋರುವೆಂ ಕತ್ತಿಯಂ ದೈವಮೇನಧಿಕಮೆನಗೆ || (4)

ಬರಲಿಂದನ್ನಿಯಮ ನಿರುತಿ ಪಾಶಿಯಾ ಮಗುಳೆ |

ಮರುತ ಮೈತ್ರವಣ ವೃದ್ಧಕೇತನಕೋಪದಿಂದ |

ಕರಚಾರಗಳ ಧರಿಸಿ ನಿಜಬಲೋತ್ಸುಕ್ಯಮಂ ತೋರುವುದೆಂದಿಚ್ಛೆಗೈದು ||

ತರಿದು ದಿಗ್ಬಲಿಗೊಡುವೆನಾವದೈವವು ಬಂದಾ |

ಮರೆಯಾಗಲದರನುವ ಪೀರುವೆಂ ರವಿವಂಕ |

ದರನುಗಳ ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ವಿಕ್ರಮಗಳಂ ತೋರ್ಪನೀ ಸಮಯದೊಳಗೆ || (5)

ಕಿಡಿಗರವ ಕೊಡಲಿಯಂ ಪಿಡಿಮ ಕಡುಗೋಪದಿಂ ।

ಪೊಡವಿಯರಸುಗಳ ಮೂರೇಳು ಬಾರಿಯು ಕಡಿಯು ।

ತೊಡನೆವರ ಕೇಳಿತದಿ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಂ ಗೈದು ಮಹಿಯ ನಿಜಕುಲಕರ್ಪಿಸಿ ॥

ಪಡೆದ ಜನಮಂ ಕೊಡನಸುತ ಸಪ್ತಸಾಗರವ ।

ಕುಡಿವನೊಕ್ಕುಡಿತೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಬಡಪೂರ್ವರಿಂ ।

ತೊಡನೆ ಕಾರ್ಯವಂಗಳನಲಾತ್ಮಿಯ ಧರ್ಮಮಂ ಪುಸಿಗೈವುದೆಂತಿಳಿ ಯೊಗು ॥

(6)

ಭರತನಾತನೆ ಮಾವನಿವಗೆ ಪಡಿಬಲವಾಗು ।

ವರಸುಗಳ್ಳನ್ನಾತೆಯಾ ವಸು ತಿನಿದೆಮ್ಮು ।

ದೊರೆ ತನವ ಸೆಳೆದ ಜಲರಾದಿಗಳ ಮಾಂಸ ವಸ್ತ್ರವ್ಯಲೋಹಿತದಿಂವಲಿ ॥

ವಿರಚಿಸುವೆ ಕಾಕನೀ ಭೂತಗಣಕೌತೂಹಲವ ।

ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ ನೋಡಲಿನ್ನ ಬುಡಸಾಹಸವ ।

ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸಂವತ್ ಭೈರವಾದಿಗಳೆನಗೆ ಡಿಂಗರಿಗರೆನಿವೆ ಕ್ಷಣವಿ ॥

(7)

ಅದಿತ್ಯವಂಶ ಸಂಜಾತರಸುಗಳೆಲ್ಲ ।

ಮೇದಿನೀಪಾಲಕಂ ಗೈದು ಜಹಪಿಧದಕ್ವು ।

ಮೇಧಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಪೋಡೆಸ ಮಹಾದಾನದಿಂವ ದ್ವಿಜಕುಲವ ನಲಿಸಿ ॥

ಮೋದದಿಂವಣೂಗರಂ ಪಡೆದು ಸುಖವಡೆದು ।

ನೋಡರಾದಿಗಳ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯು ।

ಹಾದಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲದೀ ಪರಿಯಾರು ಸಾರಿದರ್ಬನವ ಮನದಿ ॥

(8)

ನಿರಪಿದೀ ಸಂಭಾರದೊಳು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ।

ತಂದಂತರಾಯಗಳ ತೀವ ತರ ವಾಯಂ ।

ಜರೆದು ಮುಖವ ಮರೆದು ತಾಯ್ಲೆತಿ ಸುಖವಡೆವೊಲನಗುಮೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ॥

ಚರಣಗೇವಕನಿದ್ದು ಫಲವೇರು ಸಮಯಕಂ ।

ದೊರಕದೊಡೆ ಭಾನುಕುಲ ಸಂಭೂತಕಥಿನಾಥ ।

ನಿರವಿಗಲಂ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಾಹುದು ಕರಗತಮಾವ ಧರಣಿಯಂ ಬಿಟ್ಟರುಗಲು ॥

(9)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ವಸುಗಳ ವೈಶ್ವಗವಿರೋಧ ।

ಕಲನಾಭಿಷೇಕ ಕುತುಕಿತ ಮನಿಸೆ ಹರುವಸಂ ।

ಕುತಮಹಾದೀಪೋಕಪಾಲರಂ ಪಡೆವಖಿಳಭೋಗಗಳಂ ಜುಂಬಿಸಿ ॥

ನಲವಿಂವ ಪರಿವಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ನಿಜಪ್ರತೃ ।

ಕುಲಮೊಂದು ರಕ್ಷಿಸುವೊಲಿತ್ತಾ ತನಯನ ಕರೆಕೆ ।

ಸಲಿತೋದಾರ ಸತಪೋರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೆ ಗಮಿಸುವುದೆ ಸದ್ಧರ್ಮವು ॥

(10)

ಸಿರಿಯ ಬೆರಗು ಸಾರ್ಥಿ ನರಗುರಿಗಳಂತೆ ವನ ।

ಕೆರಗುವರೆ ಕರಚಾವ ವರಪಾದ ಮಕುಟಗ ।

ಳ್ಳೊರೆಯೊ ಜನರಂಜನವೊ ಕಾರ್ಯಕೇಂಕಾರಣಮೊ ಪುನ್ನ ಸಂಸಕ ಸೂಚ್ಯಮೋ ॥

ಪೆರೆದ ದೊರೆಗಳ ಗುಂಪು ಪರಿಪಾಸಗೈವರೀ ।

ಪರಿಯಾದುರ್ಯಾಸ ಘಟಿತಮಾವ ಬಾಳ್ಕಿಗೆ ಮನ ।

ಸ್ಮರಿಸಲೇನಿವ ನೀತಿಯಲ್ಲ ಗಮನವು ಸಲ್ಲ ಪುರುಷ ಸೂಚಕವಿದಲ್ಲ ॥

(11)

ಎನುತ ವನವಾಸಕಂ ಸನುಮತಿವ ಸುತನ ನುಡಿ |
ಯನು ಕೇಳಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಯತಿಗೋಕದಿಂ ಬೇಳ್ವ |
ಳೆನ್ನದ್ದು ಮೃದುವೂರ್ವವೊಡುಬ ನಿನ್ನಿಂದಲಡಸುವುದು ದುಕ್ಕರಿತವು ||
ಜನಮನೋಹ್ಲಾದಿ ಕರಾಣಾವನಧಿ ಭೂತಹಿತ |
ದನುಕಾರಿ ಮನುಜೋತ್ತಮೇತ್ತಮಂ ನೀನೆನ್ನ |
ಮನಕೆ ಸಂಕ್ಲೇಶಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವುತುಚಿತಂ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳ ತಿಳಿದು (12)

ಸವತಿಯಾರ ನಸುವೆ ಸಂಕಟಗೊಳುತಲನುಪದೆ ||
ಳವರ ದುರ್ವಾರಗರ್ಗಿತ ವಾಕ್ಯೊಂಡಿಂ |
ನವನವೋನ್ಮೇಷಗಳನಾಲಿಸುತ ನಾನಂತು ಬಮಕುವೆಂ ದೀನೆಯನಿಸಿ ||
ಭವದೀಯ ಪಿತ್ರವಜನವಿಂದ ಬನಕೈದುವರೆ |
ತವಕದಿಂದೆನ್ನ ಕರವೊಯ್ಯೆ ಸುಯದಿಂದಿರ್ಬೆ |
ಬವಣಿಗೊಳುನಲ್ವೆಡವೆಂದು ದೀನತೆಗೊಂಡ ಮೂತೆಯೊಡನಂತೆಮನು || (13)

ಭರತಂಜಕಾವಚನ ವಂಜನಾವನನಿಸಿ |
ನಿರವಧಿಕ್ಲೇಶಕಂ ಮತ್ಯತದೇಳಾಧಿಕ್ಯ |
ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ನಮ್ಯಮನದಿಂಪಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮಮಳತಮಾಮು ||
ಮರದೊಡೀಶಾನ ಸೇವೆಯ ಸತಿನೃಕಂಸತೆಯ |
ನಿರಾಗೆಯಹಳದರಿಂಪಲಿ ಮೂರ್ತಿಯಿಪ್ಪನ್ನ |
ದೊರೆಯ ಶುಕ್ರಾದಿಯಲ್ಲ ಪ್ಪುದೆ ಪರಂಧರ್ಮಮಿಮ ಸನಾತನವು ತಾಯೆ || (14)

ಉಪವಾಸವ್ರತ ಕಥಾಶ್ರವಣ ಗುಪಿತಾಸ್ತುಯ |
ಜಪತಪೋನಿರತೆಯೊಡುದು ಭರ್ತ್ಯ ಸೇವೆಯಿಂ |
ದಪಗತ್ತವ ಪಡೆದೊಡಾಕೆ ಪಾಪಿನಿಯನಿವಳುಮ ಲೋಕಸಮ್ಮತದ ||
ಉಪಚಾರದಿಂಭರ್ತ್ಯ ಶುಕ್ರಾದಿಗೈವನು ||
ಗಪುಪಿತಸ್ವರ್ಗಾದಿಪದವಿಗಳ ಸುಖವು ಬಹು |
ದುಪಮಿಸ್ತೊಂತಹುದು ತಾಯೆ ಪರಿನಾಯಕನೊಳ್ಳಲೇಂ ಪಲಮಪ್ಪುದು || (15)

ಜಡಬಧಿರ ಮೂಕಾಂಧತೆಯ ನಾಂತನಂದೊಡಂ |
ಪುಂಡ್ರಪತಿಯಾದೊಡಂ ಸತಿಗೆ ಪತಿಯಾದೈವ |
ದೊಡನಿದಕೆ ಬೇರೊಂದು ವ್ರತ ನಿಯಮ ತಪಗಳಂ ದೊರಕವಲಿ ಸದ್ಗತಿಗಳು ||
ತುಡುಕಿದುದು ಕ್ಲೇಶ ಸುತ ವನಕೆ ಗಮಿಸಿದನೆನ್ನ |
ತಡಗಡಿಗೆ ಸರಸಮಂದ . . . ಕಳುಪಿ ಚಿತ್ತಮಂ |
ಪಿಡಿದು ನಡೆವುದು ಲೋಕಸಮ್ಮತಂ ಶ್ರತಿಮತಂ ಬೇಳ್ವೊಡಾನೇಸರವನು (16)

ಪತಿಯ ಸೇವೆಯೊಡೊಡಾಕೆ ತ್ರಿಭುವನವೂಷ್ಯ |
ಳತಿಶಯಾದಿವಿಳಿವ ದೇವರ್ಕಳಂ ಸಂಪ್ರೀತಿ |
ಯಾತರೆನಿಸಿ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತವರು ನಾಡಿದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ನಿಜಮೆಂದೆನಿವುದು ||
ಮತಿಯುತರು ಮೆಚ್ಚುವೆಂದದ ಸಡತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು |
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಮಹೋನ್ನತೆಯೊರ್ಪನಾಥಿಯ ತೆರದಿ |
ಸುತನೊಡನೆ ಬನಕೆ ಬಹುದನ್ಯಾಯಮಾಭಯಕುಲಕಪೇರ್ತಿ ಸಂಜನಿವುದು (17)

ಧವ ಜೀವದಿಂ ಮಹಾರಾಜ ನೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ |
 ಲವಲವಕೆಯಿಂ ಚರಣ ಧೂಳಿಗಧಿಕ್ಯತೆಯಾಗ |
 ದವಿರಳಕ್ಕೇಕಮನ್ನಿತ್ತು ಒಹಾದನುಚಿತಂ ತಾಯಿ ಪ್ರಿಯಮೆಂದಿವುದು |
 ಭವದೀಯ ವಚನಮಂ ವಿೂರದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ |
 ಕುವರ ಭರತಂ ನಡೆವ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನುಪಿವೇಕಿ |
 ಭವಣೆಯಾದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ಯೋದ್ಭುತಹೆ ಬೇಗ ಧರ್ಮನುಸಾರವಿದು (18)

ನೆಲದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂ ವಿದಯೇಂದ್ರಿಯಂ ಜಲದಿ |
 ಜ್ವಲನನಿಂ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳ್ಳು ಪ್ರಾಣಾಪಿಗಳ |
 ನಿಲಿನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಜೀವಾದಿ ತತ್ತ್ವಗಳ್ಳುದೈವಂವೀಡೇಹವು ||
 ಒಳಗೆ ಪದಿನೇಳು ತತ್ತ್ವಾತ್ಮಕಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವದ |
 ರಲಘು ವಿಕೃತಿಯ ಕಾರಣಾಹ್ವಯಂ ತನುಗಳೊಳ್ |
 ಗಿಲುಕದಿಕ ಪರಬೋಮೈ ನಿರ್ವಿಕಾರನುತುಲಿಯ ಸುಖಜನಿವುದನಭಿ | (19)

ಇದಿರೊಳಗೆ ತೋರ್ಪುದದು ಪೃಥ್ವಿ ನೋಳ್ಪುದೆ ದೃಕ್ಯ |
 ಚದುರ ನೇತ್ರವು ದೃಶ್ಯಮದ ಕಾಣ್ಬವನದೃಕ್ಯ |
 ಪದುಳವಹ ಮದ್ದೃಶ್ಯಮದನೋಳ್ ಬುದ್ಧಿಯೇದೃಕ್ಯ ಮಾತ್ರಬುದ್ಧಿಯಾ ||
 ಹದನನರಿತವ ಸುಕ್ಷ್ಮಿಯೋಲೂಲವೃಕ್ಯಹುದು |
 ಮದಂದಲಪ್ಯಮಿಲ್ಲೆಂದು ಪರಿಕೆನೋಡೆ |
 ಹೃದಯ ದುರ್ಗಂಧಿ ಶಿಥಿಲಪ್ರಾಯಮಾಗುವುದು ಸುಖವು ಸಂಭೂತಮಹದು (20)

ಶೋಕಮೋಹಾದಿಪ್ರಾಪಂಚ ಮೆಲ್ಲಂಚೆತ್ತ |
 ದಾಕಾರಮದರ ಜೇಷ್ಠಗೆ ಪ್ರಾಣಮಾರಾತಂ |
 ಜೋಕೆಯಿಂದಾರಮಾರತಂಡಲೆಮ ತಾಣದೊಳ್ಳಲಿಸೆ ಮಾನಸವೃತ್ತಿಯ ||
 ಜೋಕೆಯಿಂದುದ್ಭವವುದಕಲಂಕವೃತ್ತಿ ನಿಜ |
 ಶೋಕಾಪಹರ ಕತ್ತಿಯಾದರಿಂದ ಶಾಂತಿತಾಂ |
 ಪ್ರಾಕಟವುದಧಿಕತರದಾನಂದಗಂಧಾವಂ ಕಶ್ಲೋಲರಹಿತಮೆನಿಸಿ || (21)

ತಿಳಿದೀಪ್ರಪಂಚಮಂ ಕನಗಂದು ಶಾಂತಿಯ |
 ನ್ನಳವಡಿಸೆ ವಿಜನಮಹ ರಾವಿನೊಳ್ಳುಬ್ಬರ್ದು |
 ಬೆಳಕದಿವೆಗಳಮುಖಯದಿಟ್ಟಿಗಳ ನಾಸಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ನೆರೆಗೊಳಿಸೆ ಬಳಕ ||
 ತೊಳಲುವೀ ಮರುತನುಂ ಸ್ತಂಭಿಸುವದರಿಂದ |
 ತಳುಕದರೆ ಮನುಲಿವುದೈಕೆ ನಿಲಂತರವಿ |
 ಬೆಳಗೆ ಖಂಡಾಕಾರದಲಿ ತೋರ್ಪದಾಸ್ಥಿತಕ ಕಲಕನ್ಠ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ || (22)

ಇಂತು ಸತತಾಭ್ಯಾಸ ದಾರ್ಢ್ಯಮಾಂತಿಕ ಮನಂ |
 ಶಾಂತಿಯಂ ಪೊಂದಿ ಬಿಡುವುದು ಬಾಹ್ಯವೃತ್ತಿಯಂ |
 ಅಂತರಂಗದಿ ರಮಿಸುತಾನಂದಮಯಮಪ್ಪದಾ ಬಳಕ ಕ್ಲೇಶರೋಡೆ ||
 ಚಿಂತೆ ಮೊದಲಾದವಂಕುರಿಸಲಮೃತ ತನ್ನ |
 ಸ್ವಾಂತಮಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತೋರದದಂ ಜನ |
 ಬ್ರಾಂತಿ ಜಗುಳುವುದಮಿತ ನಿಜಬೋಧಿಯಾದ್ಭುತವಾಗಿ ಸೌಖ್ಯವನೀವುದು (23)

ಈ ವಿಧದೊಳನುಡಿಸಂ ನಿನ್ನೊಳಾಪೋಚಿಸಲ್ |

ಸಾವಧಾನದೊಳಬಿಳುವಿದೆಯನಿರಸನಮಹುದು |

ನೋವುಸಂಕಟಮೆಂಬ ಬೆಸರಿಲ್ಲದೆ ಸುಖದೊಳುರೆ ಮದಾಗಮನ ತಾಯೆ ||

ರಾವಿನೊಳಗಿರ್ದಂತೆ ತೋರ್ಪುದು ನಿಜಕರಿತ |

ಪವನೀಕೃತ ಮೆನಿವುದದರಿಂದಲಿಹಪರಗ |

ಳೋವಿ ಕರಬದರೋಪಮಿತವಾಗಿ ಕಾಣಬ್ರಹ್ಮವದಿದು ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯೆ ನಿತ್ಯ || (24)

ಎಂವೊಡ ತತ್ವಯುತವಾಣಿ ಶೋಕತಾರವ |

ಬಂದೀಕರಣಗಯ್ಯೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ಚಿದಾ |

ನಂದಮಯಳೆನಿಂ ತನಯನೊಳಿಂದಳಯ್ಯೆಕೆಲ್ಲದಿ ಪುರಾಕೃತದನರಿಗೆ ||

ಬಂದಡಸಿದಲ ದುಳವುದೆ ಸತ್ಯವನುಸರಣೆ |

ಯಂದೈದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರಮಂ ಹೃದಯದಂತೆ |

ಪಿಂವಳುಪಿ ಬಂದುದಂ ಕಾಣೈಯಿಂ ತತಿಹರಾವದಿಂದ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮಾದನಿ || (25)

ತೋಗಿಸುತ ಚಿತ್ತದಾಯಾಸ ಮಾನೈನೈಮಂ |

ಜಲಮಾವಸ್ಪೃಶನೈಗೈದಾರಂವ ನಿರ್ಭರದಿ |

ಪಲಬಗೆಯ ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಗೈಂತೆಂದಳಬಾಹ್ಯರಾಮಭವ |

ನೊಡೊಳುಳ್ಳವನಾಯ ಪೌರಾಣಮಾಬ್ಬನುಡಿ |

ಯಲಿ ಸಾರಭೂತಪರಮೆಂದಾವಧರ್ಮ ಸಂ |

ಕಲಿತಮೆನಿಸಿದೆ ಮತಿಯ ಧೈಯಿಂವಲನಿಯಾತ ಧರ್ಮ ಸಲಹಾಗೆ ವೃತ್ತಕ ||

[(26)

ತಂದಿತಾಯುಗುದೈವ ಕುಳೂಗೊಯಿಂದಾದಿತ |

ಬಂಧುರದ ಸತ್ಯಮೇ ಸಲಹಲನುಡಿದ ದೀನ |

ಬಂಧು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿತ್ಯಸ್ತೃಜಲಗಳ್ ರಕ್ಷಿಸಲಹೋರಾತ್ರದೊಳ್ ||

ಕೊಂದದ ಸಮಿತ್ಯ ಕವಿತ್ರವೇದಿಕೆಗಳಾಂ |

ಜಂದಜಂದದ ವೈಕ್ಯಶೈಲಕ್ಷಪಾಹರದಗ |

ಳೊಂದಿರುವ ಪತಗ ಪನ್ನಗ ಕರಭ ಸಿಂಹಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಲಹಾಗೆ ನಿನ್ನನು || (27)

ಸುರಪಶಿಖಿ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲರಲ್ಲರಾಂ |

ಹರಿದಕ್ಕನೋಮಾದಿ ಗ್ರಹಗಳಾಂ ನಕ್ಷತ್ರ |

ನೇರನಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ್ನುದೈವಧ್ಯಾಧರರ್ ಸಾಧ್ಯಪನ್ನಗಯಾಹರಾ ||

ಮರುತರಾಂ ಸೇನಾನಿ ಸಾಗರಂಗಳ್ವರಾಪ |

ನೇರವಿಗಳ್ ಋತುವಾಸ ಪಕ್ಷದಿನರಾತ್ರಿಗಳ್ |

ನಿರುತ ಸುಖಮಂ ಕೊಡುಗೆ ಶೋಭನ ಪರಂಪರಾವಸತಿಗಳ್ವೃತ್ತನಿನಗೆ || (28)

ಕೊರ ಕರ್ಮಗಳೆನಿಪ ಬೈರಾಚರಕ್ಕಸರ್ |

ತೋರವಿಧಧರ ಕೇಟವಂಶಗಳ್ ಪಾಂಸದಾ |

ಹಾವಿಗಳ್ವೊಡೆಯಂ ಕೊಂಡೆನ್ನದೆನೆಯಿಂದ ಸಂತಾಪ್ಸರನಿಗೆಮಾದದಿ ||

ತೋರದೆಂದಿಗು ದೋಷಲೇಕಗಳ್ ಲೋಕಗುರು |

ಸಾರಸಾನನ ಮಾಬ್ಬ ದೇವರ್ಷಿಮಾದಯಮಾ |

ದಾರಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣದಾಯಕರಪ್ಪತಪ್ಪದೀ ವಾಣಿಯೊಪ್ಪ ||

(29)

ಎಂದಖಳದೇವರ್ಕ್ಕಳಂ ಸುತಿಸಿ ನತಿಸುತಾ |

ನಂದದಿಂ ರಾಮಮಂಗಳವೃದ್ಧಿ ಗಳವೃದ್ಧಿ |

ಯೆಂದು ಭೂಸುರರಿಂದ ಕ್ರತುಭಾಷಾವಾಹನಂಗಳೊನೆ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನಾಗಿ ||

ಗಂಧಮಾಲ್ಯಂ ಕುಕ್ಕ ಸರ್ವಪಂ ಫೈತಚರಗ |

೪೦ದ ಪೂಜಿಸುತ ಹುತಹವ್ಯಾವಶೇಷಮಂ |

ಜಂದದಿಂವಂ ಲಿಯಾರಚಿಸಿ ವಿಪ್ರರತುಷ್ಪಿಗೊಳಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳತ್ತಾ || (30)

ಬುಧರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಭೂನಿಸತ್ಕಾರದಿಂ |

ವಿಧಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಮಜಂದ್ರನೊಡನಿಂತೆಂದ |

ಳದಿತವೃತ್ತಾಸುರನ ಮುನಿನೋಸುಗ ಕರಣದಿಂದಾವ ಮಂಗಳವನು ||

ಮಾದದಿಂದ ರಚಿಸಿದಳ್ಳ ಮತ್ತಾನುಮಂಗಳಂ |

ಪದುಳದಿಮರೋಗವೃಥ ಗಾತ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥಮಂ |

ದುದಿತಮೆನಿಸುತ ಶೀಘ್ರ ಪುನರಾಗಮನ ಗೈವುದೈನೆ ಪುತ್ರಕ ಸಂತತಂ || (31)

ಅರಾಣನಣ್ಣಂ ಸುಧೆಯ ತರಗೈದುಸವನರದಿ |

ವಿರಚಿಸಿದಳಾವ ಮಂಗಳವ ವಿತಾಡೇನ |

ಸುರರಂಬುಧಿಯ ಮುನಿನ ಹರಿಪ್ರವಿಕ್ರಮನಿನಿಸೆ ಸಮಯದೊಳಗದಿತ ಮಾದದಿ ||

ಸುರಾಚರವ ಮಂಗಳಮದಾವುದಂ ಮಾಡಿದರ್ |

ಳುರುತರದ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳೆಲ್ಲ ಕುಭಕರವ |

ನಿರತ ಕರೆಯಲಿ ರಾಮ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಧಾಮ ನಿನಗೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ || (32)

ಇಂತೊರೆದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಾಂಶೋಪಣೆಯಮಾಡಿ |

ಕಾಂತಿಕರ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಸ-ತೋಪಧಿಗ |

ಳಂ ತಳೆದು ಪರಸಿ ಕರತಳ ಕರ್ಪಿತಂಗಳೈದು ವಸ್ತ್ರಕವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ||

ಸಂತೋಷದಿಂದಪ್ಪಿ ಪುತ್ರ ಕೇಳಿಸ್ಸುದಲೋ |

ರಂತೆಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ನಿರೋಗ ಸುಖಮಯನಿಸಿ |

ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಂದು ದೊರೆಯಾಹುವನಿಟ್ಟನುಮೆ ಬೇಗ ಮತ್ಪ್ರಾಣ್ಯವಕದಿ || (33)

ಜನಪತಿಯ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಕೆ ಸಾರ್ಜಿ ಬೇಗದಿಂ |

ವನವಾಸವಂ ಕಳೆದು ಮುನಿಜನವ ಸಂತೈಸಿ |

ಪುನರಪಿಮದೀಯ ಪತ್ತಣಕ್ಕೈದಿ ಪಟ್ಟವಣಿಯಾಗದೊಳ್ಳೈತು ಬಳಕ ||

ಮನುಷ್ಯದರಸುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕುಡಿಸೊಳಪ್ಪ |

ದನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾರ್ಧಿಯೊಳಗೊಲಾಡಿ |

ಜನಯದಿಂದಪುಜಿಸುವೆಂ ಮನ್ನನೋ ರಥಗಳನ್ನೀವನೀ ಗೋತ್ರದೇವ || (34)

ಪರಿಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಯಾಗರಾದ ದೇವಾದಿಗಳ್ಳ |

ಪರಮಾರ್ಥದಿ ಮಹಾಸುರ ಪನ್ನಗಾದಿಗಳ್ಳ |

ಕರುಣದಿಂ ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವರೆನ್ನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥರೆನಿಸಿ ಮಾದದಿ |

ತರುಣ ಸುಖದಿಂ ಬಪ್ಪುದೆಂದೊರೆದು ಬಲವಂದು |

ತಿರುಗಿ ಪುನರಪಿ ಪರೀರಂಭಣಂ ಗೈವುತಲಿ |

ಶಿರದಗ್ರವಾಘ್ರಾಣದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಳಮಿತ ಹಾಡದಿಂದ || (35)

ಈ ವಿಧದಲೊರೆದ ಮಾತಾಚರಣಕ್ಕನುಮಿಸಿ ।

ಸಾವಧಾನದೊಳವನಿಜಾತೆಯಿಪ್ಪರವನಿಗೆ ।

ದೇವನನ್ನಿಭನ್ನೈದುತಿರಲಿತ್ತ ಭೂಜಾತೆ ಸಿರಿಗಂತರಾಯದೆಡೆರು ॥

ತೀವದಾದದಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರೋಪಚಾರದಿಂ ।

ದೇವರ್ಕ್ಕಳಿಲ ರಂ ಪ್ರಾಜನುತಲಿರುತಿರ್ದ ।

ಛೇದನದ ರಾಜಕೀಯಂಗಳೇ ನೋಂದರಿಯವತುಳ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥ (36)

ಪತಿಬರವನಿಟ್ಟುಸುತಲಿರುತಿರಲ್ ರಾಘವಂ ।

ಸತತಗತಿ ವೇಗದಿಂದೈತರಲ್ಪಂದಿರಕೆ ।

ಕ್ಷೀತಿಯಾಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತ ಭಯದಿಂದ ಬೆಸಗೊಂಡಳೆಗಿ ಪದವಂಕವಗಳಿಗೆ ॥

ವ್ಯಥಿತವಾಗಿದೆ ಪೂರ್ಣಕೆಯ ಪೋಲ್ವಾನನಂ ।

ಪತಿತಮುಕ್ತಾಫಲಿತ ಕೆರುಬೆಮರಿನಂಕುರಿತ ।

ಗತಿಯನಾಂತಿಹುದದೇಂ ಕಾರಣಂ ದಯದಿಂದ ತಿಳುವಬೇಕೇ ಮಾಂಧ್ಯಮಂ ॥ (37)

ಇದನ ಕೆಯತಿಕಯಕ ನಾಣ್ಣೆ ದುಡೊ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯಂ

ಚದುರ ಸುಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಚಾಮರಂಗಳ ಬೆಡಗ ।

ನದುರಿಸಿದವೊ ಸಿತಾಶ್ಯಗಳಂದಲಕಾರವೆತ್ತ ರಥಭದ್ರದಂತಿ ॥

ಸದುಗುಣಂಗಳನುದಿಪ ವಂವಿಮಾಗಧರಲ್ಲಿ ।

ಯಾದಿಸಿತೇಂ ಕತದೊಳ್ತದಾಸೀನ್ಯವೊವಿಧವ ।

ಸದಯವಿಸ್ತರ ಗೌರವೇಳ್ಕೊಂದು ಬಿನ್ನೈವಿಸಲಸೆಯೊಡೆನಂತೆಂದನು ॥ (38)

ಕೇಳುಧರಣೀಜಾತೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಚಾರ ।

ಮಾಳುಭೂಪೋತ್ತಮಂ ಬೊಟ್ಟ ನಂಪ್ರೀತಿಯಂ ।

ತಾಳು ಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆವರಗಳೆರಡಂ ಕೊಟ್ಟಪೀತೆ ಸುರನಾಥನೆಡೆಯ ॥

ಆಳಯಿಂದರುಹಾಗಲಾಕ ಕೇಳದಳುಂದು ।

ಬಾಲಕಗೆ ಯಾವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನಿತ್ತುವನ ।

ದಾಳಕೆಗೆ ರಾಮನಂ ಕಳುಪಬೇಕನೆ ತಾತನೊಪ್ಪಿದಂ ಧರ್ಮದಿಂದ ॥ (39)

ಪದಿನಾಲ್ಕುವರಾಜ ವನವತಿಕಯಗಳನು ನೋಡಿ ।

ಮಾದದಿ ಬಪ್ಪಂತೆನೆಗೆ ನೇಮಿಸುತ ಭರತಗ ।

ಭೃಗುದಯಮಂ ಪಾಲಿಸಿದರಬಲಮಾನಿಸನ್ನತದಿ ಸತ್ಯವೊಪ್ಪಿರದೆ ॥

ಅದರಿಂದಲಾವಯ್ಯನನುಮತಿಯಾಲ್ಪಿದಿಮಾನಿ ।

ಹೃದಯಸ್ಥ ಮಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಕಾರಣ ಇನರ ।

ಪದುಳದಲಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಬರ್ವ ಕ್ಷೈಪ್ರಮಿದೆಂದು ತಿಳಿದಿಹುದು ಚಲನೆಯುಳುದು ॥ (40)

ನಿರತನಿಯತಾಹಾರ ವೆರಸೆಕಾಲ್ಪದಲಿದ್ದು ।

ಹರಿಯಂ ಯಥಾವಿಧಿರೂಪಭ್ಯರ್ಚನಂ ಗೈದು ।

ಪರಮಧರ್ಮಿಗಳು ದಶರಥಮಹೀಶಗಂ ಪಂದನಂ ಗೈದು ಬಳಕ ॥

ಚರಣಸೇವೆಯೊಳು ಮನ್ಮಾತೆ ಕಾಸಬೈಗಂ ।

ಹರುಡಗೊಳನುತ ಉಳದ ತಾಯ್ಗಳಂ ಚಿತ್ತಾನು ।

ಸರಣೆಯಿಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಪ್ಪ ಪದವಿಯ ನೋಡುತಿಹುದಚಲಿಯಾನಂದಿಸಿ ॥ (41)

ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೆಮ್ಮನುಬರವರೀವರೂಂ ।

ಕರುಣಾಕಲಿತರೆಮಗೆ ಬೇವನೋರಮವುತ್ರ ।

ವರಂದು ತಿಳಿದವರ ಲಾಲನೆಗೈವುತ್ರಘೋಷಿಸುವುದನುದಿವದೊಳು ॥

ದೊರೆಯಮ್ಮರಾಜ್ಯದಧಿನಾಥಶೀಲನಂ ।

ಭರಿತರಂ ಪೂರವನನುಚಿತಕಾರ್ಯಕೆಳಗಿದವ ।

ತರುಣನಾದರು ಶಿಕ್ಷೆಗೈವಕಾರ್ಯಪ್ರದಂ ಪಾಲಿಸುವ ಧರ್ಮವಿಧಿಮೆ ॥ (42)

ಭೂಮಿಶನೋಲುಮೆಯಂತಿದರ್ಪರಸುಸರಣಿಯಿಂ ।

ಬ್ರೇವಣಾರ್ಜನಂಗೆಯ್ಯುವೇಳ್ವುಮದಂ ಸತ್ಯ ।

ನೇಮಾನುಕಾರಯೆಂದೆನಿಸು ತಾತನ ವಚನವಂ ಮೊದಲಿತಮುದದೊಳು ॥

ಭಾವಾಶೀರತೆಯೊಂದಬಲಸಾಧ್ವಿಯುರ ।

ಸ್ತೋಮಾನುವೇದದೊಳ್ಳತಿಸುವಂತಿಹುದೆಂದು ।

ರಾಮಾಪ್ಯನಗರದಧಿನಾಥ ನಿಜವಲ್ಲಭೆಗೆ ಬೇಳ್ವ ಲಾಠಿ ನು ಪಾರ್ವತಿ ॥ (43)

(ಸಂಧಿ 10, ಪದ 461)

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಚನೆ ॥ ಸುಭುತರ ಮಾಧುರ್ಯದಾರ್ಪ ವಚನಂಗಳಂ ।

ಬೋಧಿಸುತ ನಿಜನತಿಗೆ ಸಂತಸಂಗೆಳುಸಿ ಕರು ।

ಜೋದಧಿಯು ದುರಕಾಂಕ್ಷಿಸಾರಸಗಳಂ ಕಾಳ್ಪೊಡುಬ್ಬಗದೊಳ್ಳಿತಾದನು ॥

ಬನಕೆ ಗಮಿಸುವೆ ನುಬಮೊಳುಕುದೆಂದುವಾಚಿಸಿದ ।

ಭನತರ ಸುನಾಣಿ ಕ್ರವಣೋತ್ಕಲಿತಮಾಗಲ್ವೆ ।

ವನಧಿಮೇಖಲೆಯುಣಗಿಯಂಬಕೆಗಳತ್ಯಂತ ಕಳೆಗೊಳಲೋಕನೆದೊಲು ॥

ವನಜಾತಸಾದಸಂದರ್ಶನದಲೌತ್ಸರ್ಯ ।

ಬಿನದಮಂ ಮೊದಲಿಸಲಾಸ್ಯರಾಜಿ ರಾಮನಂ ।

ಕಿಸಿನಿಂದ ನೋಡುತಂತೆಂದಳವನೀಜಾತೆ ಕೇಳು ಕೈಲೇಂದ್ರ ಜಾತೆ ॥ (1)

ಅತ್ತಮಾವಂದಿರಂ ಭಾವಮೈದುನರುಗಳು ।

ಮತ್ತತ್ತಜನೋಸಯಲಿಲ್ಲರುಂ ತಮತಮ್ಮ ।

ಬಿತ್ತರದ ಪುಣ್ಯಾನುಭವಿಗಳನಿಸುವರಲ್ಲ ದದಂದಲಿತರ ಜನಕೆ ॥

ಮತ್ತಾನೆಯೇನಿಲ್ಲ ಪತಿಯ ಭಾಗ್ಯೋದಯಮೆ ।

ನಿತ್ತದಕೆ ಸತಿಕರ್ತಗಳದರಿಂದ ತನ್ನನುಂ ।

ವತ್ತವರ್ವೊದಲಾದರಾರಿದೋಡೇಂ ಸುದತಿ ಗಧಿಪಗತಿಯನಿಕುಚಗದಿ ॥ (2)

ಧವನಲ್ಲ ದನ್ಯದೈವಂಗಳೂಂ ಮಾನಿನೀ ।

ನಿವಹರೆಲ್ಲ ಮೆನುತ್ತ ಲೋಕವೇದಂಗಳೊಳು ।

ಸುವೀಕೆಗಳ್ವೇಳ್ವರದರಿಂದಲಿಣಾನ ಪಶ್ಚಾಯಿಯಂತಿರೆನುತ ॥

ಅವಿರಳನ್ನೀಹದಿಂ ಬೇಳ್ವ ಪಿರಿಯರ್ನುಡಿಯ ।

ಲವಲಕೆಯಿಂದಾನು ಮೊರಬಲ್ಲೆನೆ ಬುಧ ।

ಪ್ರವರ ಭವದೀಯ ಚಿತ್ತಕೆ ತಿಳಿದುದೇನಿಹುದು ಬಿನ್ನವಿಪ್ರದೇನಿವ್ವದು ॥ (3)

ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿವಿಧಾರು ಪಕ್ಷಿಭೋರಾಕಾರ ।

ಮೃಗಮಿರ್ವದುರ್ಗಮಂ ಬನವಾದೊಡೊಂದನುಂ ।

ಬಗೆಯದಲೆ ಭವದೀಯ ಚರಣವೇವಾಸಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೈತವ್ವನು ॥

ನಿಗಿನಿಗಿದ ಸೌವರ್ಣ ಹವ್ಯಾಗ್ರ ಭೂಮಿಯೊಳ್ ।

ನೋಗಯಿಪಂದದಿ ಸಂತಸದಲಿರ್ವನೋರ್ವರೊ ।

ಶ್ರೀಗೆ ಮಾನವ ಮೈಸಿಕದಲಂಪದೀಯದೆ ನಿಯತ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನು ಬಿಡದೆ ॥ (4)

ಫಲಮೂಪುದು ಭುಕ್ತಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಶೈಲ ।

ಜೆಲುವನದನದೀ ಪಲ್ವಲಾನಿ ಸುಸ್ಥಳಗಳಲಿ ।

ರಲವಿಂದ ಭವದೀಯ ಚರಣಲನೆಯೊಳಾನು ಚೌಪಕೌತೂಹಲವನು ॥

ಖಲಿದಿರ್ವ ಚಿತ್ತಮಂ ಪಡೆವೆನಲ್ಲದೆ ಲೇಶ ।

ಜಲನಾತ್ಮಕಂಗೆಯ್ಯನುಂವಿದಿನದೊಳುಂ ದಿವ್ಯ ।

ಸಲಿಲ ಮಂಡಿತ ಕಮಲಕುಸುಮಾಕರಂಗಳನು ಕಾಣ್ಬೆನಾನತಿಹರಾದಿ ॥ (5)

ತೊರಿನತ್ತಿಯ ಸುಖಕತೌ ರೆನಿವುದೀ ಸೇವೆ ।

ಪಾರ ಚಾಪಲರಕ್ತಿ ದುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಡಿಪೆ ।

ಮೈರಿಯಂವರೂಪಿದ ಪಿರುರನು ಮತ್ತೆಯಿಂದ ಲೈತವ್ವ ನೋಡನೆ ಮುದದಿ ॥

ವೀರರಗ್ರೇಸರರ್ಥಹವರೆ ತಾವಿರಲ್ ।

ತೋರದೊಂದಿಗ ಕ್ಲೇಶ ಮದೊಂದುದಾರ ಕರು ।

ಪಾರಸದೊಳವ್ವಣೆಯ ನೀಯಾಳೊಂದು ಪತ್ತಿಗರಗಿ ಬಿಕ್ಕುಪಂ ಗೈದಳು ॥ (6)

ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯಲಾಹಾರ ವರ್ಜಿತಮಾಗಿ ।

ಯಿರಲದೇ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಮೆನಿವುದಿತರತ್ರ ಬಂ ।

ಧರದ ಸೌಖ್ಯದೊಳುರಬ್ಬರಕೋಪಮಿತಸಿಲ್ಲ ರುಚಿಸದೆನ್ನೆಯ ಮಾನನಂ ।

ಅರಿವೆ ಮರವೆಗಳಿಂದಲೀನಾದೊಡಂ ತಿಳಿಯ ।

ದರುಪಿದುದ ಮರದೆನ್ನ ಕರದೊಯ್ದದನುಮನದ ।

ಋತವಂತೆ ದಯಾಗೃಹದಿನೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸತಿಗಿಂತೆಂದ ವಿನಯಾದಿಂದ ॥ (7)

ಸಕಲ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂತಿಳದ ಮೂಜಗದೊ ।

ಳಕಲಂಕಕುಲದೊಳವತುಸಿ ನಿಯಮಾಚಾರ ॥

ಸುಕುಮಾರತೆಯನರಿತ ಸಿಲ್ಲದೀ ಪ್ರಾಕೃತರ ಪಾಸದಿಯಮೇಡಿಯಲ್ಲ ॥

ಪ್ರಕಟಕೋಟಂಗಳಾಗಾರ ಮತ್ತಾರಾರ ।

ನಿಕರ ಮೆಲ್ಲ ಮತ್ಯಪ್ಪಿ ಕರಕರಣೋದಣೆಯ ।

ನಿಕಟಮಾಯಾಸಫೋಯ್ಯೊಮದರಿ ಬನವ ಮನವಿ ನಿತ್ಯಸಬೀಡ ॥ (8)

ಎಲೆವನೆಯಲಿರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪರ್ಣಮೂಲಗ ।

ಳ್ವೆಲಗಳಂ ಮೆಲುವುದನಿಶಂ ನಿದ್ರಿಸಮನಿಸದು ।

ಪಲವು ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ಕೂರದಾರುಣನುಡಿಗಳೊಂ ಸೋಂಕೆ ಕಿವಿಗೆ ಭಯದಿ ।

ಸಿಲುಕದಿರಫಲ ನಿರಾಹಾರ ಕಾರ್ಥದಿ (?) ಜಪಾ ।

ಕಲಿತಮೆಂದೆನಿಸಿ ಋಷಿದೇವತಾತಿಥಿ ಪೂಜೆ ।

ಯಲಫು ಮತಿಯಿಂದ ಲನವರತ ಮಾಡಲೈಳ್ಳು ಬನದುಃಖಮೂಲಕಂದ ॥ (9)

ಬರಸಿಡಿಲ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಸಿಂಹಶಾರ್ವಾಹುಗಳ್ ।

ತರತರದ ಗರ್ಜನೆಗಳಾರುಕಲಭಃಪೀತಾರ ।

ದುರುಳನಿನ್ವೃದ್ಧಿಂದ ದುಃಖ ಸಂಭವಮಪ್ಪದೈನೆ ಸುತೃಬಲಿಯರಿಗೆ ॥

ಪರಿಪರಿಯಾಕಂಟಕಾರ್ಷೇಣ ದುಷ್ಟಾಹಿಗಳ್ ।

ನೆರವಿವ್ಯಕ್ತ ಕಂಕ ಗೋವಾಸಾಯಗಳ್ ಜಾಫೆ ಸಂ ।

ಕರಮನಿಸ ವನವನೀಂ ಬಯಸುತಿಹೆ ಹಿತಮೆಂದು ಕ್ಲೇಶಗಳ್ ಕಂಡೆಯದೆ ॥ (10)

ಕಾಲತ್ರಯದ ಸ್ನಾನ ಸಲಿದಾಹಾರ ಮುಂ ।

ಮೇಲಿನಿವ ಪುಜೋಪಹಾರ ಮಾಂತಾಮದಂ ।

ಕಾಲಕಾಲದಲಾತ್ಮಕಯಾದಿಂದ ಸಮನಿಪ್ತದು ಋಷಿಗಳಾಚಾರ ವಿಡಿದು

ಆಲಯಂ ತುಹಿನಕರ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಕರ ಪದ ।

ಜಾಲತಪ್ತರಾಗಿಪ್ತದನವರತ ಮಾಹಾರ ।

ಹೀಲ ತೈಜಸಸಾಲ ಮಾಧುರ್ಯಮದಿಂದ ಬನಮಸುಖಮನಿಪ್ತದಬಲಿ ॥ (11)

ಶಾರೀರಕವ್ಯಮಿನಿ ತನಿತೆರುತ ಸ್ತರಿಪೋ ।

ಡಾರಿಗಳವಡುವ ದಬ್ಬಾಸ್ತೆ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳ್ ।

ತೋರಿವದೆಯಾ ದೈವಿಲ ಕಂಟಕಗಳಂ ಕಳೆದು ಭಯಮೋಹಗಳವರ್ಜಿಸಿ ॥

ಚಾರಣಂಗೈವದತಿಸಂಕಟಂ ವೇಳ್ವಂತೆ ।

ಬಾರದದು ಕಾರಣಂ ಬನಕೆಬಹುದೆಂಬಿವಿ ।

ಚಾರಗಳ್ಸಾರಮೆಂದರಿತು ಸುಖದಿಂ ಗೃಹದೊಳಹುದೆ ಲೇಸನಿಪ್ತದಬಲಿ ॥ (12)

ಅತಿಕಠಿಣ ಕಠಿಣ ಕ್ರೂರ ಕ್ರೂರತರಮಾಗಿ ।

ಗತಿನಿರೋಧಾಸ್ತದದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ ಕುಭ ।

ಮತಿಮನ್ಯು ಮಾಖಯಾಗಿ ಮೆಲ ಗತಿ ವಿನಯದಿಂ ಒನ್ನೆಪಂಗೈದಳೊಲಿದು ॥

ಅತುಳದೋಷಗಳು ವನವಾಸಸಂಭವಮೆಂದು ।

ಏತತಥಾಪಾ ನಿರೂಪಿತ ಮಾಡುದೆಲ್ಲ ಮುಂ ।

ಪತಿಭವತ್ವದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದನೆಗೆ ಸುಖರೂಪ ಫಲವನಿತ್ಯಪ್ತದನುಡಿಸಂ ॥ (13)

ಕರಭಣಾರ್ಥಲ ಮೃಗಸಿಂಹ ಕೇಟಾದಿಗಳ್ ।

ಕರಿಸರಿಸ್ತವ ಪಕ್ಷಿಗಣಗಳೊದಿಗುಕಾಣ ।

ದರಿಯಬಾರದ ಫೋರರೂಪ್ರಳವಾದಡಂ ನಿಟ್ಟಸಲ್ಲಸ್ಮಾರ್ತಿಯ ॥

ಭರಿತ ಭಯದಿಂದೋಡಿ ಪೋಪವಾವಾವೆಡೆಗೆ ।

ಗುರುಜನಾನುಚ್ಛೇದಿಯಂ ಬವ್ವಿಪದನಂಗತಿಯ ।

ಪರಿಹರಿಸೆ ದೇಹಮುಂ ಧರೆಯೊಳರದಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದೆಣಿಸು ರಘುಕುಲೀಶ ॥ (14)

ಜರಣ ಸೇವೆಯೊಳರ್ಪ ಸೇವಿನಿಯದಿಕ್ವಾಲ ।

ಸುರನಾಥನಾದೊಡಂ ನಿಟ್ಟಸಲಸಾಧ್ಯವಿದ ।

ಧರೆಯ ಚನರೂಂ ಬಲ್ಲರೈನೆ ಮತ್ತಿತ್ಯಗೇಹದಲ್ಲ ಪರ್ಕಾಲದಲ್ಲ ॥

ಸುರಪಗುರು ಸಂಕಾಶ ಕಾರ್ತಾಂತಿಕೋತ್ತಮರು ।

ಪರಿಕೆಸುತ ನಿಜಶಾಸ್ತ್ರಮೆಲ್ಲ ಮಂ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ।

ಲೋರದ ವಾಣಿಯಸತ್ಯಮನಿಸದದ ಬತ್ತರದಿ ಬನ್ನವಿವೆ ಚರಣಯಾಗಕೆ ॥ (15)

ಋಣೋಡನೆ ಕಲಕಾಲ ಖರತಿಯಿಂದತಿ ಸುಖವ |
 ಋಣಗಲರಾಭವನ ವೇಳ್ಕೊಂದು ಸಾಮಾದ್ರಿಕದ |
 ಋಣವೇತ್ಯಗಳು ಮಾತೆಯೆಡೆಯ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವೇಳ್ವದಂ ಕೇಳರ್ಪನು ||
 ನನಿತೆಗೂ ಪತಿದೈವಮೆಂದೊರೆವ ಶ್ರುತಿತತಿಯ |
 ೧ ಸುಸರಿಸದಿರಲು ಸಂಭವಮಪ್ಪದಫು ಮುಂದೆ |
 ಜನಿತವಾಗದು ಸುಖಂ ಧಳೆವಾತು ಪಾರ್ವರಂ ಮನ್ನಿಸಲೈಳ್ಳು ಮುದದಿ || (16)

ನಿರತಿಯ ಸುಖದಿಂದ ತವರುಮನೆಯಲಿಯರ್ದ |
 ತೆರದಿ ಬನದೊಳ್ ಭವತ್ಪಾದ ಸೇವೆಯೊಳರ್ಪ |
 ಪರಿಶೆಲೈನ್ನಿಂದ ಲಘು ಲೇಖಮಂ ತೋರದರಸಕರದೊಯ್ಯದುಳನೆ ||
 ಗರಳ ಸೇವನೆಯನ್ನಿ ಜಲಗಳೊಳಗೇ ನೋಂದ |
 ಪೊರದನುಗಳಂ ಕಳೆವದಲ್ಲದುಳಸಂ ರಾಮ |
 ಕರುಣಾಕಲಿತಹೃದಯ ಕಾಯ್ಯದುಚಿತಂ ವೇಳ್ವನೇನ್ನ ಮೂನಸದಲಿಹುದಂ || (17)
 ದೀನೆಯ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಸಂಕ್ಲೇಶವಶದಿಂದ |
 ಮೂನೆಯಂ ಸುವ್ರತೆಯ ಸ್ವೀಯ ಸುಖಸಂತೋಷ |
 ಮೂನ ಭಾಗಿ ಯಿರಿಸುವೆನ್ನ ವರ್ಜಿತಗೈಪುದಾವಧವರ್ಪಂ ಮಹಿಳ ||
 ಆನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಕ್ಕುದೇ ನೀ ಕಾನ |
 ತಾನಾವೆಡೆಯೊಳಪೊಡಲಿ ಮನ್ನನವಹು |
 ದೂನಮಿಲ್ಲ ಮನುತ್ಪಲೊರದಕ್ಕಾಪ್ಪುಣ್ಣೆಯನಿಸಿ ಮೂನದೊಳರ್ಪಳು || (18)

ನೋಡಿ ಒಹುವಿಧದಿಂದಲುವಚನುತಿನಿಸುಡಿಗ |
 ಳಾಡಿದಿನಿಯಾನ ಮುಖಾಬ್ಬವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಲಿಂದ |
 ಳೊಡುವುಡು ವಿಡುಪೆಡೆಯ ಲೇನುಕೊರತೆಗಳ್ಳು ದತಿಸುಖದೊಳಹುದಾದರು ||
 ನಾಡೊಳ್ಳಿರು ಸತಿಯನುಳಮ ಗಮಿಸಿದಳೆನ್ನ |
 ತಾಡುವರು ಸ್ತ್ರೀ ತನುಬರನಾಜಾತರವೆಡೆಯ |
 ಮೂಡಿದಾನಂದದಿಂ ದಿರಲ ಕಣ್ಣೆಯಂ ಗೆಯ್ಯ ಮಳುವಗೇ ಸರ್ವಜನರು || (19)
 ಸತಿಯ ಸಲಹುವರೆ ಸಾಹಸಮಿಲ್ಲ ದುಳುಹುದಂ |
 ಸ್ತೃತಿಪನೆಯೊಳಗೆಮ್ಮ ಕಲರಾಡುವರು ಮಗುಳ |
 ಪತಿಯನುಳದಿ ಪುರದೊಳೇಂ ಕತದೊಳೇ ಮಹಿಳೆಯಿಪ್ಪಳೆಂದೆನುತ ಕಲರು ||
 ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ದಮಿತ ಜನರಾಡದುಳಯದೇವ |
 ಹಿತವಬಿನ್ನವಿವೆ ನಲ್ಲದೆ ವಿಡಮದುರ್ಮನದ |
 ಗತಿಯ ನಂಟಿನ ಸಾಧು ಸತ್ಕುಲದ ಪಾರಂಧ್ರಿಯರ್ಪಡೆವ ನಡತೆ ವಿಡಿದು || (20)

ಮತ್ತೆ ಕುಳಕಾಕಮೈಸಿಕ ಕಂಟಕಾದಿಗಳು |
 ಬತ್ತರದ ಸುಖವೀವ ಬರುಗಾಳ ಕಳ್ಳೆಯ |
 ಮೊತ್ತ ಮುಪಕರಿಸದಿರದಮಿತ ಪ್ರಸ್ತರಕರ್ಕರಾದಿ ಕಯನಂಗಳೆನಗೆ ||
 ಮತ್ತನಾಸ್ತರಣಕಲ್ಪಂ ಪತ್ರಫಲ ಮೂಲ |
 ಮತ್ತರದಲಪಹಾರ ಮವೃತ ನಿಭಮೆಂದೆನಿಪ್ಪ |
 ದುತ್ತಮ ಪತಿವ್ರತ್ಯ ಹೃದಯಗ್ಧ ಮಾಗಿರಲ್ಕಡವಿಯೊರೆನಿಪ್ಪದನಫ || (21)

ಬಾಧಿಸೆನು ಚಿತ್ತಮಂ ಭವದೀಯಾಚರಣ ಸಂ |
 ಬಾಧಗೊಳಿಸೆನು ನಿಮ್ಮ ನುಳದವ್ಯಯಂ ತನಗೆ |
 ಮೋಡವೊಯ್ದು ನಿರಯನಿಭಮೆನಿಪ್ಪದದರಂದ ಮೊಡಗೊಂಡು ಪೋವುದುಚಿತಂ ||
 ಭೇದ ವೆನಿಸಿದೊಡಿಂದಿ ಗರಳಸೇವನೆಯಿಂದ |
 ಭೇದಿಸುವೆನುಗಳೆ ಭವತ್ಸಮಾಸಮ ಮುಳುದು |
 ಮೇದಿನಿಯೊಳರೆನಿಮಿಡ ಜೀವಿವುದಕೆಂದಧಿಕಲೇಸು ನಿಧನದಕಾಂಕ್ಷೆಯಾ || (22)

ನೋಡದಿರಲರೆಳುಗೆ ಯಾಗಮೆನಿಪ್ಪದ್ದೆನೆ ಮಗು |
 ಛಾಡಲೇನದನು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ಕಾಣ |
 ಮಾಡುವೆನದೆಂತು ಜೀವಿಸುವೆ ಪಿಂತಣಿ ಮಹಾರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನು ||
 ನೋಡಿಕೇಳಪ್ಪುದುಂಟು ದೊಡದರೊಳ್ ರಾಮ |
 ಜೋಡಗಲಿ ಸೀತೆಯಂ ಬನಕೆ ಗಮಿಸಿದನೊಬ್ಬ |
 ರೂಢಿಯಾಂಟಿ ನಿರಾಗನೆಯ ನಿಷ್ಕಾರಣಿ ಬಿಡುವುದುಚಿತವೆ ನರೇಶ || (23)

ಎಂದನೇಕ ವಿಧ ಪ್ರಲಾಪನಂತಾಪಮಂ |
 ಪೊಂದಿದ್ದಗ್ಗದ ವಾಣಿಯಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ |
 ಬಂಧುರಕ್ಕೆ ಳದಿಂ ಪೊರ ಪೊಣ್ಣುಲಂಟಕದಿ ಕಂಕಣಗಳುದ್ಗತರದಿ ||
 ಸಿಂಧುಬಲಸಂಪರ್ಕ ಸಾರಸಮೊ ಹಿಮಕಶಿತ |
 ಯಂದು ಬಿಂಬವೊಯೆನಲ್ಪುಬ ಮೆನೆಯ ಲಿಟ್ಟನುತ |
 ಲಿಂದೀಪರಾಕ್ಷಿಯಂ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದುಪಚರಿಸುತಿಂತಂದನು || (24)

ದೇವಿ ಕೇಳೆನ್ನೊಡನೆ ಕರದೊಯ್ಯಲನುಪಾಸ |
 ಭಾವಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ಮತ್ತಾರದಿಗೆಯಿಂದ |
 ದಾವಭಯ ಸಮನಿಸುಗು ಘೊಂಬಭಯ ಶಂಕೆಯಲ್ಲೊಂದ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ |
 ದೇವದಾಸವರೊಳಗದಾರು ಬಂದಡಿಸಿದರು |
 ನೋವಿಸುವುದಲ್ಲ ದೈವ ಬನ ಭೀಕರದ |
 ತಾವೆನುತಮನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಾದುದಕೆ ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳಲೇತಕೆ || (25)

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯ ಮೊರಲಳವಲ್ಲ ಧರ್ಮಂ ಸ |
 ನಾತನಂ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳು ದೇವರಿಂದಧಿಕ |
 ನೀತಿಯಾರಿಯದಲವರನುಪಚರಿಸುದುಳದಿತರ ದೈವಮಂ ಭಜನೆ ನುಖವು ||
 ಜಾತಮಾಗದು ಜನಕೆ ಲೋಪ ಸಮನಿಪ್ಪದೆಂಬ |
 ಮಾತಿನಿಂ ಗಮಿಸುವೆಂ ಕ್ರೂರ ಕಾತಿಣ್ಯತರ |
 ದಾತಿಣಾಯಿತಮರಣ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೊಡನೈದನುಚಿತ ಮದೆಂದು ತಿಳಿದು || (26)

ಪುರದಲಿಹುದೆಂದು ಸೂಚನೆಗೈದೆಮಾತುರ ದೊ |
 ಳುರುತರಕ್ಕೇಕ ಸಂಭವಮದುದಾ ದೊಡೆಯಾ |
 ಧರೆಯೊಳುಂ ನಿಜಸೀತಿ ಬೇರಿಹುದೆ ರವಿಯುಳುದು ಛಾಯಾಮತ್ತರಂಗಿಹುದೆ ||
 ಕರಿಕಮವಿನಾಭಾವ ಮಂದರಿದು ಕರೆದೊಮ್ಮೆ |
 ತರುಣರನ್ನಳೆ ಶೋಕಮಂ ಪರಿದು ಸಂತೋಷ |
 ಭರಿತಮಾಗುತಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ನನುಗೆಯ್ಯುವೆಳ್ಳುಜವದಿ || (27)

ಗುರುಜನರ್ಮದ್ವಂಶಸಂಭವರ್ಮತೃನ್ಯು |
 ರಿರದೆಪಿತ್ಯವಾತ್ಯನೇವೆಯ ನೇಮದಿಂಗೈದು |
 ಸುರವ ಗಾಂಧರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮದಿಲೋಕಂಗಳಂ ಗೆಲಿದರರೆನಿಮಿಡದೊಳಗೆ ||
 ಪರಮಪುರುಷರ ಸಾಧುವೈತ್ತಮಂ ಕೈಕೊಂಡ |
 ರಿರದೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸ್ವಾಧೀನಮೆನುತಂ ಪಿರಿಯ |
 ರರುಪಿದುಡ ತಿಳಿದಾನು ಮೊರ ಬಲ್ಲೆನೆ ಲೋಕವಾದಕಾಂ ಗುರಿಯವೈನೆ || (28)

ಯಾಗಾದಿ ಸರ್ವತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲಗಳೊಂ |
 ಯೋಗಾದಿ ಷಡತಪಧ್ಯಾನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ್ |
 ಸಾಗರಾಂತದ ಧರೆಯ ದಾನಗಳ ಫಲಗಳೊಂ ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದಲೊಡಗಿ ||
 ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಗಳೇವುವದುನಿಮಿತ್ತಂ ಬನಕೆ |
 ಪೋಗದುಳಿದವುಡಿಲ್ಲ ನೀಂ ಬವ್ವದಕಿಶಯದ |
 ರಾಗಾನುವೃತ್ತಿ ಯೆಂದೆನುತ ನೇಮಿಸಿ ಜನಕಜಾತೆ ಸಂತಸಗೊಂಡಳು || (29)
 ಸತಿಗೆ ಸಂತಸದಲಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟುದಂ ಕಾಣು |
 ತತಿಶೋಕದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಘುನಾಥ ಗಾ |
 ನತನಾಗಿ ಬಿನ್ನಸಂ ಗೈದ ನಿಜಚಿತ್ತಾನು ವೃತ್ತಿಯಂ ಮರೆಯನಿಸದೆ ||
 ವಿತತ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಯೊಳಗುಪ್ಪ ಕಾನನ |
 ಕೃತಿವೇಗ ಧರಣಿಸುತೆ ಸಹಿತ ಗಮನಿವುದಾದೊ |
 ಡಿತರಮಂ ನೋಡದಗ್ರಗಣೆನಿವಕರಚಾರ ಧರನಾಗಿ ದೇವಮುದದಿ || (30)

ಸುರಲೋಕ ಭೋಗಮಂ ದೇವತಾತ್ವಂಗಳೊಂ |
 ನಿರತಿಶಯದೈಶ್ವರ್ಯ ಮುಂತಾವ ಭೋಗಗಳ್ |
 ಪರಿಕರವನಾಂ ಬಯಸಿ ಭವದೀಯ ಪದಸೇವೆಯೈಕತಾನದೊಳರ್ಪೆನು ||
 ಬರುವೊಡಪ್ಪಣೆಗೊಡುವುದೆಂದೊರೆದ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಯರವನೋಡುತರಾಮ ಬಹುವಿಧದಲುವಚರಿಸಿ |
 ಪರಿಹರಿಸುತೈತರಲಿ ಕ್ರೋಧದಿಂ ರಾಮನೊಡನಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ || (31)
 ಕೊಡಲಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಮಗುಳಿ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹು |
 ದಿದು ಹೃದಯಕನುಮಾನಮೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳುನುತಿದೆ |
 ಸದಯ ಮದಗ್ಗ ಮನಕೆ ನಿರ್ದೇಧಮೀಂಕತದಿಂದ ಲಡಿಸಿದುದು ಬೇಳ್ವಾದಿನಲು ||
 ಜಡುರಿಂದ ರಘುನಾಥನೊಡ ಕೇಳು ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಯುದಿತವಶ್ಯಂ ಸಖನು ಪ್ರಾಣ ಸಮಪ್ರಿಯತರಂ |
 ವಿಡಿತಾಗಮಾನ್ಯ ನಂದರಿತಿರ್ವ ನಾಡೊಡಂ ಬನಕನೀಂ ಬರಲು ಪ್ರಿಯದಿ || (32)

ಪೊರವರ್ಣಾಸ್ಯ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ ಚಿತ್ತದಿರ |
 ವರಿದು ಪೋಷಿಸುವವನಾರು ಮದಗ್ಗ ಮನಸಂ |
 ಭರಿತಹೃತ್ತಾಪದಿಂ ತೊಳಲುತಿಹರಪಚರಿದ ದತ್ತಿಗರದಾರಿರ್ಪರು ||
 ಧರಣೀ ಕೈಕಗುಂ ವಸನಿಸಿ ಮುನ್ನಿರ್ದ |
 ಸುರುತರ ವ್ಯಾಕುಲಂ ಜನಿತಮಾಗಲ್ಕಿತರ |
 ರಿರವ ನೋಡುವರೆಂತು ಮಾತೆಯರನೇವೆ ಯೊಳಗಿಹುದೆಂದುಬೇಳ್ವದೈನೆ || (33)

ಅರಸ ಮನ್ಯಥವಾಸದಿಂ ಒಲಿದು ರಾಜ್ಯವಾಂ ।

ಕರಗತಂ ಗೃಹಸ್ವಪತಿಯಾಣಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದೋಳೆ ।

ಸ್ಥರಿನುವಳಿ ಮನ್ಮಾತೆ ಕಾಸಲೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯಾರ ಮನುಜರೆನ್ನತ ಬಗೆವಳೆ ॥

ಭರತನಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತ್ಯಂಗೈವು ।

ತಿರದೆ ಮಸ್ತಕದಿ ಮಾತೃಕಾಸನದಿ ನಮ್ಮವರ ।

ಪೊರೆಯಾನದೊಂದಧಿಕ ಕ್ಲೇಶಕಾರಣಮಾಪ್ತವೆಂದು ತೋರುವುದು ಮನಕೆ ॥

ಪತಿಯ ಪಂಗಿನಿತಿಲ್ಲ ಸವತಗಧಿಕಾರ ನಿಜ ।

[(34)]

ಸುತರಿಲ್ಲ ಸನ್ನಿಧಿಯಾಲಾವ ಪರಿಯಲಿ ದುಃಖ ।

ತತಿಯನಪಹರಮೆನಿಪಳವ್ವೆ ಮಾತಾಡುವರ ಕಾಣದನುದಿನ ತೊಳಲಾತ ॥

ಹಿತವನಾಚರಿಸು ವೃದ್ಧರ ವಿಷಯದಲಿ ಸ ।

ಸ್ಮತಿಯೊಳುದು ದಿಕ್ಪುಗಳ ಫಲವ ನೆನೆಯದೆ ಸುಖ ।

ಪ್ರತತಿಕ್ಕೈಕಾರುವದು ಸೌಮಿತಿ ಮನ್ನುಡಿಯ ವಿೂರದೊಳೊಳಗಿರ್ಪುದು ॥

(35)

ಎಂದನೇಕವಿಧ ಪ್ರಪಂಚಗರ್ಭಿತನುಡಿಗ ।

ಳಂದ ರಘುನಂದನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗುಪಲ್ಯು ।

ಮಂದ ನಯನುಡಿಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈವ ದೇವ ತ್ರೈಭುವನ ದೊಳಗೆ ॥

ಬಂಧುರದ ಭವದೀಯ ತೇಜಪ್ರಭಾವ ದಿಂ ।

ಬಂಧುಗಳೆನಿಪ್ಪರವನೀಜನಂ ಭರತನಂ ।

ಪೊಂದಿ ಯೆನಗೊಂದಧಿಕಮೆನಿಸಿ ಸೇವೆಯೊಳುರ್ಪ ಮಾತೃಚಿತ್ತಾ ನುಮತದಿ ॥ (36)

ಒಡೆಯ ಕಾಸಲಾಸು ಸುಮಿತ್ರೆಯಾರ್ಥಮಂತ ।

ರೊಡತಿಯರ್ಮದ್ವಿಧಾನವ ಕೋಪಿಲೋಕಮಂ ।

ಸೊಡೆಯೊಳುಟ್ಟುನುದಿನಂ ಪೊರವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟಾಮಹಾಮಹಿಮರಿಂಗೇ ॥

ಪೊಡೆಯಂ ಪೊರೆದಪರಿಗತಿಶಯಮೆ ಪೃಥುಯಂ ।

ದೃಢಕರಂಗೊಳುಸುವುದು ಭೂರಕ್ಷಣಾಪ್ಯರಿಂ ।

ಗೊಡಲಪೊರೆದಪ್ರದೇಸಸಾಧ್ಯಮೇ ರಘುವೀರ ದಯಾದಿ ಡಿಂಗರಿಗನಿಸು ॥

(37)

ಮುಂತ್ಯಮವೆಂ ಭೃತ್ಯನಂತೆ ಪಂಥಾನಮಂ ।

ಸಂತನದಿ ತೋರುತ ಖನಿತ್ರ ಪಿಟಕಂಗಳಂ ।

ತಾಂತಳೆದು ಫಲಮೂಲ ಪುಷ್ಪೋಪಕಾರಂಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಲಡಿಗೆ ॥

ಚಿಂತಿಸದೆ ವರತೊಂದ ಕರಪಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ।

ನಾಂ ತಳುವದಿರುಳು ಪಗಲಾಯಾಸಮಂಕಳೆದು ।

ಸ್ವಾಂತ ದನುರಾಗದಿಂ ಸೇವಿಸುವೆ ಭವದೀಯಾಚರಣಾನುಮತದಿ ನಯದಿ ॥ (38)

ಸೇವೆಯೊಳಗಿರೆನ್ನ ಕರಣನ ನಿಷೇಧಿಸದೆ ।

ಪಾವನಾಂತ್ರದ್ವಯವ ಮರೆಯೊಕ್ಕನೆಂದೆನ್ನತ ।

ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರಂ ಬಹುವಿಧದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾನುಡಿಯ ಕೇಳುಪ್ರಿಯದಿ ॥

ಸಾವಧಾನದಿ ಸುಹೃದ್ವನ ಭೃತ್ಯ ಮಿತ್ರಜನ ।

ರೀವಿಧವನಂವಂತೆ ತಿಳುವುಸಾಗರಸಾಥ ।

ತೀವಿಯಿಂದಿತ್ತ ತೃಣಕಂ ಶಿಲೀಮುಖಮಾಭಯ ಖಡ್ಗಕವಚಂಗಳಲ್ಲ ॥

(39)

ಗುರುವಿನೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ಪವಖಿಲೋಪಚಾರದಿಂ |
 ಸರಭಸದೊಳ್ಳೈದಿ ಸಕರಾದಿಗಳ ತಹುದೆನುತ |
 ಲೋರೆಯಲತಿಸಂತಸದೊಳ್ಳೈದಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಜವದಿ ||
 ಚರಣದೆಡೆಯೊಳಗಿಡೆನ್ನೊಡಿ ಸಂಭ್ರಮಚಿತ್ತ |
 ವೆರದು ಲಕ್ಷಣನೋಳಂತೆಂದಂ ಸುಹೃನ್ನಿತ್ರ |
 ಪರಿಜನಾದಿಗಳಗಮಿತೋಪಚಾರ ದೊಳೆಯುವೇಳ್ಳು ತದಭೀಷ್ಟಗಳನು || (40)

ವೇದವೇದಾಂಗ ಪೂರಗ ವಿಪ್ರಸಂತತಿಗೆ |
 ಸಾಧುತಾಪಸರಿಗೆ ಸಜ್ಜನಸುಭೃತ್ಯರಿಗೆ |
 ಮೇದಿನಿ ಸೋಮೈವ್ಯುನುಪಸರ್ಪಿತದಜನರುಗಳಗಮಿತೇಷ್ಟಗಳನೀವೊಡೆ ||
 ಮೋದದಿಂ ಗುರುಪುತ್ರನಾನುಯಜ್ಞಾರ್ಯನಂ |
 ಸಾದರದಿಕರತಹುದು ತನ್ಮುಖದೊಳಖಿಳ ಸಂ |
 ಬೋಧ ಶಿಷ್ಯರನರ್ಚನಂಗೈದು ಬನಕೆಂದೆಗಮನವೇಳ್ಳೊಂದೊರೆಯಲಾ || (41)

ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತ್ವರಿತದಿಂದೈದಿ ವಿಪ್ರಗಂ |
 ಮೌಳಿಯಿಂದರ್ಚನಂಗೈದು ರಘುನಂದನಂ |
 ಬೇಳದರ್ಥವತಿಳುಪಿ ನನುನುಗುತ ಲೊಡಗೊಂಡು ಬರಲಾನುಯಜ್ಞಮುದದಿ ||
 ನಾಳೀಕಪಿಠನಂತ್ಯತಂದು ಭೂಭುಜರ |
 ಮೌಳಿಮಣಿಕ ರಾಘವೇಶಗೃಹಮಂ ನೋಡಿ |
 ತಾಳು'ಸಂತೋಷಮಂ ನೋಳಪೊಕ್ಕು ರಘುವರನ ಕಂಡೆ ನಾನಂದದಿಂದ || (42)

ಗುರುತನಯನಂ ಕಂಡು ಚರಣಕಳಿನತಿಗೈದು |
 ಹರುಷದಿಂದಂಗದಂ ಕುಂಡಲಂ ಕಪಿಸೂತ್ರ |
 ವರಮಣೀಕಂಕಣಂ ಬಹುರತ್ನಭೂಷಣಗಳತ್ತು ಸತ್ಕಾರಗೈದು ||
 ಪರಮರ್ಪಿಯೊಡನಿಂದ ಹಾರಕೇಯೂರಾದಿ |
 ಪರಿಪರಯ ವಸ್ತ್ರಾದ್ಯುಲಂಕಾರದಿ ಸೀತೆ |
 ವಿರಚಿಸುವ ಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆಂದೊರದೊಡಾ ದ್ವಿಜನೊಡಂಬಟ್ಟನು || (43)

ನಾಗಶತ್ರುಂಜಯದನಾಮಕಂ ನಾಹಸ್ರ |
 ವೇಗಯುತಗಜದೊಡನೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ |
 ಬೇಗಲರ್ಪಿತ ಗೈವೆನೆನೆ ವಿಪ್ರಸಂತಸದಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹರ್ಷದಿಂದ ||
 ಸಾಗರಾತ್ಮಜಗಿಕ್ಕೆಯನಿಸಿ ನಾನಾರತ್ನ |
 ಪೂಗ ಭೂಷಿತಮೆನಿಸ ಪರಿಯಂಕಮನ್ನೀಯ |
 ಲಾಗುರುತನೂಭವಂ ಪರಸಿದಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಪಾಕಾಯಂ ಪೂರೆವೊಲಾ || (44)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ಳುವಾಗಸ್ತ್ಯ ಕಾಶಿಕತಮ |
 ಸ್ನೋಮರೀರ್ವರು ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ಮನ್ಮತೆಯಂ |
 ಬೇಮದಿಂದಾಶ್ರಯಂಗೈದಿರ್ಪರನುದಿನದೊಳಾ ಮಹಾ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ||
 ಕಾಮಿತ ಸುವರ್ಣಧನ ವಸ್ತ್ರಾರತ್ನಂ ಹಯ |
 ಸ್ತೋಮ ಗೋಸಾಹಸ್ರ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ನೀಂ |
 ನೇಮದಿಂದಿತ್ತು ತೋಪಣೆಗೈಪುದಿನಲಂತೆ ಪೂಜಿಸಿದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ || (45)

ತೈತ್ತರೀಯಾಚಾರ್ಯ ವೇದ ವಿಜ್ಞೇಷ್ಯರಿಂ |
 ಗುತ್ತಮದ ಯಾನ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ದಾಸಿಯರ |
 ನಿತ್ತು ಸಂತೋಷಗೊಳುವುದು ಸೂತಚಿತ್ರರಥ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಿತಾರ್ಥನಮಗೆ ||
 ಮತ್ತೇಭರತ್ಯ ಭೂಷಣಗೃಹಾತನಂ |
 ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಮೆನಿಸು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಸಂ |
 ಪತ್ತಿಯಿಂದಿತರಮರಿತುಡ ತಾಪಕಾಲಾಪದಂದ ಮಾನವರುಗಳಿಗೆ || (46)

ನವರತ್ನಖಚಿತ ಯಾನಂಗಳೊಬ್ಬತ್ತನುಂ |
 ನವಶಾಲಿವಾಹ ಸಾಹಸ್ರಗಜಮಿನ್ನುರ |
 ಪ್ರವಿಮಲದ ಗೋಸಹಸ್ರಗುಲಯಾದಿರೆ ಮಾತೆ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳೊಳುವುದೆಂತು ||
 ತವಕದಿಂದಾಪರಿಯಲಬಿಳಿ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ |
 ಸುರಳದ ಧನಧಾನ್ಯದಿಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ |
 ನುಮಿವೇಕದಿಂ ಪೂಜಿಸುವುದೆನಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪ್ರಿಯಕಲಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ || (47)
 ತರಿಸಿ ಧನಮಂ ರಾಮಬೇಳ್ವಂತೆ ವಿಪ್ರಕುಲ |
 ಮರವನಭೃಚ್ಛಿಸವೈಡಬಲದಿ ಕಂಬನಿಗ |
 ಳೊರತೆಯಂ ಕಂಗಳೊಪ ಭೃತೋಪಜೀವಿಗಳ ನೋಡುತತಿ ಕೃಪೆವರಸುತ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ವೃದ್ಧಾನುಡಿಲುಪಜುಸಿ ಮನದಿಟ್ಟ |
 ದಿರವರಿತು ಬೇಡಿದುದನೀವುದೆನೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಕರಾಣದಿಂದಬಿಲ ಜನರಿಗೆ ಧನ ಪೌಡ್ಯಲೃ ಮನಲಿತ್ತು ಕೃತಿಯನಿಸಿದಂ || (48)

ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಕೃಪಣಂಗೆ ನಿಜನಿಲಯ |
 ಶೋಭಾಕರರಿಲ್ಲ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಮುನಿ |
 ಜಾಬಾಲಿಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಕರಿತುರಗೆ ರಥ ಕನಕ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನರ್ಪಿಸಿ ||
 ಶೋಭಾನುಕಾಂಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೊಳುತುತ ಧನಿಕ |
 ಶೋಭಾಡ್ಯರೆನಿಸಂತಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಿತ್ತು ಕೇಳ |
 ಶೋಭಾಲಿಯುಹಗಮನ ಸ್ನಿಹ ಯಾದೊಳನುಸಾಗಿ ನಿಂದಿದರ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ || (49)
 ಪಾಲಕುವಾಲ ಲಾಂಗುಲಿಯು ಪಿಂಗಳಗಾರ್ಗ್ಯ |
 ಶೂಲಿ ಸಂಕಾಶ ತ್ರಿಜಟಾಸಾಮ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮ |
 ಶೀಲಂ ಶಿಲಾಪ್ರಿಯಿಂದಿದರ್ ಕಾನನದೊಳುತನರ್ಥಾಗಿ ಮುದದಿ ||
 ಬಾಲಕರನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಪತಿಯೊಡನೆನ |
 ಳಾಲಯದಿದಾರಕರ ಸಂಪಾಧಬಹುಳಮಿದ |

ಲಾಲಿಪರಕಾಣೆ ಸರ್ವಕ್ಷರಾಮನ ಕಂಡುಪರಿ ದಂದ್ರವನಫಹರ || (50)
 ಬೆಂಡತಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಶಾಪಿಯಂ ಕಟಿತಬದಿ |
 ದಿಂಡುಡಿಗೆಯಂಗೈದು ಭೃಗ್ಯಂಗಿರಾಭನಡೆ |
 ಗೊಂಡು ರಘುವೀರನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಳಂ ಕಳುದು ಮುದದಿಂದ ಪೂಜ್ಯ ||
 ಕಂಡುರಾಮನಮುಖವ ತ್ರಿಜಟನಿಂತೆಂದ ಭೂ |
 ಮಂಡಲಾಧಿಪ ಕೇಳು ಬಹುಪುತ್ರ ನಿರ್ಧನಿಕ |
 ನಂಡಲಿವ ದಾಂಡ್ಯಮಂ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈಯ್ಯವೇಳ್ಕೊನುತ ವಿಪ್ರನುಡಿದಂ || (51)

ದ್ವಿಜನ ವಾಣಿಯಾಕಳು ರಾಮ ನಸುನಗುತ್ತ ಗೋ |
 ವ್ರಜವ ನಿತ್ಯವೆ ದಂಡದಿಂದೆಸೆಯದಾವೆಡೆಯ |
 ಭಟನುವುದನಿತ್ತು ನಿನಗಿತ್ತು ಬೆನೆನವ್ವಿಪ್ಪ ನುತ್ತುರಿಯವನು ಬಲಿದಾ ||
 ವಿಜಯನೋಡೆಂದೆಚ್ಚೊಡ್ಡಾದಂಡೆ ಸರಯಾವಂ |
 ತ್ಯುಜಿಸಿ ಗೋಕತ ಸಹಸ್ರಂಗಳೆಂ ಕಳೆದು ಭೂ |
 ಯುಜ ಮೆನಿಸಲಾತನಂ ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ರಘುವೀರ ನುಪಚರಿಸುತಂತೆಂದನು | (52)

ಪರಿಹಾಸದಿಂದಾನು ಬೇಳ್ವೆ ದಕಕೋಪವಂ |
 ಭರಿಸ ಸಲ್ಲಂ ಜೀಯಭವದೀಯ ತೇಜಸ್ಸು |
 ದುರವಗಾಹಂ ತಿಳುವೊಡಿಚ್ಚೊಸಿ ದಪರಾಧಮೆಂ ಮನದಲಿಡೆ ಬಳಕೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಕನಕಮಾಣಿ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದುದಂ |
 ಪರಿನು ಮದ್ವನವಿಪ್ಪ ಕಾರಣಂ ಸತ್ಯವಿದ |
 ನರಿತನ್ನ ಕೃತಿಯನಿವುದೆನಲಾ ತ್ರಿಜಟಮಾನಿ ಸಂತಸದೊಳು ತೆಂದನು || (53)

ಕೃತಯುಗದ ಭೂಪಾಲ ರತುಲೇರ್ತ್ಯುಂಗನಾ |
 ವಿತತಸೇಮಂತ ಮುಕ್ತಾಭಂ ಭವದ್ಯುಕಂ |
 ಮತಿವಂತರನುದಿನಂ ನೋಳ್ವಂತೆ ಸದ್ಭರ್ಮ ಸಾಂಗವೊಮಾರ್ತಿ ಬಳಕೆ ||
 ಶ್ರುತಿಯವರಘೋರಣಿಗೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣ ಮತ್ತಿ |
 ಶ್ರುತಿಪಕುಲರತ್ನದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯ |
 ನತಿಕಯಾತನಾದೆನೆಂದುಸುರಿ ಪರಸಿದನಮಿತ ಹರುಷದಿಂದಾ ವಿಪ್ರನು | (54)

ಅಮಿತ ಗೋವ್ರಜವ ಕೈಕೊಂಡು ಸತಿಯೊಡಗೊಂಡು |
 ಗಮಿಸಲ್ಪಹಾಮಾನಿ ಯಿತ್ತು ರಘುನಂದನಂ |
 ಪ್ರಮಾದಿತಾಂತಕಕರಣದಿಂ ಸ್ವಾರ್ಜಿತವಿತ್ತು ಸಂತತಿಯ ಭೂಸುರರ್ಗ ||
 ಕ್ರಮದಿಂ ಯಥೇಷ್ಟಮಾಗಿತ್ತು ಮಿತ್ರರನ್ನೆಲ್ಲ |
 ಸಮತೆಯಿಂ ಸಂತೈಸುತ್ತಾಪಜೀವ್ಯರಂ ಪ್ರೀತಿ |
 ಮಮತೆಯಿಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ತಾತನಿವೊಡೆಗೈದಲಿಚ್ಚೊಸಿದಂ ಜವದೊಳು || (55)

ಪೂರವವರ ಪೊಂದಿದರ ನಿರತ ಸೇವಿವದನರ |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಳತ್ತ ಪಚರಿಸಿ |
 ಧರಣಿ ಸಂಭವೆ ನುಮಿತ್ರಾನಂದನಂ ಸಹಿತ ದಶರಥಮಹೀನಾಥನ ||
 ಚರಣವಂ ಕಾಣಲಾಡ್ವುಗದಿಂದ ಲೋಕಜನ |
 ರಿರವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರನ |
 ಬರುವ ಸಿಂಗರವನೆಂತೊರವೆ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಡೆದನತಿಕಯಾಲೀಲಿಯ || (56)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಸುದರದಿ ತಾತ ನವ್ವಣೆಗೊಂಡು ಕುದ್ಧಾಂತ |

ಮೋದಗೊಳುವಂದದುಪಚರಣೆಯಿಂ ಸಂತೈಸಿ |

ಭೂದಿವಿಡ ಮಕುಟಮಣಿ ಗುರುವಸಿದ್ಧರ ನೇಮವಾಂತನಾ ರಘುವೀರನು ||

ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ ಕೇಳು ರಘುನಾಥ ಗೃಹದಿಂದ |

ಸುನುರಾಗದಿ ಬರ್ಪ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತಂ |

ಜಾನಪದ ನಗರವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಹವ್ಯಾಗ್ರಗಳ ನಡೆರಲು ||

ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ವರಿಡನರು ವಿಪಣಿವೀಥಿಯೊಳ್ದ |

ರೂನಮತಿಯಿಂದ ಸಲಾಪ ಕೆಳಗಿದರಕಟ |

ದೇನೊಂಟಿ ಸರ್ವಜನ ವೈಮನಸ್ಯದ ಬಗೆಯ ನುಡಿವಡಸದಳ ಧರೆಯೊಳು || (1)

ಪೊರದೊಡೆಯ ಚೆತುರಂಗ ಬಲಭದ್ರಚಾಮರಂ |

ಸುರುಚಿರದ ವಾದ್ಯ ವಾಗ್ಧವಂದಿ ಸಂದೇಶಗ |

ಳುರುತರದ ವಿಭವದಿಂದೈತಪ್ಪರುಳದು ನಿಜಪತ್ನಿಲಕ್ಷ್ಮಣಾರೀರ್ವರ ||

ಕರದೊರ್ವನೈತಪ್ಪ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿ ನಿಜ |

ಗುರುವಾಕ್ಯ ಗೌರವದೊಳಾದೊಡಂ ನೋಳ್ವಜನ |

ತರಹರಿಸರಂತಕಟಿ ಏಧಿಕೃತಮದಾರುಗುಂ ಮೀರಲಳವಲ್ಲ ಮೆತ್ತಿ || (2)

ನವಶೀರಿದಕೋಶ ಮೃದಿನಾಭವಾಸಮಾಂ |

ನವಸುವೀ ಮೃದುಳ ಪದಕಾನನದ ವಿಸ್ತಾಸ |

ದವಿರಳದಕಟ್ಟು ಕೋರ್ಚುವುದೆಂತು ಸುಕುಮಾರಿನಡೆವಳಿ . . . . ನೋಡನೆ |

ನವನೇನ ಕಾಣದಲನಾಗನನ ಸದ್ಗುಣನ |

ಕುವಲಯಪ್ರಿಯನ ಕುವರನ ಪ್ರನಾಸಂ ಗೈದ |

ಭಾವಿಯಾರನೇನಿಂ ಕತದೊಳೆಂತು ಸಮೃತವಿಂದ ಲಿರವೇಳ್ಕುನಗರಿಯೊಳಗೆ || (3)

ಬಲಿಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಕಲ ಭೂತವೇತಾಳಂಗ |

ಳೆವೆಂತೆ ಜಗತಿಯಂ ಬಾಧಿಸುವರಹಿತರುಂ |

ಜಲಪಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಸತ್ಯತತಿ ಲಯಮಪ್ಪ ಮಾಳ್ಕೈಯಂತೀರಾಡ್ಯದ |

ಜೆಲುವು ಶೋಷಣೆಯಾಗದಿರದು ಲೋಕಂ ಪರ್ಜೆ |

ಬಲ ಧರ್ಮಮೂಲಮದನರಿಯೆ ಶಾಖಾ ಪ್ರಪ್ಪ |

ಫಲಗಳೇಂ ಬದುಕುವವೆ ರಾಮ ಪೋದೊಡೆಗಲ್ಲ ಸೋಪ್ರದೇ ಪರಮಸುಖವು || (4)

ಧನಕನಕ ವಸ್ತುವಾಹನ ಹ್ನೇತ್ರವಾರಾಮ |

ಮನೆಗಳನ್ನುಳಿದಿಲ್ಲ ರಾಮ ನೋಡನೈದಲಾ |

ವನಮೆ ಪತ್ತಣಮಹುದು ಕ್ರೂರಸತ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಕುಡಾಗೆ ಮದ್ಬಾಂಧವ್ಯಮಂ ||

ಜನರಹಿತ ಪ್ರಿಯೊಳನುಡಿನ ಕೈಕ ತನ್ನನುತ |

ನನುಜನ್ಮ ಬಾಂಧವರ್ವೆ ಸುಖಮಿರಲೆನುತ |

ಜನಜನಿತವಾಬಾಲವೃದ್ಧರಾಡುವ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತೈತಂದನು || (5)

ಪಿತನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೆಡೆಯೊಳ್ ಮಂತ್ರನಂ |

ಮತಿಮಂತ್ರರಗ್ರಭವನಂ ನೋಡುತ್ತಿಂತೆಂದ |

ಕ್ಷಿತಿಪಗೇಚ್ಚ ರಿಪ್ರದಾಂ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯನುಬ್ಬಿತ ನತಿ ತಾಪದಿಂದ |

ಕತಿಪಯದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ನಿನ್ನೊಯ್ಯ ಸಂ |

ಗತ್ತೆತಟಾಕದ ತೆರದಿ ಭಸ್ಮಲೀನಾನಲನ |

ಜೊತೆಯೆನಿಸಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯೊಳೆಸೆವ ನೈವತಿಯಕಂಡಾ ವಂದಿಸುತ ನುತ್ರಿಗೈವುತ ||

ಭೂದಿವಜನಂತತಿಗೆ ಬೇಡಿದುದ ನಿತ್ತು ಮಗು |

[(6)

ಳಾದರಿಸಿ ಮಿತ್ರರಂ ಮಿಸುನಿ ಭೂಷಾದಿಗಳ |

ವೋದಗೊಳುವಂತ್ಯುಭೇದ್ಯಂಗಳೊಟ್ಟು ಭೃತ್ಯುಡಕಮಿತ ಸಂತೋಷಗೊಳುಸಿ ||

ಮೇದಿನೀಸುತ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜರ ನೋಡಗೊಂಡಾ |

ಪಾದಂಗಳಂಕಾಣ್ಬ ಕೌತುಕದಿಂದಾ ದ್ವಾರ |

ದಾದಿಯೊಳ್ಳಂದಿರ್ಪರಬಿಲೇಕ ಬಿನ್ನಸವ ನವಧರಿಸು ಮಮತೆಯಿಂದ ||

(7)

ಮನುಜೇಕ ಸೂತಮಾಣಿಯ ಕೇಳುತ್ತಿಂತೆಂದ |

ತನಯ ಕೇಳಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರಲ್ಲರಂ |

ವಿನಯದಿಂ ಕರತರುವುದಾಸ್ಮೈಣಿದೊಡಗೊಡಿ ಸೊಳ್ಳೆರಘವರಸನಲು ||

ಜನವ ನೇರಿಸಿದಂತೆ ಕಾದಾಂತಕೈವಿವತಿ |

ಯನುಮತಿಯ ಬತ್ತರದಲರುಪ್ರತಲವರೊಡಗೊಂಡು |

ಯನನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೂಲಗವ ಚರಣಕಳಿಸಮಿಸಿ ಜವದಿ ||

(8)

ಬರಲರ್ಥ ಸಪ್ತಕತ ತರಾಣಿಯರ್ಕಿಸಲಿಯ |

ಪರೀವೇಷ್ಯನಂಗೈದು ಧರಣಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |

ಹರುಷದಿಂದರನ ಸೂತನೊಳಿಂದ ರಾಮನಂ ಕರತರಲ್ಬಪ್ಪುದೆನುತ ||

ಧೋರವೇಳ್ಳ ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳ್ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ |

ಕರತರಲೆನಿಟ್ಟುಸುತಲಿದಿದ್ದು ಬಂದು ತ |

ಮ್ಮರು ಭುಜಾದಂಡಗಳಲಪ್ಪಿದಂ ತನಯನಂ ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲನು ||

(9)

ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ರಾಮನಂ ಬಹಳ ಶೋಕೋದ್ವೇಗ |

ಮಿಗೆವರ್ಚಿ ಕೆಡದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರ್ಪ |

ಬಗೆಯ ಕಾಣತ ಸ್ಮೈಣಿಮತುಲಾರ್ತರಾವದಿಂದಳೆಲುತಿರಲನಿತರೊಳಗೆ ||

ಬಗವಂಶನಂಭೂತನನುಗದ ಸಹಿತಂ ದುಃಖ |

ಪೊಗೆಸೂಸೆ ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ಪರ್ಯಂಕದೊಳಗಿಟ್ಟು |

ಬಗೆಬಗೆಯಲುವಚರಿಸಲರಘುಗಳೆಚ್ಚರಂ ತಲೆದೋರಲವನೀಗಳ್ ||

(10)

ಕೆಂಚಿದೆಚ್ಚರು ತೋರಲರನಗಭಿನಮಿಸಿ ದುಃ |

ಖಾಂಚಿತದ ವಾಣಿಯಿಂ ಬಿನ್ನಸಂ ಗೈದ ಭೂ |

ಪಂಚ ಮುಖ ದಂಡಕಾವನಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತೊಡರುಗುವೆ ನಿರಾಲಸ್ಯದೆ ||

ಜಂಜರೀಕಾಳಸೆಯು ಮೈಥಿಲಿಯು ಬರುತಿರಲು |

ದಂಚಿತದ ಗಮನದಿಂ ಸೌಮಿತಿ, ಬವ್ವೆನನೆ |

ವಂಚಿಸದೆ ಪಲವು ವಿಧದಿಂದರುಪಲಾ ನುಡಿಯಕೇಳದೆತ್ತಪರೊಡನೆ ||

(11)

ಎಂದು ಬಿನ್ನಸುಗೈದ ತನಯನ ಮನೋವೃತ್ತಿ |

ಯಂದಮಂ ಲಾಲಿಸುತ್ತ ಮಹೀಪಾಲ ನಿಂ |

ತೆಂದ ಕೈಕಾಶವಚನಮೆಂಬ ಗರಸೋಂಕಿನಿಂದಾಂ ಬೇಳ್ವ ನುಡಿಯನುಳಿದು ||

ಇಂದು ನೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೋಗದಿ ಪಟ್ಟಮನ್ನಾಂತು |

ದಂದುಗದಕೋಕಮಂ ಪರಿದುಹರುಚಂ ಗೋಳವು |

ದೆಂದರಾವೆ ನೃಪತಿಯಾಡಿದಭಿನವಿಸಿ ಕೈಮಾಗಿದು ಮಗುಳ್ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ||

ತಾತ ಬಹುಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳಾಂ ಧರಾ |

[(12)]

ನೀತನಂದೆನಿಸಿದುರ್ ಸತ್ಯವಚನಕ್ಕೊನ |

ಜಾತಮಾಗದ ತೆರದಿ ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ದಿರೈಸೆ ತ್ರಿಜಗಂ ಮೆಚ್ಚಲು ||

ಖಾತಕಕೋಡಂಬಬ್ಬ ಪಲಾಬಲೇಂ ವತ್ಸರಂ |

ನೀತಮೆನಿದವು ಚತುರ್ಧಕಮೊಂದು ನಿಮಿಶಮೆನಿ |

ಕಾತರಮದೇ ಕವ್ವಣೆ ಗೊಡುವುದುಚಿತಮೆನಲರನ ಶೋಕದೊಳೊಂದನು ||

(13)

ಬಲಮಾಯಾಶ್ರಯಸ್ಸು ಪುನರಾಗಮಂಗಳಂ |

ಜೆಲುವ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ದನಕೋಸುಗಂ ಗಮಿಸು ಬಲು |

ಬಲಿತಮಾಗಲಿ ಏಕಂ ನಿರ್ಭಯಾದಿ ಸಕಲೇಶ ಸಲಹಲುನುದಿನ ಬಡೆದಲಿ ||

ಬಲಿದು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಧರ್ಮದಿ ಚಿತ್ತ ಪಿಂತಿರುಗಿ |

ಜಲನೆಯಾನದು ಸತ್ಯರೂಪನೀನವಂದ |

ನಿಲಸಲಳವಲ್ಲ ಮಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಗೃಹದೊಳಗಿದುರ್ ಗಮಿಸಲೇನು ||

(14)

ವೃತ್ತಸಾದಿನಿಯಗ್ನಿ ಕಲ್ಪನಾರ್ಯಪದೀನಿ |

ಬತ್ತರದ ಗೋತ್ರ ಪಾಂಸಿನಿ ಯಾಶ್ವಪತಿಸುತೆಯ |

ಮಿತ್ತಿನಂದವ ನುಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪಳದೆನ್ನ ನುಡಿಯನುಳಿದು |

ಇತ್ತರದಲಿಹ ಭವನ್ಮಾತೃಕಾದೀನತೆಯ |

ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಂದು ಮುಂದಿದೊಮ್ಮೆನುಳುಹೆಂದು |

ತತ್ತರದೊಳೊರದ ತಂದೆಯ ನುಡಿಗೆ ರಘುವೀರ ಮಾರುತ್ತರಂಗೆಟ್ಟನು ||

(15)

ಸಗ್ಗಂ ಸರಾಕ್ಷ್ಯಧನ ಧಾನ್ಯವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ |

ವೆಗ್ಗಲದಿ ಭರತನಾಥೀನ ಗೈವುದು ಸುಖಂ |

ವೆಗ್ಗದೀ ಹಿತದನಕಜಾತೆ ಯೀರಾಕ್ಷ್ಯಮಂ ಬಯಸಲೇಚಿತ್ತಮಿಹುದು ||

ಅಗ್ಗಲದ ಸತ್ಯಮೊಂದನೆ ಕಾಂಕ್ಷೆವುದನತ್ಯು |

ನುಗ್ಗೊತ್ತಿ ಶೋಕಮಂ ಧೈರ್ಯಮಂ ಥರಿಸುವುದು |

ಬಗ್ಗುವುದೆ ನೀ (ನ) ಧಿಕ ದಾನಿ ಭೂಪರ ಮಕುಟವಣಿಯ ದಯಗೈವುದೆನಗೆ ||

ಬಂದನುಂ ಬಯಸೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಗಳಾಣೆ |

[(16)]

ಜಂದದಿಂ ಬನಕಪ್ಪಣೆಯನೀವುದಾಡಿದೋಲ್ |

ಬಂದವುದು ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಡೆ ಮಾತಂ ಸಲಿಸಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಬವ್ವೆ ಮಾದದಿ ||

ಎಂದಿಗಾದರು ಭವದ್ವಜನ ವಂಧ್ಯತೆಯಾಪ್ತ |

ದಂದುಗವ ಬಯಸುವೆನೆ ಭರತಗೀರಾಡ್ಯನುಬ |

ದಿಂದೆಕ್ಕೈದಿತ್ತು ಬನಕಪ್ಪಣೆಯ ನೀವುದೆನಗೆ ಚರಣಕ ಮಣವೆನು ||

(17)

ಗಮನವಾರ್ತಾಶ್ರವಣದಿಂದ ಭೂವಿಣ್ಣಗುಂ ।

ಭ್ರಮೆಯಡಗಿ ಪಲಬುತ್ತು ಪುಭಯಕರದಿಂದವ್ವು ।

ತಮಿತಲೋಕಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನತೆಯಲೀಪಂಚಾವಸ್ಥೆಯಂ ಮರೆಯಲು ॥

ರಮಣನಾದಾದಿಯಂ ಕಾಣಿತಂತಃಪುರದ ।

ರಮಣೀಚನಂ ಪರಿಮಾ ನ ಮುಖರನಿಸುತಂ ।

ಕಮಲಾಯಾತ್ಯಾ ಹಾಯಂದಳಲುವಾರ್ತರವಪರ್ಬತೆಣ್ಣೆಗೆಯ ಬಿಡದೆ ॥ (18)

ಈಗದಾರ್ಥಶಯನಂ ಪ್ರಶ್ಯುತಿವನಮಾರ್ತವಾ ।

ವೇಶಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಶೋಣಪಂಕೇಜಾತ ।

ಶೋಕಕಣ್ಣೆಯಾಂತಿರಲ್ಯಾ ಸುಮಂತಂ ಕೋಪಶಿಖಿ ಬೆರ್ಬೆಪಲಿಕ್ಕೊರೆಯುತ ।

ಆವಾತ್ಮಜೆ ಕೈಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸು ।

ತಾಳತರಮಾದ ರುಂತುದನುಡಿಗಳಿಂದಾ ಸು ।

ರೇಕವೆಡೋಪಮಿತ ಹೃದಯದಿಂದ ದೂಷಿಸುವೊಡಿಜ್ಜೆಗೈದಂ ಕೋಧದಿ ॥ (19)

ಕುಲಖನಾಶಿನಿ ಧವಾದಿನಿ ಪುಷಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ।

ಕಲಿತೆ ಸುರಪತಿಯಂತಜೇಯನಂ ಗಿರಿಯಂತೆ ।

ಜಲನೆಯಿಲ್ಲದನಂ ಮಹೋದಧಿಯೊಲಕ್ಷೋಭ್ಯರಾಜನ್ಯಮಕುಟಮಣಿಯಂ ॥

ಪಲಪ್ರವಿಧ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುತಿಹೆ ।

ನೊಲದೊಳುಂ ನಾರಿಯರ ದೇವತೆಯು ಪತಿಯಲ್ಲೆ ।

ಸುಲಭನಂಭವೆಯಧಿಪನನ್ನೊಳದು ಸುವ್ರಾಜ್ಯ ಕೆಚ್ಚೊಬ್ಬೆ ಧೃಷ್ಟಿ ಮುದದಿ ॥

ಧರಣಿಪನ ಹೋಗಾಡಿ ಭೋರತನವ ಪಾಳ್ವನೆಂ ।

[(20)

ಬಾರುತರ ಪ್ರೇಮಮಂ ತಾಲ್ದರ್ಪ ದುರ್ಮೇಧೆ ।

ಯಿರುವೆರ ಧರಾಮರರ್ಪರಿಜನರ್ಪರಿವಾರವೊನೆಲದಿ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳು ॥

ಖಿನಗರದೊಳ್ಳುವರ ಸಹಿತ ಸುಖವೇನುಂಬೆ ।

ಮರುಳೆ ದುರ್ಯಕಭವನ್ಯಾತೆಯಿಂದಾಧಿಕ್ಯ ।

ತರವ ಫುಗದೆ ದೀಪಕಲಿತಾಫಲಾನೆಯಿಂದ ಮಡುವ ಕಲಭವೊಯದಿ ॥

(21)

ಸಕಲ ಭೂತರುತಂಗಳಂ ತಿಳಿಯವೇಳ್ಳೊನುತ ।

ಲಕಳಂಕ ದೇವತೋಪಾಸನಂಗೆಯ್ಯೊ ನಿಜ ।

ಭಕ್ತುತಿಗಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತದ್ವೇವತೆಯು ವರಮಿತ್ತೊಡಂದಿನಿಂದಖಿಲ ನುಡಿಯು ॥

ಪ್ರಕಟಮಾಗದು ಹೋದುದೈನೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನತಿ ।

ಸುಕರದಿಂದ ಮಂಜದೊಳ್ಳಲಗಿರೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾ ।

ಪ್ರಕರಣೋಗುತ್ಪದರೋಳೊಂದು ತನ್ನರಸಿಯೊಳ್ ಸಲ್ಲಾಪ ಕ್ರೇಡೆಗಳನೆ ॥ (22)

ಜತುರತೆಯ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳುತರನಂ ಹಾಸ್ಯ ।

ಪತಿತನಾಗಲ್ಕಂಡಿದೇನೆಂದು ಬೆನಗೊಳಲ್ ।

ಸತಿಯೊಡನೆ ನೃಪನಿಂದ ವೇಳ್ವಮಾತಲ್ಲೆ ನಲ್ಕಿಂತೆಂದಳರಸನಿಗೆ ॥

ಅತಿಕಯ ಮಿದೇನೆನಗೆ ವೇಳೆ ದಿರಲಸುಗಳವೆ ।

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳರನೊಂದಧಿಕ ಕ್ಲೇಶಗೊಳಿಸುತ ಬರ ।

ಲ್ಯುತಿವಂತ ರಾಣಿಯೊಡನೆಂದ ಸಂತನಗೊಳುವೊಲತಿ ವಿನಯದಾವ್ಯದಿಂದ ॥

(23)

ವರರಿಗಿದ ತಿಳುಹದಿರು ಬೇಳ್ವೆಯಾದರೆ ಮೂರ್ತಿ ।

ಪೊರೆಯಾಪ್ಪದೆನುತೆಮ್ಮ ಗುರುನಿರೂಪಣೆಗೈದ ।

ಪರಿಯಿಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬತ್ತರಿಸಕೂಡದೆನಲರಸನೂಡೆನಂತೆಂದಳು ॥

ಕರೀರಮಿರಲಳಿಯಲೀ ಹಸನದಿರವಂತಿಳಯ ।

ಲೋರೆಯವೇಳ್ವೆನೆ ನೈವತಿಜರೆದು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಂ ।

ಹರುಷದಿಂದ ಧನದನೊಬಂತೆ ಸುಖಾರ್ಥನಿರುಲೋಕಸಿದ್ಧಮಾಡ್ತಿ ॥

(24)

ವೆತ್ತವಳ ನಡತೆಯಂ ಮೊರದನುಸಂಸಿ ಭೂ ।

ಪೋತ್ತಮನ ದುಃಖನಾಗರಮಗ್ನಗೈದು ಮೇ ।

ಣ್ಣೊತ್ತಿದುರ್ಯಾಸವ ಸಂತತಿಯ ಕಡಿಸಲ್ಬಗೆವೆ ಮೂಢೆ ನಿನ್ನಂನೋಳ್ವರೆ ॥

ಬಿತ್ತರದ ಘಪಮಾರ್ಗ ವನುಳಿದು ನಾಧ್ವಿಯರ ।

ವೃತ್ತಮಂ ಪಿಡಿದುಭಯನುಖ ಸಂಪದದ ಹರುಷ ।

ಮೊತ್ತಮಂ ಗಳಿಸು ಭರ್ತಾರನುಮತಿಯುಳಿದು ಬಾಳ್ವಾದನುಚಿತ ಲೋಕದಿ ॥

(25)

ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ ಬನಿ ಶ್ರೀರಾಮನರಸನೆನಿಸೆ ।

ಸುಕರಮಪ್ಪುದು ಲೋಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವೈಭವ ।

ಪ್ರಕರವಂ ಭರತನುಭವ ಗೆಯ್ಯಲುಭಯರಂ ನೋಡಿ ಪೋಷಣೆಗೆ ಯ್ಯುತ್ತ ॥

ಅಕಳಂಕ ಜಸವ ಸಂಪಾದಿಪುದು ಸ್ವಂದನದ ।

ನಿಕಟಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಂದ ನೈವನೈದ ।

ಲಕೆಯನಿಸಂತನುತಮಿತ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಸುಮಂತ ತಿಳುಪಿದಂ ಪಲವುವಿಧದಿ ॥

(26)

ಈ ರಾಜಧಾನಿಗಧಿಕಾರಿ ರಘುವಲ್ಲ ಭಂ ।

ಕೂರಾಗ್ರಣ್ಯ ನಾತನನುಳಿದು ಭರತನಿಂ ।

ದೀರಾಜ್ಯ ಸುಖಮಿಹುದೆ ತಿಳಿದೆನ್ನವಜರಮಂ ಮನ್ನಿಸುವುದನುತ ನೆಯದಿ ॥

ಆ ರಾಜ ಸೂತ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಬೇಳ್ವೊಡಂ ।

ತೋರಾಯಗಯ್ಯವನುಮಾನ ಗೊಳದಲೆಮಗುಳೆ ।

ಕ್ರೂರಾಪ್ತ ದುರ್ವಾಣೆಯನ್ನಡಿಯಲನುಗೈದಲೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ಕ್ರೂರ್ಯಾದಿರವ ॥

(27)

ಅನಿತರೊಳು ಸೂತವೆಂದೆತಿಯರ ಸಂವಾದವಂ ।

ಜನನಾಥ ಕೇಳುತ್ತತಿಕೋಕದಿಂದಿಂತೆಂದ ।

ತನಯಗೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಮಂ ನೆರವು ಕರಣಾಲ ನಿಖಿಲಾಯುಧಂಗಳನ್ನೊ ॥

ಘನವಣಿಗ್ಜ್ವನವ ಕರಿತುರಗ ಕಕಟಾದಿಗಳ್ಳೆ ।

ವನಮಾರ್ಗ ಕೌಶಲವನನುಗೈಯ್ಯದತಿವೇಗ ।

ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮ ನೋಡೆನ್ನೆದುವರೆ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊ ನೆರಸು ॥

(28)

ವಂದಿವಾಗಧರೂಪ ಜೀವನೆಯರಂ ವಿಪ್ರ ।

ವೈಂದಾದಿ ಕರಮತಂಗಜಹಯೋತ್ಕರಗಳಂ ।

ಜಂದದಿಂ ಜೊತೆಗೈದು ಕಳುಪುವುದು ರಘುವೀರನೊಡನೆ ಸತ್ವರದಿಂದಲಿ ॥

ನಂದನದಿಸುಖಮೊಪ್ಪಮಾಗರಲಿ ಭರತನಲ ।

ವಿಂದ ಭೂಪಾಲನಂ ಗೆಯ್ಯಲೆನುತ ಲಜ ।

ನಂದನ ಸುಮಂತನೊಳ್ವೊದಂ ಕೇಳುತ್ತ ಕೈಕೆ ಕ್ರೂರಭದೋಳಂದಳು ॥

(29)

ಪ್ರಿಯೋಳುಳ್ಳುಬಿಳವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವ ಸುತನ |
ಕರೆತ್ತೊ ಸರ್ವಜನರಂ ಕೂಡೆ ಕಳುಹಿಮಿಗೆ |
ಭರತನಂ ದೊರೆಗೆಯ್ಯಲೀಂ ಗೈವ ಬರನಗರದೊಳಗಿದುರ್ ಸುಖವ ಪಡೆವ ||
ವರಮ ಕರುಣದೊಳುತ್ತ ವರ ಸಫಲಮಾಯಿತೆಂ |
ಮರು ತರಕ್ರೋಧದಿಂ ಬೇಳಲಮ್ಮದನುಡಿಯ |
ನರನ ಗೆಜ್ಜೆನಿಸಲತ್ತಿಂಕಟವಿ ನರನಾಥ ಪಶ್ಚಿರವು ತಿಂತೆಂದನು ||

(30)

ಕ್ರೂರ ಪಾತಕಕೆಳಗಿ ಕಾಜನ ವೈತ್ತಿಯಗಳಿಸಿ
ದಾರುಣಕೃತಿದಾಳ್ತು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಪೂಳ್ತು |
ಸಾರಿನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯೆಯಂ ಸಾಧ್ವಿಯರ ಪದ್ವಿಯಂ ಮಾಜನುಗೈದೆ ಬರಿದೆ ||
ಆರಾದೊಡಂ ನಿನ್ನನೊಸುವರೆ ದುರ್ಮೇಧಿ |
ದೂರೀಕರಿಸಿ ಸತ್ಯಶೀಲಮಂ ದಾನವಿಯ |
ರೋರಂತೆ ಕೆಳಗೊಂಡೆಯನುತೊರೆದ ಪತಿಯನುಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತೆಂತೆಂದಳು ||

(31)

ಭವದೀಯವಂಕದಧಿನಾಥ ಸಗರಂ ಪೂರ್ವ |
ದವರೊಳಗ್ಗಲ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ಮಪುತ್ರನ ಸಮಂಜಸನ |
ತವಕದಿಂದಜವಿಗಟ್ಟಿದ ವರಿಯ ಕೇಳ್ದರಿಯಾದಾದೆ ಮರುಳಾದೆ ಬರಿದೆ ||
ಕುವಲಯ ದೊಳವರ್ತೀರ್ತಿಯಂತೆ ಯನುತೊಡುದುಂ |
ಭುವಿಯರನ ಕೇಳ ಕ್ಷೋದೊಳರಲ್ ನೆರೆದ ಸು |
ಪ್ರವರರಲ್ಲ ನರ್ಞ್ಜಲವೊಳ್ಳು ಹಾವಾತ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನುಡಿದ ಜವದಿ ||

(32)

ಅಸಮಂಜದುರ್ಮೇಧಿಯೆಂದ ಲೋಕರ ಶಿಶುಗ |
ಳಸುಗಳೆಯಾತಿರೆ ನೋಡಿ ಸರ್ವ ಜನರಲ್ಲ ರುಂ |
ವಸುಮತೀಪತಿಗೆರಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವನಂ ಗೈದಂ ನಗರವಾಸವೆಮಗೆ ||
ಪಸನಿಲ್ಲ ದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ಯೋದೈದುಮೆನೆನಲ್ |
ರಸಿಯರನನೆಂದನೀಂ ಭಯದಿಂದಲೀ ನಗರ |
ವಸತಿಯನ್ನೊಳದಿರೆನಲ್ಕಾ ಗಲಖಲಜನ ಒನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರೊಲಿದು ||

(33)

ತರಳರಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ಸರಯಾನದೀಜಲದೊ |
ಳುರುಳಸುತ ಕ್ರೇಡಿಸ ಭವತ್ಯುವರನೀ ಭಯಂ |
ದೊಳುತೆಮಗದಂದ ಪತ್ತಣವ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಾಯಿತೆನಲರನ ಮುಳುದು ||
ವರಸುತನ ನಟ್ಟಡವಿಗಟ್ಟಿ ಲೋಕವನಿಲ್ಲ |
ಪೊರೆದನೊಸಗರ ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಂ ಮೂಢೆ |
ನಿರವರಾಧಿಯ ರಘೂತ್ತಮನ ಕಳುಹಿದೇನೆತಿಳಿದೆಂಬೆ ದುರ್ಮೇಧಿಯಿಂ ||

(34)

ಇನಿತಾದೊಡಂ ರಾಮನಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಣಲೀಶ |
ಮಿನುಗಿದುದ ನೋಡದೀಪರಿಯ ದುರ್ವೃತ್ತಿಗಳ |
ನನುಸರಿಸಿ ರಾಮನಂ ಬನಕೆ ಕಳುಹೆಂಬುದೇಂ ದುರ್ಬಾಧಿ ಯಾತನೊಡನೆ ||
ಜನಪಸುತೆಲ್ಲ ರುಂ ಪೋವೆವಿನಗರಿ ನಿ |
ಜ್ಞಾನವಾಗಲದರಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಗೈದು ನಿಜ |
ತನಯ ಸಹ ಸುಖದಲಿಹುದೆನುತವಾತ್ಯಂ ಜರೆದನೈತ್ಯಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಯನು ||

(35)

ಈ ಪರಿಯಾಧಿಕ್ಕರಿಸುವಾಮಾತ್ರಾತ್ಮನಂ ।
 ತಾಪಮಂ ಕಾಣುತ್ತ ರಘುವೀರ ಮತ್ತಾಮ ।
 ಹೀಗನೊಡನಿಂತೆಂದ ದೇವಜನ್ಮ ಪ ಮೌನಿವೇದದಿಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ।
 ಸೋಪನಗೆ ಚತುರಂಗಬಲ ಧನಾದ್ಯುಪಚಾರ ।
 ಲೀಪದಿಂದೇಂಪ್ರಯೋಜನ ಚೀರವಸನಗಳ ।
 ಸೋಪಕರಣಂಗಳಂ ದಯೆಗೈಯ್ಯಲಿರಗುವೆನು ಭವದೀಯ ಕಾಸನದೊಳು ॥ (36)

ಕರಿಯಾ ಏಕ್ರಯಾಗ್ಯದು ಮಗುಳಂಕಾಡಿದ ವಾದ ।
 ಪರಿಣಾಮವೆನಿತು ಗತದಲನೇತು ಬಂಧನದ ।
 ಕರಣವನುಚಿತ ವಚನ ಸತ್ಯಮಪ್ಪಂದದಿಂ ದಯೆಯಿಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ॥
 ತ್ವರಿತದಿ ಬನಿತಪಿಟಕಾದ್ಯೊಲಮಂ ತುಸಿ ।
 ಕರಣಿಸುವುದೆನಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂಗಳಂ ।
 ತರಿಸಿ ಚರಣಗಳೆಡೆಗೆ ಬಪ್ಪಿನೆಲಕ್ಕಪ್ಪ ತಿಯಣಿಗಿ ನಗುತೀಂತೆಂದಳು ॥ (37)
 ಮಗನೇ ಸತ್ಯವ್ರತಾಗ್ರಣಿ ಭಾವಗೋಣಯಂ ।
 ಸೋಗಯಿಪ್ಪದೆ ನೀನೇ ಕೃತಿಯನುತ ನಯನುಡಿಯಿಂದ ।
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಾನಿಜನೋಚಿತ ವಸನಗಳ ನೈವನಮಾಂಗಡಿಯಲೀಯೆ ಮಾಡದಿ ॥
 ತೆಗೆದು ಪ್ರಾಚೀನಾಂಬರಗಳಂ ಪ್ರತಿರೋಕ ।
 ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವಾಭಾರನಂಗಳೆ ನಲಂಕರಿಸ ।
 ಲಗಣಿತಗುಣಾಧ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾಂ ತಾನುಟ್ಟ ಪಾಂಕಾಂಕ್ಷಿತ ವಸ್ತ್ರಮಂ ॥ (38)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಟ್ಟ ಮುನಿವಸ್ತ್ರಗಳನೊಡಿದಿ ।
 ಪ್ರೇಮದಿಂದಿಟ್ಟುಸುತಲಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಭವೆ ।
 ತಾಮರಸನಯನಿ ಜಾನಕಿಯ ಕರತಳಕೀಯಲಾಮೌನಿವಸ್ತ್ರಗಳನು ॥
 ತಾಮಸೀಮುಖದರ್ಶನದಿ ವಿಕೃತಿಯಾಂತೆನಿಸೆವ ।
 ಸೋಮನಂ ಕೆಳಗೊಡಲ್ಕುವನೆ ಬರುಗಾಳಯಿಂ ।
 ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುವ ಕದಲಯತೀರದಿ ಕಂಪಿಸುತ ಧರಣೀಸುತೆಯಿಂತೆಂದಳು ॥ (39)
 ಎಂತುಡುವೇ ವಸ್ತ್ರಗಳನು ಮುನಿಪತ್ನಿಯರ ।
 ದಂತಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದಳು ಪೂರ್ಣಾನನೆಯಾ ।
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀರ ನೋಡಿ ರಾಘವಂ ಕರದಿಂದ ಪಿಡಿದು ಚೀರವನು ಮಾಡದಿ ।
 ಮುಂತುಟ್ಟ ಕೌಶಲಯಾಕಂ ಮೇರಿವೇಷ್ಟಿಸ ।
 ಲ್ಕಾಂತನ ಮುಖವನೊಡಿದಿ ನಾಣ್ಣಿ ತರಿಗುತ್ತಿರ ।
 ಲ್ಯಂತಃ ಪುರಾಂಗನೆಯರಾರ್ತಸ್ವರಂ ಪರ್ವತೋದ್ಧೇನೆಯ ಭೀಕರಮೆನಿ ॥ (40)

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರಾರ್ತಸ್ವರದಲಳುತ ।
 ಲಿಂತೆಂದರಾ ರಘುಜನೊಡನೆ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಾಂ ।
 ನೀಂತಳೆದು ಬನಕರಗಲಿಚ್ಛೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆ ಓಡುರಾಗದಿಂದೆ ॥
 ಕಾಂತಿಕೋವರಿ ಸೌಕುಮಾರಪದೆಯೆಂಬವಿಯಾಲಿ ।
 ತಾಂ ತೆರಳಲನುಚಿತಂ ನಗರದೊಬ್ಬಟ್ಟಿಮೈ ।
 ಸಂತೋಷಗೊಳನ ವೇಳ್ಯನುತೆಲ್ಲರುಂ ಬೇಳೆ ರಾಮ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (41)

ತಾತನೊಡ್ಡೆಯೊಳೆನಗೆ ವಿಪಿನ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯೆ |
ಮಾತೆಯು ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಾ ನೋಡಂಬಬ್ಬಿಡೀ |
ಸೀತೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಮೆಚಿಸಿ ಬಂದವಳೆನಿತ ವೇಳೊಡನಿವಾರ್ಯ ಮನೆಗೆ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಸಲಿಸವೇಳ್ಳೆನುತ ಚೀರಾಂಬರವೆ |
ಶ್ರೀತರುಣಿ ಗುಡಿಸಲನುಗೆಯ್ಯ ಮೈತ್ರಾವರಾಣಿ |

ತಾಂ ತಳ್ಳುವದೆ ಕೋಪದಿಂದ ಪರಿಹರಗೈದು ಕೈಕೆಯೊಡನಿತೆಂದನು || (42)

ಕುಲಗೆಡುಗೆ ದುರ್ಮೇಧಿ ಪಾಪಿ ಕೇಕಯ ತನುಜೆ |

ಒಲಿಸಿ ವಂಚಿಸಿ ಮಹಾರಾಜನಂ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ |

ಕಲಿತನೆಂದೆನಿಸಿ ದುರ್ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಜನಕಜಿಯ ಬನಕೆ ಗಮಿಸೆಂಬಿ ಕ್ರೂರ ||

ಒಲನೆಹ ಶ್ರೀರಾಮ ನಾವೆಡೆಯೊಳುಪನಾ |

ಪೊಲಬಿಗಖಿಲ ಪ್ರಜೆಯು ಪರಿವಾರನುತೆಲ್ಲ |

ರಲಘುಬಲ ಭರತಕೃತ್ಯಘ್ನರೊಡನೈದುವೆವು ಧರ್ಮಪಂಥಾನವಿಡಿದು || (43)

ಜನರಹಿತ ಪಾದಪ . . . . . ರಕವಾಗಿಹ ನಗರ |

ಹನು ಪಾಲನಂಗೈವುತಿರು ಮಾತೆ ಶ್ರೀರಾಮ |

ಬನದಲಿರಲದೆ ರಾಜಧಾನಿಯೆನಿಸುವುದಾತನುಳಿಯಲಿದು ಕೂಸ್ಯವಹುದು ||

ಮನುಜರ್ಮಹಾಮಾತ್ಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದ |

ವಿನಿತಲ್ಲವಾ ಮಹಾಮುಹುಮನೊಡನೈದುವು |

ನಿನಗೆ ಗೋಚರವೆಹುದು ಭವದೀಯ ಮುಖವರ್ಣನವೆವಳ್ಳರಾರು ನೆಲದಿ || (44)

ಚೀರವನನಂಗಳೆಂತೆಗೆಸಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣ |

ತೋರಹಾರಂಗಳಂ ನೋಸಗಿತ್ತು ಕಳುವೆಂದು |

ಧೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ವೆಸೆಬ್ಬ ಕೇಕಯನುತೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆಂದನು ||

ವೀರ ರಾಘವ ನೋರ್ವನೇ ಬನದಲಿಪ್ಪಂತೆ |

ಕ್ರೂರ ನೀನೆನಗಿದೆ ಮಹಾರಾಜ ನಂದನೆಯಾ |

ಚಾರುವನ್ಮಾಭರಣದಿಂದಲಂಕೈತಿವೆತ್ತು ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರಲಿದಿರೊಳು || (45)

ಯಾನರತ್ನಾಭರಣ ನಿಖಿಲವನನಾದಿಗಳ |

ನೊನಮಿಲ್ಲದಲಿತ್ತು ಸತ್ಯರಿಸಿ ಕಳುಪಿದೊಡೆ |

ಮಾನಿನೀಮಾಣಿ ವಿಲಾಸದಿ ರಮಣನಂಕದೊಳ್ಳಂಚುಸಿ ವಿಭವದಿಂದ ||

ಈನಗರಮುಳದ ಕ್ಲೇಶ ಸಂಭವಿಸ . . . . .

ದಾನಂದದಿಂ ರಾಮಪ್ರರದರಸನಿರಲೆಂದು |

ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಶ್ವಪತಿಯಣಿಗಿಗುಸುರಲ್ಪುಡಿಯದಿರ್ವಳ್ಳತಿ ಮೌನವಿಡಿದು ||

(46)

(ಸಂಧಿ 12, ಪದ 553)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಅಜತನೂಜಾತನಪ್ಪಣೆ ವಿಡಿದು ಮಾತೆಯರ |

ಭಜನೆಗೈದತಿ ವೇಗದಿಂದ ಮಾತ್ಯಪ್ರಭೃತಿ |

ಸ್ವಪನರಂ ಬೇಳ್ಳೊಂಡು ಸರಯೂ ಮಹಾನದಿಯ ದಾಂಟಿದಂ ರಘುವೀರನು ||

ಧರಣೀಧರಾತ್ಮಭವೇ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಮುದದಿ |

ಧರಿಸಿ ಮುನಿವೇದಮಂ ತಾತನೊಡನಿಂತೆಂದ |

ಚರಣ ಒಲಿದಿಂದ ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದಾನು ಒಬ್ಬನಾಕತನವ್ವನು ||

ಕರುಣೆ ಮನ್ಮಾತೆ ದೈನಂದಿನೋದಿತ ದೈನ್ಯ ||

ವೆರೆದು ನಂಕಟಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಕೃಪೆಗೈದು ನುಬ |

ದಿರುಗೆಯಂ ಪಾಲಿಸದ್ದೀಳ್ಳು ಸಾಧ್ವೀಮಾಣಿ ಸುನಂದಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ||

(1)

ರಾಮನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ ನಿಜಜೀವನ |

ಬ್ರೇಮಮಂ ಪಳದರಸ ಮೈಮರೆದು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂ |

ತಾಮಸೋಳಲ್ಗನಿಮಿಮಿದುರ್ದ ಮಗುಳೇಕ್ಲತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮರಾಜನು ||

ಪಾವರಿ ದುರಾಧ್ಯೈ ಕೈಕಾಂಕ್ಷಗ ನಾದ |

ಕಾಮಿಗರ್ಯಮ ತರ್ಯನಾಳ್ಳಂ ಬಾಧೆಯಹ |

ನೇನುಮಿಲ ಮೆನುತ್ತ ಬಹುವಿಧದಿ ಪಲುವಿದಂ ದೇರಥಮಾಣನಾಥರು ||

(2)

ವೂರಾವದಲಿತು ಜೀವರ ಬಾಧೆಗೊಳಿಸಿದ |

ಫೋರಪಾತಕ ಮಾಡಿ ಕೈಕಮುಂದೆಸೆಯಲಾ ||

ದಾರ ಮೈಶ್ಯವನೋತ್ತಮೆಯಾಗಿ ಮಗುಳ ಕಮಕೇಕರರ ಬಯಸಲೀಕೆ ||

ನಾರ ಸೀರೆಗಳುಟ್ಟು ನೆಸುವಾರರೀಪಯ ||

ತೋರುವುದ ನೋಳ್ಳುದಾಯ್ತನುತಳಲಿ ಬಳಲಿ ಮುಂ |

ದೋರದರೆನಿಮಿಷ ಮೈಮರೆದಿರ್ದ ಪಂತ್ತಿರಥ ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನು ||

(3)

ಪತ್ತಿಹಯಗಜರಥಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಬೇಗ ನಂ |

ಪತ್ತಿನಿಂ ಮಣಿಬಚಿತಮಾದ ತೇರಿಂವಂರ |

ಫೂತ್ತವನು ಜನಪದಾಪೋಕನಂ ಗೈಸೆಂದು ಬೇಳಲಾ ಮಂತ್ರೀಕನು ||

ಮುತ್ತಮಾಣಿಕರಚಿತ ಪೊಂದೇರನಳವಡಿಸಿ |

ಮತ್ತೇಭತುರಗಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ |

ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಭೂಧವೋತ್ತಮನೋಳತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಮಾತೃರ ಮೌಳಿಯು ||

(4)

ಸೂತವಾಣಿಯಕೇಳ ದೇರಥ ಮಾಣನಾಥ |

ನಾತ ನೊಡನಿಂತೆಂದ ವಸ್ತ್ರಮುಕ್ತಾಫಲ |

ವ್ರಾತ ಮಣಿ ಕನಕಭೂಷಣಗಳಂ ತರಿಸಿ ಜನಕಾತ್ಮ ಭವೇವುದೆನುತ ||

ಶೀತಾಂಕುನಿಭ ಬಜ್ರರಾಭರಣ ರನ್ನಗಳ |

ನೀತಾಗೈದಂತೆ ತಂದೀಯೆ ಗೋತ್ರನಂ |

ಭೂತೆ ನಂತನದಿಂದಲಂಕಾರ ಗೈದೆಸೆಯೆ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯಿ ಜವದಿ ||

(5)

ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಮಮತೆಯಿಂ ಜುಂಬಿಸುತ |

ಮಿಗಗದ್ದದಂ ಚಿತ್ತನುಡಿಗಳಿಂದಿಂತೆಂದ |

ಳಗಣಿತಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಕುಲಜೆ ಧರಣೀತನುಜೆ ಲೋಕದೊಳ ಸ್ತೀಚಿತ್ತವು ||

ನೋಗಿಯುಪ ಬಿಸಿಲ್ದೊರೆಯನೆಳವಿಂಚಿನತಿಶಯವ |

ಮಿಗಪೋಲ್ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಣ ನಿಲ್ಲದನುಪದಂ |

ಬಗೆಬಗೆಯ ಚೋದ್ವಾಸಕಾರದಿಂ ಕಪಿಯಂತೆ ಜಲಿಸುತಿಹುದಿದು ನೈಜವು ||

(6)

ಪುನಿಸುಸುಳಕಾರಣದ್ವೇಷಮತಿಸಾಹಸಂ ।

ಪೊಸದ್ವೈರ್ಯಮಶುಚಿ ನಿಷ್ಕರುಣ ಮೌಖ್ಯಾರ್ಥಿಕಯಾ ।

ರಸಯೋಳಂ ಲಲನೆಯರ ಸಹಜಾತಮಿನಿಸಲ್ಲದತಿ ವಂಚನಾನಿಪುಣತೆ ॥

ಪೊಸತಾಣ ವಾವೆನಹ ಒಲುಮೆಸಲೆ . . . . ಸತ್ಯಮೆ! ?

ಣ್ಣೆನೆಗೊಟ್ಟ ನೆನೆಹೆಂಬುದದು ಮುಗಿಲ ನೆಳಲೆಂಬು ।

ದಸಿತಾಂಗಿಯರ ಸಂಪ್ಪದಾಯ ಮೂಲೋಕದೊಳ್ಳಗಿದು ಸಿದ್ಧ ಜನಕಜಾತೆ ॥ (7)

ಆವರಣೆಯಿಲ್ಲ ನಯಸಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಚಾರ ।

ಹಾದಿಮುನ್ನಿಲ್ಲದಯ ಪೊಲ್ಲ ಕೃಪೆವೆಸರೆಂಬ ।

ಸೋದೆಮಿನಿಸಿಲ್ಲ ವನ್ಯತೋದರೇ ಸಂತತಿಯೊಳುಮ ಯಥಾರ್ಥಂಪಗದೊಳ್ಳು ॥

ಬೋಧಿಸುವರ್ಸವನುಡಿಯಲ್ಲಯೊಳ್ಳು ಧಾಹೈದ್ದು ।

ಸಾಧಿಪರು ಗಳಿಸಿದರ್ಥವನು ಬೇಡಿದುದೀಯ ।

ನಾದೊಡವನಾ ದೋಡಾಸ್ಯದರ್ಶನ ಗೆಯ್ಯದಟ್ಟವರು ಪೇರಡಿವಿಗೆ ॥ (8)

ಛನಧಾನ್ಯಪ್ರಿಯವಾಣಿ ಯುಳ್ಳುಕುಲದಿಪ್ಪರುಡ ।

ನನುವರ್ತನಂ ಗೈದು ಮೋಹಿಸುತ ಭೇದವಂ ।

ಜನಮವೊಲೆನಗುವರು ನಿರ್ಧನಿಕನಾದೊಡಂ ಕ್ರೂರ ನೈದ್ಯಾರ್ಯದಿಂದ ॥

ನೆನೆಯರದು ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಭಾವಂ ಲಕಾಮಿತಾನಿರ್ವ ।

ವನಜವ ದಿನಾಂತ್ಯದೊಳ್ಳು ಬಿಡುವುಲ ಚಾಂಚ್ಚು ।

ವನಿತೆಯರ ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳ್ಳು ರಿಯಲ್ಲ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಮಬಲೆ ॥ (9)

ಪರವನಿಟ್ಟಿಸದಲ್ಪಸುಖಕಳಸಿ ಪರಿವೃಥನೆ ।

ತೊರವನರ್ಥವಬಯಸಿ ನಿಜಕರೀರದಹಾನಿ ।

ಯಾರಿಯರದಿಂದ ಚಪಲಾನಾಮ ನಾರಿಯರಿಗಡೆಸಿತಾವಂಚದೊಳ್ಳಗೆ ॥

ನಿರುತ ಪತಿದೇವತೆಯರಿವ್ವರೆಂದಿಗುಧರ್ಮ

ದಿರವಮೊರದಲಾಭಯಕುಲಕೆ ಜನಮಂ ಗಳಿಸಿ ।

ಸುರಮುನಿಗಳ್ಳಭವ್ಯದ್ಧಿ ಗೈವಸಾಧ್ವೀ ಜನರ ಮುಮೆ ನಿಸ್ಸೀಮಿತಾಯೆ ॥ (10)

ಸಿರಿವಂತನಾಗಲಿ ದಂದ್ರನಾಗಲಿ ಸುಖವ ।

ಬೆರದಿರಲಿ ಕದ್ವ್ಯನಂಕಜದಾದಿ ಯಾಂತಿರಲಿ ।

ತರುಣಿಯರಿಗಧಿಪ ಪರದೇವತಾನ್ವೀಕಾಶಮೆಂದುದು ಸುಕೃತವಡಿದು ॥

ಧರಣಿಯೊಳ್ಳು ರಿಪ ಸುಜರಿತ್ತೆಯರ ಸಂತತಿಗೆ ।

ವರಮಕುಟವಾಣಿಕ್ಯಮೆಂಬಂತೆ ಪರಿಯ ಶ್ರೀ ।

ಜರಣಗಳ ನೆನುಸರಿಸಿ ಸುಖವಿೂವುದೀ ನೆಲಕ್ಕನುತ ಬೋಧನೆಗೆಯ್ಯಲು ॥ (11)

ಕೋಸಲಾತ್ಮಜೆಲೆಳ್ಳು ಧರ್ಮ ಬೋಧಾಕ್ರಮವಿ ।

ಲಾಸಮಂ ಕೇಳಿ ಹರ್ಷದಿ ಜನಕಸಂಭೂತೆ ।

ವೂಸರಳ ಮಾತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳಂತೆಂದು ನಯವಿನಯಭಕ್ತಿ ವಿಡಿದು ॥

ವಾಗವನ ಸತಿಯು ದಾಕ್ಷಾಪಾಣಿಯರಾರ್ಚಿಸಿದ ।

ರಾಸಿಗಾಧಿಕೃತವನನೂಯ ಲೋಕಾಮಾದ್ರೆ ।

ಯೊಸುಜನರಿಗೆ ಜನವಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯನುಗ್ರಹವ ಸಂಪಾದಿಸುವೆನು ॥ (12)

ವಿಪದ ಸಂಪದ ವ್ಯಸನ ಹರ್ಷ ಕೋಪಂಶಾಂತಿ ।

ವಿಪರೀತಹಾಸ ಮುಂತಾದವಸ್ಥಾ ನಿಜಯ ।

ನಿವಮಾವುದಾಂತಿರ್ದೋಷಾದಿತ್ಯನಿವನ್ಯ ಮನಿಸದೊಲು ಕಿರಣಿಗಳು ॥

ನ್ಯಪಶಿಖಾಮಣಿ ಯಂಘ್ರಿಯನುಮತಿಯೊಳುದುರ್ತ ।

ಲ್ಲಪನಾನುಮೋದಮಗ್ನನೋದ ಮೆಂದೆನಿಸಿ ।

ಪ್ರಪದಗ್ನರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಂತ ಕೃತಹೆನಿದಂ ಸತ್ಯಮೆಂದರಿವುದಾರ್ಯ ॥ (13)

ನಿರತಿಳಯ ಸುಖವಿವ ಪರಿಯ ಪರದೇವತೆಯ ।

ಮರೆದು ನಿರಯಕ್ಕಿಳವರೈನೆ ದುರ್ಮೇಧಿಯರು ।

ವರಪುರಂಧ್ರಿಯಾರ ಮತವಲ್ಲ ವೆಂಬುದೆ ಲೋಕ ಸಮ್ಮತಮೆನುತ್ತೊರೆಯಲು ॥

ಹರಾರದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಮಸ್ತಕವ ।

ಸರಭಸಘ್ರಾಣಸಂಗೈದು ತುತಿಸುತ ಬೇಗ ।

ಪರಸಿದಳಲೇಕ ವಿಧದಿಂದಲಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳುತೇಳುತನೆನಿ ॥ (14)

ಎನುತ ಸಾತ್ವಿಕಚಿತ್ತಳಾಗಿ ಕಂಬನಿಗಳು ।

ವಸಧಿಮೇಖಲೆಯ ಪಂಕಜಮೆನಿಸ ವಿನಯಾದಿಂ ।

ಸನುಮತಿಸಿ ಸಂತೈಸಿ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ವಸವಾಸವತ್ಸರಗಳು ॥

ನೇನಪೂತ್ರಾದಿ ನಿಮಿವಮೆಂಬಂತೆ ಕಳೆದವೆವು ।

ಮನೆಯೊಳುದುರ್ತಾಕುತರ ಬಂದುಕಾಣೈವದ ।

ವನಜಮಂ ಸಂತಾಪ ಬೇಡವಾರ್ಯ ಸ್ವಾಂತಸಂತನಂ ಗೊಳಿಸುತಾಯ ॥ (15)

ವಾಸರಗಳತಿವೇಗಲರುಗುವವು ಚಿತ್ತಸಂ ।

ವಾಸಮಹುದಾನಂದ ಚಿಂತೆ ಬೇಡೆಂದು ವೃದ್ಧು ।

ಹಾಸನುತವಾಣಿಗಳ ನಿಜಜನನಿಗೊರೆದು ಮಗುಳ್ಳುದ ಮೋತಿಯರೊಳೊಂದನು ॥

ಮೋಸದಿಂದಜ್ಞಾನದಿಂದೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ।

ಲೇನು ಹೊಲ್ಲೆಯವಾಗಿ ತೋರೊಡಂ ದಯಾದಿಂದ ।

ಬೇಸರಂಗೊಳದೆ ಪಾಲಿಸವೇಳ್ಳುಮೆಂದೊರೆದ ಭಾಷೆಯಂ ಕೇಳಿ ಕ್ಷಣದಿ ॥ (16)

ಮರುಗಿ ಶೋಕಾವಿಘ್ನರಾದರಾ ಸದ್ಗುಣವ ।

ಪರಪರಿಯಲೋರ್ವ ರೋರ್ವರೊಳೊರವುತಿರಲಿತ್ತು ।

ಧರಣಿಜೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಹಿತ ದಕರಥನಂಘ್ರಿಗೈರಿಗೆ ನುತಿಗೈದು ಮುದದಿ ॥

ತ್ಯರಿತದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯಗ್ಧನಮಿಸನುಜ್ಞೆಯುಂ ।

ಪೂರಡುತಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಿಜಮಾತೆಯಾಡೆಗೈದಿ ।

ಜರಣಕಾನತನಾಗಿ ನಿಂದಿರೆತ್ತಿಗೆ ದಪ್ಪಿ ತನಯನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ॥ (17)

ತಾತನೀನೆ ನೆದರ್ಥಮಿದು ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿ ।

ವ್ರಾತಕಾರಣ ಕುಲಪರಂಪರೆಯನ್ಯಪರೀತಿ ।

ಸೇತಮಾದುದು ಪಿರಿಯರನುವರ್ತನಂ ಕಾಙ್ಗೋದಯದ ನೆಲೆಯಿತ್ತಿ ನೆಲದಿ ॥

ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿ ಪಂಕ್ತಿಯಂ ಬಡದೆ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।

ರೀತಿಯೊಳ್ ಶೋಕಹರ್ಷಗಳಂಟದೆ ಸೌಖ್ಯ ।

ಜಾತಮೆಂತಪ್ಪದಂತಿಪ್ಪದೈದುವುದೆನುತು ವೇಳ ಮುಗುಳುತೆಂದಳು ॥ (18)

ತಿಳಿದಾಕರಿಯ ದಕರಥನಿಮಮಾಂಧರಾ ।

ತಳವಣಿಗಿಯಂಪಯೋಧ್ಯಾನಿಭಮಟವಿಯೆಂದು ।

ಫಲನತಿ ಸುಖದಿಂದ ಲೈದೊಂದು ಪರಕಗಳ ನಿತ್ಯ ಬೀಳ್ಕೊಡಲಿತ್ತಲು ॥

ಥಳಥಳಪ ಪೊಂದೇರ ಸಿಂಗರಂಗೈದು ಬಂ ।

ದೊಳಪೊಕ್ಕ ಕೈಮುಗಿದು ಸೂತವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ।

ನೃನಾಕ್ಷರಾಮ ಬಂದಿದೊಕ್ಕೊ ಸ್ವಂದನಮರಾಣಿ ಗಾಂಧರ್ವಹಯಕಲಿತದಿ ॥ (19)

ಸುರಪನಿಗೆ ಮಾತಳಯಾ ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದಂತೆ ।

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳುಂ ಸುಮಂತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ।

ಹರುದೊಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಪೊಂದೇರನಡೆರುವೊಡೆ ನಿಜ್ಜಯಂಗೈದು ಬಳಕೆ ॥

ಧರಣಿಜಾತೆಗೆ ನಿಯಾಮಿಸಲತ್ತಿಯಿತ್ತು ಕುಭೆ ।

ಕರ ಭೂದಣಾಂಬರಗಂಧಲಂಕೃತಿ ವೆತ್ತು ।

ಸರಭಸದಿ ಪೊಂದೇರ ನೇರಲಾ ಜನಕನುತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾತಿವೇಗದಿ ॥ (20)

ಕರಚಾಪ ಕವಚ ಕಠಿಣಂ ಚರ್ಮಮೇಲಿನಿಪ ।

ಕರವಾ ಮುಖೋಪವಸ್ತ್ರಗಳನಾರಥದೊ ।

ಛರಿಸಿ ಬಲವಂದು ವಂದಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಪೊಂದೇರ ನೇರಲಾಗ ॥

ತ್ವರಿತದಿ ಸಮೂರಸಮ ನಾಟಗಳನಾ ಕೂತ ।

ಕರಕನಾಫೂತ ಗೆಯ್ಯಲ್ಪತ್ಯುಣ ದೋಳಾ ।

ತರಣಿಯಂ ಪಿಡಿಯಲವ್ಯಳುಪಂತೆ ಗಮಿಸಿದವು ಘನಗರ್ಜನಂ ಗೈವುತ ॥ (21)

ನಡೆಯ ಪೊಂದೇರು ಸೌದಾಮಿನಿ ಪ್ರಭೆಮಿಂದ ।

ಲಡಿಗಡಿಗೆ ತತ್ತರಸ್ತೋ ಬಾಲವೃದ್ಧರುಂ ।

ತುಡುಕದಿಶೋಕದಿಂದಲ್ಲ ತಪ್ಪೊಸನದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಯಾನಾಂತಿರೆ ॥

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪಕುಪರೈ ಯುಳದಜನರಲ್ಲ ಬೆಂ ।

ಬಡೆದೆ ಪಿಂದುತಿರಲುಳದ ನರನಿವಹನಂ ।

ಗಡಿಗರನಿಸುವೆನುತಲಾರ್ತರವಮೆನಗೆ ಕಬ್ಬಾದ್ವೈತಮಾಕ್ಷಣದೊಳುಂ ॥ (22)

ಸೂತರತ್ನಿಯ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲ ನೈದಿಸು ರಥವ ।

ಶೀತಾಂಕುನಿಭ ವದನಮಂ ನೋಳ್ವೆವರೆನಿಮಿದೆ ।

ಮೇತಕತಿತ್ತರೆಗೈವೆ ಯೆನುತ ಕಲರೊರಲು ತಿರಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮತ್ತೈಕಲರು ॥

ಬೀತಿವೃದಂತು ದೇವೋಪಮಿತಗರ್ಧನಂ ।

ಭೂತತನಯರ ಶಿಲಾಹೃದಯ ಮಾಯಾತ್ಮ ತ ।

ನ್ಯಾತೆಗೇಂ ಗೈವೆಂದೆನುತ ಪಲುಬುತ ಜನರ್ಬಿಂಬತ್ತಿಪೋಗುತಿರಲು ॥ (23)

ಕೃತಿಯತ್ತಿ ಮೈದೇಹ ಪತಿಯನಗಲದೆ ನಂ ।

ಗತಿಗೈವಳಮಿತಧನ್ಯತೆವೆತ್ತು ಸೌಮಿತ್ರಿ ।

ರತಿಯಿಂದಲಣ್ಣ ನನುಸರಗೈದ ಧರ್ಮವಂ ಮೀರದತಿಸನ್ಮಾರ್ಗದಿ ॥

ಸತಿಸುತರ್ಪಣತಾವ ಧನ್ಯರಾದೆವೆನುತ್ತು ।

ಲತಿಕಯಿತ ಶೋಕದಿಂ ಪಲುಬುತಿರಲವರಿತ್ತು ।

ಕ್ಷಿತಿ ಪನುತನಂ ನೋಳ್ವೆನೆಂದು ನಿಜಸ್ತೋ ಜನರ್ಬುತ ಪೊರವಂಟ ಜವದಿ ॥ (24)

ತ್ವರಿತದಿಂ ರಥವ ನಡೆನೆಂದು ರಾಘವ ವೇಳೆ |

ಪರಿಜನಪುರ್ವ ರಥನರ್ನಿಲನೆಂದು ಕೂಗುತಿರ |

ಲರಸಪಿಂಡಪ್ಪಬರುತಿರೆ ನೋಡುತೀಪರಿಯ ಸೂತ ಮಧ್ಯದಿ ನಿಲುವೊಡೆ ||

ಪರಮದುರ್ಬಭವಾಗೆ ಪದಹತಿಯ ಕಂಠಳು |

ಪರಪಿ ಕಳ್ಳೆಲಿಗೆಯ್ಯ ಕಂಠನಿಯ ವಾಹಿನಿಯು |

ಸರಿಸಗೈದುದು ತತ್ಕೃಣಕದೀಂ ಬಣ್ಣ ಸುವೆನಂದಿನದಿನೋಪಮವನು || (25)

ಪೂರಮಟ್ಟು ದೈಸೆ ಲೋಕರ ಕೋಕದಾವಾಗ್ನಿ |

ಯಾರುಧೂಮ ಲೋಕವಾಂಛಾತೆಗೆಯ್ಯ ಪಥವ ಮುಂ |

ದರಿಯದಬಲರು ತೀರಪರಿವೇಷ್ಯನಂ ಗೆಯ್ಯಲನಿತರೊಳುಪಿಂತೆ ಬರುವ ||

ಅರಸಿನೆಡಬಲದ ಕಂಚುಕೆಗಳಾರಾವನಂ |

ಭರಿತಮಾಗಲ್ಪಿರೆದ ಜನರಿಟ್ಟುಸುತ ಕೋಡಿ |

ವರಿಸಿದರ್ಕಂಬನಿಗಳಾ ದಿನದಿನಾದ್ಭುತವ ನುಸುರಲಿಂತಳವಡುವುದು || (26)

ಹಾರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸುಮಂತ ವೈದೇಹಿ ಯಂದೆನು |

ಅರಾವಗೈವುತ್ತು ಪಿಂತೆ ಬಹ ಮಾತೆಯರ |

ತೋರಾಯ ದೈನ್ಯಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ರಾಘವಂ ಚಿತ್ತಸಂಕೋಚಗೊಳುತೆ |

ಈ ರಾಜ ಕುದ್ಧಾಂತದನುತಾಪಮಂ ಕಂಡು |

ಸಾರತ್ಯಮಿದು ತೀರ ತ್ವರಿತದಿಂ ನಡೆನೆಂದು |

ಧೀರಾಸ್ತಮಾಳಿಗೆ ಸುಮಂತಗಾಂಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಕಾ ಧ್ವನಿಯುಕೇಳುತರನ || (27)

ನಿಲಿಸಲವೊರಥಮಂ ಸುಮಂತ ಪೋಗದಿರೆಂದು |

ಮುಲಿವುತ್ರಿತರೆ ಪಂಕ್ತಿರಥ ರಾಮ ನಡೆನೆಂದು |

ಪಲಮೋರಯಲಭಯಮಧ್ಯದಿ ಸೂತ ಸಿಲುಕೆದಂ ಪೋಗಲಿರಲಳವಲ್ಲದೆ ||

ಬಲಿತಾಂತರಂಗನಾಗಿರೆ ರಾಮ ಮಾತೆಯರು |

ಪಲಬುವುದ ನೋಡುವರೆ ಸಹಿಸಲಮ್ಮದೆಸೂತ |

ನಿಲಿಸದಿರುರಥವ ನಡೆನೆಂದು ನಿಟ್ಟುರಗೆಯ್ಯಲಾತ ಇವದಿಂದ ನಡೆನೆ || (28)

ಬಡವರಿಗನಾಥರಿಗಕ್ಕರಿಗೆ ತಾಪಸರ |

ಪಡೆಗಾವ ರಕ್ಷಕನದೆಲ್ಲಿ ಪೋದವ ಕೋಪ |

ವಿಡಿದು ಕಪಿಸಲ್ಪುಹಿಸಿ ಪಾಲಿಸುವ ಸದ್ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದನು ||

ಪಡೆದಾಕ ಯಂತೆನ್ನ ನೋಡುತಲಿ ಕೈಬೆಗೈದು |

ಪೊಡಮಡುವ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ ಪೋದವನೆಲ್ಲಿ |

ತುಡುಕೆತೀಂ ದುರ್ದಶೆಯನುತ್ತು ಮರುಗಿದರೆಲ್ಲ ಕ್ಲೇಷಮದನೇವೇಳ್ವನು || (29)

ಸಾಧುಜನರಗ್ನಿಹೋತ್ರವನುಳಯ ಸೂರ್ಯಮರೆ |

ಯಾದ ವಿಧ ನಕ್ಷತ್ರ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯ ತಾಳ್ದತಿ |

ಮೋದಕರಮಾರುತಂ ಸುಳಿವುದುಳಿದಂ ತುರಗನಾಗಾದಿಗಳ್ಳಾಸದ |

ನೋದೆಯಂಬಟ್ಟವಂಗನೆಯರಭಕರಿಗೆ |

ಸ್ವಾದುಸ್ತನ್ಯಗಳಯದೆಲ್ಲ ಕೋಕಾಕಾಲಿತ |

ರಾದುದೇ ನೆನವೇಳ್ಳು ರಾಮ ನಗರಮನುಳಿದು ಬನಕ್ಕುದಾವವಸರದೊಳು || (30)

ಮರುತಪವದಿಂ ತೇರು ಪುರವ ಪೊರಡಲ್ಕಿತ್ತು ।

ನೇರದಜನರಂತೆ ಪ್ರರಾಂಗನೆಯರಾ ನೈಪತಿ ।

ವೆರಸಿ ಭೋರೊಂದು ಕೂಗಲ್ ನಾದ ಮುಂಗಾರಸ್ತನಿತದಿಂದಲಿ ಪರ್ಬಲು ॥

ಜರನಂತೆ ಜಾನಪದ ಕಂಗೊಳಿಸಲನಿಮಿಡ್ಲೆ ।

ಕರಿರಭಾರವನುಳುದು ಚಿತ್ರಪುತ್ರ ಫಲಗಳಂ ।

ತಿರುತಲೆಚ್ಚಿತ್ತು ನಾಲ್ದಿನೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಲೋಕ ಪಲುಬಿದರದೇವೇಳ್ವೆನು ॥

(31)

ಪತ್ತುದನೆಗಳು ತಮಚ್ಚನ್ನವಾದವು ಕಂಪ ।

ವೆತ್ತದು ಧರಾತಳಂ ತಾರಾಗ್ರಹಗಳಂ ।

ಸುತ್ತಲೆಳೆಸಿದ ವಕ್ರವಾನುಗತಿಯಿಂ ಬೀಸಿತ್ತೈನೆ ಬಿರುಗಾಳು ಕೂಡೆ ॥

ತತ್ತರಂಗೊಳುತೆ ನಿಜಕೃತ್ಯಂಗಳುಳುದು ರಥ ।

ಮೆತ್ತ ಪೋದುದೆನುತ್ತಲರಸಿ ಕೊಂಡಬಿಲದನ ।

ಬಿತ್ತರದೊಳ್ಳಿದಿದರೊ ನೆನಿವುತಲಿ ರಾಘವನ ಸಿರಿನಾಮವಂ ಬಿಡದೆಲಿ ।

(32)

ಪತಿಯ ನೋಡದೆಲಿ ಸುದತಿಯರು (ತರ್ಣಕರ್ಪಡುವ ?) ।

ಖತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಲಾಹಾರ ಪಾನಾದಿಗಳ ।

ರತಿಯುಳುದು ಶ್ರೀರಾಮನೆತ್ತ ಪೋದನೆನುತ್ತಲರಸುತ್ತೈದಿದರು ಬಳಕೆ ॥

ಮತಿಗುಂದಿ ಮಾನಮಂ ಗಣಿಸರರಸರ್ ವಿಪ್ರ ।

ಪತಿಗಳಾಮಾರ್ಗಮಂ ಪುಡುಕುತ್ತೈದಿದರಿತ್ತು ।

ಕ್ಷೀತಿಪಾವರೋಧ ಮೊಂದುಳುದು ನಿರ್ಜನವಾದುದು ನಗರವಾದಿನದೊಳು ।

(33)

ತೇರೆ . . . ಗಿನತೇನೆಂಬಿನೆತಿವೇಗದಿಂದನ ।

ಮಿರಣಿನಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತೇವಿಂಚಿನಿಂದದಿಂ ।

ತೋರಗಮನದಿ ಪೋಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೊ ದಿಟ್ಟಿಗಳ ಪಾರುವನಿತ ॥

ದೊರಪಥಮಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಾರದಿರಲರನ ।

ಹಾರಾವು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮೈದೇಹಿ ಯೆಂದೆನುತು ।

ದಾರದುಃಖಾಂಬುನಿಧಿಯೊಳ್ ಬೀಳು ವಂದದಿಂದೊರಗಿದಂ ಭೂತಳದೊಳು ॥ (34)

ನೋರಗಿ ನೆಲಕೊರಗಿದರನನ ನೋಡಿ ಕೌನಲ್ವೈ ।

ಕರಲಾಘವನ್ನೀಯಲೆಡೆದಂಕದೊಳ್ ಬೇಗ ।

ತುರಗಪತಿ ಯಾತ್ರಿಭವೆ ಕೈಯಾಯಲುವಚರಿಸುತಂ ಬರೆ ಸುಮಿತ್ರಿ ನಯದಿ ॥

ಅರೆನಿಮಿಪವೆಚ್ಚಿತ್ತು ಬೆಚ್ಚು ಸುರ್ಗಳ ಬಿಡುತ ।

ತೆರೆದು ಕಂಗಳ ಕಕುಭಗಳ ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂ ।

ಭರತಾಂಬಿಕಾಮುಖವ ಕಾಣುತಂ ಪಲೊರೆದು ಜರೆದು ರೋಷಾವೇಶದಿ ॥

(35)

ಕುಲಗೆಡುಕೆ ಪಾಪಿಣ್ಣಿ ಕೊರೆ ಬಾಂಧವಿಯಲ್ಲ ।

ಲನಾಕೃತಿಯ ದುಷ್ಟರಕ್ಕಸಿ ಭವತ್ಕರಂ ।

ಕಲಿಹಗ್ನಿ ಕಲ್ಪಮದಂದೆಮ್ಮ ಸಂಸ್ಪೃಸಿಸಬೇಡ ಪಾಪಿಣ್ಣಿ ನೆಲಮಂ ॥

ಗಲಿದೆ ಕೃತ್ರಿಮ ಬುದ್ಧಿವಿದಿದು ಲೋಕಮನೆಲ್ಲ ।

ಕೊಲುವೊಡಿಚ್ಚೊಸಿದ ಮಹಾಪಾಪಿ ದೊರೆತನದಿ ।

ನಿಲಿಸಿ ಸುತರಂ ಸುಖದಿ ಬಾಳೆಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ ಸತಿಯನು ॥ (36)

ಎಂದನೇಕವಿಪಾದದಿಂದ ಸತಿಯನು ಚರಿದು |

ಕಂದುತಲಿ ಸಾಂಸುಕಾಂತಿತ ಮೂರ್ಛೆಯಾಂತೆನವ |

ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಾಪ್ತ ಪತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ಕಾಸಲ್ವೈ ಖನ್ನಳಾಗಿ ||

ಚಂದದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿ ನಯವಿನಯ |

ದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ನಿಟ್ಟಿಸಿರ್ಗಳ್ ಬಿಡುತ |

ನಂದನಂ ಪೋದ ಮಾರ್ಗವ ನೋಡಿ ಮರುಗಿದಂ ರೆಜ್ಜೆ ಕಂಡೆಲೆಯಂತೆ || (37)

ಸುತ ವನವಿಹಾರಕ್ಕೈದಿಸನೆಯ ಪಂಕ್ತಿರಥ |

ನತುಳಸಂಕಟದಿಂದ ನಿಜನತಿಯೊಳಂತೆಂದ |

ನೆತಿಕೆಯದ ನೌಧಾಗ್ರದೊಳು ಹಂಸತೂರಿಕಾತಲ್ಪದೊಳು ಮೃಗಮದಾದಿ ||

ವಿತತ ಭುಮುಭುಮಿತ ಪರಿಮಳ ಪೂರಿತಾಂಗಿಯರ |

ಸತತ ಕರಪಲ್ಲವದ ತಾಳವೃಂತಗಳಿಂದ |

ಏತಿಕೆಯದ ನೌಖ್ಯದಿಂದ ಪವಡಿಸುವ ಭೂಪಾಲ ಬನದಲಿಂ ತಿರ್ಪನಕಟ || (38)

ಮೃದುಳಳಯೋಜಿತನುಮೂರ್ತಿ ಪಾಪಾಪಾದಿ |

ಹೃದಯದಾರುಣಿಕಯನವಿಂದೆಂತು ಸುಬಗೊಂಬ |

ಜದುರೆಯರ ಕರಪಾಕ ಕಾಲ್ಪನ್ನ ಭೋಕ್ತಮಟವೀಪತ್ರ ಫಲಗಳಿಂದ ||

ಉವರಭರಣಂಗಳೈವದಾಯ್ತ ಪಾಪವೈ ಕ |

ಲಿ ದೆಗೈದು ಶೋಕವಿಧ್ವಿಷ್ಟ ಕರ್ಮವ ನೆನೆದೆ |

ಮದಮುಬದಲೆಂದು ಕೈಕಾಸತಿಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿವನಾ ಭೂಪಾಲನು || (39)

ಕ್ರೂರಕಂಟಕಕರ್ಕರಾನ್ವಿತದ ಪದವಿಯೊಳು |

ದಾರಕೋಮಲಪದದೊಳೆಂತು ಸಂಚರಿಸುವರು |

ಘೋರತರಶ್ವಾಪದನಿನಾವಕ್ರವಣದೊಳೆಂತು ಭರಣಿಸುತೆ ಜೀವಿಸುವಳು ||

ತೋರಕಟ್ಟುಂ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿತೆಂ |

ದೋರಂತೆ ಸತಿಯ ಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈದು ರಾಘವನ |

ಚಾರುಗದ್ದು ಣಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಪತ್ತನವ ಪೊಕ್ಕನಾ ಪಂಕ್ತಿರಥನು || (40)

ಕರಿತುರಗಸಂಚರಣೆ ಕಾಲಾಳವಾದಗಳು |

ಪರಿಪರಿಯ ಕೃಂಗಾರಕಲಿತದನೆಯ ಕೂನ್ಯ |

ವೆರೆದ ನಗರಿಯ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಂಗಳೊಳುತ ಒಹುವಿಧದಿಂದ ಪಲಾಬಿ ಮರುಗಿ |

ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಹನ್ನಿಸಿದಂ |

ತರುಣನಂ ಕಾಣದಳುತ ನಿಮಿಷ ತಿರೆಗೊರಗಿ |

ಮರಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೆರೆದ ಪರಿಜನದೊಳಂತೆಂದನಾ ಪಂಕ್ತಿರಥ ದೈನ್ಯದಿ || (41)

ಇದುವೆ ಕಾಲಾಹಿನಿಯ ಮಕ್ಕಾಂಸಂತಪ್ತ |

ಮಿದನುಳುದು ಕಾಸಲ್ವೈಯಾರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದದ |

ರುದಿತಸಂತಸದಿಂದಲಿಹೆನೆಂದು ಬೇಳೆಲೈ ಪರಿಜನರ ಜೀಯಯೆನುತ ||

ಪದುಳದಿಂ ಕರೆದೊಯ್ದೊಡಲ್ಲಿ ನುಬ ಯ್ಯಯೊಳ್ |

ಒಧಿರ ಮೂಕಾಂಧತೆಯನಾಂತಂತೆ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ |

ಣಿದುಳುತದಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಸುತರ ನೆನೆದಂ ವಿವಿಧತರವಾದ ಗತಿಯ ಗುಣಿಸಿ || (42)

ಉಪಮೆ ನುಳಿದಂಬರದ ತೆರದಲಿರಲಾಗಾರ ।
 ಪೊಡವೀಶ ನೋಡಿ ಹಮ್ಮಿಸಿ ಹಾ ರಾಮ ಯಂ ।
 ದೊಡನೊಡನೆ ಕಡುಕೋಕದಿಂದ ಹಂಬಲಿಸುತಂ ಕೌಸಲ್ಯೋಡನೊಡನು ॥
 ತುಡುಕಿತಧಿಕವ್ಯಸನ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರನ ।
 ನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದ ದಿಟ್ಟ ಮನ ಮುಭಯಮಿಕ್ಕವರೆಗೆ ।
 ಕಡೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಬಲಿ ಯಾದರಿಂದ ಯೆನ್ನಂಗಮಂ ಸ್ಪೃಶಿಸು ಕರದಲೆನುತ ॥

(43)

(ಸಂಧಿ 13, ಪದ 596.)

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರಣಿಸುತೆ ಸೌಖ್ಯ ತ್ರಿ ಸೂತ ಸಹ ರಾಘವಂ ।

ಹರುಷದಿಂದರುಗೆ ಗೋಮತಿಯೆಡೆಗೆ ಪುರಜನರ ।

ಪರಮದೈನ್ಯಾಪಹೃತಗೈದ ನಿಜತತ್ವೋಪದೇಶದಿಂ ನಾಮದೇವಂ ॥

ಹೈಮವತಿ ಕೇಳ್ ಪಂಕ್ತರಥ ಪ್ರತನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ।

ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುತ ಪಲಬಾತಿರಲ್ ಕೌಸಲ್ಯೆ ।

ಗಾ ಮಹತ್ತರವ್ಯಸನಮಾದುಭವಿಸಿ ರಾಮನಂ ತದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ॥

ಈ ಮಹೀಚನರ ಸಂಕಟಗೊಳುಪೆಂದುದಿಸಿ ।

ಕಾಮಚಾರಿಣಿ ಯೆನಿಸಿ ಕಲಿತನವ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ।

ತಾಮಸೀ ಕೃಕ ಯೆನಿತಂಗೈದಳೇನೆಂಬ ದುಷ್ಟಾಹಿಯಂತೆ ಗೃಹದಿ ॥

(1)

ಪರಮಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯ ರಾಮಚಂದ್ರನಂ ।

ಪೊರಮಡಿಸಿ ಕ್ರೂರಕುಂಭೀನನದ ಮೂಳ್ಕೆಯೊಳ್ ।

ಪುರವ ನಿರ್ಜನಗೈದು ಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮಳೊಂದೆನಿಸಿದಳು ಕೃಕಯೊಲಿದು ॥

ಸ್ಥಿರವಳದಿ ವರಮಿತ್ತು ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ।

ಕರಿಕರಭಬೇರಿಂದ ಕಲಿತಕಾನನದೊಳೆಂ ।

ತಿರುವೆನ್ನಾತ್ಮಜರದೈದು ಕಟ್ಟಿ ವೆನುತ್ತ ಪಲಬಿದಳು ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥ (2)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ವಾಸವೋಪಮರನಿಸಿ ।

ಘನಭೂಷಣಂಗಳನಲಂಕರಿಸಿ ರಥವೇರಿ ।

ಜನರ ಸಂತಸಗೊಳುಸಲಿತವೃದ್ಧಂ ಕಾಣ್ಕೊಂದಿಗತುಲಾನಂದದಿಂದ ॥

ವ ನೆವನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯಲಾರತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ।

ಮನದ ಹರುಷದ ಪುಣ್ಯಲಾಜೆಗಳ ತಳವ ನ ।

ದ್ವಿನಿತಿಯರ ಸುಸ್ವರಗಳಾನಂದಿಗೀಡೈವನೊ ತಾಳ್ವವನೊ ಸಂಭ್ರಮವನು ॥

(3)

ಧರಿಸಿ ನಿಸ್ಸಿಂಹಕರಚಾವಗಳ ಸುಶ್ಯೇತ ।

ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕದಿ ಮಂಡಿಸಿ ಲೋಕ ನಾಲ್ದಿನೆಯು ।

ಪರಿಪರಿಯ ತುತಿಫೋಷಗೈವುತಿರೆ ಪರ್ವಣಿಯೊಳುದಧಿ ಭೋರ್ವೊರವಂದದಿ ॥

ವರದತಾಕಾಧ್ಯಜಂ ಕಳತಪನ್ನಿರಿದ ।

ಪರಿಮಳಿತ ವಿವಣೆಗಳನಾಂತಯೋಧ್ಯಾನಗರ ।

ದಿವನೊಂದಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೊ ಹರುಷಮಂ ತಾಳ್ವವೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು ಪಲಬಿ ॥ (4)

ಇಂತಪಾರಪ್ರಲಪಿತಂಗಳಂ ಕೌಸಲ್ಯೈಃ ।

ಚಿಂತಿಸುತಲಳುತಿರಲ್ಕಂಡಾ ನುಮಿತ್ರೈ ತದ್ ।

ನಂತರದೊಳುಂತೆಂದಳುತ್ಪನ್ನರಂಪರೆಯ ರಾಜಧರ್ಮವನು ಬಡದೆ ॥

ಸಂತಸಂಗೊಳಸಲಬಲರ ತತನಾಜ್ಞೆಯಂ ।

ತಾಂ ತಳೆದಗಣ್ಯಜನಮಂ ಗಳಿಸಲ್ಪಿದಿದ ಮ್ ।

ಹಾಂತ ರಾಮನ ನೆನೆದು ಮರುಗಲೇಂ ಕಾರಣಂ ಗಮನಸಂತಾಪಹರಣಂ ॥

(5)

ಪಿಂತೆ ಶಿಷ್ಯಾಚರಣೆವಿಡಿದು ಬನಕ್ಕೈದಲೋ ।

ರಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪದಾನುಗನೇನಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ ।

ಸ್ವಾಂತಾಕರಣದಿಂದಲ್ಪಿದಿರ್ಪ ವೈದೇಹಿ ಸಾಧ್ಯವೆತವ ಮೀರದೆ ॥

ಸಂತಸದಲರುಗಿರ್ಪಳದಿಂದ ತ್ರಿಭುವನದಿ ।

ಗಂತವಿಶ್ರಾಂತ ಕೇರ್ತಿಯ ಗಳಿಸಿ ಪಿಯುನ್ಮದ್ ।

ಸಂತೆಗಾಧಿಕ್ಕೈ ಮಕುಟವನಿಡುವರತಿಕಯಳ ಮರುಗುವರೆ ಮಗುಳೆ ನೆನೆದು । (6)

ಪರಬಲಾರ್ದನ ರಾಮನುಮಿತವಿಕ್ರಮ ಭೀಮ ।

ನುರುಬೆಯಂ ಬನದೊಳುಳ್ಳಬಿಳ ಪಾಣಗಳೆಲ್ಲ ।

ಚರಂತೆ ಸೇವಿಸುವರಲ್ಲ ದಿತರಂಗೈಯ್ಯಲೀರ್ವರೆಗೆ ಸಕ್ಕೈಮಲ್ಲ ॥

ತರಣಿ ಯಾಚ್ಚಿವ ಬೀರ ಶಶಿ ಶೀತವನ್ನೆಸಗ ।

ಮರುತ ನುರುಬೆಯಗೈಯ್ಯದೆಲ್ಲ ರಾ ಯಧೋಚಿತದಿ ।

ಕರಣರನಿಸಿರ್ಪರದರಿಂ ಮಹಾವುರಾದಿರಂ ನೆನೆದು ಚಿಂತಿಸಲೇತಕ ॥

(7)

ಪಗಲಿರುಳ್ಳೊಡಲದ್ವ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳುಂ ।

ನಿಗಮಾಗಮಾದಿ ವಾಗ್ವಾಲ್ಮಮೆಲ್ಲಂ ರಾಮ ।

ನೋಗುನುಗಿಯೆ ಬಗೆಯನುಕರಿಸಿ ರಕ್ಷೆವುಡಲ್ಲ ದಿತರಮೇನುಂಟು ತಾಯಿ ॥

ಮಿಗೆ ಬಲೋದ್ಧತಿಯಿಂ ತಿಖಿಧ್ವಜನ ತನಯರಂ ।

ಬಗೆದಲ್ಲಿ ಮತಾವ ಕರಜಾಲ ಲಭಿಸಿರ್ಪ ।

ವಗಣಿತ ನುಖೋದಯಃಗುತ್ಪವು ಬನದಲಿರೆ ಮನೆಯಲಿದರ್ತೆ ಸಲು ॥ (8)

ಕಲಿಗೆ ಕಲಿ ಬಲಕೆ ಬಲ ಸಾಹಸಕೆ ಸಾಹಸಂ ।

ಮಾಳುಸಿಗೆ ಮಾಳುನು ಕಾಂತಿಗೆ ಕಾಂತಿ ಲೋಕದೊಳ್ ।

ಕಲಿತ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ವೆಗ್ಗಳಂ ರಘುವೀರ ತೃಣಕೆ ತೃಣ ಘನಕೆ ಘನವು ॥

ಪಲವಜಾಂಡಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೋಷಣಂಗೈದು ।

ಕೋಲುವ ಚಾತುರ್ಯಧುರ್ಯನ ಮಾನುಬೋಧಮಿತ ।

ಕುಲಗೈದು ಕೋರಿಸುವುದೇಂ ಪ್ರಯೋಜನ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ನಿಜತತ್ವವಿಡಿದು ॥

(9)

ತುದುಕುಲಂಗಳಂ ತಾವನಿಗಳಂ ಪೊರೆದು ।

ಜರದಹಿತ ಧರ್ಮಮಂ ಜಾಣ್ಣೆಯಿಂ ಮಚ್ಚಿದುರ ।

ಕರವಿಡಿದು ದಯಗೈದು ಸರ್ವಜನ ಸಂತೋಷಗೊಳುತ ಸನ್ನುತಿಗೈವೊಲು ॥

ನಿರತಿಕಯರಥವೇರಿ ಧರಣಿಜಾತೆ ಸಮೇತ ।

ಬರುವ ರಘುವರನ ಜವದಿಂ ಕಾಣ್ಣೈ ಕೋಕಕವ ।

ಸರಮಲ್ಲ ಚರಣಕರಗುವೆ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾಭವ ಚಿಂತಿವುದು ತಾಯಿ । (10)

ಅಮಿತವಿಭವಂಗಳಂದೈತಂದು ಮೃದುಲಪದ |

ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿವ ಸುತರ ನಿಟ್ಟಿಸುತೂಗ |

ಕ್ರಮಾದಿಂದಲಪ್ಪಿ ಮಸ್ತಕವನಾಥ್ರಾಣಿಸುತಲಾನಂದಕಂಬನಿಗಳ ||

ವಿಮಲೋದಕಂಗಳಂ ಧರಣಿಯಂ ಪ್ರಿಯಗೊಳಪ |

ಸುಮನಸತೆಯಂ ಬೇಗ ತೋರ್ಪುದೆಂದಾತ್ಮೀಯ |

ವಿಮಲ ಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಸಂತೈಸಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆಯನು ಸುಮಿತ್ರೆಯಾ ವಿನಯದಿ || (11)

ಇಂತಮನಿಯೊಳಮಿತಸಂತಸದೊಳುರಲತ್ತು |

ಮುಂತಕ್ಕೈದುವ ರಾಮಾಚಂದ್ರಮಾನ ದಿವ್ಯರಥ |

ಪಂಕ್ತಿಯಂ ಬಡೆದೆ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ಪೋಗುತಲಬಿಳಲೋಕಮಾಪ್ತಿಯಗುಣಗಳ ||

ಸತೆಯನ್ನುಜ್ಜ ರಿಸುತಡಗಡಿಗೆ ನುತಿಗೈವು |

ತಂತನಂತಸುಖಾಸ್ಪದಂಗಳಾಂತಂತಬಿಳ |

ಬಂತುಗಳನಿಚೆಯ ಪೋವುದ ಬೇಳ್ವೆನೀಂ ಭೂಮಿ ಬೆಸಲಾವ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳಗೆ || (12)

ಬರುವಬಿಳಪ್ರಜೆಯ ನೋಡುತ ರಾಮನಿಂತಂದ |

ಭರತಗೀರಾಣ್ಯ ಪಾಲನೆಯ ನೇಮಿಸಿ ನಿಂದಾ |

ಪೋಯಲೀದಿತ್ತು ಬರೆಬೆಸನ ಸದ್ಗುಣವಂತ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದಾತನು ||

ನರನೊಳಗ ಳನಾಕುಮಾರನೊಳ ಸಂಪ್ರಿಯವ |

ನರಸಿ ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ ರಾಂ ಯಥೋಚಿತಮಾಗಿ |

ಕರುಣಿಸುವಮೃದುದಾಂತ ದಯವಂತನೀ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನ ಸ್ವಾಂತನು || (13)

ಯಾವರಾಜನಾಗಿರ್ಪ ಯಾಕ್ತಸದ್ಗುಣಗಳಂ

ದವರವರ ವಿಧವರಿತು ಸಂರಕ್ಷಣಂ ಗೈವ |

ಕಾವರರೊಳಗೆಲ್ಲ ರಂ ಪ್ರಿಯವಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರಾಭಯ ಲಾಭಲಭವು ||

ಸುವಿವೇಕಮಾಳ್ಳರೀ ಪ್ರಜೆ ಭೂವನಾಡ್ವೆಯಂ ||

ಜವೆಯಂತೆ ಮೊರದನುವರ್ತಿಸುವರೆಂದಬಿಳ |

ಭುವನದೊಳ್ಳಕ್ಕೀರ್ತಿ ಧರ್ಮಾನುಸರಗಳವು ಕ್ಷಣದಿ ಕೈವಕ ಮವ್ವವು || (14)

ಎಂದೆನುತ ವಿನಯೋಪಚಿತ ಮೃದುಲತರವಾಕ್ಯ |

ದಿಂದಬಿಳಪ್ರಜೆಗಳಂ ಸಂತೈಸುತೈದುತಿರೆ |

ಪಿಂದಿರುಗಲೋರ್ವರಿಗೆ ಮಾನಸಿಲ್ವ ವಾದುದಾ ಸದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯೊಳಗೆ |

ಪೊಂದಿ ಪೊರಸೂಸದಿರೆ ಪರವಕತೆಯಿಂದಲಾ |

ನಂದಾಕಾ ಕುಡಿವರಿವುತೆಲ್ಲ ರೈತರೆ ವಿಪ್ರ |

ಮೃಂದ ಮಾತ್ತಿರದರರುಗಲತಿ ಕಕ್ಕಮಾಗದಿರಲುಸುರಿದರ್ಬಹುವಿಧದಿ || ? (15)

ಆರಟ್ಟಜಗಳೆ ಜಾತ್ಯಾಧಿಕಗಳನುಪದದಿ |

ತೋರಲಭುಪದದಿಂ ಕತಾಂಗಮಾಂ ನಡೆಸದತಿ |

ಫೋರಕಂಟಕಿತಪಂಥಾನ ದುರ್ಗಮವೆಮಗೆ ಬಾಲತಾರುಣ್ಯತತಿಗೆ |

ಆರಯ್ಯಲೀ ರಾಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯನದಿಂದ |

ಭೂರಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಮಾನುಸರಿಸಿ ಬವ್ವದಾ ಕೈಶೋ |

ದಾರತಯಲಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಸುದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಕ್ಕಗಳನಾವಿವರು || (16)

ಎನುತಮಿತ ವಿಪ್ರಸಂತತಿ ಪಿಂತೆ ಭೋರ್ವರವ |

ದನುಕೇಳಿ ರಾಮ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಕಾಲ್ಕಡೆಯ |

ಸನುಮತಿಸಿ ನಡೆವುತಿರಲನಿತರೊಬ್ಬಪ್ರತತಿ ಜವದಿಂದಬೈದಿ ಮುದದಿ |

ವನಜಾಕ್ಷರಾಮ ಲಾಲಿಪ್ರದಮ್ನ ನುಡಿಯನೀಂ |

ಮನುಜೇಕನತಿದಯಾವಂತನಾರ್ತಸ್ವಾಂತ |

ವಿನಯದಿಂದಬಿಳುಗಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಸದ್ಗುಣನಿಶಾಂತನಲ್ಲೆ ||

(17)

ಫಲಿತ ಮಸ್ತಕರಾವು ತರುಣಜ್ಞಾನಾಧಿಕರು |

ಕುಲವಂತರಲ್ಲ ಭವದೀಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ |

ಕಲಿತಮಾಗತ ನಿಲಯಗಳನುಳಿದು ಬಂದಿರ್ಬವಮ್ನ ಬೆಗಲಿರಿ ಬಡದೆ ||

ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಕ್ರತುಲಿಹಂ ಬರ್ಪ ಹಿಂಗಡೆಯ |

ಜಲುವಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಗಳ ಖಿತಮಿದರಿಂದ |

ಲಲಿತಸುಚ್ಛಾಯಾಗೈದವೆಂದೆ ಬನ್ನೆಪವ ಕೈಗೊಂಬಾದೀಗಲೊಲಿದು ||

(18)

ಭವದೀಯಗುಣರಹಿವೆಮ್ಮ ಬಂಧಿಸಿಸೆಳೆದ |

ವವತಿರಸ್ಯುಗಲಳವಲ್ಲ ಸಂಗಡಬರ್ಪ |

ರವಧರಿಸು ಸುಜಾತಿತ್ರಯಾರ್ಗಹದಲಿಹರವರನುಳಿದು ಬರ್ಪದನುಜಿತಂ |

ನವನವಕಯಾಗ ಸಂತರ್ದುಣಿಯ ಫಲಗಳಂ |

ಭಾವನಾಧಿಪತ್ಯ ಕೋನುಗಕ್ಕೈದಿ ವಿರಚಿಸಿದೆ |

ವವಿರಳದೊಳದಿಂದೆ ಪಿಂತಿರುಗಿ ಪಾಲಿಪ್ರದು ನಿಖಲಭೂದೇವತತಿಯ |

(19)

ನಿಗಮೋದಿತ ವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಾಹುಪರಿಂದ |

ಮಿಗೆ ಫಲಿತಮಾವ್ಪುದದಿಂದೆಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳ |

ನೋಗಮಿಸುವನಪಲ ಗೈವೊಡೆ ಯಾವರಾಜ್ಯಮಂ - ಕೈಕೊಂಡುನಗರದೊಳಗೆ |

ನೋಗಸಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಂಪಾಲನೆಯೈವುತಿರ |

ಲಗಣಿತಾಧ್ಯರಗಳಂ ಹರುಷದಿಂದಂ ಗೈದು |

ಮಿಗೆ ಸುರರ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವೆವು ನಿನ್ನೊಳದೊಡಂತು ಸುಖಕೈಸಾರ್ವದಾ ||

ತೊಳಲಾತಿವೆ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಕೀಟ ಸ್ಥಿರವರಗಳಂ |

[(20)

ಬಳಲಾತ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳೇವುತಂ ಗುಣಗಣ |

ಳೊಳಮಗ್ನಮೆಂದೆನಿಸಿ ಕ್ಲೇಶಗೊಳಾತಿವೆ ಸರ್ವಭೂತಾಕುಕಂಪಿಯಲ್ಲೆ ||

ಬಳಲಿನದೆ ಜಂಗಮಾಜಂಗಮಗಳಂ ಕೈವೆಯ |

ಲಳಿದು ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ಕರವಿಡಿದು ಗೋದ್ವಿಜರ |

ಕುಲವ ರಕ್ಷಿಸವೇಳ್ಳುಮೆನುತ ನಾಲ್ದೆ ನೆಯುರುಂ ಯಾಜಿಸಿದರಬಿಳ ಜನರು ||

(21)

ಭೂದಿವಿಜನುಡಿ ಸತ್ಯಮೆನಿಸುವೊಡೆ ಸುಷ್ಣಾನ |

ಬೋಧಿತದ ಧರ್ಮಮದನಾಳ್ವಾತ ನೀನಲ್ಲೆ |

ಭೇದಿಸಲಿನಿಸು ಜನಮಾನಸಗಳಂ ಕೈಪಾದ್ಯಪ್ಪಿಯಾಲಿ ನೋಳ್ವದೆನುತ ||

ಮೋದದಿಂ ನಿಜಬಲಸಮೇತ ಪಡಿಬಲಕಂದು |

ಹಾದಿಗಡ್ಡೈಸಿ ನಿಂದಂತೆ ಭೋರ್ವರವುತವಿ |

ನೋದದಿಂ ಕಂಗೆನೆಯ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಮೈದೇಹಿಯರೊಳಿಂದ ರಘುನಾಥನು ||

(22)

ಮಾಂಬರಿದುರ್ಬ ಕ್ರೋಧಂ ಸಾಲ್ಯಂ |

ತಾಂಬ ಬೆಂಬಡದೆ ಬಹನೊರಗುಂ ತೆರಗುಂ |

ಚೊಂಬಿಗೈದಲ್ಲಿದ್ದನಿಗೈವ ಕಾರಂಡಚಕ್ರದಿಂ ನೆಕ್ರದಿಂದ ||

ಕಂಬರಾಹಿತ ಶಿವೀಮುಖ ನಿಲಯಮೆನೆ ವೇಣಿ |

ಸಂಭ್ರಮಿತ ಮಾಗಿ ತೋರುವುದಿಂದು ಸುಖವನತಿ |

ಗೊಂಬೆನುತಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಯಾ ಸುಮಂತ ನಿಬರಥದಕ್ಕುಗಳನು ಪಿಡಿದು || (23)

ಸೂರಿಯನ ರಥದ್ವಯದ ಮೇರುವಿನತ್ತ |

ಪಾರುವವು ನಮಿಸುವೊಡೆ ಕಾಚಿಗೈದು ಕಳುಪುವುದು

ದಾರ ಜಲದಿಂದ ಮೈದೊಳೆದು ತಣ್ಣೀರ್ಗುಡಿಸಿ ಕರಗುಂ ನೇವರಿನುತ |

ತೀರದೊಳ್ಳರಿವಂತೆ ರಶ್ಮಿಗಳ ಬಲಿದು ಸಂ |

ಚಾರಗೈಸಿದನಿತ್ತ ರಘುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ |

ಚಾರ ವಚನದಿ ಕರವುತಂತೆಂದ ನೆಲೆವತ್ಸ ವ್ರೂರ್ವದಿನಮಿಂದಿನಿರುಳು || (24)

ವನವಾಸಕೆದು ಮೊದಲ್ದಿನವಾದ ಕಾರಣಂ |

ಮನಮದುತ್ಯಂತೆಯೊಳದೆ ನೋಡುಕಾನನಂ |

ಜನಿತದುಃಖೋನ್ಮುಖದಿ ಬರುತಿವೆ ನಿಲಾಯಕಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ್ಳೀಗದಿ |

ಜನಕೋನ್ಮುಗ್ರೇ ಬಾಲರಮಿತ ಮಾರೋಧ್ಯಮ |

ಜ್ಞಾನನಿ ಜನಕಾದಿಗಳ್ಳಿನನೆನಿದು ಮರುಗುತಿಹ |

ರನುಪದದಿ ಭರತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಯವರನಾಶ್ವಾಸಗೈವ ಬಿಡದೆ || (25)

ಇಂದಿನಿರುಳಾವು ಮರೆದುಮೆಲಗಲನುಚಿತ ಭಯಾ |

ಕ್ರಂದಮೊ ಸ್ಥಳ ಮೆಚ್ಚುಗಿಂದರವ್ಯೇಳ್ಕುಮಿಂ |

ತೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳ್ಳೊಳೆ ಸೂತನೊಳೆಂದ ರಾಮನತಿವಸಯದಿಂದ ||

ಸಂದೆಗಮನುಳಿದು ರಥವಾಹಿಗಳ ನೆಚ್ಚುರೊ |

ಳೊಂದಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೀದಿನ ಮುದಕದಾಹಾರ |

ದಿಂದ ಕಳೆದವೆಂದು ಪ್ರಿಯದಿಪಲ್ಲವಸಯ್ಯಕ್ಕೊದಿಂದ ರಘುನಾಥನು || (26)

ಜಗದೀಶನಾದೊಡಂ ಪೂರಬ್ಧಮಂ ಮೊರೆ |

ಜಗತಿಗತಿದುಷ್ಕರಮೆನುತ್ತ ತೋರಿಗುವಂತೆ |

ಸೊಗಯಿಸುವ ಮೃದಾಕಯ್ಯಮುಳಿದು ಯೆಲೆವಾಸಿಕೆಯೊಳೊರಗಿ ನೀರಾಹಾರಮಂ ||

ಮಿಗಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆನುಳದಮಾನವಜನರ |

ಬಗೆಯ ವಿಧಿಕ್ಯತವ ಮೊರಲಕ್ಕುಮೇಯನುತ |

ಲೊಗುಮಿಗಯ ಮರುಕದಿಂ ಸೂತ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಳ್ಳಯ್ದಿರ್ವರೆಡಬಲದೊಳು || (27)

ಉದಪಾನದಿಂದ ಕೆಸಲಯತಳ್ಳದೊಳ್ಳನ್ನ |

ಸುದತಿನಹ ಶ್ರೀರಾಮ ನೊಪ್ಪಿರಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |

ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನೀರಾಜಮೌಳಗಿನಿತು |

ಕದಲಿ ಕೈಕಾಮತದೊಳಾಯ್ತಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ |

ಸದಯಾರಾಘವನ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ ಪೊಗಳುತ್ತ |

ವಿಧಾವಸ್ತುಮಿಸುವನ್ನಮತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳರ್ವರಂದಿನಿರುಳೇ ವೇಳ್ವನು || (28)

ಅನಿತರೊಳು ರಾಮಗೆಚ್ಚ ರಾತೊರಲೆಚ್ಚ ತ್ತು ।

ಯಿನುನುದಿಪದೇಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕರೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।

ವಿನಯದಿಂದೊರದನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಸಾದಿಸರ್ವಜನಮೂರನುಳಿದು ॥

ಬನಕೆ ಬಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಘನತುಹಿನಬಾಧೆಯೊಳು ।

ಕನಲುತೆದಿಗೆದೇಗೊರಸಿಕೊಂಡಿವೃದಂ ನೋಡು ।

ಜನಪ ಜನನಿಯಾರಿಂದಿಗಂ ನೆನೆದು ಕೋರೆಸುವರತುಲನಂತಾಪದಿಂದೆ ॥ (29)

ಪಾರಮಿಲ್ಲದದುಃಖಮಾಡಸಿ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳ ।

ಳ್ಳೋರನಂಕೊಡಿದಂ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಕರೆದು ।

ದಾರಕಾರ್ಥ್ಯತೆಯೊಂತ್ತು ಜಡರಂಧರಂತಿರ್ಪರಾಗಳುಂ ಧರ್ಮವಿಡಿದು ॥

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುವಂ ಭರತ ।

ಕಾರುಣ್ಯಮುಳ್ಳುತ ನುಡಿಸೆ ಭಾಸ್ಕರ ಜನರ ।

ಪಾರಕೋಟೆ ಗೊಳುಪರದರಿಂದಲಾವು ತೆರಳುವೆಳ್ಳೊನೆ ಮುದದಿ ತನಯ ॥ (30)

ಎಂದಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಡಲು ಸಾಮಿತ್ರಿಮಿದು ನಹಜ ।

ಮೆಂದಾ ಸುಮಂತನಂ ಕರೆದಣ್ಣ ಬೇಳ್ವಂತೆ ।

ಕುಂದದರೂಪಲ್ ವೋಗಲ್ಪಿದಿರಥದ್ಯುಗಳ ವೋ ಸಂತೈಸಿ ಬಂದು ॥

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ರಾಮಂಗರುಬೆ ನನುನಗುತ ।

ಲಂದು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಮೈದೇಹನಹ ರಥವೇರಿ ।

ಜಂದದಿಂ ತಮಸಾತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಥಮಿದು ರಘುವೀರನು ॥ (31)

ಜನರಟ್ಟುಳಿಯನುಳಿಯ ರಥಮುದಬ್ಬುಬವಾಗಿ ।

ಸ್ವನಗೆಯ್ಯೊದೈದಿ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಮತ್ತಾಮುಖವ ।

ನನುಸರಿಸಲೆಂದೊರೆಯೆಲಾನೂತನೃಗಳನಪ್ಪಳನಲ್ಲದದೊಳು ॥

ಅನಿಲವೇಗದೊಳ್ಳೈದಲಪರಿಮಿತ ಯೋಜನಗ ।

ಳನು ಕಾಣ್ಬರತುಲ ದುರ್ಲಭವೊಯಿತಾಹ್ಲದೊಡೊ ।

ಳನುಜನೊಡನತಿಹಾನಮೆಸಗುತಾರಾಮಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ರಾಮ ನಡೆದಂ ॥ (32)

ಉದಿಸೆ ಭಾಸ್ಕರನನಿತರೊಳ್ ಲೋಕಮೆಚ್ಚ ತ್ತು ।

ಸದಯರಾಮನ ಕಾಣದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಿಜ ।

ವಡನಂಗುರಲತಿಕೋಕದಿಂ ಭೋವೋರವರಖಿಲ ದಿಕ್ಕಟವೊದವೊಲಾ ॥

ಪ್ರದಿದ ನಿರ್ದೆಯ ತಮಸ್ಸೊಂಬ ಸಂಕೋಲದರು ।

ಮದಗೊಳುಗಿತೆಮ್ಮ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ಸುಡಲೆಂದೊ ।

ಗದುಗದಸ್ವನದಿಂದ ಮರುಗುತ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನಾಳುಡಿಸಲನುಗೈದರು ॥ (33)

ಎಲ್ಲಿ ಪೋದಂ ಸರ್ವಜೀವಾನುಕಂಪಿ ಮ ।

ತ್ತಿಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಪೃಥೋರಸ್ಯಂ ಮಹಾಭುಜಂ ।

ಎಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಭಕ್ತಜನರನುಳಿದೇಕಾಂತದೇವವೆಡೆಯೊಳುಕುದು ॥

ಎಲ್ಲ ಜನರಂ ಪುತ್ರರಂತೆ ತಿಳಿದನವರತ ।

ಸಲ್ಲಾಪ ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಪಾಲಿಸುವ ರಘುವೀರ ।

ನೆಲ್ಲಿ ಪೋದನನುತ್ತ ಕಾನನದೊಳರಸುತ್ತ ಮರುಗಿದೊನಿಬಿಳ ಜನರು ॥ (34)

ಸಿರಿಯ ನಿಧನಂ ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನಭದ್ರಕರ ।

ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ಕುಷ್ಠಕಾಶ್ಯಂಗಳಪರಿಮಿತ ।

ತ್ವರಿತದಿಂ ಚಿತ್ತೈಗೈದು ಕ್ರತುಭುಜನೆ ಸಂಸ್ಥಾಪನಂಗೆಯ್ದು ಸರ್ವಜನರು ॥

ಭರದಲಾರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕ ತೆರನೆನುತ ಶೋಕಸಂ ।

ಭರಿತ ಬಹುವಿಧಪ್ರಲಾಪಂಗೆಯ್ಯವನರನೇ ।

ನೊರೆವೆ ವೆತ್ತವರ ಸಂಕಟವ ಬಣ್ಣಿ ಪರಂತು ಮಾನವರಿಗಳವಕ್ಕುಮೇ ॥ (35)

ಎಂದು ವಿವಿಧ ಪ್ರಲಾಪದಿಂದಬಿಳುವನೆ ಹಿಂದು ।

ಮುಂದೆರಿಯದುದು ನ್ನದತುಲಪ್ರಲಾಪಗಳ ।

ಕುಂದದೆಸಗುತ ಕತಾಂಗಂ ಪೋದ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಪೋಗಿ ಪಿಂಡಿರುಗಿ ಬಳ್ಳಲಿ ॥

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಾವು ಧಿಕ್ಕರಿಸು ।

ತೊಂದನೆಯೆನದೆ ಮೃತೋಪಮರಾಗಿ ನಗರಕಂ ।

ಬಂದರಂದಿನದಿನದ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಬಣ್ಣಿ ಪೊಡೆ ಫಣಿರಾಗಸಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (36)

ಕಶಿಯಿಲ್ಲದಾಗಸಂ ನೀರುಳದ ಕಾಸಾರ ।

ದೆಸಕಮಂ ತಾಳ್ವ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವಜನ ।

ಪೊಸತೆನಿವ ಗೃಹರತ್ನ ಸ್ತೀಬಾಲರಂ ನೋಡದಲ್ಲಲ್ಲಿ ದುಗುಡದಿಂದೆ ॥

ಮಿಸುವ ಕರುಮಾಡಗಳ ವಿವಣಿವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ।

ದೆಸದೆಸೆಯ ನಿಜ್ವಸುತೆ ರಾಘವನ ಗುಣಗಳಂ ।

ಪಸಂಸುತ ಪಲುಬುತಿರಲನಿತರೊಳಗೆ ತಂದ ವಾಮದೇವಂ ಮುದದೊಳು ॥ (37)

ನೋಡತಾ ವಿಪ್ರಸಭೆಯಂ ಮಿಸುವ ಹಾಸದಿಂ ।

ಕೂಡಿರುವ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದೆ ದುಗುಡದೊಳು ।

ಗಾಡಿರುವಿರಬಿಳುಗಮೆಚ್ಚುರುಂ ಜೋಡ್ಯಮೆಹುಬೇನು ಮಾನಸಕೇಗಳ ।

ಅಡವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತಲೆನೆ ಸಭಾಸದರಲ್ಲ ।

ನೋಡಿ ಬುಟ್ಟಿಗಂ ವೇಳ್ವರೈಯ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮನೀ ।

ನಾಡುಳದು ಬನಕ್ಕೈದೆಮಗಾದುದತಿಕ್ಕೇಶಮೆನಲಾಗ ಯತಿ ನುಡಿದನು ॥ (38)

ಪರತರ ಪರಾತ್ಪರಂ ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ।

ನಿರತಿಕಯನಿರಘ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿರ್ಲೇಪ ।

ಪರಮಕಾರಾಣಿಕ ಪರಬೋಮೈನೀ ಲೋಕಮಂ ಪೊರೆಪೊಡೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆಯ್ದು ॥

ಧರಣಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ದುರುಳರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ।

ನಿರುತ ಭಜನುವಂವ್ವಮನ್ನೀಯಲೋಸುಗಂ ;

ನರನೆನಿಸಿ ಸಂಚರಿಪನಾಮಹಾಮಹಿಯುಂ ತಿಳಿದನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸೆನು ॥ (39)

ಪಿಂತೆ ತಮನೆಂಬನುರ ದುರ್ಮೇಧಿಯಿಂ ವೇದ ।

ಸಂತತಿಗಳಂ ಕಳ್ಳು ನೀರಧಿಯೊಳಂ ಪುಗಲ್ ।

ಚಿಂತಿಸುತ್ತಮನುಮತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಾತನಿಗೆ ಮಾರದೊಪವನೆ ತಾಳ್ವು ।

ಕುಂತಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ವೆತ್ತು ದಾನವನ ।

ತಾಂ ತಲೆಯ ತರಿದು ನಿಗಮಂಗಳಂ ಕೈಗಿತ್ತು ।

ಸಂತೋದಗೊಳಿಸಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರಲ್ಲ ಮಣಿದು ಭುಲ್ಲವನುವಂತೆ ॥ (40)

ಮರಣಬಾಧೆಯ ನೀಗುತಮರತ್ನಮಂ ಪಡೆಯೆ |

ಗುರುವಿನಮತಿಯಿಂದ ಗಿರಿಯನುದಧಿಯೊಳುಟ್ಟು |

ಉರಗನಂ ನೇಣ್ಣೊಡು ಕಡೆವುತರೆ ಕೈಬಿಡಲ್ ಶೃಲ ಪಾತಾಳಕೆಯ್ತೆ ||

ಪರಮಕೃಪೆಯಂ ಕಮಲನಾಗಿ ಬಿನ್ನೊಳ್ ಪೊತ್ತು |

ಕರದಮೃತವನ್ನೆರೆದು ತಂದಸುರಸಂತತಿಯ |

ಪೊರೆದ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ವರ ನಾಮಾಹಾಮುನೀ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ನಿಜ ಕಣಾ || (41)

ನೊಕ್ಕಿದತಿಬಲದಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಕಂಕುಳೊಳ್ |

ಗಿಕ್ಕಿ ಬಲಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೈದಿದ ಹೇಮಲೀಲಾಜನನ |

ಕುಕ್ಕಿ ರಿಯಾಲೋಸುಗಂ ಕೋಡರೂಪವನಾಂತು ಕಡಿಬಿಟ್ಟು ದೈತೇಯನ ||

ನೊಕ್ಕಿ ದಾಡೆಯ ಕೊನೆಯಲೀ ತಿರೆಯನಮರತತಿ |

ಯುಕ್ಕುವಾನಂದದಿಂ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಗೆ |

ಸಿಕ್ಕದತಿಶಯನೆಂದು ನುತಿಗೈವೊಲಿಸಗಿದವ ರಘುವೀರನೀತನು ಕಣಾ || (42)

ಅಗಣಿತದ ತವದಿಂದಲಾರ್ಹಿಸಿದ ಬಾಹುಬಲ |

ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಸತ್ಯದಿಂದಖಳದೇವತೆಗಳಂ |

ಜಗತಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಿ ಸಿಂ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ತಾತ ತಾನೆಂದು ವೈರಗೆಯ್ಯೆ ||

ಮಗುವು ಕರೆಯಲ್ ಕೂಭದಿಂದೊಡೆದು ದಾನವನ |

ಬಗಿಬಿಟ್ಟು ನಿಜಮುನಿಯಂ ತೋರ್ದ ಕರುಣಾಳು |

ನಿಗಮಗೋಚರ ಸೈಕೇಸರಿ ಜಗತ್ಪ್ರಭುನೀ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಕಣಾ || (43)

ಸೆಳೆದು ಸುರರಾಜನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ದೇವತೆಗೆ |

ಳೊಳ್ ಗೋವರ್ಲದಂ ತಟ್ಟಿಬಲಿಯುಪಹಳ್ |

ಕೈಳ್ಕೆ ಸುರರೆತ್ತಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ವಾ ವಿಪ್ರನುತಿಯಿಂದ ಭೂತಳದೊಳ್ ||

ತಳೆದು ವಾಮನರೂಪಿನಿಂದಧ್ವರಕ್ಕೈದಿ |

ಯಿಳೆಯ ಮೂರಡಿಯ ಯಾಚಿಸಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ |

ತುಳಿದು ದನುಜನ ಸಿರಿಯನಣ್ಣ ಗಿತ್ತವನಾತ ನೀತ ರಘುರಾಮನತ್ತೆ || (44)

ಭೂರಿವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಬಲಿದು ಕೃತವೀರ್ಯನುತ |

ಪಾರುವನ ಛಾತಿಸಲ್ ತಟುಘೋರಶಕ್ತಿಯ ಕು |

ಕಾರವಂ ಪಿಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲವ ಮೂರೊಳುಗೂಳಲಿದರಿದು ಬಳಕ ||

ತೋರರಕ್ತಪ್ರವಾಹದಿ ಕರ್ಷಣಂ ಗೈದು |

ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ನೆಲನಂ ದ್ವಿಜರಿತ್ತನೊ |

ದಾರ ಭೃಗುರಾಮ ನೀ ರಘುವಂಶಸಂಭೂತನತ್ತೆ ನೀವರಿದು ನೋಡೆ || (45)

ದುರುಳ ದಶರಿಸುರುಬೆಗಾರದಮರರ ವೈಂದ |

ಸರಸಿಜಾನನ ಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲ ಬಿನ್ನಪಗೆಯ್ಯೆ |

ಧರಿಸಿ ಮನುಜಾಕೃತಿಯ ದಶರಥನೊಳವತರಿಸಿ ಪೊರೆದು ಮುನಿವರನ ಕ್ರತುವ ||

ಹರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದು ಧರಣಿಜೆಯ ಕರವಿದಿದು |

ತುರಗೇಶನಂದನೆಯ ಮತವಿದಿದು ಒನಕ್ಕೈದಿ |

ಸುರರೆಟ್ಟುಮಂ ಸಲಿಸಲೆಂದು ಸಂಜರಗೈವ ಕಪಟ ಮಾನುಷವೇದದಿ || (46)

ಗತಶೋಕ ಮೋಹನಿರ್ಲಿಪ ಜೇತನರೂಪ |

ಗತಿಶಯಂ ಕುಂದೆಂಬುದುಂಟೆ ನಿಜಮಾಯೆಯ |

ನ್ನತಿಶಯಾದಿ ಬಲಿದು ಜನರಂ ಮೋಹಕಂಗಳೊಳಿಸಿ ಜರಿಸುತಿಕನಲ್ಲ ದುಳಿದ ||

ರತಿಯುಂಟೆ ತಿಳಿದು ತಿಳಿಯದ ತೆರದಿ ಕ್ಲೇಶಗಳೊಳು |

ವತಿಕಷ್ಟಮನುಚಿತ್ತಂ ನೆನೆದಮೂತ್ರದಿ ಪೂಪ |

ತತಿಗಳೋಡುವವಾ ಮಹಾವುರುಷಗೇಲಿಯಮ ಸಂಗ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ || (47)

ಎಂದೊರೆದ ನಿಜತತ್ವ ಬೋಧೆಯಿಂದಬಿಳಜನೆ |

ಬಂಧುರದ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳ್ದು ರಘುವೀರನಂ |

ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ಶುಭನಾಮಧಾಮಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತಲಿ |

ಮಂದಿರಂಗಳಗೈದಿ ಸುಖಮಿರ್ವರಿತ್ತ ರಘು |

ನಂದನಂ ವೈದೇಹೀಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನೊಡಗೊಂಡು |

ನಂದನಂಗಳ ವಿಲಾಸಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೈದೆ ನಡೆದ ಗೋಮತಿಯ ತಟಕ || (48)

ಶುಭವಾರಿಯಾತ ದಿವ್ಯನದಿಯ ನೋಡುತಲಮಿತ |

ವಿಭವದಿಂದುತ್ತರಿಸಿ ಪಂಥಾನವಡಿದು ಬಂ |

ದಭವಮಸ್ತಕಮಾಲೆ ಯೆನಿಪ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕಂಡು ಹರ್ಷವನು ತಳೆದು ||

ಇಭಮಾನೊಳುಬಿಡಗಳ ಸುಳವ ಸುಳದೊಳೆಗಳಂ |

ನಭಕೇಳ್ಯ ಪನಿಗಳಂ ಕಾಣುತ್ತ ದನಿಗೈವ |

ರಭಸಂಗಳೊಲಮೆಗಂ ನೆನುನಗಾತ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನೊಪ್ಪಿದನು || (49)

(ಸಂಧಿ 14, ಪುಟ 645.)

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಹಲವು ವಿಧದೊಳ್ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾ ನುಮಂತಂಗೆ |

ತಳುವದಧಿಕಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ನಿಜಭಕ್ತಿ |

ನೆಲೆಯನೇಕಾಂತದೊಳ್ ತಿಳುಪಿ ಸಂತೈಸಿದಂ ಶ್ರೀರಾಮಜಂದ್ರನೊಲಿದು ||

ಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಪಥವಿಡಿದು |

ಬರುತ ಪಿಂದಿರಾಗಿ ನಿಜನಗಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸ ತೆ |

ಮರುಕದಿಂದೆಂದನಿಲೆ ಸೂತ ಮಗುಳೊಂದಾವು ಬಂದು ಸಂತಸದಿಂದಲೆ ||

ಸೆರೆಯೊತಟದ ವನದಿ ಮೃಗಯಾವಿಕಾರಮಂ |

ವಿರಚಿವೆನು ನರ್ವಜನಸಂತೋಷಗಳೊಳುವಂತೆ |

ಪರದವೆನು ಮನದ ಸಂಕ್ಷೇಪಮಂದರಾವುತ್ತು ಕಳೆದ ಕೋನುಭೂಮಿಯ || (1)

ಮನುತಯೋಧ್ಯಾಮುಖದಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು |

ಮನುಮಂಜದಧಿದೇವಿ ತಾಯೆ ನಗರಮಾಣಿಯ |

ವನಕಪ್ಪಣೆಯ ಕೇಳ್ವ ಪಿತ್ತಬುಣೋತ್ತರಣಂಗೈದು ಬಂದವನು ಮಗುಳೆ ||

ಮನುತಕಾಪುರಲೋಚನಗಳಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತೆ |

ಜನಪದವನುಕಂಪದಿಂದಲತ್ತಿದಿನತೆಯ |

ನನುಕರಿಸಿದಂತೆಲ ಮುಪಚರಿಸುತ್ತೈದಿದಂ ಗಂಗಾತಟಕ ಮೋದದಿ || (2)

ಕಂಡಮಂದಾಧಿಕ್ಯವೆರದು ರಘುನಂದನಂ ।

ಖಂಡೇಂದುಮಾಳಯ ಶಿರೋರತ್ನಕಂ ನಮಿಸಿ ।

ಗಂಡುಗಲಿಯಂ ಮೃದುಲ ಸುತಿಗಳಂ ಸುತಿಗೈದು ದಿವ್ಯಕಾಂನವ ನೋಡಿ ।

ಮಿಂಡಿದ್ದ ಕೋಕಿಲಾಹಾವ ಕುಕುಲಕಲವ ।

ತಂಡಂತಂಡಿ ಕೇಳತತಿಹರುಷವೇಗಮಂ ।

ಕೊಂಡು ಬರಲಾಸೂತನಂ ಬೇಳದಂ ರಥವ ನಿಲಿಸೆಂದು ಮಾಡದಿ ॥

(3)

ಸುರನದಿಯ ತೀರದೊಳ್ ತೋರುತೀ ಬನದೊಳ್ಗೆ ।

ಇರುಳುದ್ಧು ಭಾಸ್ಯರೋಷಯವಾದ ಬಳಕೆ ಮುಂ ।

ದರುಗುವೆವೆನುತ್ತಿಳಿದು ಯಿಂಗುದೀಪಾವವದ ಕೊಂಡಮಂ ಸಾರಿ ಕುಳಿತು ॥

ಕರುಣಾರೋತೃಲಿತ ಮೃದುಪಾಣಿಮಿಂವಮೃತ ।

ಮೊರವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಸುಮಂತನ ಕಳೆದು ।

ಗುರುತರದ್ರೇಮದಿಂದೊಲೆದ ರಘುನಂದನಂ ಸುಮನಸಾನಂದಮೆನಲು ॥

(4)

ಧೀಮಂತ ಕೇಳ ನಗರದೊಳ್ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ್ಗೆ ।

ಮಾಮಾರೇನವ್ಯನನದತುಳಶೋಕಾಕುಲಿತ ।

ಭ್ರಾಮಕದಿ ತೊಳಲುತ್ತಿಹರವರಿಂದ ನೀಂ ಪೋಗಿ ತಿಳುವು ಶಿವತಾತಿಗಳನು ॥

ಬ್ರೇವಾಸ್ವದಸ್ವಾಂತರನಿಶವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತ ।

ರಾಮನುಜಾಪಿಸಲ್ಯಾ ಸೂತ ಕೋಕನಿ ।

ಸ್ನೇಹನಾಗುತ ಮರುಗಿ ಗದ್ದದಸ್ವರದಿಂದ ಮಗುಳೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥

(5)

ದೇವ ಸಗರಿಗೆ ಫೋಪುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದೊಡಾ ।

ನೇವೇಳ್ವ ಚರಣಮಿದೆಡೆ ಯಯೋಧ್ಯಾನಾಮ ।

ಪಾವನುಸುತ್ತನಂ ಸರ್ವಜನರೋಡಂ ಕೊನೈ ನೀನುಳಿದ ತಾಣಂ ।

ಜೀವಪಲ್ಲದ ತನುವನುಸಂಸಲ್ಪಿದುವನ ।

ದಾವಪ್ರರುಷನಿರ್ವ ಭಾರ್ಗವಪ್ರಭೃತಿಮಾನಿ ।

ಪಾವನತಪಾದದಿಯಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣಿದಾನೆಂತಿರ್ದೆನು ॥

(6)

ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳನವರತ ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನ ।

ಕೆನಿಸಾದೊಡಂ ಸಿಲ್ಕದೀ ಚರಣ ಪಲ್ಲವದ ।

ಸನಿಹದಲ್ಲ ರುವ ಪರಮಾನಂದಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಗುಳೆ ಕಾರ್ಯಾಂತರಗಳ್ಗೆ ॥

ನನಿದವರ ಧೀಯುತರು ಕರಗತದ ನಿಧಿಯುಳಿದು ।

ಮನೆಮನೆಯ ಭಿಕ್ಷಾಹನಂಗೈವರೇ ದೇವ ।

ರನಗಮಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೇಮಕರ್ಕನಿ ಮಾರುವೊಡೆ ಬೊಮ್ಮನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮೇ ॥

(7)

ಭರತ ಭವದೀಯ ಭಕ್ತಗ್ರಂಥ್ಯಂ ರಾಜ್ಯ ।

ಸಿರಿಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಪಿತೃಮಾತೃ ಧನಧಾನ್ಯ ।

ಫೋರದೇವತೆಯು ನಿಮ್ಮ ಪದಸರೋಜಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನಲ್ಲ ದಿಲ್ಲ ॥

ಅಂತರಯದಾನುಸಾರ್ವ ಭಾವೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಮೆಂಬ ।

ಪರಿಯೊಬ್ಬದಂ ಚಿತ್ತಮರಿಯಪ್ಪದೀಪಗ ।

ದ್ವರಿತಮೂರುತಿ ಬಾಧಿಸಾರ್ಥಿಗಾಂ ಬನ್ನವಿಪ್ರದೆಂತು ಕರುಣಾವನಧಿಯೇ ॥

(8)

ಇಂತಮಿತ ಸಂಕ್ಲೇಷದಿಂದ ಕಲುಷಿತನಾಗಿ |

ಮುಂತಿರ್ದ ನೂತನಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಪಲ |

ತ್ಯಂತರಂಗಸ್ನೇಹದಿಂದ ರಘುನಂದನಂ ನುಡಿದಂ ಸುಮಂತನೊಡನೆ ||

ಚಿಂತೆಯಿಂದೇಂ ಪ್ರಯೋಜನ ನಿನಗೆ ದೇಹಗಳ |

ಪಂತಿದೆ ಮಿಯೋಗ ಸುಯೋಗ ಮಲ್ಲದೆ ವಸ್ತು |

ಸಾಂತಿರನು ಹರ್ಷದೈನ್ಯಗಳ ಸೋಂಕೆರಾವಾತನಲೆ ಮೂಢ ಲೋಕದೊಳಗೆ || (9)

ನಿಸ್ಸಂಗಸಭವನವ್ಯಯಾನಾದನೀದೇಹ |

ದಾಸ್ಯವಾಯಿಗಳಾಪಾಸಕರ ಧ್ಯಾನಾರ್ಥಕಂ |

ತಸ್ಸಯ ಸುಕಲ್ಪಿತ ಮದೆಲ್ವಿ ವಸ್ತುತಮಲ್ಲ ಸಲೆಕೃತ್ರಿಮಾದ ತನುಗಳ ||

ಉಸ್ಸವದೊಳನುಡಿನಂ ಧ್ಯಾನಿನಿಲ್ ನಿಜಭಕ್ತಿ |

ನಿಸ್ಸೇವಾ ಮೆಲೊದಿಸಲದರ ದೆಸೆಯಿಂ ಶೋಕ |

ದಾಸ್ಯಹಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ವಾಣಮಹದಾಚಾರ್ಯನಿಂದರಿತು ಸೇವಿಸಿದರ || (10)

ಮೇಲಹುದು ಮುಕ್ತಿ ಯಾದರಿಂ ಭಕ್ತಿಯೊ ಬಿಡದ |

ಲಾಲೋಚಿಸುತ್ತೀಕ್ಷ್ಯರಾಕೃತಿಯ ನೆಡಿವಡದೆ |

ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಜಿಸುತಿಹುದೆನೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮಣೊಳೆಂವಂ ಸುಮಂತ ನಯದಿ ||

ಬಾಲಾದಿಮೂಢರಾಗಳೆಂತರಿವರೇ ವರೆಯ |

ಪಾಲನಂಗೆಯ್ದುಪಾಸನೆ ಭಕ್ತಿಯಾದಿಸುವುದ |

ನಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲ ದುಪದೇಶಿಸು ವುದೆನುತೆರಗೊಡೆ ರಘುನಾಥ ಮುದದಿ || (11)

ಕೇಳೈ ಸುಮಂತ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ಕುದ್ಭಾಕುದ್ಧ |

ಪೀಳಿಗೆಯಲಿರಡುವಿಧಮವರೊಳು ಕ್ರಿಯಾಮಿತ್ರ |

ಮಾಳಹುದ ಕುದ್ಧಗುಣಮಿಕ್ರಮೆಂದೆರಡುವಿಧವೆವ ನಿರೂಪಿಸುವೆ ಮುದದಿ ||

ಬೇಳ್ವುದೇಂ ಸರ್ವಮೆನ್ನಿಂದಲಾಸರ್ವಮಂ |

ತಾಳರಾವೆ ಸರ್ವಮಂ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಮೆಂದರಿವು |

ತಾಳಗಂಗೆಯ್ದುದದೆ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಾಯ ಕಂ ಭಕ್ತಿ ಕುದ್ಭಾನಾಮಕಂ || (12)

ಮಮಕಥಾಶ್ರವಣರತಿ ಪೋಗಪೋಗಳುವನುಮತಿ |

ವಿವಲಪದನೇವನಾರ್ಚನೆ ದಾಸ್ಯನೇಕಾತ್ಮ |

ಮಮತೆಯೆಂಬಿನವಂ ನವವಿಧದ ಭಕ್ತಿಗಳ್ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂವ ಕೊಡಿರುವವು |

ಕಮಲಸಂಭವ ಭವಾದಿಗಳು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂ |

ಸುಮನಂ ಮರಿಚ್ಛಿದಿ ಭೂತನುಜಿ ಭರತನಾ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ಕಬು ಪಾಲಸ್ತ್ಯ ಮಾರುತಿ ರವಿಜ ನರಣನುತರನುಡಿನದಲಿ || (13)

ಪಾವನೀಕೃತಕ್ರಿಯಾ ಮಿಕ್ರರನಿಸುವ ಭಕ್ತಿ |

ಕೋವಿದರ ಮತದಲೊಂಭತ್ತು ವಿಧವಿಶಭಕುತಿ |

ಯಾವನಾದರು ಸಿಲುಕಲದ ಮುಕ್ತನೆಂಬುದಿದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾನ್ತ ಸಮ್ಪ್ರತ್ಯಲೆ |

ಈ ವಿಧದ ಗುಣಮಿಕ್ರ ಭಕ್ತಿ ಮೂರ್ವಿಧಮವರ |

ಭಾವಮೊಂದೊಂದು ಮೂರಾಗಿ ತೋರುವವದಂ |

ನೋವಿ ತಿಳಿ ಗುಣಮೂರು ಸಾತ್ವಿಕಂ ರಾಜನಂ ತಾಮಸಗಳೊ ಬೆಸರು || (14)

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಿಜ ಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮ |

ತ್ವಕಳಂಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದನುಡಿನಂ ಜಾನಿಸುತ್ತ |

ಮಾಕುತಿಗೈದುವೊಡೆ ಸಾತ್ವಿಕದ ಸಾತ್ವಿಕಮೆನಿವುದಖಿಭೂತಂಗಳೊಳಗೆ ||

ಪ್ರಕಟಮಾಗಿದ್ದೊಮ್ಮೆನು ಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ಭಜಿಪ |

ಯಾಕುತಿ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸಾಖ್ಯದಡದಂಗಮ |

ಪ್ರಕರದೊಳಗಿರ್ಪನ್ನ ತೇರತಮ್ಮದಿ ತಿಳಿವೊಡಮವೆ ಸಾತ್ವಿಕತಾಮನಂ || (16)

ಸತತನಿಬ್ಬಾವಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುತ್ತ ಕೃಪೆ |

ದ್ವಂದ್ವವಿದಿದು ಕಾಮ್ಯಕಳನುವ ಭಕ್ತಿಗೈವ ನರ |

ಮತಿವಂತ ರಾಜನದಿ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜನಂ ಮೋಹದಂಭಗಳಿಂದಲಿ ||

ಅತಿಯಾದ ಭೋಗಕೋನುಗ ಭಕ್ತಿಗೈವುದೇ |

ಕ್ಷಿತಿಗೆ ರಾಜನ ರಾಜನಂ ಪ್ರಪಣದಾಕಾಂಕ್ಷೆ |

ಕತಿಯಾರ್ತವಿನಾಶಕಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಳ್ಪುದದುವೆ ರಾಜನತಾಮನಂ || (16)

ಕಾರಣಂಸಾರಭರಣಕೋನುಗದಧಿಕ |

ತೋರದಂಭದಿ ಕಲಿತನೆನಿಸಿ ಕರಣಂಪೊಗುವು |

ದಾರಭಕುತಿಯ ತಾಮನಸಾತ್ವಿಕ ಮೆನುತ್ತಿತಿ ಸ್ಫೂರ್ಷಮಂ ಪಡೆವೊಡೆ ||

ಹಾರವಿಸಿ ದಂಭದಿಂದ ಮಾಳ್ಪಭಕುತಿಯ ತಿಳಿದೊ |

ತೋರಂತ ತಾಮನದ ರಾಜನಂ ಮೂರ್ಖದಿವಿ |

ಚಾರತನುದಂಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಭಕುತಿಯ ಪರಮತಾಮನಕ ತಾಮನವಲಿ || (17)

ಪರವಂಗಳೊಂಟು ಮದ್ಭಕ್ತಿ ತತ್ತ್ವದೊಳೊಳ್ |

ಪರಿಸಲ್ ಗುಣ ಮಿಶ್ರ ಮತ್ತಲ್ಲಿಗನೆ ಗುಣಂ |

ಪಿರಿದು ಸಾತ್ವಿಕಮರೋಳಾಧಿಕ್ಯ ಮುಕ್ತಿಕರ ತಿಳಿಯ ಸಾತ್ವಿಕಸಾತ್ವಿಕಂ ||

ಹರುಬಗೊಂಬುವೆನುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಿದರು |

ಪರಮಹಿತಕರವೆನಗೆ ಸಾತ್ವಿಕರ ಮನ್ಮಾರ್ಗ |

ವಂತು ಸಚ್ಚಿತ್ತಾಗಮಂಗಳನುಮತಿವಿದಿದು ತೋರಣಂಗೆಯೊಲಿದು || (18)

ಸರ್ವಭೂತಾವಾಸ ಜ್ಯೋತನ್ಯರೂಪನಾ |

ನೋರ್ವನೆಂದಂತೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರು ಸಾತ್ವಿಕದ |

ಋರ್ವನಂಪದಕಳಿಸಿ ರಾಜನರು ಪೂಜಿಸುವೊರೆ ನೀರೇಡಭವನಂ ||

ಪೂರ್ವದೇವಾದಿ ಭೇತಾಳವತಿಯಂ ಭಜಿಪ |

ರುರ್ವಿಯೊಳ್ ತಾಮಸೀಜನರು ತಾಮನದಿಂದ |

ಬೇರ್ವಂದು ರಾಜನಂ ಪುಷ್ಪಗುಮದನ್ನಳಿಯ ಸತ್ಯಮದಂ ಜನಿವುದು || (19)

ಕಳಿದು ರಾಜನತಾಮನಂಗಳಂ ಸಾತ್ವಿಕವ |

ತಳಿದೊಂದು ಭಜಿಸುವೊಲಿವೆ ಕೃವಲ್ಯಮಂ |

ಜಿಳಿಗುವುದು ಸಾತ್ವಿಕದಿ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ರಾಜನದಂಟುಬೈಕಭೋಗಾಪ್ತಿಯಾ ||

ಕಳಿಗೊಳುವು ಗೀರ್ವಾಣ ಭೋಗಗಳ್ತಾಮನಂ |

ಜಿಳಿಸುವುದು ಮೋಹ ಭಯಗಳನಾಗುಣಂಗಳಂ |

ಪೊಳಿದವುಪು ಚಿತ್ತದಿಂದಾಚಿತ್ತವಂವೆನದ ದನೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯಾಡುದು || (20)

ನರನಾವ ವಿಧದನ್ನ ಮಂ ಕೊಂಬನಾ ವಿಧದ ।

ತಿರಕಮಾದಪ್ಪುಮದರಿಂದ ದುವೈತ್ತಿಗಳ್ ।

ಬೆರೆದವುಪ್ಪು ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂ ಮುಂದವ್ವ ಸುಗತಿಗಂ ಒಯ ಬರ್ಪುದು ॥

ಬರಡೆನಾಲಗೆಯ ಚಾಪಲ್ಯಮಂ ಪಳಯಲಾರು ।

ತರೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ ಜೈಸಿದಂತವ್ವದದ ।

ನುನಿಕೃಂತನ ಕೃಧೀಕಾಸೋಪಮಂ ಕಳೆಯ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ವಾಂತಮಹದು ॥ (21)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಿ ಸಾತ್ವಿಕಾನ್ನ ಭೋಜನಗೈಯ ।

ಸೃದಯ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಮೈರಾಗ್ಯ ಸಂದನಿವು ।

ದದರಿಂದೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ನಾಶನಮವ್ವದಭಿಮಾನಮೇ ಮಾಯೆಯು ॥

ಅದುವೆ ಜೀವರನಿಲ್ಲ ಬಂಧನಂ ಗೈದು ಮ ।

ತ್ಪದಯಾಸ್ತ ಮಾನಗಳ ಬಳಸುವದವಿದ್ಯೆಯಾದ ।

ರಾದಯಾವಿಲ್ಲ ದರದೇ ಮುಕ್ತಿಯನಿವುದು ಕೇಳ್ ನುಪಂತ ಪಾತಿಯಿಂದ
ಇತ್ತರದೋಳಿಮಾನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮೈಕೇಡ । [ತಿಳಿದು ॥ (22)

ಮತ್ತೆಮೊದಲದೆ ಕರೀರಾಭಿಮಾನಂ ಜಾರಿ ।

ಪ್ರತ್ಯಾದಿಭಮೆ ಯರಡನೆಯದೆಂದು ತಿಳಿ ಸತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಯಕ್ತೋಕದಿ ।

ಕೆತ್ತ ದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಥಮಮದರಿಂದ ।

ಬಿತ್ತರದ ಜಾತಿಗೇತಾತ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳ ।

ಮೊತ್ತ ವಿಭವಗಳಾದಿವುವು ತತ್ವಜ್ಞಾತಿಯಭಿಮಾನಮಧಿಕಮಹದು ॥ (23)

ಇದು ಜಾತಿಗಂ ವಿಹಿತಮಿದು ನಿರ್ದೇಶಮೆನುತ್ತ ।

ವಿಧಿಸುವೊಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ್ ವಿಹಿತಾ ಚರಣೆ ಪುಣ್ಯ ।

ಮದನುಳಿಯ ಪಾತಕಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡರಿಂದ ದುರ್ಗತಿಸುಗತ್ತಿಗಳ್ ।

ಲಾದಯಾವಹವದರಿಂ ವಿಚಿತ್ರತರ ಜನ್ಮಂಗೆ ।

ಳೊದಗುವವು ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಮೃತ್ಯು ಜಂಬಿಡದು ಮೃತೆ ।

ಯೊದಗೆ ಪುನರಪಿ ಜನನಮವ್ವುದಿದು ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಲ್ಲ ದುಳಿಯದನನಿ ॥ (24)

ಜಂತುಗಳ ಕರ್ಮವಿಹಿತಾ ಪಂಚಭೂತಗಳ ।

ಪಂತಿಯಿಂದೀಶ್ವರಂ ಸೃಷ್ಟಿ ಪುಂಭೇದ ।

ಮಾಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಕುಲಗೇತ್ರ ಸೂತ್ರಾಶ್ರಮಂಗಳೆಲ್ಲ ॥

ಕೊಂತಿ ಶಾಖಾಶಿಖಾನಾಮ ರೂಪಕ್ರಿಯಾ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಂತುವಮ ತಾಯಿತಂಗಿ ಸಶಿಸುತೆ ಗೊನೆಯ ।

ರಂತೆ ತಂದೆಯ ಮಗಂ ಮೊಮ್ಮಮಾವಂ ಭಾವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳಹವು ॥ (25)

ಇಂತು ಕಲ್ಪಿತದೇಹದಭಿಮಾನ ಕುಲಗೇತ್ರ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಪಾಪಗಳೆನಗು ।

ವಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳ್ದವವದರ ವಾಸನೆಗಳಂದಿಳಿವರಲ್ಲ ॥

ಸಂತತಂ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲುವರು ವಾಸನೆ ಮೂರ ।

ಪಿಂತುಳುದರೊಮ್ಮನದೊಳೆಮ್ಮನು ಭಜಿಸುವಕಾಭ ।

ಸ್ವಾಂತರಿಗೆ ಸಕಲಪಾಪಗಳಳಿದು ಸುಖರಾಶಿ ವಕಮಹದು ಸುಖಚಿದ್ವಿ ॥ (26)

ಎಲಾತೊಗಲು ನರಮಜ್ಜೆಮಾಂಸಾಸ್ತಿ ರಕ್ತಸಂ ।

ಕಲಿತಮಲಮೂತ್ರಾಂಶ ಸಂಭರಿತಮಾಚಿಕರ ।

ನಿಲಯವಿಾ ಪೊಲಿದೇಹ ಜಬಬುದ್ಬದೋಪಮಿತಮುದಯಾಸ್ತಮಾನಬಿಡದೆ ॥

ಜಲದಿಂದ ಲಿನಿತುತೊಳದತಿನಾರುತಿಹಾದಿದಂ ।

ನಲವಿಂದಲಿನಿತು ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಗೈಸಿದರು ।

ಪೊಲಿಯುಳುದು ಪಾವಿತ್ರೈಮಂತಪ್ಪದಾಶಮಕುಲಂಗಳಿಂದೇನು ಫಲವು ॥ (27)

ವಿಲಯಾತಿಕಯವದಾನಾಶ್ರವಿಕಮೂರುಗುಣ ।

ಮೊಲವಾಂತು ಬೇಳುವುದು ತಾದಾರ್ಥ್ಯಮಂ ಬಡದ ।

ಲಾಲಿದಪ್ಪದು ಸ್ತೃತಿಯಾದರ ಮಾರ್ಗಾನುಸರಣಿಯಂಪಾಳ್ಪುದು ಪುರಾಣತತಿಯಾ ॥

ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಪರಸ್ಪರನಾದಗಳ ಬಾಧೆ ।

ಸಿಲುಕೆಂದ ಮೋಹಕಂಗೆಳುಸಿ ಭ್ರಾಮಕಗೊಳುಸಿ ।

ಸಿಲುಕೆವು ಕಂಗಾಣದವರ ಕರವಿಡಿದರೇಂ ಸುಖದ ಹಾದಿಯು ದೊರವುದೇ ॥

ಪೊರುವಂ ಪಳವಾತಿನೋಳಗೆ ತಿಳಿದವ ಧರ್ಮ ।

[(28)

ಸಾರವಂ ಬಲ್ಲಾತ ಜೆಲುವ ಜೆನ್ನಿಗನಿವನು ।

ದಾರವೈದ್ವಪ ಶೈವ ಶಾಕ್ತೀಯಾ ಹೈರಣ್ಯಗರ್ಭಸಾರಾದಿಮತದಾ ॥

ಚಾರಣಂ ಗೈದಾತನೆಂದು ಭೂಷಣಗೈದು ।

ಕ್ರೂರಕರ್ಮವಿಹೀನ ಕೃಪಣ ಶಾರ್ಯನಿರುತ್ತ ।

ತೋರದಿಂ ಕ್ರತುಗೈವ ಲೋಕಂದೇನಪ್ಪದೈಯ ಪರಮಾರ್ಥಗತಿಗೆ ॥ (29)

ನಿಗಮಾಗಮ ಪುರಾಣಮಗಂತೇಷ್ವಾವೂರ್ತ ।

ಮಿಗೆ ನೇಮ ದಾನಾದಿ ಸಂಗತಿಯೊಳಂ ಸಿಕ್ಕಿ ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ಮತ್ತವಜನಾರಜನೆಗಳು ಸಮ್ಮನಂ ಎಲ್ಲವು ಪ್ರಸಿಕ್ಕಾಂ ?

ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಲೋಕದೇಹಾದಿ ವಾಸನೆಗಳಂ ।

ಬಗೆಗೊಳುಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮದದಂಭವನು ಬಟ್ಟು ।

ಸೋಗಯಿಸಿದರೇಕಾಂತ ಭಕ್ತಿಯಾದಿಂದಾನು ಕಳುಸುಳಿದಿನಕಳ್ಯಂ ॥ (30)

ಕರುಣಾರಸಂ ವರ್ಚಿ ನಿಜತತ್ವಸಂಗತಿಗೆ ।

ಳರುಪಿ ಜಗದಾರಾಧ್ಯನಂಘ್ರಗಾನತನಾಗಿ ।

ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬೆನ್ನವಿಸಿದಂ ಜಗದೀಶ ಫಲಿತನುಡಿ ದಯದಿ ಬೇಳ್ವ ॥

ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳ್ವೆವೇಕಾಂತಭವನೆಯಂ ।

ವಿರಚಿಸುವುಪಾಯಮಂ ದಯಗೈಯ್ಯ ಭವದೀಯ ।

ಚರಣಾರವಿಂದಗಳ ಪೊಂದಿ ಕೃತಿಯನಿಬೆನೆನೆ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದನು ॥ (31)

ಕಳೆದು ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ವಾಸನಾತ್ರಯಗಳಂ ।

ಕಳೆದೆಬಿಲಭೂತಾನುಕಂಪಮಂ ಪದೆ ।

ದೊಳಗಿರ್ಪ ಸರ್ವೇಕನಾದಿನಗೆ ಸಂತತಂ ಸಕಲಧರ್ಮಗಳರ್ಪಿಸಿ ॥

ಜಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನವನೆನ್ನೊಳುರಿಸುತ ವೆರಗೇ ।

ತಿಳಿದನಿತಬೋಧಿಸುತ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳಾತ ಹರ್ಷ ।

ಗೊಳುಪಾತನಾವನವಗೀವೆ ನಕ್ಷೆಯಪದವನೀವ ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿಯಂ ॥ (32)

ಅನುದಿನ ದೋಳೇಕಾಂತ ದೋಳ್ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಹೃ |
 ದ್ವನಿಜದೋಳ್ ಮನ್ನೂರ್ತಿಯಂ ಬಲಿದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ |
 ಲನಿಕವುಪಚಾರ ಪದಿನಾರರಿಂದರ್ಚಿಸುತ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯೊಂದಿ ||
 ತನುಪುಳಕ ವರ್ಚಿ ಸ್ವಿಮರದು ನಸುನಗೆಯ ಕಂ |
 ಬನಿಗಳಾದುರುತಲಬಂಡಾಣಂದ ರಾಜ್ಯಮ |

ನ್ಯನುಭವಿವ ನಾಶನೇಕಾಂತ ಭಕ್ತನವಂಗೆ ಪರತಿಲ ಪೆಂದರಿವುದು || (32)

ಬಲತಪಃಪರಿಪಾಕದಿಂದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಂ |
 ದೊಲಿವುದದರಿಂದೆ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾನಂದರಿದ |
 ಚೆಲುವ ನುಣ್ಣಾನ ನಂಪದವಹುದು ಮತ್ತದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವು ||
 ಕಲಿತಮಪ್ಪುದು ಸದಾನಂದಮಯಾನಂದೆನಿಸಿ |
 ನೆಲದಿ ಸಂಚರಿಸನಾ ಸತ್ತುರಾಣ ಮನ್ಮಯ |
 ಗಲಿದು ಸುಖವಿರ್ದ ಪೂರಬ್ಧದಂತ್ಯದೋಳು ಮಿಗೆ ಸಾರ್ವಗಿದು ಗಿಡ್ಡಾಂತವು ||

[(34)

ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಲಿದು ಸೂತಂಗಖಲತತ್ವವಂ |
 ತಾಮರಸೇತ್ರ ಬೋಧಿಸಲಾ ಮೃದಾಸ್ತಿಗಳ್ |
 ತಾಮಸೀಬುದ್ಧಿಗಳ ಪರಿಜಟ್ಟು ನಿಬಿಡತರದಾನಂದ ಮುಣ್ಣಿಸಲ್ಕಿ ||
 ರಾಮಪುರದರಸನೆತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವ ಪ್ರ |
 ಣಾಮ ಗೃದಭಿಸುತಿಸಿ ಪಾರ್ವದಿಯಳವಲ್ಲ |
 ದಾಮಹಾಮಾತ್ಮನೊಪ್ಪಿದನಗಜೆ ವೇಳ್ವ ರಂತಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಂ ||

(35)

(ಸಂಧಿ 15, ಪದ್ಯ 680)

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಸುರತರಂಗಿಣಿಯ ದಾಟುವರೆ ನಾಶಕಗತುಳ |
 ತರಪಣ್ಣವನುಡಮೈ ತ್ರೀರೂಪದಿಂದಿತ್ತು |
 ಹರಪದಿಂದಬಲವಿಪ್ರೋತ್ತ ಮರನುಪಚರಿಸುತೈತಂದ ರಘುವೀರನು ||
 ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂ ಸೂತಂಗೆ |
 ಕರುಣಾಳುಗಳದೇವ ನೋರೆಯ ಪರಮಾನಂದ |
 ಭರತನೆಂದೆನಿಸಿ ಪಾಡುತ ಪೊಗಳುತ್ತದಿಗಾಗಿ ಬೇಳೊಡು ಗಮಿಸಲಿತ್ತು ||
 ನರನಾಥ ನೋಡಿ ಲೇಖಾಧಾನಿಯ ಸಂತನಂ |
 ಬೆರದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರದೊದನಿರುಳುರವ |

ದರೆ ಈತಾನಮಿತ್ರರಮೃಕರವಾಗಿದೆ ಕೊ ನೋಡು ತೀರದ ಬನವನು || (1)

ಎನುತ ಶ್ರೀರಾಮನೊರೆಯಲ್ಯಾಗ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಬನವನೊಳಪೊಕ್ಕು ನಾರ್ದಿಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ |
 ಮನಕತೀವ ವಿಲಾಸಮಾಗಿ ತೋರಿರಲೊಂದು ಇಂಗುದೀವಿಪದಿಡೆಗೆ ||
 ಸನುಮತದಿ ರವ್ಯದಲಿವನೆಗೈದು ಬಂದು ಪದ |
 ವನಜಕಂ ಬನ್ನವನೆ ಜಾನಕಿಯನೊಡಗೊಂಡು |
 ಮುನಿಜನ ಸ್ತುತನೈದಿ ತರಾನೆಲಲೊ ಳಳೆಚೆಗುರಪಾಸಿಸೊಳ್ವೊಂದಿಸಿದನು || (2)

ಅನ್ನಿಗಂ ರಾಮಾಗಮೋತ್ಸವದ ವೈಭವವ |

ತನ್ನವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೆ ನಿಷಾದಪತಿ |

ಯುನ್ನತಾನಂದದಲಿಮಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ ಸಂತಸಂದಳೆದು ಮನದಿ ||

ಪುನ್ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಮಕ್ಕಳು ಲಕ್ಷ್ಮತ್ರಯಂ |

ಸನ್ನದ್ಧಮೆನಿಸುವ ಧನುರ್ಧರರ್ ನವಲಕ್ಷ್ಮ |

ಮಿನ್ನಾದ ರಥಗಳಗಣಿತಮಾಗಿ ಪಯಣಕಂ ಸನ್ನಾಹಗೈದು ಬೇಗ || (3)

ಮಧುಕಂಠ ಮೂಲಾದಿ ಫಲಗಳಂ ಕರವಿದಿದು |

ಸದಯಾನಂ ಕಾಣಲುಬ್ಬಗದಿಂದೈತ್ತಂದು |

ಮದಸನಯ್ಯಾನೆ ಮುಖತಳಕೆ ಬಂದನೆನುತ್ತಲರಿತು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ |

ಮಾದದಿಂದ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು |

ಕದನಕರ್ಕಶ ಜಗನ್ನಾಥ ಕೋದಂಡಧರ |

ಬಾಧಶಿರೋರನ್ನ ತವ ದಾಸದಾಸನೆನುತ್ತ ನುತಿಸಿ ಪೊಡಮಟ್ಟನೊಲಿದು || (4)

ಸರ್ವಲೋಕಕರಣ್ಯ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣ |

ಗೀರ್ವಾಣಗಣ ವೇತಾಪ್ತ ನಿರಾಜಾಮನೋಹರನ |

ಖರ್ವಮಾನಸಸರೋರುಹಹಂಸ ಹಂಸದನಹೃದಯಚಿದ್ವೀಪ ದೀಪ |

ಉರ್ವಿಜಾರಮಾಣ ಸುರಗೇಶವಂದಿತ ಚರಣ |

ನಿರ್ವಾಣದಾಯಕ ನಿಜಾನಂದಮಯ ದುಷ್ಕೃ |

ಗರ್ವಭಂಡನ ರಾಮ ಸಲಹೆನುತ ದೂರದೊಳ್ ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದೆಂದನು || (5)

ದೇವ ಲಾಲಿತ್ರದೊಡನೆ ಸತಿಸುತಾದ್ಯುಖಿಲಜನ |

ರೀ ವಸುಧೆ ಗಜತ್ರಗ ಮಣಿಕನಕಥೇನುಗಳ್ |

ಭಾವವಾಚಕಕಾಯಕಂಗಳಿಂದಾಂ ಗೈದ ಸುಕೃತಾದಿಗಳ ನೆಲ್ಲಮಂ ||

ಪಾವನಶ್ರೀ ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿದೆ ಸನಕುಡಿ |

ದೇವರುಗಳರಿಯದೀ ಸುಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆ |

ಶ್ರೀ ವಧೂರಮಣ ಮರೆವೊಕ್ಕೊನ್ನೆನ್ನಂ ಸಲಹು ದವೃತ್ತನಹೆನು ದಯದಿ || (6)

ಎಂದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ರಘುನಾಥ ಗರ್ವಿಸುತ |

ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಕಂಗಳೊಳಗನಂದ |

ಬಿಂದುಗಳ ನುಮೆನಿಸುತ ಗದ್ದದ ಸ್ವರದಿಂದ ನುತಿಗೈದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

ಇಂದು ಕೇಬರವದ್ಯ ಭವನಾರದಾದಿಮುನಿ |

ವೃಂದ ಪೊಗಳುವೊಡೆಯದಾಪಾರಮಹಿಮನಂ |

ದಂದುಗವ ಪಾಪಿಷ್ಠಕೈರಾತಗೋಚರಂ ಮೂಢ ನಾನೊಂ ನುತಿದನು || (7)

ಮಾತನಾಡುವರೆ ಮೋಗವಂ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದೊಮ್ಮೆ |

ಜಾತುಜಿತು ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಬಾರದ ಬುಗುಪ್ಪಿತದ |

ಜಾತಿಯೊಡನೆ ದುರಾಚಾರ ಗೋಭಕ್ಷಕಂ ಕ್ರೂರಜನರಗ್ರೇಸರಂ ||

ತಾತ ಕೇಳ್ ಕಬರ ಕಾಳಾಹಭ್ರಮಿ ಕಾಮಿಸುತೆ |

ಯಾತುರನ ರುಕ್ಮಕಾರುಕ ಲಿತ ಜೀವಕನ | ?

ಮಾತನುಂ ನಂಬದಿರಮೆಂದು ನೀತಿಜ್ಞರಾರಿ ಬೋಧಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರಪಿರವ || (8)

ಕಲಗಂಭವ ಮುಖ್ಯರತುಳ ಧ್ಯಾನಂಗಳಗೆ ।

ನಿಲುಕದಿಹ ಪರಬೋಮ್ನ ಕುಭವಗ್ರಹಾಕಾರ ।

ಕಲನೆಯಂ ಕಂಗಳದಿರಲಿ ತೋರ್ಪದಾಂ ಕಂಡೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥

ಬಲುಡನ್ನೈಕೃತತಪಃಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಬಂ ।

ದೊಲಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಹರಾಮ್ಯುಖಲಿಗಗೋಚರಂ ।

ಸುಲಕಲಪ್ಪದೆ ಭವನೋರ್ತಿ ದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯ ದೇವದೇವ ॥

(9)

ಕೃತಕೃತ್ಯನಂದೆನಿಸಿ ಕಾವುದೆನ್ನನೆನುತ್ತ ।

ಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ನತುಳಬ್ರೇಮದೊಳಾಪರಾತನಂ ಕುಸ್ತುರಿಸುತಂತೆಂದ ವಿನಯಾದಿಂದೆ ॥

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳ್ ಸಹಸ್ರರೋಳಗೋರ್ವನಿಗೆ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ।

ರತಿಯುದಿಪ್ರದಾ ಭಕುತಿಸಿಂದಾವನಾದೊಡಂ ।

ಮತಿಯುತರೋಳಗ್ಗಳನೆನಿಪ್ಪನಾಗುವ ವ್ರತಾದಿಳಂದ ಪೂತನೆನಿಪ ॥

(10)

ಹರಕೇಶವದ್ವೇಷ ನೀಚ ಪಾಪಾಚಾರಿ ।

ನಿರತಗೋಹತ ಪುಲ್ಕನ ಯವನ ಮೊದಲಾದ ।

ಪರಿಪರಿಯ ಹೃದ್ರಯೋನಿಪರಾದೊಡಂ ಜನಿಸೆನ್ನೆಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾ ॥

ನಿರಾಗೆಯಾದಾಕ್ಷೀಣಂ ಪರಿಕುಡ್ಧನೆನಿಸಿ ಬಂ ।

ಧಾರದನಿಗಮಾಚಾರ ಕರ್ಮಸತ್ಯವ್ರತಾ ।

ಚರಿಪ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿನಿಂದಧಿಕನಹುದೆಂಬ ನಿಗಮಾರ್ಥಮಿದು ಸತ್ಯವು ॥

(11)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರದಭಿಮಾನಿಗ ।

ಛೇತಕ ಕಾಂತ ಕರ್ಮಚಾರರತರಿಗೆ ।

ಜಾತಮಾಗದೊ ಭಕ್ತಿಯಾಗ ಯೋಗವ್ರತಂ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ತೀರ್ಥಂಗಳಾ ॥

ಪೂತಗೈಲಾರವೆಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿಪುಟ್ಟುವದು ।

ಭೂತಳದಿ ಬಹುಡನ್ನೈಕೃತ ಪರಿಪಾಕದಿಂದೆ ।

ದಾತಗೀ ಕರ್ಮಯೋಗಾದಿಪದತ ಕೃತ್ಯವೇಳ್ವನಿತುಮೇಡವನು ॥

(12)

ವಿಜಿತಮಾತ್ಸರ ವಿತರಾಗ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ ।

ಬುಜಿ ಮೈತ್ರಿಯಖಿಲಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಭಾವ ।

ಭಜನೆ ನಿರ್ಮಮತೆ ಯತ್ನವಿಶೂನ್ಯ ನಿಷ್ಪಾರಿಗ್ರಹ ನಿರ್ವಯನ್ನಿರಾಸೆ ॥

ಕುಜನರಲುದಾಸೇನೆ ದೊರೆದನಿತರಲಿ ತುಟ್ಟು ।

ತ್ಯಜಿಸಿ ಹರ್ಷಖಮಾದಲಾಭನದ್ಭುಗಳಾವ ।

ಸುಜನಗಳವಟ್ಟುರಾವನವ ನೀಚನಾದೊಡಂ ಬಾಹ್ಯಕೋತ್ತಮಮಿದು ದಿಟಂ ॥

(13)

ನಿರತ ಪಾಪಾಚಾರ ಜಾತ್ಯಾಶ್ರಮ ವಿಧೂರ ।

ಪರಪುಲ್ಕಸಪುಳಂದ ನೀಚಾಂಗನಾಗಮನ ।

ಪರನೆನಿಸಿ ಭೋಗಲಂಪಟನಾಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮಪೊಂದಿಲ್ಲದತಿರ್ವಿತ ॥

ದುರುಳನಾದರು ಮದೀಯೈಕತಾನಸ್ವಾಂತ ।

ವೆರೆದ ಭಕ್ತಿಯೊಳರಲ್ಕೊಡಂ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮಂ ।

ಪರಮಪಾವನನೆನಿಪನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದರಿವುದುಳವಾವನ್ನಾಯಿತದಿ ॥

(14)

ಕುಲಗೋತ್ರ ಜಾತಿಧರ್ಮ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ್ಲಿ |

ಬಲಾತ್ಪ್ರವೃತ್ತ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳ್ ಸಂತಾಪ |

ಕುಲಸಂಕರಣದ ಧಾವತಿಯುಲ ದವರಿದಲಿಮೈ ಮಾರ್ಗಂ ಸಿಲುಕದು ||

ಫಲವು ವಿಧಕರ್ಮಗಳ ಸಭಿವಾಸಗಳನುಳಿದು |

ನುಲವಿಂದಲಿರಕದಂತಿರುವ ಸರಿಯದ ಭಕ್ತಿ |

ಸುಲಭ ನಾನಂದರಿವುದಿದು ಸತ್ಯತಥ್ಯಮಂದರಿತು ಸುಖವನುಭವಿಪ್ರದು ||

(15)

ಎಂದೊರೆದ ನಾಣಿಯಿಂದಾನಂದನಿಸಿ ಗುಹ |

ಚಂದದಿಂ ತನ್ನಕರಗಳ ಮಾಗಿದು ಮಗುಳೆರಗಿ |

ನಿಂದು ದೂರದಲಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ರಘೂತ್ತಮನೊಳಂತೆಂದನು ||

ಬಂದಿರುವ ಗಜತುರಗ ರಥಪದಾತಿಗಳ ಸುಖ |

ಬಂಧುರವ ಸಿರಿಯರಸುತನವನವನಿಮೈಯ ಪದ |

ದ್ವಂದ್ವಕರ್ಮಿಸಿದಿನಿದನೊಪ್ಪುಗೊಂಡೆನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಳ್ವದೊಲಿದು ||

ವರಸುಧಾಚರಣದಮೃತಾರ್ಪಣಂ ಗೈದಂತೆ |

[(16)]

ಪರಮಪುರುಷಗೆ ಚತುರ್ದಶಭುವನವತಿಗೆ |

ಧರಣಿಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿತನಾಂ ನಿವೇದನಗೈದುದ ಪಹಾಸಮಾಪ್ತಿ ಜೀಯ ||

ಚರಣಸೇವಕನ ಬಿನ್ನಪವ ಕೈಕೊಳವೇಳ್ಳು |

ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿ |

ಪರಿಪರಿಯುಲ ಪಚರಿಸುವ ನಿಷಾದಪತಿ ಗುಹನ ನೋಡಿ ರಾಘವ ನುಡಿದನು |

(17)

ತಾತ ಕೇಳ್ಳುಳ್ಳಿದಲತುಳ ಸನ್ಮಾನ ಸಂ |

ಪ್ರೀತ ನಿಸರ್ವನಾವು ಸರ್ವ ತ್ರಿಭುವನದ |

ನೇತಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಕಂಗಳ ಹಬ್ಬನಾಯ್ತೆಂದು ನಿನ್ನ ಕಾಣ್ಬುದರಿಂದಲಿ ||

ಪೋತಾದಿ ಶಾಲಿರ ಸಂಬಂಧ ಜನರು ಸಹ |

ಪಾತರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಹೈವಮೇ ಎನುತ ||

ಪ್ರೀತಿಯಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುಂದಿಸಿದುದೇಂ ಬೇಳ್ವ ಭದಕವಾತ್ಸಲ್ಯದಿರವ ||

(18)

ನಿನ್ನ ವನದತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿಯಂ ನಾಬಲ್ಲೆ |

ನಿನ್ನಾಧಿಪತ್ಯದೈತ್ಯರ್ಯ ಮೆನ್ನದು ಲೋಕ |

ಸನ್ಮುತನೆ ಮತ್ಪ್ರಾಣ ತುಚ್ಛನನ್ನುಳದನ್ಯ ಮೇನುಂಟು ಮೇಣಧಿಕವು ||

ಎನ್ನಯ್ಯ ನಾಚ್ಚೆಯಿಂ ಮುನಿವೇಶಮಂ ಧರಿಸಿ |

ಪನ್ನೆರಡು ಮತ್ತೆರಡು ವರುಷ ಬಂದೊಳಗಿರ್ಪ |

ದನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರುವಿ ಧರ್ಮಕೋಣೆಯಂ ಬರಗೊಡಲ್ಬಾರದನು ||

(19)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳಾತ್ಮ ಸಂಭಾರ ವಸ್ತುಗಳ |

ಸದನಕ್ಕೊಳವು ಸುಪ್ರೀತರಾದೆವನುತ್ಪ |

ಸದಯ ನಾಚ್ಚಾಪಿಸಲೆ ಸದಯನಾ ವಸ್ತುಗಳ ಪಿಂತಿರುಗಿಸಲ್ಕುನಿತರೊಳ ||

ಪದುಮದಿನಯಂ ಪತ್ನಿಮಡಕಡಲ ಕನಿಗೈದೆ |

ಮಾದದಿಂದರಾಘವಂ ತತ್ಕಾಲ ಕರ್ಮಗಳ |

ಚದುರಿಂದ ಗೈದು ತತ್ತರುಣಿಳ ನಾರತ್ಯ ನಾಮಿತ್ರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

(20)

ದೇವಗಂಗಾಜಲದಿ ಪದಪದ್ಯಗಳ ತೋಳಿದು ।

ಪಾವನಶ್ರೀ ತೀರ್ಥಮಂ ಕೊಂಡು ಮಗುಳೆ ಭೂ ।

ದೇವಿಯಾತ್ಮಜಿಗೆರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದೀಯಾದಕಮಂ ತಂದು ಕರತಳಕೇಯಲು ॥

ಸಾವಧಾನದಿಕೊಂಡು ಜಾನನೇನಹಿತ ನೆರೆ ।

ದೇವ ತೃರ್ವಾಸಿಕೆಯ ಸಾರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೂರ ।

ತಾವಿಡಿದು ಸಾವಿ ಸೆಯನಾರೈವುತೊಪ್ಪಿರಲ್ಯಾಗೆ ಗುಹನಿಂತೆಂದನು ॥ (21)

ಅರಸ ನಿನಗೊಂದಾನು ತರಿಸಿರುವ ಪಾಸಿಕೆಗೆ ।

ಳುರುತರಾಹಾರಗಳನೊಪ್ಪುಗೊಂಡೆನ್ನನು ।

ದ್ಧರಿಸಿ ಕಯನಿನವೇಳ್ಳು ಮಿಂದಿರುಳೆಚ್ಚ ರದಲಿಹುದಾನು ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿ ॥

ವರತುಪದ್ರವ ಲೀಕವುಟ್ಟದೋಲ್ ಕಾದಿರುವೆ ।

ಚರರು ವನಗೋಚರರು ಖಲ್ಲ ರೆಲ್ಲ ವರ್ಕ್ಯವೆಯು ।

ವೆರದು ಪಾಲಿಪುದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾ ಗುಹಂಗೆಂದ ಸಾಮಿತ್ರಿ ನಯದಿ ॥ (22)

ಕಳೆತನದೊಳೆನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕರಾಯಂಟು ।

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯರಸ ರಾಜೋಪಭೋಗಗಳ ।

ನುಳಿದ ತಾಪಸರಂತೆ ತರುತಳದಲಿಪ್ಪದಂ ಪಂಜಲಿಸಿ ನೈವತಿ ತನುವೆ ॥

ನುಳಿದವಂ ಕೌಸಲ್ಯಿಯನುಸರಿವಳಾ ಮಾತ ।

ಪಳಯದೊಡನೈದುವಳ್ ಮನ್ಮಾತೆ ವಿವರೀತ ।

ಗಳ ಕೇಳಿ ಕತ್ರಫೆ ನಿವೃತ್ತಂತಾ ನಗರಮೆಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಹುದು ಬಳಕೆ ॥ (23)

ಅಂತರಂತವಿಧಂಗಳನಂತ ಚಿಂತಾನಿಜಯ ।

ಸಂತಾನ ವೃದ್ಧಿಯನಿಸಿರೆ ನಿನ್ನ ಸುಖಸೌಖ್ಯ ।

ಮೆಂತಹದು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕನಾಥರಿಗಾಗಲಿದ ಮೂರಲಳವೆ ವಿಧಿಯು ॥

ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೇನು ಭಲಮೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇಳೆ ।

ಲಂತಸ್ಥ ಮಾದ ಕುಚಿಮುಂಬರಿದು ಬರಲು ಗುಹ ।

ಸಂತಾಪದಿಂ ಮರುಗಿ ಪಲುಬುತ್ತು ಗಂಡೆರಳೆಯಂತೆದೈವ್ಯದೊಳುದ್ದನು ॥ (24)

ಕಂಪುತಲಿ ಕಂಬನಿಗಳಿಸಿರುಸಿರೆನುತ್ತಲಂ ।

ಪೊರಳ ಸಂಕಟಗೊಳುವ ಗುಹನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮನದ ।

ಮರುಕದಾ ಸಾಮಿತ್ರಿ ತನ್ನೊಳೊಂದಂ ವೆರರ ತಾಪವಾತ್ಮೀಯಮೆನುತ ॥

ಅರಿದು ಸಂಕಟಗೊಳುವ ನೀ ಮಹಾಪುರುಷ ನೆ ।

ತ್ಯರುಣಾಳುಗಳಲಧಿಕ ತೊಳಲನುಚಿತಮಾತ ।

ನುರುತಾಪಹೋಗೈಯಾವೇಳ್ಕೊಂ ಮ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾನಿಪಾದಪತಿಗೆಂದನು ॥ (25)

ಗಳೆಯ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತ ನೀನಿದೀಂ ಕಾರಣದೊ ।

ಳಳುವರುಬ್ಬಗೈವೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪರಬೊಮ್ಮ ।

ನಿಳಿಯಭಾವವ ಹರಗೆಯ್ಯ ಮನುಜಾಕಾರವೆತ್ತು ಜನರಂತೆ ತೋರ್ಪ ॥

ಬೆಳಗು ಕತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಸಿಲುಕುವುದಿ ರಘುವೀರ ।

ತೊಳಲುವನೆ ನರರಂತೆ ದುಃಖ ಕೋಟಿಗಳೊಳು ।

ತಿಳಿಯದಾರದಕಿ ಸಂಕಟ ಗೊಳುವದೇನುಂಟು ತಂಗಾಳಿಯೊಳಗೆ ನಂಟು ॥ (26)

ಆರಾಧೋಡಂ ವಿಧಿಯ ವಿಶಾರಲಸದಳ ದುಃಖ ।

ನಾರಿಂದ ಸಂಗಡಿಸಿತಂಬುದವಳಭಾಂತಿ ।

ತೋರಸುಖಮೆನ್ನಿಂದಲೊಡಗಿದುದು ನಾಂ ಗೃಹದೇವತೆಯನು ಬಂದೆ ॥

ಆರಿದಲಸಕಾರವಪಕಾರವೆಂಬೆರಡು ।

ತೋರುಪುನುವೆತೋರೆವ ಸೊಲ್ಲ ಪುಸಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।

ಕಾರಣಂ ಸರ್ವಜಂತುಗಳಿಗೆ ನಿಜಕರ್ಮಣೀಣಂ ಬದ್ಧವನಫ ॥

(27)

ಪಿರಿಯ ಮಿತ್ರದ್ವೇಷಿಗಳು ಬಂಧುವರ್ಗವೆ ।

ಲ್ಲರು ಹರವರ ಪರಕರ್ಮಾನು ವಶರೆನಿಸಿ ಬಾ ।

ಳ್ವರುಳುದ ವೆಗವಂದೆ ಸುಖದುಃಖ ಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳ ನೋಡದೆ ಪ್ರೀತಿದೆ ॥

ನಿರತಮಾದೇಶ ಮಾಕಾಲಮಾಡಿನಫಳಿಗೆ ।

ಯಿರದೊಡಗಿ ಬರ್ಪದನುಮಾನಮಿಲ್ಲದೆ ಕುಭವು ।

ಪಂಪಂಪುಸುಕುಭವೆಂಬೆರಡಾರನುಂ ಬಿಡದವ್ಯಭೀಕ್ಷವ್ಯಾಂಸಿಗಳ್ ॥

(28)

ವಿಧಿಕ್ಯತವಮಾರಲಳವಲ್ಲ ದೇನಾಸುರರು ।

ಪದುಮಭವಹರ ವಿದ್ವು ಯತಿತತಿಗಳಿಲ್ಲರು ।

ಮದವಿಂಬಲನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರದಿಂದಲೇ ಕುಭಾಕುಭವೆರಡರ ।

ಸವನವೀತನು ವಿದಕೆ ಪ್ರೀತಿ ಪಾಪಗಳಂವ ।

ಮದಿಸುವುವು ಸುಖದುಃಖ ಮೊಂದೊಂದನುಳಿಯದಿರು ।

ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಸಂಪರಿಂಗಲಂಘ್ಯಮಿವು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳ ತೆರದೊಳು ॥

ನೀರೊಳಗೆ ಕೆಸರು ಕೆಸರೊಳ್ ನೀರು ತೋರ್ಪಂತು

(29)

ದಾರ ಸುಖಮಧ್ಯಮೊಳ್ಳು ಓಬ ದುಃಖದ ನಡುವೆ ।

ತೋರುಮದು ಸುಖಮವಂ ಪಂಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ ನಾರಿಂದ ತಿಳಿದುನೋಡೆ ॥

ಪೂರುವದ ಪ್ರಾರಬ್ಧವನುಭವಿಸದಲ್ಲದವು ।

ತೀರದಾರಿಂದವುಪ್ಪದೇನುಯು ಪ್ರಾಕೃತಂ ।

ಕಾರಣಂ ಮತ್ತಿದಕೆ ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಬಯಲ ಭ್ರಾಂತಿಯನು ನೆನೆದು ॥

ಈರೇಳುಭುವನಗಳ ಸೃಜಿಸಿಪಾಲಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ।

[(30)

ಕಾರೀರದೊಳ್ ಮಾಡೆಗಿ ತಾ ನಿರಾವಯನಾಗಿ ।

ತೋರು ತೋರದ ಸಕಲರೊಳಗಿಪ್ಪ ಚಿನ್ಮಯಂ ಲೋಕಾನುಸಾರವಿದಿವು ॥

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಮಂ ವಿಶಾರವಾದದಿಂದನುಕರೆಸಿ ।

ತೋರುವದೆ ಸುಖದುಃಖಲೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಂದ ।

ಸೂಂಗೆತ್ತಣದು ಸೂರಿಯಗುಂಟೆ ಪಗಲಿರುಳ ಸಂಪಾಧೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥

(31)

ಮನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತತ್ತ್ವಕಥೆಯಿಂದ ಲೋಡಂಬಿದನು ।

ವನಿತರೊಳಗಾವಿತ್ಯನುದಯಾದ್ರಿಗೈತರ ।

ಲೈನವಂಶದರಸೆಳ್ಳತ್ತು ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಾಕ್ರಿಯವ ವಿರಚಿಸಿ ಬೇಗದಿ ॥

ಘನವಗಂಭೀರನಿತ್ಯನದಿಂದ ನಾಮಿತ್ರಿ ।

ಯನುಕರೆದು ಶೃವನವಿಯಂ ದಾಂಟುಪಯೋಗ ।

ವನು ಕೂಳ್ಳುವೆಂದು ನೇಮಿಸಲಾತ ನಾನಿವಾದಪತಿಗಿಂದ ನೊಲಿದು ॥

(32)

ಉಡುಪಮಂ ತರಿಸು ನದಿಯಂ ತರಿಸವೇಳ್ಳಮೆಂ |

ದೊಡೆಯ ನೇಮಗೈದನೆನೆ ಹಸಾದಮೆನುತ್ತ |

ನಡೆದು ದಾಯಾದ್ಯರಿಂಗರಾಪಲಾಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯನಾವೆಯಂ ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತ ||

ತೊಡರಿ ತಂದಾ ತಟನಿಯೆಡೆಗೆ ಸತ್ಪರದಿಂದ |

ಪೊಡವೀಶಗಭನಖಿಸಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯ ಮುಂ |

ಗಡೆಯಲಿಟ್ಟು ಸುತಂಬುಸರಣಿಯಂ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ವ ಮಿಗೆ ರಘುವೀರನು ||

(33)

ಸುರುಚಿರ ಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಂ ಕರೆದು ಗುಹನಂ ಬಗೆ |

ದ್ವರಿತಪಿಕ್ರಮ ರಾಮಚಂದ್ರ ನುಡಿದಂ ಶೋಕ |

ರಿಯೆಡೆಯಲಾವಿರುವುದನುಚಿತಂ ಮುನಿಸೇವ್ಯ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನಕೃದಿ |

ಪರಮಸುಖದಿಂದಿರಲೈಯ್ಯ ಋಷಿವೇದಗಳ |

ಧರಿಸಿ ವಿಹಿನದಿ ಚರಿಸ ಸೌಖ್ಯಮದಂ ಬೇಗ |

ತರಿಪ್ರದಾಲದ ಖಾಲನೆನುತೊರೆಯಲಾ ಗುಹಂ ತಂದೀಯ ವಟಕ್ಷೀರವ ||

(34)

ತಂದಿತ್ತ ಪಾಲಿನಿಂದಂ ರಾಮ ಬಡೆಗಟ್ಟ |

ದಂದದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾಗ್ರಭವನೋಪಾದಿ |

ಬಂಧಿಸಲ್ ವೇಣಿಗಳ ಶೋಕವಚ್ಚ ರಿವೆಟ್ಟು ಸಂಯಂಧಗೊಳುತ್ತಲಿರಲು ||

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ಸೌಮಿತ್ರಿಯರ್ ಮಾನಿಗಳ |

ವೃಂದನಾಯಕರಂತೆ ಕಂಗೆಳುವ ಸಮಯದೊಳ್ |

ಬಂದು ವಿಜೃಂಭಿಸಿದರರನ ಲಾಲಿಪ್ರದಂಬುಸರಣಿ ಬಂದಿರ್ಪದೆನುತ್ತ ||

(35)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ ನಾವೆ ಬಂದಿದೆಕೊ ! ಬೇಗ |

ಭೂಮಿಜೆಯು ಸಹಿತ ತರಣಿಯನಡರವೇಳ್ಕೊಂದು |

ನೇಮಿಸೆಹನಾದವೆಂದಾ ವಿದೇಹಾತ್ಮಜೆಯ ಪೋತಾಭರೋಹಗೈಸಿ ||

ಬೇರಾದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಗುಹನ ಕರವಿಡಿದಾಗ |

ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ಸಹಿತ ಬಂ |

ದಾಮಹಾ ನಾವೆಯನಡಂದಂ ಸುರನದಿಯ ದಾಂಟುವಾತುರದಿಂದಲಿ ||

(36)

ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ನಾವೆಯೊಳ್ ನಿಂದು ವೈದೇಹಿ |

ಮುದದಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮುನಿಜನಸ್ತುತೆ ಬೇವಿ |

ಸದಯ ನಾಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಚಿತ್ತದನುಕಂಪದಿಂ ಕೈಗೆಯ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||

ಪದಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಸಹಸ್ರಗೋಧನ ವಸ್ತ್ರ |

ವದುಭುತದ ಚಿತ್ರಾನ್ನದಿಂದ ಭೂಖಾನುರಂ |

ಸದರ ಸಂತಸ ಗೊಳೆವೆ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳಲೊಂದು ಕುಂದೆನಿಸದಂತೆ ||

(37)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ವೊಪ್ಪದಿಂ ಪತಿಸಹಿತ |

ಪುನರಾಗಮನ ವಪೋನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ನಿಜ |

ಮನದೊತ್ತ ಸಾರ್ಚಿದಯಗೆಯ್ಯಲತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾನು ಮಿಗೆ ಸಲ್ಲಲಿತದ ||

ಫನಿತರತ ಸಾಸಿರಸುರಾಫಲದ ಮಾಂಸಗಳ |

ಲನುಪದಂ ಪದವ ಪೂಜೆವೆ ತಟಾಂತರವಾಗಿ |

ಬನದೇವತೆಗಳನ ಚ್ಚ ನಂಗೈವೆನೆಂದನುತ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆಳ್ ಗಂಗೆಯ ||

(38)

ಶಾವನತರಂಗಿಣಿಯ ದಾಂಟಿ ತಟಮಂ ಸಾರಿ |

ನಾಮಯೋಧಾಕ್ಷಣದಿ ತೋಳಿದು ಕರವದಗಳಂ |

ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರಂ ಪ್ರಸೂಚಮನಗೈದು ಕರದಾ ನಿಪಾದಪತ್ತಿಯು ||

ತೀವಿದಾನಂದದಿಂದೊರದ ನೀಂ ಪರಿಪಾಲಿ |

ಶಾವನಿಗೆ ನಡೆದಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯೂ ವಶನನದಿ |

ಕಾವ ಗೈದಾನಂದವಿಂದಿಪ್ಪದನೆ ನಮಿಸಿ ಗಮಿಸಿದಂ ನೃಪತಿ ನಯದಿ || (39)

ಶೃಂಗವೇರಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಪಿ ಗುಹನಂ ಚರಣ |

ಸಂಗಡಿಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಿಂದ ಮಾನುಷಲೋಕ |

ಸಂಗವಿಲ್ಲದ ನೆಲಂ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಿವೆ ಕ್ರೂರಕಾರ್ಮಲಸಿಂಗಂಗಳು ||

ಅಂಗನಾಮಣಿ ಜನಕತನಯಳಿಂದಿಗು ವಿಪಿನ |

ದಂಘವಣ್ಣಿಯಂ ತಿಳುಯಳದಿಂದ ಬೆವರದೋಲ್ |

ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಪಿದಿ ನಾಪ್ತಿಸಿಯನಾರೈವುತಂ ಬರ್ಪ ಧರಣಿದೆಯ ಪಿಂತೆ || (40)

ಪಿಡಿದು ಕರಚಾಪಗಳನ್ನಾಡಿದು ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ನಡೆಯೆ ಮುಂಗಡೆಯೆ ಪಿಂದೆನೆಯೆ ರಾಘವ ಬರಲ್ |

ನಡುವೆ ಜಾನಕಿ ಬರುತ ತೋರವಳ್ ತವಮಾತ್ಮಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯದಿ ||

ತಡೆಯದೊಪ್ಪಿದ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬಂತೆ |

ಸಡಗರದಿ ಮೃದುಪದನ್ಯೂನಗೈವುತ ತನ್ನ |

ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನ ಸಂತಸಗೊಳವಳೋ ಎನಲ್ ನೋಜಕರಿಗಚ್ಚರಿಯೆನೆ || (41)

ನೋವೂರ್ಕರಂತಬಳ ಭೂತಳವ ಬೆಳಗುತಂ |

ತಾಮಸೀ ರಕ್ತಸರ ಭಯದಿ ಬಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ |

ನೋಮಕಭಯವಕೊಡುತಲಿಡುತಮಿತ ಸಂಪದವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಧನ್ಯರಿಂಗಿ ||

ರಾಮಪುರಸವನ ರಾಜೀವನಿರ್ಜಿತ ವದನ |

ನಾಮಹಾರಣ್ಯಮಂ ಕಳಿದು ಮುನಿಮಂಡಲದ |

ನೋಮ ಕಲಶೋದ್ಯುತನಾಶ್ರಮಸಮಾಪಕಂ ಬಂದನಗರಾಹ್ನನೂಜೆ || (42)

(ಸಂಧಿ 16, ಪದ 722)

ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಗೂಜನೆ || ಮುನಿಗಳುಪಚರಣೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಘವಂ |

ಮನದ ಹರ್ಷದಿ ಭರದ್ವ್ಯಾಜಾಶ್ರಮವ ಸಾರ್ದು |

ವಿನಯತರಸಲ್ಪದಿಂದಲಾ ರಂತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದನಾ ರಘುವೀರನು ||

ಹಿಮರಾಜತನುಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಜಂದ್ರಂ ಪ್ರಿಯದಿ |

ವಿಮಲತಟನಿಯ ದಾಂಟಿ ಬನದೊಳ್ ಪರಾಹಮಂ |

ಸಮಹಾದುರಾಂ ಪೃಷಾಮೃತ್ಯುಮೆನಿಸುವ ನಾಲ್ಕುವಿಧದ ಮೃಗಗಳನು ವಧಿಸಿ ||

ಅಮರಧುನಿಯೊಳಗೆ ಸಂಯಾಹ್ನಕೇಶ್ರಿಯಗಳಂ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ರಚಿಸಿ ಫಲಭೋಜನದೊಳಂ ಹೃದಾ |

ಕ್ರಮನಿವಾರಣಗೈದು ಸಾರಿ ವಿಹಪಿಯ ನಗುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನು || (1)

ಇದು ಮೊದಲು ರಾತ್ರಿ ಬೇರಡೆಯೊಳಿರ್ಪರಾಂ ।
 ಇದು ಮೊದಲೊಡಂ ಪುರಮಂ ನುರಾವನ್ನೆಗಂ ।
 ಸುದತಿ ಸೀತೆಯನು ರಕ್ಷಿಸಿಲೆಳ್ಳುವೆಂದೆ ಆರಿದು ಸದಯ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥
 ಪುದಿದ ಸತ್ಯಂಕದಿ ಸುಮಂತ ಪಿಂತಿರಾಗಿದುದು ।
 ಹೃದಯಕ್ಕತೀವ ಸಂಕೇಶಸಂಭವಮಾಮ ।
 ದವರಿಂದಲೆಮ್ಮ ನಗರಸ್ಥರಣೆಯಾಗುತಿದೆ ಬೇಳ್ವೆನೆಂತಾ ಕರಿಯನು ॥ (2)

ನೆನೆದಪ್ಪಿ ಮರುಗುತ್ತ ನಿಬ್ರಿಯಂ ನೀಗಿ ।
 ಮನದನುತಾಪದಿಂದ ತಾಂ ತೊಳಲಾತಿಕ ನಾ ಭರತ ।
 ಜನನಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟವಾಗುತೆಂಬ ಸಂಭವಾದಿ ಹಗ್ಗು ತಿಹಳನವರತವು ॥
 ತನಯ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ರಾಜ್ಯದಳಲಾಣೆಯಿಂ ।
 ಜನಪನಂ ಬಾಧಿಸಳನಾಥ ವಾರ್ಧಕದೊಳಂ ।

ತನಗೆ ತೆತ್ತಿಗರೊರ್ಪರಂ ಕಾಣದಳಲಾತಿಕ ಪುಲಿಯ ಕಂಡೆರಳೆಯಂತೆ ॥ (3)
 ಚಿತ್ತಾನುಸಾರಿಯಾಹ ಮಗನ ವಿಪಿನದ ಕಡೆಗೆ ।
 ಮತ್ತನಾದರು ಕಳಪಲಾವನೇ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ।
 ಮಿತ್ತೆರಕ್ಕಧಿಕಮಾಕಾಮಮೆಂದೇ ಮನಕೆ ತೋರುತಿದೆ ಭರತನಿಗೆ ॥
 ಉತ್ತಮದ ಪದವಿ ಕೈಸಾರಲರಸಿನ ತೆರದಿ ।
 ಮತ್ತಾರನುಂ ಗಣಿಸದಖಲಸೌಖ್ಯದೊಳರ್ಪ ।
 ಮತ್ತಾವು ಐನಕ್ಕೈವಲಯ್ಯಗಂ ಮುಪ್ಪಡಸಿ ಸತಿಯ ವಶವರ್ತಿಯಾಗೆ ॥ (4)

ಪರಿದು ಧರ್ಮಾರ್ಥವೆರಡಂ ಕಾಮಮೊಂದನೇ ।
 ಪರಿಸೇವಿಸುವನಾವನೆಯ್ಯ ಬೊಪ್ಪನತೆರದಿ ।
 ನರರೊಳಗತಿಗರ್ಹಣೆಯಾಕರನೆನಿಪ್ಪನಿವ, ತಪ್ಪಲರಿದೇನೆಂದನು ॥
 ಅರಸಿನಂತಕ್ಕೈಯ್ಯ ಪೊರಡಿವರೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ।
 ಭರತಂಗೆ ಕೈಗೈಯಲಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಯ ।
 ಪರಮಕಾರಣವಾವಳೇನೆಂಬೆ ವೈಭವವ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬೇಳ್ವೆನೆಂತು ॥ (5)

ಸಿರಿಯ ಮದದಿಂ ಸೊಕ್ಕೆ ಕೈಕೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ।
 ದರಸನಂ ಬಾಧಿಸುವಳಾ ದುಃಖದಿಂ ತೊಳಲಾ ।
 ತಿರುವ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಹದ್ಬಾಧೆಗೊಳನದಿರಳನುದಿನದೊಳು ॥
 ಎರೆಯರಿಲ್ಲ ದನಾಥರಂಯದೆಡೆಯಲರಸಲ ।
 ಧರಣಿಜೆ ಸಮೇತ ನಾನಿರ್ವ ಬನದೊಳ್ ಪೋಗಿ ।
 ಹರುಷಗೊಳಸವೈಯಾರ ಧರ್ಮಪಂಥಾನಮೆಂದರಿತೆಯ್ಯ ವಾಕ್ಯಂಗಳ ॥ (6)

ಬೆತ್ತವರ ಚಿತ್ತಕಮಳಾನಂದ ಹರುಷಗಳ ।
 ನಿತ್ತರಿಸುತ ಧರ್ಮ ಪುಟ್ಟಿದಂದಿಂ ಸಲಹೆ ।
 ಬತ್ತರದ ಕೋಕಸಾಗರದ ನಡುಮಡುವಿನೊಳ್ ಮುಳುಗಿಸುವುದಳಲಿಸುವುದು ॥
 ಮತ್ತಾವಧರ್ಮ ವೆನ್ನಂ ಪೋಲ್ವ ತನಯನಂ ।
 ಬೆತ್ತಾಕಗಂ ಸುಖಂ ಪಡೆದವರಿಗತಿ ಕೋಕ ।
 ಮಿತ್ತು ಜೀವನಗೈವ ದುರ್ಜನ್ಯಮಂ ಸುಡಲಿ ಫಲವದೇಂ ಬದುಕಿ ಜಗದಿ ॥ (7)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳಿವ್ಯಾ ಮಾತೆಯರಿಗತೀಕೋಕ |

ಭೀನುಧಾಮವೆತ್ತಿ ಪುತ್ರನಾಮಕಕತ್ರ |

ರಾಮನಿವಂ ಪುಟ್ಟರೀತಕೆಂದಬಿಲ ಜನರಾಡುವರೇಕವಿಧದಿ ||

ಈ ಮಹಾದುಃಖಮಂ ವಃನ್ನಿಸುವರಾರಕಟ |

ತಾಮಸೋತ್ತಮನಾದೆ ನಪರೇರ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ಳಿ |

ಕಾಮಚರಣೆಂದೆನಿಸಿತ್ಯ ವಿಧಿಯಾದೆನೆಂಬೆ ತನಯ ಕೇಳು ದುಃಖವರ್ಕೆ || (8)

ಇನಿತುಕ್ಲೇಷವದೇತಕೆನುತಯೋಧ್ಯಾಪುರವ |

ಮೊನೆಗಣೆಯೋಳಾಂ ಸಮಾಪ್ತಗೈವೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ |

ವೆನೆಗಧರ್ಮಗೈಯದಿಹವರಂಗಳ್ಳೆಡುವರೆಂಬರಲ್ಪಿರದಭಯವು ||

ಮನಕಂಡು ಮುಂಗಾಣಿದನುತಾಪಮೆಡೆಗೊಂಡು |

ಬನದಿ ತೊಳಲುವುದಾದಾದೆಂದನೇಕಾತುರದಿ |

ವನಜಾಕ್ಷ ಮಾನುಷರ ಲೀಲೆಯಿಂ ಬೇಳುತಿಗ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭಯದಿ ನುಡಿದಂ || (9)

ದೇವ ನೀವಾನನಗರ ಲೀಲೆಯಂ ಸುಖದುಃಖ |

ಭಾವಭಾವಿತನೆನಿಸಿ ನಟಣೆಗೈವುದರಿಂದ |

ದೇವಿ ಜಾನಕಿ ಪರಿತಾಪಗೊಳ್ಳುವಳೆನಗೆ ಭಯಕೋಕ ಮುಂಬರುವುದು ||

ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯನುಬುದು ತನುವಿನೊಳಗಿರ್ಪುದೆ |

ಜೀವ ಧರಣೀತನುಜೆ ಗೆನಗೆ ಮಾತಂತಿರಲಿ |

ತೀವಿದುರುಚಿಂತೆ ಪುನಿ ನಿರ್ವಿಪ್ತ ಪರಬೋವ್ಯ ಕ್ಲೇಷಮೆತ್ತಾಣಿಸು ನಿನಗೆ | (10)

ಜಗತಿಯೋಳ್ ಧರ್ಮಕೋಣೆಯಾ ಬಂದೊಡಾನುದಿಸಿ |

ಬಗಿಡಿಹ್ವಧರ್ಮಮಂ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ |

ಮಿಗೆ ಮಾಳ್ವೆನೆಂದಮರರವುಗಳಭಯಮಂ ಮೊದಲಿತ್ತು ತಥ್ಯಗೈಯೆ ||

ನಗೆಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ಸುಖದುಃಖ |

ಬಗೆಗಳನುಕರಿಪುದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲಗೆ |

ನಿಗಮಮನ್ತಕಮಾಣೆಂದೆಲ್ಲಿ ಯದು ಸಂಕ್ಷೇಪ ಕಾಚಿ ನೆನೆವರಿಂಗವ್ವದೇ || (11)

ಎಂದಬಿಲವ್ಯದುತತ್ವನೀತಿಯುತ ವಾಕ್ಯಂಗ |

ಛಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬನ್ನವಗೈಯಲವಧರಿಸಿ |

ದಂದುಗದ ಕೋಕಮಂ ಪಂಡು ಹರ್ಷಾನಂದದನುಭವದೊಳರಲನ್ನೆಗಂ ||

ಇಂದುವಾರಾಣಸಿಯ ಕಳೆತನಕೆಳಸಲಾ ಲೋಕ |

ಬಂಧು ಬಂದುದಯಾಧಿಮಕುಟಮಾಣಿಕಮೆನಿಸ |

ಲಂದು ಸುರನದಿಯ ಸ್ನಾನಗೈದು ರಚಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನು || (12)

ತದನಂತರದಿ ಧರಿಸಿ ಕರಚಾಪಮಂ ಬೇಗ |

ಮದಹಸ್ತಿಗತಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಗವಿದಿದೈತರುತ |

ಸುದತ್ತಿ ಸೀತೆಗೆ ವಿನೋದ ಕ್ರಮವ ತರುಗಳಂ ತೋರಿನುತಲಾನಂದದಿಂದೆ ||

ಕದನಕರ್ಕಕರಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿಸಹಿತ ಬಹು |

ವಿಧವ್ಯಕ್ಷಪಾಡಗಳ ಕಳಿಕಳಿದು ಮುಂ |

ದದುಭುತದ ಫ್ರಣ್ಣಿಬನ ಕಂಗೊಳನೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರತಿಮೋದಕರಚಿತ್ತದಿ || (13)

ಅತಿವಿಚಿತ್ರದದೃಶ್ಯ ಪೂರ್ವಬಲಗಳ ನೋಡು |
ತರಿಹರ್ದದಿಂದ ಸುರನದಿನೋರ್ಯ ಸಂಭವೆಯ |
ರತಿವೋದ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನಮಾದ ಪ್ರಯಾಗಮಂ ಕಂಡು ಸಾಮಿತ್ರಿಗಳ್ ||
ಕ್ರತುವಹನ ಧೂಮಮಂಭ್ರಂಕಪಾದಿ ಕಾಣ್ಬುದಿದು |
ಗಾತಿಗಳಾಶ್ರಮ ಮೆನುತ ತೋರುತ್ತಿದೆ ಚರಮಗಿರಿ |

ಗತಿವಿಡಿದ ಭಾಸ್ಕರನುಮಿಂದಿನಿರಲಿಲ್ಲ ರವ್ಯೇಳ್ಳು ಸಂತಸದಿನಿತು || (14)

ದೂರದೊಳ್ ವೈದೇಹಿಲಕ್ಷ್ಮಣರ ನಿಂದಿಸಿ |
ಸೂರವಂಶಾಗ್ರಣಿ ಮುನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮದೊಡೆಗೆ |
ನಾರಿ ಯತಿವಾರಕನ ಕರದು ನಗುತೀಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರವರು ||
ಧಾರಿಣೀಸುತೆಹಿತ ಬಂದಿರ್ಪರೆಂಬೀ ವಿ |
ಚಾರಮಂ ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದ |
ಸಾರಸಕ್ಕರಪಿ ಖಹುದನೆ ವಟುಕ ಬವನಿಂದಲೈದಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು || (15)
ವರಸುಧಾರಸಪಾಪದಿಂ ತೃಪ್ತಿಯಾದಾತ್ಮ |
ಹರುಷಗೊಳುವಂತಾ ತಪೋಧನಂ ಬಾಲಕನ |
ಪರಮವಾಧಾರ್ಯತರವಾಣಿಯಂ ಲಾಲಿಸುತ ನಿಜತಪಃಫಲದ ರಾಶಿ ||
ಕರತಳಕೆ ಬಂದುದಿಂದಿನ ದಿನಂ ಸುಖಿನಮೆಂ |
ದರದು ವೇಗದಿ ಪ್ರವೇಶಂಗೈಸವೇಳ್ಳುಮೆಂ |
ದೊರೆಯಲಾವಟುಕ ವೇಗದೊಳ್ಳೊರೆ ಶ್ರೀರಾಮನಡಿಗ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು || (16)

ವಟುಕ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕಾಗ ವೈದೇಹಿ ಸಹ |
ನಿಟಲ ಲೋಚನಮಿತ್ರನಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕು |
ಫಟಿತ ಸವ್ಯಕ್ತಪ್ಪನ್ನಾನಕಲಿತಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ನಿಸಗೋತ್ರನಾಮಂಗಳ್ ||
ಪಟುತರೋಚ್ಚಾರವೂರ್ವಕದಿಂದಲಭಿಮುಖ |
ನಟನೆಯಂ ಕಂಡು ಮುನಿಪತಿ ಯಮಿತಹರ್ಷನಂ |
ಫಟಿತ ಮನದಿಂದಿತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಂಪರಿಯು ನುಡಿಯಲುವಚರಗೈದನು || (17)
ಮತ್ತಮುನಿರಾಯನತ್ಯಾನಂದನಂದೋಹ |
ಮೊತ್ತರಿಸೆ ರೋಮಾಂಜಮಾಗಿ ಮೈಮರೆದಾರ |
ಘೋತ್ತಮಂಗರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮಾನಂಗಳಂ ಗೈಯಲನುಗೈಯ ನೋಡಿ ||
ಪೊತ್ತಲ ಮೆನುತಲುವಚರಣೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ಮುನಿ |
ಪೊತ್ತಮನೊಳಿಂದ ನಯಮಿರಾಯ ಸೊಸತಿದೀಂ
ಚಿತ್ತವಿದಮುಪಚಾರಗೈಯಲಿಚ್ಛೆಬೆಯನಗೆ ಹೈತ್ರಕಾಲಜಾತಗೆ || (18)

ಅರನ ದಕರಥನುದರದೊಳು ಪುಟ್ಟ ಸಕಲಸುಖ |
ಭರಿತನಾಗಿರುತಿರ್ದ ರನ್ನೆಗಂ ಧರಣಿಪೊಳ |
ಲಿರೆಯನಾಗೆಂದಿನಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಣದಿ ಕೇಳು ಭರತನ ಮಾತೆಯು |
ಸ್ಮರಿಸಿ ಪೂರ್ವದ ವರಗಳನು ಪಂದರಾವಚನ |
ದುರುಚಿಯಿಂದವನುಯಾಚನೆಗೈಯಲಾ ದಿವ್ಯ |
ಪುರುಷ ಧರ್ಮವ ವಿಸರಲಳವಲ್ಲ ದಾರಾಜ್ಯಮಂ ದಯದಿ ಭರತಗಿತ್ತು || (19)

ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರಾಧ ಬಸದೇಳಗಿದ್ದು ಬರ್ಪದೆಂ |

ದಧಿವನ್ದ್ರಣೆಯಿತ್ತೊಡಂ ಬರ್ಪನೆಂದೆನಲು |

ಸುವತಿ ಜಾನಕಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ತನಯಿವರಂ ಬಂದರೆಡೆವಿಡೆ ಮೌದವಿ ||

ಸದಯನಿವ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಯೊಕೆ ಧರಣೀತನಾಜೆ |

ಪದಪಯೋಜಾನಾಚರನಾನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ |

ಚದುರಿಂದ ತಿಳುವನುಗ್ರಹಿಸವೇಳ್ಕೆನೆ ರಾಮಚಂದ್ರನೇಳ್ ಮುನಿನಾಡಿದನು || (20)

ಭವದೀಯಾಚರಣಕರಾಣದೊಳ್ಳರಿದೆನೀಲೋಕ |

ವಿವರಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ನಿನ್ನುಪಾಸನೆಯಲುದು |

ಭವಿತಮಾಗಿಹ ಪ್ರತೀಚೀದಿಪ್ಪಿಗಳ ಬಲದಿ ಕಾಲತ್ರಯಾವಸ್ಥೆಯಾ ||

ಭವಣೆಯಂ ತಿಳದೆ ಪರಬೋಮ್ಮ ಲೋಕವ ಪೊರೆಯ |

ಭುವಿಯೊಳವತರಗೈದು ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ಸಂ |

ಭವಯುಗಗಳಂ ಸಲಹಲೈತರುವನೆಂದೆನಗೆ ಬಿಡಿ ವೇಳ್ವ ಪೂರ್ವಯಾಗದಿ || (21)

ಅಂದಿಂದಲಾನಮಿತ ನೇಮವಿ ಭವಜ್ವರಣ |

ಸಂದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷೆವಿಡಿದು ತಾವಕನಾಮ |

ಬೃಂದಂಗಳಂ ಪಿಡಿಯಾತತಿಭಕ್ತಿಗೈಮದಕೆ ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೆ ||

ಬಂಧಿಸಿ ಜಪಾಭರವ ಚೀರವಾಸಗಳುಟ್ಟು |

ಜಂದದಿಂ ಕರಬಾಪಮಂ ಧರಿಸಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ಒಂದೆನೆಯ ವೈದೇಹಿಹಿತ ಕಂಗೆಸದೆ ಕೃತಸುಫಲಂಗಳಂದೆ || (22)

ಸರ್ವಭೂತಾನಾಸ ನೀಲಮೇಘದ್ವಯ |

ಪೂರ್ವದೇವಾಂತಕ ನಿರಂಜನ ನಿರಾತಂಕ |

ಪರ್ವತಾತ್ಮಜೆಯ ಮಾನಸದೀಪ ಮುನಿತಾಪಹರಣ ನಿಜಚರಣಕರಣ ||

ಕರ್ವನೀರೇಷಭವಕೇಕನಾಧ್ಯರು ಮಾಳ್ವ |

ಖರ್ವವಾಚಾಮಗೋಚರ ಚರಂಚರಪೂರ್ಣ |

ನಿರ್ವಾಣವಕ್ಷೆ ದ್ವಿಜಸಂರಕ್ಷೆ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ನೀ ಕಣಾ ಪರಮ ಪುರುಷ || (23)

ವ್ಯಾಪಕ ನಿರಂಜನ ಪುರಾಣಪೂರುಷ ಚಿತ್ತ |

ಗೋಪಿಕಾನಂದಸ್ವರೂಪ ಶಾಸ್ತ್ರತ ನಿಖಿಲ |

ರೂಪಮಾನಕ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲದುದು ಪರಬೋಮ್ಮ ನೇದಾರ್ಥ ವೇದರೂಪ ||

ತಾಪಹರ ಹರವಿಡ್ಲು ಸೃಷ್ಟಾಪ್ಪದಿರೂಪ ನಿ |

ರೇಪ ಗಂಗಾಜನಿತಚರಣಪಂಕಜ ಚಿತ್ಸ್ವ |

ರೂಪ ಪಾವನ ಪಾವನಾಂಭ್ರಿಯಾಗ ಸನಕಾದಿಮೌನಿ ಹೃದಯಾಬ್ಜದೀಪ || (24)

ತರಿದು ಭೂಭಾರಕರ ಪೊರೆದವಿಳಧರ್ಮಗಳ |

ಸರರೂಪನಾಂತು ಗಳನುಲೊಂದು ಬಂದು ಸೈವ |

ಪರನುದರಸಂಭೂತನಿಸಿ ಮಾನುಷನಂತೆ ಬೋಹಿಸಿ ಜಗತ್ರಯಾವನು ||

ಜರಿವಯಲ್ಲದೆ ದುಃಖಸುಖಲೇಖಮೆಂಬೆರಡು |

ಪೊರೆಯ ವುದ್ದವುಬೆ ಭವದೀಯಾಧ್ಯಾನಂಗಳಂ |

ದರಿತಿರುವೆ ನೆಲ್ಲಮಂ ಮಂಜಿನದೆ ಕರಣನಂ ಸಲಹು ದಯಾದಿಂದ ಪ್ರಿಯಾದಿ || (25)

ಎನುತ ರಘುವರನ ಚರಣದ್ವಂದ್ವಗಳ ತೊಳೆದು |
ಮನದೊಳೆಯ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಮಸ್ತಕಾಗ್ರದಿ ತಳೆದು |
ತನಯಾಭಿಷ್ಯಾದಿಗಳಿತ್ತು ಸಂತಸವೆತ್ತು ತುತಿಸಿದಂ ಮಗಳು ನತಿಸಿ ||
ಸನಕಾದಿಮೌನಿಜನವನುದಿನದಿ ಜಾನಿಸಲ್ |
ಮನದ ಕೊನೆಗಂಟದೀ ಚರಣದಯಾದಿದೆನ್ನ |

ಮನೆಯೊಳಂ ಕಂಡೆ ನಾನೇನು ಧನ್ಯಂ ಮಾನ್ಯ ನೀಜೀವದೊಳಗೆ ದೇವ || (26)

ಉಂಗುಟಾಗ, ದಲಮರಧಾನಿ ಜನಿಸಿಲೋಕರಘ |
ಸಂಗಮಿಲ್ಲದೆ ತೆರದೊಳಬಿಳಿಲೋಕಂಗಳ ಬೆ |
ಡಂಗಿನಿಂ ಪಾವನೀಕೃತಗೈದಲಾ ಜಲವನಭವ ಮೌಳಿಯಾಲಿ ಧರಿಸಿ |
ಮಂಗಳಪ್ರದನಾಮಾನಿಸಿದಂ ತಾವಕ ಪ |
ದಂಗಳಂ ಕಂಡೆ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನಾನಾದೆ ಭವ |

ಪಿಂಗಿತೆಂದತುಲ ಸಂತಸವಿ ನುತಿಸುವ ಮಾನಿಪಗಜಪೌತ್ರನಿಂತೆಂದನು || (27)

ಮುನಿತಲಕ ನೀಂ ಗೈವ ಸಂಸ್ತವದೊಳಂದೆನ್ನ |
ಮನಕ ತೀವ ಸುಹರ್ಷ ಸಂಭೂತವಾ ಿತ್ತು ನಿಜ |
ನನಕದೇನುಂಟು ಯಾಚಿಸಲೀವೆನೆನೆ ಮೌನಿ ಕೈಮುಗಿಯಾತೀಂತೆಂದನು ||
ಇನುಕುಲಾಗ್ರೇಷ ಬೇಡುವೆನೊಂದ ಮಾಡು ಬಂ |
ದಿನಗೆ ಮರೆಯಾಗದೊಲ್ ಭವದೀರುಮೂರ್ತಿ ನಿಂ |

ದನವರತ ಹೃದಯಾಬ್ಧದೊಳಗಲವಿರುವಂತೆ ಪಾಲಿಸೆ ರಾಮನೆಂದಂ || (28)

ಜಗದೊಳುಳ್ಳಬಿಳವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಯಮಗಳಂ |
ಬಗೆಬಗೆಯೊಳರಿತು ಮನ್ತ್ರಾಯೆಯಂ ಪೊದ್ದ ಗೊಡ |
ದಗಣಿತದ ಮತ್ತಸಾಧ್ಯಕಮಂಜರ ನಿನಗದಿದ್ದೆ ? ಯಂದಿಗುಪೊದ್ದದು ||
ನೋಗಿಸಿರುವುದೀ ಮೂರ್ತಿ ಬಗೆಯ ರಗಲದೆ ಸರ್ವ |
ರೋಗುಮಿಗೆಯೆನಿಪ್ಪನಿದ ತಪ್ಪದೆಂದಭಯಮಂ |

ನಿಗಮಗೋಚರ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಾ ಮೌನಿವರಿತ್ತನತಿಕರಾಣಂದ || (29)

ಭಜಕಗೀಪರಿಯೊಳಭಯವನಿತ್ತು ಮೆಂದಿನೊಲ್ |
ಭಜಿಸಿ ಲೋಕಾಚರಣೆಯಂ ಮನುಷ್ಯದ ತೆರದಿ |
ಸುಜನನನ್ನುತ ಮಾಮೌನಿ ನಿಮ್ಮಯಾಶ್ವಾಲಿ ? ಯಿಂದಾನು ಧನ್ಯನಿನ್ನುತ ||
ವಿಜಯಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಗೈದುದು ಭವತ್ಸಲ್ಲಾಪ |
ಮಜಪದವಿಯಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಕೈಗೈಸಿ |

ರಾಮಮನೋರಥ ಗೈದುದೇಂ ಬೇಳ್ವಿನಿನ್ನುತ ಲುಪಚರಿಸಿದಂ ಮಾನಿನಾಥನಾ ||
ದೊರಪ್ರಿಯಾತಥಿ ರಾಮನೈತಂದ ನೆಂದರಿದು || (30)

ವರಮೌನಿ ಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನ ಪುಷ್ಪಫಲ |
ವೆರದೊಪಚಾರಂಗಳಂದ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಪರಪ್ರೀತಿಯಾಲಿ ಪೊಗಳ ||
ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆಗಳ ಬೇಳುತಾನಂದ |
ಭರಿತನಾಗಿದಂ ಭರದ್ವಾಜಮಾನಿ ರಾಮ |

ಪುರದಧೀಶೋಳ ಸಂಭಾಷಣಂ ಗೈದುತ್ತ ಕಳೆದನಾ ಯಾಮಿನಿಯನು || (31)

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂತನೆ || ಹರಿದಶ್ಯನಂವನೆಯ ದಾಂಟ ಪಂಥಾನದೊಳು |

ಮೆರೆವ ಪಟವಿಟಪಿಯಂ ಕಂಡು ತತ್ವಾವ್ಯಯ |

ನಿರುತ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯಾಶ್ರಮಕ ನಡಿತಂವ ನಿಂದೀವರಾಕ್ಷ ದಯದಿ |

ಅಂಬುಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣ ಕೇಳು ಮೌನಿನಿಕು |

ರಾಂಬದೊಳ್ ಬೆರೆದಮಿತಕಥೆಗಳಂ ಬೇಳುತಿರ |

ಅಂಬುಜಾರಾತಿ ಪಕ್ಷಿ ಮದ ಕಡಲಂ ಸಾರಲನ್ನೆಗೊ ದ್ವಾದಶಾರ್ಕ ||

ಬಿಂಬ ಪೂರ್ವೋದಧಿಯ ಸುಜ್ಯೋತಿಸ ಕತ್ತಲೆಯ |

ದೊಂಬಿಯಂ ತುಳುವುತದಯಾಚಲಾಗ್ರವ ನಿಲ್ಲ |

ಅಂಬುಜೋದರ ತಪೋಧನರೊಡನೆ ಸಂಗಮಸ್ಥಾಂ ಕೈತಂವ ನೊಲಿದು ||

(1)

ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸಕಲನ |

ನ್ಯಾಸದಿಂ ಮುನಿತಲಕಗಂಧನಮಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು |

ಸಾನಂದದಿಂದ ಸಂಯಮಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದ ದೇವ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ||

ಅನಿರ್ವರೊಂದುತಾಣವನರಿಪವೇಳ್ಳುಮೆನ |

ಲಾಸರೇಳನ ನುಡಿಗೆ ನನುಗುತ್ತ ಋಷಿವಿವಹ |

ಮಾನಿತಭರದ್ವಾಜ ಮುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದ ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂದ ||

(2)

ಅಮರಾಪಗಾಪ್ರಣಯಮುನಾನಂದಿಗಳಲ್ಲಿ |

ವಿಮಲಸಂಗಮಕುಭಾಶ್ರಮ ವಿಶ ಪ್ರಯಾಸಗಮಿದ |

ಸುಮನಸರೊ ಬಯಸುವರನೇಕಸಂತೋಷದಿಂದಿರ ತಾಣ ಬೇಕೆನ್ನತ ||

ನಮಿತಾಮರೇಂದ್ರ ಸತರಕ್ಷಣದಯಾಸಾಂದ್ರ |

ರಮಣೀಯವಾವನ ಸ್ನಾನದೊಳಗಿರ್ದೆಮ್ಮ |

ಕ್ರಮನಿವಾರಣಗೈಯವೇಳ್ಳುನಲ್ಯಾ ಮುನಿಪಗಿಂತೆಂದನಂಬುಜಾಕ್ಷ ||

(3)

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕುಭಸ್ನಾನಮಹಾದಾರ್ಯಲೋ |

ಕೋತ್ತಮರು ದಯದಿಂದಲೆಮ್ಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿರಂದು |

ಮೋತ್ತಗೊಂಡೈತರ್ಪಣ ಬನರನಲ್ಯಾಪಸಂಕೇತಹರ್ಷಂಗಳು ||

ಸುತ್ರಿಗೊಂಡವವಖಲಭೋಗಂಗಳುಳು ಮುನಿ |

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರ್ಪಣಿಗೆ ಸಂಸರ್ಗದೋಷ ಋಷಿ |

ಸತ್ತಮನೆ ವಿಧನರಮಣೀಯ ಸುಸ್ಥಲವೊಂದ ಸೂಚಿಸೆನೆ ಯತಿ ನುಡಿದನ ||

(4)

ತಾತ ಕೇಳಲ್ಪಿಂದ ಮೂಗಾವುದವ ದಾಂಟ |

ಜಾತರೂಪನಿಕಾಕಕೂಟವಿಕ್ರಾಂತಬೋ |

ದ್ವೈತನಾನಾವೃಕ್ಷ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಸಂಘಾತದಿಂದವಿತ್ತರಮೃಮೆನಿಸಿ ||

ವಾತಾತರಂಗಳುಬಟಳುಮಿಲ್ಲ ದತಿಸುಖನ |

ಮೇಷದಿಂ ಗಂಧಮಾವಧದಲಿ ಸಂಗೊಳು ||

ವೈತದ್ವೈಕಾಂಕ್ಷನದ ಪೊಳಪೂಂಥು ಧಾಪಪ್ರದು ಮೇರುಗಿ ತೋರುವಂತೆ ||

(5)

ಆಗಿರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೊಂಗಲಿಲ ಸುಖಸಂಪ |
 ದಾಗುವುದು ಲೇಖಪಾತಕ ಚಿತ್ತನಂಭೂತ |
 ಪೂಗದೆಂದಿಗನುತ್ತ ಲರಿತುತಾಪನವರ್ಯರಾ ಕೈಲಕೂಟಂಗಳ
 ಭೋಗಮಂದಿರಗೈದು ಬಿಡದಿರ್ಪರದರಿಂದ |
 ರಾಗ ವೆಗ್ಗುಳಿ ಸುರಕೆನ್ನರಾದಿಗಳಲ್ಲ |
 ರಾಗಿರಿಯ ನಗಲದನವರತ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರೇನೆಂಬ ನತಿಗಳಾವವು ||

(6)

ಅಲ್ಲಿ ವೈದೇಹಿನಹ ಸುಖದಿಂದಲಾನಂದ |
 ದಲ್ಲಿರಲ್ಪಹುದೆನುತ ಬೇಳೆಡ ತಪೋನಿಧಿಯ |
 ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳತ ಹರುಷದಿಂದಲಭವಾದನಂಗೈದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಟು ||
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೂರ್ಯಸಂಭವೆಯ ತಟದಿಡೆಗೈದಿ |
 ಬಲ್ಲ ಹರದಿನೆಯಿಂದ ಶೈವಲಿನಿಯಂ ದಾಂಟಿ |
 ಜೊಲ್ಲೆ ಗಂಗಳ ಜೊಲು ವೆ ಜಾನಕಿಯನೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದ ಪಂಥಾನವಿದಿದು ||

(7)

ಬರುತ ಬದೆಯ ವನವ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದೆನೆಯ |
 ಮೆರೆವ ನೀಲಾಭ್ರನೀಕಾಕವತೀತಪುತ |
 ತರುಗಳರಸೆಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ವಸವೈಶ್ವನೋನ್ನಹೇಕನಂತೆ ||
 ಧರಣಿಜಾತೆಯು ತೀವ್ರಹರುಷದಿಂದಲಭವಿಸಿ |
 ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪಾರ್ಥನಗೈದು ಭಕ್ತಿಯಂ |
 ದೊರದಳೆ ನೈಗೋಧಪಾದಪೋತ್ತಮ ಸಲಹು ವೇರಹವಿಯೊಳಗೆನ್ನುತೆ ||

(8)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ಸುಖದಿಂದ ಪಿಂತಿರುಗಿ |
 ಮನೆಗೆ ಬಪ್ಪವಸರದಿ ಮಂಗಳಪ್ರದಮೆನಿಪ |
 ಸಣಿಗಳಂ ಫಲಸೇಧು ಪಕ್ವಾನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂದರ್ಜನಂ ಗೈವೆನು ||
 ಎನುತ ಪಾರ್ಥನಗೈದ ಜಾನಕಿಯು ದಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ಲಿನವಂಶ ಕೇತು ಸೌಮಿತ್ರನೊಡನಿಂತೆಂದ |
 ವನಿತೆ ಸೀತೆಯನು ಕರೆದೆಯ್ದು ಮುಂಗಡೆಯ ಪಿಂತಾಂ ಬವೈ ನೋಡುತೆನುತೆ ||

(9)

ಮುಂಗಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವೈದೇಹಿಯನಡೆಯ |
 ಸಿಂಹವಿಕ್ರಮರಾಮ ಮೆಲ್ಲದಿಗುಡುತನತ |
 ವಂಫವಣಿಯಂ ಕಂಡು ನರ್ವಲೋಕಾನಂದಗೊಳುತ ಭುಲೈಸುತಿರಲು ||
 ಅಂಗನಾಮಣಿ ಸೀತೆ ಯಾವ ಫಲಪ್ರದ್ವಿಗಳ |
 ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೇಳಲದಿಗದಿಗೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಹಾಗದೀವ್ರವಲಾ ಬನಂಗಳೊಳ್ ಜನಿಸಿದರನೇಕ ನಂತೋಡದಲ್ಲ ||

(10)

ನುಡಿವ ಗಿಳಿಗಳನೊಂಪು ನಡೆವಂಜಿಗಳ ಗುಂಪು |
 ಮಿಡಿವ ಮರುತನೆ ತಂಪು ತೊಡರುವಳಗಳ ವಂಪು |
 ನಡಗರದ ಪಂಜಮಧ್ಯನಿಗಳಂ ಪಾಡುತಿಹ ಕೋಲಿನವನದ ನುಂಪು ||
 ಬಿಡಗ ಬೀರುವ ನೂರ್ಯಸುತೆಯ ತಟನಂದನದೊ |
 ಳದಿಗದಿಗೆ ಜನಿಸುತ ವಿನೋದಂಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ನಡೆದಾಡಿನಮೇಲೆಕೊಳವೊತ್ತವನಲ್ಲಿ ಮರು ವಪ್ಪವಪ್ಪರಾಂಜನು ||

(11)

ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ವಕ್ಯಫಲ ।

ಮೂಡಿ ಸುಖನಿದ್ದೆಯಿಂ ಪವಡಿಸಿದರನಿತರೋಳ್ ।

ಮೂಡಗಡಲಿಂ ದೋಗಯಲರ್ಕ ನೆಚ್ಚ ತ್ತಾಗ ನಿಕಿಯ ಜಾಗರದಿಂದಲಿ ।

ರೂಢಿಯೋಳ್ ಮಲಗಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಿಚ್ಚರಿಸಿ ।

ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನಾದ್ಯುಪಕೃತ್ಯಂಗಳಂ ಹಿನ್ನವ ।

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿದರು ಪಥವಿಡಿದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯಾಶ್ರಮಕ ಮೋದದಿಂದ ॥ (12)

ಸುರಪನಂದನದಂತನೇಕಫಲವುಡ್ವಸಂ ।

ಭರಿತವನಾದಿನದಗಳಲೆ ಸೆವ ಮೌನಿಗಳ ।

ಪರಮಪಾವನಿತ ಕುಳವಾಣಿಗಳನಾಲಿಸುತ್ತಲೊಳಪೊಕ್ಕು ದ್ವಿಜನಿವಹಡಿ ।

ಮೆರೆವ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ಮೈದೇಹಿ ।

ವೆರೆದು ಚರಣಂಗಳಂಗ ಭಿನಮಿಸೆ ರಾಘವನ ।

ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಹಗ್ಗಿದಂ ಪ್ರಾಚೇತಸಂ ಮುದದೊಳ್ ॥ (13)

ಕಂದರ್ಪನಿಭರೂಪಿನಮಿತಪ್ರತಾಪನಂ ।

ಬಂಧುರದ ಸುಣ್ಣುರದ ಸುಸಹಾಕಲಾಪನಂ ।

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಮೈದೇಹೀ ಸಹಾಯನುಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಂಸೇವ್ಯನು ॥

ಮುಂದೆನೆಯೆ ಗೋಚರಿಸಲೀತನೆ ರವಾನಾಥ ।

ನೊಂದರಿತು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿನಿವಹಸಹಿತೆಮ್ಮ ।

ಚಂದದಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾದಾರ್ಜವನಂಗಳಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳಿ ನುತಿಸಿ ॥ (14)

ಮಧುರತರಫಲಮೂಲಕಂದಂಗಳಂ ತಂದು ।

ಮುದದಿಂದಲಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ಪಚರಿಸಿ ।

ಸದಯ ಸುಖೇಮವೆ ಧರಾತಳಕ್ಷೇಮಕಂದೈತುದಿರೆನುತ ನಯದಿ ॥

ಪದುಮನೇತ್ರನ ಮನುಷ್ಯೋಪಚಾರಗಳಂದೆ ।

ಹೃದಯಹರ್ಷಂಗೊಳ್ಳುವೊಲೆಸಗಲಾ ಮುನಿವರನಿ ।

ಮುದದಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂತೆಂದ ಮುಂತವ್ವ ಕಪ್ಪಮೊಂದ ॥ (15)

ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾನು ಬನಕೆ ನಡತಂದ ಸಂ ।

ಗತಿ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಕಂ ವಿವಿತ್ತಮುಂಟಾದರೀ ।

ಸತಿ ಸಹಿತನುಬದಲಿಪೂರ್ವಾಸಮಂ ತೋರೆ ಕೆಲಕಾಲಮಿರ್ದ ಬಳಕೆ ॥

ನುತಿಸಿ ಮುಂದೈದುಮೆನಿಸುತ್ತ ಬೇಳದ ನುಡಿಯ ।

ಯತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಕೇಳಿ ನನುನಗುತ್ತಲಂತೆಂದ ।

ಕ್ಷೇತಿಸುತಾರಮಣ ಸಪ್ಪನನಿಜಯಸಂಸ್ಕರಣ ಬೇಳ್ವ ಕೇಳ್ವ ಬುಧಶರಣ ॥ (16)

ನೀನೆ ನಿಖಿಲಾವಾನನಿಲಯವಾದರು ಲೋಕ ।

ಸಾನಂದದಿಂ ಭವಸ್ಥಾನ ಧರಣಿಜೆಸಹಿತ ।

ಮಾನಿರ್ಪರೊಂದು ನೀಯವ ತೋರ್ಪದೆಂದೊರದರದೇನ ವಿಜ್ಞಾನ ಬಿಸುವೆನು ॥

ಮಾನಹಾನಿಯುಂಳುದು ಮಗುಳಿ ಮೈರಗಳಳುದು ।

ಹೀರೋತ್ತಮಾಂಗಳೆಲ್ಲಾಳುದು ಫಲಿತನಂ ।

ಸ್ಥಾನಮಾನನ ನಿಯತಮಂದಿರಂ ಭವದೀಯ ಪರಣಮಿಪ್ರಾದಕ ಜೀಯ ॥ (17)

ಭವದೀಯ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪನಿತಿ ।

ಭವರಹಿತ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಶ್ಚಿಹ ನಿಜಾನಂದ ।

ಲವಲವಿಕೆಯಾಂತು ಧರ್ಮಧರ್ಮಗಳನುಳಿದು ಭವದೇಹಕರಣಮೆನಿಸಿ ॥

ಶಿವಕಾಂತಿಯಂ ವಹಿಸಿ ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮುಗಳುಳಿದು ।

ನವಲೋಕ್ಷ್ಯಕಾಂಚನ ಸಮಾನಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಮೆ ।

ತ್ತವಿರಳಾಚರಣಸಂಕಲಿತ ಮಾನಸಮದುವೆ ಮಂದಿರಂ ಮನುಕುಲೇಶ ॥ (18)

ಪೊಂದಿ ಹಿತಮಂ ಹರ್ಷಗೊಳದೊಡ್ವಂಫಟಿಸಿ ।

ತೆಂದು ದುಃಖನದೆ ಸಂತತವಿವೃತೇಪದೊಳು ।

ಪೊಂದಿಸಿಯೆ ಮಾನಸವ ಮಗುಳೊಂದನರಿಯದಾನಂದದಿಂ ತುಟ್ಟಿವಡೆದು ॥

ಸಂದಿಲ್ಲದಖಿಲ ಭೂತಾವಾಸ ಪರವಸ್ತು ।

ವೊಂದೆನುತಲರಿತು ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಲೇಪ ಗುಹಿ ।

ಮಂದರದಹೃದಯ ಮತ್ತಾವಗರೋಳ್ ಸೀತೆಸಹಿತ ನೀ ನಿರ್ವೃದನಘಾ ॥ (19)

ನಿರತಬಡದಭ್ಯಾಸದಿಂ ದೃಢೀಕೃತಮಾಡ ।

ಚರಣಸೇವಾಸಕ್ತನಿಷ್ಠೆಯಿಂದನವರತ ।

ಪರಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪವಿರಿತುಮೆನಿವ ಕಾಂತಮಾನಸವು ನಿನಗೆ ॥

ಪರಮಮಂಗಳಗೃಹಂ ನಿತ್ಯಕರಕೇಳೆಸೇವ ।

ನೋರವೆನೀಂ ಭವದೀಯನಾಮ ಮಹಿಮೆಯ ಮಹ ।

ಜ್ವರಿತೆಯನು ನಾ ಬ್ರಹ್ಮಖುಷಿಯಾದುದೀ ಜ್ವಲನಾಮ ಪ್ರಭಾವಮಲ್ತೆ ॥ (20)

ಅವತರಣಮಾಯಿತು ದ್ವಿಜಕುಲದೊಳಗೆ ಮತ್ತಖಿಲ ।

ಕುವಲಯ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಚಾರ ಕೃತ್ಯನಂ ।

ಭವಮಾದುದೆನಗೆ ಕೂದ್ರಾಂಗನೆಯರನವರತ ಸಂಸಾರಗೈವೃತಿರಲು ॥

ಕುವರರುದುಭವಿಸಿದರನೇಕರವರಂ ಪೊರೆಯೆ ।

ನವನಿಸಿತು ಜೋರರೋಳ್ ಸಂಗಮಂದರಿಂ ತಾನು ।

ಪಿವಿಧ ಕಸ್ತೂರಗ್ರಗಳ ಧಂಸಿ ಹಂಸಾರ್ಕರ್ಮದೊಳಗೆ ಕಮನಂತಾದೆನು ॥ (21)

ಕುಲಕಾಲವಿಾಪಂಯೆ ದಿನಗಳೆಯುತಿರಲೊಂದು ।

ಜ್ವಲನ ಮೇಲಾಕಾರಮೆತ್ತಂತೆವಾಸರ ।

ಕುಲಶಿಖಾಮೃಗಗಳೈತರುತಿರಲ್ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ॥

ನಿಲುನಿಲಿಲಿಗೆ ಪೊಪಿರೊಂದು ಘರ್ಷಣೆಗೈಯು ।

ತುಲಿಯುತ್ತೈತರುವದಂ ಕಂಡು ಭಯಮಂ ಕೊಂಡು ।

ಜಲತಮಾನಸ ಮೆನಿಸುತಾಗ ಭೈರ್ಯದೊಳೆನ್ನ ಬೆನಗೊಂಡರತಿವಿನಯದಿ ॥ (22)

ಪಾರುವಾಘವು ದುಷ್ಟಕಬರಜನಕೃತ್ಯವಾಘ ।

ಪಾರಮಂ ಕೃಕೊಂಡೆ ಯಾತಕನಲಾನೆಂದೆ ।

ನೋರಂತೆ ಪಸಿಯಿಪ್ಪ ಸತಿಸುತಾಪ್ಯಖಿಲರಂ ಪೊರೆಯಲೋನುಗಮನುತ್ತ ॥

ವೀರ ನೀಂ ಗೈದ ಪಾತಕ ಸುತಾದಿಗಳಿಗೆ ।

ಸಾರುವದೊ ಮಗುಳಲ್ಲವೋ ತಿಳಿದು ನೋಡೀವಿ ।

ಚಾರಮಂ ಕೇಳ್ಳು ಬಹುದೇವಲಾನು ಜವದಿಂದೆ ಗೃಹವ ಸಾರಿದನು ಬಳಕೆ ॥ (23)

ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲರಲ್ಲರ ಕರೆದು ನಾಂಗೈದ |
 ಪ್ರತಿದಿನದ ಏತಕವನಲ್ಲರಂ ಪಂಚಿಕೋಂ |
 ಡಕೆಯಾದೊಳ್ ಸುಭವಿವೈ ವೋಮೇ ಣ್ಣಮೋದೇಳ್ವದಿನಲಿಲ್ಲ ಕೂಡಿ |
 ಕತಿಪಯಾಪೋಷನಂಗೈದು ನಿಶ್ಚಿತಮಾದ |
 ಮತಿಯಿಂದ ಬೇಳ್ವರನುದಿನ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳ |

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆರ್ ಕೂಬವೆಲ್ಲದೆ ದೋಷವೆಮಗಿಲ್ಲನುಡಿ ಪೊಲ್ಲ ಪೋಪುದೆನುತ || (24)

ಕೇಳಿ ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ಭಯದಿಂದ ಪಥವಿಡಿದು |
 ತಾಳುದುರಾಚಿಂತೆಯೋಳ್ ನಿಗಲುವೆಡೆಗೈದಿ |
 ಬೇಳಿ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕರಬಾರದಗಳ ಜನುಟು ಪೊಡಮೆಟ್ಟು ದುಃಖದಿಂದ |
 ಬೂಳತನದಿಂ ದುರಾಚಾರಕರ್ಮದಿ ಕಮಂ |
 ಗಾಳಾದೆ ನಿರಯಗಳ ನೆನೆಮ ನಡುಗುವ ಚಿತ್ತ |

ದಾಳಾಪಮಂ ಕಳಿಸಿ ಬದುಕೆಪುದು ದಯವೆರಸಿ ಮಾಳ್ವ ದುಷ್ಕೃತಗಳೊರಸಿ || (25)

ಎನುತಲತಿದೈನ್ಯದಿಂದೆರಗಿದೆನ್ನಂ ನೋಡಿ |
 ಮುನಿಗಳತಿಕರಾಣದಿಂ ನುಡಿದರೇವೀಳ್ವನಿನಗೆ |
 ಫನತತ್ಪ್ರಮಾಣಮಂ ಫಲಿಸಿತುಪದೇಶಿಸುಕೆವಮಿತನುಬವಹ ಮಂತ್ರಮಂ ||
 ಮನವೊಲಿದೆನುತ, ತಮ್ಮೊಳ್ವೆವೆ ದಿಶಿಹಿಟ್ಟು ? |
 ಯನುಕರಣಗೈದಿಪಂ ದುಷ್ಟ ವಿಪ್ರಾಧಮಂ |
 ಏನಯದಿಂ ಮರವೊಕ್ಕನೀತನುಧರಿಸಲ್ಪಡೇಂ ಬೇಳ್ವವೆನುತ ಮುದದಿ || (26)

ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆತಿಳಿದು ಸರಸಿಜಪೀರ |
 ನಂದನಂ ಭವದೀಯನಾಮವರ್ಣಂಗಳಂ |
 ಚಂದದಿಂ ವೈಶ್ಯಸ್ತಮಾಗಿ ಯನುಗುಪದೇಶಗೈಯಲಾಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ |
 ಹಿಂದುಮುಂದೇನಿನದನುನಿನ ಜಪಿಸು (ತಿರು) ತಿರಾತ |
 ಪೊಂದಿದಂತೆಕರಣ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಂ |
 ಬಂಧಾರದ ಲೋಕದಾಟವ ಮರೆದು ಬಹುಕಾಲ ಸುಖಸಂತಸದಲಿದೆನು || (27)

ಇರಲಿರಲ್ ಬತ್ತು ಪಂವೇದ್ಯನಂಗೈದೆನ್ನ |
 ಮರೆಸಲದರೊಳಗೆ ನಿಸ್ಸಂಗ ನಿಷ್ಕಲಹೃದಯ |
 ಬೆರೆದಿರಲ್ಪಹುಕಾಲ ಮಗುಳ್ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳ್ ಬಂದರಾವಾರ್ಗ ವಿಡಿದು ||
 ಕರಾಣದಿಂ ವರ್ತಿಕಮಂ ಕಂಡು ನೆನೆದೆನ್ನ |
 ಕರೆಯಲ್ ಬೆಸಗೊಂಡು ಗುರುವಚನಗಾರವದಿ |
 ಪೊರಮೆಟ್ಟು ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಮುನಿಗಳತಿಹರ್ಷದಿಂದ || (28)

ಪೊದುದೈಕೈರಾತದನ್ಯ ವಲ್ಮೀಕಿಭವ |
 ಮಾದುದರಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬೆಸರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ |
 ಗಾಧಾರ ನಿಖಿಲಾರ್ಥವೀವ ಕೈತಿಯಂ ರಚಿಸಿ ತ್ರಿಜಗಮಂ ಪೊರವುದೆನುತ ||
 ಬೋಧನಂಗೈದು ಗಮಿಸಿದರಿತ್ತಲಂದಿಗಿಂ |
 ದೀಧರಾಧರದೊತ್ತಿ ಲಿರ್ವ ರಾಘವ ತ್ವತ್ಪ |
 ಧಾದಿನಾಮಸ್ಕರಣಮುಮೆಯಂತುಡೋ ಬೇಳ್ವರಾರ್ಗಲವು ಮೂಡಗದೊಳ್ || (29)

ಮರನೆಂದು ಜಪಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಯಾದೊಂ ಕ್ರಮದಿ |
 ಸ್ಮರಿಸುವರದೇನಹರೋ ತಸ್ಯ ಹಾ ಮಹಿಮೆಯಂ |
 ತೋರೆಯಲಪ್ಪುದು ಮತಿಗಗೋಚರನೆ ನೀಂ ಬಲಿ ಎಲ್ಲ ದಾರವರಕಟ ||
 ಚರಣ ಸೇವಕನಾದ ಕತದಿಂ ದಯಾರಸದಿ |
 ಕರುಣಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನುತಲ್ಲ |
 ದುರುತವಸ್ವಾಭಾಸಿಯ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವೆಯ ಪರಮಪುರಷ ||

[(30)]

(ಸಂಧಿ 18, ಪದ 783.)

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಮುನಿಯ ಪುಣ್ಯಶೋಕಜುತಿಯಂ ಸಂಪ್ಪದರು |
 ಮನವೊಲಿದು ಕೇಳತಾನಂದಗೊಳುವಂದವಿಂ |
 ಮನಜಾಂಬಕನಾಮ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಕಿವೆಗೆ ಕಿವ ಮುದದೊಳು ||

ಘೋರತರದವ್ಯರ್ಥವಕನಾಗಿ ಸಂತತಂ |
 ಜೋರತದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮ್ಯಗಹಿಸೆಯಿಂದೆ ಸಂ |
 ಸಾರಮಂ ಪೊರವಧಮನೀಚದನ್ಯದೊಳುದಿಸಿ ಗೋವಿಪ್ರಹತಕನಿನಿಪ ||
 ಕೈರಾತಪತಿಗೆಂತು ಸುಜ್ಞಾನಮುದಿಸಿದುದು |
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಬೆಸಸವೆಳ್ಳೆಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳು |

ಧಾರಿಣೀಧರಜಾತ ಕೇಳಲ್ವಿ ವಿನಯದಿಂದ ಗೋಕ ನಿಂತೆಂದನು ||

(1)

ಚಲುವಾದುದಂ ಕೇಳೈ ಪ್ರಶ್ನೆ ರಾಜೇಂದ್ರನಿ |
 ನೋಲವಾದುಂಗಲ್ಲ ದುಳದಂಗಸಾಧ್ಯವಿಾ |
 ನೆಲದೊಳಿಲ್ಲರು ಧನ್ಯರಪ್ಪ ಸಚ್ಚರಿಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡರದನಃಸಿರ್ವನು ||
 ಪಲವುವೇದಾಂತಂಗಳರಿತ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ |
 ಕುಲವತುನೆ ಪಿತವಾತೆಯರಸರೆಯಲವ |

ಪಲುಬುತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರಗಿರಲೊರ್ವ ಶಬರ ಕಂಡೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಮುದದಿ ||

[(2)]

ಪೊರೆದನಾಕಿವ ಕೆಲಕಾಲಂ ಪುಳಂದ ನಿಬ |
 ತರುಣನೆಂಬಭಲಾಗೆಯಿಂದ ಚವ್ಯನಮವಗೆ |
 ಬರಲು ಜಾತೋಚಿತದ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ತನೆಯನೆಂಬುತ್ತವದಲಿ ||
 ಇರುತಿರುತಲಮಿತವೆಂಗಳ ಮಡಗಿ ಸಂತಸದಿ |

ಕರುಣಮಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತೆಲ್ಲರಂ |

ಪೊರೆಮರೆ ಕಿರಾತಬಾಹುಳ್ಯನಂಭಾದನಂ ಗೈದು ಬಾಹಾಬಲದಲಿ |

(3)

ಕ್ರೂರಹಿಂಸಾಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿ ಕುಕ್ಕುಟಮ |
 ಯಾರ ಮಾಡಿದವ್ಯಭಿಮೃಗಧೂತವೈ . . . |
 ವಾರಾಹ ಮೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳ ಪಥದಿಂದ ತ್ರೀರದಿರೆ ಸಂಸಾರವು ||
 ಜೋರ ಕಳವಿಗಳಿಸಿ ಬೀಜಬರ್ವಾದಿಗಳ |
 ತೂರಿದರ ವಿತ್ತಾಪಹಾರಗೈವೃತಲದರ |

ದಾರೈಕಯಿಂದರ್ವ ಕೆಲವು ದಿನವೇನೆಂಬೆ ಯಮರಾಜನೆಂಬಂಹದಿ ||

(4)

ಅತಿಕ್ರೂರ ಕಠಿಣ ಹಿಂಸಾ ನಿರತ ನಿರ್ವೋಹ |

ಪತಿತ ಪಿಂಗಾಕ್ಷ ಪಿಶುಣಂ ಸಾರಗೋವಿಪ್ರ |

ಹತಕ ನಿನಿಸುತ ಜೋರವೇದದಿಂ ಮಾರ್ಗಗಳ ಸುಲಿಮ ಬಾಧಿಸುತ ಜನರ ||

ಪ್ರತಿನಿದೋಳುಪಯಶಿರುತಿರ್ವ ಫೋರಸಂ |

ಗತಿವಿದಿದರಣ್ಯದೋಳ್ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಸಂತಸದಿ |

ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಲ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ತಿರಡನೆಯ ಮೃತ್ಯು ತಾನೆಂಬಂದದಿ || (5)

ಕೆಲವು ದಿನವೀಪಯಾಲಾ ಕಬರನಿರಲಿತ್ತು |

ನಿಲಕೊಂದು ಪನಿ ಬೀಳದಂತನಾವೃಷ್ಟಿ ಬಂ |

ದೊಲಿದು ಪನ್ನಿರಡು ವತ್ಸುರ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆಲ ಪಸುರಿಲ ದಂತಾಗಲು ||

ಕಲಿತಸಂಕಟದಖಲಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಲ್ಲು ವೆರೆ |

ನಿಲನಿಲ್ಲ ದಂತಾಗಿ ಸಂವತ್ಸಕಾಲದಂ |

ತಲೆಯು ಭಯದಿಂದ ದೆಸೆದೆನೆಗೋಡುತನುಗಳಂ ಕಳೆದರತಿದುಃಖದಿಂದ || (6)

ಇಂತವಾರ ವಿಕಾರ ಜನಿಸಿ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ್ |

ನಿಂತಿರರ್ ನಿಲಮಿಲ್ಲ ದಲೆ ತೊಳಲಿ ಹಮನಗ |

ಪ್ರಾಂತಕೈದುನೆವೆನುತ ಬರುತಿರಲ್ ಪಥದೊಳಗೆ ಕಂಡನಾ ಕಬರನವರ ||

ತಾಂ ತಳೆದು ಕರತಾಪಗಳ ವೇಗದಿಂ ವಿಪ್ರ |

ಪಂತ್ರಿಗಂದಡ್ಡೈಸಿ ಪೊಡೆದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ |

ತಾಂ ತೆಗೆವೆನೆಂದೆನುತಲಿವೇಗದಿಂ ಧೂರ್ತ್ಯನೈತಂದ ಕೋಪದಿಂದ || (7)

ಹಲಕಾಲಕೆನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಬಹಳ ಧನಮನುತ |

ನಲವೆತ್ತು ಕತ್ತಿಯಾಂ ಕೆತ್ತಿತ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತಲಿಲ |

ವಿಲವೊ ಪೋಗದಿರು ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಲಯಕಾಲರುದ್ರನೆಂತೆ ||

ಖಳ್ ಭರುವದಂ ಕಂಡು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ್ಳಡೆವ |

ರಘುಮಾನಸದಿ ಮುಂದುಗಾಣದೆ ನಿಮಿದೋಳ್ |

ಬಲಗುಂದಿ ಭಯದಿಂದಲೊರ್ವರೊರ್ವರ ನೋಡುತಾಳೋಚನಂ ಗೈದರು || (8)

ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯ ಗುಂದಲ್ ಕಾರ್ಯ |

ಕೆಡುವದದುದುಃವ ಪಯಾಲಾಗಲಿ ಮನವ |

ಪಿಡಿದು ಸಾಧಿಸವೇಳ್ಕುಮೆನುತೊರೆವ ಧೀಮಂತವಜ್ರನಮಂ ಸ್ಮರಣೈಗೈದು ||

ಕಿಡಿಗಳುದುರಿಸುತಲಾರ್ಭಹಿಸುತೈತರುತ ದು |

ನುರ್ದಿಗಳಂ ಬೀರುವ ಪ್ರಳಂದರಗ್ರೇಸರಂ |

ಕಡಿಯಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಕವುಲಪೀಠನ ತನೂಭವಂ ಬೇಳದನುಪಾಯದಿಂದ || (9)

ಜಲಜಪತ್ರ ಸ್ಥ ಜಲಬಿಂದುವೆನೆ ಜೀವಿತಂ |

ಜಲಬುದ್ಧ್ಯದೋಪಮಿತ ಕಾರೀರಭೋಗಗಳು |

ಕಲಿತವಿದ್ಯುನ್ನಿಭಂ ಸಂಪದಭ್ರಷ್ಟಾಯ ಯವ್ಯನಂ ಹ್ವಣಭಂಗುರಂ |

ಬಲಕೋಕ ಕದ್ವಿತಾಪತ್ರಯ ವಿದೂಷಿತಂ |

ಉಲಿತಜರ್ಝರ ಕ್ರೂರಮಲಮೂತ್ರ ದುರ್ಗಂಧ |

ನೆಲೆಯನಿಪ್ಪಡೀತನುವ ಸ್ವಾಧೀನಮೆಂದೆನಿಸಿ ನೀಚರುಂ ಚರಪರಕಟ || (10)

ನಿರದಿಂದ ಬಲಿವು ತಗ್ಗಿತ್ತಂಭ ನ್ನಾಯಾ ಬಗಿ |

ವಿರದ ಮಾಂಸಕ್ಷತದಲೀಪನಂ ಮತ್ತದಕೆ |

ಪೊರವದಕೆ ಚರ್ಮದುರ್ಗಂಧರಾಜೆ ಕೋಶಿತದ ಮಂದಿರಂ ಮಗುಳೆ ಕ್ಷಣಿಕಂ |

ಸುಂದರಿಪಿತ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮಮಕುಚಿಯಾಗಾಯಿದ |

ನರಿಯದೆ ಹಿತಮೆಂದು ಪರಲೋಕಕೋಕಮಂ |

ತೊರದು ನಿರಯವ ಸಾರ್ವದರಿಂದಮಕುಭಮಿಸ್ನೇನುಂಟು ಜೀವಿತನಿಗೆ || (11)

ಭೂದಿವದೂಡಣಂ ತದ್ವೈವ್ಯಹರಣ ದಾ

ರಾದಿ ಸಂಕ್ಷೋಭಕರಣಾದಿಗಳೆ ಪಾತಕಂ |

ಕ್ಷೋದಿಯಿಹ ಸಾಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಮಧುಮಾನ ಗುರುವಂಗನಾಗಮನೆ ಸ್ತ್ರೀಯಾ ||

ಬಾಧಿಪವು ವಿಪ್ರವಿತ್ತಾಗ್ನಿಯೊಂದೇ ಧರ್ಮ |

ಭೇದನಂಗೈದು ಭಸ್ಮೀಕರಣಗೊಳಿಸುವದು |

ವಿಾಧಂತ್ರಿಯೊಳು ಕುಭಕಳನುವರು ವಿಪ್ರಧನಮಂ ಮುಟ್ಟಬಾರದಲ್ಲೆ || (12)

ಪೊಂದಿಸರ ಪೂರವುದಕೆ ಗೋವಿಪ್ರಲೋಕವಂ |

ಕೊಂದು ತದ್ವೈವ್ಯವನ್ನಪಹರನೆ ಪಾತಕಗ |

ಕೊಂದನಿಟ್ಟು ಕೂರಮಾ ಪಾಪಭೋಕ್ತೃಜನಕಂ ಹೋಮಂಗಳಲ್ಲ ದೀಯನೆ ||

ಎಂದು ತ್ರಿಯಾದಿನುತ್ತಲೊರೆಯಲಾ ಸುಧಾದನ |

ಸಂದರ್ಶನೋನ್ಮುಹಮೆಯಿಂದ ಕಶಿಣವ್ಯೂಹ |

ಪೊಂದಿದಂ ನಮ್ರತೆಯ ನೇನೆಯೆನೀ ವಿಪ್ರಜನಧರ್ಮ ಬೋಧನೆಗಳ || (13)

ಸಾಧುಸಂಗತಿಯಿಂದ ಪಾಪ ಹತಮಹುದು ಮ |

ತ್ತಾದವುದು ಹೃತ್ತಿಧ್ವಿ ಯದರಿಂದ ಪುಣ್ಯನಂ |

ಪಾದನಂ ದೊರಕುವುದು ತತ್ಪಲದಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಭೋಗಗಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಬುದು ||

ಈಧರಾವಲಯದೊಳ್ ಸತ್ಸಂಗ ಕೈವಲ್ಯ |

ಹಾದಿಯಲ್ಲ ವೆ ಚಂದ್ರಕರದಿಂದ ಶಿಲೆಗಳಂ |

ಮೋದಗೊಳ್ಳುವೆ ಸುಷನರಿದಿನೊಳ್ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಲುವುದೇನಧಿಕತರದಿ || (14)

ಗಂಗಾವಗಾಹನಂ ತುಲಸೀನಮರ್ಪಣಂ |

ಸಂಗಸತ್ಪುರುಷರೊಳ್ ಹರಿರ್ಪರ್ತನಾದಿಗಳ್ |

ಹಿಂಗಿಪ್ಪವು ಸಕಲಪಾತಕಸಮುದಯಂಗಳಂ ಸಾಧುಕರಮೆಂದೆನಿಪವು ||

ತುಂಗಪಾಪಿಷ್ಠಕಬರಂ ವಿಪ್ರವಾಕ್ಯಗಳ |

ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಭಿನಮಿಸಿ ಮೈದುನುಡಿಗೆ |

ಳಂಭವಣೆಯಿಂದವಿಲ್ಲರ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಂ ತನ್ನ ಮನವಭಿಮತವನು || (15)

ಮನೆಗೈದಿ ತನ್ನವರ ಕೇಳಿ ಬರುವನ್ನೆಗಂ |

ಸನುಮತಿಸಿ ನೀವಿಪ್ರದಾನೆಂತು ನಂಬುವೆಂ |

ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಜೀವಗಳ ಸೆಳೆಯದುಳಿಯ ನಾನೆಂತಿದಕುಪಾಯಗಳನು ||

ಎನಗುಸಿರವೇಳ್ಕೊನೊಡನೆ ಮೈತಾವರಾಣೆ |

ವಿನಯದಿಂದ ವೇಳ್ತೊಳ್ ಕಬರ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ನಾನ |

ವರು ಬಿಟ್ಟು ಸಪ್ತಾಹಮರ್ಧ ವಿಪ್ರನ ಪಾಪಕಾನ್ಯಾದುಷಣೆಂ ತಾಂಪೋದೊಡೆ ||

ಪಾದಪಗ್ರಾಸಂವಾಸಮಿಂದೆನಿಸಿ ಸಂ ।

ಮೋದದಿಂದೇಕಕೂಪೋದಕವ ಕೊಂಡಿರ್ಪ ।

ಮೋದಿನಿಯಸುರ ಪೋಪ ಪಾಪಕಾನ್ಯೆದುಮೆಂ ಎನುತ ಗಾಢೇಯನೋರೆಯೆ ॥

ಸಾದರದಿ ಮೈತ್ಯದೇವಂಗೆಯದನ್ನವಂ ।

ಮೋದುವ ದ್ವಿಜಾಧಮನ ಪಾಪಕೃದುಮೆ ಮುಂದೆ ।

ಪೋದಿನಾಡೊಡೆನುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮಪಾದಂ ಬೇಳೆ ಜಮದಗ್ನಿ ತಾಂ ನುಡಿದನು ॥

(17)

ವ್ರತನಿಬ್ಬೊಕ್ಕೋತ್ರಿಯಂ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ದುಃಖ ।

ಜತೆಯಿಂದ ಬಳಲಾತಿರಲಾತನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ।

ದತುಳುಪಾತಕ ಬರಲಿ ಮುಂದಕಡಿಯಿಬ್ಬೊಡೆನಲಾ ಕಲಕಭವನೆಂದನು ॥

ಅತಿಶಯದ ವಿಭವದೊಳಗೇಕಸಾರ್ಥಕನಾಗಿ ।

ಸ್ತುತಿಯೊಳನ್ನವನುಂಬ ವಿಪ್ರಪಾತಕವೆನಗೆ ।

ಜತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲದ ಪೋರಬರೆಯಂ ನುಡಿಯೆ ಕಾಕೃಪಂ ಮಗುಳೆಂದನು ॥

(18)

ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ವಾತಂ ವಿಾರಿ ನಡೆದವಗವ ।

ಬಂಧುರದ ಪಾಪಮಡನುವದು ತತ್ಪ್ರವಮೇ ।

ಬಂದತನಲೈದದೊಡೆನುತ್ತಿ ತಾಂ ನುಡಿದನಾವ ದ್ವಿಜ ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ॥

ಬಂದು ಪ್ರಾಚೀಮುಬದಿ ವಿಷ್ಣೋತ್ರಗಳ ಬಡುವ ।

ದಂದಗಂ ಬಂದಡನಲಿಂದೆಲ್ಲ ರೀಪರಿಯೆ ।

ಜಂದದಿಂದುಸಿರಲೈ ಕಬರ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳು ತೈಸಿದಂ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ॥

(19)

ಮೋರವ ನಾಯಿಗಳ ತಂಡ ಪರವ ನರಗಳ ಹಿಂದಿ ।

ನರುಗಿಲ ವರಾಹಗಳ ಕೋವನ್ತುಧಾರಗಳ ।

ಸುರಿವ ಕೋಣಿತಮಾಂಸಕರಗಿ ಗೃದ್ವೋತ್ತಮ ಮೋರವ ಕಾಳ್ಕುಕ್ಕುಟಗಳ ॥

ಪರಿದಿಟ್ಟ ಪಕ್ಕಗಳಲಾರುಳ್ಳ ಕಾಳ್ಕುಕ್ಕುಟಗಳ ।

ಪರಮ ನಿಜತುಂಡಗಳ ಕಡೆವ ವೇತಂಡಗಳ ।

ತು ಕೊಲ್ಲು ಕುಟ್ಟಿಸುತಲಾರ್ಥಕವ ಕೈರಾತಡನಿಂದ ಪುರಮೆನಿದು ॥

(20)

ಒಂದೆಸೆಯ ಮಾಂಸರಾಶಿಗಳ ದುರ್ಗಂಧ ಮು ।

ತೊಂದೆಸೆಯ ಮಜ್ಜೆಮೇಧಸ್ಸಿನುರುಕಂಪಿದ ।

ವೊಂದೆಸೆಯ ಪಲವೆಸೆಯಮದ್ಯಭಾಂಡಂಗಳಂ ಸೂನುತಿಹ ಪೊಲಸಿನಿಂದ ॥

ಒಂದೆಡೆಯಲಿ ಸುರಾಶಿಗಳ ಕೂಟಗಳೆಸಕ ।

ವೊಂದೆಡೆಯಲೆಲುಕಂಟಕಪೇರ್ಣ ಯಮಧರ್ಮ ।

ಮಂದಿರಕ್ಕೊಂದಧಿಕ ಮಂದೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತೆಲ್ಲ ಭೂತಂ ಕಂಪಿಸಿ ॥

(21)

ಜಹುಲೋದ್ಯದಾಯಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ।

ಭಟರಾರ್ಥಕನುತಲ್ಲಿ ತೃಣಜಲನೆಯಾಗದಂ ।

ತುನುಗೈವೃತ ಸರ್ವಜೀವಂಗಳಮೈನೆ ತೋರುವತಿಥೋರ ನಗರ ।

ದಟವಿಗೈತರೆ ಕಬರ ಪತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆರಗಿ ।

ಪಟುತರಸ್ತುತಿಗೈವು ದಾಲಿಸುತ ಪೊಕ್ಕು ನಿಜ ।

ಮಟಕ್ಕುದಿ ದುಮ್ಮಾಡದಿಂದ ಕಯ್ಯಾಗ್ಯಹವ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕುಳುತಿರ್ದನು ॥

(22)

ದುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಮಾತಾಡದೊಳಮನೆಗೈದ |

ಉಮ್ಮಾನನದ ಕದಡ ತಿಳಿಯಲೈ ಮಯ್ಯಾರ |

ಧಮ್ಮಿಲ್ಲೆ ಪತಿಯ ಪೋಗೈದಿ ಮಾಧುರ್ಯ ಮೈದುನುತಿಗಳಂದುಪಚರಿಸಲು ||

ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಕೆಯತಿಕಯದಿ ಪದಗಳನೊತ್ತಿ |

ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಜದುರ ತೋರಲಾ ಕಬರಪತಿ |

ಯಾಂ ಮಾ ನವದನದಿಂದಿಂತೆಂದ ಸತಿಯೊಡನೆ ಮಾಪದೆಳ್ಳನಿತಾದೊಡಂ ||

(23)

ನಾರಿ ನಿನ್ನುಪಚಾರಕತಕದಿಂದಂ ಸುಖವು |

ತೋರದೊಂದು ಕೇಳಿನಿದ ಸತ್ಯದಿಂದುಸಿರ |

ಲಾರೈವೆ ದುಡ್ಡಿನಹ ಸತ್ಯಸದ್ಗತಿಜನಕ ವನ್ಯತವೆನ್ನುವದೆ ನರಕ ||

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಮಾಗಿ ಬೇಳ್ಳದೆನೆ ಸತಿ ನಗುತ |

ಜೋರೇಕಗೆಂದಳಾಂ ತನುಮನಗಳರ್ಪಿಸಹೆ |

ಕೂರ ವಂಚನೆಗೈಯ ದಯೆಗೈವುದೆನಲಾಕೆಗಿಂತೆಂದನಾ ಕಬರನು ||

(24)

ಜೋರತ್ವಕ್ಕೈತ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಂಚನೆಯತ್ಯು |

ದಾರಮಿತ್ರದೋಹ ಗೋವಿಪ್ರಹತಿಗಳ ವಿ |

ಚಾರಕೈತ ಕರ್ಮಗಳನೇಕಮಂ ನಾಂ ಗೈನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ವಿತ್ತಮಂ ||

ಆರೈದು ಗಳಿಸಿದರ್ಥದಿ ವೃತ್ತ ಪೌತ್ತರಂ ||

ತೋರ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರಿನಿಸಾದಿನ ನಿನ್ನತ್ಯು |

ದಾರಭೋಗವನುಂಡು ಸುಖಯಾದೆ ಸಂಪದಂ ವಕಮಾಯ್ತ ನಿನ್ನಗೆ ಪ್ರಿಯದಿ ||

(25)

ನಿಮ್ಮಗೋಸ್ಕರದೊಳನಿಸುದಿನ ಮಾಡಿದೀ ಪಾಪ |

ಮಮಿತವಿದರೊಳ್ ಕಲವನೀ ಪಂಚಿಕೊಳವೇಳ್ಳು |

ರಮಣನರ್ಥಾಂಗ ನೀನಲ್ಲೆ ಯನಲಾ ಜೋರಪತ್ನಿ ನಗುತಿಂತೆಂದಳು ||

ಮಮತೆಯಿಂದೆನ್ನ ದಾಯಾದ್ಯಬಾಂಧವರುಗಳು |

ಗಮಲಭೂಷಣವಸ್ತ್ರವ್ಯಾಖ್ಯಾಂಗಳತ್ತ ವಿ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ಪಾಲನಾಗೈದುದು ಯಥಾರ್ಥ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪೆ ವಿನಿಸಾದಿನವು ||

(26)

ಎಲ್ಲರಂ ಸೇವಕರು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹರಂ ಮುನಿದು |

ಕೊಲ್ಲುಂ ಪೊರೆಯಲುಂ ದಕ್ಷರಹುದದೊಂದ |

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದವರಪಾಪಂಗಳರಿತರಿತು ಶಿಕ್ಷೆಗೈವೇಳ್ಳು ಹವದಿ ||

ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರೇಮದಿ ಮೋಹದಿಂದ ಪಾಲನೆಗೈವ |

ರೆಲ್ಲರೇಂ ಮಾಳ್ಪರದರಿಂದಳಹ ಕೇಳ್ ಮಾತ್ರೆ |

ನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾಪಮಂ ಕೊಳ್ಳಲಾಗೈದ ರಾರಾದರಂ ಕೊಳ್ಳರೆ ||

(27)

ತಾಂ ಗೈದ ಪಾತಕಗಳನ್ನೆರಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ |

ದಂಭವಣೆಯಲ್ಲ ಸತಿವೃತ್ತಶಿಷ್ಯರು ಮಾಳ್ಳು |

ಮಂಗಳಂ ಗುರುವಿಗಂಟುವುದಲ್ಲ ವವರಿಗೀತನ ಪಾಪಸಮುದಯಗಳು ||

ನಂಗಿಯನಿಸವು ಪತಿಯ ಧರ್ಮಧಾಗಂ ಸತಿಗೆ |

ಹಿಂಗದಾ ಸತಿಗೈದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷಂಗೆ ನರ |

ಪುಂಗವನೆ ಬರಲಿಯದವರೆಲ್ಲ ಬೇಳದಂತಿರ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ ||

(28)

ಮಾಡಿದವ ಮಾಡಿಸಿದ ನೋಡಿದವ ಬೇಳುದರ್ ।

ಕೂಡುಂಬರೆಂದು ಧರ್ಮದಿ ಬೇಳ್ವನೀ ನಾಲ್ಕು ।

ನೋಡಲಧಿಕಾರಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ದಂಗೆಗೆ ಬೇಳದಂತಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ।

ದೂಡಿ ಮಗುಳುತ್ತರವ ನೀವೊಡಧಿಕಾರಮುಂ ।

ಮಾಡದದರಿಂ ಪಾಪಭಾಗಿಯನಿಸಳಿಸುತ್ತ ।

ಲಾಡಲಾ ಕಬರಪತಿ ಸಂಕಟದಿ ತನಯನೊಡನಂತೆಂದ ಕ್ಲೇದಿಂದ ॥

(29)

ಪಾತಕಸಹಸ್ರಂಗಳ್ಳುಪಪಾತಕಾಯುತಗ ।

ಳಾತುರದಿ ಮಾಡಿದುದನೀಣಿಸುವರಸಾಧ್ಯವಿಶಾ ।

ಜಾತಿಕೃತ್ಯಗಳೊಳಗ್ಗನಾಗಿ ನಿಮ್ಮನುಂ ಪೊರೆದೆ ನಾನಿನಿಸುದಿಸವು ॥

ನೋತುದೆನ್ನಯ ಮನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪಂಕಮಗರ್ವ ।

ಬೀತು ಭಯಮುದಯಿಸಿದುದರಿಂದ ನೀಂ ಕೆಲವೆ ।

ನೋತುಕೊಳವೇಳ್ಕೆನೆ ನನುನಗುತ ತಾತನೊಡನೆಂದ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ॥ (30)

ಕೇಳ ಕೆವುಡಾದಮಾಡಲಮ್ಮದು ಹೆಜ್ಜೆ ।

ತಾಳುದುದು ಕಂಪನವ ಮನವೆನ್ನದೆ ತಾತ ।

ಜಾಳನುನಿಯಿಂದದೇಂ ಫಲ ನಿನ್ನ ಪಾತಕದೊಳೆಳ್ಳನಿತ ಕೂಂಬದಿಲ್ಲ ॥

ಆಳು ನಾಂ ದೊರೆ ನೀನು ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನಾಳು ।

ಕೇಳು ಪೋಷಕ ನೀನು ಪೋಷ್ಯ ನಾಂ ಪಿತ ನೀಂ ಕೃಪೆ ।

ಪಾಳು ಸುತನಾಂ ಕಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಸುತಗಿಲ್ಲವೆಳ್ಳನಿತು ಪಾಪ ॥

(31)

ಪರಿಜನದ ಭರಣಗಳಿಗರಿಯದೆನಗಿದ ಪಾಪ ।

ದುರಿ ಪರರ ದಹಿಸುವದೆ ಪಲುವಲೇಂ ಫಲಮಿದ ।

ನರಿತು ಧೀಮಂತರಂ ಸರ್ವತಾದ್ಯುತ್ಪಮಾಂಗೆ ? ಸಗರರೆ ಪಾತಕಗಳ ॥

ಸರಸಿಜದ ಪತ್ರದೊಳಗಿರುವ ಜಲಕಣದಂತೆ ।

ನಿರುಗೆಗೊಳುತಿರುತಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವ ।

ರೆರೆನು ನೀ ನೆನಗಿದುವ ನೀನುಣ್ಣಿದುಳದವುದೆ ಪರರಿದಲಂ ತೀರ್ಪದೇ ॥ (32)

ತನಯನಾಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳ್ವ ಕಬರಾಧೀಶ ।

ಮನದೊಳಗೆ ಕಂಡಿ ಕುಂದುತ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ನೊಂದು ।

ನಿನೆನಿಸೆದು ಪೂರ್ವಕೃತದುಚ್ಚೈತಗಳಂ ನಿಲುಕದಾಳೋಪನೆಯು ಚಿತ್ತಕೆ ॥

ಜನಕವಾದುದು ವ್ಯರ್ಥ ಬಯಲಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿ ।

ಜನರಿಗೋಸುಗ ಕಮನಿಗಾಳಾದೆನೆನ್ನುತಾ ।

ಮುನಿಗುರ್ದೆಡೆಗೈದಿದಂ ಕಬರ ನಿಂಗಳವ ತುಳದ ಮಾರ್ಜಾಲದಂತೆ ॥

(33)

ಮರೆದು ಧರ್ಮವ ವಿಷಯಪರಮೆಂದು ಹಿಂದುಮುಂ ।

ದರಿಯದಂದದಿ ಮನೋವಕನಾದನನ್ನಂತೆ ।

ನರಕಭಾದನನಪ್ಪನಲ್ಲ ದುಳಯನಿನುತ್ತಲಾ ಪ್ರಳಂದರ ನಾಯಕಂ ॥

ಕೊರಗುತ್ತಲಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಮುಂದೇನು ಗತ್ತಿ ಯೆನುತ ।

ತ್ವರಿತದಿಂದಂ ಬಂದನತಿಭಯಾತುರದಿಂದ ।

ಪರಮಪುರುಷರ ದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲಾದುವಮಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ॥ (34)

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಬರಾಗಾಳುಯಂದದಿ ಬಹವು ।

ಛಂದನಂ ಕಾಣುತ್ತ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಭೀತಿಯಿಂ ।

ಬಂಧುರಕ್ಕೆ ಕುದಿಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ನೋಡುತ್ತಾಪೋಚನಂಗಳೈಯಾತೆ ॥

ಇಂದಾದುದರಿಯುಮನೆಯುಮಮುಖದ ಬಾಧೆಯಿಂ ।

ಕೂದುಗೈದಪರಾರನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಡದ ।

ಬಂದೆಡೆಯ ರಘುವರನ ಮರೆಯೊಗಪ್ಪಿಳ್ಳೊನುತ ನುತಿಸುವಂ ಮೋಚನು ॥ (35)

ನಿಜ್ಜ ಮೊಂದರಿತು ವಿಷಯಾನುಭೋಗಂಗಳನು ।

ಮಚ್ಚಿ ಗುರುತರಪಾತಕಗಳನೆನಗಿ ನಿರಯಕ್ಕೆ ॥

ಬೆಚ್ಚ ದನುದಿನ ಹರ್ಷಗೊಳುತಿರುವೆ ಯುಗ್ರಕರ ಕಮನಸಿಂಕರರ ಬರವು ॥

ಬಚ್ಚಿ ಡುವಿನೊತ್ತು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಢ ಬುದ್ಧಿಯಂ ।

ಚುಚ್ಚಿ ಗುರುಪದವಿದಿದು ಸಕಲಶೋಕಾಪಹರ ।

ದೆಚ್ಚ ರಿಂ ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (36)

ಬಲುವಿಧದ ಕರ್ಮದೊಳ್ ತೊಳಲಿ ನಾನಾಯೋನಿ ।

ನಿಲಯಗಳನುಳಿದಮಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂಸದ್ವಿಪ್ರ ।

ಕಾಲಪುರುಷಜನ್ಯ ಸುವಿವೇಕಮಂ ಗಳಿಸಿದು ಪರವರಂ ಮರೆದು ಬರಿದೆ ॥

ಕೊಲುವರಳನುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನೆ ಪಕಾಕಳಮಂ ।

ನಿಲುಕದೆಡೆಯೊಳಗೆ ರೋಮಾಂಚ ಗೈವಂದಕಂ ।

ಸಿಲುಕದೆ ಮನವೆ ನೆನೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (37)

ಸತಿಪುತ್ರ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರೊ ಸಂತತದಿ ।

ನುತಿಸುವರದಕೇಳಿ ಮೈಮುಚ್ಚಿಮೈಕೃಷ್ಣಯಾದಿ ।

ವಿಶತದುರ್ಗವರ್ಷವರ್ಷತಮಸ್ತಕಾಗ್ರಮನ್ನಡೆ ಮೋದದಲಿ ತೊಡರಿ ॥

ಕತಿದಯಮನೊರಥಗಳಿಂದ ಜೇನುವೆ ಕೊರ ।

ಮತಿ ನಿರಯಗತಿಯಪ್ಪದದರಿಂದ ಮೌಢ್ಯನಂ ।

ಗತಿಯುಳಿದು ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (38)

ಜಾನಕೀಪತಿಯ ಸತ್ಕಥೆಯನನುದಿನ ಕೇಳಿ ।

ಜಾನಿಸುತ್ತ ಮಾನಸದಿ ಮಂಗಳನುಮೂರ್ತಿಯಂ ।

ಸೊನಂಗಳಿಂದೆಡೆವಿಡೆ ಪೂಜನೆಗೈದು ನುತಿಸಿ ಮಗುಳಿರಗಿ ನುತಿಸಿ ॥

ಸೂನಂದಗೊಳುತಿರದೆ ಸತತಚಿಂತಾಸಕ್ತ ।

ಮಾನಸದಲೀಂ ಫಲಂ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರನುಖ ।

ಹೀನಮೊಂದರಿತು ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ಕೋದಂಡಧರನ ॥ (39)

ಬರಿದಹಿತ ಭಟ್ಟರ್ಗ ವೆಸನ ಸಪ್ತಕಗಳಂ ।

ತರಿಬಟ್ಟು ಕೋಠಲೋಭಾದ್ಯಹಂಕೃತಿಗಳನು ।

ಪರವನಿತಿ ಪರವಿತ್ತ ವಂಜನೆಗಳಂ ಕಳೆದು ದುರ್ವಾರ್ಗಸೇವಿಗಳ ॥

ಪರಿದು ಸಜ್ಜನಸೇವೆಗಳಹಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।

ಧರಣೀಜೀವರನಂಭುಕಮಲಗಳ ಹೃದಯದೊಳು ।

ಸ್ಥಿರಿಸುತಿರು ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (40)

ಬೆರರ ದೂಷಿಪುದಳುವು ಬುದ್ಧಿವಜ್ಜನವನುದಿಯ |

ದುರುಮಾರ್ಗಭೇದಗಳನುಳಿದು ಸಂಕೇತನೆಯ |

ಪರಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಹರಿಗೋವಿಂದ ಕ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾಧವ ಮುಕುಂದ ಎನುತ ||

ಸ್ತಂಭ ಸುಖದಿಂದಿರಾಪ ದಂದುಗವ ಬಳಸಿ ನೀ |

ಕೂರಗುತಿರಲೆಳ್ಳನಿತು ಸುಖ ಜನಿಸದೆಲೆ ಮರುಳೆ |

ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣನಂ ಬಡದೆ ಸ್ತಂಭ ಸುರ ರಘುವರನ ಕೋದಂಡಧರನ || (41)

ಜಗತಿಯೊಳು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಗದಾಕ ಯಂ ಸತ್ಯ |

ಜಗಕನೀದ್ಯಕ ಜಗದ್ರೂಪ ಜಗದಾಧಾರ |

ನಿಗಮವಾಚಾಮಗೋಚರ ನಿರುಪಮಾನಂದ ಚಿನ್ಮಾತ್ರನೊಂದು ತಿಳಿದು ||

ಬಗೆಯೊಳನುದಿನ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲು ಕರ್ಮಗಳ |

ನೋಡಲದು ನಿತ್ಯಸುಖ ಸಂಭವಿಪುದದರಿಂದ |

ಜಗದೀಶನಂ ಬಡದೆ ನೆನೆ ಮುನವೆ ರಘುವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ || (42)

ಇಂತು ನಿಗಮಾಗಮೋದಿತಸಂಸ್ತಪಂಕ್ಯವು |

ತಂತರಂಗದಿ ಕುಭೋದಯಮಾವ ಮೂರ್ತಿಯಂ |

ಚಿಂತಿಸಲಾ ಬುಕ್ಕಿಗಳಾರ್ತಿಯಂ ಪರಿಹುಸಲೆಂದು ಕರುಣಾವನಧಿಯ ||

ಸಂತಸದೊಳಾ ವನೋಳತುಳಕಿರನಿಕಾಂತಿ |

ಯಾಂತದಿವ್ಯಾಕಾರದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದ ಮ |

ಹಾಂತರಾನಂದಗೊಳಲಾ ಭಕ್ತವತೆಯಂ ಬೇಳ್ವರೆಂತಳವೆಪ್ಪುದು || (43)

ಹಯಜಪವಾದಿಗಳ್ ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ |

ಪರಮ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದನವರತ ಪೂಜಿಸಲ್ |

ಸಿರಿಸರಸ್ವತಿ ಗೌರಿಯರು ಮಾಳ್ವೆ ಜಾನಕಂ ಸಿಲ್ಕದಿಹ ಪರಬೊಮ್ಮನು ||

ಕರೆದಮಾತರದಿ ಬಂದೊಡಗಿ ಕಾನನದೊಳಗೆ |

ಪರಿಪಾಲನಂಗೆವ ಪರಿಯನೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆ |

ಸಿರಿಯಲೆಯ ರಾಮಪುರದರನ ಭಕ್ತಾಧೀನನೆಂಬ ಬಿರುದುದ್ಧಿರಿಪೊಡೆ || (44)

(ಸಂಧಿ 19, ಪದ 828.)

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೋಚನೆ || ವರ್ಣಪಲ್ಲಟಮಾಗಿ ಜುಪಿಸಿದ ಕೆರಾತದ್ವಿಜ |

ವರ್ಣವರ್ಣಿತನಾದ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನ |

ಪರ್ಣಾಧಿನಾಥ ಸುರಮೌನಿಗಣ ಸಂತಸದಿ ಕೇಳ ಭಾರ್ತೃನುವಂತೆ ||

ಗಿರಾಜಸುತ ಕೇಳ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ನುತಿಗೈಯ |

ಕರಣಜನಮಂದಾರ ಕ್ರೀರಾಮ ದಯದಿಂದ |

ಪೂರೆವೊಡೆಟ್ಟಿಸಿ ಮುಂಗಡೆಯ ತೇಜೋರೂಪಮೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲ್ವಿ ||

ಕರಬಾವಗಳ ಧರಿಸಿ ನುಸ್ತುತಮುಖೀಂದುವಿನೊ |

ಳುವ ಕತ್ತರಿತಿಲಕ ಕೌಸ್ತುಭಾಲಂಕಾರ |

ಬೆರಬ್ಬ ಸೀತಾಸುಧಾಪ್ರಾಪ್ತ ಪರು ಸೇವಕಲ್ ರಾಘವನ ರಘುವೀರನು || (1)

ಅದುದ್ಧರಣ ಗೈವೊಡೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮಂ ।

ಅಪಸರಿಗಿಕ್ಕಡೆಯಲೆನೆಯ ಕಂಡಾಮನ ।

ಸ್ತುವ ಜಗುಳಲ್ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡುತಿರಲು ।

ಕೋಪ ಕುಡಿವರೆಯ ಕೂಗುತೆ ಜೋರರಂಜ ಬಂ ।

ದಾಪರಮಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂಪ್ರಾಂಗಳಿಂದೆರಗು ।

ಅಪರಿಯ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಯವಿನಯ ನುಡಿಗಳಂದ ॥ (2)

ಬೇವರಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಗೃಹಮಂ ಸಾರು ।

ಅವಧೂನುತ ಭ್ರಾತೃಬಾಂಧವಾದಿಗಳ ಸಂ ।

ಭಾವಿಸುತ ಕೇಳದೆ ಮದೀಯಪಾಪವ ಪಂಚಿಕೊಳವೇಳ್ಳೆನುತ್ತ ನಡುವಿ ।

ಭಾವಮಂ ತಿಳಿದೆಂದರೆನ್ನೊಳ್ಲರ್ ತಮ್ಮ ।

ಕಾವರೀಶ್ವರ ನಿಮ್ಮ ಸೃಜಿಸರ್ಪರಲ್ಲರಂ ।

ನೀವರಿಂದಂತಿರ್ಪವದರಿಂದ ಪಾತಕಂ ನಮಗಿಲ್ಲ ವೋಗಿಂದರಾ ॥ (3)

ಇಂತವರ ವಚನಗಳ ಕೇಳ್ದನು ಭೀತಿಯ ।

ನ್ನಂತು ಬಹುಕಂಪನದೊಳಾಮನೆಯನುಭವತೋ ।

ರಂತೆ ಚಿಂತಾಕಾಂತನಾಗಿ ನೋಡಿದರಭವ ಪರಿವ ಪ್ರಣಾತ್ಮರನುತ ॥

ಶಾಂತರೆಡೆಗೈಕಂದೆನ್ನಿಸೆ ಪರಮಾವೈದುಳ ।

ಮಾಂತವುದು ಘನವೆ ವಿಧುಹಸ್ತಸಂಸ್ಕರಣಾ ।

ಕಾಂತಮತಿವೈದುಳಮಪ್ಪುದು ಸಾಧುಸಂಗರ್ಗ ವೈದಿಮಾರಾಂಮದತ್ತಿ ॥ (4)

ಲತಿನೀಚದನ್ಮಂಗತ್ರವ ಪಾತಕವೆನೆಗೆ ।

ಧೃತಿಗಳ್ ಭವದೀಯಚರಣಾಂನರ್ಗ ಬಂ ।

ತತುಲಪ್ರಾಕೃತಪ್ರಣ್ಯುಫಲವಿಂದರೂಂ ಗೈವ ಪಾಪರಾಶಿಗಳ ಕಡಿಸಿ ॥

ಗತಿಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಬಲಕಂದು ಮುಂ ।

ದತಿಕಯದೊಳೆರಗಿ ಕಡೆದಿಹ ಕಿರಾತನ ನೋಡಿ ।

ಯತಿಗಳೆಲ್ಲರು ಭಯದೊಳರಲಾ ವೆಸೆವೊಂ ನೋಡಿ ಕುರಂ ನುಡಿದನು ॥ (5)

ಇರಲೆಲ್ಲ ಮುನಿಗಳ್ ಪದೇಕಮಂ ನೀಂ ಗೈದು ।

ಪೊರೆವುದೆನಲಾ ವೆಸೆವೊಂ ಪ್ರಕಂಡನೊಳೆಂದ ।

ನಿರಯಗತಿವಿಡಿದ ಕೈರಾತಭವ ಜೋರರು ಕ್ರೂರದುರ್ಮತಿ ಕಿರಣನು ॥

ನಿರತಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಮಧುಪಾನಿ ಕೂದ್ರ ನಿನ ।

ಗೊರವುದೆಂದತಿಶಯಿತಮಾಗಿರಲ್ಕರಿಯ ಬಂ ।

ಧಾರದ ಗೋರಣ ಗೈವೊಡಕ್ಕುಮೆ ದುರಾಚಾರ ಕೂಡದೈದೆಂದ ಕನಲಿ ॥ (6)

ಜ್ಞಾನಿಯ ವಿನೀತ ಕುದ್ಧಾತ್ಮ ಕ ದ್ವಾಪರನಿ ।

ಧಾನಿ ದೃಢಕರ್ಮಾಭಿರತ ಸದಾಸ್ಥಿ ಕ ನೆನಿಪ ।

ನಾ ನರಂ ದ್ವಿಜನಾದೊಡುಪದೇಶ ಯೋಗ್ಯನಹ ದುಶ್ಚೀಲನಾಗಿ ದ್ವಿಜನು ॥

ಜ್ಞಾನಾರ್ಹನು ಬತೆಂದಿರಿಯ ಕೂದನಾದೊಡು ।

ತಾನೆರುಹನಾದುರಾಚಾರ ಗವಿಯಾಡರುಂ ।

ತಾನಿವುದು ಸಮ್ಯಕ್ಕೋಶ್ಚವಿತ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ತಿಳಿವಳೆನಲಾ ಕೂಪ ನುಡಿದನು ॥ (7)

ಮುನಿತಲಕ ನಾಂ ಭವಚ್ಛಿದ್ರ್ಯ ದೃಢಚಿತ್ತದೋಃ |

ಕೆನಿಸುಳಿದು ಮರೆಯೊಕ್ಕರೆನ್ನನುದ್ಧರಗೈವು |

ದನುಚಿತಂ ತಾನಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳು ಸರ್ವಜನ ಸಮದೃಷ್ಟಿವಹಿತರಲ್ಲ |

ಎನಗೊಂದು ಕಾರಣೋದ್ಯೋಗಮಂ ತೋರುವೀ |

ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ ರ್ ನಮ್ಮ ವಶರಾದ ಕತದಿಂದ |

ಸಕುಮತಿಸಿ ತತ್ಪದವ ತೋರುತಿಹರದಿಂದೆ ಕೃಪೆನಿತ್ತು ಕಾಯ್ಯದಿನುತ || (8)

ಕ್ರತುಲಿಹನಮಾನ ಕೃತವಿದ್ಯಾಗಮಿಗಳಾಗ |

ಭೃತಿಯಿತಮೆನಿಸುವ ವಿಪತ್ತಡಸಿದಾಗ ತ |

ನ್ನೃತಿಯವ ಪರರ ನೀಚತೆಯ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳನೇನಿಸಬಾರದಲ್ಲ |

ವಿತತ ಗಹ್ವರ ಘೋರಕ್ಕೇರಾತ ಹಸ್ತದೋಳ |

ಜತೆಯಾಯ್ತು ಸಿಮ್ಮಾಯ್ತು ವಾನುಳನುಳುವವುದು |

ಕ್ಷೀತಿಯಮರ ಮೂರ್ತಿಲಾಭಕ್ಕಧಿಕಮೇನುಂಟು ತಿಳಿದನ್ನ ಪೊರೆವುದುಚಿತಂ || (9)

ಎಂದಮಿತಕೂರತರವಿನಯ ಮಿಶ್ರಿತನುಡಿಗ |

ಳಂದಾವುಳಂದ ಪೇಳ್ವುದ ಕೇಳುತೀ ಋಷಿಗ |

ಳಂದರು ವಸೆಡ್ಡುನೊಡನೆಲೆ ಮಹಾಪುರುಷ ಕೇಳ ಸಮಯಮಂ ತಳವೊಡೆ ||

ಹಂದು ಮುಂದೊಂದೆಯ ಬಾರದಾಳೋಚನೆಯ |

ತಂದು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳೆಲ್ಲ ರಂ ರಕ್ಷಿಸುವ |

ಬಂಧು ನೀನಲ್ಲ ದಿಶ್ಚಿಲ್ಲ ಕೋವಿದರನ್ನರಾರನಲ್ ಮುನಿನುಡಿದನು || (10)

ಜೋರಂಜೆಗಳ್ ವ್ಯಾಘ್ರಬಾಧೆಗಳ್ ವಿಪುಳತರ |

ಘೋರವನರ್ಪಿಸಾಣರಹಿತಸ್ಥಳದೊ |

ಳಾರು ರಕ್ಷಿಸುವರಾಪತ್ಯಾಬಂಧೆಡೆಯಲತಿಕರಾಣದಿಂ ಪೊರೆವೊಡೆ ||

ನೀರದನಿಧಾಂಗನಾ ಕಬರಬೃಂದ ಭಂಗ ನಾ |

ಸಾರುವಸ್ತಿ ಶ್ರವಾಪಹರಣ ಸುರಸತಚರಣ |

ನೀರರಾಘವನಲ್ಲ ದನ್ಯರಾರಂಟಾತನಂ ಸ್ಮರಿಸೆನುತ ತಿಳಿದು || (11)

ಆಪದುದ್ಧಾರಕನನಖಿಲಭೋಧಾರಕನ |

ಶ್ರೀಪದಸ್ಥಲಿಕನ ಶ್ರೀತದನವ್ಯಾಪಕನ |

ಪಾಪನಂಭವಮಾದ ವ್ಯಾಧಿಭಯಾನಂಹಾರ ಹರವಿರಿಂಚೆಪ್ಪ ಮುಖರ |

ರೂಪಿನಿಮದ್ಧರಿಸಿ ಸಂಹರಿಸ ನೆನೆವ ರಘ |

ತಾಪೋಪಹರಣ ನಿಜರಣ ಕರಣಗಾರ |

ದೀಪ ದೀಪ್ತಾಂಗ ರಘುಪುಂಗವನ ಭಜಿಸುವೆ ಜಹುಲ ಕೋದಂಡಧರನ || (12)

ಎನುತಾತ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಗೈಯದೋನುಗ ಮುನಿಪ |

ಮನದೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಾಚಂದ್ರಮನ ಜಾನಿಸ |

ಲ್ಲನುವಾಗಿ ಷಾಹ್ಯವೃತ್ತಿಗಳಳಿದು ಮೂನದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ಕರೆನಿಮಿಡದಿ |

ಸನಕಾದಿಗೇವ್ಯ ಸದ್ಜನವಿನುತನಾಕಾರ |

ವಿನೂದಿದು ಸರ್ವಾತ್ಮ ತತ್ವದೊಳಗೆ ತೊಲಿಲ್ಲ |

ಮನುವಂತೆ ಕಂಡು ಸಚ್ಚರಣವೆಂದೊಡೆ ಹಿಡಿದು ಸುದೈವದೊಡೆ ಸುಖಧರಣಿ || (13)

ನೋಡುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಪರಮಮಂಗಳನಾಗಿ |
ಮೂಡಿದುದು ಮರಣೆಂಬ ಕಬ್ಬವಾ ಮೂರ್ತಿಯೊಂ |
ದಾಡಲೇನಾ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತೆಯನಿತರೊಳಗೆಚ್ಚುತ್ತ ಮುನಿ ವೇಗದಿ ||
ನೋಡಿದಂ ನನುನಗುತ ವಿಪ್ರರಂ ಸಂತಸದ |
ಲೂಡಿಸುವ ಮನವನವರೊಡನೆಂದನೀ ವೃತ್ತಿ |

ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿ ರಘೂತ್ತ ಮನೆ ಕರುಣೋತ್ತಮನೆ ಕಂಡುದಾಂ ಬೇಳ್ವನೆನುತ || 14
ನೆನಪೆಡೆಯೊಳೊಂದು ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯೊಂ ಕಂಡೆ |

ಘನರವೋರಮವಾದ ನಿಷ್ಯನದಿ ಮರಣೆಂಬ |
ಧ್ವನಿಯೊಂದು ಕೇಳ್ವಟ್ಟುದಾಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಕತ್ವದಿಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ||
ಮುನಿಗಳರ ಮತ್ತಿದೇಂ ಕಾಣುವು ಕಾಣ್ಪಡೆದೊ |
ಲಿನಗೊರೆಪುದೆನಲಾಗ ವಿಪ್ರರುಂ ಸಂತಸದಿ |

ವಜ್ರಪೀಠನತನಯಾಗೆಂದರಾ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರವಾಗುತೆ || (15)

ಮುನಿರಾಯ ಕೇಳ್ ಕಬರಗುಪದೇಶಗೈದವುದು |
ಘನರಕವೆಂದರಿತು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂ ನಿನ್ನ |
ಮನದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಖಲಭೂತಸ್ವರೂಪನುಂ ಜಗದಭಿನ್ನತೆಯ ತೋರಿ ||
ಬನದೇಶ ವ್ಯಾಧಗುಪದೇಶ ಗೈಯಲೈಂದು |
ವಿನಯದಿಂ ನೇಮಿಸಿದುದಲ್ಲದಿದು ಪರತ್ವ |
ಸನುಮತಿಸಿ ಮರಣೆಂದು ಕಬರಗಂದೇಳ್ವೆ ಮ್ಮನುಳನುವುದೆ ಲೇಸೆಂದರು || (16)

ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೊಂದದವಂ ನೀಚ |

ಗೋರೆಯ ಪಾಪಾನ್ಯುಕ್ತನವುದಿದು ತಪ್ಪದೆಂ |
ದೊರೆಯಲಾ ವಿಪ್ರರಾ ನುಡಿಯಾನಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿರ್ಭರಾನಂದದಿಂದ ||
ಮರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಕಾಯ್ದುದಿದು ಧರ್ಮವೆಂದರಿತು |
ಕರದಾ ಕಿರಾತನಂ ಬೇಳ್ವ ಮೆನ್ನ ನೀಂ |

ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳ್ವ ಮಂತ್ರವನೀವೆ ಕೊಳ್ಳಲಿದರಿಂದವ್ವುದಖಿಲಮೆನುತ || (17)

ದ್ವಿಜನೋರದ ವಾಣಿಯೊಂ ಕೇಳ ಸಂತಸದಾಳ |
ಗಜರಾವದನುಳಿದು ಪದಪದ್ಯಕಾನತನಾಗಿ |
ಭಜಿಸಿ ಮತ್ತೊರಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದೆಡೆವಿಡೆ ನುತಿಗೈದನತಿಮೋದದಿ ||
ಸುಜನಚಿತ್ತಂ ಮೈರಹಿತ ಮಾಳುದುಡೆತ್ತಿ ನಿಜ |
ಭಜಕರಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೆನಿಸಿ ಭೂಮಂಡಲ |

ಕೃಷಪದವಿಯೊಂ ಕೊಡುವುದೆತ್ತಿ ರವಿಕಿರಕರಗಳಂತೆ ಪೂತಂಗೈವುದು || (18)

ಅತಿನೀಚ ಪಾಪಿ ದುಷ್ಟಾಚಾರ ಗೋಭಕ್ತ |

ಕ್ಷಿತಿಮರಘಾತಕಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕನೆಂದರಿವು |
ದತಿಯಾಭವಾಂಬುಧಿಯದಾಂಟುವರುಪಾಪವೊಂ ದಯೆಗೈಯಲಿಹಪರಗಳ |
ಹಿತವಾಕಾಶದಿಂದಲೆನಗಿ ನಿಜಕರಾಣದಿಂ

ಕಿತವನಂ ಪಾಲಿವನದಾರು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ |

ಹಿತರಲ್ಲ ದುಳಿದಿಂ ಪಹುದೆ ಕೃತಿಗೊಳಿಸಿಡೆಂ ಪಾವನಾಗರ ಪಾಲಕಂ ||

(19)

ಭವದೀಯಾದಿಚ್ಛ್ರವಾತರದಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯು |
 ಭವಮಹಾಂಭೋನಿಧಿಯ ದಾಂಟಿ ದುಷ್ಕೃತ ಪುನ |
 ಭಗವಾನ್ಮದತಿಕಯಿತಕಾದ್ಯನಾದೆಂ ಜೀವಧತನುಮಾನಂಗಳೆಲ್ಲ ||
 ಯಾವತಿಸುತರೆಲ್ಲರಂ ಚರಣಕರ್ಪಿತಗೈದೆ |
 ತವಕದಿಂ ಕಾಕೋದ್ರಾಣ್ಯವೊಡಾನಿರ್ವ |
 ನಪಕಮಿನಿಸುವ ಪಸ್ತುನಿಚಯಂಗೆವೆ ಬೇಡಿದುದನೆಲ್ಲ ವರ್ಪಿಸುವೆನು || (20)

ಗುರುಪಾದವಂದನಂ ತತ್ಸೇವೆ ತಪ್ಪಾಕೃತ್ಯು |
 ಭರಣಮಿಹಪರಮೆರಡನರೆನಿಮಿಬದೊಳಗಿತ್ತು |
 ಪೊರೆದವು ಕೈಯೊಡನೆ ಪರಬೊಮ್ಮನೆಂದೆಯಾಲೊವಗುವುದು ಸಂಪದಗಳು ||
 ಚರಣೋದಕವಕೊಂಡರಬಿಲಸಾತಕರಾಸಿ |
 ಜರಿದಮಂಗಲ ಸುಮಂಗಲಮಪ್ಪುದದೊಂದ |
 ದೊರೆತೆದುದು ಪೂರ್ವಕೃತಸುಕೃತವಿಂದೆನೆಗೆ ಗುರುಸಾನ್ನಿಧ್ಯವದಮಾವೊಡೆ || (21)
 ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಗುರೂತ್ವಮ ರೂಪಿನಿಂ ಸುಳಿದು |
 ಕರಾಣಿಸಿದರಾಕ್ಷಣಂ ಕೈವಲ್ಯ ನಿತ್ಯಸುಖ |
 ಕರತಲಾಮಲಕಮೆಂದೆಂಫದಿದು ಸಿದ್ಧಾಂತಮದರಿಂದ ಗುರುಪದಗಳ ||
 ನಿರತಪೂಜಸವೆಳ್ಳು ಕರುಣವಾತರದಿ ದು |
 ಸ್ತರಮೆನಿಸ ಪಿತೃಕಾಂಬುಧಿಯ ಗೋಪ್ಪದಿಯೆನಲ |
 ತಂದೆ ಮಾರಾತಿಯಂತೆ ಯೆನುತ ನುತಿಗೈಪುತಂ ಮಗುಳೆರಗಿದಂ ವ್ಯಾಧನು || (22)

ಎಂದೊರೆದ ಕಬರನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತ್ತಜ್ಜರಿಯ |
 ಪೊಂದಿ ಮುನಿಪುಂಗವಂ ಬುಟ್ಟಿಗಳೊಡಂ ತೆಂದ |
 ನಿಂದಿದೇವತಿಕಯಂ ಜೋರಂ ಗವಾಕನಂಗೀ ತತ್ಪಬೋಧೆಯೆಲ್ಲ ||
 ಬಂದೊದಗಿತಕಟ ಕಾಸ್ತ್ರಿಯಾವಿಧಿಯವಿಾರ |
 ದಂದದ ವಿರಾಗಮಾಂತಿಹ ಹೃದಯ ಮನಸಿನೊಳ |
 ಗೊಂದಿರುವ ನುಡಿಯ ದಾಟವುಮ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸಿದುದ ನುಡಿದರೆ || (23)
 ಜನನಮಾತಗೆ ರೇತರೋಳಾಂಗಲೀತತ್ಯು |
 ಜನನಮಪ್ಪದೆ ವಿಪ್ರಜಾತ ದುಸ್ಸಂಗಮವ |
 ನನುಕರಣೈದು ಪಾತಿತ್ಯವಾಡಿದನಲ್ಲ ದಿವ ಕೂದ್ರದ್ರಷ್ಟನಲ್ಲ ||
 ಘನತರದ ಪುಣ್ಯಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಪ್ರಬುದಿಂ |
 ಜನಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಮಜ್ಞಾನಬಾಧೆಯ ಬಡಿಸಿ |
 ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವವಲ್ಲ ದುಳಿದರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಕಲಿತಮಾಗುವುದೆ ಮನಕೆ || 24

ಬದ್ಧ ವಸ್ತುವಿಗೆಂವಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನಸಂ |
 ಬದ್ಧವಾಗದು ಕೈಯೆ ಕಣ್ಣ ಮಾಗದೆ ತೆರದೆ ||
 ಕುದ್ಧತಾಚಾರದಿಂದ ಪತಿತನಿಸಿದವನ ಪೊರೆದು ಕಳುವುಪುದುಚಿತವು ||
 ಸಿದ್ಧಂ ಕೃತಾಕ್ಷರದ್ವಯವನುಪದೇಶಗೈ |
 ದುದ್ಧರಿಸವೆಳ್ಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸನ್ನಿಧಿಯ |

ಅದ್ವಿ ಕರ್ತವ್ಯವದೊಳಗಿನ ನಡವುತನಾ ಪ್ರಭಂದೊಲಿದು ||

ವರಮಂತ್ರ ಕರ್ಣ ಪ್ರವೇಶಮಾಗಲ್ ಪಾಪ ।

ಪರಿದು ನಿರ್ವಲಿತಾಂತರಂಗಮಾಗಲ್ಯಾಗ ।

ಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ನಂತನಗೊಂಡು ಗೋಧನಂ ರತ್ನ ಮುಕ್ತಾಫಲಗಳ್ ॥

ಪರಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ಯಥೇಚ್ಛಂತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ।

ಮೆಗೆವ ಶ್ವೇತದುಕೂಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ್ ।

ಗುರುಚರಣಕರ್ಪಿತಾಗೈದು ಕೃತಿಯೆನಿಸಿದನದೇನೆಂಬೆನೆರೆನಿಮಿಷದಿ ॥ (26)

ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನಗಳ್ ನೋವ್ವಗಿಸಿ ।

ವಿನಮಿತಾನಂದದ ವಿವಿಧತರಪಾಪಗಳ್ ।

ವನಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದಮಯ ನಾದಿನೆನುತ ಬೇಳಲ್ ಕಬರನು ॥

ಮುನಿಗಳ್ಚ್ಛರಿಗೊಂಡು ಸಲ್ಲಾಪಗೈದರಿವ ।

ಗಿನಿತೊಮ್ಮೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಂದೊದಗಿ ಹುಂಭಕ್ತಿ ।

ಜನಿಸಿದುದು ಪೂರ್ವಸುಕೃತದ ಪಾಕಮಲ್ಲದಿಮ ಚಿರಕಾಲಕಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (27)

ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಮಾಡನಾಡುತ ಹರುಷ ।

ದಿಂದಲವನಿತ್ತ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ।

ಮುಂದಕ್ಕೈದಲ್ ಹಿಮಾಜಲದತ್ತ ಸಾರಲವರಿತ್ತ ವ್ಯಾಧಾಗ್ರೇಷನು ॥

ಎಂದಿದ್ ವೇದಮಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಕರಚಾಪಗಳ್ ।

ಪೀಡಕಂ ಬಿಸುಟು ನದಿಯೊಳ್ ಮಿಂದು ವೈರಾಗ್ಯ ।

ದಿಂದ ಪಲ್ಲವಧಾರಿಯಾಗಿ ಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನು ॥ (28)

ಸುರುಚಿರಸ್ಥಾನಮಂ ಕಂಡೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂ ।

ಧಾರಣಪಥಮಂಗೈದ ಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯಾ ।

ಕರದಲ್ಲ ದೀತಾಣವಿಂದೇಳದೊಮ್ಮೆ ನದೊಳಾನಿರ್ದೇನೆಂದೆನುತ್ತ ॥

ಧರಿಸಿ ಧೃತಿಯಂ ತದೇಕಾಯತ್ತಚಿತ್ತದೊಳ್ ।

ಸಿರಿಯರಸನೆಂಭಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಮುನಿವರನಿತ್ತ ।

ಪರಮಮಂತ್ರನ ಜಪಿಸುತಿವ್ವ ಬೆರತಂ ಪೊವ್ವದಾನಂದನಿಧಿಯ ಸಾರ್ಧ ॥ (29)

ಧರಿಸಿ ಮಾರುತನ ಹೃದ್ವೇಷದೊಳ್ ಬಾಹ್ಯಮಂ ।

ಸ್ಥಿರಿಸವೆ ಚಿತ್ತನುಗ್ರಹ್ಯಮುನಿಂದ್ರಿಯ ಗ ।

ಳೆರಕವಿಲ್ಲದೆ ಜಪಿಸದಂ ಮಹಾಮಂತ್ರಮನ್ನಾದಿಮಿನಿತಿಲ್ಲದೆ ।

ಹರಣನುಬಮಂ ನೋಡೆ ಫಲಮೂಲ ಪರ್ಣದಲ ।

ಮರುತನಾಹಾರದಿಂ ಕೆಲಕಾಲಮಾ ಪರಿಯಾ ।

ಲಿರುತ್ತಿರುತ ಹಲಕಾಲ ನಿತ್ಯೋಪವಾಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡನಾ ಲುಚ್ಛನು ॥ (30)

ಇಂಕು ತಪದಿಂದಾತನಿರುತ್ತಿರಲ್ ಸತಿಸುತರ್ ।

ಕಾಂತನಾಗಮನಮಂ ನೋಡಿ ಬರೆ ಕಡೆಯಲ ।

ತ್ಯಂತನಂಕಜದಿಂದ ಪ್ರಿಯಬಂಧುಗಳ್ ಕೂಡಿ ವಿಪಿನದೊಳ್ ತೊಳಲುತ್ತರಿಸಿ ।

ಜಿಂತಿಸುತ ಕಾಣದಾವೆಡೆಯೊಳಂ ದುಮ್ಮಾನೆ ।

ಪೊಂತು ಮಿಡುಕುತ ಭರಲ್ ಶ್ವಪಲಿನಿಯುರುತಜದಿ ।

ಮುಂತೆ ಕಂಗಳ್ ಮುಗಿದು ಮುನಿನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ರಗ್ಗವನೊಂ ಕಂಠಿಯೆ ॥ (31)

ಕುರುಪಿಡಿದು ನಾಥನಹುದೆನುತ ಪೊರೆಗೈತಂದು |
 ಕರದರತಿವಿನಯದಿಂ ನುತಿಗೈದು ನುಡಿಯದಿರ |
 ಲರಸಿ ಸುತ ಮಿತ್ರಾದಿಗಳ್ ಕೆಲದಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮೂದಲಿಸಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ||
 ಅರೆಗೊರಡಿನಂತಲಾಗದುಲಿಯದೆ ಕಂಗಳಂ |
 ತೆರೆಯದಿರಲಹುದಲ ಮೆನುತ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಯಾಕ್ತಿಗಳೊಳ್ಚ್ಚ ರಂಗೊಳನುವೊಡುವೆಯಗಳ್ ಮಾಳ್ವರೊಲಿದು ||
 [(32)]

ತದಮನಾಚರಿಸುವುದು ಭೂದಿವಿಜಕ್ಷತಿ,ಯಾರ್ |
 ತಪಿಸುವದಯೋಗ್ಯಜಾತಿಕ ನಿನ್ನಗದೆಲಿ ಯದು |
 ವಿಪರೀತಕರಬುದ್ಧಿ ಕರಗತನುಭೋಗಂಗಳೊಳುದು ಕೃಪಣನ ತೆರದೊಳು ||
 ತಪಿಸುತಿಹೆ ದಾಪಿಧ್ಯವ ಡೆಸಿದವಗಂ ಪುಣ್ಯ |
 ವಿಪ್ರಳತೀರ್ಥಂಗಳ್ ನಿಜೇವಣಂ ಸುಖಕಾಃಗ |
 ವಿಪ್ರಳೋಕನಿಗಾತನಿದ್ವಲಿ ಫಲಿಸುವದನೇಕನುಕೃತಂಗಳೊಲಿದು ||
 [(33)]

ಜೋರಕರ್ಮಂ ಬೇಂಟಿಯಿಂದೆಮ್ಮ ಜೀವನಂ |
 ತೋರದೀ ಪು ಕಬರಕುಲದೊಳಲಿ ಯು ದಯಾ |
 ದೂರ ಕೈರಾತರೊಳ್ ಸನ್ಮನಮಾನಂಗಳನುಚಿತಂ ಪುಲ್ಕಸರೊಳು ||
 ಆರೈಯ ಯಾರನರೊಳಂ ಸ್ನೇಹಕದರಿಗಳ್ |
 ನಾರಭೋಗಂಗಂಡುಡಿಲ್ಲ ಮಿದು ಪೊಸತೆನುತ |
 ವೀರರಗಳ್ಡಬಲದೊಳು ಪರಿಯ ಮೂದಲೆಗಳಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು ||
 [(34)]

ನುರರು ಮುನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಪಿತೃದೇವ |
 ರರಸುವರು ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಮಂ ಬಯಸುತಿದನುಳಿಯ |
 ನಿರವಲಂಬನದಿಂದ ಧರ್ಮ ಫಲಿಸದು ಪರಂ ಕೈಸಾರದೇವೆನುತಲಿ ||
 ಅರಿದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ರೇತುತರು ಬೋಧಿಸುವ |
 ಪರಿಮಿಡು ಸತಿವೈತ್ರ ಪಿತೃ ಬಾಂಧವಜನರ |
 ಹರುಮೋಳನಾತ್ಮ ಸುಖಭೋಗಂಗಳಂ ತ್ಯಜಿಸಲಿದು ಸಮಯಮಲ್ಲಿದರು ||
 [(35)]

ಆವವಿಧದಿಂದರಿಪಲಾ ಚಿತ್ರ ಪರತರಕೆ |
 ಪಾವನಿತಮೊಳಗಂಟಿ ಮಗುಳಿ ಪೊಸನೂಸದಿರೆ |
 ಜೀವನಿತನೆಂದರಿದು ಬಂಧುಜನರತಿಗೆ ಲಕಗಳೊಳ್ ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು ||
 ಆವನೀಪರಿಗೈದ ನಾನಿಂದ ವಂಚನೆಗೆ |
 ತಾವಾರೆ ಭ್ರಮೆಯೊಪ್ಪಿದಿಗುತ್ತು ಕೆಡಿಸಿದನ |
 ದಾವ ಪುಣ್ಯತ್ಯನೋ ಜೋರಬಾಧಾಹರಣ್ಯಯಲೀ ಪರಿಯೊರಿದನು ||
 [(36)]

ಕುತಕಮಂತ್ರಾದಿಗಳಿತ್ತು ಬರದೊಳ್ ಮರನೆ |
 ಜತೆಗೈದು ಕುಲವಪೋಗಾಡಿ ಪರಸುಬನೆನ್ನು |
 ವಚನವ ತೋರಿ ಭೋಗವ ತೂಂ ಧರ್ಮನಕ ತೆರಗೈದ ನಿಂದಾವನೊ ||
 ಜತೆಯಾದ ಮೃತ್ಯುಸ್ಥಮಂ ಬಿಟ್ಟು ತಿರುವದರ |
 ಯತನಗೈದಂತಾಯ್ ನಿಜಕುಲೋತ್ತಮನುಳಿಯ |
 ಗತಿಯಹುದೆ ಮೂರ್ಖತೆಯನುಳಿದು ಸುಖದಿಂ ಭಾಳುವನು ಬಯಸು ಮತೆವಿಡಿದು ||
 [(37)]

ನಿರಾತ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗೇ ದುರಾಚಾರರತನೆನಿಪ |
 ಗುರು ನೀಚಕುಪಿತ ನಿಜ ಕುಲಧರ್ಮವಾಳದಾತ |
 ಗೆರಗುವವೆ ಕಾಭಗವನೋಗ್ಯದೊಡವು ತಪ್ಪಲೋಹಸ್ಥ ಬೀಡವಂತೆ ||
 ನೆರೆ ಪೋಳೆಯಲಮ್ಮ ವೀ ಮೂರ್ಖಗಂ ಸಗ್ಗಮೇಂ |
 ದೊರವುದೆ ನಿರರ್ಥವಾದೊಗ್ಗಿ ಫಲವೇನರಸ |
 ಕರಕರಂ ನೋಡು ಸುಖ ಮೂಡೆನುತ ಬಹುವಿಧದಿ ಬೇಳ್ವೆ ರಡಬಲದೊಳೊಡನೆ ||
 [(38)

ರಾಮನಾಮೋಕ್ಷರದಲೆರಕಮಾಗಿಹ ಚಿತ್ತ |
 ಭ್ರಾಮಕದ ನುಡಿಯ ಮೆಚ್ಚುವುದೆ ಪರಮಾನಂದ |
 ಭೂಮಿಯು ವೆಕ್ಕಗದು ಸುಖದೊಳುಕ ನಿರ್ಮಲತಕರಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆರಗುಮೆ ||
 ಈ ಮಹಾ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ನೀ ದುಟ್ಟಜನ ಸಂಸರ್ಗ |
 ಭ್ರಾಮಕಕ್ಕಲುಗುವನೆ ಬಂದೆ ಸಂಕಟಗೊಂಡ |
 ರೇಮ್ಮನೆಗೆ ಪೋಗುವೆನುತಲವರೊಳಗೊರ್ವ ವೃದ್ಧಕಬರಂ ನುಡಿದನು || (39)

ಪರದೊಳೆರಗಿಹ ಚಿತ್ತ ತಿರುಗಲಮ್ಮದು ದೋಷ |
 ವಿರುವದೆವಗಿಂನಿಂದಲಾತ್ಮ ಸುಖದಿಂದಾತ |
 ನಿರಲಿತ್ತಲಾವು ಪೋದವೆನೆಂದು ವೃದ್ಧರ್ ನಡೆಯಲವನ ನತಿಸುತರೆಲ್ಲರು ||
 ತಿರುಗಿದರ್ ನಿಜಕುಲವ ಬೈವುತ್ತಲಿವನಿತ್ತ |
 ನಿರತಿಯ ತಪದಿಂದಲಿರೆ ಸರ್ವಭೂತಗಳ್ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನೆನಗುತ್ತೈದಿದ ಪರಿಯನೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ತಪದ ಸಿರಿಯ || (40)

ಧರಣಿ ಜಲ ಮರುತಹುತಭಾಗ್ಯಭಗಳಂ ತಪದ |
 ಭರಕಂಜ ನಿಜವೃತ್ತಿಗಳನುಳಿದು ಪೂರ್ವದಂ |
 ತುರುತರನಿಜಸ್ತುತಿಯ ನನುಕರಿಸಿ ಸೇರಿಸಲಾ ದುಡಾ ಬಸ ನಿಮಿಷದಿ |
 ವರಚೈತ ರಥ ನಂದನವನುಧಿಕ್ಕೈತಿಗೈದು |
 ಪರಮಭತಕುಸುಮ ಏಡೈತುಗಳೊಂದೇಬಾರಿ |
 ಎರಕಮಾಡಂತೆ ಅದುದತಿಯವನೇಂ ಬೇಳ್ವೆನುರುತರತಪೋಮಹಿಮೆಯ || (41)

ಮರನೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪತರುಗಳತೆರದಿ ಫಲವುಟ್ಟು |
 ಭರಿತದಿಂ ಪರಮಭನುತಾರಾರು ಬೇಡಿದುದ |
 ಕರೆದೀವುತಿರೆ ಸೂರ್ಯಾಕ್ರತುಭುಜನಿರ್ಜತಾಪಗಳನುಳಿದು ಜೀವತತಿಯ ||
 ಪೂರೈವುಕ್ತಬರಲದಕ ದೋಷಮಂ ಬಿಟ್ಟಮೃತ |
 ಪರಯಾಗಲರಿತು ಮಾರುತ ಮೃದುಲತರಮೆನಿಸು |
 ತಿರೆ ಮಧುರತರ ವಾಕ್ಸೊಬನೆಗೈದಲಾಮಹದಚ್ಚ ರಿಯೆನಲ್ ಭೂತಳಕ್ಕೆ || (42)

ಒಲಿದು ಪದ್ಮಾಸನವ ಚಲಿಸದಂತಿರೆ ಪಕ್ಷಿ |
 ಕುಲಮೆಲ್ಲ ಮಸ್ತಕದಿ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಕೈಮಿರೇಟ |
 ಕುಲಜಂತುಗಳು ಕರೀರಾಕ್ರಯದಿ ಮಾಂಸಮಂ ತಿನಾತಲಿರೆ ಪರದೊಳುಟ್ಟು ||
 ಜಲುವ ದಿಟ್ಟಿಯು ಮಗುಳದಿರೆ ಸ್ಥೂಣಾವೆಂಬಂತೆ |
 ಜಲಜಾಕ್ಷರಾಮಪುರಷಧಿನಾಥನಂ ಭಜನು |
 ಪಲಭುತದಿರವ ಸಭಿವರ್ಣಿ ಸುಮಾರ್ಗಗಳವು ವ್ಯಾಳಾಚ್ಛುಗಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ || (43)

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮಾಧ್ಯನೇಕ ಋಷಿಗಳನ್ನೈದಿ ಮೌನದಿಂ |
 ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠೆಯೊಳ್ದ ತಾಪಸಕುಲೋತ್ತಮಗೆ |
 ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಧಿಗತವರಗಳಂ ಖಾಲಿಸುತ ಬೆಸುಟ್ಟರತಿಯೋದದಿಂ ||

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಕಾಂತಮಾಗಿ ತರುಮೂಲದೊಳ್ |
 ಧರಿಸಿ ವಲ್ಕಲಮಾಜಿನವಸ್ತ್ರಂ ಕುಶಾನದಿ |
 ಗುರು ಬೇಳ್ ರೀತಿಯೊಳ್ ತಾರಕವ ಜಪಿಸುತಂ ರಾಘವಾರ್ಪಿತಚಿತ್ತದಿ ||
 ಧರಿಸಿ ತಾಳಂಗಳಂ ಏಂಜೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾರು |
 ತರತಾಪಮಂ ನೀಗಿ ತಪಿಸುತಿಕ ತಾಪಸನೆ |
 ಪರಾರ್ಥಗಳ್ ದಿವ್ಯಸಾಸರವೊಂದು ನಿಮಿಷದಂತಾದುದೇನೆಂಬೆ ಪರಿಯಾ || (1)

ಅನ್ನೋದಕಂಗಳಂ ತೃಜಿಸಿರುವ ನತಿತಪಿವ |
 ಬನ್ನಮಂ ಕಂಡಖಲದೇವತೆಗಳಗೆ ಭೀತಿ |
 ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟದುದು ಸ್ವರ್ಗಾನೇಕೇನಹುದೊ ವಿಪರೀತಮಂದೆನುತ್ತ ||
 ಬಿನ್ನಮಾನಸದಿಂದ ಸೆರೆಬಿಲ್ಲರುಂ ಮಘವ |
 ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನೈದಿ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮುನಿವೃತ್ತ |
 ವೆನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಸುರಪ ಚಿಂತಿಸಿ ವನದೊಳಾಲೋಚನಂಗೆದನು || (2)

ಅವ ಪರಿಯಿಂದಾದರೀ ತಪವ ಕೆಡಿಸದಿರೆ |
 ದೇವಾಪಿಗಾರವಂ ಪೋಪುದೆನುತಂ ಗಾನ |
 ಕೋವಿದರ ಗಾಂಧರ್ವರೆಂಬಾಧ್ಯನೇಕಸುರನಾಯಕೇನಿಜಯವೆನ್ನು ||
 ಕಾವಂ ಬನಂತ ತಂಗಾಳ ಸಸಿಯಾರ್ ನಿಖಿಲ |
 ದೇವರ್ಕಳಿಲ್ಲರಂ ಕರೆದೊರೆದ ಜೋರಪ್ಪ |
 ಭಾವವಗ್ಗುಳಕೆಯಂ ಲಾಳತಗೊಳನು ವೊಡುಮಾಯಗಳಂ ವಿನಯದಿಂದ || (3)

ನೆಲದೊಳಗೆ ವಿಜಯನಾಮಕ ಜೋರ ತಪದಿಂದ |
 ಗಲಖಿಲಲೋಕಗಳ ಧೃತಿಯಿಂದೆ ಕುಬ್ಜರ್ಪ |
 ಬಲತಪದ ಕಾಕಿನಿಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳ್ ನಡುಗುತಿವೆ ಭೀತಿಗೊಂಡು ||
 ಪಲವುಮಾಯಗಳಂದಲಾ ತಪೋವಿಘ್ನಮಂ |
 ಸುಲಭದಿಗೈದು ಕಲ್ಯಾಣಮಪ್ಪಂದದಿಂ |
 ಕಲನೈಗೈವೇಳ್ಳುತ ಸುರನಾಥ ನೇಮಿಸಲ್ ದೇವತೆಗಳೈತಂದರಾ || (4)

ಮೇನುಕಿತಿಲೋತ್ತಮಸುಕೇಶಿಯೂರ್ವಶಿರಂಭೆ |
 ಮಾನಿನೀಮಣಿಜಂದ್ರರೇಖೆಯಾ ಮದಾಲಸೆಯಾ |
 ಮಾನನವ್ರಂವರಿಯನಿಧಿಜಂದ್ರವದನಾಪ್ರಮುಖ ವಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರೊಲ್ಲ ||
 ಗಿನಕೋವಿದಕಲಾಕುಳಗಾಂಧರ್ವತತಿ |
 ಸೂನಾಸ್ತ್ರ ಮರುತಮಾಧವರೊಳೊಡವೆರದಾಗ |
 ಸೂನಂದದಿಂ ಧರಾತಳಕೆಳದರೇನೆಂಬೆ ಮೂಲೋಕ ವೋಹಪಂತೆ || (5)

ಸುರಪನೃಪಕೆಯಿಂದ ಧರಗಿಳಿದು ದೇವತೆಗೆ ।
 ಛಾರುತರದ ಮೋಹನಾಕೃತಿಗೈದು ಕಲ್ಪರಗೆ ।
 ಛರಳುವಂದದಿ ಜಗನ್ನೋಹನಂಗಳ ರಚಿಸುತಾ ಬನದ ಕೆಲಕೆ ಸಾರ್ಧಾ ॥
 ಪರಮಪಾವನನುನಿ ಯತಿಘೋರತಪದೊಳುಹ ।
 ನಿರಿಗೆಯಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಪ್ರತಾಪಕಗಳ ।
 ವಿರಚಿಸಲ್ಕೊರ್ವರೊರ್ವರ ಮುಖವ ನೋಡುತ್ತಲಾಳೋಚನಂಗೈದರಾ ॥ (6)

ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಮರುಳ್ಳೊಳುವಂದದಾಕಾರ ।
 ಗೂಡಿ ಪಾಡುತ ನೃತ್ಯಗೈವತ್ತ ಬನದಿ ನುಳು ।
 ವಾಡುತ್ತಲಾ ಬನದ ವೈಭವವ ನೋಡುತ್ತಲಾಕ್ಷ ಯಾಗೊಳುತ ಮನದಿ ॥
 ಊಡುತಮೃತೋಪಮತಫಲಗಳಂ ಕಾಸುಮಗಳ ।
 ನೂಡಿ ಮಧುಪಾನದಿಂ ನುಲೇರಿ ಮೈಮರೆದ ।
 ರಾಡಲಿನೊಪನಲ್ಕೊಗಿ ತಾನೊಪದಂತಾದ ವೈಭವದೊಳೊಯ ॥ (7)

ಇನಿತು ಮಾಯೋಪಮಾನಗಳನಗಿ ತಪದಿಂದ ।
 ಮಾನಿಯವಂಚಿಸಲೆಂದು ಬಂದ ದೇವಾದಿಗಳ ।
 ಮನದಿರವ ನೋಡಿ ರಾಘವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ನಿಜಮಾಯೆಯನ್ನು ನೆಗಳ ॥
 ವನಜಭವಹರ ವಿಧುಗಳ ಪಿಡಿದು ಗುಣಮೂರ ।
 ನನುಕರಿಸಿ ಬಹುಯೋಗಿ ಸಂಭೂತರೆಂದೆನಿಸಿ ।
 ಬಿನದದಿಂ ನವನೈಸುವಮಾಯೆಗೇಂ ಗಣನಿ ಮೋಹಪ್ರದ ದೇವತೆಯಾ ॥ (8)

ಆ ಘನಂ ರಾಘವಾತ್ಮತೆಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ।
 ತೇವೇಳ್ವ ತರು ತರುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಘವನ ।
 ಪಾವನಾಕೃತಿ ಜಗನ್ನೋಹನಾಕೃತಿಯನಿಸಿ ತೋರಲಪ್ಪರಸೆಯರಿಂಗಿ ॥
 ಭಾವಭವನಾಹದೊಳ್ ಮುಗಿದರು ಮೂರ್ತಿಯಲ ।
 ತೀವಾನುರಾಗಮುಂ ಬಂದುಬರೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ।
 ಯಾ ವಧುಗಳಗುಡಿಸಲಾದುದು ಪರಸ್ಪರ ಭ್ರಾಂತಿ ಮಗುಳೇನೆಂಬಿನಾ ॥ (9)

ಜಿತಮದನಗ್ನಿತವದನ ಕುಭರದನ ಸೌವರ್ಣ ।
 ವಿತತಕೋದಂಡನತ್ಯಾಂಡದೋದಂಡ ನಂ ।
 ಭೃತದಿವ್ಯ ಜೇಲವನಮಾಲಾ ವಿರಾಜಿತ ಸುವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ರಾತ್ರಿಯಾ ॥
 ಪತಿ ಯಾಪಾಪತಿ ರತ್ನಪತ್ರಿಯರಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ।
 ಸತಿಯರತಿವೋಹ ದುಸ್ಸಹನೇಹದಿಂದೈದಿ ।
 ಕ್ಷಿತಿಜಾಪತಿಯನಪ್ಪಲನುಗೈದು ತರುತರುನಿಕುಂಭಪ್ರಂಜಗಳರನಲು ॥ (10)

ಇದೆ ರಾಮಾನುತ ಬಯಲನ್ನಪ್ಪಲೋರ್ವ ದಾ ।
 ರದೆ ರಾಮನೊಂದಪ್ಪಲಿಳಿಸಿ ಪಾರಲೋರ್ವ ।
 ಬದಿಯೊಳುಹನೊಂದರಸಿ ತಕ್ಕೈಸಲೋರ್ವ ಯಾಗಸವನಚೆಯಿಂದಲಿ ॥
 ಇದಿರಾಗಿ ಪಾರ್ವದಲಿ ಪಿಂಡಿಡಿಯ ದೂರದೊಳ್ ।
 ಚದುರಿಂದ ಮೋಹನಾಕೃತಿ ವಿಸ್ವರೂಪಂತು ।
 ನುದತಿಯರ ಕಂಗಳಿಗೆ ತೋರಲಿಡಿಯಾಡಿದರದೇನೆಂಬಿ ಕೌತುಕವನು ॥ (11)

ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದತೆರದಿ ಕಾಣ್ಬಡದ ರೀತಿಯೊಳು |
 ಮೈಗೆ ಮೈಯಂಟದಂತನುರಾಗದಿಂ ತಮ್ಮ |
 ಕೈಗೆ ಕೈಗಳ ಪಿಡಿವುತೊರ್ವರೊರ್ವರಪ್ಪಿ ಬನದಿ ಧಾವತಿಗೊಳ್ಳುತೆ ||
 ಸುಯ್ಯಂಪ ಬೀರುತೆಡೆಯಾಡುತೆ ಸುರುಸುರಿಸುತೆ |
 ಸೈಗಮಂತಪ್ರಚಾರಣವಿಡಿಯದವ್ಯಳುಸಿ |
 ಭೋಗೇಜ್ಜೈಗೈವ ಮುಕ್ತಿಯಿರವನೀಂ ವೇಳ್ವೆ ಭ್ರಮಿಗಳುಪಮಿತಿಯಾದುದು ||

[(12)]

ಅರಸಿಕೊಳಲುಪವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಂ ಕಾಣ |
 ದುರುತರದ ಸಂಕಟದಿ ಕುಳ್ಳುದು ಕಂಗಳಾಗ |
 ಛರೆಮಾಗಿದು ನೋಡುತಿರಲೊಳಗೆ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ತೋರೆ ಮನನಿಂದಲಪ್ಪಿ |
 ಪರಮೋತ್ಸವದಿ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ ಕಳೆಪರ |
 ಚ್ಚುರಿಚಯ ಸನಕಾದಿಮೌನಿಗಳ ಜಾನಕಂ |
 ನಿರಾಗೆಗೊಡೀಚರಣ ನಾರಿಯರಿಗಳವಟ್ಟುಜೀಂ ಸುಕೃತಫಲಮದಲಿ || (13)
 ಬಲುತರೋಪಾಯಗಳನೆನಗಿ ಕೊನೆಗಾಣವಿರೆ |
 ಲಾಲಿತಾಂತರಂಗದಿಂದಖಲದೇವರ್ಕಳುಂ |
 ಗೆಲಸಾಧ್ಯವೆನುತ್ತ ತಮ್ಮೊಳೊಳಿಚಿಸುತ ಮನಿಕಾಪ ಬವ್ವದೆನುತ ||
 ತೊಲತೊಲ ಬನದಿಂದ ಸುರಸನೆಡೆಗೈದಿ ನಿಜ |
 ಪೊಲಬ ಬಿನ್ನವಗೈಯಲತಿ ಭೀತಿಯಿಂದಿದ್ರ |
 ನಲಘಮತಿ ಗೀದ್ವತಿಗೆ ತಿಳುಪಲರಿತಂತೆಂದ ಮುಂತವ್ವ ಕಡ್ಡಗಳನು || (14)

ಈತನುರೂಪದಿಂದ ದೇವರ್ಕಳಿಗೆ ಭೀತಿ |
 ಜಾತಮಾದವುದೆಂಬ ಭಯವನುಳ ಕಚಿಯರನ |
 ನೀತ ರಾಮಾಯಾಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯಕರ್ತನಹ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕುಭನಾಮದಿ ||
 ಈತ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಹ ಸರ್ವಜನರಂ ಪೊರೆಯ |
 ದಾತನಹ ನಿದಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ಮೆನುತೊರೆದ |
 ಮಾತಿನಿಂದಿದ್ರ ಚಿಂತೆಯನುಳುದು ಸುಖವಿದನಿತ್ತಲಾದುದ ವೇಳ್ವೆನು || (15)
 ಅಂತರಾಯವನೆನಗಪ್ಪಿತಂದ ದಿವಿಪದರ |
 ಸಂತೆಯಂ ಭ್ರಮೆಗೊಳುಸಿ ಕಳಪಿ ರಘುನಾಯಕಂ |
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದ್ರದನೆನಿವ್ವ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆಯಲೆಂದನುಗ್ರಹದಿಂದಲಿ ||
 ಕುಂತಿರ್ವ ಮುನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಕಮಾಕಕೇಲಾದಿ |
 ಸಂತೆ ಯುಪಟಳಮಿಲ್ಲ ದಿವ್ಯಂತೆ ವರ್ಷಿಕ |
 ಮಂ ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನೇನೆಂಬಿ ಕರಣಜನರಕ್ಷ ಕರಣಾಕೃತಿಯನು || (16)

ಬಸಿಲುಗಾಳಯಾ ಮಳೆಗಳೆನಗ ಕ್ರಿಮಿಕೇಟಗಳ |
 ಕಸಿಲ್ಲದಾ ವೃತ್ತದೊಳಗೆ ಮನಿಪತಿ ತಪವ |
 ನೆನಗಿದಂ ಬಲಯಾಗಂ ಮನ್ಯಂತರಸಹಸ್ರಮೇನೊಂದನೆಯಾದಂತೆ ||
 ಪೊನಬಗೆಯ ವರ್ಣನುವರಾಗಳವು ಗೌರವುಗಾಗಿ |
 ಕಶಿರವಿಗಳೇಕತಾಣದೊಳುಟ್ಟು ಮಾರುತನ |
 ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಾಪ್ಯುತವನುಂಡು ಸುಖದಿಂದಲಿರುತಿರ್ದನು || (17)

ಹಿಮಶೃಂಗಕ್ಕುದಿದ ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮುನಿಗಳೂಂ ।
 ಒಮಲ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೊಡವೆರದೊಂದುದಿನ ಬರುತ ।
 ಸುಮನಸೋದ್ರಾನ್ತರೇಮೃದಿ ಯನಿವ ನಂದನವ ಕಂಡೊ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಲಿ ॥
 ತಮತಮಗೆ ಸಂತಸಂಗೊಳುತ ಚನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ।
 ಕ್ರಮನಿವಾರಣಗೈದು ಕುಳ್ಳುರ್ದರತಿಮುದದಿ ।
 ಕ್ರಮದೊಳೊಂದೊಂದು ಮರದೆಡೆಯ ನಿಜನಿಲಯಕಂ ಹರುಷಮಿಮ್ಮಿಡಿ
 [ಯೆಂಬೊಲಾ ॥ (18)

ಅನಿತರೊಳು ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯಮಂ ।
 ಜನರಿಗೆ ಕಾಣ್ಬಿಡಿಸಲೆಂದು ಮನದೊಳ್ತಂದು ।
 ಮುನಿಗಳಹ ತಾಣಮಂ ದಿವ್ಯಭವನೋಪಮಿತಗೈದಖಿಳವಸ್ತುಗಳನು ॥
 ಕನಕಪುಷ್ಪಗಳು ಕದಳಪರ್ಣಿ ಸಂತೋಷ ।
 ಜನಕ ಮಧುಮಾಲಫಲಶಾಖಾದಿಗಳನೆಲ್ಲ ।
 ಬನದೊಳಗೆ ನಿಮಿಷದೊಳು ಯತಿಗುಡಿರೊಳ್ ತೋರುವಂತೆನಗಿದಂ ಕೈಯೊಳು ॥ (19)
 ಗುಡೆಬೀರಕಾದಿನಾನಾ ವಸ್ತುಸಂಜಯಗ ।
 ಲೋಡನಂಗರಾಗದಿಂ ಸುಸ್ವಾದುತ್ಪಲಗ ।
 ಲೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ತಾಂಬೂಲಯೇಲಾಲವಂಗಾದಿಸಾಮಗ್ರಿಗಳನು ನೋಡಿ ।
 ಕಡುವಿಸ್ತೆಯಂಬಟ್ಟು ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ।
 ತಡೆಯದೆನಗುತ ಪಾಕವಂ ಮಾಡಿ ದೇವತತಿ ।
 ಗೊಡನಿತ್ತು ಭೋಜನಗೈದು ಕರಪಾದಗಳ ತೊಳೆದರಾನಂದದಿಂದ ॥ (20)

ಕುಡ್ವಚಮನಗಳಂ ಮಾಡಿಕುಳ್ಳುರ್ದರ ನಿಜ ।
 ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೊಡಿಸುತಮಿತಾತಾಣ ಮಿನಿತರ ಪ್ರ ।
 ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುದಿದೇನು ಚಿತ್ರಮಂದಿರೋರ್ಪರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತಿರಲು ॥
 ಮುದ್ದಿಡೆಕ್ಕಿದಲಿನ ವಾರಾಣಸಿಯ ಋಷಿನಿವಹ ।
 ಮೆದ್ದುಸಾಯಾಹ್ನಕಾತ್ರೆಯೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಹರು ।
 ಬೋಧ್ಧತಿಯರಲ್ಲ ರಲ್ಲ ನಿವ್ರಾವಕತೆಯಾದರದನೇನೆಂಬಿನು ॥ (21)
 ಮರದೊರಗಲಾಕ್ಷಣಮಗುಂಧನಿದ್ದಿಯು ತೊಡರೆ ।
 ಲರಿಯದೊಂದನು ಸುಖದೊಳುರಾವನಿತರೊಳ್ ಸ್ವಪ್ನ ।
 ಕರಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿದುದದೇನೆರಡನೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೊಂದದಿ ॥
 ತುದೀವಣಂಗಳಂ ನಿರ್ವಮತೆಯಿಂ ತಪವ ।
 ವಿರಚಿಸುವ ಪ್ರರುಷನೋರ್ವಂ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂ ।

ತಿರಲಸಿ ಜರ್ವಾಪಶಿಟ್ಟದಿಂದಾತನಂ ಕಂಡರಾನಂದದಿಂದ ॥ (22)

ಪ್ರಹಪಾಕವಿಡಿದ ಪೊಂಬಣ್ಣ ದಂದದ ಕಾಂತಿ ।
 ಛೇದಿಸಿದ ದೇಹದಿಂ ಪದ್ಮಾಸನದಿ ಕುಳಿತು ।
 ಕುಟಲಮುಳದನವರತಮೇಕಾಗಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸೀತಾಸಹಿತ ಮೂರ್ತಿಯಾ ॥
 ಪ್ರಹಗೊಳುಸುತಸ್ಸಾಮಗಳ ಬೆಸುತನವರತ ।
 ಶ್ರುತಿತ್ಯದಿತರಭಾವಂಗಳಂ ಕರಣಂಗೆ ।
 ಇವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗ ಬಂಡದಿಂದಿರೆ ತೋರ್ಪದಾ ಮಾಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ॥ (23)

ನರಸಿಂಹದ ಪೀಠದೊಳ್ ಮಿರುಂಟು ಸಿಂಹಾಸನದಿ |

ಧರಣಿಸುತೆ ಯೆಡವಂಕದೊಡೆಯೊಳ್ ಪಿರೆ ನೆಗೆಯ |

ಬೆರೆದಿದುಮುಖದಿದು ದಾರಾಂಗನೊಪ್ಪಿರಲ್ ವಿರಾಸನವನು ಬಲಿದು ||

ಮರುತನುತ ಏದವಿಡಿದಿರೆ ಧನುರ್ಧರನಾಗಿ |

ಸುರುಚಿರವ್ಯನದಿಂ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸೇವಿಸಿರೆ |

ಭರತ ಮುತ್ತಿನ ಕೊಡೆಯ ಪಿಡಿದಿರಲ್ ಕತ್ತುಫ್ಣೆ ಚಾಮರವನಾಂತೆನಿದಿರೆ || (24)

ವೃಷಗೇಷದಾನವಾಧಿರಿವರ್ ತರದಿ |

ನವವೇತ್ರಗಳ ಪಿಡಿದು ಬಿರುದನುಘ್ನಿಡಿಸುತ್ತಿರೆ |

ಕುಸಲಯದಳಕೃಷ್ಣಮರಾಮನಖಿಲಾಭರಣ ಭೂತಾಂಗನೆನಿಸಿ ಮುದದಿ ||

ಅವಿರಳಸ್ತವಗೈವ ಸನಕಾದಿಯೊಳಿಗಳ |

ನಿವಹದೊಳ್ ರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯಂ |

ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಕಂಡರಖಿಲಾರ್ತಿಹರ ನದಾನಂದ ತೇಜೋನಿಧಿಯನು || (25)

ಆನಂದನಿಧಿಯ ನೋಡುತಲಮಂದಾನಂದ |

ಸಾನುರಾಗದಲಿರುಳು ನಿಮಿಷಮೆನೆ ಜಾರಲಾ |

ಧಾನು ಪುಷ್ಪಲೈಚ್ಛರಾಂತು ಮುನಿವರರೆಲ್ಲ ಸ್ನಾನಾಭ್ಯುಕ್ತಗಳ ರಚಿಸಿ ||

ನಾನಾವಿಚಿತ್ರತರ ಕನಕ ನೆನೆವುತಲಿ ಸು |

ವ್ಯೂನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಯಾ ಸಭೆಗೆ ನೆನಸಿಸಿ |

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ನಾರದಮಹಾಮೌನಿ ಯೈತಂದನುದ್ದರಿಬರೊಲವಿಂದ || (26)

ಬರಲಾಮಾನೀಶಗಿರಿದ್ಧ ಖಲತಾಪಸರ್ |

ಹರುಷದಭವಾದನಂಗೈದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ |

ಪರಮಸತ್ಯಾರದಿಂ ಸಾದರದೊಳ್ಳೊಡವೆರೆದ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದ ನುತಿಸಿ ||

ಬರವ ಬೆನಗೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದರೆಲಿ ಮುನಿರಾಯ |

ಬೆರಗಿದೇನೀ ವನ ವಿದಾರದೆಸೆಯಿಂದಾದು |

ದರಿಯಬಾರದ ಕನಕ ಕಂಡವಾವಿವೃತ್ತದಜ್ಞರಿಯ ನಾಲಿಗನುತ || (27)

ಜ್ವಲಿತಾಗ್ನಿನಿಭಮೂರ್ತಿಯೊಂದಿಹುದು ಶ್ರೀರಾಮ |

ನಲಘುನಾಮಂಗಳಂ ಜಪಿಸುತ್ತಲಾ ಮುನಿಬ

ಗೊಲಿದು ಪುಂದರ್ದೇಯವರದಾನಹಸ್ತವ ನೀಡಿ ರಘುವೀರ ರಾಜಿಸುವನು ||

ನೇಮರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮಾಕೃತಿಯಲೆಸವ |

ಜೆಲುವ ಕಂಡವಿದೇನು ಚಿತ್ರನಾರಿದಾದು |

ದೊಲಿದು ಬೀಳ್ವದೆನುತ್ತ ಬೆನಗೊಂಡರಜತನಯ ನನುನುಗುತಲಿಂತೆಂದನು || (28)

ಪಿಂತೊಂದು ದಿನ ಮಹಾದೇವನ ದಿದೃಷ್ಟೆಯಂ |

ದಾಂ ತಳುವದತಿಳಯದಿ ಕೈಲಾಸಕೈದಿರಲ್ |

ಸ್ವಾಂತಕರಾದೊಳುಬಿಡೇನೇಕ ವೇಳರ್ಧನಾ ಕಥೆಯ ನೊರೆವೆ ಮುದದಿ ||

ಮುಂತೆ ರಾವಣನೆನಿಪನೊರ್ವನುಡಿಸಲ್ ಬಾಧೆ |

ಯಂ ತಡೆಯದಮರರಂ ಹರಿಯು ಸ್ವಾರ್ಥಿಸೆಪೊರೆಯ |

ತಾಂ ತಳೆದು ಪುಂಮೂರ್ತಿಗಳ ಸತ್ಯಮನ್ನೋರ್ವ ಪರಮಾತ್ಮನವತನುವ || (29)

ರವಿವಂಶಗಂಭೀರತ ದಕರಥನೊಳವತರಿಸಿ |
ತವಕದಿಂ ತಾಟಕೆನುಬಾಹುಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ |
ನವಯುವತಿಯಾಂಗೈದು ಶಿಲೆಯ ಹರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದು ವೈದೇಹಿವೆಂದು ||
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೈದಿ ದಂಡಕಾಗಹನದೊಳು |
ತವಕದಿಂದ ವಿರಾಧವೊಡಲಾದ ರಕ್ಕಸರ |

ನವರಿ ಮಾರೀಚನಂ ತರಿದು ರವಿಜಂಗೊಲಿದು ಬಾಲಿಯನುಗಳನು ಕಳೆದು || (30)

ಮರುತಜನ ಕರವಿಡಿದು ಕರನಿಧಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಮುಂ |
ಬರಿದು ದಕಕಂಧರನ ಕುಲವ ತರಿದವನನುಜ |
ಗಿರದೆ ಶಾಸ್ತ್ರತಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟಿ ಪುಷ್ಪಕವನಡರಿ ಜವದಿಂದ ಹಿಂದು ||
ಭರತನಿಟ್ಟು ವನಿತ್ತು ಬಳಕಯೋಧ್ಯಾಪುರದಿ |
ದೊರೆಯನಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿದ |

ಪರಮಮಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಲೋಕದೊಳ್ಳ ರಿಸೆಂದಿಂದು ಮನದೊಳಗೆ ತಂದು || (31)

ದುರುಳವ್ಯಾಧಂಗೊಂದು ಪರಿಯಲುಪದೇಶಮಂ |
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವತ ರಯನೇಸಗಲದರಂದವನು |
ಪರತಪೋನಿಧಿಯನಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಾಗಿ ದಿವ್ಯಮಂಗಳಚರಿತ್ರೆಯಂ ||
ವಿರಚಿಸುವನಾದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೆಂದೆನಿದ |
ಪರಮಪುರುಷನಿನ್ನುತ್ತ ಹರ ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥ |

ಮಂವಾದುದೆನಗನುತ ದೇವಮುಖ ನಾರದಂ ಬೇಳ್ವ ಮುನಿಪೋತ್ತಮರಿಗೆ || (32)

ಮೊವಲಾನು ಕೇಳ್ವದಂ ನೆನದು ಬೇಳದೆನೆನುತ |
ಮುದವೆತ್ತು ನಾರದಂ ಮುನಿಗಳೊಳು ಬೇಳುತಿರ |
ಲಾದಿತಮಾಯಿತಕರೇರವಾಣಿ ಭೂದೇವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳೊಲು ||
ಇದು ಸತ್ಯ ವಲ್ಮೀಕಿಮಧ್ಯದೇಶದೊಳುರ್ಪ |
ಪದುಮಾಪ್ತನಿಭ ಮುನಿಯನ್ನುಪಾಯಾಂತರದ |

ಲಾದಯಿಂದವ ಮೊಡ್ಡರಹುದಖಲ ಕುಭವಿಭವ ಮೆನುತಂತುಹೈದಿಂದ || (33)

ವಿದಿತಮಾಗಲ್ ವಹಿದ್ಯಮುನಿಗಳ್ ಮನದೊ |
ಳದುಭುತವಿದೆಂದೆಂದೆನುಪಾಯದಿಂ ಪುತ್ತಮಂ |
ಕದಲಿಸುತ ನಾಲೈಸೆಯ ಬಸನಗೈಯಾಲ್ಮಿದರಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ||
ಉದಿಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರನೊ ಪುಟಪಾಕಕನಕಮಿದೊ |
ಸದಮಲ ಮಹಾತೇಜ ಸಾಂಗಮೆಂದೆನಿಸಿರ್ಪು |

ದಿದನೋಳ್ಳರಾರನುತುಚ್ಚ ರಿಯಾಲಿಟ್ಟಿದರಂದು ಕುಭಮೂರ್ತಿಯನ್ನು || (34)

ತೆಗೆದು ವಿಷಯಂಗಳಂ ಮನವ ರಘುವರನುಂಭಿ |
ಯುಗಕೆಟ್ಟು ಗುರುಪದಾರ್ಪಿತವಿಟ್ಟಿಯಂ ಬಿಡದೆ |
ಪಗಲಿರುಳು ನಾಮಮಂ ಜಪಿಸುತ ಶೃದಾಶಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ರಘುವೀರನ ||
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೂಜೆಗಳನರ್ಪಿಸುತ ಮೇಲೊಂದ |
ಬಗೆಯಾದಮುಖ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯನೋಡಿ ನನು |
ನಗುತ ಮುನಿವರೇಚ್ಚರಂ ಗೈಯಲೆಳಸಿದರೂರದವನ ವೆಚ್ಚರಿಪೊಲು ||

(35)

ವಿವಿಧಶೀತೋಪಚಾರಗಳೊಂದುಪಾಯಗಳ್ |
 ನವನವಕಮೆನಲೆನಗಲಾತಗೆಚ್ಚ ರಾತೋರ |
 ದವಿರಳಾನಂದಾನುಭೂತಿಯಿಂ ಪಿಂತಿರುಗದು ಪರೋಪಮಾನಮೆನಿಸೆ ||
 ತವಕದಿಂ ಮುನಿಗಳನ್ನೋಪಾಯಗಳ್ ಕಾಣ |
 ದವನಿಯಂ ನೋಡುತ್ತಿರಲನಿತರೋಳ್ ಶಿವಮಯ್ |
 ಕುವಲಯಾಪ್ತನು ಚತುರ್ಮುಖ ಮುಖ್ಯದೇವತೆಗಳೈತಂದರಾ ಸಮಯಾಕ್ ||

[(36)]

ಎನಿತೆನಿತು ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳೊಂದವರಲ್ಲ |
 ಘನತಪೋಧನಿಸಿದ ರೊಡವೆರೆದು ಬಂದು ಸ |
 ಸ್ತುತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಕ್ಷ್ಯ ರಿಯಿಂದ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಲಿ ರಾತಿರೆ ||
 ವನಜಪೀಠನ ಸುತಂ ಬಹುವಿಧೋಪಾಯಗಳ್ |
 ನೆನಿತೆನಗಲೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾಗದಿರಲನಿತರೋಳ್ |
 ನೆನೆದು ಯಾಕ್ತಿಯ ತಾಪಸರೊಳೊಂದನಾ ಪರಿಯ ಬತ್ತರಿಸಿ ನಯವಿನಯದಿ || (37)

ದುರುಳತನದಿಂ ವಿಪಿನಸಂಚಾರಿಯನಿಪಾಕ |
 ಗುರುಭಕ್ತಿಯಧಿಕಮಾಂಟೀತನಿಗೆದೆಲ್ಲಿ ಪೋ |
 ಗಿರದು ಮತ್ತಾನೆಂಬೊಂದಿರ್ವ ಭವದೀಯದೇಶಕಂ ನೋಡೆನುತಲಿ |
 ಒರೆವೆನಾತನ ಕೆವಿಯೊಳಂ ಭಕ್ತಿಯಾಂಟಾಗೆ |
 ಬರುವುದೆಚ್ಚ ರೆನುತ್ತ ಬೇಳ್ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ವ |
 ಸುರರಲ್ಲ ಸಂತಸಂಗೊಳುತಲಂತಾಗಲೆಂದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ತರೊಲಿದು || (38)

ರಾಮನಾಮವ ಬೇಳ್ವ ಗುರುವನಿಷ್ಟಂ ಬಂದ |
 ಬ್ರೇಮದಿಂದೆರೆಗಿ ಪೂಜವುದುಚಿತ ಮೆಂದುಮುನಿ |
 ಸೋಮನಾತಪಸಿಯ ಕರ್ಣದೊಳುಸುರಲೈ ಕಂಗಳಂ ತೆರೆದು ಬೇಗ ||
 ಕ್ರಮದಿಂದೆದ್ದು ಗುರುವಂದನಂಗೈದು ತಪ |
 ದಮಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಂ ಕೃತಿಯಾದೆ |
 ವಿಮಲರದಪಂಕಜವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆ ನಾನೇಸುಧನ್ಯನೋಯೆನುತೆರಗಿದಂ || (39)

ಪೋದುದೆನ್ನ ಭರಾಸಿ ಗುರುವದಾಬ್ಧವ ಕಂಡೆ |
 ಭೇದವಾಯ್ತನ್ನಿಂದವಿದ್ವೈ ವಿದ್ಯಾರೂಪ |
 ಮಾದುದೆಂದೆನುತ ಬಲವಂದು ಮತ್ತೆರೆಗುತಂ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದುನುತಿಸಿ |
 ಶ್ರೀದಭವದೀಯ ಕೆಂಕರನಾನು ಬೇಡಿದುದ |
 ಸಾಧನಂಗೈದೀವೆ ದಯಗೈಯವೇಳ್ಕೊಮೆಂ |

ದಾದರದಿ ವಿಜ್ಞಾನನಂಗೈದನನಿತರೋಳ್ ಮೊಳಗಿದುದು ಸುರಭೇರಿಯಾ || (40)

ಮೊಳಗುತಿರೆ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂ ಬಾನೆಡೆಯ |
 ಕಳೆಯಾರಿದಗಾಂಧರ್ವ ಗಾಯಕರದೊಂದೆಡೆಯ |
 ಲೆಳೆವಿಂಚಿನಂದದಿಂದಪ್ಪರಿಯರಾಡುತಿರೆ ಸರ್ತನದ ಮಧುರನುಡಿಯ ||
 ಪೋಳವಿಂದ ದೇವಕಳಂ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯಂ |
 ಸುಳಸಲ ದಿಶಾಚಕ್ರ ನಿನ್ನಿಮಿರಮಾಗೆಸುರ
 ಭೃತವಮಾನ ಸಂಜಾನಿದಂ ಕಿರವಿಗಳಾಂತರತಿ ಕಳೆಯಕಳೆಯಂ || (41)

ನೇರದ ಸುರಮುನಿಪ್ಪಂದ ಮಧ್ಯಪದೇಶದೊಳ್ |
ಹರವಿಂಬಾಡಿಗಳ್ ಸಂತಸಂ ಗೊಳುತ್ತಿರಲ್ |
ಸುರಿಯರಸನಖಲ ದೇವರ್ಕಳುಂ ಕೇಳುತ್ತಿರೆ ನುಡಿದನಾನಂದದಿಂದ ||
ಪರಮ ತಪದಿಂದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂ ಭೀತಿ |
ಕರಮಾಗೆ ದಿಕ್ಪಾಲರೈರು ನಡುಗುವೊಳ್ |

ವಿರಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಸೃಜನಲೀತನೇ ಕಕ್ಷನಹ ಮಗುಳೊಂದನು || (42)

ಪುತ್ರದಿಂದೆರಡನೆಯ ಜನ್ಮಪೂಯೋತ್ಸವನು |
ತುತ್ತಮದ ಬ್ರಹ್ಮಖುಷಿಪದಮಾಗಿ ಭೂಸುರರ |
ಮೊತ್ತದೊಳಗಧಿಕತವೆನಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯೊಂದೊಬ್ಬ ಬೆಸರಂದಲಿ ||
ಬತ್ತರಿದನೀತ ರಾಮಾಯಣವ ದುರ್ವನರ |
ನೊತ್ತಲೋನುಗಲಾನುಜನಿವೆ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ |

ಮತ್ತೆ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮತೆಯನಾಂತಿವನ ಮುಖದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಳೆವವೆನುತ || (43)

ಈತನಿಂದದಿತ ರಾಮಾಯಣವ ನೆಲದೊಳಾ |
ವಾತನೊಂದಕ್ಕರವ ಬರದೊಡಿಕೇಳದೊಡೆ |
ಪಾತಕಂಗಳು ಪೊಗಿ ಪರಮಪಾವನ ನೆನಿಸಿ ಮುಲ್ಲೋಕವಾಸಿಯನಿವ ||
ಜಾತುಜತುಲಾಲಿಸಿದೊಡಂ ಬಹುಹತ್ಯಾದಿ |
ಪಾತಕಗಳು ತೂಲವೆನೆ ಪಾಪಿಪೊದಪವ |

ತೀತವರ್ಣಾಚಾರ ದುರ್ನೀತನಾದೊಡಂ ಮುಕ್ತನಹನಿದುನೆನ್ನಿಯ || (44)

ಪರಪೀಡನೋದ್ಭೂತ ದುಸ್ಸತೀಸಂಗಮಂ |
ಮರುಳರೊಡನಾಪ ದುರ್ಭೋಜನದೂರಾಲಾಪ |
ದುರುಳನೇವಾದಿಗಳುದಿತ ಪಾತಕಗಳುಂ ಪಮಮಂಗಳಕಾವ್ಯದಿ ||
ಅರೆಪದವ ನೆರೆಪದವ ನುತು ಮರದೊಡಿದೊಡೆ |
ಪರದೊಡಿದಪಾವನಕೆ ಪಾವನನೆನ್ನಿದ |

ನರಿತಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭೋಜನಾಂತ್ಯದೊಳೊಲಿದು ಪಾಡಿದವ ಮುಕ್ತನಹನು || (45)

ಎಂದತಿಳಯದ ಪರವನೀಯಲದ ನೋಡಾತಾ |
ನಂದದಿಂ ಹರನುಡಿದ ನಿಕ್ಕಟ್ಟದಕ್ಕರಗ |
ಳೊಂದೆರಡನಾವನುಚ್ಚ ರಿಸಿದೊಡೆ ಕೈಲಾಸ ಕರತಲಾಮುಳಕಮೆನಲು ||
ಬಂದೊದಗಲಿಂದೊರೆಯಲದನೋಡುತದ ನುಡಿದ |
ನಿಂದೀಮಹಾಮುನಿಯ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೊಳ್ವಾಣಿ |

ಪೊಂದಿರಲಿ ಮಧುರತರ ಕಾವ್ಯರಜನಾಕತ್ತೆ ಲೀಲಿಯಿಂದೊಡಗಲೆನುತ || (46)

ಕವಿತಾರಜನೀತ ಕರ್ತನೆಂದೆನಿಸುತೀ |
ಭುವಿಯೊಳಾದಿಮಹಾಕಾವ್ಯದಧಿಪಕವಿಕುಲರನ್ನ |
ನವಿರಳನಂದದಿಂದಿರಲೀಮಹಾಕಾವ್ಯಮೊಂದೆನುತ್ತಿಲ್ಲರೊಲಿದು ||
ಸುವಿವೇಕದಿಂದೊಡಿ ಸುಖಪನುಭವಗೈದು |
ಭವಗಳಂ ಪರಿಹಿಟ್ಟು ಬರುವರೆಮ್ಮ ಸುಲೋಕ |

ಭವನಕುಲದ ಜನಿಪ್ಪನಿತಿಮೋದಳರಮೊದಲೆ ಕರುಣದಿಂದ || (47)

ಇಂತುಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ವರನಾಂತ್ತು ಹರ್ಷದಿಂ ।
 ಮುಂತೆನಿವ ಹರಿಯ ನುತಿಗೈದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದ ಮಹೇಶವಾಗಿರನುತ ವೇದಮಸ್ತಕಭೂಷಣ ॥
 ಸಂತಕೃನ್ನಿಲಯಮೇಕಾಂತಭಾಷನ ಚಿತ್ತ ।
 ಕಾಂತಕರುಣಾಸ್ವಾಂತ ಕಮನೀಯ ಸದ್ಗುಣಿನಿ ।
 ಕಾಂತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದಧಿನಾಥ ಸಲಹೆನುತರೆಗಿ ನುತಿಗೈದನೊಲಿದು ॥ (48)

(ಸಂಧಿ 21, ಪದ 919.)

ಇವೃತ್ತರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಮುನಿವಾಲ್ಮೀಕಿಯುಪಚಾರದಿಂ ರಾಮ ।
 ಪರಿತುಷ್ಟವಡಿದೈದೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯೊಳ್ ।
 ವಿರಚಿಸಿವನೆಯ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಜಾನೆ ಸಹಿತಲಾನಂದದಿಂದಿರ್ಪನು ॥

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳುದಖಿಲ ವರಗಳಪಡಿದಾ ।
 ಮಕಳಂಕ ಬ್ರಹ್ಮಮುಪಪದನಾಂತ ನಾಲ್ಮೀಕಿ ।
 ಭಕುತಿಯಿಂ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದಂತರಂಗದೊಳ್ ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮಹರಿಯ ॥
 ಕುಕವಾಮದೇವನನ್ನುತ ದಿವ್ಯಚರಣನಂ ।
 ಭಕುತಿಯಿಂ ತುತಿಗೈದು ಸಂತೋದಗೊಳಿಸಿದಂ ।
 ವಿಕಚಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೊಬಿತ್ತರಿವ ನಾಮಹಿಮನುಧಿಕಜ್ಞಾನೋದ್ಭತಯನು ॥ (1)

ಅಶಂಕುಪದ್ಮಕರಹರ ವಿರಿಂಚಾದಿಸುರ ।
 ವರವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಯುಗ ಶ್ರೀರೋದಧಿವಿವಾಸ ।
 ಪರಮಮಂಗಳ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮ ನಿಖಿಲಾಗಮ ಪುರಾಣವೇದ್ಯ ॥
 ಭರತಕುಪ್ಪು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇವೈ ಕಾಸಲ್ಯೈ ।
 ಯುರುಗರ್ಭಜಲಭಿಜಂವಮ ತಾಟಕಾಹರಣ ।
 ಕರಣ ವಿದ್ಯಾಮಿತ್ರಯಾಗರಕ್ಷಣ ನವೋನವೋಯನುತ ತುತಿಗೈದನು ॥ (2)

ಮುನಿಯಾರಸಿಯಂ ಪೊರೆದ ಕಿವನ ಧನುವಂ ಮುರಿದ ।
 ಜನಕಜಯ ಕರವಿಡಿದ ಜಾಮವಗ್ಧನ ಗರ್ವ ॥
 ವನು ಪರಿದ ಗುಹನ ಪೋಷಿಸಿದ ಕಲಶೋದ್ಭವನ ಪೊರೆದ ರಕ್ತನನ ತುರಿದ ॥
 ಖಂಡೋಪಕಾರನಖಿಯಾಗಭಂಗಂಗೈದ ।
 ಕಿನಿಸಿಂದ ಬರದೊಡೂ ತ್ರಿರರಂ ಪೊಯ್ದ ।
 ನಿನನುತರ ಹನುಪಾದಿಗಳ ರಕ್ಷಣಂಗೈವ ದೇವಗಾಂ ವಂದಿಸುವೆನು ॥ (3)

ಕರನಿಧಿಯ ಕಟ್ಟಿದಗೆ ಕರ್ಪ ನಂ ಪೊರದಂಗೆ ।
 ದುರುಳರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರಂ ತುರಿದವಗೆ ।
 ಧೂಳಿಜಿನಮೇತ ಪುದ್ದಕಕ್ಷೇಧಿ ಭರತನಂ ಪೊರೆದು ಸಾಕೇತಪುರದಿ ॥
 ನಿರತಿಕಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಭೋಗಯುತ ನಿನಿವಂಗೆ ।
 ಹರಿಯಜಪವಾದಿಗಳ ಮುದಯದರುದಿನ ನೆನಿವ ।
 ಪರಮಪೂವನ ನಾಮ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಂದಿಸುವಿನಿವನುತ ಭಕ್ತಿಯುಂಥ ॥ (4)

ಇಂತನಂತಾನಂತ ನುತಿಗೈವಮುನಿವರನಿ ।

ಸಾಂತರಂಗವನರಿದು ಹರಿ ಯಖಿಲವರಗಳಂ ।

ತಾಂತಳವದಿತ್ತು ಸಲವೆತ್ತು ಸುರರೊಡವೆರಿದು ನಿಜನಿಲಯಕುಂ ಗಮಿಸಲು ।

ಸಂತಸದೋಮೌನಿ ನಾರದಂ ಬೇಳ್ಡನುಡಿ ।

ಯಾಂತು ರಾಮಾಯಣವ ರಚಿಸಿ ಕವಿಸಂತತೀ ।

ಕಾಂತನಿನಿಸುತ ಜಪಿಸುತೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯೊಳಗಿದನಾನಂದದಿಂದ ॥

(5)

ಹರಿಯಖಿಲ ನಾಮರಾಶಿಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮೆ ।

ಪರಮಮಂಗಳನಾಮಮುಖಮನುತ ಕೃತಿಸತಿಗ ।

ಳೊರೆವವದಿಂದಬಿಂಬಾತಕಂಗಳತರಿದು ವೋಹ್ಯಾದಿಪುರುಷಾರ್ಥವು ।

ಕರತಳಮಳಕದಂದದಿ ತೋರ್ಪುದಕ್ಷರವೆ ।

ನೇರಡನುಂ ಕ್ರಮದಲಕ್ರಮದಲಿಡೆ ವಿಡದಾವ ।

ಸ್ಮರಿಸುವನು ಧ್ಯಾನ ಸುರಮಾರ್ಥನೈ ಮುನಿಲೋಕಮಾಸ್ಯ ರಾಜನ್ಯನಗಜೆ ॥ (6)

ಭಾವಿಯೊಳುಳ್ಳುಬಿಳ ಕಬ್ಬಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ರಮದಿಂದ ।

ವಿವರಿಸಲ್ಪಲವಿವ ವಲ್ಲದೊಡೆ ವೈರ್ಥವಹ ।

ವವನುಳಿದು ರಾಮನೊಬ್ಬಕ್ಷರವ್ಯಯವನುಂ ಕ್ರಮದಲಕ್ರಮದಿ ಜಪಿಸಿ ॥

ವಿವಿಧ ಪಾಪಗಳ ರಾಸಿಯಕಳಿದು ನಿರ್ಮಮತೆ ।

ಯವಿರಳಾನಂದಮಯವೆನಿಪುದಿದಂದದಕೆ ।

ಸವನಿಲ ಮುಲೋಲಕದಲ್ಲ ಗತೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವು ॥

(7)

ಚಾಂಕಲ ಪತಿಸಂ ಕಿರಾತಯಾವನ ವಿಪ್ರ ।

ಭಂಡನಂ ಪರಜಾತಿವರ್ಣಕ್ರಮವಿಹೀನ ।

ರಂಡಾದಿಮರ್ಪಂಗಳನಾಗಮನಿಯತಿ ಪಾಪಿಯಾದೊಡಂ ಬಿಡದೆ ನೆನೆಯಿ ॥

ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷಣ ನಾಮಮಂ ದುರಿತ ।

ತಂಡಂಗಳಂ ಸವರಿ ಸಿದ್ಧರಸಲೋಹಮಂ ।

ಕೂಂಡು ಸೌವರ್ಣಗೈವಂತಾವನಾದೊಡಂ ಪೂತರೆಂದೆನಿಪುದಗಜೆ ॥ (8)

ಜಪತಪೋರುಪ್ಪಾನ ಸ್ನಾನದಾನಂಗಳುಂ ।

ವಿಪರೀತ ಫಲಮಲ್ಲದವು ಸಫಲವಾಗಲೀ ।

ಲಪನೆಯಲ್ಲದೆ ಕುದ್ಧ ಮೂಗಲರಿಯದು ವೋಹ್ಯವಿಷಯವೀಕರ್ಮಗಳು ॥

ಕೃಪಚನಾದೊಡು ರಾಮನಾಮವನ್ನೆಡೆಡೆಡೆ ।

ಜಪಿಸಿದೊಡೆ ಯೋಗಿಜನಗಮ್ಯನಿಲೆ ದೊರೆವುದಿದೆ ।

ವಿಪರೀತದುಷ್ಟರಣಿ ಗೈದೊಡಂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿದು ಸತ್ಯವು ॥

(9)

ಕರಣಮೂರೂಂದಗೊಳಿಸುವ ಕಬ್ಬೆಮಿಲ್ಲ ಬಂ ।

ಧರದ ತತ್ವಂಗಳಂ ಕೋಧಿಸುವ ಪೊಲಬಿಲ್ಲ ।

ಸ್ಮರಲೋಕದೇಕಕಾಲಾದಿ ಭೇದಂಗಳುಂ ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚುಗಳ ಬಗೆಯಿ ॥

ಆರಿಯದಾರಾದೊಡಂ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಮಂ ।

ಸ್ಮರಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಸಿದ್ಧನೀ ಮಹಿಮೆಗಳೆ ।

ಪೊಲೆಯಲಾಗಳವನಾಯಾಸ ಪಂಥಾನಮುಂ ಮುಕ್ತನೋಪಪನ್ನಮುಖಿ ॥ (10)

ಇಂದಿರೇಶನ ನಾಮ ಮಹಿಮೆಗಳ ಮೂಲ್ಪಕ್ಕನು |

ದಂದವುಂ ಮುಂದೊರವೆನಿಸುತ ಹರ ಕೃಪೆವಿಂದ |

ಇಂದೀವರಾರ್ಥೆಗಂ ಬೇಳ್ವನವಚಿತ್ವಾನು ಕ್ರಾಂತಮಾಜರಿತೆಗಳನು ||

ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಘವನ |

ಪೊಂದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆಗಡೆದು ಪರ್ವತದೊ |

ಳೊಂದು ತಾಣವನು ಸೂಚಿಸಿದಂ ನಿವಾಸಕಂದಾನಂದಮಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ || (11)

ಮುನಿಸನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಗಂ |

ಜನನಾಥನೈದಿ ಸುಸ್ಥಳವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಲೆಲೆ |

ವನೇಗೈವುದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ನೇಮಿಸಲಾತನತಿಹರ್ಷದಿಂದಿವೈದಿ ||

ಘನತರವ ದ್ರುಮಗಳಂ ತುಮ ಸುಮನೋಯೋಗ್ಯ |

ಮೆನಿಪ ಬುಟುಮಂದಿರವ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬನ್ನವನೇ |

ವನಜಾಕ್ಷ ಬೇಳ್ವನಾಗೃಹವಾಸ್ತುವುರುದನಂ ಪೂಜಿಸಲ್ವೀಳ್ಕುಮೆನುತ || (12)

ಧವಬೇಳ್ವ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೊಳ್ ಕೃಷ್ಣ ವೃಗಮಂ ಪಿಡಿದು |

ತವಕದಿಂ ಬನ್ನಪಂಗೈಯೆ ಕಾಣ್ಕೊಳ್ಕನಂ |

ಭವವಿಧಿಯನನುಕರಿಸಿ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಕುಚಿಯಿಂದಿವೈದಿ ||

ವಿವಿಧಫಲ ಮೂಲ ಜಲ ಪಕ್ವಮಾಂಸಂಗಳಂ |

ನವಜಲಂಮೇಲಹನಮಿತ್ಯುಕೆಗಳಂ ತಂದು |

ಸವನಿಸಲ್ವಾಸ್ತು ಸಂತರ್ಪಣಂಗಳೈಯಲಿಂದಿಜ್ಞೈಸಿದಂ ರಾಘವಂ || (13)

ವೇದೋಕ್ತವಿಧಿಯಿಂದ ಮೈಕ್ಯದೇವದ ಬಲಿಯು |

ನಾದರದಿ ರೌಪ್ರಮೈದ್ಲ ವನಾಸ್ತುಬಲಿಗಳಂ |

ಮೋದದಿಂದಿತ್ತು ತತ್ತಜ್ಜ್ವಲಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಂಗಳಾಧಿಕೃತಗೂಡಿ ||

ಸಾಧುಜನಸಂಸೇವ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ಸತಿಸಹಿತ |

ಲಾದಯಾಪರ ಪರ್ವಮಂದಿರದೊಳಲಿತ್ತು |

ಹಾದಿವಿಜಿದೈತಕ ಸುಮಂತ ದುಃಖಸ್ವಾಂತ ನೈದಿದಂ ನಿಜನಗರಿಗೆ || (14)

ಜೀವಿಲ್ಲದ ಕಾಯದಂತೆ ನಿಕ್ಕಬಿದ್ದಿಂ |

ದಾವನುಥೆ ರಾಜಸಲ್ಕುತುಲ ಸಂಕ್ಲೇಶದಿಂ |

ಸಾವಧಾನಂಗಳೈಯದತಿವೇಗದಿಂ ಪೂಜ್ಯನಾ ಸಗರಿಯಂ ಸೂತನು ||

ದೇವನಾವೆಡೆಯಲಿಹ ನೆಂದಾಕೇಳುವ ಜನರಿ |

ಗೀವಿಧವ ಸೆರುವುತ್ತು ಬಿನ್ನಮಾನನಾಗು |

ತಿವಜವದಿಂ ಪೂಜ್ಯನರಮನೆಯಬಾಗಿಲಂ ರಥಮಿಳಿದು ತಕ್ಕರಣೊಲು || (15)

ಧೊರೆಯ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲೊಸಿ ತಾಂ ಬಂದ |

ದುರುಳನೆಂದಲ್ಲ ನಿಜರಾರ್ತಿಯೊಳ್ಳಿರವ |

ರರಿಯದಂದದಿ ಸ್ವರೂಪಯವ ಬೇಗಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದಕತಥಮೋಪಾಲನ ||

ಜರಣಂಗಳಿಗೆ ಸಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೌತುಕೈ |

ಗರಗಿ ದೂರದಿನಿದು ಬಿನ್ನಸಾಗಿಹ ಸೂತ |

ನಿಧವ ಕಾಣುತ್ತಲತಿ ಕೂಳಕಡೆ ಕುಣ್ಣುತ್ತಿತ್ತು ಕೋವಣಿ ಗೈಯಿದು || (16)

ಅತಿಶಯದಿ ರಾಮನು ಕರದೊಡ್ಡರಣ್ಯನಂ |

ಗತನಾಗಿ ತಾರೋರ್ವನೈತಂದು ಗೃಹದಿ ನಿಜ |

ಪತಿಗೇನನೊರವನೀ ದುರ್ಜಯಿಯಂ ಕಾಣಲಾದಿತಮಾಯುತಿ ಕೋಕವು ||

ಹತ್ತರಾಯಂದಿನಿಸಿ ಬವ್ವದೇಯನುತ ಸ್ತ್ರೀ |

ತತಿಪಲಬುತಿರೆ ಕೇಳ್ವ ಮೂರ್ಛಿತನುಮಾದ ದಳ |

ರಥಮಹೀಪಾಲ ನಾಗಾರ್ತವ ಮೊಗಿದುದು ನಾಲ್ಕೆನೆಯೊಳದುಭುತದೊಳು || (17)

ಧರಣಿಯೊಳ್ಳಡದರನನಂ ನೋಡುತಳ್ಳಲತಿಕ |

ಪರಿಯತಾಣಾತ್ತಂ ನುಮಂತ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕು |

ಬೃಹದಂ ನಿಜವಚ್ಚದುಡದಾರ ಗೃವುತಿರಲನಿತರೊಳ್ಳುಸವೈಯಾ ||

ಕರಗಲೆರಡಂ ಪಿಡಿಸು ಕಮಲನೇತ್ರಂಗಳಂ |

ನೊರಸಿ ಸೆರಗಿಂ ಬೀಸಿಪಾದಗಳ ನೊತ್ತುತಿರ |

ಲಯದೊಂದನು ವಿಚೇತನದಂತೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಕುಬ್ಬರ್ವನರನಾಥನು || (18)

ನುಡಿಯದಿರಲರನಾರ್ತತೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಜನ ಗ |

ಳಡಿಗಡಿಗೆ ರೋದಿನಾವುವಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯ |

ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ಮೃದೂಕ್ತಿಗಳಂದ ಮದೂಲಿನಲನುಗೈಯೆ ಕರಪವಿಡಿದು ||

ನಡುಕವೇನೈರಾಯ ಮತ್ತಾರ ಭಯದಿಂದ |

ನುಡಿನದಿಹೆ ಸಾರಥಿಯ ದೌರ್ವಾಗ್ಯಕ್ಕುಕೆಯ |

ತ್ತಡಿಯಲಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಗದ್ದದಂ ಬರಸುತ್ತ ಮರುಗಿದಳೊಳಲಿ ಬಳಲಿ || (19)

ಬಲಿದ ಮೋಹಾಂಧಕಾರಂ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆಯಾ |

ತೊಲಗಲರೆನಿಮಿದ ಕೆಚ್ಚರುತೋರಲರನ ನಿಜ |

ಲನೆಯಂ ನೋಡಿ ಪಿಂಡಿರುಗಿ ಸೂತನ ಕರದು ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಮೃದುಳದಿ ||

ಜಲಜಾಕ್ಷರಾಮ ನಾವೆಡೆಯೊಳಹ ಮತ್ತಾವ |

ಪೊಲಬನಂಟಿಸಿ ಬಂದೆ ಮುಂದಾವನೈಯಂ |

ನಿಲುಕಲಿಚ್ಛೈಸರ್ವ ಸಾನುವೂರ್ವಕದಿಂದ ಲೊರನುವೃತ್ತವನು ಬಡದೆ || (20)

ಮೃದುಳ ಶೈಲೋಚಿತ ಪದಂಗಳೆಳವಿಯೊಳೆಂತು |

ಪದವಿವಿಡಿದೈದುವರ ನಾಥರೊಲ್ಲವೆತ್ತಿರ |

ಲದುಭುತವ ರಥಗಜಾಕ್ಯಗಳಲ್ ದೋರ್ವನವನೆಂತು ಸಂಜರಪ ಬನದಿ ||

ಮುಡದಿಂದ ಜಂದ್ರಣಾಲೋಚಿತನಿವಾಸ ನಂ |

ಪದ ದದ್ವೈಮೃಗೇಳ ಕಂಟ ಕಾಡೊಳಗೆಂತು |

ಪದಜಲನೆ ಗೈವಪಕಮಾರ ಸುಕಮಾರ ಜಿತಮಾರ ಮುಲ್ಲೋಕಕಾರ || (21)

ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಟಾವ ನಗರಮಂ ಸಾರಿದ್ |

ರಲ್ಲಿಂದದೆಲ್ಲಿ ಗೈದಿದರೇನ ನುಡಿದರವ |

ಲಲ್ಲಿರ್ದರೇನ ಮಾಡಿಸರಾವಪರಿಯೊಳಹ ರಾವಿಧವ ಬತ್ತರದಲಿ ||

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದರವಲೆನಲರನ ಗಭನಮಿಸಿ |

ಮೆಲ್ಲನಾ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬತ್ತರಿಸಿ ತಾಂ ೩೦ದು |

ಹೆಲ್ಲಮಂ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆಚ್ಚೆಯಂ ಸೂತನುಮಹೀಪಾಲನೊಡನೆ || (22)

ಸೂತನೀನೈದಿ ನಗರದೊಳಿಲ್ಲ ರಂ ಪ್ರಿಯ |
 ವ್ರಾತರಂ ಮಾಡ್ವರಂ ಕೇಳಿ ಹೇವನಾರೋಗ್ಯ |
 ಮಾತೆಯರಿಗನಿವಿಸಿ ಕರಗಳಂಮುಗಿದನೆಂದುಸುರು ಸುರನಾಥನಖನ ||
 ತಂತನದಿದಾವರೆಗೆ ಮಣಿಮವಂದಿಸಿದೆ ಸಹ |
 ಜಾತಹರ್ಷದೊಳೊಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುಯೋಧ್ಯಾಧಿ |
 ನಾಥ ಭರತಂಗೆವೃ ಕೌಕಲವ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮತ್ತಬಲ ನೇತುಗೆ || (23)

ದೊರೆತನದೊಳುರ್ದಬಿಳವಂ ಪೊರೆದು ಮಾತೆಯರ |
 ಚರಣದೊಲವಂ ಪಿಡಿದು ಪಿತನನುಜ್ಞೆಯ ವಿಡರ |
 ದಿರುತ ಸತ್ಯಾಭಿ ವರ್ಧನೆಯೈದು ರುಕುಲೋತ್ಪನ್ನ ಮಾಡರನುಗಳಿಗೆ ||
 ವರಶಿಖಾಮಣಿ ಯೆನಿವುದೊಂದು ಭರತಂಗೆಡರದು |
 ಕರಣವಲಂಬಗಳ ಕುಕುಲಗಳಂ ಕೇಳು |
 ನರನಾಥನೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ನುತ ರಾಮಂ ಬೇಳ್ವನನಿತರೋಳು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ || (24)

ಮೊರೆವುತರಗನ ತಂದೊಳುಂತೆಂದ ಲೋಭವಿಂ |
 ದರಿಯದವರಾಧಮಂ ಕೈಕಾವ ಸೂದಕ |
 ವೆರದು ರಘುವೀರನಂ ಬನಕಟ್ಟಿದಂ ನೃಪತಿ ಮುಲ್ಲೋಕಸಮ್ಮತನು ||
 ದೊರೆಮಾತೆಪಿತ ಬಂಧು ಪ್ರಿಯಸಖಂ ಶ್ರೀರಾಮ |
 ಚರಣಂಗಳಿನೆಂದು ಬಂದಿರ್ಪ ಸೊಡನೆ ನೃಪ |
 ವರನೆನಗೆ ಪಿತನು ಮೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವುದೆಂದನತಿ ಕ್ರೂರಧದಿಂದ || (25)
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣವೀರ್ವರೊಂದುವಂ ಕೇಳುತ್ತ |
 ಗೋಮನಿಭ ವದನಮಂ ಬಾಗಿ ಕಂಬನಿಯಿಡುತ |
 ಭಾಮಿನೀಮಣಿ ಸೀತೆ ಯೇನೊಂದನುಸುರುವರಕೃಷ್ಣ ಶೋಕಾತುರದೊಳು ||
 ತಾಮಸವನಂತಿಲ್ಯಾನು ಪ್ರುಗೈದವರ |
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನೇಮಕಕೊಳ್ಳು |
 ತಾಮಹಾಡುಕಿವಮಂ ಪೊರಸೂಸದೊಲ್ ನಿಲಿಸಿ ರಥವನಡಂದಿ ತವಕದಿ || (26)

ಕೆಲವು ದೂರಂಬಂದು ನಿಪದಾಧಿಪತಿಗೂಡಿ |
 ವಲವು ಪಂಬಲಿಕೆಯಿಂದೊಂದುತಾಣಮನಲ್ಲಿ |
 ನೆಲೆಗೈದು ನಂಲ್ಯಾರು ದಿನವಿದೊ ರಾಘವಂ ಮಗುಳನ್ನ ನೆನವನಿನುತ ||
 ಉಬುಲ ದಾಮಸು ಧ್ಯಾನತಾಮಸದಿನಂ |
 ಕಲಿತವಾದುದು ದಿಶಾಚಕ್ರ ಮದಂದಾಚು |
 ನಿಲುವು ದೈವೀದೇಂ ಸುರತರಂಗಿಣಿ ಯುಳುದು ನಗರ ಪಂಥಾನವಿದಿ || (27)
 ಪರಿಮಳವಿಹೀನ ಕುಸುಮಗಳಾಂತು ಕಂಗೊಳುಪ |
 ತರುಗಳಂ ನಿಬ್ಬಲದಿ ರಾಜನುವ ತರುಗಳು |
 ಮೊರೆವತುಂಬಿಲ್ಲ ದರೆಮುಗಿದು ಕಾಣ್ಪಿಡುವ ಕಮಲಯುತ ಸರಸಿಗಳನು ||
 ಪರಮದೈ ನ್ಯಾಲಾಪದಿಂ ಕೊರಗುತಿಹ ವನರ |
 ಪರಿಗಳಂ, ನೋಡುತ್ತನಾಣೈ ಮುಖಮಂ ಮುಟ್ಟಿ |
 ಬರುತಿರ್ದನವಳ ದೇಹಗಳ ಕಳಕಳದಾನು ಪಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಲಿ || (28)

ಕಲುಕಿತಾಪ್ಲಾಡ್ಯಜಲದಿಂ ಪಲ್ಲುಗಳಾಂ ।

ಪಲಬಗೆಯ ಕೂವ ಪ್ರಸಾಹಂಗಳೊಪ್ಪಿರಲ್ ।

ಕಲಿತಯವ್ವನ ದೊಳಬಿಳಾ ಸತ್ವನುಸುಪಗಳೊಂದು ಸಂಚರಿಸದಿರಲು ॥

ಉಲಿವ ಕೋಕಿಲ ತಾಮ್ರ ತುಂಡಂಗಳೊಂದಳ್ಳಿ ।

ಚಲಿಸದೆಲೆ ರಾಮ ಕೋಕಾಭಿತಪ್ತತೆ ಯೆನಿಸಿ ।

ಮಲಿನಮಾಮದ್ವ್ಯಾಪಮಂ ನೋಡುತಾಂ ನಾಣ್ಡೆ ತೈತಂದೆ ನಗದೆಡೆಗೆ ॥

(29)

ಪೊಂದೇರಕಾಣುತ್ತ ದನರಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ಬಂದನೊಬಾಸಯಿಂ ನೋಡಲೈತಂದಿಲ್ಲಿ ।

ಇಂದಿವರಾಭನಂ ಕಾಣದೆಲ್ಲ ಕೇಳಲೆಳಸಿದ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ॥

ಕುಂದನಾದೊಡನರುಪಲಿಂದಾನು ವೇಗದಿಂದ ।

ದೊಂದನುಡಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು ನಗದೆಡೊಳ್ಳಾಲ್ವೆನೆಗೆ ।

ಳಂದುಕೋಡಲ್ ಕೊನ್ನೊಡನ ಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳುನಲರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದೆನು ॥ (30)

ಬರುವಲ್ಲಿ ವೀದಿಯೋಳ್ಳುರಾಮಾಡ ದೊಳ್ಳೋಡು ।

ತಿರುವ ಸಾಂಜನಂ ಬಾಲವೃದ್ಧಾದಿಗಳ್ ।

ಬರಿಯ ರಥಮಂ ಕಂಡು ಮುಂಕೊಂಡುಬರೆ ಕೋಕಸರಧಿಯೋಲೊರ್ವೊರೆಯಲು ॥

ಅರಿಗಳಂ ನೋಡುವಂತೈತಂದೆನೆಲ್ಲರಂ ।

ಪರಿಹರಿಸತಾಂ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರ ಮೂವಲಿಸ್ ।

ದುರುಕೋಕದಿಂದ ಪುಟಭೇದನವ ನಿಟ್ಟಿಸುವರಳವಲ್ಲ ದಾನು ಜೇಯ ॥

(31)

ಎನುತ ಕೂತಂ ಬೇಳೆ ಸಂತಾಪಬೆರ್ಚುತಾ ।

ಜನನಾಥನೆಂದ ಕೇಳೈಸೂತ ಮುಂದವ್ವು ।

ಮನುಕಾಣ ಲಾರ್ಗಲವು ಪಾರ್ವತ್ಯಲದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀವಚನ ಮೋಹಮದ ರೀ ॥

ಮನೆಯೋಳೋರ್ವರು ಕಾಣದಂತವೂತ್ಯಾದಿವರಿ ।

ಜನರೆಯದಂತೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಂ ಮಾಡಿ ।

ದಿನಿನು ಕೃತ್ಯಮನುಣ್ಣುಮಳಂ ಪರಿಹರಿಸದಳವಲ್ಲ ದಂತಾಮದು ॥

(32)

ಕೇಡುಬಂದೊದಗುವವಸರವಿ ಬುದ್ಧಿಗಳೊಂದು ।

ಗೊಡುವಾರ್ಗದೊಡಂ ಕುಲಸಾಕಕೃತ್ಯಬಂ ।

ತಾಡಿಫಲವೇನಿನ್ನು ಪೂರ್ವಕೃತ ಸುಕೃತಮೆಳ್ಳನಿತಾ ದೊಡೀರ್ವರನ್ನೆ ।

ಕೂಡಿಸೊಡೆನ್ನ ರಘುವರ ನಿನಿತಾದೂರಮಾಹ ।

ನಾಡೊಳುರಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲ ದೊಡೆಯನುಗಳುವುತೇರ್ ।

ಪೊಡೆನುತ ಪಲಬದಂ ತನಯಾಕ ಗುಣಂಗಳಂ ಜಾನಿಸುತ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ॥

(33)

ನೀರವದಳಾಕ್ಷನಂ ಸಾರಸುಕಬಾಕ್ಷನಂ ।

ನೀರದನುಗಾತ್ರನಂ ನಿರುಪಮನೋತ್ತಮಂ ।

ಚಾರುಮಣಿ ಭೂವನಂ ಕರಾಜನ ಪೋದನಂ ಕ್ಷೇತ್ರಿಯೋತ್ತಮವೇಗನಂ ॥

ತೋರದಿರಲನುವೆನ್ನ ಜಾರತ್ತಿರದೈಮುನ್ನೆ ।

ತೋರಿಸಿದನನ್ನೆ ನಾಪೋದಿಸಲ್ಪನ್ನೆ ।

ಕ್ರೂರತರ ಕೋಕಪರಿಹರಿಸುವು ದಿದುರನ್ನಮನುತನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೆ ॥ (34)

ಹಾರಾಮ್ ! ಪಾಪಿಷ್ಟನಿಂದೆನ್ನ ಸುಖದೆಯೊ |

ಹಾರಾಮ್ ! ನೇಮಕರ ಸಾಮಿತ್ರಿ ತೊರದೆಯೊ |

ಹಾರಾಮ್ ! ಛಾಯಾಸುಕಾಪಿ ಸತ್ಯಾತ್ಮವೈದೇಹಿ ಯನ್ನಂ ನೋಡೆಯೊ ||

ಘೋರತರಕೃತ್ಯಾನ್ನಿ ವಿಟ್ಟಿನ್ನ ಸುಖದಿಂದ |

ಚಾರುನದನದಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದೊಬ್ಬ |

ಹಾಗೆ ದ್ರವ್ಯದುಚಿತವೇಯನುತ ನೆನೆಸೆರೆದು ಮರುಗಿದಂ ಪಂಕ್ತಿ ರಥನು || (35)

ಇಂತರನ ಕೋಕದಿಂ ಪೊರಳುತ್ತಿರೆ ಕಾಸವೈ |

ಸಂತಾಪದಿಂದ ಸೂತನ ಕರದು ಬೇಳಿದ |

ಳ್ತೊಂಕಿಕೊಂಡಿರೆ ಕೋಕಸಾಗರದಿ ತೊಳಲುತ್ತಿರೆ ಪ್ರಾಣಿಂಗಳೊಳೆಯುವೆನಗೆ ||

ಜಿಂತಿರ್ತಾರ್ಥದ ರಾಮ ಸಾಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿ |

ಯಂತಿವರಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬದಿನ್ನಿಷ್ಟ ರಕ್ಷೆವುದು |

ಪಿಂತು ಮುಂತಾಲೋಚನೆ ಗೈಯಬೇಡೆನುತ ಬಳಲಿವಳ್ಳೆನೆದು ಮರುಗಿ || (36)

ಈ ತೆರದೊಳೆಲ ರಂತೆ ಪ್ರರಾಗನೆಯಾರುಂ |

ಅತಿ ಕೋಕ ದುಃಖೋನ್ನತಿಯ ಲಳುವರವ ದಿಕ್ಕಕ್ಕ |

ಜಾತಮಾಗಲ್ ಜನಾಕಳದ ಗಡುಪವಕಂಡಾ ಸುಮಂತಂ ಭಯದೊಳೊ ||

ಮಾತುಗಳೊಳುಪಜಿಸಿ ಮಗುಳಿ ವಿಷಯವರಚಿಸಿ |

ಪ್ರೀತಿಕರ ಸುಡಿಗಳಂ ಬೀರಿ ಜಾಹಿಸಿದನ |

ಕೃತುರದದುಃಖಮಂ ಹರ ತ್ರಿಪುರಮಂಜಯಿಸಿದಂತೇ ವೇಳ್ವೆಮತಿಯ || (37)

ವಿನಯಮಂ ಬೀರಿದನೇಕ ವಿಧದಿಂದುಃಖ |

ವನು ಕಡಿಸಲೆಂದಾಸುಮಂತ ಧೀಮಂತ ನೀ |

ವಿನಿತು ಕೋಕವ ತಾಳಲೇನುಕಾರಣ ಮಿಷ್ಟಜರರು ಸಂಕಟಗೊಳುತ್ತಿರೆ ||

ನೆನೆವಳುವುದುಚಿತವೇ ನಗರಕತಿ ಶಯಮಾಗಿ |

ಬಂದೊಳುರಘೋದ್ವಹಂ ಸುಖದೊಳುತ ತತ್ಪಾದ |

ವನದಗಳ ಸೇವನುತ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಯಾನಂದಮಯಾನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುವನು || (38)

ನಗರ ಬಾಹ್ಯೋಪವನ ದೊಬ್ಬಡೆಗೈವಂತೆ |

ನಗೆಯ ಬೀರುತ ಜನಕಜಾತಿ ಸುಖದಿವಿವರ |

ಳೊಗುವಿಗೆಯಸತ್ಯಮಂ ಪೊರೆದುರರಮಂಗಳಸಲೆಂದು ರಘುನಾಥವಿವರಂ ||

ಮಾಗುಧತೆಯೊಳುಂ ಬಂದಿ ತೋಳಲಲೇಂ ಪ್ರರುಪಾರ್ಥ |

ಮಗಣಿತ ಸುಖಂಗಳೊಪ್ಪವವಾತನಂ ನೆನೆದ |

ರಥಹರಮೆನುತ್ತಲದಾತ ಗೆಲ್ಲಿಯದೊಬಲೇಕ ಸಂಬಂಧ ಬಳಕ || (39)

ಆ ಮಾತಾ ಪ್ರರಾದನೆಂ ಸ್ತುರಿಸಿಕಾಯಕ್ಕೇಡ |

ಭೀಮಕೋಕಾತಿಷಯಂ ಕಳಿದು ಸೌಖ್ಯಾಸ್ತದಾ |

ರಾಮ ನೆನಿಸಿದವಿಲ ವನು ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನೀನಿವಂತಿಳಿದು ಪ್ರಿಯದಿ ||

ಭಾಮಿಭಾರಾಪ ನೋಡನ ಗೈಯಲವತಿಸಿ |

ತಾಮಸಿಗಳಂ ತುಡು ನಿವ ಕರಣರಂಪೊರೆದು |

ರಾಮಪ್ರದಧಿನಾಥರೆಂದತು ಸುಖಮಿಪ್ಪದೇನುತ ಸೂತಂಜೇಳ್ವನು || (40)

ಸಂಧಿ 22 ಕ್ಕು ಪದ 959.

ನೂಜನೆ || ಕಬ್ಬವೇಧಪ್ರಭಾವದಿ ವೈಕೃತಜಾತಂಗೆ |
 ಲಬ್ಧಾಮರಸ್ಥಾನದಿರವ ಚಿತ್ತರಿಸುತಂ |
 ಕುಡ್ಧಮಾನಸನಾಗಿ ದಕರಥಮಹೀಪಾಲ ಕಳೆದ ನಾ ಯಾಮಿಯನು ||

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೂಜನರ ಸಾಮದೋಳಂ ಸು |
 ಮಂತನಾಶ್ವಾಸನಂ ಗೈವೃತ್ತಿರಲ್ಲಿತ್ತ |
 ಕಾಂತನಂ ನೋಡಿ ಕಾಸಪ್ಪಿ ನಿಜತನಯಂ ನೆನೆದು ನೆನೆದುಮ್ಬಳಿಸುತೆ ||
 ಅಂತರಂಗದ ಕೋಪಮಂ ವಮನಗೈದಂತೆ |
 ಮಾಂತಿರುವ ಪಂತ್ರಿರಥನಂ ನಿಡ್ಕುರಂಗಳಂ |
 ಕಾಂತೆ ವೇಳ್ವದನೇನ ಚಿತ್ತರಿಸಲಪ್ಪುದಾರಿಂದೆಲೆಗೆ ಕೈಲತನುಜೆ || (1)

ಪರಮಕಾರಣಿಕ ಕಾಂತದಾಂತ ಸಾಧುಜನ |
 ರೇಯನೆನುತಂ ವೇದಿಮಾಗಧರ್ ಪೋಳುವಂ |
 ತುರಾತರದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಂತ ಧೀಮಂತ ನಿಡ್ಕಾರಣದಿ ಪುತ್ರರ ||
 ಪೋರದಿಸಿದುದೇಂ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಣಾಕೀರ್ಣ ಸಂ |
 ಭರಿತ ಬನದೋಳಗೆಂತು ಜೀವನಂ ಗೈವರಂ |
 ತಿರುವೇನೂಡುವಂದಂ ನೋಡದೆಲೆ ಬಂದೆ ಭವದೀಯ ಕೇಶಿಣಮನಪ್ಪ || (2)

ಚಿತ್ತಜಾತೋಪಮಿತ ಸುಕುಮಾರ ಕಾರೀರ |
 ವೃತ್ತದಂಷ್ಟ್ರಂ ಪಲಾಕಾಯ ತೇಕ್ಷಣ ಸಾಧು |
 ಚಿತ್ತಾನುಕಾರಿ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರವೇದಿತ ನೆಂಬವಿಮಲಸದ್ಗುಣನಿಲಯನು ||
 ಬಿತ್ತರದ ಗಹನದೋಳಗೆಂರ್ತಿರ್ಪ ಕತಕೋಟಿ |
 ಯೊತ್ತಿಸಾರಿಹುದೆನ್ನ ಹೃದಯಮದಂದಲಾ |
 ನೂತ್ತರಿಸಹನೆದೇನೆಂಬ ಕಲುಷಿತದಿರವ ಪ್ರಬಲಪ್ರಾರಬ್ಧದಿರವ || (3)

ಪದಿನಾಲ್ಕುವರಂ ಕೈಕಾತನಯನೀರಾಪ್ಯ |
 ಪದವಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಿಡಲುಳಿದ ಭಾಗ್ಯಸಂ |
 ಪದವ ರಾಘವನುಣಿವನೇನ ಮೃಗಧೂರ್ತಕಗಳಾಂಡುಳಿದ ಫಲಭಾಗಮಂ ||
 ಕದನ ಕರ್ಕಶಮೃಗಾದನ ಕೊಂಬನೆಂತುದುಃ |
 ಬದ ಕೇಕಪಾರಣ್ಯ ದೋಳ್ಬದುಕೆ ಬಹನೆಂತು |
 ಪದುಮಾಕ್ಷರಾಮಗಿನಿತಡೆಸಿತು ಮಹತ್ತರದ ಸಂಬಾಧೆಪೂರ್ವಕೃತವು || (4)

ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಜೇಕ್ಷಣಯಾತಂ ರಾಮದು |
 ಯುಕ್ತಾತಿಗಳ ರಚಿಸಿದರೋಡಂಬಡುವನೇ ಚಿತ್ತ |
 ವಿಕಲಮಾದೋತ ಮೂರುಲೋಕಮಂ ಸುಪ್ತೆಡುವನೊಂದೆ ಬಾಣಾಗ್ರದಿಂದೆ ||
 ಅಕಲಂಕ ಸತ್ಯಾನುಸರಣಿಯಂ ವೇಳ್ವ ಕ್ರಾಂತಿ |
 ನಿಕರದನುಸರಣಿಯಂ ನನುಕರಿಸಿ ಬನದಲಿ |
 ಪುಕರರಾಮ ? ಮೃಗಂಗಳೊಡನಿರ್ಪದಿದು ಭವಕೃತ ಮದೀಯಾತ್ಮಭವಗೆ || (5)

ಪೂರ್ವಪಯ್ತೆಗೆ ಸ್ವಬಂಧುಗಳ ಪಾರ್ಥವೆಗೈದು |
 ದುರ್ವಿಷಯಕೆಪ್ಪುಬಂಧುಗಳೆಡೆಯ ಜುಂಬಿಸ |
 ಲ್ವಾರ್ವರೂಡಬಡರಬಿಲ ಕಾಸ್ತುಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿಷ್ಠಾಗರಿವ್ಯಂರಂತೆ |
 ಪರ್ವದ ಪುರೋಡಾಕವಿಯೊಪದರ್ಭಗಳ್ |
 ಪೂರ್ವಾನುಭೂತ ಮಧ್ಯರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತದಂ |

ಗೀರ್ವಣರೊಪ್ಪುವರೆ ಗಡಯೂಮರಾಜ್ಯಮಂ ರಾಘವಂ ಕೃಕೊಳುವನೆ || (6)

ನಾರಿಯಾರ್ಭಂಜಿಸಿದ ಬಳಕಾಣುವರೇ ಪತಿಗ |
 ಳೋರಂತೆ ನೀಚರ್ಕನೀಯ ಸಾಧಮರುಸಕಲ |
 ಸಾರಮಂ ಕೊಂಡುಳಿದ ಭೂಮಿಯಂ ಗತಸಾರಸೀಮೆಯಂ ಮಗುಳೆ ತರದೆ ||
 ಕೂರಂಕೃತಾಗಮಿಯುದಾರಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶ್ರೇಷ್ಠ |
 ಧೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ರಘುವೀರ ನೀಪದವಿಯಂ |

ಸಾರುವನೆರುತ ಸಾರಮೆಂದುತು ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯದಾತ್ಮಜಗಾದುದು || (7)

ಪತಿಯೊರ್ವ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಂ ಮಗುಳೆ ಸುಂದರಿಗೆ |
 ಸುತನೆರಡನೆಯ ನಿಲಯ ಮತ್ತೆ ಮೂರನೆಯನಿಪ |
 ಪಿತನಮಂದಿರ ಲೋಕದೊಳು ಖ್ಯಾತಿ ಮತ್ತೊರ್ವನತಿಯ ಸಂಬ್ರೇಮದಿಂದ ||
 ಸುತನಡವಿಗಟ್ಟಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತಾಕೆಯೊತ್ತಿನಲಿ |
 ಪತಿಕುಮಾರರ ನೆನಸಿ ನೀವಿದರ್ಪಿನ್ನಾರು |

ಗತಿಯೆನಗೆ ಪೇಳ್ವುದೆಂದತಿ ನಿಮ್ಮರದಿ ಪತಿಯ ನುಡಿಸಿದಳ್ಳಾಸಲ್ಯೆಯಾ || (8)

ಕಾಸಿದುರುಸಬಳಮಂ ಕರ್ಣದೊಳಗಿಟ್ಟಂತು |
 ದಾಸೀನವಾಕ್ಯಗಳ್ ಶ್ರವಣತಾಡಿತವಾಗೆ |
 ನಾಸಿಗೆಟ್ಟರಸ ಸಂತಾಪದಿಂ ತಪಿಸುತ್ತ ತನಯನಂ ನೆನೆದಳುತ ||
 ಬೇಸರಂಗೊಳುತ ಮೋಹದಿ ಮುಳುಗಿ ಕೋಕಿಸುತ |
 ನಾಸೀರಮುಳಿದ ಬಿಲದಂತಬ್ಬ ಬಳ್ಳುತ ನು |

ರೇಣಿನೀಹಿತ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದನು || (9)

ಸತಿಗೊಂದು ಸುತನ ಕಾನಕಕೆ ಕಳುಹಿದನಿನ್ನು |
 ವತಿಕಯದ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಯಡಸಿ ಹಂಟಲಿನುತಿರೆ |
 ಪತಿರಾಜೆಯನಿಟ್ಟಂತೆ ಪಗಲಿಲ್ಲ ನೋಯಿಪುದ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಪುದಬಲಿ ||
 ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಲಹಿತಂಗಳಾಚರಿತದಲಿ |
 ಸತತಂ ಸೃಕಂಸ ಕೃಪಣಾಧವಾಧಮನಾಗೆ |

ಪತಿಯ ದೇವತೆಯೆಂದು ಸಾಧ್ವಿಯಾರ್ಭಾವಿಸುವರದನುಳದೆ ಕಾಲಬಲದೆ || (10)

ನನೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ ಪಾತಿಪ್ರತಿಯ |
 ರನು ನೆನೆದು ಕಂಪಿಸುತ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಜನನಾಥ |
 ಗನುನುಸಾದೊಳೆಡೆಗೆ ಬಿನ್ನವಂಗೈದಳೆನಿಜಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದಿ ||
 ತನಯನಂ ನೆನೆದು ಕೋಕಾಗ್ನಿ ಸಂಭವಿಸಲ್ಯೆ |
 ಮನವಿಲ್ಲದಪರಾಧಮೆಸಗಿದು ಪಾಲಿಪ್ಪನು |

ಮನುಷ್ಯಕರುಣನಿಧಿ ಕಲಾಧಜನರಂ ತೊರೆವು ದದು ಭವದ್ಧರ್ಮವೆತ್ತಿ || (11)

ಚರಣನೇವನೆಯ ಬಲದಿಂದಾಳಿದಾನೊಂದ |

ನರಿಯಾದೆಸಗಿದೊಡದಂ ಮನ್ನಿಪುದು ಶೋಕಸಂ |

ಭರಿತವಾಸನಿಗೆ ಮತಿಜನಿಸದೆಂದೆನಗೆ ವಿಷ್ಣುಪಿಸಿದೆ ವಿನಯಾದಿ ||

ಧರಣಿಯೊಳ್ಳೆಡೆದೊಂದನೆಯದುನ್ಮತ್ತಮೊಂದ |

ದಿರುತಿರಲಿ ನ ಪೋಗಿನಿಶಿಯರಸಲಾಸಮಯ |

ಕರನ ಸಂತಾಪದಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಗಲ ಬಿಡತಪೊರಳುತೆರಳೆಯೊಲಿದನು || (12)

ಅರೆನಿಮಿಶಕೋವೈ ಸುತರಂ ನೆನೆದು ಹವೈಪ್ಪ |

ನೆರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಗಳಂ ಕೃತಮೆನಿಸಿ ಕಳವಳವ |

ನರೆನಿಮಿದೊಳ್ಳೊಡ್ಡೆಯಾಂತು ಮಗುಳೆಚ್ಚುತ್ತ ತಲ್ಲಣಿಸ ನರನಾಥನ ||

ಒರೆಯಲಳವಲ್ಲ ವ್ಯವೋಹಾಂಧಕಾರಮಂ |

ಪರಿಪರಿಯಲಳಲಿ ಬಳುಬಾತಲರ್ಥರಾತ್ರಿಯೊ |

ಳ್ಳೊಗಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಕೃತ ದುಷ್ಕೃತವ ಮತ್ತದಂ ಪೇಳಲನುಗೈದ ಸತಿಗೆ || (13)

ಅಂಗಣದೊಳ್ದರ್ವ ಮಂದಾರತೆರಾವಂ ತುದು |

ಮಾಂಗಡೆಯ ಶಿಂಶುಕದ ವಿಟಪಿಯನ್ನಟ್ಟು ಫಲ |

ಸಂಗಡಿಸುವನ್ನೆಗಂ ಸ್ತೋತ್ರ ನೀರೆರೆದರ ಪಣ್ಣಳಂ ಕಂಡಳಲಾತ ||

ಭಂಗಪಡುವನೆ ತೆರದಿ ಹಲಕಾಲವಲಿ ಮನುಜ |

ಪ್ರಂಗವನೆ ಪೇರಡವಿಗಿಟ್ಟ ಮತ್ತದ ನೆನೆದು |

ಸಂಗಟಂಗೊಳುವ ದುರ್ಮೇಧನೆನ್ನಂ ನೋಡಿ ಬಳಲುವದು ನಿನಗಾದುದು ||

[(14)]

ಅರಿತುಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ನೆನಗದಾತನಂ |

ತರಳ ದುರ್ಮತಿಯೆನುತ ನುಡುವ ಪರಿಯರಗಾದೆ |

ಗೆರೆಯನಾಂ ಪೂರ್ವದೊಳಗನಗಿದತಿಪಾತಕದ ಫಲಮನುಭವಕೆ ಬಂದುದು ||

ಕರರಬಲಯವ್ಯನೋಡ್ಡ ತಿಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ |

ಕರಹತಿಯೊಳದೆ ಮುನಿದಾರಕನನಾ ಕಥೆಯ |

ನೋರವೆ ಕೇಳೆಜ್ಜಾನೆಕೃತದುಷ್ಕೃತಂ ಬಂದ ಪರಿಯ ಸುಖರೂಪದರಿಯ || (15)

ಚಾತಕಂಗಳ ಜೀವನೌಪಧಂ ಬರಹಿಜೀ |

ನಾತುವುಂ ವೀರಧಗಳಂಗಮೃತಘಟಕೆಯಾಂ |

ತಾತಪ್ಯವಾಸ ಮಾನಸಕದಂಬಕ ತತಿಗಳನ್ನೋದಕರೆ ಬೀಜವು ||

ಜಾತಮೈರಾಗ್ಯಕಾದಂಬ ಕುಲಕಂಪಧಿಕ |

ರಾತುರಶ್ರೀವೃದ್ಧಿ ಕರಮೆನಲ್ ಮಳೆಗಾಲ |

ಜಾತುಜಿತು ತೋರಿದುದನೇನೆಂಬೆ ಜವ್ವನಿಗಮದದಾನೆಯೆಂಬಂದದಿ || (16)

ಆನಮಯದೊಳಗಾನು ಜವ್ವನಮದಂಗಳವಿ |

ಲಾಸದಿಂದ ಬೇಂಟೆಗೈದಿದನೇಕರಥದಿಂದ |

ಬೇಸರದೆ ಸರದೆ ಸರಿಯಾತಟೋದ್ಯಾನ ದೇಶದೊಳ್ಳೊಳಲಿದಂ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ||

ವೋನದಿಂದರೆ ಗಜವು ಶ್ವಾಪದಂಗಳ.....? |

ಭ್ರಾಸಕೃತಹವೆನುತಲಿತಿರುಳು ತತ್ತಟನಿ |

ವಾಸಮಂಗಳದು ಕೋವಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸುತಿದೆನಂದಿನಿರುಳೆಚ್ಚರದೊಳು || (17)

ಮೃಡಕಂಠಹಾಲಾಹಲವ ಧಿಕ್ಕರಿಸು |

ತೊಡನೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕವಿದು ಬರೆ ನಟ್ಟಿರಾಳೊ |

ಳೊಡನೊಂದು ಕಬ್ಬ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬನಾ ಸಮಯದೊಳಗೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||

ಬುಡುಬುಡೆನುತ್ತಲಿ ಪುದಿದು ಗಡಭೋಭಮೆಂದರಿತು |

ತುಡುಕೆದೆಂ ಕಬ್ಬವೇಧಿಯ ಕರೋತ್ತಮವ ನೀ |

ರಡಿಕೆಗೊಂಬುವ ಮದೇಭಧ್ಯನಿಯ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಪೊಡೆದೊಪ್ಪಣದಲಾನು || (18)

ಧ್ಯನಿವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಕರ ತಾಗಿದುದು ಮರ್ಮಗಳ |

ಖನನಗೈವೃತ ಮಾಹಾವೇದನೆಗೆ ತರಹರಿಸ |

ದನಫಮೇಘೋಽಘ್ರಮ ರಾಮ ಹಾ ! ಹತನಾದೆ ನೆಂದು ಕೂ ಗಿಟ್ಟುಮಾಗುಳೆ ||

ವನ್ನದೊಳು ಜಲಾಹಾರ ಗೊಂಡಿರ್ದು ಬೇವಿಸುವ |

ಮನುಜರಂ ಮರ್ದಿಸುವೊಡಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಬೇಳ್ತು |

ದಿನಿಸಿಬಿಟ್ಟುನ ಲಾರದಾವವಿಧಿತಂದಿಟ್ಟು ದೀ ದುರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು || (19)

ಚೀರವನನಂಗಳ್ ಜಟಾಭಾರ ವನ್ಯದೊ |

ಹಾರ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳದಾರಿಗೇನವಕೃತಿಯ |

ಕೋರಾಯದಿಂ ಗೈವನನಫರಂ ಕೋಲಿಂದಲಿಟ್ಟು ಕೆಡಪ್ರವುದಿದೇನು ||

ಕಾರಣವು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಾದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಿರ್ದು |

ವೀರನಾವನೊ ಪುರಾಕೃತಮಾಡಗಿತೊ ವಿತತ |

ಕೂರಗುರುತಲ್ಲು ಘನದಾವನೆಸಗಿದನೆಂದು ಮರುಗಿದಂ ಕರದುರಾಜೆಗೆ || (20)

ಜರೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣಮಾದಂಗಳ್ಳು ಕುಳ್ಳುರ್ದು |

ಧರೆಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದೇಳಲಮ್ಮದ ವೃದ್ಧ |

ರರಜೀವಿಗಳ್ ನಿಶಾಂಧರೆತಂದೆ ತಾಮಿಗಳದೆಂತು ಬದುಕುವೆನ್ನವ ||

ಪರಿಯಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವದಲ್ಲ ದೆನ್ನೆಯದೇಹ |

ಪರಿತಾಪಕೋಸುಗಂ ಚಿಂತಿಸೆನು ದೈವಬಲ |

ದುರದನಂಕಟವ ಮುಂದಿರದೆಗೊತ್ತೇಂಗೆನೆ ಶಿವಮಹಾದೇವದೇವ || (21)

ಎಂದು ದೈವೋತ್ಕಲಿತದಾಲಾಪಗಳನೆಸಗು |

ತಂದು ಮುನಿದಾರಕಂ ಕೆಡೆದು ಮರುಗುವನಾದ |

ಬಂದೆನ್ನ ಕೆವಿಗಂಟಲಾಕ್ಷಣಂ ಕರಚಾವ ಕೈಗಳಂ ಜಗುಳೆನಿಲಕೆ ||

ಕಂದಿತಾನನಮೆದೆಯೊಳಂ ಪ್ರಪ್ತಿದನುತಾಪ |

ದಿಂದಾನು ಮೆಲ್ಲನೈತಂದು ನೋಡಿದೆ ಜಟಾ |

ಪೃಂದವಂ ಪರಮ ಕೆಡೆದಿಹ ತಾಪಗೋತ್ತಮನ ಕಲಿತಶಾರೀರಕರನ || (22)

ಉರದೊಳಗೆ ನಟ್ಟ ಕರ ಪೂರಳುತಿರುವುಭಯ |

ಕರ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿ ತನ್ನವರ ಪಾಂಸುದಿಗ್ಧಕರೀರ |

ಸುರಿವಕ್ರಾಧಾರಾನುಕಾರ ಕೋಣಕಪೂರವೆರೆದ ಮುನಿದಾರಕನನು ||

ಕರಕಲಿತಕಲಕಮಂ ಕಂಡು ಭಯಮಂ ಕೊಂಡು |

ಬರಲು ನಡುಗುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೊತ್ತನೈದಲ್ ಮುನಿದು |

ಕರಕಡ್ಡದಿಂದ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ನೋಡಿದಂ ಕಲ್ಮರಂದನುಮಂತೆ || (23)

ವನದಿ ಪರ್ಣಾಹಾರಗೈವನಾಥರ ತರಿವು |

ದನುತಾವಪಂಡಿತಂ ಬೋಧಿಸಿಹನಲ್ಲದೊಡೆ ||

ನಿನಗದೇನುಪರಾಧಮೆನಗಿದೆಂ ಕೋಲೊಂದರಿಂದೆನ್ನ ನೆಚ್ಚು ಕೆಡೆವೆ |

ಜನನಿಜನಕಂ ಮುಪ್ಪಿನವರಂಧರಿ ನೋರ್ವ |

ತನಯಾರಿಲ್ಲದನಾಥರೆನ್ನ ಬರವಂ ನೋಡು |

ತನುದಿನ ನಿನೆನೆನೆದು ಹ್ರುತ್ತಿ ಸುಸೆಯೊಳುಪರವರಿಗೇಂ ಗತಿಯುಮರಸ || (24)

ಭುವನಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ ಮಗುಳೆ ತರಿಯಲ್ ಕಕ್ಕ |

ರವಿರ್ವನೆಯಿಲ್ಲಗೊಂದೂ ಪೋಗಿಮ |

ತ್ತವರಿಗಿವೈತ್ತಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಸಂತೈಸಲ್ಲದಿದರನಿಮಿದೊಳಗೆ ||

ಲವಲವಕಯಣಗೆ ಜಾತರದ ಬಂಧನಕೋಪ |

ಮವುಕೆ ಕಪಿಸದೆ ಮಾಣರದರಿಂದ ನೀಂ ಪೋಗಿ |

ನುವಿವೇಕದಿಂದಲುವಚರಿಸು ಬೇಗದೊಳೆನ್ನ ಕರಬಾಧೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು || (25)

ಅಸುಗಳಂ ಹೀರುತಿದೆ ಯೆನ್ನ ವೈಕಲತೆಯ |

ನ್ನೆಸಗುತಿದೆ ಪೊಸಮನೆಯ ಕಣೆ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯಸಂ |

ವಸತಿಗೈದಿದೆ ಬೇಗಲುದ್ಧರಿಸವೇಳ್ಕೆನುತ ಮುನಿವುತ್ತು ದೈವ್ಯದಿಂದೆ ||

ಉಸಿರಲಾ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳುತತಿಭೀತಿಯಿಂ |

ದುಸಿರ ಬಿಡದಮೃದರೇಗೊರದಂತೆ ಕಾಣುತಿರು |

ವೆಸಕಮಂ ಕಂಡಾತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಗುಳೊರೆದ ಭಯನಿವಾರಣದ ನುಡಿಯ ||

[(26)

ಕರವ ತಿರಿಯಲ್ ಪುಣ್ಯಮಿರದೆ ಪೋವುದೆನುತ್ತ |

ಲರಿದು ಚಿಂತಿಪೆಯರಗಿ ಭೂನುಗಂ ತಾನಲ್ಲ |

ನರಿದು ದೋಷಂಭವ್ವದಿಲ್ಲವೆಂದು ದಯಮಂ ತಿಳಿ ಬೇಳ್ವೆನೊಂದುನೊಲ್ಲ ||

ಪರತಪೋರಾಶಿ ವೈಕಲ್ಯೋತ್ತಮನ ದೆಸೆಯಿಂದ |

ಧರಿಸಿ ಗರ್ಭವ ಪಡದಳೆನ್ನ ಕೂದ್ರಾಂಗನೆಯಾ |

ನಿರುತ ತಥ್ಯಮೆನುತ್ತಲುದು ಕರಮಪಹತಿಯ ಪರಿಹರಿಸು ನರವರೇಣ್ಯ | (27)

ಎನುತ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ವಿಡುತಲತಿಕಪ್ಪವಚನಗಳ |

ಮುನಿತನಯಾ ಬೇಳಲಾನತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಮೆ |

ಲ್ಲನೆ ಕರವ ತಿರಿಯಲನುಜಾರಿತಾಕ್ಷಣಕೆನ್ನ ಮನಸು ಬೇದವನಾಳ್ವದು ||

ನೆನೆದಂಗವೈಕಲ್ಯದಿಂದೆನೆವ ದಾರಕನ |

ಫನಸತ್ಯದಿಂದೆತ್ತಿ ತಡಿಯೊಳಪ್ಪನುತಾವ |

ವನುಭವಂಗೈದನರೆನಿಮಿದ ಮತ್ತೇನೊಂದನರಿಯಬಾರದ ದುಃಖದೆ || (28)

ನುದತಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಸರಾಸಿ ಬೆಂಬಿಡೆ ದೀಗ |

ಳೊದಗಿತಿನ್ನೇಂಗೈವನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಸೌಖ್ಯ |

ಪದ ಕಾಣದತಿವೇಗ ಪೋಗಿ ವೃದ್ಧರ ತುಷ್ಟಿಗೊಳಸವೇಳ್ಕೆಂದು ತಿಳಿದು ||

ನದಮಲಕವಟುಕ ನರಿಪಿದ ಮಾರ್ಗಮಂ ಪಿಡಿದು |

ಪದಮಿಡಲ್ ಪಜ್ಜೆಗಳ್ ಸಾಗದಿರಲತಿಕಪ್ಪ |

ಹೃದಯದಿಂ ಮೆಲ್ಲ ನಾಳೋಚಿಸಿದೆ ಮತ್ತೇನುಸಾಯಮಂ ಗೈವೆನುತ || (29)

ಏಸಿವು ನೀರಡಕೆಯಿಂದತಿವೃದ್ಧರೀಮಾರ್ಗ ।

ದೇಸಕಮ ನೋಡುತಿಕರಾಂ ಪೋದರವರಿಗೇ ।

ನುಸಿರವೆನಿಸುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಲನ್ನೆಗಂ ತೋರ್ದುದೊಂದು ಮತಿ ಯೆನ್ನ ಮನಕೆ ।

ಪೊಸಕಲವಾಯಿತಿಯ ಕರದಿರಲದಸೊಂಡು ।

ರಸಭರಣೆಗೈದು ಪಿದಿದೈದಿದೊ ಮತ್ತಿದಂ ।

ದಾಸಿರಲಮ್ಮದೆ ಪಾದದಲುಹ ತೋರಲಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ನಿಲಾತ ನಿಲಾತ ॥ (30)

ಅತಿವೃದ್ಧರನ ವೃಕ್ಷಬಲ ? ರನಾಧರು ಬಂದು ।

ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದೊಂದು ಪಾದಪಮಾಲದೊಳ್ ಕುಳಿತು ।

ವಿತ್ತಪ್ಪತ್ತದ ಬಾಧೆಯಿಂದಂತೊಳಲಿ ಬಳಲತೊರಗಿರಲು ಕಂಡು ॥

ಅತಿಭಯಂಗೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೊಪ್ಪಳಾಗದೊಳ್ ।

ಯಾತಿಪನಿವೃದ್ಧಗೈದುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಪಾದ ।

ಗತಿಯ ತಿಳುವರ್ತುಂ ಸುತನಿನ್ನುವಾಸೆಯಿಂದೆನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು ॥ (31)

ತಾತ ನೀರಡಕೆಗೆಂದುದಕಮಂ ತರೆ ಪೋಗಿ ।

ಯಾತಕಾಲಗೈದೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಲಾಂ ಭವ ।

ನ್ಯಾತೆ ಸುತ ಬರೆ ತಡೆದನೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುತಿರ್ಪಳಡಿಗಡಿಗೆ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥

ಯಾತರಿಂದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಾ ದಲುಭಯರುಂ ।

ಮಾತಿನಿಂ ನಿಟ್ಟುರಿಸಲವಮನದೊಳಡದೆ ನಿಜ ।

ಪ್ರೀತಿಯಂ ಕಾಪಿಡಲೈಕ್ಕ ಮಲ್ಲದೆ ತೊರೆದು ನೀರಾಡದೊಳ್ ನಿಲ್ಲುರೆ ॥ (32)

ಗತಿಹೀನರಂಧಕರನಾಧರಮಗಂ ನೀನೆ ।

ಗತಿಯಾದೈಗೈಲ ಮೆನುತ್ತನೆಚ್ಚಿ ಹುದಲ್ಲ ।

ದತಿಶೀರೋಮಾಣಿಯಾನ್ಯರಂತೆ ನೀಂ ಕೈವಿಟ್ಟರಾರಮ್ಮ ಪೋಪಿಸುವರು ॥

ಮತಿಯಾತರೊಳ್ಗಳಂ ಮಾತಿಗುತ್ತರವೀಯಾ ।

ದತಿಮಾನಗೊಂಡಿರ್ಪರೆಂತು ಬದುಕುವೆನಿಸುತ ।

ಜೊತೆಯಿಂದಲಿರ್ಪರೀವರಿಯಾ ಮೂದಲಿಸಲ್ಕಿ ಸಡುಕ ವೆಗ್ಗಳವಾದುದು ॥ (33)

ಎನಿತುಕೋಪಿಸಲೆಮ್ಮ ಕೆನಿಸಿಂದ ನೋಡೆ ಮ ।

ತ್ತಿನಿತುಹಿತ್ತಿಗೈದುಂ ವಿನಯವಂ ತೋರ್ಪಡಿಸು ।

ತಿನಿನ ಬೈಚಿಡದನಿಸುದಿನ ನಿಜಪ್ರಾಣಕೆಂದತಿಶಯಮೆನುತ್ತ ಪೋರೆದು ॥

ತನಯನಿಟ್ಟಡವಿಯೊಳು ಬಿಟ್ಟರಾರ್ಗತಿ ಯಮಗೆ ।

ಮಾನಿಸೇಕೆ ಮಾತಾಡು ಬಾ ಕಂದ ಮುದದಿಂದ ।

ಲೆನುತ್ತವರ್ ದೆಸಗೊಂಡರೆತಿಭಯದೊಳುಂ ಮೆಲ್ಲ ನುಸುರಿದೆಂ ಕಾವ ಭಯದೆ ।

[(34)

ದಿಟ್ಟತನದಿಂದಲಿಯ ಕೋಪಬಹುದೆಂಬ ಭಯ ।

ಮೆಟ್ಟುತಿಗೆ ಮನವನಳುಕುತೆ ಬಳ್ಳುತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ।

ನಿಟ್ಟಸುತ ಕೇಳಮಹಾ ತು(ತ್ಯ)ಮ ನಾನು ಸುತನಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ಪಂಕ್ತಿರಥನು ॥

ಬೆಟ್ಟರಲು ಕೆಲವುಶ್ವಾಸದಗೆಳುಂ ನದಿಯೊಳಂ ।

ನಟ್ಟರುಳು ಸಂಚರಿಸುತಿರಲೆನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂ ।

ಮುಟ್ಟಿದುದಮೋಘಪಾತಕಮೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಲದೆ ನೋರವೆನಿಸುತೆಂದನು ॥ (35)

కరిగళుం నిగూడియల్పైతవవేందు బం ।
 ధారద శోమిట్టాను నోడూతిరలన్నగం ।
 భరణేగ్నయావ కలకదతిరవం శేళ్వడల్ కరియంబ భ్రాంతియిందే ॥
 వరకబ్బవేధికణ్ణయ బడలమ పోకొక్క ।
 డారది మోనుచ్చరవమాదుదాక్షణది ॥

నిరద్యేది నిట్టనల్పదరిద బటానిజయదీదోవనోరగిదను ॥ (36)

నోడి పెస్తితనాగలామునికామార మా ।
 తాడిగిద నరనాథ భయగోంబియాతకద ।
 నాడలీం పూర్వకృతమాజ్ఞానదిందడసితారింద తిరదల్పి ॥
 మోడిర్వ కరవ తేగదవదింద పోగిదిత ।
 గూడేందు వృద్ధరిగే తథ్యనాథేయనరిపు ।
 కండిపుదు బలమనీ కరవనూర్ధరిగిదను దారకన వజనదింద ॥

(37)

కరవ తేగయల్పాత నురనగరిగంసరిద ।
 నరేనిమిదవలశ్యగ్నయాదాం బందు నిద ।
 జరణకరిపిదే జీయ అపరాధమాగ్నీదే మాజీనీళ్ళనితన్మిదే ॥
 కరాణదిం పాలినల్పేళ్ళనూతలానోరద ।
 బరతరద వాణియం శేళుత్త కమ్మేగు

తొరగి మగుళేజ్జత్త క్షోదదిం ధిక్కరినూతేనోళ్ళుంతుందరాలిదు ॥ (38)

కాలగేడుక పాపిష్ఠ క్షోరకవర్ణాచార ।
 కలిత నీం వేళుది దనుగడిగదేనోబి ।
 నేలదీనానెచ్చన మునియశోలలప్పుదే బ్రహ్మక నిష్కకనను ॥
 కలుబలీనజ్ఞానకృతవాయితదరిందే ।
 తలీయూరుదుదిదు జ్ఞానకృతమాదోడక్షణది ।

నేలమిల్లదలీ శ్రోవప్రదావర్ణయాదోడం వేళ్దీను ఫలనిన్నోళు ॥ (39)

ఆదూదం వేళ్దీను వేగదిందేమ్మ శోం ।
 డోదయ్యణుగనల్లిడవదేనెత్తి కావదియ ।
 నాదరినూత్మేది బిట్టదాతనోత్తనల్లిట్టరవరతిశోకది ॥
 మోడినియోళోరగిద తనయనం తడవరిన ।
 లాదిసంభవమాగి వృద్ధదంపతిగళుం ।

భేదమిల్లదే కవద మోలీ బద్దళలిదరదేనోబి బోదదిరవ ॥ (40)

కా! పుత్ర ఎమ్మనుకదల్లిగ్గిదిదే దీగ ।
 బా! పుత్ర కణ్డిరదు నోడేదివేయద్యాత ।
 శ్యేపుత్ర మత్తేను తావసంభవమాదుదేంకతది వందినదిజే ।
 శోదదిం నోడేదిరలారేమ్మ పాలినువ ।
 రిపాపియిందేమ్మ నగలువరే మాతే నం ।

తావ గోళుతికళేద్దు మాతాడో మోగనోడో నిష్కరుణగ్నయదునభ ॥ (41)

ಅರೆ ನಿಮಿಡವೆಡೆಬಿಡದೆಯನಿತು ದಿನ ಪರಿಯಂತ |
 ಸ್ಯರಿಸಿದುದನೊಲಿತ್ತು ಮನದಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಂ |
 ಪೊರೆದು ನುಡಿಯಂ ಮಾರದತಿಭಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ಜನವನುಂ ಗಳಿಸಿ ಬಳಕೆ ||
 ಪೊರೆವುದುಚಿತವೆ ? ಲೂನಪಕ್ಷದ್ವಿಜರಂತಿಲ್ಲ |
 ಮರುಗುತಿರುವೆವು ಕಂದ ನುಡಿಯಾದಿರೆ ಮುಳುಗುಂದ |

ಕರಣದಿಂದವು ಬಾರೊಂದು ಪಲಬಿದರಾಗ ಜಂಪತಿಗಳೇವೆಳೈನು || (42)

ನೀವದಿರಿತಾಗ ತಾವನಪ್ರಲಾಪಂಗಳೈಯ |
 ಲಲಿವರಾರಿದಿನಲಿ ಕೋಪ ಖರೆ ಮೇಲ್ವೈಯ್ಯ |
 ಲಿಲವೊ ಕಮನಿಪ್ಪಾವಕರ ಧರ್ಮರೂಪನಂ ನಿಜ್ಜನುವೆನೊತೊ ಮರುಳೆ ||
 ಕೂಲಿಗಡುಗ ನೀಪರಿಯ ಬೀದಮಂ ತಂದಿಟ್ಟ |
 ಬಲುಹನೆಂದೆನುತ ಪಂಬಲಿಸಿ ತರಳನ ನೋಡು |

ತಲಘುಮತಿ ಕರಣದಿಂದಿಂತೆಂದನೀವೇಳೈನವ್ವರಿಯ ನಜ್ಜರಿಯನು || (43)

ಮನಮಾತ್ಸವದಿ ಪೋಗಿ ನವು ನಪ್ಪಕಮಜನ್ಯ |
 ತನುವಿಂದಲಿಚ್ಚೈಡಿ ಬೇಗಮದ ಪೋಗಾಡು |
 ತಿನಬಿಂಬಮಾಚ್ಚೈಸಿ ಪೋಗುವರದಾವಗತಿ ಗಾಗತಿಯು ನಿನಗಡನಲಿ ||
 ಮನವ ಸಂಚಲಗೈಯದನುಡಿನಂ ಮಸ್ತಕದ |
 ವನಜಮಸಿಟ್ಟು ಪ ದವಿವ್ರಾಜರಿಂಗೇನು |

ಘನಸುಗತಿಯಹುದು ಮತ್ತಾನುಬಸ್ಯನಮಂ ನೀನೊಲುವದೆಲಿ ಪುತ್ರಕ || (44)

ನಗರಕೃಚ್ಚಂದಿಲೀಪಂ ದುಂದುಮಾರಸಂ |
 ಯುಗಕೂರವಾಂಧಾತ ನಳನಕುಡಮುಖ್ಯರಿಂ |
 ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಸದ್ಗತಿಯದಾವದಾವ ಮೊನಿನಗದಬ್ಬಲೆಡಿವಿಡದೆ ಮಗನೆ ||
 ನಿಗಮ ಪಾರಾಯಣಂಗೆತಿಯದ ಕೌತಗಳ |
 ನೊಗಸಿರುವ ಕರ್ವಾಟಗಿಂಭೂರಣ್ಣಾದಿ |

ಬಗೆಬಗೆಯದಾಲಿಗಳಗಾವಗತಿಯ ಹುದಮವೆ ನಿನಗೆ ವಕವಾಗಲನಘ || (45)

ವರಮಂತ್ರಗಳನೇಮದಿಂದಲನುಡಿನಬಿಡದೆ |
 ಪರಿಸಾಲನಂಗೈದ ಸತ್ತರುಡರಿಂಗಪ್ಪ |
 ಪರಮಸದ್ಗತಿಯಪ್ಪದಲ್ಲ ದೆನ್ನಯ ಕುಲಜರಿಯಾರಾರ್ತಿಯ ಪದಗಳ ||
 ತರಳ ನೀನದರಿಂದ ಸುರಗನಿಡೆಗೈದನುತ |
 ಪರಿಪರಿಯಪಂಬಲಿಕೆಗಳಲಳಲತಾದಕಮಂ |

ವಿರಚಿಸಿದನಿತರೊಳ ಗಾದುದಚ್ಚೈರಿಯಭ್ರದೊಳಗದೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆನು || (46)

ತಂದಿತಾಯಿಗಳ ನೇವೆಯ ಸಾಧುಜನರೊಳು |
 ಸಂಗಬಂಧಾರದ ತಪದಿಂದಲಾರ್ಜಿಸಿದ ಸುಕೃತಡಿಂ |
 ಬಂದೊದಗೆ ದಿವ್ಯರಥವಾಲ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟು ಸುರವನೊಡನೆ ||
 ಪೊಂದೇರೊಳ್ಳತಂದು ಪಿತವಾತೆಯಂ ನೋಡು |
 ತಂದ ಭವತ್ಯೇವೆಯೆಂದನಿಗೆ ಸುರಲೋಕ |

ಬಂದುದು ಭರಂ ಬೇಗ ಬಹುದೆನುತ ಮುನಿತನಯ ವೇಳ್ವ ಬಾನೆಡೆಗೈದಿದಂ || (47)

ನೋಡಿ ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ಭಯದೊಳಾಂ ನಿಂದಿದೆ |
 ನಾಡಲಮ್ಮದೆ ಮುನಿವನನಿತರೊಳ್ಳರದು ಮಾ |
 ತಾಡಿಸಿದನರನೆ ಮರಣದ ಭೀತಿಯೊಮಗಿಲ್ಲ ಪೊಡವಿಡನುಮಾನಗೊಳದೆ ||
 ಜೋಡಿಲ್ಲದೆಮ್ಮ ಪುತ್ರನ ಕರದಲೆಚ್ಚು ನೀ |
 ಮಾಡಿದೆ ಯವತ್ಯುಬಾಹರನ ಮತ್ತದರಿಂದ |
 ನೀಡುಕೆನು ಸದ್ಯಕಫಲವಿವಾಶ ಶಾಪವನಿಸುತ ಕನಲಿ ಮುನಿಸತಿ ನುಡಿದನು || (48)

ಮಗನ ಕಾಣದಲಾವದೆಂತು ಸಂಕಟಗೊಳುತ್ತ |
 ಪೊಗುವೆನ್ನಿಯನಂತೆ ನೀಂ ನಿನ್ನ ತನಯರಂ |
 ಮಿಗೆ ನೆನಪುತನುಗಳವೆ ಯಿದು ತನ್ನಲರಿದೆಂದು ಶಾಪಮನ್ನಿತ್ತು ಭರದಿ ||
 ಅಘಹರಹರಂ ಸತೀವೆರದು ಚಿತೆಯನ್ನಡರಿ |
 ಪೊಗುತ ಪುತ್ರಕೃತದೇಹಮಂ ಕಳೆದು ದೇವತತಿ |
 ನೋಗಯಿಸುವ ತನುವಿದಿದು ಸಗ್ಗಕ್ಕೈದಿ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳಗೇನೆಂಬೆನು || (49)

ಉದಮದದ ಜವ್ವುನದಲುಬ್ಬಿಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ |
 ಮಿದು ತಪ್ಪದಡಸಿತ ಮುನಿಯುತ್ತಮಾಶಾಪ |
 ಸದೆಯದುಳುವಪುದೆ ಕರಗತಮಾದ ರತ್ನಮಂ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ನೀಗಿ ||
 ಹದನಿನಿಸಿ ಚಿಂತಿಪುದು ಶೋಕವುದು ಬಳಲಿಪುದು |
 ವಿಧಿಕ್ಯತಮಿದೆಲ್ಲ ಮಾರಲ್ ಬಾರದಾದುದಲೆ |
 ನುಡತಿ ಸಂಭವಿಸದೆ ವಿಪತ್ಸೋಗಕಾರಣಂ ಕಾಣ್ಬಿಟ್ಟು ದೀಗಲೆಮಗೆ || (50)

ನಿಲ್ಲದೀತನು ಬಳಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನೆ |
 ಪುಲ್ಲಾರವಿಡನುಂದರಮುಖವನುಂ ಕಾಂಬು |
 ದಿಲ್ಲಾವು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ತೆರದೊಳುಳ್ಳುತಳಲುತ್ತು ತೊಳಲುತ್ತುಲೆ ||
 ನೋಲ ತೋರುತಲರ್ವಿವಿತ್ತುಪತ್ತದ ಕಕ್ಕೆ |
 ಯಿಲ್ಲದುಸಿರಿಸಿರಿಂದ ಬಳಲತಿಡೆ ಬೇಗ ಕೌ |
 ಸಚ್ಚಿ ಒಂದೆನ್ನಂಗಮಂ ಸ್ಪೃಶಿಸು ಕರಗುಂದಿನಿತುನಿನಗಂ ದೊರೆಯದು || (51)

ಎಂದೆನುತ ಕೌ ಸಚ್ಚಿಯೊಡನೊರೆದು ಪಂಕ್ತಿರಥ |
 ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂ ರಾಮನಂಗೋಪಾಂಗ |
 ದಂದಾಯತಂಗಳಂ ವಂದಿಸುತ್ತಲೆಡವಿಡದೆ ತತ್ಕೀರ್ತನಂಗೈವುತೆ ||
 ಇಂದಿರಾಪತಿ ರಾಮಪುರವರನನುಂ ತನೆಯ |
 ನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆರಕವೆರೆದಂತೆ ಮಾನಸವ |
 ಪೊಂದಿಸಿದನಾತನೊಳದೇನು ಧನ್ಯನೋ ಗಿರಿಜೆ ಮತ್ತಾರಿಗಳವಡದಿದು || (52)

ನೂಚನೆ || ಸರಸಿಜಾಸನತನಯಾಕಾಸನವ ಮಸ್ತಕದಿ |

ಧರಿಸಿ ಮಾತುಳನೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜವದಿಂ ಬಂದು |

ಭರತ ನಿಜಪಟ್ಟಣದಿ ಮಾತೆಯಾರ ಪದಗಳಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಪ್ಪನೊಲಿದು ||

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಪರಿಯ ಕಾಸಪ್ಪಿವಾಮಿತ್ರಿಯಾಗೊ |

ಳೊರದ ನಿಜವೃತ್ತಮಂ ನೆನೆದು ಯಾವೊಕ್ಕುಮಂ |

ಮರದೊರಗಲರ್ಥರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪಂಜಲಿಸುತ್ತಲೀಸತಿಯಾರುಂ ನಿಜ್ವಿಸೆ ||

ಅರಿಯದಂತಾನಿಶಯಾ ಜರುಗಿ ಪ್ರತ್ಯಾಪದೊಳು |

ಸರಪತ್ನಿ ಪಾಸಲನುಗೈದರಲ್ಲ ಬಂ |

ಧಾರವ ತಂತ್ರೀಸ್ವನಂ ಕ್ರಾಂತಿಮಧುರತರಮೆನಲ್ ಕಲ್ಪಿತಾಮಂದಿದೊಳು || (1)

ಕಲರು ಪಾಡುತ್ತ ಕಲರಾಮಹಾರಾಜನಂ |

ನೊಲಿದು ನುತಿಸುತ್ತೇರ್ತಿಗಾಯಕದಿ ವಿಣ್ಣೆಗಳೆ |

ನಲವಿಂದ ಬಾಜಿಸುತ್ತಲಲ್ಲ ಪೂರ್ವದಂತೆಚ್ಚರುಂಗಳೊಳುನುತಿರಲು ||

ಕಲಿತ ಮಾಧುರ್ಯಗುಂಜಿತ ಸ್ವರಗಳಂ ಕೇಳು |

ತುಲಿ ಮನಗಿತಮಿತ ಶುಕಪಿಕ ಕೇಕೆಹಂಸೆಗಳೆ |

ಕಲಕಲಾರವಮಂಜಿತರಮಾಗಲಿಪ್ಪಿಸುವ ಕುತುಕಿ ಭಾಸ್ಕರಂಮೂಡಿದಂ || (2)

ಹಂಚಂದನೆ ತೀತ್ಯಲಿತ ಪರಿಮಳತಮೆದಕಮಂ |

ಕರಚಲುಪನಾರಿಯರ್ ಕಾಂಚನ ಘಟಂಗಳೊಳು |

ಪರಿಪರಿಯಮಂಗಳಾಲಂಬನಯಧಾನ್ಯಾಯ ಮಾರಪನುಗೈಯಲಾಗ ||

ಪರಮಮಂಗಳ ಮಹೋತ್ಸವನಮುದೆಂದಿನಂ |

ತರಮನೆಯ ನೃಪತಿಗೆಚ್ಚರು ದೇವರವಿರಲನ್ನೆ |

ಗರಸಿ ಕಾಸಪ್ಪಿಯೆಚ್ಚುತ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತವೈತಂದೊಲಿದು || (3)

ಪತಿಯುಳೆಚ್ಚರುಗೈಯಲೈದೆ ಕಾಸಪ್ಪಿ ನಂ |

ಗತಿಸೆಂದು ಮಾಗಧಿಯ ಋಕ್ಕು ಸ್ತ್ರೀಜನಮೆಲ್ಲ |

ರತಿಕ್ಕಯದಿ ಪಯಂಕದಿಡ ಬಲದೊಳಲ್ಲ ನಿಂದು ಸಪ್ಪಳಮೆಸಗಲು ||

ಕ್ಷೀತಿಪನಿಚ್ಚರುಗಳೊಳ್ದಿರಲು ಕಾಸಪ್ಪಿ ಬಂ |

ದತಿಮೈದುಳಕರಗಳಂ ಪಾಡಕಮಲಂಗಳಂ |

ನತಿಸುವಂದದಿ ಪಿಡಿಯಲುಕ ನಂದನಿನದಿರಲತಿಶಂಕೆಯತಾಳ್ವಳು || (4)

ಪದಗಳಂ ನೇವರಿಸಿ ಹಸ್ತಂಗಳನ್ನೊತ್ತಿ |

ವದನದೊತ್ತಂ ನಾರಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರಾಮುಖದ |

ಲುದಿತ ಪುನುಳ ಪೂತಿಗಂಧಾನುಕರಣೆಯಿಂ ತೋರಲತಿಭಯದಿಂದಲಿ ||

ನುದತಿ ಕಂಪಿಸಲುಳದ ನಾಯರ್ಗೀಪರಿಯ |

ವಿದಿತಮಾದುಪರ್ವಕರಸೆಂದುಬೀಗ ಬಂ ||

ಜೊಡು ನಾಲ್ಕಿನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರ್ ಕ್ಷೀತಿಯರನನುಗ ಕೃತಿಚ್ಚದಿರವ || (5)

ಕಂದಿದಾನನವ ಜವಗುಂದಿರುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳ ।

ನಂದಿರುವ ಕಳೆಯ ಕರವಂವವಾಂತಿಕದೇಹ ।

ಮಂದು ಕಂಗನೆಯ ಕೌಸಲ್ಯ ಹಾಹಾ ! ನಾಥನಂದು ಭೂತಳಕೆ ಕಡೆಯಾ ॥

ಪಿಂದಿರ್ಪ ನಾರಿಯರ್ ಕೋಯನ್ನತಾರ್ತಿಯಾಂ ।

ಬಂಧಾರದಕೋಕದಿಂದಳುವವರವ ಮನೆಯಾ ।

ಪೊಂಪಿತೆಣ್ಣೆನೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗೊಡುವೊಲಾಮದರೆನಿಮಿಷದೊಳಗೆವೇಳ್ವನು ॥ (6)

ನಾರಿಯರನೇಕವಿಧದಿಂ ಪ್ರಳಾಪಂಗೈಯಾ ।

ಲಾರಾಕಂಪಿಸುವರು ಕಳುವಲ್ಲ ವಲರಲಾ ।

ಓರಂತೆ ಕೌಸಲ್ಯ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಒಡತ ಕೈಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಜರದು ॥

ಕೂರೆ ಕುಬ್ಜೆಯವಾತಿನಿಂದ ಪತಿಯನ್ನೀಗಿ ।

ಕೋರಾಯಸಂಪವನನುಭವಿಸಲಜ್ಜಿಗೈ ।

ದೀ ರಾಜಕುಲವನೀರೊಳಗೆ ಕಂಡಿದೆ ಮಹಾಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ತೆರದೊಳಾ ॥ (7)

ತನಯನಂ ವನಕಟ್ಟೆ ನೆನೆನೆನೆಯ ಸಂಕಟದೊ ।

ಛನ ಪೂದವಾರ್ತಿಯಾಂ ಕೇಳೆ ಕುವರರ್ ಚಿತ್ತಾ ।

ದನುತಾದಿಂದನುಗಳಂ ಬಿಡುವರದ ಕಂಡು ಬಂಧುಜನರೆಲ್ಲ ನೊಂದು ॥

ಹನನಮಪ್ಪದು ರಾಜಕುಲವೆಲ್ಲ ಸಂಹಾರ ।

ದನುವಾಂತುನೆರೆ ಪಾಪಿ ನಿನ್ನೊರ್ವಳಂದಮಾ ।

ವನಜಬಾಂಧವವಂಶ ಪೋದುವಕಟಕಟಿಸುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯಿಯಾ ॥ (8)

ಕುಲವ ನುಂಗಿದ ಕಾಳರಕ್ಕನಿಯ ನೋಡುತ್ತಾ ।

ಕೆಲದಲಿರಗಲ್ಲ ನಾವೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಶಿಕ್ಷಕ ।

ನಲಘವಿಕ್ರಮನರಸನಂಗಮಂ ತಳ್ಳಿಕ್ಕಿ ಪೊಗುವನಗ್ನಿಯನೆನುತಲಿ ॥

ಪಲಬಗೆಯ ಮಂಗಳಾಚಾರಮನ್ನಸಗುತ್ತಾ ।

ಲಲನಾಸವೂಹಮಿರ್ಪದ ಬೇಳಲಾರ್ಗಳವು ।

ನೆಲದೊಳಾಳ್ಳುಬಿಳು ಪಾಣಿಗಳನುಂ ಸುಖದುಃಖ ಬಿನ್ನಪತ್ತಿರ್ಪದತ್ತಿ ॥ (9)

ಬಿತ್ತರದ ದುಃಖಪರ್ಬದುರೂರನಾರ್ಹದೊ ।

ಳೆತ್ತತ್ತ ನೋಡಲಾಂ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಾ ।

ಗುತ್ತ ಬರಲಿತರೊಳು ಜಾಬಾಲಿಕಾಕೃಪಂ ಕಣ್ವಿವಾದ್ಗಲ್ಲುಮುನಿಗಳ್ ॥

ಉತ್ತಮವಸಿಸ್ತಾಡ್ಯರೈತಂದು ಕಂಡಾನ್ಯಾ ।

ಪೋತ್ತಮನವಸ್ಥೆಯಾಂ ತವೊಳಾಳೋಚಿಸಿದ ।

ರೆತ್ತಲಾಂ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಕಾರ್ಯಾ ಬಂದುದಿದಕೇನಿಸುತ್ತ ಮುಂದರಿಯದೆ ॥ (10)

ಅಸಾದನಿರ್ವ್ಯಾಕು ಕುಲದ ಮತ್ತೀನೆಲದ ।

ಪರಿಮಲನಂಗೈದು ಪೂರ್ವಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯಾ ।

ದರಿವಿಡಿದಬುಂಡಜನಮಂ ಗಳಪಮೇಧಾವಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಪೋದೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ ॥

ವರಧನುರ್ಧರರಾಮನುಧರಿಸೆ ಕತ್ತನಾ ।

ಪರಿಯಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಬಿತ್ತಕೂಟದೊಳಾರ್ಪ ॥

ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರಾಂ ಕೇಕಯಾಧಿದನಿತಯಾ ದೂರದೇಶದೊರ್ವರಾ ॥ (11)

ಸಿಡಿಲು ವರ್ಷೋಫಲಗಳತಿ ಫೋರತರವೃಷ್ಟಿ |

ಘೋಡದವುಮ ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನ್ಯಾಯ ಗುರಾಶಿಷ್ಯ |

ರಡೆಯಮರ್ಯಾದೆಗಳ್ ಸುತಜನಕರೆಂದೆಂಬ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಸ್ಥಿತಿಗಳ್ ||

ನಡೆಯಲವ್ಯವು ನಿರರ್ಥಕ ಕಲಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ |

ಮದಿಗಡಿಗೆ ವರ್ಚಿ ಬಹುದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸತಿ ಪತಿಯ |

ನುಡಿನದಿರ್ಪಳ್ ನಿಜೋತ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದೊಡೆಯ ನಿರದಾರಾಜ್ಯಮತಿ ಪೂಜ್ಯವು ||

ಬಲಿ ದುರ್ಬಲರ ಬಾಧೆಗೊಳಪಸತ್ಯಾಹಿತ |

[(12)]

ಕಲಿತಮಾವವುಮ ರಮ್ಯೋದ್ಯಾನ ದೇಶದೊಳ್ |

ಜಲವ ಎರನಾರಿಯರ್ ಚರ್ಚಲಿಸಲಮ್ಮರು ಬುದ್ಧಿಯಾತಮಾದ ಸಭೆಯೆಲ್ಲವು ||

ನಂಬಿಂದಯಾಗಲೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು |

ಪಲಬಗೆಯ ಯಜ್ಞದೊಳಗಾತ್ಮದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ |

ನೋಲವಿಮವಲೆಯರತಿಕ್ತರೊಂದಿಸಿರ್ಪರೊಡೆಯರಿಲ್ಲ ದರಾಜ್ಯದಿ ||

(13)

ನೀತಿಜ್ಞರತಿನಿವೃಣರಬಿಳಿ ಪಾರಾಣನಂ |

ಜಾತನ ರತಾಪ್ರೀತರೆನಿವ ತತ್ಪಜ್ಞರತಿ |

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರಾರಾಣಗಳ ಕೇಳಲನುದಿನಂ ಸರ್ವಭೂಮಣ ಭೂಷಿತ ||

ಕಾತುರಾಂ ಯರಾಟ ಕಳಸಿಬರರುದ್ಯಾನ |

ವಾತಾಯನಂಗಳಿಗೆ ಕಾಮುಕಪ್ರಿಯಾದಿಂದ |

ಖಾತರಾನಾಯಾಹ್ವದು ದ್ಯೌರವಂಬಿಡುವರಸಿಲ್ಲದಿಹ ರಾಜ್ಯದಿ ||

(14)

ವೆರರ ದೇಶಂಗಳಂ ನಿಜನಿಜವ್ಯಾಪಾರ |

ಕಿರದೈದೆ ಒಹವಣಿಗ್ಧನಮಿವಂ ನಿಜ್ವಸರು |

ಪರಿಪರಿಯರೈಧನೆ ಕನಕಪೌಷ್ಕಲತೆಯಿಂದಿರ್ಪರಂ ಭಯಗೊಂಬರು ||

ತಿರುಗವು ವಿಷಾಣಯಾತ ಪಾಪ್ಪಿಣಾಯನೆತುಂಗ |

ಕರಿಗಳುವೀಥಿಯೊಳು ನಟಗಾಯಕಾದಿಗಳ್ |

ಚರಿಸಲಮ್ಮರು ಮನೋತ್ಸವದಿಂದ ಲರೆನಿವಿವಕರಸಿಲ್ಲದಿಹರಾಜ್ಯದಿ ||

(15)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ಧರ್ಮಂಗಳಂ |

ಜಾತಮಾಗವು ನಿಖಿಲದೇವತಾರಾಧನೆಯ |

ಮಾತಿಲ್ಲ ದಂತಿಕುದು ನಿಖಿಲ ಧರ್ಮಗಳ್ಳಿದ ಪರಿಯಲತಿಫೋರತರದಿ ||

ಭೀತಿ ಸಂಭವಮಕ್ಕುಮಮಿತ ವಿಕ್ರಮಭಟ |

ವ್ರಾತ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಾವೆ ಪಗೆಗೊಂಬರರಿಭಯದಿ |

ನೀತ ಮವ್ವಪ್ರಜೆಗಳತಿಖೀದ ಮುದ್ಭವಿವ್ರಸರಸಿಲ್ಲದಿಹರಾಜ್ಯದಿ ||

(16)

ಉದಕಮಿಲ್ಲದ ನದಿಯು ತೃಣಮಿಲ್ಲದಿಹ ಬರಂ |

ಪದುಳಗೈದಪನಿಲ್ಲದಿಹ ಗೋವ್ರಜಂ ಮನೋ |

ಭೃದಯಮಂ ತಿಳಿದು ಬಿಲಿಸುವನತ್ರಿಯೊಡ್ಡಿದ ನಾರಿಯರ ಸಂದೋಹಮಂ ||

ಅದುಭುತಮಿಥೇ ಕಲಹದಿಂದ ಮಾತ್ಸರ್ಯಂ ನ್ಯಾಯ |

ಮೊದಲ ಮತ್ತೇನುಳಯದಂತಪ್ಪದವರಿಂದ |

ಅಳಿಕಪ್ರಣಾಮಧರಣಗವೇಕೈರಾಜ್ಯ ಸುಖವೇಕೆಲಿಚ್ಛೈತೊಡೆ |

(17)

ಬಲವುಪ್ಪಿಯಾತದೇಹಕನ್ನೆಟ್ಟಗಳ ತೆರಂ ।

ನೆಲದಾಣ್ಣನಕ್ಕು ಧರ್ಮಪ್ರವರದಿಂ ರಾಜ್ಯು ।

ಪೊಲಿದು ಬೆರ್ಚುವಡರಿಗಳಂ ತುದುಲೋಕಮಂ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈವೊಡೆ ॥

ನಲಿನಾಕ್ಷಭೂತಿಯನ್ನಾಂತು ಪಿತಮಾತೆಯಾರ ।

ನಲವಿಂದಲವರವ ವಿಧವರಿತು ಪೊಪ್ಪಿಸುವ ।

ಬಲಿಯೊರ್ವನಾಗವೇಳ್ವೊಡಗದೊಡೆನಾಯಕಂ ರಾಜ್ಯಮಿರ ಸಲ್ಲ ಪೊಲ್ಲ ॥ (18)

* ಸರಸಿಜಾಸನ ತನಯನೆಂದವಾಣಿಯ ಕೇಳು ।

ಹರುಷದಿಂದಾವಿಪ್ರಲೋಕ ನಂತಸಗೊಂಡು ।

ಭರತನಂ ಬರಿಸೆನುತ ಸನ್ನತದೊಳೊರೆಯಲ್ ವಸಿದ್ಧಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರು ॥

ಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ ದಿನಮೂರರೊಳಗೈದಿ ಬಂ ।

ಧಾರವ ಡವದಿಂ ನೃಪಕುಮಾರಕರ ಮತ್ತರಿಗೆ ।

ಕರತರುವುದೆನಲವನ ಮೊತಿನಿಂದಂ ಗಮನಕೊಂಡಂ ಕರದರೊಲಿದು ॥ (25)

ಬರಲು ಪೊಗುವ ಚರರ ಕಂಡರುಂಧತಿಯರನ ।

ನೊರೆದರವರೊಡನೆ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಡ್ವನ್ನಿತ್ತಿಯ ।

ತ್ಸುರಿತದಿಂ ನೀವೈದಿ ಕಟ್ಟಿದೀ ವಸ್ತ್ರಗಳನಮಗಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ॥

ದೊರೆಯ ತತ್ತನೆಯರಂ ಕುಳವನಾರ್ತಿಯ ಕೇಳು ।

ದರು ವಸಿದ್ಧರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ಭರತನೊಳ್ಳು ।

ಪೊರೆವುದವಸರದಿಂದ ಬರಹೇಳುವಂ ಮೌನಿಯೆನುತ ಸೂಚಿಪುದು ನಯದಿ ॥ (26)

ಅಡು ಚವವದೊಳ್ಳಕಗಳ ವಾರಣನಗರ ।

ದೊಡೆಯ ಗಂಗೆಯ ದಾಂಡು ಪುಜ್ಯುಬದಿ ಪಾಂಚಾಲ ।

ಮೊಡನೆ ಕುರುಚಾಂಗಲವ ನಖದೇಶಂಗಳಂ ನಡನದಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತೆ ॥

ಕಡುಚವದಿ ಕರದಂಡಮಂ ಕಳೆದು ನೈಕೂಲ ।

ಪೊಡವಿಧರನಿಭವಹಪಿಯಂ ಪೊಂದಿ ಗಮನದಿಂ ।

ನಡೆದರು ಕುಳಂಗಾದಿ ದೇಶಂಗಳಂ ಕಳೆದಿಹೊಮತಿಯತಟವ ॥ (27)

ನೋಡುತ್ತಲಿ ಬಾಹೀಕ ವಿಮ್ಬ ಪದಶಾಲೆಯು ।

ನೋಡುತ್ತಂಸಲಿ ಪುನೆಯುತ ಬಾಹ್ಯಕೋತ್ತಮರ ।

ನೋಡುತ್ತಂ ದಿವ್ಯ ಪದ್ಮಾಕರ ಸರಸ್ಸುಗಳ ವಿವಿಧಪಲ್ವಲನದಿಗಳ ॥

ನೋಡುತ್ತಂ ಪಂಚಾಸ್ಥಾನಾದೊಲ ಮೃಗಗಳಂ ।

ಕೂಡೆ ಚವದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡರೆತಿಮೋದದಿಂ ।

ರೂಢಿಗಜ್ಜ ನಿಗಿರಿವ್ರಜ ಮಹತ್ಪಟ್ಟಣವನಾಚರರ್ ಶ್ರಾಂತನೆನಿಸಿ ॥ (28)

ದೊರೆಯ ಹಿತ ಕುಲರಂಜನಾರ್ಥನಿಜಗೋತ್ರಕಂ ।

ದೊರೆಯಲತಿಚಗಮೆಂದು ಶಾರೀರಕದ್ವಯಂ ।

ಮರೆದಿರುಳುಪಗಲೆನ್ನ ದತಿವೇಗದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡು ಪುಟಭೇದನವನು ॥

ತರಣಿಯಾದಿಸಲ್ ಪೊಗಿ ಕಂಡವೆವು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ।

ತುರಗಂಗಳಿಗೆ ಜಲಾಹಾರಮಂಗೈದಿಲ್ಲಿ ।

ಇರುಳುರ್ವೆಮೆಂದು ಚರಲಲ್ಲಿ ತಾಣಗೈದಿಳಿಯಲುಂ ಭರತನಿತ್ಯ ॥ (29)

* ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ 7 ಪದ್ಯಗಳ ಗ್ರಂಥಸೂತ್ರವು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮುತ್ತಯ್ಯಮಾತುಳರ ಲಾಲನಾಹರ್ಷದಿಂ ।

ಮತ್ತೆ ಪಡೆಸಮೂಡಿ ಸುಖದಿ ಪವಡಿಸಲಾದು ।

ದತ್ತಾಹಿತಮಾನಿಸಿಪ ಸ್ವಸ್ಥನಂದರ್ಶನಮದೇನೆಂಬಿನದ್ಭುತವನು ।

ಮತ್ತೆ ಭಯದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ದತ್ತಿಮಾಖದಿಂ ।

ಹೃತ್ತಪಮಿಗೆ ಗೊಳ್ಳದೆಚ್ಚನ್ನೂ ಮೂಡೆಗಡೆ ।

ಲೋತ್ತಿಗಂ ದಿನನಾಥ ಬರ್ಪನ್ನ ನಿಜಸಭೆಯನ್ನೈದಿವಂ ಸಂತುಪದೆ ॥ (31)

ಒಂದೆಡೆಯ ಪಾಡುವರ ಒಂದೆಡೆಯ ನೋಡುವರ ।

ದೊಂದೆಡೆಯಲಾಡುವರ ಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಂ ಮನಕೆ ।

ತಂದುಕೊಳ್ಳದರೊಡನೆ ಮಾತಾಡವತಿಖೀವಮಾನದಿಂ ಭರತನಿರಲು ॥

ಬಂದು ನೇಹತಲ್ ಬಗೆಯೊಳ್ಳುಪಚರಿಸು ।

ತಿಂದಿದೇನೈ ತಾತ ದೀನಮಾನಸನಾಗಿ ।

ಕುಂದಿರ್ಪೆಯನಿಲವರೊಳೊರದ ನಿಜಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ಕಂಡವೃತ್ತಾಂತಗನು ॥ (31)

ತಲೆಗೆದು ಶೈಲಾಗ್ರಮಾಡು ಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ।

ತಿಲಪ್ಪಮಂ ಮೆಲತ ತೈಲಮಾನದಿ ತಾವ ।

ನಿಲದೆಂದು ಧುಮ್ನಿಕೈವಂ ಗೋಮಯಹೃದಕ್ಕಂಮ ಕಂದಿದಾನನದಿ ಪಿತನು ॥

ಕಲುನಿಲಂ ಕಾಣ್ಬಿಡುವೊಲೊಗಿದುದಧಿಯ ಕಳೆದು ।

ನಿಲಕೆ ಬೀಳುವ ಕಶಿಯ ಕಳ್ಳಲೆಯೊಳ್ ಮುಳ್ಳಗೆ ।

ನಿಲಗಾ ದಿಹ ಘೋರತರವಾಪಕನಸೊಂದಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡೆ ಮನದಿ ॥ (32)

ಒಡೆದಿರುವ ಭೂವಿಯಂ ವಿವಿಧವೃಕ್ಷಂಗಳೊಂ ।

ಗಿಡಿದು ಧರಗೊರಗುವ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ದಂತ ।

ವೃದ್ಧಿವುಪೋವುದ ನೋಡಿ ತಲೆಗೆದು ಕೋಪದಿಂ ಕಾರ್ಣಾಟಯಸದ ಪೀಠದಿ ॥

ಪೊಡವಿಪತಿಯರೆ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ತವರ್ಣಗಳಾಂತು ।

ಕಡೆಗೋಪಿಗಳ ಕರೆಯುತ್ತಿರೆ ಬರಾನುಗತೀರ ।

ನಡೆ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಗಮಿಸುವ ತಾತನಂ ಕಂಡೆ ಭಯಗೊಂಡೆನೆನ್ನ ಮನದಿ ॥ (33)

ಕೆದರಿರುವ ಕಂಗಳೊ ಕಂಗೋರಮೊಸಗಳ ।

ಮದರಕ್ತಪಟಗಳಂ ಪೊದೆದು ಬಡ್ಗ ಪಪಿಡಿದು ।

ಬೆದರಿಸುತ ನಾಲ್ದಿಯೊ ಘೋರರಕ್ತಸನಿವಹ ಮುತ್ತಿರಲ್ ಕಂಡು ಭಯದಿ ॥

ಹದನುಯವತಿಚಿಂತೆಯೊತ್ತಿರ್ಪ ಪಿತನಿಗೆ ।

ಭೃಷಯಮಂ ತಿಹುದೊ ರಾಮನಿಗೆ ಸುಶ್ವೇಮಪದ ।

ವೊದಗುವುಪೊಡಂತೆನುತ ನಡುಗುತಿಡೆನೆನಲಾಗ ನೇಹತರ್ ಕೇಳ ಭಯದೆ ॥ (34)

ತಮ್ಮೊಳ್ಳೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿತ ದೂತರತಿ ।

ಗಮ್ಮನ್ನೊತಂದು ನಗರವ ಪೋಕ್ಕಿಸಲಿಗೆಯಿಂ ।

ದೊಮ್ಮನದಿ ಬಂದು ಚರಣಂಗಳಂಗಳಿನಮಿಸಿ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಮು ॥

ನಿಮ್ಮಕುಶಲಂಗಳಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಮುನಿರಾಯ ।

ಸುವ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಾವಂದಿರಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ।

ತಿಮ್ಮ ಪತ್ತಣಕೆ ಇವನಿಂ ಬಪ್ಪೊಲುಕೆಗೈವೇಳ್ಕೊಂದು ನೇಮಿಸಿದರು ॥ (35)

ಇವೆ ಭೂದಣಂಗಳಂತಿವು ವಸ್ತ್ರಸಂದೋಹ |
 ವಿವೆ ಸುವರ್ಣಾದಿನಾನಾವಸ್ತ್ರಸಂಚಯಗ |
 ಭವನೋಪ್ಪುಗೊಂಡು ಮಾತುಳಿಗೊಪ್ಪಿಸವೆಳ್ಳುಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ ||
 ಅವರ ಮೈವಚನಗಳ ಕೇಳುತ್ತ ಭರತ ತ |
 ನ್ನವರ ಕುಸಲಾಮೋದಗಳ ಬೆಸಗೊಂಬೆನಿನು |
 ತವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂದ ದೂತರನ್ನಪಚರಿಸಿ ಕೇಳಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ||

(36)

ಕುಸಲವೆ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀರಾಮಸಂತೋಷ |
 ವಿಶದಮೂರ್ತಿರ್ವನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಹಾವೀರ |
 ನೆಸೆವನೇ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದ ಸ್ಮಿತಕುಲರನ್ನೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾಂ ಹರ್ಷಳೆ ||
 ಕಶಿಮುಖಿಸುಮಿತ್ರ ಸಂತೋಷಿಯೇ ದುಶ್ಯಾಸ್ತ್ರ |
 ವಕತೆಯಿಂದ ಪುಷ್ಕಲಮಾನಿನಿ ಕ್ರೂರ ಯಾರಿಂದ |
 ವಕವಾಗದಿಹ ಚಂಡಿ ಮನ್ಮಾತೆ ಸುಖಿಯೆ ಮತ್ತೇನನುಂ ಬೇಳ್ವಳೆಮಗೆ ||
 ಎಂದು ಮೂದಲಿಸೆ ನೃಪನಂದನಗೆ ಹರ್ಷದಿಂದ |
 ದೊಂದರಾದೂತರ್ ನಿಮ್ಮಯ ಕೃಪಾರಸದಿಂದ |
 ಬಂಧುಗಳ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದಿಹರು ಕುಂದಿಲ್ಲದಖಿಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವು ||
 ಬಂದಿವಿರನೋಡುತಿದೆ ಬೇಗದಿಂದ ಗಮನವೇ |
 ಳ್ಳೆಂದು ಚರರರಿವೆ ಜವದಿಂದೆದ್ದು ಭರತ |
 ನೈತಂದು ಮುತ್ತಯ್ಯಾಗಿ ಮಾಜದೆಳ್ಳನಿತನುಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ನಯದೊಳು ||

(37)

(38)

ಪಿತನ ಚರಣಂಗಳಂ ನೋಳ್ವ ಕೌತುಕವೆನ್ನ |
 ಮತಿಯನಂಟರ್ಪದನಿತರೋಳಾ ಮಹಾರಾಜ |
 ನತಿಕಯಬ್ರೇವದೊ ದೂತರಂ ಕಳುಹರ್ಪ ದಯದಿಂದ ಬರಿಸಲೆನ್ನಂ ||
 ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಂತೈತಂದು ಚರಣನಂ |
 ಗತನಿವಿಡಿನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕಾಕುಲದ |
 ಗತಿಯ ನಿಟ್ಟುಸುತ ಪರವಾನಂದದಿಂದ ಮೊಮ್ಮನಪ್ಪಿದಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಿ ||
 ಭರತನೀವರಯ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಪೈ(ವಾ) ? ತಾವುಹಂ |
 ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತಾತನಿಡಗೈದಿ ಸಂ |
 ಭರಿತನಂತನದೊಳ್ಳೈತವೃದ್ಧನೆನುತಲುಂ ಪರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಳಕೆ ||
 ದೊರೆಯರಭುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಂ |
 ತರಣವೆಣೆ ಸೌಮಿತ್ರ ಕೈಕಾಮುಖಾಪ್ಯರಂ |
 ಪರಮಹರ್ಷಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವರೆಂದವರವರೊಳಿವು ಸೌಖ್ಯದೊಳೊಂದನು ||

(39)

(40)

ಎನುತೊರೆದು ಭವಗಜದಿವ್ಯಾಶ್ವಮುಖ್ಯವಿರ |
 ಭನರಥೋತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಂಬಳಾ ಜನಗಳಂ |
 ಬನದಮೆನಿ ಕನಕಧನ ಭೂದಣಾಂಶುಕಗಳಂ ಮನಮೊಲಿದೊಲಿತ್ತು ಬಳಕೆ ||
 ಮನೆಯೊತ್ತಿಲನುದಿನಂ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪು ಸಿಂಹಬಲ |
 ದನುಕರಣೆಯಂತ ಸಿತದಾಂಧ್ಯ ಸಂಕಲಿತವಹ |
 ಕುನಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟುಸಾಯನದಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಹಯನಾಥನು ||

(41)

ಮುತ್ತಯ್ಯ ನಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ಕುದ್ಧಾಂತಕಂ |

ಮತ್ತರಿಪಿ ಮಾತೆಯಂ ಬತ್ತಾಕೆಗಳನಮಿಸು |

ತುತ್ತಮಾಶಿಬವಾಂತು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಾತುಳಯಾಧಾಜಿತಂಗಳನಮಿಸುತೆ ||

ಮತ್ತರಮನೆಯೊಳುಳಿದ ಪ್ರಿಯಾಬಂಧುಗಳನುಮತಿ |

ನುತ್ತ ವಾಣಿಯನು ಬೆಸಗೊಳುತ್ತಲಂ ಬೇಗದಿ ರ |

ಫೂತಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಂದೇರನಡರಿಂದ ಕತ್ತಿಘನಹಿತಪ್ರಿಯಾದಿ || (42)

ಭರತನಿಸರಥವೇರೆ ಮೈಗೊಟಗಂದಿಕ್ಕ |

ಕರಿತುರಗಕಾಲಾಳು ಮಾಖ್ಯಜತುರಂಗ ಬಂ |

ಧಾರದಲಿಡಬಲದಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದ ಬರ್ಪಂದದಿ ಬಲಾಘ್ಯಕ್ಷಮಂತ್ರಿ ಜನರು ||

ಸರಭಸದೊಳೊರವುತ್ಯತರೆ ಪಟ್ಟಣವನುಳಿದು |

ತ್ಯರಿತದಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತಬಕ್ಯದಿ ಸಂತಸದಿಂದ |

ತರಿಸಿದ ಸುದಾಮಾಹ್ಲಾದಿನಿದೂರಪರಮಂ ಮಗುಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋತ್ತಮಂ || (43)

ಕಳೆದಂ ಕತಮ್ರವೇಳಾದಾನ ಪರ್ವಟಗ |

ಳುಳಯಾದಂದದಿ ಶಿಲಾನದಿಮಾಖ್ಯಗಳ ದಾಂಟಿ |

ಗಲವಿಂ ಮಹಾಶೈಲ ಜೈತ್ರರಥವನ್ನುಳಿದು ಗಂಗಾಸರಸ್ವತಿಗಳ ||

ಪೊಲಬಂಟುತುತ್ತರದ ವೀರಮತ್ಸ್ಯಾದಿಗಳ |

ಚಲವಭಾರಾಂಡವನ ಮನಿಸಿಯೆಕುಳಂಗಾಖ್ಯ |

ಕಲಿತಹ್ಲಾದಿನೀ ಕೈಲಯಾತಮಾದ ಕಾಳಂದಿಯೆಡೆಗೈತಂದನು || (44)

ಬಳಲಿದಕ್ವಂಗಳಂ ಮೈದೊಳದು ನಿರ್ಗುಡಿಸಿ |

ಕೊಳದುದಕಮಂ ಸಕಲರಾಸಮಯದೊಳ್ ಮಹಾ |

ಬಲ ಭರತ ಸ್ನಾನಾಷ್ಟಕಂಗಳಂ ತಾಂ ಗೈದು ದುಷ್ಟ್ರತರನದಿಯ ದಾಂಟಿ ||

ಕಳೆವೆತ್ತದೇಕಂಗಳಿಖೆ ನದನದಿಗಳಂ |

ಕಳೆದು ತರಣಿಗಜತರಗಂಗಳಾ ಮಹಾ !

ಜಲಗಳನ್ನತಿವೇಗವಿಳಿಸಿ ಗೋಮತಿಯೆಡೆಯ ಸಾಲವನಕ್ಕೈತಂದನು || (45)

ತ್ಯರಿತದಿಂ ದೇಳುದಿನಮಾಪರಿಯಲರೆನಿಮಿಡ |

ಮಿರದಯೋಧ್ಯಾದೇಶಕ್ಕೈತಂದು ಭರತನತ್ತಿ |

ಕರಾಣದಿಂ ನಿಜಬಲವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬಳಲಿತೆಂದರಿತು ಮನದಲ್ಲಿ ನಯದಿ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಂತ್ವನಂಗೆಯ್ದು ಸಾರಥಿಯೊಡನೆ |

ಕರಾಣದಿಂದಿಂತೆಂದ ಮತ್ತುರಿಯ ಕಂಗಳಿಗೆ |

ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಾಣ್ಪಡುತ್ತಲಿದೆ ನೋಡು ಮಾಡು ವಂದನೆಯಾನೆನುತ ||

ಬನದಿ ಸಂಕ್ರೇದಿಸುವ ಜನರಾಜಮಾಜಿಗಳ |

[(46)]

ಬನದಮಂ ತೋರುತಿಹ ರಮಿತವೇದಾಘ್ಯಯನ |

ಮುನಿಗಳಂ ಪಿರಿಯರಂ ಸಂದೇಶಿಸುತೆಂದಿಗುಂ ತೋರ್ವರೀನಗರದೆಡೆಯ ||

ಇನಿಸುವನಸಂಜಾಧಮಿಲ್ಲಿ ಪೊಂದುದೊ ನೋಡಿ |

ಕನರಾಯತಿದು ಚಿತ್ರತರಮೆಂದು ಸೂತನಂ |

ಜನನಾಥತನಯ ಕೇಳುತ ಕಂಧಿದಾನನದಿ ಕನಲಿಧಂ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ ||

(47)

ನೀರಾಟಕಳು ಸಿ ಬವ್ವನಿಗರುಂ ಪೊಜ್ಜ ಪೊಸ |
 ನಾರಿಯರೊಡವೆರೆದು ನಡೆತಂದು ನಗುವ ಕಾ |
 ಸಾರತೀರವನುಂ ಕೃತಗೈಪರೆಂದಿಗುಂ ತೂರ್ಯಮಂಗಲಕರವವು ||
 ಹೇರಾಳದಿಂದ ಪತ್ತನದಿ ಕೇಳ್ವಡೆತಿರ್ಪು |
 ದೋರಂತೆ ದೂರದೊಳ್ ಬರುವ ಮದಮಾತಂಗೆ |
 ವಾರುವಗಳಾಟ ಕಣ್ಣೆನೆವುದಿಲ್ಲಿ ನೂತ ತೋರುತಿದೆ ಭೀತಿ ಮನಕೆ || (48)

ತರುಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ಪೂತುಕಾತುಂಪಕ್ಕಿ |
 ನೆರವಿಗಳ ಸಂತ್ಯೆ ಪವನಮಯಾದೊಳ್ ನಿರಾ |
 ವರಣ ನಿಜ್ಜತ್ತ ನಿಜ್ಯೊಜಿತ ಪತ್ತಿಗಣವಾಗಿ ತೋರುತರಿದುರ್ವು ||
 ಪರಿಮಳವರ್ಬೀರ್ವ ಕಂಬಲರಾಟ ಕುಕುಕಂ |
 ಬರುಹಿಗಳ್ ಕಾದಂಬನಂಚಾರ ತೋರದಿಹ |
 ಪರಿಯಾದೇನದ್ಭುತಮೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತಾಗ ನೂತನಂ ಕೇಳ್ವನೊಲಿದು || (49)

ಎನುತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಭರತಂ ತನ್ನ |
 ಮನದೊಳ್ ಕಂಕಿಸುತ ನೂತನಂ ಕೇಳ್ವುತ್ತ |
 ಕನಲಾತಂ ಮೆಲ್ಲ ನೈತಂದು ನಗರದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ಕಳೆದು ಬಳಕೆ ||
 ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದಲಿರಗುವರ ಮನ್ನಿಸುತ |
 ಲನುವಿಂದ ನೂಲಿಸಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ನಗರ ನಿ |
 ಜನಮನಿಸಿ ತೋರುತಿರಲತುಳಸಂಕಟಗೊಳುತ್ತಲೈತಂದ ನೈವಗೇಹಕೆ || (50)

ಕಮನೀಯವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸದಿರಲರಮನೆಯಾ |
 ವಿಮನಸ್ಯನಾಗಿ ಭರತಂ ಪೂಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತ |
 ಕ್ರಮದಿಂದಲೊಳಪೂಕ್ಕು ಪಿತನಿರ್ವ ಅಣವುಂ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಮರುಗುತ ||
 ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನಂತೆ ನಿಜಮಾತೆಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ಮಮತೆಗೈಯಲ್ ತನಯನಂ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತ |
 ಲಮಾರ್ದಪ್ಪಿ ಶಿರವನಾಘ್ರಣಿಸಿದಳೆತ್ಯಂತಪ್ರತಪಾತ್ಸುಬ್ಬದಿಂದೆ || (51)

ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತನಯನಂ ಬ್ರೇಮದಿಂದಂ ತನ್ನ |
 ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹೈಮಾವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳು |
 ನಡೆಯಿಂದ ಧಾವಂತವಾಯಿತು ಪೊರಬೇಸುದಿನಮಲ್ಲಿರ್ವ ಬಂಧುಜನವು ||
 ಪೊಡವೀಕಮುಖ್ಯರತಿ ಕುಳರೇ ಬೇಳೆನ್ನು |
 ತಡಗಿಡಿಗೆ ಬೆನಗೊಂಬ ಮೂತೆಯನ್ನೋಡಿ ತ |
 ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರನನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಮಾತಿಗುತ್ತರವಿತ್ತನು || (52)

'ಇವೃತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸಂಜೆ || ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳ್ ಬಳಲುವ ಭರತ |

ತಾತಪ್ಪತೆಯ ಕಂಡು ಬಂದಾವೆನ್ನೊಮ್ಮೆ |

ಳಾತ್ರಿಕಯವಾಣಿಯಿಂ ಗಂತ್ಯೆನು ರಾಮನು ಕಾಣೊಬ್ಬಡುಬ್ಬಗೈದನು ||

ನಗೆನುಡಿಗಳಂ ಮಾತೆ ಕುಳಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಸಗ |

ಲಗಣಿತ ಮನೋಹರವೆನು ಕಂಡು ಭರತ ನಿಜ |

ಬಗೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವೇಳಾತಂ ಮಾತೆ ಬೆನೆಗೊಂಡನೊಲಿದು ||

ಜಗದರ ಸನಾಪಾಗ ಭವದೀಯ ಮಂದಿರವ |

ನಗಲದನುದಿನಮರ್ಪನಿಂದಿದೇನಚ್ಚರಿಯಾ |

ಮಗುಳಾರ ಗೃಹದೊಳಹನೊರೆಯಲಭವಂದನೊಮ್ಮೆ ಬಹನೆತಿಮೋದದಿ ||

(1)

ಎನುತಮಿ ಪರಿಯ ಬೆನೆಗೊಂಡ ಕುವರನ ನೋಡು |

ತರುವುವ ನೇಹಸಾರ್ತೆಯನೊರೆದು ಗಂತ್ಯೆನು |

ಲನುಗೈದಳೇನೆಂಬ ಸಪ್ತಿಯವುತಮೆನುತ ಭಾವಿಸಿದ ದುರುಳಪರಿಯ ||

ಇನವಂಕಭೂಪಣ ಮಹಾರಾಜ ಯಜನಾಂತ |

ಮೆನಿವಕೃತ್ಯಧಿನಾಥ ಯಾಯಾಜಾಕ ಮಹಾತ್ಮ |

ಜನಕನೈದಿದ ರಾಘವೇಭದಿಂದಮರೇಕನರ್ಥಾಸನವ ಬಯಸು ||

(2)

ಎಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ನುಡಿಯ ನಾಲಿನುತ ಭರತ ಹಾ |

ಮೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನಡು ಭುವಿಯೊಳ್ ಕಡೆಮ |

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಬಹುಪ್ರಳಾಪಂಗೆಯ ಕಲ್ಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ||

ಜೊಂದಿರನ ಬಿಟ್ಟ ಬಾನೆಡೆ ಬಹುದಕರಭನ |

ದಿಂದ ಕಂಗಳೊಳನದಿಹ ಸದೃಶ್ಯವನುಭವಿರ್ಪ |

ಮಂದಿರಂ ಗೊರವಮಂದಿರವಾಗಿ ತೋರಿಮದೆನುತ್ತ ಪಲಂಬದನು ಮರಾಗಿ ||

(3)

ಸುರಿ ದ್ರಾಘಾರೆಯಿಂ ಧರಣಿ ವಂಕಿಲಮಾಗ |

ಲಾರಾತರದ ದುಃಖದಿಂದೊರಲಿ ಪೊರಳುತ್ತಲಿಹ |

ಭರತನಂದದಿ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನು ಘೋರತರದುಃಖವೊಂತಿರಲೈ ||

ಅರಿಯದವೀಪರಿಯಳುವಂದದಿ ದೀನ |

ತರವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಲದೇಂ ಫಲಂ ಪ್ರತ್ಯಮಾಂ |

ದರುದು ಕುಳ್ಳುದೆನ್ನಿನಿಟ್ಟಪ್ರದೇನಲ್ ಮಾತೆಯೊಡನಾತನಿಂತೆಂದನು ||

(4)

ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವಂ ರಾಮಜಂದ್ರಗಿತ್ತು |

ದಿವಿಧಭೋಗಂಗಳಂದರಸನಿಹನೆಂದರಿತು |

ಭುವಿಯೆರೆಯ ಸಪ್ತಣೆಯೊಳಾನು ಮಾತುಳನೆಗರಕ್ಕದಿದೆಂ ಮೋದದಿಂದ ||

ಅವಿರಳದ ಗಮನದಿಂ ಚಾರರೆನ್ನಂ ಕರೆದ |

ವಿವಿಧೋಪಚಾರನುಡಿಯಿಂದೆನ್ನ ಮಾನಸಂ |

ನವಮಕ್ಕೇಕಮನಾಂತು ದಿಗಿಲಾಂತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಪ್ಪಿತಂದೆ ತವಕದಿಂದ ||

(5)

ಪಿತನಡಿಗಳಂ ಕಾಣದತುಳ್ಳೆಣವನ್ನಂತೆ ।
 ಗತಿಯಾದಾರನಗೊಂದು ಬೇಳ್ವೈದಿದಂತಾತ ।
 ಕ್ರಿತ್ರಿಯರನಕುಟ ಮಣಿಗೂರಾಜತಾಂಪ್ರಿಯಾಗದೇವ ಸಕ್ಕುತನೆಯಾಗ ॥
 ಪಿತಮಾತೆಯೊಡೆಯ ಬಾಧವಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ದು ।
 ಗರ್ತಿಯನಪಹರಿವನ್ನೊಂ ರಾಮ ಗುಣಧಾಮ ।
 ಗತಿಯಾದೆನಗಿಲ್ಲ ಪರ್ವನಾತನು ತೋರಿದೊಡೆ ಬೇಳ್ವೈ ಚರಣಂಗಳೊಡೆಯ ॥ (6)

ಮೃದುದಾಂತ ಶಾಂತಸತ್ಯವ್ರತಮಯಾಶೀಲ ।
 ಹೃದಯಾನೆನ್ನಂ ಪಿಡಿದು ದುಃಖಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
 ಮೊದಲಂತೆ ಹರುಷಗೊಳಸುವನಣ್ಣ ನಾತರಂ ತೋರದಿಹುದೇಂ ಕಾರಣಂ ।
 ನದಯಪಿತ ಪಶ್ಚಿಮಾವಸ್ಥೆಯನ್ನಾಳ್ವೊಡೆಯ ।
 ಲಿದೆಯೊಲಿದುರ್ದವದೇನ ಬೇಳ್ವೈದಿನುತಳ್ಳುತಿರಲ್ ।
 ನುದತಿ ಕೈಕಾಂತಿಂಬಿ ಕುವರನೊಡಬಡಿಸಲಿಂತೆಂದಳನುವಿನಯಾದಿ ॥ (7)
 ರೋಗರುಜೆಯಡಿಸಿ ನಿನ್ನಯ ತಂದೆ ದೇಹಮಂ ।
 ನೀಗಲಿಲ್ಲ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಧರಾಜಾತೆ ರಾಘವ ।
 ರಘೂತ್ತಮ ಎನುತ್ತ ಹುಬಲಿಸುತ್ತಂ ಹಮ್ಮಿಸಿ ಕಳೆದನನುವ ॥
 ಮೇಗೊಂದನೊರದ ನರನಾಥ ಶ್ರೀರಾಘವನ ।
 ಶ್ರೀ ಗೌರಮುಖದಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
 ಪೂಗಕಂತಿಯ ಸೀತೆಯಾಂ ಕಾಣ್ಬರಾಭದರ್ ಧನ್ಯರಗ್ಗಳದನ್ನತ ॥ (8)

ಮೊದಲೊರದ ವಾಣಿಗಿಂತತೀಯಾದಿ ರಾಘವನ ।
 ಹೃದಯವಂ ಭೇದಿಸಲ್ ಭಯಗೊಂಡು ತಾಯ ಸಿರಿ ।
 ವದನಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಲತಿದೈವ್ಯದಿಂದ ಭರತ ಬೆನಗೊಂಡ ವೇಗದಿಂದ ॥
 ಪದುಮಾಕ್ಷ ರಾಮನಿಲ್ಲರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಲ್ಲ ।
 ನುದತಿಜಾನಕಿ ಯಾವ ತಾಣವೊಳಗಿರ್ಪಳಿದ ।
 ಮುದದಿಂದ ಬೇಳ್ವೈದ ವೇಳ್ವಿನಲಾವನಾತಿಗುತ್ತರವನಿತ್ತಳೊಲಿದು ॥ (9)
 ಕಲಕಾಲ ವಿಪಿನದೊಳಗಿದ್ದು ಬರಲಿಚ್ಛಿಸಿ ।
 ಕಲಿಸುಮಿತ್ರಾತ್ರನೆಯ ಮೈದೇಹಸಹಿತಲಂ ।
 ಗೆಲಿಂದ ದಂಡಕಾವನಕೆ ಗಮಿಸಿದರಾಮನಿನ್ನ ಕೇಳ್ವೈ ನಂಟುಪದಿ ॥
 ಕುಲಪತಿಯಾದೇನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಮಂ ಸೆಳೆ ಕೊಂಡು ।
 ಕಲಿತವೀನರ ಹಿಂಸೆಗೊಳಿಸಿ ಪರಸತಿಯರ ।
 ನೆನ್ನಲಿನಲೆಳಸಿದವೇನು ಕಾರಣಕ ಪುರಮುಳವನಿನಲಾಕೆ ನಗುತೆಂದಳು ॥ (10)

ಪಾರದರ ಧನಧಾನ್ಯ ಪರರಸತಿಯರ ಬಯಕೆ ।
 ಭೂರಿಹಿಂಸಾಕೃತ್ಯ ರಾಮನೊಳದೊಡಿದುಂ ।
 ತೋರಬಲ್ಲದೆ ತನಯ ಗಮನಕಾರಣಮಾದುದೆನ್ನ ಯಾಜನೆಯ ಬಳಕ ॥
 ಧಾರಾಣೀಶ್ವರ ಯಾವರಾಷ್ಟ್ರಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟು ।
 ಲೋರಂತೆ ಯೋಚಿಸಲ್ ತಾಂ ಕೇಳ್ವೈಕೋಪದಿಂ ।
 ಪೂರ್ವದ ವರಮೊರಡ ನೆನೆದು ಧರಣೀಶನಂ ಬೇಡಿದುದನುಂ ಬೇಳ್ವೈನು ॥ (11)

ರಾಮನಂ ಬನಕಟ್ಟ ರಾಜ್ಯವುಂ ಭರತಂಗೆ |
 ನೇಮಿಸುವುದೆನಲರಸ ಧರ್ಮವುಂ ಮಾರಿದರೆ |
 ಕೋಮಲತೆಯಿಂದಲಾಪುಗೈದ ಬಳಕ ನಿಜತನಯನುಂ ನೆನದು ನೆನದು ||
 ತಾಮಸದಿ ಪಂಚತ್ಯ ಪೊಂದಿದಂ ನೆಲಕೆ ಸು |
 ತ್ರಾಮಾನಂದದ ರಾಜ ಧರ್ಮಮನ್ನಿಸುಕರಿಸು |
 ಬ್ರೀಮದಿಂ ನಿನ್ನಗೋನುಗಂ ಗೈದೆನೀಪರಿಯ ತಿಳಿದು ಹರ್ಷಿಸುವುದೆನುತ || (12)

ಅಮಿತಯಾಗಾದಿಗಳನೆಸಗಿದ ದಿಫೇಪಾದಿ |

ವಿಮಲ ರಾಜರ್ಷಿಗಳದಾವ ಗತಿಗೈದಿದನು |

ಕ್ರಮದಿಂದಲರಸ ಸದ್ಗತಿಯ ಪೊಂದಿದನಾತಗಪ್ಪ ಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ ||

ಸುಮನಸರ್ ಸಂತಸಂಗೊಳುವಂತೆ ದೊರೆಯಾಗಿ |

ಪ್ರಮಾದಗೊಳನೆನ್ನ ಸಂಪಾದಿಸ್ವರಾಜ್ಯಸಂ |

ಭ್ರಮನನುಭವಿಸೆಂದು ವೇಳ್ವ ಮಾತೆಯ ನೋಡಿ ನುಡಿದ ಕೆನಿಸಿಂದ ಬಳಕ || (13)

ಖರತರವ್ರಣಕೆ ಕಟ್ಟುಪರಮಂ ಲೇಪಿಸಿದ |

ತರನಂತೆ ದುಃಖಕತಿಕಯದುಃಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ |

ಭರಣಿಯಾಯಿತ್ತಾ ನಿಲ್ಲದ ಬಳಕ ಮಾರಾಜ್ಯದತಿಕಯದ ಭೋಗಂಗಳು ||

ಬರುವುದೆಂತೆನಗನಾಥಗೆ ವಂಕಸಂಹಾರ |

ಕರಕೃತ್ಯಮನ್ನೆನಹೆ ಪಾಪಿ ಮೃತ್ಯುನೆನುತ್ತು |

ಲರಿಯದಯ್ಯಂ ನಟ್ಟಿ ಕೆಚ್ಚಿಗೀಡಾಯ ಕುಲಗಡುಕೆದುರ್ಬೋಧೆಯಿಂದ || (14)

ಕುಲವ ನುಂಗುವ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂ ಸತಿಯನ್ನು |

ತೊಲಿದೆನ್ನ ಪಿತ ನುರಪತೋಕಸಂಗತನಾದ |

ಪಲವು ಕೋಕಾಸ್ವದಮದಾಯಿತು ಸತ್ಯವ್ರತಗೆ ಪಿತಗೆ ದುರ್ಯಕಮಾಡೆಸಿತು ||

ಲಲನೆ ಕಾಸಲ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣವಾತೆಯನ್ನೊಡ್ಡಿ |

ನಿಲಿಬರಂತನುಗಳಂ ದುವೈತ್ತಿ ಪಾಪಕೃತೆ |

ಯಾಲಿವೆ ನಾಲ್ವರೊಳೆಂತು ರಾಮನು ಕಾನನಕೆ ಕಳುವೆಂದು ನಿಷ್ಕರಣದೆ || (15)

ನೆನೆದನರ್ಥವ ಗಾಜ್ಯವುಂ ಬಯಸಿ ದುವೈತ್ತಿ |

ಯಸುಕರಣೆಗೈದೆ ಮತ್ತೀ ನೆಲದೊಳರೆ ಕಾಯ್ತು |

ರೆನಗಾರು ಬಲಗಳಂ ಬೆಂಬಲವನುಳಿದಾನು ಧರಿಸಬಲ್ಲೆ ನೆ ಭರವನು ||

ಇನತಾತ ಪೂಜ್ಯಬಲಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಚಾರ |

ವೆನೆಪಯನಾಣ್ಣ ನಾತನೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ |

ಮನವೊಲಿದು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಜನರಿಂದಲೂ ತೀವ್ರದೆ || (16)

ಪಿರಿಯಾರಂ ಸತ್ಪರಂಪರೆಯರನುಗಳ್ ತಮ್ಮ |

ಜೊತೆಯಂ ಮಾರದಣ್ಣಂದಿರೊಳಗೈದು |

ಪರಧರ್ಮಾರ್ತೀಗಳ ಗಳಿಸಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಪರಕುಲದಲ್ಲಾವಿಸಿ ಕೂರಾ ||

ಸರಕಭಾಜನನಹನೆ ಕುಲಗಡುಕೆ ನಿನ್ನಿಂದ |

ವಿರಚಿತವಹ ಕೃತ್ಯ ಕಾಂ ಪೋಗಿ ರಾಘವನಂಟಿ |

ಗರಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನೊಪ್ಪುಗೊಳಿಸಿ ಜರನಾಗಿರ್ಪೆನುತ ಕೆನಿಸಿಂದೊರಿದನು || (17)

ನಿನನಿನದು ಕೋಪಕಿಂ ಬೆಚ್ಚುತರಲಾಗ ।

ಜನನಿಯಂ ನಿಟ್ಟುಸುತುಚ್ಚಾ ವಚಂಗಳಂ ।

ಘನತರದ ರೋಪದಿಂದಾಡುತುತಂಗಳಂ ಮಗುಳಿ ಮೂದಲಿಕೆಗೈದು ॥

ಜನನಾಥನಂ ಕೊಲ್ಲಲೆಂಗೈದನಾಗಸವ ।

ನಿನಗೆ ರಘುನಂದನನದೇನಪಕ್ಕುತಂಗೈದು ।

ಬನಕಟ್ಟಲಿನಿತು ಪಾತಕಿ ನರಕೇಡಾದೆ ಪತಿಯ ಲೋಕವ ನಿಗಿದೆ ॥ (18)

ಬೇಳಲಳವಲ್ಲ ದೀ ಪಾತಕಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಹು ।

ಮೂಳರೊಡವೆರದೆನ್ನನವಯಾಕೆಪುರುಡಿನಿಂ ।

ಗಾಳಪ್ಪ ತೆರನನಿಸಿದೆ ಸರ್ವಲೋಕಹಿತಕಾರ್ಯಮಂ ನೋಡೆಡಾದೆ ॥

ಅಲ್ಲದೊಡೆಯನಕೊಲ್ಲ ತರಸನಟವಿಗೆ ಕಳಪಿ ।

ಕೇಳುವನೊಡವೆರದು ಪತ್ತಣದೊಳರಸಾಗಿ ।

ಬಾಳಬಿಟ್ಟೆ ನೆ ರಾಜ್ಯಕಾಮಕರು ವಾಮಿತ್ರೈವ್ಯತುಂಬಿನ ಮಾತೃಕೆ ॥ (19)

ಕುಲವಿನಾಕನಕೆಂದು ಪತಿಯ ಪೋಗಾಡಿ ನೀ ।

ನೊಕದೀಶಯನಿವ್ವ ಪಾಪಿ ಕುಲಗಡುಕೆ ನಿ ।

ನ್ನಿಲಿ ಜನಿಸಿದಾಂ ನರಕಕಥಿನಾಥನಾದೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ ನಿನ್ನತ್ತಣೆಂದಂ ॥

ಅಲಘುಮತಿ ಕಾಸಲ್ವೈ ಸುಮಿತ್ರೈ ವೊಡಲಾದಬಿಲ ।

ಲಲನಾರೋಮಣಿಯಿರಿಂಗಿತ್ತೈ ಯತಿಶೋಕ ।

ಕುಲನೆಯನ್ನಕ್ಕಪತಿ ಸುತೆಯಲ್ಲ ದಂಡಧರನುದ್ದಂಡತನುಜಿಯಾತ್ತಿ ॥ (20)

ಕಾಳರಕ್ಕಸಿ ಯಕ್ಕಪತಿ ಯಾಂಗಿ ಯೆನಿಸಿ ಪಿತ ।

ನಾಳುವಂತಪಯಾಕವ ನೆನಗಿ ಕುಲಮಂ ಕೆಡಸಿ ।

ಬಾಳಲೆನಗಿದೆ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿ ನಿನ್ನೊಳ್ ನುಡಿದೊಡಹುದು ಪಾತಕದ ರಾಶಿ ॥

ಬೇಳ ಫಲವೇನೆನುತಲಮಿತಗರ್ವಿತದ ವಚ ।

ನಾಳಗಳ ಬೀರಿ ಬಲುದುಡಿಬಿದಿಂ ಧರಗೊರಗಿ ।

ತಾಳದಂ ಮೂರ್ಛಿಯನ್ನರೆನಿಖುಡಕೆಚ್ಚ ತ್ತು ನೋಡಿ ಬಿಸುನುಯ್ದನಳಲಿ ॥ (21)

ಬಿಡುತ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಗಳಂ ನಾಲ್ವೆನೆಗಳಂ ನೋಡು ।

ತೆಡಬಲದ ಪರಿಯರೊಳಗಿಂದ ರಾಜ್ಯವ ಬೇಡ ।

ಲೊಡನೀಕೆಗಂ ಬೇಳ್ವನಲ್ಲ ರಘುವರಗಪ್ಪ ಪಪ್ಪಮಂ ಕೇಳ್ವನೆಯನು ॥

ಕಡೆಗರನ ಸಗ್ಗೈದಿದ ನಣ್ಣ ಕ್ರೂರತರ ।

ದಡವಿಗಂ ತೆರಳದಾದನೊಂದಕಾಣದೆ ಮಾವ ।

ನೆಡೆಯೊರ್ದನಗಡಸಿತತಿಭೀತಿ ಪಾತಕಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದೆನುತ ಬೈದನು ॥ (22)

ಜಂಡಾತಪೋದ್ರಿಕ್ತ ದಿಕ್ತಟಗಳೆಂಬ ಮಾ ।

ತಂಡ ಮಧ್ಯಾಂಭರಾಧ್ಯಾಸೇನನಿನಿಟ್ಟಿ ।

ಕುಂಡಲಿತ ರಕ್ತಗಳನ್ನಳಿದು ಹಲಕಂಕಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದೆಳಿದು ಪುಂಗವಗಳ ॥

ಅಂಡಲಿದು ಒಂಧಿಸುತ ಹಲಕನುಳುತಿರಲದಂ ।

ಕಂಡು ಕಂಬವಿಡಲ ಸುರಭಿ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಂ ।

ತಂಡತಂಡದೊಳಬಂಡಿತಮಾಗುತಾನುರಪನಂಗದೊಳ್ ಬೇಳಿ ಜವವಿ ॥ (23)

ಕಂಬನಿಯ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಪಾಕಣಗನೆ ಬೆದರಿ ।

ಬೆಂಬಡದೆ ನೋಡುಯಾಳಾತಹ ಕಾಮಧೇನುವಂ ।

ಸಂಭ್ರಮಿತಚಿತ್ತ ಮೇಂಕತದೊಳಾದಾದಿಸುತ್ತ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲಾತನೊಡನೆ ॥

ತಾಂಬಿತುಳುಕುವ ಕೋಕದಿಂದ ನುಡುವಳ್ ಸುರಭಿ ।

ಯೆಂಬೆನೇನಣೂಗರೇ ಮಧುಷ್ಯಹದಾತವದಿ ।

ಕೊಂಬಕ್ರಮಮಂ ನೋಡಿ ಕುಡಿವರಿದುದಾದುದಕಮೆನೆ ವಜ್ರ ಬಳಕೆಂದನು ॥ (24)

ಧರೆಯೋಳ್ ಬಲೀವರ್ಧಮಖಲಗೋಗಣವಮಿತ ।

ನೆರೆದಿರ್ಪವೆಲ್ಲ ಭವದೀಯಾಸಂತತಿಯನುತ ।

ಮರಕದಿಂ ತೊಳಲಿವರದೆಂದಿಗಾದರಾ ದುಃಖ ಕೊನೆಗಾಣ್ಯದಂಟೆ ಮರಳಿ ॥

ತಿರೆಯೊಳ್ ಲ್ಲರ ಜೀವನಾಧಾರಮೆಂದೆನುತ ।

ಸರಸಿಜಸನ ಗೈವ ಕೃತ್ಯಮಂ ನೋಡುತ್ತ ।

ಮರುಗಲೀಂ ಫಲಮೆನುತ ಸುರರೆರೆಯ ಸಂತಸಂಗೊಳಸಿದಂ ಮೃದುನುಡಿಯೊಳು ॥ (25)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳವತುಸಿದ ವೃಂದಂಗಳ್ ।

ನೆಲದಲಿಟ್ಟು ಸುರಭ ಸಂಕಟಗೊಂಡುದೀ ।

ಲಲನೆಯರ ಕುಲದೇವತಾರೂಪಿ ಕೌಸಲ್ಯ ವಿವೃಪುರಾವನ ಸುತನ ॥

ಸುಲಲಿತೋದಾರಲಾವಣ್ಯಬನಿಯಂ ಒನಕೆ ।

ತೊಲಗಿಸಿದ ಸಂತಾಪಮನಿತೆಂದು ಸೈರಿದಳು ।

ಕುಲಗಡುಕೆ ಯಮರೂಪಿ ಸೂರವಂಶವ ನೀರೊಳಾಳಸಿದೆ ದುರ್ವಾರಕೆ ॥ (26)

ಪಾತಕಿಯ ಜರದೊಳ್ ಜನಿಸಿದುದುಂ ಮಹ ।

ತ್ವಾತಕನಿ ವಿಪ್ಪದನಗಾಮದೀಕ್ಷಾ ನಿನ್ನ ।

ಘಾತಿಸುವೆ ದುಷ್ಕನಿಗ್ರಹ ದೋಷಕರಮಲ್ಲ ಮೆನುತ ನಾಸಾವಿಧದಲಿ ॥

ತಾತನಂ ನನೆನೆನೆದು ಕೋಕಬಡುವದ ರಮ ।

ಮಾತೆ ಕಳ್ಳಾದ ಭರತಂ ಬಂದನೆಂದೆರಿದು ।

ತಾತಪ್ಪವಾಸನದೊಳಲಿ ಕರದೊಳ್ ಕುವರ ಬಾರೆಂದು ಬೈನ್ಯವಿಡಿದು ॥ (27)

ಅದೆ ಬಂದ ಭರತನೆಂದಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯೊಳೊರೆದು ।

ಕದಳಯಂದದಿ ಬಳುಕುತೈತ್ತವ್ವದಂ ಕಾಣು ।

ತಿರಿದಿದ್ದು ಕತ್ರಘ್ನನುತ ಚರಣಂಗಳಂಗೆರಗಿ ಕೆಡೆದಂ ಧರೆಯೊಳು ॥

ಅಡಸಿ ಬಹ ದುಃಖದಿಂದಳಲಾತಹ ಭರತನಂ ।

ಸುದತಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮನ್ಮಥವನಾಘ್ರಾಸಿಸುತ ।

ಲಮಭುತದ ಕೋಕದಿಂದೆಂವಳಾ ಭರತನೊಳ್ ತರಹನಿಸಲಳವಲ್ಲದೆ ॥ (28)

ಪತಿಯ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡದೆ ಭವನ್ಮಾತೆ ।

ಯತಿಶಯದ ಸಿರಿಯನುಂ ಬಯಸಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ।

ಸುತನ ಮೈದೀಹಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಹ ಕಾಸನಕೆ ಕಳಸಿ ದೊರೆತನವ ಗಳಸಿ ॥

ಸತತಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದನುಭವಿಸಲೆಂದು ಸಂ ।

ಪ್ರತಿಹರ್ಷದಿಂದಿರ್ಪಳೆದರಿಂ ಮನೋರಥಂ ।

ಜತೆಯಾದುದತಿಸುಖದಿ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಪುದು ತನಯ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ॥ (29)

ಅಮರ ಸನ್ನಿಭತನಯಾಂಬದಾನಿರ್ವೃದ್ಧಿ |
 ಕ್ರಮಾವಲಿ ವಧಿಸಿಡುವುದೆಂದು ಮಾತೆಗೆ ಬೇಳು |
 ಮಮತೆಯಾಂಬಾದರೆನ್ನೊಯ್ಯಾ ಧಾರ್ಮಿಕನೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಕಿರ್ಪೆ ನುಬಿಡಿ ||
 ವಿಮಲಮತಿ ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ವೇಗ |
 ಸಮಾನಿಸಲ್ ಬೇಳ್ಳು ಮೆನುತಾ ಸಾಧ್ವಿ ನುಡಿದುದಂ |
 ನುಮನಸೋತ್ತಮ ಭರತ ಕೇಳಿ ಪರಿತಾಪದಿಂದಿಂತೆಂದ ಮಾತೆಯೊಡನೆ || (30)

ಬಾಧಿಸುವ ವ್ರಣಮಂ ಕಲಾಕದಿಂ ತೀವಿದಂ |
 ತಾದುದೀ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ್ವಾಗ ಭರತಗು |
 ದೋಷದಮಾದುದು ಕೋಕ ಪಾರಮಿಲ್ಲದೆ ಪಲಾಬಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾನು ಪಲಾಬುತೆ ||
 ಪಾದಂಗಳಂಗರೆಗಿ ಪಟುತರಕ್ಕೆ ಲೇಡಿಂ |
 ರೋದಿಸುತೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊಡನಿಂದ ಕೆಲೈದದ |
 ಹಾದಿಯಂ ತಿಳಿಯದ ನಿರಾಕಸನ ನೀಂ ಪರಿಯನಾಡಲೆಂತಾಯ್ತು ಮಾತೆ || (31)

ಕರುಣತನದಿಂದಾನು ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಮನೆ |
 ಚರಣಭಕುತಿಯೊಳುರ್ದಾ ಸೇವಿಸುವೆ ವೃತ್ತಿಯ |
 ನೈರತಿಯಾದಂದದಲಿ ನುಡಿದರೆಂ ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಪರಿಯಾನು ||
 ಧರಣಿಯಂ ಜನನಿಗೈದರ್ಥಮಂ ಬೆರಂದ |
 ಲಿದರಂ ಕೇಳ್ವರಾಂ ತಾಯಿ ನಾಂ ಪರಕೆ ಬಾ |
 ಹಿರನಪ್ಪನೇನುತವಿ ತಳವರ್ಥಗಳನಾಡಿದನು ಬೇಳೆಲೇನದ್ಭಾವನು || (32)

ಹರಕೇಳವದ್ವೇಷ ಮರವ ಕಾರಣ ದೋಷ |
 ಗುರುನಿರಾಕರಣ ಗೋವಿವ್ರತಾಡಿತ ಚರಣ |
 ಮರದೊರಗಿದರ ಹರಣಮಂ ಕೊಳುವ ಧೂತನಿಂಗಬಿಲಸ್ರಾಪಕರಗೆ ||
 ಪರವಿತ್ತವಂಚಕಗೆ ಪರವಧೂಕಾಮಾಕಗೆ |
 ಮರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಬೆರಂಗೀವ ಪಾಪಾಚಾರ |
 ನಿರತಂಗಳ್ವ ಗತಿ ತಪ್ಪದಾಗಲಿ ರಾಮನಂಘ್ರಗೇರಡೆಣಿಸಲೆನಗೆ || (33)

ಹಿತದೊಳೇಕಾಂತಮೆಂದೊರದ ನೇಹಿತ ನುಡಿಯ |
 ಪ್ರತಿಜ್ಞೆರ ಮುಂದೊರೆವನಾವ ಮೋಹನುತಲಭಿ |
 ಮಾತವನುನುವ ಪರೀನಾವಮಂ ನೆಗಳತಿಹ ನನ್ನೆವನವಂ ನೋಯಿಪ ||
 ಅತಿಶಯದ ಮಂತ್ರಮಂ ಕಲಿತು ಮರದವ ಕಾನ್ತ ||
 ತತಿಯ ಮಾರಿದ ದುರಾಚಾರಿಗಹ ಗತಿ ಯೆನ |
 * ಗೆ ತಪ್ಪದವ್ವುದು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಚರಣಕೆರಡೆಣಿಸಲೆನಗೆ || (34)

ನಂಬಿಸುತ ಗರವಿತ್ತು ನಗುತಲಗ್ನಿಯನಿಕ್ಕಿ |
 ಜೊಂಬಿಯಿಂ ಹೈತ್ರದಾರಾಪಕರಣಂ ಗೈದು |
 ಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ರವಿತ್ತಮಂ ಮಹತ್ವಾಪಗತಗಾವಗತಿ ಸಮಾನಿಸುವುದು ||
 ಇಂಬಿಲ್ಲದ್ದಿಯೊಳು ನೀರೊಳಗಿದತನುವಿ |
 ಗುಂಬಿಯನಿತ್ತು ಹ್ವಾಮದಿಪೊರೆದು ಮನದಿಪ್ರತಿ |
 ಬಿಂಬಿಸಿದರಂ ಮರದಂಗಳ್ವ ಗತಿ ತಪ್ಪದೆನಗೆ ರಾಮನ ಮರದೊಡೆ || (35)

ಸತಿತನಯಸಂಬಂಧಿಗಳ ಕೂಡಿ ಪಾಯಸಂ ।

ವಿತತಛಾಗಾಂಗಭದ ಪಲಕೃಸರಮುಂತಾದ ।

ಹಿತಕರನುಭೋಜನವನುಂಡತಿಥಿಗಳ ಕೂಡದಿರುವ ಪಾತಕಿಗೆ ಬವ್ವೆ ।

ರತಿಗೊಂಡು ಪಾನಪರದಾರಾವಮರ್ಶನದ ।

ಜೊತೆಗೊಂಡ ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳನ್ನಾತವನ ।

ಗತಿ ತಪ್ಪದೆನಗಪ್ಪುದಿದು ನನ್ನಿ ರಾಮಗಂ ತಾನೆರಡನು ನೆನೆದರೆ ॥ (36)

ಬಲಹೀನವಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಂ ಮನವ ।

ತೊಲಗಿಸಿ ಋತುಸ್ನಾತೆಯಾದ ಬೆಂಡತಿಯುಳಿದು ।

ಬಲತನದೊಳಧಿಕರಾಜದ್ರೋಹಗಳ ನೆನಗಿ ಭೃತ್ಯರ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ ॥

ಫಲಲೋಪಲಾಹ್ಲಾದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನೆನಗಿ ।

ಕುಲವನರರ್ದ್ರಿಸುವ ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ।

ಜಲಶಂಕೆಗೈವಾತಗಪ್ಪಪಾತಕ ತಪ್ಪದೆನ ಗಹುದುಬಿಡಲಣ್ಣನಾ ॥ (37)

ಜನಿಸಿದಾಶಯೋಳೂರ್ಧ್ವಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ।

ಅನವರತಬೇಡುವಾರ್ತಿಯ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈವ ।

ಘನಪಾತಕಿಗೆ ತನ್ನ ಪೋಗಳ ಬೆರರಂ ಬೈವ ನಾರಿಗೆ ಕುಡಿವ ಜಲಮಂ ॥

ಕೆನಿಸಿಂದ ಕಡಿಸಿ ನಿಜಧರ್ಮಮಂ ಮಾರಿ ದು ।

ರ್ಜನವಾಂತ ವಿಪ್ರನಿಂಗಾವ ಗತಿ ಯಪ್ಪುದದು ।

ಯಾನಗಂಟಲಾರ್ಯಗೇನಾದೊಡಂ ಪಾತಕವ ಮನದೊಳಂ ನೆನದಿದೊಡೆ ॥ (38)

ಪ್ರತಿಬಡಿಸಿ ಯುಗ್ಗಡದ ರಣದೊಳಸುವಂ ಸಲಹೆ ।

ರತಿಯಂ ಪಲಾಯನಂಗೆದವಂಗಳಾಯದ್ಧೆ ।

ಕ್ಷಿತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಕರಣ್ಣೆಂದವನು ಪೇಡೆದವನಿಗಪ್ಪ ಪಾತಕಮಡೆಸಲಿ ॥

ಕ್ಷಿತಿಯರಸಗಾನಫವ ನೆನದರಾದರೆನುತ್ತ ।

ಲತಿದುಖದಿಂದಳಲಿ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಂಗೆದು ।

ಮತಿಗುಂದಿ ಕೆಡೆದ ಸುತನಂ ನೋಡಿ ತಳ್ಳಿಸಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಯಂತೆಂದಳು ॥ (39)

ಮರೆದೆಂದಿಗಾದೊಡಂ ಧರ್ಮದಿಂದಲಿ ಜಲಿಸಿ ।

ಬೆರಸಾರುವದೆ ನಿನ್ನ ಮನ ಬಾಲ ನಾಂ ಬಲ್ಲೆ ।

ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ವಿಧಿಕೃತವ ಮಾರಾವರದಾರ್ಗವುದೀ ಭಾವನದಿ ॥

ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕಮಾರ್ತಿ ಬಂದೆ ಕೋಪಿಸಿದರೇಂ ।

ಗುರುತರ ಪ್ರೇಮದಿಂದಂಕದೊಳ್ ಕುಚ್ಚರಿಸಿ ।

ಭರತನಂ ಸಂತೈಸುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು ಸಂವತ್ಸರದೊಲು ॥ (40)

ಮೂಡಿತಿನಬಂಜ ಮನಿಕರೊಳಾ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ।

ಕೂಡಿ ಮೈತ್ರಾವರುಣ ನಡೆತಂದು ಭರತನಂ ।

ನೋಡಿ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳುವದ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕೆಜ್ಜೆಮಂ ನೆಗಳನುವೊಡೆ ।

ಮಾಡಿ ಯೋಜನೆಯ ಮನ ದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಿನಯ ।

ಗೂಡಿ ಬಾಲಕ ವತ್ಸ ನೀನಿದೇಂಕಾರಣಕೆ ।

ಮಾಡುವೆ ಪ್ರಭಾವಮಂ ಮರ್ತ್ಯಾವಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುದುಂ ನಿಲ್ಲುದೇ ಜಗದೊಳು ॥ (41)

ಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ ಕೊಂಡು ಕೌತಾಚಾರ ।

ಯಾಗಂಗಳನ್ನೆಸಗಿ ಬೋಡಕಮಹಾದಾನ ।

ಪೂಗಂಗಳುದಖಳದೇವಮನುಜಾದಿಗಳ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ಯೋಗೀಕರಾಮನಂ ಪಡೆದು ಮಘದಲ್ಲೋಕೆ ।

ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯೊಂದೈದಿದಗಣಿತಯಶೋರಾಶಿ ।

ಯಾಗಾರನೂ ನೆರೆದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಳುವುದಿಮ ವೈರ್ಭವಪ್ರಳಾಪವೆತ್ತಿ ॥ (42)

ಜನನ ಮರಣಗಳೆಲ್ಲ ದಕ್ಷಯವಿಸುದ್ಧಾತ್ಮ ।

ಗೆರಿತುದೇಹಿಗಳರಲನಿತ್ಯ ಸತ್ಸರಮಕುಚಿ ।

ಜನಿವುದಿದ ಬಲ್ಲರ್ ನೋಡುತರೆ ತಿಳಿಯದಮಿತದುಖಗಳ ತೊಡೆರಿ ॥

ನೆನೆನೆವೆದು ಮರುಗಿ ಕೊರಗುವ ಮೂಢಜನರಿಗಿ ।

ನ್ನಾನುಮೇನ ಬೇಳಲವ್ವುದು ಶೋಕಗೈವುದಿದು ।

ಜನದ ಮಾಗಿದೆ ಪೋದ ತನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಲನು ನಿರರ್ಥಕಮೆತ್ತಿ ॥ (43)

ಪ್ರಟ್ಟಿದೊಡೆ ಸಗ್ಗ ನರಕಗಳ ಪಂಥಾನಮಂ ।

ಮೆಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ ತೀರದಲ್ಲಿಂದ ಮರಳ ಬಂ ।

ದಿಟ್ಟಸವೈಕು ಪುನರಪಿ ದೇಹ ಯೆನಿಸುವರಿಗಿದು ನನ್ನಿಯಾದ ಬಳಕೆ ॥

ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡಳುವದನ್ನಾಯ ಸಂತತತನಿವ ।

ಬಟ್ಟಿಯಂ ನೋಡುವದಕ್ಕೇಂ ದುಃಖಮೆನುತ ಮನಃ ।

ಮೆಟ್ಟಿ ಪೋದ ಕರೀರಗಳನು ಲಿಕ್ಕಿಸವೈನೆ ಪಂಡಿತರ್ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ ॥ (44)

ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತದ್ವೈತದಫಲದಿಂದ ।

ಲೊದಗುವದು ತನು ಕರೀರವ ಕೊಂಡುಕೂತುರದೊ ।

ಳದುಭುತದ ಸುಖದುಃಖಗಳನುಂಬನಾ ದೇಹ ಟೀರ್ಣಮಾಗಲ್ ಬಿಡುವನು ॥

ಬದಲೊಂದು ಪೂಸಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೊಂಬನೀ ಪರಿಯ ।

ಲುದು ಭವಂ ನಮ್ಮಮೆರಡೊಂತ್ಯಮಾಗಿರ ।

ಲೊದಗುವದೊಂತು ನೆನೆದಾಂಗಿರಳಲುವದೇನು ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯೆ ॥ (45)

ಕಾರೀರಸಂಗಮಾಗಲ್ ಬಾಲ್ಯಯಾವನಂ ।

ತೋರೆ ಜರೆಯಾಡಸುವುದು ಮಗುಳೊಂದುತನುವಿಡಿವ ।

ನೋರಂತೆ ತಥ್ಯಮಾದರಿಂ ಪೋದ ದೇಹಮಂ ನೆನೆದು ತೊಳಲುವದನುಚಿತಂ ॥

ಧೀರ ಕೇಳಾತ್ಯಗೊಂದಿಗು ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳ್ ।

ತೋರುವುದು ವಡ್ಡಾವಕಲನೆಯಾನಂದಮಯ ।

ಸಾರಬುದ್ಧಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಲೀಲವರ್ಪತನಿಗಹುದೆ ಜನನಗಳು ಮರುಳ್ ॥ (46)

ನಿರತಿಯಾದಾನಂದಮಯನಾತ್ಮನೊಂದಿದು ।

ತಂದಹಂಕೃತಿಯ ನಿತ್ಯದ ದೇಹದಭವಾನ ।

ಮೆರೆಯದನುದಿನನಿತ್ಯ ಸುಖದಲಿವೃದ್ಧನುಳಿದು ಕಲ್ಪಿತಭ್ರಾಂತಿವಿಡಿದು ॥

ಮರುಗಲೇಂ ಪಾರಬ್ಧವಕಮಾದ ಬಳಕೆ ಬಂ ।

ಧಾರಶೋಕವೋಹಗಳ ನೋಡುತಂಪದಲಿವರ್ಪ !

ಸರಸಿವುರುಳುನಿಟ್ಟನೊಂದ ತುಣಿಗಳವ್ವ ತಿಳಿದು ನೋಡುವೆ ಬೊಟ್ಟು ॥ (47)

ಜನನಮರಣದ ಬಾಧೆಗಳುಕದಿಹೊಡೆನುಬಂಧ |

ಚೆನುಮಯಾನಂದ ತಾನೆಂದರಿದು ತನ್ನೊಳಗೆ |

ದಿನದಿನಂ ನೋಡುತೀರಿ ಲಭಿಸುವುದು ಪರಮನುಬಮೆನುತ ಗುರುವರನುಸಿರಿದ ||

ಘನರಸಾಯನವಾಣಿ ಘಮ್ನನೆ ಮಹಾಶೋಕ |

ದನುವಾಂತ ರುಜೆಯನಪಹರಿಸಲಾಭರತ ತ |

ನ್ನನುವ ತಾನೇ ತಿಳಿದು ಸುಖಯಾದನೇನೊಬೆ ಮಹದನುಗ್ರಹದ ಬಗೆಯ || (48)

ತೊಡೆರಿದರು ತಾಪತಪ್ಪನೆ ತೋಲಗಲಾಭರತ |

ಗೊಡನೆ ನಿರ್ಮಲವೂಮದಂತರಂಗಂ ಬಳಕ |

ಪೊಡೆಯ ಬಡಿದಳುವದೆತ್ತಲ್ ವ್ರೋದುದೋ ಪುಟ್ಟುದುದೇ ಪುಸಿ ಯಂಬುದದಿ |

ನುಡಿಗಳ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲನಾಗು |

ತಡಿಗೆರಗಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕನ್ನಮಂ ಬೆಸೆಸೆಂದು |

ವೃಡನಿಶಾಕ ಮುನೀಶಗರುಮದಕುತ್ತರವನಿತ್ತ ನಾ ಯಮಿರಾಯನು || (49)

ಮಡಗಿದಕೊ ತ್ಯವ ಕಟಾಹ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ |

ಪೊಡೆವಿಪತಿಯ ಶರೀರ ಮದ : 'ಗಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂ |

ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಬೇಗ ಕಸ್ಯೋಕ್ತ ವಿಧಿಯಂ ವಿರಾದೆನಗು ಸಂಯತ್ನವನ್ನ ||

ಕಡೆಗೈಯಲವನರಮಿದಲೆ ನುತ ಮುನಿತಲಕ |

ನುಡಿದರಾಕ್ಷಣ ಭರತ ತತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಯಾದಿಂ |

ದೊಡನೆ ನೇಮಿಸಲಾಗಲರನನಂ ಕಡೆದೆಗೆದರೆಣ್ಣೆ ಗೊಪ್ಪರಿಗೆಮಿಂದೆ || (50)

ರನ್ನಮಯ ಪಾಸಿಗೆಯಲಾ ಮುಖವತಿಯನು

ತ್ಯುನ್ನತಿಕೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳುನಲಂಕರಿಸಿರ್ಪ |

ಬನ್ನಮಂ ಕಂಡು ಭರತಂ ಶೋಕನಂತಪ್ತನಾಗಿ ಮರುಗಿದನು ಮಗುಳೆ ||

ಎನ್ನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳಪಿ ರಘುನೀರನಂ |

ಖನ್ನವಾಸನಗೈದು ಬೇರಡವಿಗಟ್ಟಯಾ |

ರೆನ್ನುವರ ಕಾಣೀವರಿಯ ಚರಮಾವಸ್ಥೆಗೈದ ಭೂಖಾಲತಲಕ || (51)

ಎಂದಮಿತ್ರಗುಣಕರ್ಮಗಳ ನೆನೆಸಿದಳುವ |

ಕಂದನಂ ನೋಡಿ ಮೈತ್ರಾವರಾಣಿ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ |

ಲಿಂಡನೆಲಿಪುತ್ರ ಬಿಡು ಶೋಕಮಂ ಪಿತನಿಗೆ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳ ರಚಿಸು ||

ಎಂದೊರೆಯಲಾಚಾರ್ಯ ಮುತ್ಸಿಕ್ಕುರೋಹಿತರ |

ಗಂದೋಹಮಂ ಕರೆಸಿ ಮೈತ್ವಾನಂದನ ಬೇಗ |

ತಂದಿಸು ಬೆರಗೊಂದು ನೇಮಿಸಲ್ ಮುತ್ಸಿಜರ್ ನೃಪತಿ ಪೇಳಿದ ತೆರದೊಳ್ || (52)

ಕೃತಾಭುಜನಪೊರಗಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕರ್ಮಕಳವಟ್ಟು |

ಕ್ಷೇತಿಪತಿಯ ಸಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣಂಗೆಯಿಸಿ ಮಾಂ |

ದತುಳತಂಬಟ ಭೇರಿಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಂಗಳ್ಳುಘ್ನತಣ್ಣೆಗೈವುತ್ಯದಿ ||

ಚತುರತೆಯ ಸೌವರ್ಣರಜತಕುಸುಮಂಗಳ |

ನ್ನತಿಕಯದ ವಿಘ್ನೋಳ್ ಪರಪುತ್ರೈತಂದು |

ಚಿತ್ಯದರಗರುಚಂದನ ದೇವಧಾರಾಮಯಮಾಧಿಷ್ಟಿಗಂಧಂಗಳಲಿ || (53)

ವಿಧಿಯಿಂದ ಹುತಹುತಾಕಸಿತೋಪಣಂಗಳೈದು |

ಚದುರಿಂದ ಜಪಮೆಸಗಿ ಸಾಮಗಾನದಿ ಪಾಡಿ |

ಪದುಳದಿಂದಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರಗಳೈದರ್ ಬೇಗ ಶ್ರಾತ್ರವಿಧಿಯಂ ಮೀರದೆ ||

ಅದನೋಡಿ ಯಾರಾಪಯೋಷಿತರ್ ತಮತಮ್ಮ |

ಹೃದಯಸ್ಥ ದುಃಖಮಂ ಪೊರಪರಪಲನ್ನೆಗಂ |

ಸದಯಂ ವಸಿದ್ಧ ಮುನಿ ಯೈತಂದು ಮತ್ತವರಪುಜಿಸಿದಂ ವಿನಯದಿ || (54)

ಕರದೊಯ್ದ ನಡಿಯೊಳವಗಾಹನಂಗಳೈಸಿ ಪ್ರಿಯ |

ಕರದುದಕಮಂ ಕೂಡಿ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂ |

ತ್ವರಿತದಿಂ ಮಾಡಿಸಿದನಾ ವಿಪ್ರಕುಲತೀಲಕ ಬರೆ ದಶಾಹಂಪ್ರಿಯದೊಳು ||

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಶ್ರಾದ್ಧಂಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಪರಿ |

ಪರಿಯಭೂಷಣ ಭೂರಿಫನಧಾನ್ಯಗೋವೃಷಂ |

ಧರಣಿ ಮುಂತಾದ ದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಭೂಸುರರ್ ನಲಿವಂದದಿ ||

(55)

ಗುರುವಿನನುಮತದಿಂದ ಪಿತ್ರಕಾರ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ |

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂ ರಚಿಸಿ |

ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೋಷವೆರಡು ಸಂಕ್ಲೇಶದೊಳು ಮತ್ತೊಂದನಿನೆಯದಾಗ ||

ಸ್ಮರಿಸಿ ಗುಣವಿಕ್ರಮಗಳಂ ಪಾನೋವ್ಯಾಕುಲತೆ |

ವೆರಡು ಸಿರಿರಾಮಪುರದರನ ನಂಭಿವೃಷಂ |

ನಿರುಗಿಗೊಳಿಸಿದ ಕಾಣ್ಬೊನೊಂದಿಗೆ ದಂದಿನಿರುಳಂ ಕಳೆದ ಕಷ್ಟದಿಂದ || (56)

|| ಸಂಧಿ 25 ಪದ 1119 ||

ಇನ್ನತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ನೆರೆದ ಭೂವಿಪದ್ವಿಜೋತ್ತಮರಲ್ಲ ಭರತಗಂ |

ದೊರೆತನವ ಕಟ್ಟಲಿಚ್ಛೈಸಲವ ಮನ್ನಿಸದೆ |

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ರಘುವೀರನಂಭಿಯ ಕಾಣ್ಬೊಡ್ಡಿದಿದಂ ವಿವಿನದೆಡೆಗೆ ||

ಪಿತಗೌರ್ವದೈಹಿಕಾಪ್ಯುಖಲಕರ್ಮಗಳಂ |

ಯತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಂಗಳೈದು |

ಹಿತಬಂಧುಗಳ್ ಬೆರಸಿ ಕುಳ್ಳುರಲ್ಪಾಣದಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನನತಿಮುಖದಿ ||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಪೊರಳುತಂ ತಾತನ ಜರಿತ್ರಿಗಳ |

ನತಿಕಯದಿ ಪೊಗಳುತಂ ಯಣಿಸುತಂಗಳಂಗಳ |

ನತಿಶೋಕಗಳೈದನೇನೆಂಬಿ ಮೋಹಕಮುಖಳ ಪಾಣಿಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಲ್ಲುವೇ ||

(1)

ನಿಮಿಷ ಕಂಗೊಳನವರೆ ನಿಖಳಜನರಂ ಕೇಳ |

ಪ್ರಮುದದಿ ಕರೆತಂದು ಪ್ರಾಂಗಣದೊಳಾಲಿಸುತ |

ಸುಮನೋಹರಮೆವ್ವಿಪುಲಂಕೃತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಹೆರಹಿಂಗದನುದಿನದೊಳು ||

ಮಮತೆಗಳೈದಯ್ಯನೈದಿರಣ್ಣ ನಿಂದಾನು |

ಕ್ರಮದೊಳುಪಚಿತಿಯದೈನಿನಲಾತ ಬನಕ್ಕದ |

ಲಿಮಗಾರು ಗತಿ ನಿರಾವರಣದೊಳಗೆಂ ತಿರುವೆನಿಂದಳಲಿದಂ ಬಳಲುತ ||

(2)

ಅಪರಿಮಿತಶೋಕದಿಂದ ಕತ್ತುಘ್ನನಳುತಿರ ।

ಬುಜರಿನಲ್ಪದಿ ಭರತಂ ತದಾಕೃತಿಯಾಗ ।

ಬಾಪಮಿಸಲ್ ಕೂಡದಾದುದು ಶೋಕದಾರು ತಾಡದಿರವ ಕಂಡಾ ಮಾನಿಯಾ ॥

ಕೃದೆಯಿಂದ ಭರತನಂ ತಳ್ಳೊಸುತೆತ್ತಿ ಸ ।

ದುಪಚಾರಗೈದು ಮೊದಲಿನದ ವಿವೇಕಕ್ಕೇ ।

ನರರಿನುತ ವೋಹಮಂಟಪದನುಘ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಲೆದೋರದಂತಾದುದು ॥

(3)

ಎನಿತಾದೊಡಂ ದುಃಖಮೂರನುತ್ತರಿಸುವೊಡೆ ।

ಜನಂದೆ ತೀರುವುದೆ ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ ।

ದನುವ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆದೆ ತೊಳಲಲೇಂ ಬರಿದೆ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಭಾವಮೆಂದು ॥

ಮನುಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲ ದುಗ್ಗಹದುಃಖಮಂ ಸುಗುನು ।

ತನುಭವಸುತಿರ್ಪರದಿಂದ ಕಲ್ಪಿತಭ್ರಾಂತಿ ।

ಯಾನುವಂತು ಪರಿಡಿಟ್ಟುಮಾಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ನೆನವುತೆಲೀನು ತನಯ ॥

(4)

ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಕೇಳು ಸಂತಸದಿ ।

ಪರಿದು ವ್ಯಾಪೋಹಮಂ ಕತ್ತುಘ್ನನಂ ನೋಡಿ ।

ಪರಿಪರಿಯಲಬುಜರಿಸುತೆಂತೆಂದ ಬೊವ್ವನಂ ನೆನದೇನು ಸಗ್ಗಿಗನನು ॥

ದೋರದನಕ ಪರದೈವವೆಮಗೆ ರಘುವೀರನಹ ।

ನರನಾಥನೆಡೆಗೈದಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಮ ।

ನೋರಿಯೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಸರ್ವಭೂತಾವಾ ಸನಿರಲೇನು ಭೀತಿ ನಮಗೆ ॥

(5)

ಎಂದು ಕತ್ತುಘ್ನನಂ ಸಂತೈಸಲತಿಕವ್ವು ।

ದಿಂದಾತನಳುವದುಳಿಡಿಟ್ಟುಸುತಿರಲ್ ಪುರಕೆ ।

ಪೊಂದಿರ್ಪ ಬಾಗಿಲೊಳು ಕುಬ್ಜ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು ಸಕಲಕೃಂಗಾರವೆರೆದು ॥

ಮಂಥರೆಯ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ಭರತನೀ ।

ದಂದುಗಕ್ಕಾಧಾರಿ ಯವಳೆನುತ ನೂಚಿಸಲ್ ।

ಬಂದು ಮಾಂದಲಿಖಿದು ಕತ್ತುಘ್ನನೊಂದೆರಡೆ ನೋಡಿದ ನತಿಕೋಪದಿಂದ ॥

(6)

ತಾಡನೆಯ ಕಾಣುತ್ತಂತೆಪ್ಪರಾಂಗಣದೊಳೆಡೆ ।

ಯಾಡುವರ್ ಭಯಗೊಂಡು ನಾಲ್ಕೆ ನಯಾನ್ಮೊದಲೈ ।

ರೂಢಿಯೊಳೊರಗಿ ಗೋಳುಬ್ಬುಕೊಗಿದಳಳುತ ಕುಬ್ಜ ಭೋಯೆಂದೊರಲುತ ।

ನೋಡಿ ಕೇಕಯತನುಜೆಯ್ಯತಂದು ಬಡಿಸುವೊಡೆ ।

ಮಾಡಲತಿಯಾತ್ಮಮಂ ಕತ್ತುಘ್ನ ಕೋಪದಿಂ ।

ಮೋಡಿ ಕುಲಗಡುಕಿ ತರಿದಿಡುವೆ ನಿನ್ನೀಕ್ಷಣದಿ ಯನುಲಂಪಿ ಕಂಪಿಸಿದಳು ॥

(7)

ಕೋಧಮೂರ್ಚಿತನಾದ ಕತ್ತುಘ್ನನಂ ಕಂಪು ।

ಬಾಧೆ ಬಂತೆಂದಂಜಿ ಭರತನಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕು ।

ರಾರುರಾತ್ಮೆಯ ಪೊಡೆಯಲೈತಂದ ಕತ್ತುಘ್ನಗಿಂತೆಂದ ಭರತ ನಯಾದಿ ॥

ಈ ದುಬ್ಬಿಯಂ ತರಿವುದುಚಿತಮಬಲಾಜನರ ।

ಬಾಧೆಗೊಳುನಲ್ಲ ಗತಿಕೋಪಮಡಸಿದು ।

ಮೋಧರನ್ನುತ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈವನದಿಂದ ಕೈಗಾವುದೆಂದೊರದನು ॥

(8)

ಕೊಲುವುದನುಚಿತವುಬಿಡಿಯರನೆಂದು ಕ್ಲೇಶನಂ ।

ಕಲಿತವನದಿಂ ಭರತ ಮೆಲ್ಲ ನರಿಪಲ್ ಕೇಳು ।

ತೊಲಗಿಸುತ ಕೋಪಮಂ ಕತ್ತುಸ್ಸು ಕೈಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ಕೈಕೆ ಬವದಿ ॥

ನೆಲದೊಳೊರಗಿದ ಕುಬ್ಜೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಪರಪಿರುವ ।

ಚೆಲುವ ಭೂಮಣಗಳೆಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಕುದ್ಧಾಂತ ।

ಕಳುಗಲತ್ತಲ್ ಭರತಕತ್ತುಸ್ಸುರಿವರಂ ಗುರುಕನಿಡೆ ಮೊಳಗೊಪ್ಪಿರೆ ॥ (9)

ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿವಸವಾಯ್ತು ಭೋರೆಯಹುದಿನ್ನು ।

ಸದಯ ಸರ್ವರ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಬೇಳ್ಳೊಂದು ।

ಉದಿಸಿದಂ ರವಿ ತನ್ನ ಕೂದೇಳ್ಳೊಯಂ ನೆನೆದು ಸಂತಸವ ಬೇಳ್ವೆಂದದಿ ॥

ಜದುರಿನೈತಂದರಪ್ಪಿಳಾಗಮಜ್ಜೆರು ವಿಬುಧ ।

ರಧಿಕ ಧೀಮಂತ ಸಾವಣಜಿಕಾಡ್ಯರು ರಾಜ ।

ಸದನದೊಳಗಿರ್ಪ ಹಿತಕರರೊಂದುಗೂಡಿವರ್ ನಿಮಿಷದೊಳಗಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (10)

ನೆರೆಬಿಲ್ಲದೊಂದುತರಾಶೀರ್ಷನಂಗೈದು ।

ವಿರಚಿಸಲ್ ಪುಂಪ್ಯಾಘೋಷಿಕವಂ ಬೀಕಾದ ।

ಕರಿಕಯ ಸುರಧರತ್ವಮಾಲಾಭದಿಗಳನೆಲ್ಲ ತರಿಸಿ ಸಂತೋಷವೆರಸಿ ॥

ಭರತನಂ ಕರೆದು ವೇಳದರಯ್ಯ ಸುರನಾಥ ।

ಪೊರೆಯ ಸೇರಿದನಾಣ್ಣ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳರ್ಪ ।

ಭೋರೆಯಿಲ್ಲ ದಿರೆ ರಾವ್ವೈ ಕೃತಾಂತ ಸಂಜನಿಪ್ಪದದಂದ ನೈಪನಪ್ಪುದು ॥ (11)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯಲದಿಸಿದ ರಾಜಧರ್ಮಮಂ ।

ತೊಲಗಲೀಯದೆ ಪಟ್ಟದರಸನಿಸಿ ತೋಕಮಂ ।

ನಲವಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದು ತಾಮಸಂಗೈಸಲ್ಲ ಮೆಂದೆಲ್ಲರೊರೆಯ ಕೇಳು ॥

ಕುಲಕೃದ್ಧಮೊಪಲಾದ ಬಂಧುಗೊತ್ತೆಂದ ।

ನುಳುಮತಿ ಪಿರಿಯ ರಾಘವನುಗುತನದೇಳ್ಳೊ ।

ಗೊಲವೀಯ ಬೇಕಲ್ಲ ದನ್ಯರಿಗಳವಡದು ವಿಭವ ಕೊಡೆದತಿರೀರ್ತಿಯಂ ॥ (12)

ಅರಸುತನ ಪಿರಿಯನಿಗೆ ಯಾಸೇವೆಯನುಸನಿಗೆ ।

ದೊರೆದುಬುದಿಹುದೆಮ್ಮ ಗೋತ್ರಪಾರಂಪರೆಯ ।

ಚರಿತೆಯಂ ಕೇಳುರ್ಪ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗತಿಯುಳುದು ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಲೆಂದು ॥

ಪರಮಪ್ರೀತಿಯೊಳೊರದ ಚಲುವಗೇಣೆಂಬಿ ದಿನ ।

ಕರವಂಕನಚ್ಚ ರಿತೆಯಂ ಮಿಾರಿ ನಡೆದರಿಂ ।

ಗುರುತರದ ಸುಖವಹುದೆ ಬಗೆಯ ನೀವಯದಾದೆ ಕಾಕಲ್ಯಾಣಿಯಾರತ್ತಿ ॥ (13)

ಇಂದಾನು ಪೋಗಿ ರಘುನಂದನನ ಚರಣಮಂ ।

ಪೊಂದಿ ಮಾತೆಯ ದೆಸೆಯೊಳುದಿಸಿದಪರಾಧಕತಕ ।

ದಂದುಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಖದೊಳಹ ಸೇವೆವೆರಸಿ ॥

ಮುಂದೈದಲಬಿಳವನೆ ಗೋಚರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।

ರೊಂದೊರೆಯ ಕೇಳಿ ನೆರೆದಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು ಸುಖಾ ।

ನಂದಾಶ್ಯಗಳ ತುಳುಕಲಿಳಿಸಿದರ್ ಕಂಗಳೊಳಗಚ್ಚರಿಯದೇನೆಂಬಿನು ॥ (14)

ಬಳಲಿರುವ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಾಳಿದೀಚನಂ |

ಗೋಸು ಕಳಕಳವಂತೆ ಭರತನಾದಿದ ನುಡಿಗೆ |

ತುಳುಕುವಾನಂದದಿಂದಬಿಳಬ್ರಜವರಿವಾರಮೆಲ್ಲ ಹರ್ಷದಿ ನುಡಿದರು ||

ಸುನಾಕ್ಷರಾಘವನನೀಪರಿಯ ಭಕ್ತಿ ನಿ |

ನೋಳಿಗೆ ಸಂಭವಮಾದಕತದಿಂದ ಸಿರಿಲಕುಮಿ |

ನಿಳಯಗೈದಿರಲಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯಲನುಡಿನಮಮೆಂದು ಪರಸಿದರು ನನುಡಿ || (15)

ಜನರ ಕಲಕಲಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಭರತ ತಾಂ |

ಬನಕ್ಕೈದಲಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಮಾರ್ಗವ ಬೇಗ |

ಲನುಗೈಯವೇಳ್ಳೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ ಮಂತ್ರಿ, ಜನತೀವೇಗದಿಂದಬೈದಿ ||

ವನಗೋಚರರ ನಿಪುಣಕಾರ್ಯಸುಕಾರಿಗಳ |

ದಿವಿಸಿನುದ್ಯೋಗಗಳ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ |

ರಿಸ ಬೇಳ್ಳ ತೆರದೊಳಾರಾಮವಾರ್ಗಾಂತರವ ಸಿಂಗರಿವುದೆನುತ ಮಾದಿದಿ || (16)

ಪಿಡಿದು ಸೂತ್ರವ ನೆಲನೆನೊಂಮಾದ್ರಿಯಂಗೈದು |

ಕಡಿದುತರುಗುಲ್ಮಗಳ ಕಂಟಕೋದ್ವೃತ್ತಗಳ |

ನೋಡನೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಮ್ಮೀನ್ನತಗಳಂ ಸಮತೆಗೆಯ್ದು ನೆಳಲಿಲ್ಲ ಬೆಡೆಯ ||

ಸಡೆಗರದ ತರುಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಲತಾವಿಗಳ |

ಕಡಿದಲ್ಲಿ ಕಾನಾರವದ್ಯಾಕರಂಗಳಂ |

ತಡೆಯದನುಗೈದುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ತೋರಣಗಳಂ ರಚನೆಗೈದರಾಗ || (17)

ಪನ್ನೀರ್ಗಳಂ ತಳವು ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳೆತ್ತಿ |

ಕನ್ನಡಿಯತೋರಣಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸುರ ಮಾರ್ಗ |

ವೆನ್ನುವಂದದಿ ಸೊಗಸ ಬೇರಲಾವಾರ್ಗಮಂ ಸಮತೆಗೈವುತ್ತಲಿರಲು ||

ಜನ್ಮಗಿನೆರದ ಸಭೆಯಂಕಳುಪಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ |

ತನ್ನೆನಿಳಯವನಾರಿ ಕತ್ತಿಫಣ್ಣ ಸುತಗಮ |

ನೋನ್ನತೆಯ ನೆನವುತಂ ಪವಡಿಸಿದ ಭರತ ಸುಖ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾಲಯದೊಳು ||

[(18)]

ಅರುಣೋದಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಪಾರಕರ |

ವರಕಂಬದುದುಭವ್ಯದಂಗಾದಿನಾದ್ಯಗಳ |

ಪಂಪರಿಯ ಗಾಯನಾದಿಗಳ ನೆನಗಲ್ ಧ್ವನಿಯು ಭರಿತಮಾಗಲ್ ಗೃಹದೊಳು ||

ಭರತ ಕೇಳ್ವೆಚ್ಚ ರಂಗೋಡು ಗಾನಾದಿಗಳ |

ಪರಿಹರಿಸುತರನಲ್ಲ ತಾನೆನ್ನು ತೆಲ್ಲ ರೋಡನೊರದು |

ಪೊರಬೈತಮ ಕತ್ತಿಫಣ್ಣನೊಡನಿಂದ ನಿಷಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು || (19)

ನೆಲಮರ್ಪ ಪರ್ಯಂತಮಪಕೀರ್ತಿ ಯಡಸುವಂ |

ತಲಘುಪ್ರಯತ್ನಮಂಗೈದು ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಿಂ |

ಲಲನೆಯೊಳುರ್ವಳಾಕೈಕ ಪೊಲಗಲಸೆನ್ನೇನಿಂದನೇಂಗೈದವಂ ||

ಕುಲವಿನಾಶನಕ್ಕೃತ್ಯಮಡಸಿತೆಂದಳುತಿರಲ್ |

ಕೆಲಬಲದ ಕುದ್ಧಾಂತಜನರಲ್ಲ ಶೋಕಸಂ |

ಕಲಿತಮಾನಸರಾಗಿ ಪಲುಬಿದರ್ ಪುತ್ತಾತನೊಡನೇನ ಬೇಳ್ಳ ಪರಿಯ || (20)

ಅನಿತರೊಳ್ ಭೂನುರರ ಬಾಹುಜವಣಿಗ್ಗನರ ।

ಘನರಾಜ ಪುತ್ರರೊಳ್ ಬೆರದಾವಸಿದ್ಧಿ ಬಂ ।

ದನುನಯದಿ ಚಿತ್ರಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಗೈವೆ ॥

ನೇತುತಖಳವಸ್ತುಗಳ ನೆರಹಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ।

ಜನನಾಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರೆಸಿ ವೇಳದ ಮುನಿಯ ।

ಮನದಿರವ ಕಂಡು ಕಡುಗೊಪ್ಪದಿಂ ಭರತನಂದಳುದನದೇವೇಳ್ವೆನು ॥

(21)

ಮರುಗುತಿಹ ಭರತನಂ ನೋಡಿ ಮುನಿಯಂತೆಂದ ।

ದೊರತನವ ನಿನಗಿತ್ತು ಗಮಿಸಿದಂ ದಶರಥಂ ।

ನುರನೆಗರದತ್ತು; ಶ್ರೀರಾಮ ಪಿತ್ಯವಾಕ್ಯವಿಡಿದೈದಿದಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ॥

ನುರರಾಜನಾಧಿಪತ್ಯಕ ಮಿಗಲ್ ನೋಡಿ ಸಭೆ ।

ವರನುಧರ್ಮಾಧಿಕೃತದಕೊಡೆಯನಾಗಿ ನೀಂ ।

ಪೊರವುದೆಲ್ಲ ರನೇನುತ ಗುರು ನಿರೂಪಿಸೆ ಭರತ ಕೋಪದಿಂದಂತೆಂದನು ॥ (22)

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮವ ತಿಳಿದ ಸರ್ವಜ್ಞರೀಪಂಯ ।

ನೋಲಿ ಸಿದ್ಧರಿದಕುತ್ತರವ ನೀವರೆನಗಳವೆ ।

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯೇನಾಯ್ತು ಸಗರರಘನವನಹಾರಾಜಂವಧಿಕತರದ ॥

ಬಲ್ಲಿದನೆ ಜೇಷ್ಠಧರ್ಮಿಗಳೊಳ್ಳವಟ್ಟು ।

ದಲ್ಲರನರಹನಲ್ಲದೆ ನಾಂ ಸಮರ್ಥನೇ ।

ಸೋಲಾಡಲಾಂ ಪತಿತ ಕುಲಸಾಂಸನನೆನಿವೈನಲ್ಲದಾಂ ಸುಖಯವೈನೇ ॥

(23)

ಪಿಯಾರ್ ಸ್ವತಂತ್ರನೇನಗಿದೊಡವುತ್ತಮಂ ।

ಕೆಂದಾದೊಡಂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟರವ ।

ರುರುತರದಪಾತಗಳಲ್ಲದಾರುಂ ಮೆಚ್ಚರದಂದಲಾನೆ ಪೋಗಿ ॥

ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಪಿತನಿತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಂ ।

ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪಗಿಸಿ ಪಾದುಕದ ಚಾಕರಿಯ ।

ಲಿರುವೆ ರಾಮನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಾನು ಭೋತನಕ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದಂ ॥

[24]

ಮಾತೆಯನಾದ ಪಾಪಮೆನಗಿಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ತಾತನಿಂದೆಗಳನೇನುತ್ತ ತಿಳಿದಂ ಪೋಪ ।

ಮಾತ ನಿಶ್ಚಯಗೈದು ಮಾರ್ಗಮಂ ಸಮಗೈಯಕಳುಪಿರ್ವ ಧೀಮಂತರಾ ॥

ಯಾತಕೇವರುರವಣಿ ಯೆನಗೆ ಕನವಂಪೊರವ ।

ಜಾತಿಗೆಂದಿಗು ಮಹೋನ್ನತಿಗೆ ದೊರವುದೆ ಬಂದೆ ।

ಯಾತಕೆನ್ನಂ ಬನ್ನಗೊಳಪಿರಿದನುಳಿದುಪ್ಪಿದುಚಿತಮೆಂದೊರೆದು ಬಳಕ ॥

(25)

ಕರೆದು ಚರರೊಳ್ ವೇಳ್ವೆ ಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತ ।

ಬರಲಿ ಸೇನಾನಿಗಳೇನುತ್ತ ನೇಮಿಸಿ ಸೂತ ।

ಗೊರದ ಭರತಂ ತನ್ನ ರಥವ ಬೇಗದಿ ತಂಸವೇಳ್ವೆನಲ್ ಜವದಿಪೋಗಿ ॥

ತುರಗಂಗಳಂ ವೂಡಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಸಿಂಗ ರಿಸಿ ।

ಧೋರೆಯಮುಂಗಡೆಯ ನಿಲಿಸಲ್ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ।

ಪರಮಖುಷಿಗಳ ನೆರೆದ ಜನರಲ್ಲ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೆ ವಿಸ್ತೃತರಾದರು ॥

(26)

ಕರಕಲಿತರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯುಭೋಗವನುಳಿದು ।

ವರವ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾಮನು ಕಂಡು ರಾಜ್ಯವುಂ ।

ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ದಾಸ್ಯದಿಂದಿರ್ವಿನಂದೆಳಸಿದೀ ಬುದ್ಧಿಯತೀಯಾವನು ॥

ವೆರರಿಂದ ಪೊಗಳ ತೀರುವುದೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ।

ಕರಣವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿಯೊ ಭರತನೆಂದಾಗ ।

ವರಮಾಖುಷ್ಕಿಗಳ್ ಸುಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿಜನಿಳಯಾಗಳಗೈದಲಿತ್ತು ॥ (27)

ರಾಮಜಂವನು ಕರೆಯಾಪ್ಪಿದುವುಂ ಭರತನೆಂ ।

ದಾ ಮಹಾಪಟ್ಟಣದ ನಿಖಿಲಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ।

ಸೌಮಂತಮುಖ್ಯರಿನಾರ್ತೆಯುಂ ಕೇಳುತ್ತ ಹರುಷರಸವುಂ ತುಳುಕುತ್ತ ॥

ಸಾಮಜಂ ಭೋಜಕಂ ಶಕಟ ಶಿಬಿಕ್ಷಾದಿಸ್ವ ।

ವ್ರೀಮಾವಾಹನಗಳ್ ಸಲಂಕರಿಸಿ ಸಂತಸದ ।

ಲಾ ಮಹೋತ್ಸಾಹವುಂ ನಿಟ್ಟಿಪ್ಪಲಾಪೆಯೊ ಪೊರವಾಳೆಯುಂಗಳೈದರು ॥ (28)

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಣ್ಣ ನಂ ಕರತರಾ ವೊಡೈತಹ ಮ ।

ಹಾತೀಯಾವಿಭವವುಂ ಕೌಸಲ್ಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ।

ವಾತೆ ಮುಂತಾವವರ್ ಕೇಳು ಸಂತಸದಿಂದಲೊತನೈದಲಿಚ್ಛೆಗೈದ ॥

ವಾತ ಕೇಳುತ್ತ ಕೈಕೆ ಮನದ ಹರ್ಷದಿ ಪೋಗಿ ।

ವಾತಕವನೀಗಲಿಂದಖಿಲಸನ್ನಾಹನಂ ।

ಪ್ರೀತಳೆನಿಸಲ್ಕಮಿತನಾರೀಕದಂಬಕುಂ ಪೊರಮಾಪ್ಪಿದೇವೇಳ್ವಿನು ॥ (29)

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯಾರಮಿತಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ।

ಸಂತರಾ ಯಾಯಾಜಾಕಾದಿಗಳ್ ವರಮಾಪ್ತಿಯು ।

ವಾಂತು ಮುಂದೈದಲಿಂದತಿಹರುಠಗೊಳುತ್ತೈದಲಾಗ ಭರತಂ ನಲಿವ್ರತ ॥

ಮುಂತೆ ವಾತೆಯಾರನೊಡಗೊಂಡು ಶತ್ರುಸ್ಥನಹ ।

ಚಿಂತಿತಮನೋರಥಂ ಭಲವಾದುದೆಂದರಿತು ।

ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗವಿಂ ಚತುರಂಗ ಲವೆರಸಿ ನಡೆದನಣ್ಣ ನ ನೋಳ್ವೊಡೆ ॥ (30)

ಪೊಡವಿ ಬೆಸಲಾದಂತೆ ನಡೆನಡೆಯಲುಂ ಮುಂತೆ ।

ತುಡುಕಲಭ್ರವ ರಜೋಭರ ದೇವಗಂಗೆ ಕಾ ।

ಲೃಡೆಯನಿಸಲವರತತ್ತಿಲ್ಲಣಂ ಗೊಳುತ್ತಿರಲ್ ಭವವಹದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ॥

ಪೊಡೆಯ ಸಗ್ಗದೊಳುಳ್ಳ ನಾರೀದನಂ ಪತಿಗೆ ।

ಳೆವಡೆದೆ ತಳ್ಳೊಸಲದು ಪ್ರಳಯಕಾಲವುಂ ।

ತುಡುಕುವ ಮಹಾನಿಲನೊ ಎನು ತೊರ್ವರೊರ್ವರುಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸಿದರು ॥ (31)

ಕರಿಗಳೊಂಭತ್ತುಸಾಸಿರ ತೇರ್ಗಳ್ಳರೈವತ್ತು ।

ತುರಗ ಏಕುಂ ಲಿಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಭಟಸಂದೋಹ ।

ಕರರೆ ಮಗುಳುಳಿದ ಜನಮಿನ್ನೊತೊ ಪದಹತಿಗೆ ಭೋಕಂಪನಂಗಳೊಳುತ್ತಿರೆ ॥

ಅರಸನೆಡಬಬದೊಳಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಋಷಿನಿವಹ ।

ಪರಿವೇಳ್ವೊನುಂಗಳೈದು ಶ್ರೀರಾಮನುಂ ಕಾಣ್ಬು ।

ಹರುಠದಿಂದಾತನ ಗುಣಂಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಸಲ್ಲಾಪಗೈದಿರ್ವರು ॥ (32)

ಗತಿವಿಡಿದು ಜವದಿಂದ ಬೇಗ ರಾಮನ ನೋಳ್ವು ।

ರತಿಶಯದ ಜನರಹಂಪೂರ್ವಮನುತೈದಿ ಬರೆ ।

ಚತುರಂಗಬಲಮವರನನುಸರಿಸಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ನಡೆಯಲಾ ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ಳು ॥

ಕತ್ತಿಪಯಾದಿನಂಗಳೊಳ್ ಬಂದು ಗಂಗಾತಟೆ ।

ಕ್ಷೇತ್ರಿಯವಾರಲ್ ಕಂಡು ಭರತ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ।

ಹಿತದಿಂದಲೋರದನಿಂದಿನದಿನಂ ಬಲಮಿಲ್ಲಿ ನಿಂದು ವಿಕ್ರಮಿಸಲೆನುತ ॥ (33)

ವೇಳು ಸುರನದಿಯೊಳವಗಾಹನಂಗೈದು ತ ।

ನ್ನಾಳುದೊಡೆಯನ ನೆನೆದು ಪಿತೃತರ್ಪಣಾದಿಗಳ ।

ತಾಳದಿತ್ತುಬಿಲಭೂಸುರರ ತೋಷಣೆಗೈದು ಭರತ ಕುಳ್ಳಿರಲಿತ್ತು ॥

ಕೋಳಾಹಳಧ್ವನಿಯ ಕೇಳು ಗುಹ ಚಿಂತೆಯಂ ।

ತಾಳ ನಿಜಬಲಮೆಲ್ಲ ಮಂ ಮೊತ್ತಗೈದು ಮಗು ।

ಳಾಳೋಚನಂಗೈವನೀ ಮಹಾಸೇನೆ ಯೇಂಕಾರಣದೊಳ್ಳೈದಿತೆನುತ ॥ (34)

ತೋರಾಯಬಲಮಿಲ್ಲಿ ಗೈತಪ್ಪುದಿಂದಿದೇಂ ।

ಕಾರಣಮೊ ಮತ್ತಾರ ದೊರೆಯಿದಾರ್ಪಣಮೆಂದು ।

ಹೀರಾಳಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿಷಾದಾಧಿಪತಿ ತನ್ನ ಜನ ವೆರದು ನೋಡುತೀರಲು ॥

ತೋರಲಾಕ್ಷಣ ಕೋವಿದಾರಕೇತನ ರಿಪ್ಪವಿ ।

ದಾರಣೋದ್ಭೂತಸತ್ಯದಿಂದ ಕಾಣುತ ಗುಹನು ।

ದಾರಕಶ್ಚೆಯೊಳಬಿಲಬಾಂಧವರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದು ಸೂಚಿಸಿದನೊಡೆದು ॥ (35)

ದುರುಳತನದಿಂದ ರಾಮನಂ ಪಿಪ್ಪಿದೆಡೆಗಿಟ್ಟು ।

ದೊರೆತನವನಾಕ್ರಮಿಸಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ ಗೈವ ।

ಪರಿಯ ತನ್ನೊಳ್ ತಿಳಿದು ನೆರೆಯ ಬಲಮಂ ಜವದೊಳ್ಳೈ ರಘುನಂದನನನು ॥

ಸೆಲೆವಿದಿಮಕೊಂಡೊಯ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಂದ ।

ಪರಿಯಾಗಿ ತೋರುತಿದೆ ರಾಮನೆ ಸಹಾಯಮೆಂ ।

ದರೆತಮ್ಮ ತಂದಿಡುವನೀ ಭರತನತಿಕೊರ ಕೃಪಣ ಕುಲಭೃತಕನಲೆ ॥ (36)

ಅರಸುತನನಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುನಿವೃತ್ತಿಗಳವಟ್ಟು ।

ವರವಿಪಿನದೊಳಗಿರ್ಪರಿದ ನೋಡಿ ತಾಳದೆಲೆ ।

ಹುರಿಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ಭರತ ನಿಜಬಲಗೂಡಿ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸದಲೆ ॥

ಕರಚಾವಗಳ ಪಿಡಿದು ಕರದೊತ್ತನಾಶ್ಚಿಸಿ ।

ಪರಿಪರಿಯುವೆಯಗಳನೆಗಿ ಬಲಮಂ ಮುಂದು ।

ಸೆರೆವಿಡಿಯವೇಳ್ಳು ಭರತನನಂದು ನಿಜಬಲಕೆ ನೇಮಿಸುತ ಮಗುಳೆಂದನು ॥ (37)

ಇನುಮಿತ್ರಬಾಂಧವಂ ಪರಿಯಗುರುದೇವತಾ ।

ತ್ಯನುರಾಮನಮಗೆ ಮತ್ತಾತಗೋಸುಗವೆಮ್ಮ ।

ತನುಧನಪ್ರಾಣಂಗಳೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿಶ್ಚೆಯಿಂದಿರ್ಪದೇ ನನ್ನಿ ಯನುತ ॥

ಮನವೊಲಿದು ಬಾಂಧವರೊಳ್ಳೊರೆದು ಮತ್ತಾತನೆಡೆ ।

ಗನುವಿಂದ ತೋರ್ಪನಾಗೈದಿ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತ ।

ವನು ತಿಳಿದು ಬಹೆನುತ ಮಧುಮಜ್ಜ ಮೂಂಸಗಳಗನಿಸಿದಂ ಕಪ್ಪಕನುತ ॥ (38)

ಕಪ್ಪಮಂ ಪಿಡಿದು ನೂರ್ವರ್ ವೆರೆದು ಸಮುಖ್ಯು |
 ತಪ್ಪ ಗುಹನಂ ದೂರದೊಳ್ ಕಂಠ ಭರತ ಹಿತ |
 ಮಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಿದ ನಿವರಣೆ ಗಾಪ್ತನೈತರಾವನಿತು ||
 ಕಪ್ಪದಾಪೃತ್ನಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಬೇಳ್ವೆನೆನು |
 ತಿಪ್ಪನ್ನ ಕರವಿಡಿದು ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟ |
 ರಪ್ಪಿನಿಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೆಳವಂ ಕೇಳಿದಂ ಭರತ ನೊಲಿಸು ||

(39)

ಕರವಿಡಿದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಯಾವಚರಿನುತಿಕ ಭರತ |
 ನಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುಮಂತಂ ನುಡಿದ ದೇವನಿವ |
 ಪರಮಪ್ರೀತಂ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿಗಿವ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯಗಧಿಕಮಪ್ಪಿ ||
 ವರಧನುಷ್ಪಾಣಿಗಳೆಗಳೇಕಮಿಹರೇ ವಿಪಿನ |
 ಚರರೆಲ್ಲ ದಾಸರೆನಿಸಿರ್ಪರಗುಹನಿಗೆಂ |
 ದೊರೆವನಿತರೊಳಗಿದ್ದ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕಬರ ನುಡಿವಂ ||

ದೇವ ದಯವಿಂದೆಮ್ಮ ನಿಲಯಾಕೃತಂದುದಿದು |

[(40)]

ಪಾವನಿತವಾದುದಖಲಾವನಿ ಮದೀಯಕುಲ |
 ಪಾವನಕ ಪಾವನಮನಿಸ್ಪಂತೆ ಕೃತಪುಣ್ಯಫಲಮಿಂದು ಫಲಿಸಿದಂತೆ ||
 ಭಾವನೆಯಾನಾಂತದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತದಧಿಪನಂ |
 ಭಾವನೆಯಾಕೃತೊಂಡು ಪೊರೆವುದೆಂದೆರಗುತಂ |

ಕೋವಿದಂ ಒನ್ನವನೆ ನೆನುನುತಲಿಂತೆಂದ ಭರತನತಿವಿನಯದ ||

(41)

ಬಲಸಹಿತವೆವಗೆ ಭೋದನಗೈಸಲಿಚ್ಛಬೆ |
 ಯಲಘುಮತಿ ರಾಮ ನಿನ್ನಿಂ ಪೂಜೆಗೊಡೈದಿ |
 ಲಲಿತದಿಂ ಚಿತ್ರಕೂಟಕೆ ನಡೆದನೆನ್ನುವಿ ವೃತ್ತಂ ನುಮಂತಲಿಂದೆ ||
 ಪಲಬಗೆಯೊಳಂ ಕೇಳ ತುಷ್ಟರಾದೆವು ವಿಪಿನ |
 ದೊಲವರಿತು ಸೇನೆಯಾಂ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕಳೆವ |
 ಪೊಂಬ ತೋರುವುದೆನಲ್ ನೆನುನುಗುತ ಕೈಮಗಿವುತಿಂತೆಂದ ಕಬರ ಮೊದಿದು ||

[(42)]

ನೆರೆದಿದಿಕೊನೇನೆ ಗಣಿಸಲ್ ಬಾರದಂದದಿಂ |

ಕರಿಹಯರಥಂಗಳಂದಮಿತಭೀಷಣಮೆನಿಸಿ |

ಪರಿಪರಿಯನ್ನಾಹದಿಂ ದೇವರೈತಂದ ಬಗೆಯನ್ನ ಮನಕೆ ಭಯಮಂ ||

ಕರೆವುತಿದೆ ಮತ್ತೇನುಪಾಯ ಭವದೀಯ ಸುಖ |

ಕರೆಚಿತ್ತ ನೆನದಿಹುದೊ ನಾಂ ತಿಳಿಯೆನೆಂದು ಗುಹ |

ನೋರೆಯ ಭರತಂ ಕೇಳ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂ ಮತ್ತಾತಗಿಂತೆಂದನು ||

(43)

ಕಲುವಹೃದಯರ ನೋಡಿ ಕಂಠಿಸುವ ಮೂಳ್ಕೆಯಿಂ |

ದಾಲಿವ ಬೆಸನೆನ್ನಮನ ಕಂಡಿಹುದು ಸತ್ಯಸಂ |

ಕಲಿತಭಾರ್ಯಾನುಸಾರ್ವ ನಿಪಾದಾಧಿಪತಿ ಕೇಳ ಬೊಪ್ಪನಿಂದಧಿಕಮೆನುತ ||

ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ಸಚ್ಚರಿತಗಳ ನೆನೆದು ರಘು |

ತಿಲಕನಂ ಕರೆತರೈದುವೆಂ ಸತ್ಯದಿಂ |

ಚಲಿಸದೆನ್ನಯ ಮನಂ ಗುರುವಿನಂಪ್ರಿಗಳಾಣೆ ಧರ್ಮಮಂ ಮೂಣೆನನು ||

(44)

ಎನುತನಿರ್ಮತ್ಸರದೊಳೊರೆದ ಭರತನ ಚಿತ್ತ ।

ದನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗುಹಂ ಸಂತೋಷಮಯನೆನಿಸಿ ।

ಜನನಾಥ ನೀಂ ಧನ್ಯ ಮೊನ್ನೆಯೇ ಜಗತಿಯೊಳು ಪಾಸಪಿಯನಿಡಲವ್ವದೆ ॥

ತನಗೆ ತಾನೈತಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾ ।

ಸನಕೈದಿಡಣ್ಣ ಸಂ ಕರೆತರುವೈ ತಂದೆ ।

ವನವಸಬ ಕಶಿಯಾರ್ಪತನಕ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಳಗಿತಲೆ ಮೂಲೋಕದಿ ॥

(45)

ಚಿತ್ತನಿರ್ಮಲತೆ ಸಾಧಾತ್ಮ್ಯ ಕಮೆ ದಮೆ ಹ್ಲಾಂತಿ ।

ಯಾತ್ಮಮದ ಮತಿಗೆ ನೀನೇ ನಿಲಯಮಪ್ಪಿ ಮಗು ।

ಳ್ಳಾತ್ಮಮರು ನಿನ್ನಿಂದಲಾರಂಜು ಮೂಜಗದೊಳರಸ ನೃಪಕುಲರತ್ನವೆ ॥

ಬತ್ತರಿಸಲೆನಗಳುವೆ ಭವದೀಯಗುಣವ ಕರ ।

ಣೋತ್ತಮನಚರಣವರ್ಕನದಿಂದಲಾಂ ಸುಕೃತ ।

ವೆತ್ತೆ ನೆನುತಾಗಲಾ ನಂದಮಯನಾಗುತ್ತ ನುತಿಸಿದಂ ಪರಿಪರೆಯೊಳು ॥

(46)

ನಾವಿಕೋತ್ತಮಭರತೇ ಪರಿಯ ಸಲಾಪ ।

ಭಾವನೆಯೊಳುರಾವ ವಾರ್ತೆಯನು ತ್ತರಕ್ಕೈದಿ ।

ಶೀವಿಯೆಂದುಸಿರಿ ಒಹೆನೆನುತ ರವಿ ಪಡೆಗಡಲೊಳುಯೆ ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನು ॥

ಸಾವಧಾನದಿ ವಿರಚಿಸಿ ಕತ್ರಾಘ್ನ ಸಹಿತ ನಿಜ ।

ದೇವತಾರಾಧನಂಗೈದು ಪವಡಿಸಲೈದಿ ।

ಶ್ರೀವಘೋರಮಣ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದೇರೆಯುಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಭರತ ಮುದದಿ ॥

(47)

॥ ಸಂಧಿ 26 ಪದ 1168 ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಕೃಂಗಿವೇರಪುರಾಧಿನಾಥನು ಪಚರಣೆಗಳೆ ।

ಭಂಗುರ ಸ್ನೇಹನಿಂದಿರುಳುರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಖುಷಿ ।

ಪುಂಗವಭರದವ್ಯಾಜರಾತ್ರಮಕ್ಕೈತಂದ ನಿಜನೀನೆಸಹಿತ ಭರತಂ ॥

ಕೇಳದ್ರಿಜಾತೆ ರಘುವೀರಸಂಖ್ಯೆಯ ನೆನೆದು ।

ತಾಳುದುರುಚಿಂತೆಯಿಂ ತನು ಬೆಮರಿ ಬೆಂಡಾಗು ।

ತಾಳೋಜಲಂಗೈದನುತ್ತಮೋತ್ತಮಗುಣಕದಂಬಕಗಳಂ ನೆನೆವುತೆ ॥

ಬೂಳಮಾತಾಕೃತ್ಯ ಕುಲವ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಂ ।

ಜಾಳುಗೊಳಿಸಿದುದೇನೆ ಬೇಳ್ಳುದೇನೆಳಲತಿರೆ ।

ಕೇಳು ಮೈದುತರನುಡಿಗಳು ಗುಹನುಪಚುಸುತಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ ॥

(1)

ಸೂತನೊಡವೆರೆದು ಸೀತಾತ್ಯತೀಯಾಂ ರಾಮ ।

ನೀತಾಣಕ್ಕೈತಂದರಾಂ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ ।

ಪೂತಮಾಂಸಾದಿಗಳ ಕರವಿಡಿದು ಧನಧಾನ್ಯಸಿರಿರಾಡ್ಯತನುಗಳನ್ನಾ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ವನ ।

ವ್ರಾತಂಗಳೊಚ್ಚರಿಸ ವೇಳ್ಳುಬಿವು ನಮ್ಮಟವೆ ।

ನೀತಮಾನಿಸಲ್ ನಿನಿಯ ನೊಂದುನೆಲೆಯಾಂ ತೋರ್ಪುದೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ॥

(2)

ಗುರು ದೈವ ಪ್ರಾಣ ಸುಖ ದೊರೆ ಯನಗೆ ರಘುವೀರ ।

ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಶರೀರವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ।

ವೆರೆದವೆನಿಸುತ್ತಾವ ಪರಿಯಿಂದಲುಪಚರಿಸೆ ತ್ಯಾಜ್ಯಕೊಡಂಬಡದೆ ಬಲವಾ ।

ಕರದಿಂದ ಪ್ರಾಕನಂಗಳೈದೈದುದಿಂಗುದಿಯ ।

ತರುನಿಳಲೊಳೆಳೆದಳರ ಪಾಸಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ।

ಧರಣಿಜಾತಸಮೇತ ಮಂಡಿಸಿದರೇನೆಂಬಿನಿಚ್ಚರಿಯ ಬಿನ್ನಣವನು ॥

(3)

ದೂರದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಕರಚಾಪಗಳ ಪಿಡಿದು ।

ದಾರಭಕ್ತಿಯೊಳು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಲಿರೆ ಕಂಡೆ ।

ಪಾರಚಿಂತೆಯೊಳಾನು ಪೊರೆಗೈದಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂಮಾಜನುತಿನೆಂದನು ॥

ವೀರಧರಣೀಧರೋಚಿತ ದಿವ್ಯಕಯ್ಯಗಳ ।

ತೋರಭೂಷಣ ವಕ್ಯಪಲಗಳಂಗೀಕರಿಸೆ ।

ದಾರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಪರಿಯಾನುಕರಿಸಿದಂ ರಘುನಾಥನೇನೆಂಬಿನು ॥

(4)

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಂ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನಿನಿತಾಗೆ ।

ಜಾತುಚಿತು ಸುಕೃತಕರಮಲ್ಲ ಮಾಡುದು ಪ್ರಿಯಾದಿ ।

ತಾತ ಮತ್ತಿವನಲ್ಲ ಕೈಕೊಂಡು ಮೃದಾತಲ್ಪದೊಳು ಸುಖದಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದು ॥

ಜ್ಞಾತಿಜನರೊಡವೆರೆದು ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳುಹ ನಾನು ।

ಈತಾಣದಿರವೆನಗೆ ತಿಳಿದವುದು ಭಯಮಿಲ್ಲ ।

ದೇತಕಾಲಸ್ಯಗೈದವೆಯನುತಲಾನೊರೆಯೆ ಸಾಮಿತ್ರಿ ನಗುತೆಂದನು ॥

(5)

ನಿಲದೊಳಗೆ ಪಾಮರರು ಕೇಳುತಿಹಗಾಡೆಯಾಂ ।

ತಲೆಯುಳುದು ಮೊಳಕಾಲ ಪೂಜಿಸುವರೇತೆಂಬ ।

ಪೊಲಬ ನೀನನುಕಂಸೆ ರಘುವೀರ ಕಷ್ಟದೊಳಗಿಹನೀನು ಸುಖವುದೆನುತ ॥

ಉಲಿವೆ ಯಜ್ಞರಿಯಾಲ್ತೆ ಜೀವಮುಳ್ಳೊಡೆ ದೇಹ ।

ಲಲಿತರಮೃದಿ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲ ದಿರೆ ಲೋಕಂಗೆ ।

ಜೆಜುಜೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದು ಪೂರ್ವಜನ ಸುಖವೆಮಗೆ ಸುಖಮಲ್ಲ ದಿತರಮಾಂಟಿ ॥

ಧರಣಿಜಾತ ಸಮೇತ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಯಕಂ ।

[(6)

ಧರೆಯಪಾಲಿಕೆಯೊಳುರಲದ ನೋಡುತಾನೆಂತು ।

ಪರಿಯಂಕಕಯನಮಂ ಗೈದ್ದು ನಿದ್ರಿಸಿ ನಾವವಸ್ತುಗಳ ನೋಡಿ ನಲಿವೆ ॥

ಇರವೇತಕನ್ನ ಶಾರೀರದೊಳಗೆಂದು ಸಂ ।

ಭರಿತಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಂಕಟಗೊಳುವುದಾಂ ಕಂಡು ।

ವೆರೆಸಾಂ ಜ್ಞಾತಿಗಳ್ಳಹ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿದ್ದೆ ಚಿಂತಿಸುತ ಮನದಿ ॥

(7)

ಅರಾವತ್ತಸಾಸಿಂಧುಗಳೊಳ್ ತಪವರ್ದು ।

ತರಳನೆನುತಲಿ ಪರಮಪುರುಷನಂ ಬಿತ್ತುಸಂ ।

ಭಂತಹರ್ಷವನುಂಬ ಸಮಯಾದಿ ದುರವಸ್ಥೆ ಘಟಿಸಲರಸೆಂತಿರುವನು ॥

ಅರಸನಾಯಾಸಮಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯಿಯಂ ।

ತಿರುಷಳು ಸುಮಿತ್ರ ದುರ್ದೆನೆ ಕುಲಕ ಬಂದಡೆಸಿ ।

ತರರೆ ವಿಧಿಕ್ಯತಮೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಮರುಗಿದಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕಾಯಾದಿರವ ॥ (8)

ಅಂದಿನಿರಾಳನ ಬಗೆಯದೊರೆಯಲಳವಪ್ಪು |

ದಂದು ಗುಹ ನುಡಿಯಲಾವಾತನಾಲಿಸಿ ಭರತ |

ಕಂದಿದಾನುದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ನೆಲೆಸುವನೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾ ನಿಶಯೊಳು ||

ಜಂದು ಮಲಗಿದುದೆಲ್ಲಿ ಭೋಜನಮದೇಂಗೈದ |

ನಿಂದುಮುಖ ಸೀತೆ ಮತ್ತಾವವಸ್ಥೆಯೊಳಿದ |

ಳೊಂದನುಳಯದೆ ವೇಳ್ವುದೆನೆ ದಾಕರಫಿಗಾತ ಬಿತ್ತರದೊಳಂ ವೇಳ್ವನು || (9)

ಪರಿಪರೆಯ ಫಲಪಕ್ವಫಲಗಳಂ ತಂದಿಟ್ಟು |

ರೇಯೆ ನಿಟ್ಟಿಸದದಂ ಜಲಪಾನದಿಂದ ಬಂ |

ಭಾರದ ಸುಚಿತ್ತೆಯೆಯಿಂ ಕಂಗೊಳುನುವಿಂಗುದೀಭೂರಾಹದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ||

ಪರಪಿ ತೃಣಮಂ ಸೀತೆವೆರಸಿ ಪವಡಿಸಿದ ಮ |

ತು ರಾಚಾಪಕೃತನಿನಿಸಿ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾಗತಿದ |

ರತಿತಾನು ವಿಪಿನಜರಲೊಡವೆಂದು ಕಾಯ್ದಿರ್ವ ಮತ್ತೊಂದುತಾಣದಲ್ಲಿ || (10)

ಎನುತ ಗುಹನೀಪಯ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತ |

ಜನನಾಥತರೆಯ ಲಾ ಎಂವಳಲಿ ಧಗಗೊರಗಿ |

ಘನರವದೊಳಳುತಿರಲ್ ಕತ್ರನ್ನಬಂವಪ್ಪಿ ನೆನೆಮಂ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತ್ತಿಗೆ ||

ತನಯರವಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯ ಬಂದು ಮ |

ತ್ತನುವ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಪ್ಪಿ ಕಂಬನಿಗಳಡುತಿರಲ್ |

ಅನಿತೊಳ್ ಸಾಮಿತ್ರಿಜನನಿಮುಖ್ಯಸ್ತ್ರೀರಳಲಿದುದನೇನೆಂಬನು || (11)

ಆದುದಮೃತಮಂದಿರಾಳು ನೋಳ್ವುದಕಂಜ |

ಪೋದನತಿರೊರಕಂದಾ ಗುಹಂ ಭರತಮಂ |

ತಾಪವರ್ ತಮತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಾ ನುತುಪಮಂ ತಂಪಿಸುವರಂ ಕಾಣದೆ ||

ಬಾಧೆಗೊಂಡು ವೇಳ್ವರಳವಲ್ಲ ಮನಿತೊಳ್ |

ಹೋದೀಯ್ಯತಾಮನಂ ಪರಮದುಃಖಂಪೋಗೆ |

ಮೂದೇವನಯ ಮೂಡವೆಟ್ಟುದುಡುನೈಡು ನೋಡಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ || (12)

ಅಳುತ್ತಳಲಿ ಬಳಲಿ ಭೂಮಿತಳದೊಳೊರಗರಲ್ |

ಜಳಗನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರತನಿಜ್ಜ ತು ಕದ್ವಮಂ |

ತಿಳಿದು ಕತ್ರನ್ನನಂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೊಳಿಸಿದಂ ಪಯಣಸನ್ನಾಹಕನುತ ||

ಕೆಳೆಯರಂ ನೋಡುವೊಡೆ ಗುಹ ನನಿತರೊಳ್ ಬರುತ |

ಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ಭರತ |

ನೆಳದಳರಕರಗಳಂದೆತ್ತಿ ಗುಹನೊಡನೆಂದನತುಲಾಕುವೋಹದಿಂದ || (13)

ನಿಸೆಯೊಂದು ಯುಗಮಾಡುವಯ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದಾವು |

ಪೊಸತಾದ ಸುಖವ ಸುಗ್ಗಿಯನುಂಡೆವಾದುದಾ |

ವಕದಿಂದಲೀನದಿಯ ದಾಂಟಿಸಲ್ವೊಕ್ಕುನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ವ ಗುಹನು ||

ಸಸಿವೈದಿ ನಿಜಬಂಧುವರ್ಗಮಂ ನೆರೆಬಿ ಘನ |

ದೇಸಕದಿಂ ಪಂಚಕತನಾವೆಗಳ ಸಂಗಡಿಸಿ |

ಪೊಸಕರೀರಗಳಲಂಕೃತಮಾದ ಸ್ವಸಿ ಕವ ತಾಂ ಪಿಡಿದು ಬಂದನೊಲಿದು || (14)

ತ್ಯುರಿತದಿಂದೈತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕತ್ತುನ್ನು ।

ವೆರಸಿ ಭರತಂ ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾರೋಹಣಂಗಳೈಯ್ಯಾ ।

ಹರುಷದಿಂದಂತಕಿವುರಾಂಗನೆಯಾಗಲಿ ರಾಂ ನಾವಂಗಳೊಳ್ ಕುಳ್ಳರೆ ॥

ತರಣಿಯಂ ಯಾಯಾಜಾಕಾದಿಗಳ್ ಕ್ರತುವಿಹನಂ ।

ಪೋಯೊಳುದಾರೋಹಣಂ ಗೈಯಲುಭದಿರ್ವ ।

ದೊರೆದೊರೆಗಳಂತಂತೆ ತಟನೀತರಣಗತಿಯ ನೆನೆದು ತೆರಳುತ್ತಲಿರಲು ॥

(15)

ಕೆಲರು ಕೆರಗಳನೇರಿ ಕೆಲರೈಗಳನೇರಿ ।

ಕೆಲರು ತೆಪ್ಪಗಳಡರಿ ಕೆಲರು ಭಟಗಳ ತೊಡರಿ ।

ಪಲಬಗೆಯಾದೊಯಗಳ ಲಾತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸೆ ಮನಬಂದತೆರದಿ ॥

ಕೆಲರು ಬಾಹುಗಳಂದೆ ಕೆಲರು ನಾವೆಗಳಂದೆ ।

ತೊಲಗುವುದನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ಭರತನಾಗಂಗೆಯಾಂ ।

ಸುಲಭದಿದಾಂಟಿ ತಟಮಂ ಸಾರ್ವ ಕುಳ್ಳರ್ವನಜ್ಜಯಾ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆರಿ ॥ (16)

ಎಲ್ಲರು ಸುಖೀಜ್ಞೆಯಿಂದ ದಾಂಟಿ ಬಂದು ಪ್ರಯಾಣ ।

ದಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಡೆಯಡೆಯಲಳುಪದ ।

ಕೆಲ್ಲರಂ ಸಂತೈಸುತನಿಮಿಷವಿಲ್ಲ ಪೂರಿದೊಡೆದು ಭರತ ಮುದದಿ ॥

ಬಲ್ಲಹರ ಪಣೆವಣಿ ವಶಿಷ್ಠರಂದೊಡಗೊಂಡು ।

ಜಿಲ್ಲೆಂ ಭರದ್ವಾಜರಾಜಮವ ಸಾರಲೈ ।

ಮೆಲ್ಲ ನಾಮಾನಿವರನ ಭತ್ತೈತಂದರುಪಲಾಗ ಮನದಿರವನು ॥

(17)

ಭರತನೊಡನೈತಮ್ಮ ಸರಸಿಜಾಸನತನಯ ।

ನಿರವ ನೋಡುತ್ತ ಭರದ್ವಾಜ ನಿದಿರಿದ್ದು ।

ಜರಿಸುತಿರಲನಿಕೊಳ್ಳಗೊಳ್ಳಗೈದಲಾ ಮಾನಿಯ ನೋಡಿ ಭರತಂ ಪ್ರಿಯದೊಳ್ಳಾ ॥

ಜರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಲರಿತು ದಕರಥ ತನಯ ।

ರಿರವರಿತು ಪರಸಿ ಪರಮಾಘೋಷಪಚಾರಗಳ ।

ವಿರಚಿಸಿ ವಸಿಷ್ಠರಂ ಸಂತಸದೊಳುಲಿಂಗನಂಗಳೈ ಮನಿ ವಿನಯದಿ ॥

(18)

ಕರದೊಯ್ಯ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದಪಚರಿಸಿ ।

ಪುರದುರ್ಗಪುತ್ರಮಿತ್ರಾದಿಕಾಶಲಂಗಳಂ ।

ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳಲಾ ಮಾನಿವರಗೆ ಭರತನಿಂತೆಂದ ಕರಗಳನು ಮುಗಿದು ॥

ಜರಣಬುದಿಂದಖಲರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ।

ದಿರುವರೈಸಲೆ ಭವದ್ವನವೃಕ್ಷ ಶಿಷ್ಯರಾಂ ॥

ವರತಪೋಗ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಕುಶಲವೆ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥

(19)

ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ಭರದ್ವಾಜ ಸಂಪ್ರಿಯದಿಂದ ।

ಲೊಡವೆರೆದು ವೇಳುವ ಮಹಾರಾಜ ಭವದೀಯಾ ।

ದೃಢಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲಖಲೋಕಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿವುರೈ ಮುದದಿ ॥

ಪೊಡವಿಸತಿಯೊಲಿದಿತ್ತ ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಬೇ ।

ರಡವಿಗೈತಂದುದೇಂ ಕಾರಣಂ ರಾಘವನು ।

ತುಡುಕೆ ನಿಮ್ಮಂಕಕಡ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆಗೇಂ ಮನಮೊಡಂ ಬಿಟ್ಟುಪುದೊ ॥ (20)

ಎನುತ ವಿವ್ರೇಂದ್ರ ಮೂದಲಿಸಲಾಗಲ್ ಭರತ ।

ಜನಿತಾನುತಾಪದಿಂ ಕಂಬನಿಗಳಡುತ ಪದ ।

ವನಜಂಗಳಗೆ ನಮಿಸುತಾರ್ತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವಂಗೈದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥

ಜನನಿಯೆಸಗಿದಕಾರ್ಯವೆಳ್ಳನಿತನಾದೊಡಂ ।

ಎನಗರಿಕೆಯಾಂಬಾಗೆ ನಿರಯಭಾಜನವೈ ।

ನೇನವುದಂ ಭವದೀಯಚಿತ್ತಮೇನರಿಯುದದೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಂ ಕಕ್ಷನೆ ॥

(21)

ಪಿತನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯ ।

ವಿತತಭಕ್ತಿಯೊಳು ರಾಮನ ಪಾದಪದ್ಮಕಂ ।

ಜೊತೆಗೈದುಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕರತಂದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ಕೃತಕೃತ್ಯನಹನೆಂದು ಕುಳಬುದ್ಧಿಯ ತಂದು ।

ಯತಿವತಿಯೊಡಗೊಂಡು ವೇಗದಿಂ ಬರೆ ಕಂಡು ।

ರತಿಯಿಂದಲಖಿ ಪ್ರಜೆ ಪೆನಾರಮಂ ಕೊಂಡು ಬರಲಾಯ್ತದೊಂದು ದಂಡಂ ॥ (22)

ಇದು ಸತ್ಯಪಿಠ್ಯವೆಂಬುದನುಂ ಭವತ್ಸರ್ವ ।

ಹೃದಯಮೇನರಿಯುದದೆ ತಪಿಸಲೇತಕೆ ಜೇಯ ।

ಮುದದಿ ಪ್ರತ್ಯಯಾದ್ಯಪ್ಪಿಯಂತರಿತು ಕಲಪಿಯಾದೆನ್ನ ಧಿಕ್ಕಾರಗೈದು ॥

ಸದಯವೇಳ್ಳೆಂದು ಗದ್ದದವಾಣಿಯಿಂ ನುಡಿಯ ।

ಲುದುರುತಿರಲಕ್ಕಜಲ ವತಿದುಃಖದಿಂದಕ್ಕ ।

ಕಾದಿವುತಿರಲಾ ಭರತನಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೌನಿ ಜನನಾಥನಿಂತೆಂದನು ॥

(23)

ತಿಳಿದಿರ್ವನಾವು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಪರಹೃದಯ ।

ದೊಳವೆಲ ಪಾದೊಡಂ ಲೋಕಕೀ ನಿರ್ಮಲತೆ ।

ತಿಳಿಯಲೆಂದಖಿಳವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡುದಲ್ಲ ದಘಮಂ ಕಂಕಿಸಿ ॥

ಪೊಳಪುದೊಲಿದುದಿಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮನಂಭಿಯಾಗ ।

ನಳನಭಕ್ತನೆನುತಲಂದಿರ್ವ ತಿಳಿಯಲೀ ।

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯಲಾರಂಭು ಪಾಸಟ ನಿಗಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಮೆಕುಟಮಣಿಯೊ ॥ (24)

ಪರತರಾನಂದಮಯ ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳುಹೆ ।

ಧರೆಯೊಳುದುಭವಿಸೆ ತತ್ಪರಿಚರರು ನೀವೆಲ್ಲ ।

ನರರೂಪನಾಂತು ಬಂದಿರ್ಪಿರಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಮಾನವರಿಗಿಬುದ್ಧಿಯು ॥

ದೊರದವುದೆ ದೊರದೊಡೆಯು ಧರ್ಮಮಂ ಮಾರದಲೆ ।

ನಿರಾಗೆಯವುದೆ ಪರಮಪಾವನ ಪರಾತ್ಪರದ ।

ಪರಮಧಾಮದೊಳೇಕಮವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಕಾಲತಿಲಕ ತಿಳಿಯದಿಹುದೆ ॥

(25)

ಬಲ್ಲಿನೆಲ್ಲ ವಕ್ಲೇಶ ಗೊಳಲೇತ ಕಲ್ಲಮಂ ।

ಬಲ್ಲ ಹರೊಳಗ್ಗಲನೆ ಸಂತಾಪಮಂ ತ್ಯಜಿಸು ।

ತಿಲ್ಲಿ ರುಳು ಸುಖಮಿರ್ದು ಭಾನ್ಯರೋದಯಮಾಗಲೈದವೇಳ್ಳೆಂದು ಮುನಿಪ ॥

ಸೊಲ್ಲಿ ಸಲ್ ಭರತ ಮಣಿದಿಂದ ರಘುವರನಿರ್ವು ।

ದಿಲ್ಲಿ ಗಾವೆಡೆಯನಿತುದೊರಮೆಂಬುದ ಮನಕೆ ।

ಮೆಲ್ಲ ಸರಿ ಪಲ್ ಜವದಿ ಪೊಗಿ ವಂದನೆಗೈವ ಕಾತುರ ಮನಕ್ಕೊಂದನು ॥

(26)

ಚಿಂತಿಸಲದೇಕೆ ಭಕ್ತಗ್ರಾಣಿ ಮಹಾಶೈಲ |

ಮುಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯಾ ವ |

ಸಂತಸಾಲಯದಂತೆ ರಘುವೀರನಲ್ಲಿ ಪರ್ವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ||

ಕಾಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತಮಾಶೈಲಸನಿಹ ಮೆಂ |

ದಾಂತು ಸಂತಸದಿನಾವಿತ್ತು ವನ್ಯಾಹಾರ |

ಮಂ ತಳೆದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬೆಳಗೇ ಗಮಿಸಲ್ವೀಳ್ಕೊಮ್ಮೆನೆ ಭರತನಿಂತೆವನು || (27)

ಕಂಡೆ ಚರಣಗಳ ಸದ್ಯೋಪಚಾರದಿ ಹರ್ಷ |

ಗೊಂಡೆ ಸಲ್ಲಾಪದಿಂದಪರಿಮಿತಸುಖವ ಕೈ |

ಕೊಂಡೆ ಮುನಿತಲಕನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕ್ರೋಧದ್ವಯದೊಳಹುದೆನ್ನ ನೇನೆ ಬಳಕೆ ||

ಕುಂಡಲಹಯರಥವದಾತಿಗಳ ಬೇಗಲಿಡೆ |

ಗೊಂಡು ಬರಲಾಶ್ರಮದ ತರುಲತಾದಿಗಳನು |

ದ್ವಂದವೆಥೆಯೆನಿವ್ವುದೆಂದರಿತು ಚರಣಭಯಕ್ಕಳ ನಾಂ ಬಂದೆ ಜೇಯ || (28)

ನೇನೆಯೊಂದೆಡೆಯಲಾನೊಂದೆಡೆಯಲರ್ಪನು |

ಮಾನಂ ಸಮಾನೀಕರಂಗವ್ವು ಬೆಂಬುದಂ |

ಮೇಣಂಯದಿಹುದೆ ದಯದಿಂದವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೊಪ್ಪಿರಾಭಾರ್ಪ ಒಲಸಹಿತಲಿ ||

ಸಾನುಮಂತನ ಪೊರೆಗೆ ಪೋದೆನೆನೆ ಮುನಿಪ ನಾ |

ಮಾನು ಹರ್ಷದಿನುಡಿದ ಸಬಲಕಾತಿಥ್ಯವ ನು |

ಮಾನದಿಂ ಗೃಹಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಒರ್ಪೆಮೆಲ್ಲವಂ ಕರೆಸು ತವಕದೊಳೇ ದಿನಂ || (29)

ಪರಮನಕ್ಕಾರಮಂ ಕೈಗೊಂಡು ಸಂತನಂ |

ಬೆರದು ಗಮಿಸಲ್ವೀಳ್ಕೊಮ್ಮೆಂದು ಮುನಿಪತಿ ನುಡಿಯ |

ಲರನೆ ಜೇಯ ಹಸಾದಮೆಂದೊಡಂಬಟ್ಟು ನಿಡಬಲವನೆಲ್ಲವ ಕರೆಸಲು ||

ಕರಧಿ ಮೇಲ್ವಂದಂತೆ ಬರಲಿತ್ತು ತಾಪನಂ |

ಕರಚರಣಗಳ ತೊಳವುತಾಪಮಾನಂಗೈದು |

ನಿರುತಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಸೂಂದಿರಕ್ಕೈದಿ ಹುತವಹನ ಬಲವಂದು ನಮಿಸಿ ಮುದದಿ || (30)

ಬ್ರಹ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಟಪದ ಕುಕುಟಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿ |

ಕುಕುಟದಿಂ ಪದ್ಮಾಸನವ ಬಲಿದು ಮುದ್ರೆಯಿಂ |

ಶ್ವಸನನಂ ರೇಚಿಸುತ ತರಣಿಯಿಂದಗ್ನಿಯೊಳು ಕುಂಭಸಿದಸರೆನಿಮಿದದಿ ||

ಪ್ರಕಮನಂಗೈದು ಸಂಪೂರ್ಣಕುಂಭಕದಿ ಮನ |

ಮನುಕದಂತದನೋಜಿಗೈದು ಕರಣಗಳಾಟ |

ದೆಸಕಮಿನಿತಿಲ್ಲದೊಹಾಪೋಹನೆನಿಸಿದ್ ನಿಶ್ಚಲತೆವಿದಿಮ || (31)

ನೆಡುನೆತ್ತಿಯೊಳು ಪೊಳೆಪಬಂಡತೇಜೋರಾಶಿ |

ಯೊಡವೆರೆದು ನಿದ್ರೆಯುಚ್ಚರದೆರಡೆ ಪಂಗಿಲ |

ದೊಡನೊತ್ತನೆಯ ಸರಲೆಡಿದು ನಿಶ್ಚಲದೀಪಕಳಕಾನುಕಾರಿಯನಿಸು ||

ಮೃಡವಿಬ್ಬು ಮೈಧಾತ್ರರಂ ನೆಟ್ಟನಾನಂದ |

ಪೊಡವಿರಾಮಪುರೇಶನನಿಸಿ ಭಂಗಗಳುಂಟು |

ಕಡಲಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ ಚಲಮಗ್ನಕಲಶದಂತೇವೇಳ್ವನು || (32)

(ಸಂಧಿ 27, ಪ 1199)

ಇವ್ವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಯಸಗಿದೌತಣದಿಂದಲಬಲಬಲ |

ಬ್ರಹ್ಮ ಸುತ ಭರತ ಕತ್ರಘ್ನರಾಂ ಸಂತಸದಿ |

ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಾನುಭವಗೃಹಂತೆ ರಾತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರೊಲಿದು ||

ಆಗ ಮೈತ್ರಾಧಿಪತಿ ಕರ್ಮಚಿತ್ತದಿ ಮಹಾ |

ಯೋಗೀಶನರೆನಿಮಿಷ ಚಿತ್ರವಾಧಿಯ ಸುಖೋ |

ದೋಗದಿರಲಾದವಸ್ಥೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳ್ವೆ ನಗರಾಟ್ಟನೂಜೆ ||

ಯೋಗಬಲದಿಂ ಚರಾಚರಕರತಲಾಮಲಕ |

ಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲಾ ಮೌನಿವರ ಕರೆದೊಂದ |

ನಾಗ ನೇಮಿಸಿದ ನಚ್ಚರಿಯ ನಿನ್ನೇನೊಬೆನಂತುಟೊ ತಪೋಮಾಹಮೆಯಾ || (1)

ಬಲಗೊಂಡೆ ತ್ವಷ್ಟಾರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ನಿನ್ನ |

ಬಲಸಹಿತ ಭರತನಿರಲಾವಾಸತಾಣವಾಂ |

ನಲವಿಂದ ಗೃದೀವಾದೆನು ತೋದು ದಿಕ್ಪಾಲಮಾಖ್ಯರೊತನಿಂತೆಂದನು ||

ನಲದಾಣ್ಣ ಗಾತಿಥ್ಯಗೃಯಲಿಚ್ಛಿಸಿರಾವೆ |

ನಲಕಲ್ಲ ರೈತಂದು ಸಾಹಾಯ್ಯಮೆನಗವೇ |

ಳೊಲಿದೆನುತ ನಾವ್ತಿಯು ನದಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿವ ನೇವೇಳ್ವೆನಚ್ಚರಿಯನು || (2)

ನಳನಾಕ್ಷ ಭರತಗಾಂ ಭೋಜನಲಗೈಸ ಮನ |

ವೆಳಸಿಹುದು ನೀವೆಲ್ಲ ರೈತಂದು ಕುಟಲಗಳ |

ಕಳೆದು ಸಮತೆಯೊಳಬಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸತ್ಕರಿಸತೋಸುಗಂ ಸುಲಭಮೆನಿಸಿ ||

ಸುಳದವುದು ಮೈರೆಯಮದ್ಯಪಾಯನರೂಪ |

ದಳದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತಲಪ್ಸರೀಗಣದೇವ |

ಕಳೆಯಾಂತ ಗಾಂಧರ್ವ ಮೇನಕಾದಿಗಳ ಕಂಡರಿಪಿದಂ ಮುನಿತಲಕನು || (3)

ಹರುಷದಿಂ ಪ್ರಾಣಿ ಮೋಹಕರೂಪವಾಂತ ಜನ |

ರಿರವ ಸಂತಸಗೊಳವುದೆಂದು ನಂದನ . . . . |

. . . ಬನಂಗಳಿಗಲ್ಲ ನೇಮಿಸಿದ ಮಕುಟಾದ್ಯಲಂಕಾರವಸ್ತ್ರಾತಿಯ ||

ವರವಿಲಾಸಿನಿಯರಾದ್ಯಬಲರಾಂ ಫಲವತ್ರ |

ನಿರವಿಗೈತಂದು ಮಾನುಷರ ಕರತುಟ್ಟಿಗೈ |

ದೊರನೆಂದು ಬೇಳ ಜಂದ್ರನ ನೋಡುತಂತೆರಿದನಾಮುನಿವ ಸಂತಸದೊಳು || (4)

ನೋವು ವಡ್ರಸಗಳಂ ಸೃಜಿಸೆಲ್ಲ ಜೀವರಂ |

ಬ್ರೇಮಗೊಳುವಂದದಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲೆಂದು ಸು |

ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಿಗಲ್ಲ ನೇಮಿಸಿದನರೆನಿಮಿಷ ಧ್ಯಾನಮೋಗದಲಿ ಕುಳಿತು ||

ಅಮಹಾವುರಾಜನಾವಾಪವಧದಿಂ ನೆನೆದು |

ಕಾಮಿಸಿದನಂತಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಂ ತಪೋ |

ದ್ವಾಮತೆಯನೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ಸಗ್ಗಕೆಮ್ಮಡಿಯಾದುದಾಶ್ರಮಂ ರಮ್ಯಕದೊಳು || (5)

ರತುನಮಯಭೂಮಿಯಾಯ್ತುದುಯೋಜನದಗಲ |

ಮಿತುಲ ದಮಿತುಭವಾನ್ವದಗಲಯಾವಾ |

ಯತನಂಗಳಾದುವಲ್ಲ ತನ್ಮದ್ಯದೊಳು ನೃಪನ ಮಂದಿರಮೆಸೆದುದು ||

ಸಿತಕಿರಣ ಬಿಂಬ ಚಾಂಬಿತ ಗೋಪುರಂಗಳ |

ಲ್ಲತುಳಕರುಮಾಡಂಗಳಗಣಿತ ವಿನೋದಗಳ |

ಜೋತಗೊಳಪ ಕಾನಾರಗಳ ತೋರ್ವವಾಕ್ಷಣಕದೊತೊ ಮಹಿಮಾತಿಶಯವು ||

ರನ್ನದರಳಲೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಪಿತೃತಿಯಾವಿವು |

[(6)

ವನ್ನಿಗಂ ಸುರನೀಲಕರುಮಾಡಮಂ ಕಂಡು |

ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಟನೆಯಂ ಮಾಳ್ವಮಾಯೂರಕುಲ ಮುಕ್ತಾಪ್ರಭೆಯ ಕಾಣುತಾ ||

ನನ್ನಿಯಂದಾಡುವ ಮರಾಳಗಳ ಪಚ್ಚೆಯಂ |

ದುನ್ನವಿತಕಳೆ ಜಲಮಿನುತ್ತ ಹರ್ಷವ ಕೋಕ |

ವನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೆರಗ ಬೀರಾತಿಹ ಕನಕವೃಕ್ಷಗಳೆಗಳ ತೋರ್ವವಲ್ಲಿ ||

(7)

ಸುರಪನರಮನೆಯೊ ಮೈಶ್ರವಣನೊ ಗಾರಮೋ |

ಹರಗೃಹಮೊ ಸರಸಿಜಾನನನ ಮಂದಿರಮೊ ಯಿದು |

ಹರಿಯ ನಿಲಯಮೊ ಸಿರಿಯ ಜನನಭೂಮಿಯೊ ಯನಲ್ತೋರುತತಿಶಯವಬೀರೆ ||

ಪರಪರಿಯ ಚಿತ್ರರಚನಾಕಮಗಳಂ ಸಿಲ್ವಿ |

ಗಂಗಸಾಧ್ಯಮೆನಲ್ಕೆ ನಿಜಕೈಯಾಳ್ಳನಿತ |

ಪರಮಮುಖ ಮೆಚ್ಚುವಂತಾ ವಿದ್ಯಕರ್ಮ ತಾಂ ರಚಿಸಿದಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ || (8)

ಕೆಲವು ಪಾಯನ ಮಯದಿ ಕೆಲವು ಮೈರೇಯಮಯ |

ಕೆಲವಾನೆವೋಪಮತ ಕೆಲವಿಹ್ನುರನಭರಿತ |

ಕೆಲವು ಪಾನಕ್ಷೀರ ಸ್ವಾದೋದಕದ ಮಯದಿನೆಖಳಸುಲಭೋಪಮಿತದಿ ||

ಪಲವುನದಿಗಳ್ ಪ್ರಗನ್ನೆತೆವೆತ್ತು ಭೂಮಿಯೊಳ್ |

ಜಲಿಸುತಿರಲಾಗನದಿ ಮೇಘಸಂದೋಹ ಬಂ |

ಮೊಲಿದು ಸುವೃಷ್ಟಿಯಂ ಸೂಸುತಿರಲೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಲೋಕಗರ್ಜ್ಜಿರಿಯೆನೆ ||

(9)

ನಂದನಂ ಚೈತ್ರರಥ ಕುರುರಮೃಕದ ವೃಕ್ಷ |

ಗೊಂದಣಗಳೈತಂದು ಗುಜ್ಜಿನಿಸುತಾ ನೆಲದಿ |

ಪೊಂದಿ ಮಾನಸಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಖಾಂತಗಳನು ಬಾರಿ ? ತಾಳ್ವ ಬಳಕ ||

ಸುಂದರಾಂಗನೆಯರಂ ಸುಲಲಿತದ ವಸ್ತ್ರಗಳ |

ಜಂದನಾದ್ಯುಖಳಹಾರಂಗಳಂ ಪರಿಮಳಗ |

ಛಂದ ಕಂಗೊಳಪ ಕುಸುಮಂಗಳಂದಲ್ಲ ತೋರ್ವವಚ್ಚರಿಯ ಬಿಡದೆ || (10)

ದೇವತಾಂಗನೆಯರೈತಂದರೈ ಪದಿನಾರು |

ಸಾವಿರ ಕುಬೀರನರಮನೆಯಿಂದ ನಡೆತಂದ |

ರಾ ವಿಮಲನೀತ್ರಿಯರ್ ಪಲ ಬಗೆಯ ಭೂದಣಿಗಳಿಂದಲಂಕಾರವೆತ್ತು ||

ಶೀವಿಯಂ ನಾರದರ್ ತುಂಬಾರರ್ ಗಾಂಧರ್ವ |

ಕೋವಿದರ್ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಮಾನಿಯೆಡೆಗೆ ಓರಲಾಗ |

ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ವಾವೆಡೆಗಳೊಡರಿದವು ಕ್ರಾಂತಿಹಿತಮೆನಲ್ ವಿಭವದಿ ||

(11)

ಒಂದೆಡೆಯ ಮ್ಲಕೆಯ ತಂಬೆಸೆಯ ಗಾನ ಮ |
 ತೊಂದೆಡೆಯ ಮುರಜಾನುಕಾರಿ ವೀಡುವತಾನ |
 ವೊಂದೆಡೆಯ ಕ್ರಾಂತಿ ಮಧುರ ಯತೀಲಯಾನಿವಿತಮಪ್ಪ ಗಾಂಧರ್ವಜನರ ಗಾನ ||
 ಒಂದೆಡೆಯ ಸುಪಿರಕಾಂಸಾಧ್ಯದಿ ಧ್ವನಿಗುಂಭನ ಮ |
 ದೊಂದೆಡೆಯ ಲಾಸ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನ ನೃತ್ಯ ವೈಭವದಿ |
 ಮೃಂದಾರಕರ ಲೋಕಕೆಂಪುಡಿಸಿ ತೋರಿದುದು ನಿಶ್ಚಿಸಲ್ ಬೆರಗಪ್ಪೊಲು || (12)

ಸಂತನವ ನೀಡುವ ವಸಂತ ಕೂಬರ ಜ |

ಯಂಕ ಕ್ಷಣದಾಕಾಂತ ಕಂತು ಮಂದಾನಿಲರ |

ಮಾಂತೆ ಕುಕುಕಿ ವಂಚಿಕೊಂಚೆಗಳ ಸಂದೇಶಗಳೊಡವೆರೆದು ನೋಡಕರನು ||

ಕೊಂತಿ ಚಿಂತಾಹರಣಗೈಯಾತೀರಲಾನಂದ

ಸಂತೆ ಮುಂಬರಿವುತಿರಲಖಿಲರು ನಿಲಿಂಪತೆಯ |

ನಾಂತು ತೋರಿದರಜ್ಜರಿಯಾನೇನ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೇಭವ್ಯದುಗತಿಯಳೆ || (13)

ಅನಿತರೊಳು ಭರತ ನಿಜಬಲವ ನಿಲಿಸುವೆನೆಂದು |

ಮನಬಂದು ನಿಟ್ಟುಸುತ ಬೆರಗಾಗಿ ದೇವತೆಗೆ |

ಳನು ಧರಗೆ ತಂದ ಮುನಿಯೊಂದಮಂ ನೆನೆನೆನೆದು ವಿಸ್ಮಯನಿ ಪರಿವಾರಮಂ ||

ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ತಾಣಗೈದು ಕ್ರಮಿಸೆಂದು |

ವಿನಯದಿಂ ಬೇಳು ಪಿಂಡಿರುಗೆ ಕಾಣಬಿಟ್ಟದರ |

ಮನೆ ಯಿಂದ್ರಲೋಕದಂತಾನಂದ ಕರಮಾಗಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಸಚಿವನೊಡನೆ || (14)

ಮುಂದೆಸೆದುದಮರೇಂವು ನೋಲಗದೆ ಕಾಲೆಯಂ |

ತೊಂದು ಜಿಲ್ಲು ಹಜಾರಮದರ ಮಧ್ಯದಿ ದಿವ್ಯ |

ಮೊಂದೆನಿವ ಪಟ್ಟವಣಿ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯ ಚಾಮರಂ ಕಂಗೆಸೆಯಲಾಗ ಭರತಂ ||

ಚಂದದೀ ಗದ್ದುಗೆಯು ರಘುವರಗೆ ಯೋಗ್ಯಮಹು |

ದೆಂದು ವಂದಿಸಿ ಪಿಡಿಮ ಚಾಮರವ ಭಕ್ತಿಯಂ |

ದೊಂದೆಡೆಯ ಕುಳ್ಳುರಲ್ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾನಿಗಳ ಕುಳುತರೆಡಬದೊಳೊಲಿದು || (15)

ಮಂಡಿಸಲ್ ಭರತನುನಿಮಿಷದೊಳ್ ಪ್ರವೃತ್ತ ಕೋ |

ದಂಡಮದವಾರಣಗಳೆನೆ ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರಿಯರ |

ತಂಡಮುದ್ದಂಡದಿಂವೈತಂದು ನಟನಾನುಗುಣಗಳ ಪರಪಲಗ |

ಖಂಡಕರ್ಕರಯ ರಸ ತುಳ್ಳುವಂದದಿ ಗಾನ |

ತಾಂಡವಂ ಪನರಿಸಲು ಗಾಂಧರ್ವರಂಗಮಂ |

ಕೊಂಡು ತುಂಬುರ ನಾರದಾದಿಗಳ್ ವೀಣೆಗಳ ಬಾಜಿಸಿದರಾನಂದದಿ || (16)

ಕೊಳಲು ನಾಸಿಕ ವೀಣೆ ಡಮರು ದಿಂಡಿಮ ಡಕ್ಕ |

ತೊಳವ ಮಧ್ಯಳೆ ಕಂಬ ತಾಳ ನಾದಿವ ಗೆಜ್ಜೆ |

ಪೊಳುಕಾಂತ ನಾಗನರ ಮೂ . . . . ಗಳು ಮನಗೆ ದಿಕ್ಕುಟಗಳ ||

ಕೊಳಲೊಂದೆ ನಿಮಿಷಕಂ ಲೋಕ ಕಬ್ಬೊಂದ |

ದೊಳು ಲೀನ ಮಾಯ್ತುಂಬು ರೀತಿಯಂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ |

ಹಳಜದೆವೆ ಯಾಟಗಳ ಚಿತ್ರಪ್ರತ್ಯುಗಳಂತಿರ್ದರದನೇನೆಂಬೆನು || (17)

పరమాన్నకర్దమిత మ్మృగేయ సంభరిత ।
 వేరద నదిగళ్ ముందే పరివృతిరలవందే ।
 పుష్పరియ పశ్యథల రసదండ భంగదిం ముందేసేవేనిమిషది ॥
 వరదుశూలంగళాభరణవచలీపనం ।
 పుష్పం ప్రమౌఖనానవస్తూనదీశుక ।
 బరే శంఖ బీరగాద భరతనా సంయమియ యోగదుత్సవవ శౌర్య ॥ (18)

ఎనికొ ముఖ్యంగళంబరగళాభరణంగ ।
 శోనికా మూగధవందినకగాయకాశ్చరిం ।
 గేనికొ మృగిత్రతర బనతటాకాదిగళ శ్రేణీమయోగకరః ॥
 జనరాడిశూలరా సురలీలకదీశగేనుత ।
 మనితీందే నిమిషదీశుక భరతనిదిరలి మనసి ।
 నేనదరిగే నేనిదుదేదేయలి శంభుపెనుతిమదీనోబేనశ్చరియను ॥ (19)

నోడిదరే వోడిమసువలంకార రసశలిత ।
 గాడికాతియరమితరల్ల జనరగళ ।
 నోడి మద్యుభయజనానిగళాని పోడిసి దివ్యంబరగళ ॥
 జోడిల్ల దాభానిగళానిచ్చి కరవిడిమ ।
 శోడి బేదియలి శంకరణిగృహవరలి ।
 నోడినూతలవిజిత్రవానిపాదగళాని పోడినదీనతిశయవను ॥ (20)

కరిగళానియోగ భోజన పశ్యసంతతిగ ।
 భారకబళభక్షణమనడవ్విదిగళగళాని ।
 బరమమృగశాస్త్రాది గళలప్రాణిగళానిమిష వస్త్రగళాని ॥
 పరర యాతినదే నిందల్ల బేకాదాదం ।
 శరభాది తేగేదు సంతాప్తిగళానిదరేన ।
 నోరేనశ్చరియ తావనన సశ్చరితరం సంయమనకాయతయను ॥ (21)

ఎలి నోడిదరన్నపాదానిగళ నులభ ।
 మేలి నోడిదరబలభూషణంబరయగళ ।
 ఎలి నోడిదరవిష్ణుఫల మివ శృంగారనాయకాగుణసమదయం ॥
 ఇల్ల మేందోందోంద బేదవర శాణ్ణేమం ।
 దల్ల జనర మూదలిసూత్రతక సురర ।
 బల్ల కర సంతయినదాదా చిత్రకరమేనలదీనోబేనశ్చరియను ॥ (22)

బిదియ పట్టణ పర్వదేరనోష్ఠిత తాణ ।
 శుభరేణనీలి శుభరేన నగర వేలరణగ ।
 రేదేయ? నాస్థాన పాతయ పురం సగ్గర పుటభేదనమదేబోల ॥
 మదననాడంబోల బసంతనాలయ జగ ।
 స్మృదమివ గాంధర్వరాలయశ్శుభిక మేని ।
 జేదుర బేరిదుదాశ్రమస్థానవా మునియనుజ్ఞేయిందాక్షణదీశు ॥ (23)

ತರುಲತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮಾಕೃತಿಯನಾಂತು |
ಕರೆಕರೆದು ಮನದಿಬ್ಬಿಗಳನೀವುತೆಲ್ಲ ರಾಂ |
ಪರಿಪರಿಯ ಮೃದುನುಡಿಯುಲನ್ನಪಾನಾದಿಗಳು ವಸ್ತ್ರಮಾಲಾಭಿಗಳಿ ||
ಹರುಷಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆವಾ ದಿನದಿ |
ನೆರದಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳ್ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗವನುಂಡು |

ಬೆರಗಾದರೇನೋಂದ ನೆನೆಯದಾ ತಾವನು ಕತ್ತಿಯೆಂತುಟೊ ಜಗದೊಳು || (24)

ಅಕಲಂಕನುಬದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸೂರೆಯಲಿ ಜನ |

ಪ್ರಕರಮಿರಾತಿರಲೊಂದು ನಿಮಿಷಮಾಗಲ್ ನಿಶಿಯಾ |

ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತಿನಬಿಂಬ ಮೂಡವೆಟ್ಟದ ತುದಿಯೊಳುಟ್ಟ ಮಣಿಮಾಕುರದಂತೆ ||

ಸುಕುಮಾರಭರತನಾ ಸವೆಯ ದೊಳಗೆಜ್ಜುತ್ತಾ |

ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುಲದೇವತಗೆ ನಮಿಸಿ ಕತ್ತಾಢ್ನು |

ಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈತ್ರಾವರಣಿಯೊಡವೆರದು ಮಾನಿಪನೆಡಗೈತಂದನು || (25)

ಭೂಸುರಾಗ್ರಣಿ ಭರದ್ವಾಜ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಾ |

ಭ್ಯಾಸಕ್ರಿಯೆಗಳ ರಚಿಸಿ ಕ್ರತುಲಿಹನ ಪೂಜಿಸುತ್ತ |

ಭಾನುರಶ್ಮಿನಿಧಿಯನಿಪ್ಪಂತೆ ಕ್ರತುಭಜಾಗಾರದೊಳು ಮಂಡಿಸಿರಲು ||

ಕೋನಲಾಭಿಪ್ರದಿ ಚರಣಂಗಳಗೆ ನಮಿಸಿ |

ವಾಸುದೇವಾತ್ಮಕ ಭವತ್ಯುಪಯಾಲಿರಾಳಿ |

ವಾಸಮಂ ಗೈದಿರ್ದೆನತಿಸುಬದಿ ಒಲವೆರಸಿ ಸ್ವರ್ಗೋಪಮಾನಮೆನಿಸಿ || (26)

ಅರಸನಂ ಕಾಣ್ಬಿ ಕೌತುಕವದಾಗಿದೆ ಚಿತ್ತ |

ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಡೆ ಪೋಗಿ |

ಚರಣಂಗಳಗೆ ನಮಿಸಿ ಬರುವೆನುಗ್ರಜವೆರಸಿ ಪ್ರಸದಾಕಲಂಕನೆನಿಸಿ ||

ಪರಿಪೂರ್ಣದಯೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುನುತಲಿ ||

ಪರಿಯವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಭಾತೃಹಿತಕರ ಭರತ |

ನಿರವನಿಟ್ಟುಸಿ ಭರದ್ವಾಸಮಾನಿಮಿಂತೆಂದ ನನುನುಗುತ್ತವಿನಯದಿಂದ || (27)

ಸಲ್ಲಲಿತಮೆನಿಪ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಬಡಗ ದೆನೆ |

ಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಕಂಗಳೊಳುಸಲುತ್ತನುರ |

ವಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳಿಂದತಿಮನೋಹರಮೆನಿಸಿ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಬ್ಬಗಿರಿಯಾ |

ಚೆಲ್ವ ಬೀರುವದೈನೆ ಭರತ ಕೇಳಾಶೈಲ |

ಮಿಲ್ಲಿಗಿಹುದೈದುಯೋಜನ ತೆಂಕಮುಖಮಾಗಿ |

ಮೆಲ್ಲ ಸೈದಲು ರಾಮಚಂದ್ರನಿರಾವೆಲೆವನೆಯ ತೋರ್ಪದಜ್ಜರಿಯೊಳಿ || (28)

ಹಾದಿವದಿದೈದಲತಿಸುಬದಿಂದ ರಘುವರನು |

ಪಾದದರ್ಶನಮಹುದೆನುತ್ತಲಪ್ಪಣೆಗೊಡಲು |

ಮೋದದಿಂದದಿಗರೆಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ಕೌನವೈಯಾ ||

ಸಾದರದಲಾ ಮಾನಿಯ ಪದಕಮಲಕಧಿಸಮಿಸ |

ಲಾ ದಯಾಂಬುಧಿ ಪ್ರಿಯದೊಳುಪಚರಿಸುವನಿತರೊಳು |

ಮೋದರದ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆನೆರೆದಶ್ಯಪತಿಯಾಣಾಗಿ ಬಂದು ಪಂದೆನೆಗೈದಳು || (29)

ಭರದಿಂ ಸುಮಿತ್ರೇ ವೊಡಲಾದ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯ |
 . ಲೆರಗಿ ಭರತನ ಕೆಲದಿ ನಿಂದಿರಲ್ ನೋಡಿ ಮಾನಿ |
 ವರನಿಂದ ರಘುಜ ನಿನ್ನಯವಾತೆಯಿಂದಾದುದತಿಕಯಮೆನುತ್ತರವೆನು ||
 ಭರಗಧಿಕಮೆಂದಂ ಯತೀಕನುಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ |
 ಕರಗಳಂ ಮಾಗಿದು ಕಂಬನಿವಿಡುತ್ತ ಬಿನ್ನತೆಯೊ |

ಳೆರಕನಾಗಿಹ ಚಿತ್ತದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಭರತ ಬಿರುನುಡಿಗಳಂದೆ || (30)

ಮಾತಿನಿಂ ಪತಿಯ ಪೋಗೂಡಿ ದಾರ್ಪಣ್ಯಕರ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕಾನನಕಟ್ಟೆ |
 ಪಾತಕವ ಗಳಿಸಿ ಕುಲಮಂ ನೀರೊಳುಳಿಸಿದ ದುರ್ವಾರಕೆಯ ಬಸಿರೊಳು ||
 ಜಾತಮಾದುದಕಾನು ಲೋಕನಿಂದಕನಾದೆ |
 ಖ್ಯಾತಿಯಾರಸಿದುದಖಲರಾಜ ಸಭೆಯೊಳಗೆಂದು |
 ಮಾತನಾಡಲಾರದವಯಾಕವದೇನೆಂಬೆ ಪೂರ್ವಕೃತದ್ವೈತವನು || (31)
 ಕಡಿಮೆ ಪರವ್ರವೆನೆಂದು ತುಡುಕಲಕ್ಷ್ಮವ ನೋಡು |
 ತೊಡನೆನ್ನ ಕರವಿದಿದು ಕೌಸಲ್ಯ ಪರಿಹರಿಸೆ |
 ನುಡಿಯಲವ್ವದೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಗಮ್ಯನೆ ಚರಣದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದೆ ಜೀಯ ||
 ಕಡುಪಾಪಿ ಯನ್ನನಡೆವಿಡದೊಡನೆ ಬಂದಡಿ |
 ಕೃದಿಗೈವೆನೆಂದು ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಸುರ್ಜಿಸುವ |
 ಸೋಡವಪತಿಯನ್ನೊಡ್ಡಿ ಮೃದುಮಧುರನಾಣಿಯೆಂದುಪಚರಿಸಿ ಮುನಿನುಡಿದನು ||

ಸುಮನಸರ ಪೊರೆದು ಗೋದಿವಿಪರಕ್ಷಣೆಗೈದು | [(32)

ಕ್ರಮದಿಂದ ದಿತಿಜನಿಧನಂಗೈದು ಧರ್ಮನಂ |
 ಭ್ರಮವ ನೆಲೆಗೊಳನಲಿ ಕಾನನಕ ರಘುವೀರನೈತಂದ ಕರುಣದಿಂದ ||
 ರಮಣೀಯಾಕರಚರಿತೆ ಯಾಯಿತು ಕೈಕಾಸತಿಯ |
 ಮಮತವಜನಗಳಿಂದ ಲೋಕೋಪಕಾರ ನಿ |
 ಮರ್ಮತೆಯುಳ್ಳರ ಕ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೈದುದತಿಲೇಸನ್ನತೇಣಿಸವೇಳ್ಕು || (33)

ಮಿತರಹಿತ ಬತಗೈದುದೀಕಯ ಸುವಾಣಿಯೆಂ |
 ದತಿಕಯದಿ ತಿಳಿಯೆನುತಲೊರೆಯೆ ನಂಯಮಿ ಭರತ |
 ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟ ನಿಜಬಲವನೆಲ್ಲ ಕರೆಸಿ ||
 ಗತಿವಿದಿದು ಪದದಲರಾಹಲ್ನೇಮವಿತ್ತಾ ನೃಪ |
 ನತಿಯರನ್ನಂದಣದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಕಮಯ |

ರತಾನುರ್ಮಿತಮನಿವ ಶಿಬಿಕಾಧೀಶೋಹಣಂಗೈದ ಮುಂದೈದಲೆನುತ || (34)

ಚತುರಂಗಬಲ ನಡೆದು ದೆಸೆಪಥಗಳಂ ಪಿಡಿದು |
 ವಿತತನಾಗರವು ಮೇಲ್ಪರಿಮ ಧರಣೀತಳವ |
 ರತಿಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೈಯೊಳ್ ತರುಗುಲ್ಮಗಿರಿನಿಕರಗಳ ಬಲದೊಳು ||
 ಜೊತೆಗೊಂಡು ಮರೆಯಾಗಲಾಳದ ಖಗರಭನಂ |
 ತತಿಗಳಾವೆಡೆಯ ಪೊಂದಿದು ವಾಹಯದ ಪದ |

ಹತಿಯಿಂದ ಧರಣಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡುದಾಹ್ಲಣದೊಳಾಸೇನೆಯಾರುಭರದಲಿ || (35)

ಕಳೆಕಳೆದು ಸಕಲನದಿನದಬನಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ।
 ಪೊಳೆ ಪಾಂತ ನಗರ ಬರ್ವಾಹ ಖೇಟಂಗಳಂ ।
 ಕಳೆದೈದಿ ಬರೆ ಮಾಂದೆ ಕಂಗೊಳಸಲಾಶೈಲ ಮಾನಿವೇಳ್ವೆ ಕುರುಪನರಿತು ॥
 ಜಲಜಪೀತನ ನುತ ಸುಮಂತಾದಿಗಳ ಕರೆದು ।
 ಬೆಳಗುತ್ತಿದಿನದಿಯಾಂತದೊಳು ದಿವ್ಯಸಿರಿಯೆನುತ ।

ತಿಳುಪಿಯುಂಭಿನಾದನಂ ಗೈದಂ ಮಹೇಂದ್ರವರ ಪರದೈವವೆಂದು ಭರತ ॥ (36)

ನವನುನುನುನುಗಳಾಚ್ಚೈದೈದಿದ ಹಬ್ಬಿ ।
 ನಿವಹಮೇಂ ಪರಿವೇಟ್ಟುಸಿಹವೊ ಮೇಣಂಬರಂ ।
 ನವಕಮೇನಿ ಭರಿತಮೂಗಿಹುದೊ ಕರಚಿತ್ರಮೆನೆ ವಿವಿಧವರ್ಣಗಳನಾಂತು ॥
 ನವರನೋನ್ಮೇಷಪೋಷಣ ಬೀಜಮಾಗಿ ಬನ ।
 ಮವರಳದಿ ಕಂಗೊಳಸುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಮನ ।
 ನವನಿಸುವುದತಿಕ್ಕಟ್ಟುಮೆನುತ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೋಡೆಚ್ಚರಿಯನೆಂದನೊಲಿದು ॥ (37)
 ತರಣಿಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವರಸಾಧ್ಯ ಬಂ ।
 ಧಾರದಮಾರುತ ಚಲನೆಗೈಯಲಸದಳ ಮುಳದಿ ।
 ನರರೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಲಳವಹುದೆ ನಿಬಿಡತರ ಕಳ್ಳಲೆಯಾ ಕವಿದುಪ್ಪಡು ॥
 ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲ ಹರಿಕಂಗಳಾರ್ಭಟಿ ಘೋರ ।
 ತರ ಭೀಕರವನೀವುತದೆ ಮನುಜರಹಣೆ ಮಾಂ ।

ದರಿಯಾಬಾರದಭೀಲ ಕಾನನದ ಪರಿಯನುಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೋಡೆಂದನು ॥ (38)

ಬಿಡುಗೊಣ್ಣೆ ಜಂಗುಳುಯ ತಾಣ ಬೇರಳವಿ ಮಾಂ ।
 ದಡಿಯಿಟ್ಟಡಾವಾವ ನೆಲದಿನೆಕ್ಕೈದು ತಪ್ಪ ।
 ದೊಡೆರಪರೋ ವಿಪ್ರರೀ ನಿಬಿಡತರತಮದಿ ದಿಟ್ಟಗೋಚರಮಾಗದು ॥
 ಕಡೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಬಂದಡೆಸಲದನನುಭವಿಸಿ ।
 ಬಡಿಸಲಸದಳ ಚಮೂನಾಥರಿಂಗೆಚ್ಚರಿಸಿ ।
 ತಡೆನು ಬಲಮಂ ಗಹನ ಗೋಚರಮುಖದಿಂದಲರಿದೈದವೇಳ್ವೆದೆನುತ ॥ (39)
 ಎನುತಲಾಳೋಚಿಸುತ ವಿಪಿನಚರರಂ ಕರೆದು ।
 ವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಹನರಸನೆಂದರಿತು ಬಹು ।
 ದೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ವೈದಿ ಕಾನನಮಾಣ್ಣೆಮಂ ಸುತ್ತಿ ಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥
 ಮಾನಿಮಾನಿಗಳ ಹನೆಯಾನನುವರಿತು ನೋಡುತ್ತಾ ।
 ಜನಕಜಾರಮಣನಿಹ ಪರ್ಣಶಾಲಾಂತರದ ।

ಸನಿಹಕ್ಕೈದುತ ನೋಡಿ ತ್ರಿವಿಧ ಕುರುಹುಗಳಿಂದ ಬೇಗದಿಂದೈತಂದರು ॥ (40)

ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಭರತಗೊರೆವರೆಲೆ ದೇವ ಕೇಳು ।
 ಮಂದಾಕಿನೀತಟದಲತೀರವ್ಯತರ ಪರ್ಣ ।
 ಮಂದಿರದಿ ಸೀತೆಸಹ ರಘುವೀರನೊಪ್ಪಿರುವ ಪೊರವಳಯದೊಳ್ ದೂರದಿ ॥
 ನಿಂದಿರ್ಪ ನಾ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯಾ ಜಾಗ್ರತೆಯೊ ।
 ಳೊಂದಿ ನಾಲ್ವನೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಾ ನೆಲ ಸುರಪ ।
 ನಿಂದಗವ್ಯಮೆನುತ್ತ ಬಿತ್ತರಿಸ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳು ಮಾದವಾಂತ ಮನದಿ ॥ (41)

ಸೇನೆಯಂ ಸಂತೈಸುತೊಂದೆಡೆಯೊಳುಟ್ಟು ನೃಪ |

ಸೂನು ಕುರುಪರಿತಧೀಮಂತವನಜರೋಡನೆ |

ಸಾಸಂದದಿಂದಣ್ಣ ನಂ ಕಾಣ್ಣು ಹರ್ಷದಿಂ ವಿಪನದೊಳವೊಕ್ಕ ನಡೆದು ||

ನಾನಾಪರಿಯ ಗುಲ್ಮಲತೆಪಲ್ಲಲಂಗಳಂ |

ಸಾನುರಾಗದಿ ಪರಧ್ಯಾನದಿಂ ಕುಳ್ಳುರ್ಪ |

ಮಾನಿಜನರಂ ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಥಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಂ ನಡೆತಂದರು || (42)

ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕರಿಯದಾಬನದೊಳಹ ಸಕಲ |

ಚಾರುಬಗಮೃಗನಿಜಯ ಯವನಚರ ಪುಳಂದಿನಿಯ |

ಮೋರೆ ಗಡೆಗಣ್ಣ ನಕಟಾಕ್ಷ ಬೆಳ್ಳಂಗಳೊಂದಲ್ಲದೆ ನೈತ್ರ ಬಳಕೆ ||

ಮಾರಮಂದಾನಿಲ ವಸಂತರಾಡಂಬೊಲಂ |

ಕೈರಮಾಸ್ತನ ರಕ್ತಯೊಂದದೊಲ್ಲಡೆಯಾಗಿ |

ಮೇರಟವಿ ಶಿವನಂತೆ ತಾಳ್ದು ಫೋರಾಪ್ರಯ ಕಾಣ್ಣುಡಿಸಿತಿವಿನಲ್ಲಿ || (43)

ವನವಂಡಗಳ ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಾವಸೀ |

ಜನರ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೃಗಗಣ್ಣಕೀರ್ಣ ರುಲ್ಲಿಕಾ |

ಘನರವಂಗಳ ಕೇಳಿ ಫಲ್ಲರೈದುವ ಮರ್ಗದನುಸರಣಿಯಿಂದೇರಾತ ||

ಜನನಾಥನಂಭಿಗಳ ಕಣಲುಜ್ಜುಗಗೊಂಬ |

ಮನದತವಕದಿ ಭರತ ಬರುತಿರ್ಪ ನಿತ್ತರಘ ||

ವಸಧಿಜಂದ್ರಮ ನೋಡಿ ಧರಣೀ ತನೂಭವೆಯ ನಸುಗೆ ಯೊಳಂತೊದನು || (44)

ಗಿರಿಯ ವೈಭವವ ನಿಟ್ಟಿಪರೆನ್ನ ಮಾನಸಂ |

ಹರುಷಗೊಳುತಿದೆ ನುಲಿತಟ ವೃಕ್ಷತಂಡಗಳ |

ಪರಿಪರಿಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿನಿಕರಂಗಳುಟ್ಟಿಪಳಲಾನೆ ತಲೆದೋರುತಿದೆಕೊ ||

ಅರಸಿ ನೋಡೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮಪುರಿನಾಯಕಂ |

ನರಲೀಲೆಯಿಂದ ನಾನಾಜನರ ಮೋಹಕದಿ |

ಬೀಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಂ ಮಾಳ್ವನಜ್ಜಾನ ದಿಂದಂಟದುರಾಪರುಷದಂತೆ || (45)

(ಸಂಧಿ 28 ಪದ 1243)

ಇವೃಂದೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ವಿತ್ರವಂಕೋದ್ಭವಂ ಶ್ರೀರಾಮಜಂದ್ರಮಂ ಸು |

ಮಿತ್ರಾತ್ಮಸಂಭವನ ನೋಡಗೊಂಡುಬಂದು ಭೂ |

ಮಿತ್ರಜನಕನ ತನುಜೆ ಸಹಿತಮಾನಂದದಿಂದ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳುರ್ದನು ||

ಅರಸಿನೋಡೀಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿ ಸಾಕೇತ |

ಪುರದ ನೆನಹಂ ಮರನುತಿದೆ ಬಂಧಾವರ್ಗದೊಲ್ |

ವರಮಾನಿನಂಕುಲಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಣಮೈದೆ ತೋರುತಿದೆ ಚಿತ್ತಕೊಂದು ||

ಧರಣಿಜೆಯ ಕೈವಿಡಿದು ಶ್ರೀರಾಮ ಜಂದ್ರನತಿ |

ಹರುಷದಿಂದ ತದ್ಗಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೀರೈಸುತೆ |

ಬರಬರಲ್ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತುದೇವೀಳ್ವ ನಗರಾಜತನುಸಂಭವೆ || (1)

ಪಾತಾಳಗತನಾಗಕುಲ ಮಿತ್ರಘರ್ಷಣೋ |

ದ್ವೈತ ಮಣಿಗಣರದಃಪುಂಡಗಲ್ಮಚ್ಛಾಸನ |

ವಾತದಿಂ ಮೇಲಿದ್ದು ಬರಲಂಬುಜೋದ್ಭವಂ ಕಂಡಧಿಕಹರಾಪದಿಂದ ||

ಭೂತಳಕೆ ಚಿತ್ರಮೆನಲತ್ತಿಚಿತ್ರತರಮಾಗಿ |

ಶಾತಕುಂಭಾಜಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ |

ಸಾತಿಯಾದಿಂ ಮುದ್ದೆ ಗೈವಿಟ್ಟನೆನೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿ ರಂಜಿಸಿದುದು || (2)

ರವಿಯಂತೆ ಗೋನಿಕರಸಂಶೋಭಿತಂ ರಮಾ |

ಧವನಂತೆ ರುಚಿರವನಮಾಲಾನ್ವಿತಂ ಪದ್ಮ |

ಭವನಂತೆ ನಿಕಟಭ್ರಮದ್ರಾಜಿ ಹಂಸನುರು ಧರಣೀಶ ಸೈನ್ಯದಂತೆ ||

ನವಖಡ್ಗಸಮುದಯೋದ್ಭಾಸಿತಂ ಕಮಧನರ |

ಭವನಂಗಳಂತೆ ಶಿಖಿಸಂದೋಹರಾಜಿತಂ |

ಕುವಲಯಾಪ್ಪಿಯಾನಂತೆ ದ್ವಿಜಸೇವಿತನುಮೆಂದು ಶೈಲೇಂದ್ರನೆಸೆದಿದನು || (3)

ರಾಮಣೋರುಕಶಿವಾಲಾಪ ಸಂರಾಜಿತಂ |

ಭೀಮಾಕರ ನಾಗಕಟಕೋಜ್ಯಲಂ ರಮ್ಯತರ |

ಸೋಮಾರ್ಕ ಶಿಖಿನೇತ್ರ ಸಂಯುತಂ ಕಮನೀಯ ನೀಲಕಂಠಸುಶೋಭಿಯಾ ||

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾದರ್ಶನಚ್ಛಾಯಾನ್ವಿತಂ ದ್ವಿಜ |

ಸ್ತೋಮಸೇವಿತಪಾದಮಾನಿಕಾಂತಮಂ ಪರಮ |

ಗೋಮಂತನಾಗಿ ಶಿವನಂತೆ ರಾರಾಜಿಸಿದನಜಲೇಂದ್ರನತಿಕಯಾದೊಳು || (4)

ನಿರತ ಮೂರ್ಛಾವೃತನುಮಾಗಿಚಂದ್ರಮನ್ವಲ |

ಕರಧರಂತಾನಾಗಿ ಭನರಾಜನಲ್ಲ ಭೂ |

ನುರ ವಿದ್ರವಾನ್ವಿತನುಮಾಗಿ ವಾಂಛಿಯಲ್ಲ ತಾರೆಯಿಂ ಶೋಭಿಯಾಗಿ |

ಗುರುವಲ್ಲ ಶೃಂಗಯಾತನಾಗಿ ಶಾಂತಾಮನೋ |

ಹರನಲ್ಲ ಕದಳವಿಲಾಸಕರಮಾಗಿ ನೃಪ |

ವರ ರಿವಳವಲ್ಲ ಮೆಂದೆಸೆದನಾಜೀಮೂತನಾಥನತಿ ವಿಭವದಿಂದ || (5)

ಹರಿಮಯಂ ಮದಕಲಿತಕರಿಮಯಂ ಫಲಭರಿತ |

ತರುಮಯಂ ನಿರ್ಮಲಸುಶರಮಯಂ ಚಾರುಪ್ರ |

ದ್ವಾರಮಯಂ ಕರಮೆಸವದರ ಮಯಂ ಹರಿಣಮಯ ಮುಗ್ರತರ ಶುಭಮಯಾವು ||

ಊರಗಮಯಾಮುಳಮಯಂ ತುರುಮಯಂ ಪರಿವ ನಿ |

ರ್ಯುರಮಯಂ ಭಯದ ಕಾಸಾರಮಯಮಿರಾವನಾ |

ನರಮಯಂ ಚರಿಪ ಖೇಚರಮಯಂ ದಿವ್ಯನುಮನುರಭಮಯಮಾಗಿದರ್ಪದು || (6)

ಊರುತರ ಕರಾಳ ಕಾಸರಗಳು ಸರಗಳು |

ಪಿರುವತ್ಸ್ರಮತ್ತ ಕಾಕೋಲದಿಂ ಕೋಲದಿಂ |

ನಿರಾವಮೋತ್ಸುಲ್ಲಕಿಂಕುಕಗಳು ರತ್ನಕೂಟಂಗಳಿಂದ ||

ಹರಿರಾಜವಾಸಕಂದರಗಳು ದರಗಳು |

ಸ್ಫುರದತಿಕೂರ ಪನ್ನೆಗಳು ನೆಗಳು |

ಪರಮ ಪುಷ್ಪಾಚ್ಛಟಾಸುರಭಿಯಿಂ ಸುರಭಿಯಿಂದೆಸೆದನಾಯ್ತೆತಿಥರೇಂದ್ರಂ || (7)

ಸಂತತಂ ಸತ್ಕುಲ ಭ್ರಾತೃನಾಮಾಗಿದ್ವಿಧ |
 ಸಂತತಿಯನನುದಿನಂ ಪೋಷಣಂ ಗೃವೃತಂ |
 ಸ್ವಾಂತದೋಳ್ ಹರಿಯನಂ ನೆಲೆಗೈದು ವಂತಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕರನೆಂದೆನಿಸುತಂ ||
 ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುತಂ ಗೋಪಾಲರಂ ಪರಮ |
 ಕಾಂತವಿಶೇಷೋಪಚಾರಗಳ್ಗೆಡೆಯಾಗಿ |

ಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ಪ ವಿಪ್ರವರನಂತೆನೆದನಾಧರಾಧರವರೇಣ್ಯಂ ||

(8)

ಮುನ್ನನುರನಾಯಕನ ಕತಕೋಟಿ ಹತಿಯಿಂದೆ |
 ಬನ್ನಬಟ್ಟುರುತಪಂಗೈಯಲ್ಕೆ ಶಿರಿಯಮನ |
 ದನ್ನನೈತಂದಿರ್ಪನೆನಗಿನ್ನ ಭಯಮಿಲ್ಲ ಮೊಂದಧಿಕ ಗರ್ವದಿಂದ |
 ಉನ್ನತೋನ್ನತಮಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆವೃತ್ತಿರೆ ಕಂಡು |
 ಜನ್ನಗೊಳರ್ಕಳೆರೆಯಂ ಮಹಾಭೀತಿಯಿಂ |

ರನ್ನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಸಿದನೊಯನೆ ರತ್ನಕೃಂಗಂಗಳೆನೆದಿರ್ಪವು ||

(9)

ಕನಕರಾಜತ ನೀಲವರ್ಣಂಗಳಿಂದ ಮಂ |

ಜನಕೃಲ ಕೈಲಾಸ ಮೇರುಪರ್ವತಗಳ್ಳತಿ |

ಘನೇರ್ವಮಂ ತಾಳದಿವ್ಯವಿನಿತಕ್ಕ ನವಧಾತು ನವರತ್ನಂಗಳ್ಳು ||

ಮಿಸುಗುತಿಹ ನವಲೋಹಮೆನ್ನೊಳೆರೆ ಗರ್ವಿಸದೆ |

ಮಾನಿವ್ಯುಗಾಮಳ ಪಕ್ಷಿಗಾನ್ವದಂ ತಾನೆನಿಸು |

ತನುದಿನಂ ಪೋಷಿವೆಂ ಸಕಲ ಜೀವರನೆಂದು ಶೋಭಿಸಿದನಜಲೇಂದ್ರನು ||

(10)

ಮಿರುಗುವ ಲತಾಪುಂಡಕುಂದದೋಳ್ ಶೋಭಿಸುವ |

ಸುರಯಕ್ಷಗಾಂಧರ್ವ ಕೆನ್ನರಾಂಗನೆಯರುರು |

ತರಗಾನಮಂ ಕೇಳತಂಬಂ ಮರಳದಿಹವತ್ಸಯಾತ ಧೇನುಗಳನು ||

ಕರದು ಪಾಲ್ಗರೆದುಂಬ ಕಬಿರೆಯರ ತನುಕಾಂತಿ |

ಪರಪುತಿರಲಂಜನಾ ಜಲಮಿದೆಂಬಂದದಿಂ |

ಕರವೊಪ್ಪುತಿರ್ದು ದಾಕ್ಷರ್ಯಮಂ ಬಿರುತಂ ಭೂಧರಂ ನೋಳ್ವಜನಕೆ ||

(11)

ಶಿಖರಾಗ್ರದಿಂ ಪರಿವ ನಿರ್ಝರೋದಕಕಣಿಂ |

ಸುಕರಮುಕ್ತಾಫಲಗಳೆಂದು ಕೈರಾತಿನೀ |

ನಿಕರಮುಖಲಾಭಿಯಿಂ ಮೇಲುವಂ ತೆಗೆದೊಡ್ಡ ಗುಂಡದಂಡೆಯಕಾಂತಿಯು ||

ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದ್ದನದ ಪಸ್ತುಗಾಯಕಂಪಾಗೆ |

ಕುಕಕುಲಂ ಬಂದು ಕರ್ದುಂಕುತ್ಸುಮಿರೆ ಮಧುಪ |

ನಿಕುರುಂಬ ಮಾತರಾಣಿಯರ ಕುಂಜಂ ಕಮಲ ಮಂದಿರಗುತಿಹ ವೇವೆಂಬಿನು ||

(12)

ಪದುಳದಿಂ ತಪ್ಪಲಂ ಮೇವರೈತಂದಿರ್ಪ |

ಕದನಿಜಯಮಂ ಕಂಡು ನಿಜಜಾತಿಯೆಂದೈದಿ |

ಮದವೆತ್ತು ಮಾತಂಗ ಮುಗ್ರತರ ಕೋಪವಿಂ ತಿವಿಯಲುರುಶಿಲೆಗತಾಗಿ ||

ರ್ದನಗಳ್ಳ ಮುರಿದು ಕನ್ನೀರೊಣೆರೆ ವೇಗದಿಂ |

ಬಿದರಿ ಬರುತಿರೆ ನೋಡಿ ಬಣ್ಣಾ ನೆ ಮರುಕದೊಳು |

ರುಧಿರಮಂ ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮದ್ದನಿಕ್ಕುಲೈರ್ದು ದೇವೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚರಿಯನು ||

(13)

ಸುರವಧುಗಳಕ್ಷಿ ರುಚಿ ದರಹಾಸರೋಚಿಯಂ |

ಪುರಹರನ ಕೈಲದಂತೆನಿದಿದುರ್ದೋಮೈ ತ |

ನ್ನಿರುಪಮಾಂಗದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕನಕಾದ್ರಿಯಂಜಂತೆ ಶೋಭಿಸಿದುದು ||

ವಿರುಪ ತತ್ಕುಂತಳದ್ಯುತಿಯಿಂದಮೊಮ್ಮೆ ತೃಣ |

ಚರಗಿರಿಯ ಮೆಂಬಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಮಿದುರ್ |

ದಿರವನುಂ ನಿಶ್ಚಯವ ರಾರಿಸುತ್ತಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರಗಾಗಿ ನೋಡುತೀರು || (14)

ವೃತ್ತಕುಜೆಯರ್ ವೇಳೈ ಬಿತ್ತರದ ಗಾನಕ್ಕೆ |

ಪುತ್ತದಿಂ ಪೊರಟು ತಲೆಯತ್ತಿ ನೋಡುವ ಫಣಿಯ |

ನೆತ್ತಿಯೊಳಗಿರ್ಪ ಮಣಿಯುತ್ತಮದ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ರತ್ನಮಯಸಾನುವಾಗೆ ||

ವಿತ್ತೇಕ ಸುರವಸುರನತ್ತಮರ್ ಸಂತಸಂ |

ಬಿತ್ತು ತಮಗಾಲಯಂ ಮತ್ತೊಂದುಮಾಯಿತೆಂದು |

ಮತ್ತೇಭಗವನೆಯರ ವೊತ್ತಸುತಂ ಬಂದುಮೆತ್ತಲಂ ಕ್ರೇಡಿಸುವರು || (15)

ಹಾರಿದ್ರ ನು ರುಕ್ರ ತಾಳದಳಾಬದ್ಧ |

ಚಾರುತಾಟಂಕಗಳನುರೆ ಧರಿಸಿ ವಲ್ಲವ |

ಸೀರಗಳನುಟ್ಟು ಕತ್ತೂರಿ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟು ವೆರನೊಳಲೊಳಾರುಸೌಖ್ಯದಿಂದ ||

ಭೂರುಹದ ನೆಳಲೊಳಾಕ್ರಮಗೈದು ಪತಿಯ ಪದ |

ಸಾರಸವನರ್ಚಿಸುತ್ತಮನುದಿನಂ ಮುನಿವರರ |

ನಾರಿಯರ ತಂಡಮತಿ ಶೋಭಿಸಿದುದಾ ಗಿರಿಯ ಸಾನುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ || (16)

ಉರಗ ನಕುಲದೊಳೊಂದುಗೂಡಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವು |

ಹರಿಣ ಶಿಶುವಿಗೆ ಮೊಲೆಯ ನೂಡುವದು ಶಾರ್ದೂಲ |

ಕರಿಕಲಭವಂ ಮುಟ್ಟಿವುದು ಸಿಂಹ ಶಾಬಕಂ ಪಕಾಪುಲಿಗಳೊಂದೆಡೆಯೊಳಾ ||

ಮರನಡಿಯೊಳೊರಗಿರ್ಪವತಿಮೋದದಿಂದೆ ಮಂ |

ಬರಪುಲಿಗಳುರು ಮೋಹವಾಂತಾಡುತಿರ್ಪ ವನ |

ಮರತಪದಿಕನ್ನೇಕಭಾವದಿಂದಿಪೊಡಿದು ಗಿರಿವರರ ಮುಖಮೆಯತ್ತಿ || (17)

ಮುನಿವಟುಗಳೊಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಘ್ರಮಂ ಪಿಡಿತಂದು |

ತನುವ ನೇವರಿಸುತಂ ರಜ್ಜುಬಂಧನಗೈದು |

ತಿನಲಿತ್ತು ಹವಿಯ ಶೇಷವನ್ನೈದೆ ವಿಪಿನದಿಡೆಗಳೆದೊಯ್ದು ಮಾದ್ದುಗೈದು ||

ಅನುವಿನಿಂದಂ ಸಮಿತ್ಯುಕಕಂದ ಮೂಲಂಗೆ |

ಛನಿತನುಂ ಪೊರೆಗಟ್ಟು ಪೊಸ ಸಿರಿಮಧ್ಯದೋಳ್ |

ಮಿನುಗುತಿಕ ಮನಿಗಳ್ಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯರನುದಿನಂ ವೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು || (18)

ಗೊರವಂಗೆ ಪಾಂಗಿನಿವ ಕೆತ್ತಡಿಗಳನುದಿನಂ |

ವಿರಚಿಸುತ್ತವಿರ್ಪನ್ನಿಹೋತ್ರಧೂಮಂ ಮನೋ |

ಹರಮಾಗಿ ದಂಡದೊಲಂಬರಾಂಗಣಕಡರಲಮರೇಂದ್ರ ಪುರದೊಳರ್ಪ ||

ತರುಣಿಯರ್ ತದ್ಗಿರಿಯ ಸಾನುಪ್ರದೇಶಕಂ |

ನಿರತಮೈತರ್ಪಿದು ಕರ್ಪೊನ್ನದಿಂದೆನಗಿ |

ದುರುತರದ ಸೋಪಾನ ಮೆಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳುವುದೇನೆಂಬೆ ನತಿಶಯವನು || (19)

ನೀರದಗಳೈತಂದಾ ಶಿಖರಮಂ ಕವಿಯಲಾ |

ಹಾರಮಿದ ಪಿಡಿದು ಮಾಂಸಂಗೈಯವೇಳ್ಕೊಂದು |

ತೋರವೊಲೆಗಳ ಕೊಂಡು ಗುರುಳ್ತೋರೆದುರುಬಿನೆಳೆದಳುರುಡಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮೈಯಾ |

ಕೈರಾತ ನಾರಿಯಾರ್ ತಮತಮಗೆ ಜರ್ಜರದೊ |

ಳಾರೈದು ಭೋಜನಂಗಳೆನಿಟ್ಟು ಕಾದಿರಲ್ |

ಚಾರುತರಕತಕ್ಕಂಗವರ್ವತವೊ ಯೆಂಬಂತೆ ಭಾಧರಂ ಕಣ್ಣೆ ಸೆದುದು || (20)

ತರಣಿ ಯಾದಯದ ಮುನ್ನ ಕಬರಸತಿಯೊರ್ವೆ ಪು |

ಬೈರತಳದೊಳಂ ಕೋಭಿನುವ ಮಿಸ್ಸುಳ್ಳಂ ಮಲ್ಲಿ |

ಯರಳೆಂದು ಪುಷ್ಪಾಪಜಯಾಕೆ ಶಿಖರವನೇರ್ದು ನೆಯನುಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ||

ಕರಗಳಂ ನೆಗೆನೆಗಪಿ ಚರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳ್ |

ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯಾರಶ್ಮಿ ದಾಮಮಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿವು |

ತುರಕೋಡೆಕಲ್ಲು ಗಳೆಯಂ ಪತ್ತಿಯಾಡುತಿಕ ಕೊಲ್ಲು ಡಿಗರಬಲೆಯಂತೆ || (21)

ಮಿಸುಪ ದರ್ಭಾಸುರದ ಬನಜೋಗ ಪಟ್ಟಿಗೆಯ |

ಕಶಿಕಾಂತರಾಚಿಭಸಿತಲೇಖನದ ರ.ದ್ರಾಕ್ಷೆ |

ವಿಸರಾಕ್ಷವಸಾಲಿಕೆಯ ಜಿತವನವಂಜಕದ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದ ಮಾನದ ||

ಪಸಿಪುತ್ಯನಿನಿದ್ರೆಗಳ ಪಂಗಿನಿತುಮಿಲ್ಲ ದಿಹ |

ಜಸಿಲು ಘಳಮಳಗಳಂಟದ ದಿವ್ಯ ವಿಗ್ರಹದ |

ಕುನುಮಾನ್ತ್ರ ನರುಚಿಯಂ ಗೆಲ್ಲಯೋಗಿಯ ತೆರದೊಳಿಸದನವನೀಧರೇಕಂ ||

ವಿತತ ಮೃಗನಾಭಿಯಂ ಗಳಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಜಮ |

[(22)

ತ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಂ ನೋಸಲೊ |

ಳತಿಕಯದಿ ಜಡೆಗೆಟ್ಟು ಸುತ್ತಿ ಪವಿರಚಿತ ಶಿಖರವೊಂದಾಳ ತನ್ನ ||

ಪತಿಯೊಡನೆ ಸುರರಮಣಿ ಸುಖಮಿರಲ್ ಪೊದರಿನೊಳ್ |

ರತಿನಾಥ ನೈತರಲ್ಕಂಜಿ ಪಿಂದಿರುಗಲ್ಕೆ |

ಯತಿಕುಲಂ ತಪಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಯ್ತಂದಿದ್ದು ದಾಗಿರಿನಿತಂಬವಲ್ಲಿ ||

(23)

ಮೇಲಣಂದಿಳುವನಲಮೆರಡು ಕವಲಾಗಿ ನವ |

ನೀಲೋಪಮದ ಶಿಲೆಯುಮೇಲೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು |

ಶೀಳು ಜಂದ್ರೋಪಲದ ಮೇಲೆ ಪರಿದೆರಡೊಂದುಗೂಡಿ ತನ್ಮೂಲದಲ್ಲಿ ||

ಲೀಲೆಯೊಂದಮರಧಾನಿ ಯಮಾನೆಯರ ಸಂಗಮದ |

ಕೊಲಮೆಂಬಂತೆನೆಯಲಲ್ಲಲ್ಲಿರ್ಪ ಸನ್ಮಾನಿ |

ಜಾಲಮಾನಿಕಂ ಸ್ನಾನಮಾನಂಗಳಂ ಮಾಳ್ವದೇವನಿಬಿನಿತಿಕಯವನು ||

(24)

ಮಾರ್ತಾಂಡ ಮಂಡಲವ ನಂಡಲವ ಕೃಂಗಗಳ |

ಕಾರ್ತಸ್ವರದಭೃತಿಯನಾಂತ್ಯದೆ ಪರಿವೃತಿಕ |

ನೀರ್ತಡಿಯೊಳು ಬೆಳೆದ ತನ್ನೆಯದ ಕರವಣದ ಪೊದರಿನೊಳ್ ಹರಿಗಿರಿಕರಾ ||

ಮೂರ್ತಿಗಳನಿಟ್ಟು ಬೆಸುತ್ತ ತನ್ಮಹಿಮೆಯಂ |

ಕೀರ್ತನಂಗೈವುತ್ತಮಾನ್ದರಸದಿಂದ |

ನರ್ತಿಸುವ ತದ್ಭವಕರನದಿದ್ ರಾಗಿರಿಯ ಕಟಕಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ||

(25)

ಗೋಮಯಂ ತಾನಾಗಿ ಗೋನಿಕರ ವಿರಹಿತಂ ।

ಸೋಮಕಾಶ್ರಯನಾಗಿ ಸೋಮಾತಿಲಂಘನಂ ।

ಬ್ರೇಮದಿಂದೆ ಪಲಾಶಯುತನುವಾಗಿ ಪಲಾಶಸಂಹಾರಿ ತೋಷಕಾರಿ ।

ಅಮೋದಿಸುಮಮಯನುವಾಗಿ ಸುಮನೋಹರಂ ।

ಕಾಮಗಾಸ್ಪದನಾಗಿ ಕಾಮಾರಿಪ್ರೋಚಕಂ ।

ವಾಮಾನ್ವಿತನುವಾಗಿ ವಾಮಾಡನದುರ್ಗಮನನೆಂದೆಸೆದ ನಾಗಿರೀಂದ್ರ । (26)

ವೇಣು ರಂಧ್ರಾವಳಗತಾಗಮನಪವಮಾನ ।

ಮಾಣವಕ ? ಸಂಭೂತ ಗಾನಮಂ ಕೇಳುತ್ತಿರ ।

ಲೇಣಶಿಖಾ ಸಂಕುಲಂ ಏನ್ಮೂಲವಲ್ಮೀಕಕುಹರದಿಂದಹುಗಳಿದ್ದು ॥

ಮಾಣಿಕ್ಯಮಂಡಿತದ ಬೆಡೆಗಳಂ ಮೇಲೆತ್ತೆ ।

ಕಾಣಾತಂ ಬಳಸಿ ಪರಿದೋಡಲಿದ್ದುತಿ ।

ಶ್ರೇಣಿಮೇಂ ಚೆಲ್ವಾಮದದ್ರಿ ತಾಂ ತೃರ್ಪ ನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯಂತೆ । (27)

ಕಮಲಚೇತ್ರಂ ಭಾಸ್ಕರಾನ್ವಯದೊಳವತರಿಸಿ ।

ರಮಣಿಸಹಜಾತನುತಿಲಿಗೈತಂದಿಹಂ ।

ನಿವಾಗನ್ನು ದಾನವರ ಭಯಮುಲ್ಲ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪುರದುಚಿತಮೆಂದು ॥

ಭ್ರಮರ ರೋಂಕಾರ ವಚನಗಳು ಮರುಚ್ಚಲಿತ ।

ಕಮನೀಯ ಕೆಸಲಯಸುಹಸ್ತಂಗಳಿಂದೆ ಸಂ ।

ಯಮನಿಕರಮಂ ಕರೆವು ತಿಪ್ಪುವೆನೆ ತನ್ಮಹೀಧರನಾಥ ನೊಪ್ಪಿದನು ॥ (28)

ನುರರಾಜನಿನವಂಕಸಂಭೂತರಾಘವನ ।

ದರುಶನಂಗೈವೆನೆಂದೈರಾವತವನೇರ್ದು ।

ಭರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೈನುತಮಿರ್ಪನೆನೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತರುಚಿಯಿಂ ಶೋಭಿಸು ॥

ಗಿರಿಯಗ್ರದಲ್ಲಿ ಮಕರಂದ ಪಾನಾಸಕ್ತ ।

ತರಾಣಾಳಯೊಂದೊಂದನಾಂತೆನೆವ ಫಲ ಸುಮ ।

ಭರಿತೋರಮಲ್ಲಿ ಕಾ ವೀರಾರ್ಥಂ ರಾರಾಜಿಸುತಮಿರ್ಪದತಿಶಯದೊಳು ॥ (29)

ಜಲಪಾನವಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಲೈತಂದ ಕರಿ ।

ಕಲಭಗಳು ಕಾಸಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕರಗಳು ।

ಏಳನಂಗಳಂ ಕೇಳಲೊಡನೆ ತನ್ಮಧ್ಯಗತದಳಕುಲಂ ಪಾರಲಾಗಾ ॥

ಸಲಿಧರದಂತಾಗೆ ತಳಲೆಲರ ಸೋಂಕಿನಿಂ ।

ಪ್ರೇಳೆವ ಸೌದಾಮಿನಿಯು ಪ್ರೇಗೆ ಪಾರಾವತದ ।

ಗಳರವಂಗುಡುಗಾಗೆ ವರ್ಷಾದಿಯೆಂದುಬ್ಬಿ ಕೇಕೆಗಳ್ ಕಾಣೆಪ್ರತಿಹವು ॥ (30)

ಮರನೇರಿ ಮಧ್ಯಮಂ ಕುಡಿದು ಪುತ್ರವನಗೆದು ।

ನುರಿದು ಮಥುವಂ ಸೊಕ್ಕಾದಳೆದು ಪರಿದಾಡುತಿಹ ।

ಕರಡಿಯಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡೊರ್ಪನುರತ ಮಣಿಪರ್ವತವನೇರಲವಳು ॥

ಪರಮಳಕೆ ಕರತಳಕೆ ತುರುಬಿಗಧರಕೆ ।

ಪರಮೆ ಕೋಗಿಲೆ ಏವಿಲ್ ಗಿಳಿಪಂಸೆಗೊಂದಣಂ ।

ಒರೆತೋರ್ದುದಜ ನದ್ರಿಚಿವ್ವಿಕಗೆ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ಚಿತ್ರತರಜೇಲದಂತೆ ॥ (31)

ಈಗಿರಿಯ ಶಿಖರಮಂ ನೋಡುವಳಿಲಾಯಿಂ ।

ವೊಗದ್ರತಾಳ ಕಮಸಾರಿಕ್ಕೇಳಾಳೆಂಗೆ ? ।

ಛಾಗಸಕೆ ಬೆಳೆದೈದೆ ಕಾಃಇವಿರಲಾಶ್ಚರ್ಯಮಂಬಟ್ಟು ಬಳಿಕ ತಲೆಯಾ ।

ತೂಗುವಂದದೊಳೆಲರ ಸೋಂಕಿನಿಂದೊಲಿದಾಡೆ ।

ಲಾಗಳಂಬುಬಭವಂ ನಿಜಸೃಷ್ಟಿ ಶೈಥಿಲ್ಯ ।

ಮಾಗದೊಲ್ ಪಾಶಬಂಧನಗೈದನೆಂಬಂತೆ ನಾಗವಳ್ಳುಗಳೆಸದವು ॥ (32)

ಕೃಂಗ ಸೌಧಂಗಳು ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಧಿಯಿಂ ।

ರಂಗದ್ರುಹವರೋಧಂಗಳುಂ ಚಾರಾಲತಿ ।

ಕಾಂಸಾನಿಜಯಾದಿಂ ಪ್ರಸ್ನಾಗಪುರುಷರಿಂ ಗಂಡಶಿಲೆ ಗಣಗಳಂದ ॥

ಕಂಗೆಳುವಮೃಗತ್ಯುಷ್ಟಿ ಹಯಗಳುಂ ಶುಕಪಿಕ್ಕೋ ।

ತ್ತುಂಗ ಪಾರಕರಿಂದ ವೆಟ್ಟದಮಯಾರಕುಲ ।

ಸಂಗೀತನರ್ತನೆಗಳುಂ ಸಿಂಹರಾಜನಿಂ ನಗರದಂತಿಸಿದದ್ದಿ ॥ (33)

ತಳರಡಿಯ ನುಣ್ಣೊಡೆಯ ಗಿಳಿನುಡಿಯ ಬಟ್ಟೊಲೆಯಾ ।

ನಳತೋಳ ತೆಳ್ಳಸಿರ ಸೆಳೆನಡುವಿನೆಳೆನಗೆಯಾ ।

ಪೊಳಪಾಂತ ಪೆರೆನೊಸಲ ತಿಲಕದುರುಕಾಂತಿಗಳನಳನಿಭನೇತ್ರಯಾಗದ ॥

ಅಳಿಗುರುಳನಬಲಿಯಾರಾ ಜಲಕೇಳುಗೈತಂದು ।

ಜಲಜಪತ್ರಂಗಳುಂ ಸಲಿಲಮಂ ಚಿಮ್ಮಿ ಭೂ ।

ಲನಿ ತನ್ನಂ ಧರಿಸಿದಾತಗಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಳ್ವಳೆಸಲೆ ಸದಿದುನು ॥ (34)

ಹರಿಯರ್ದೈ ವಿಧಿಯ ಗದ್ದುಗೆ ಲಕುಮಿಗಿಕ್ಕೆ ಭಾ ।

ಸ್ಮರನ ಮಿತ್ರತೆ ಮನಸ್ಸಂಭವನತೋಮರಂ ।

ಪರಮೆಗಳ ಭೋಜನದ ಶಾಲೆ ಸೌರಭೃದಂಗಾರವಾಗಿರಲು ಮಗುಳೆ ॥

ತರಾಣಿಯರ ಮುಖರ್ವರೀನಾಥನಿಂದೆ ತಾ ।

ವರೆಯಾದೆವೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಮಿರಲಗ್ರಿಮಾಣಿ ।

ತರಣಿಯಂ ವಿಳಸನೊಗೈಸಿದುದೊ ಯೆನೊಬ್ಬ ಸಂಕುಲಂ ಶೋಭಿಸಿದುದು ॥ (35)

ತರಣಿಸಂಯಾತನಾಗಿ ವಿದ್ವಾನ್ವಿತನಾಗಿ ।

ಹರಿನಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಸಾರಂಗಶೋಭಿತನಾಗಿ ।

ಪರಮಹಂಸಾಶ್ರಯಾನುವಾಗಿ ಚಕ್ರಾವೃತನುವಾಗಿ ಶಿರಯಾತನುವಾಗಿ ॥

ಉರು ಪ್ರಂಡರಿಕ ವಿಭ್ರಾಜಿತನುವಾಗಿ ಭೂ ।

ಸುರಮಹಾದ್ವಿಜರಾಜ ಸಂತೋಷಕರನಾಗಿ ।

ಕರಭಂಗ ವಿಸಿತನುವಾಗಿ ವಾರಿಧಿಯಂತೆ ರಂಜಿಸಿದನಜಲೀಂದ್ರನು ॥ (36)

ವಿಳಲೆಯ ಬಾಳೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟರ್ಪ ದಿವ್ಯಹಿಮ ।

ವಾಲಕದ ಕಂಪಿಗಳಕುಲಮೆರಗೆ ಜಂಬೂ ।

ಫಲಾಳುಮೆಂದೆನುತ ಗಿಳಿವಿಂಡು ಬರೆ ಕಂಡು ತತ್ತಂಡಗಳ್ ತಳರಾಮೆಂದು ॥

ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಿಕನಿಕರಮೈತರಲ್ ತನುಕಾಂತಿ ।

ಜಾಲಮಾರೆ ಕಳ್ತಲೆಯೊಳಾಗೆ ಕಬರಾಂಗನೆಯಾ ।

ರೋಳು ಮನ್ಮಥಕೇಳುಯೊಳಗಿದುಗಿರಿಯ ಮೂಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲ ॥ (37)

ಚಾರುತರಶೃಂಗಾಗ್ರಮಂ ಕವಿದ ಕುಭ್ರಮಯಾ |
 ನೀರಧರದೊಳ್ ವೊಳವ ಮಿಂಚು ಕರವೊಪ್ಪಿದುದು |
 ಮಾರನುರುಕ್ಕೇಳಗನುಕೊಲೆಯಾಗಿ ದುಕ್ಕೊಲಮಂ ಧರಿಸಿ ಮಾನುಕನಿಟ್ಟು ||
 ಧಾರುಣೀಧರನಾಥನೆಂಬ ಪ್ರಿಯನಂ ಸುತನು |
 ತೋರಲತಿಶಾಬಾಹುಗಳಿವಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸುರ |
 ನಾರಿಯೊರ್ವಳು ಮುಸುರಸುರತಾನುಮೋದದಿಂದಿರ್ಪಳೆಂಬಂದದಿಂದ || (38)

ಸರಸಿಪ್ರಿಯಕಕಟಚಕ್ರಾಣೋಲ್ಲೇಖ |
 ಮರಕತ ಮಹಾವದ್ಯರಾಗ ವೈಡೋರ್ವತ್ಪಣ |
 ಚರಪ್ರದ್ಯರಾಗ ವಿದ್ರುಮವಜ್ರಗೋಮೇಧಿಕೋಜ್ವಲಿತ ಶೃಂಗಾಗ್ರದ ||
 ಉರುಕಾಂತಿಯಿಂದದ್ರಿ ರಮ್ಯತರವಾಗಿ ಸುರ |
 ವರನ ಮಣಿಕೈಲಮೊ ವೈಕ್ರವಣನಾಲಯದ |
 ಕರಾಮಾಡಮೊ ಸೂರ್ಯಕಶಿಗಳಕ್ಕೆಯೋ ನೋಡೆಗಿರಿಯಲ್ಲ ಮನಲೆಸೆದುದು || (39)

ನೀಲಕುಟ್ಟಿಮದಿಂದ ರನ್ನವಸೆವಣೆಯಿಂದ |
 ಬಾಳೆಗಂಬಗಳಿಂದ ತಳುರಮೇಲ್ಗುಟ್ಟಿಂದ |
 ಸ್ಥೂಲವಂಶಜ ಹುಕ್ಕಿದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂ ಕುಕವಚನಮಂತ್ರದಿಂದ ||
 ರೋಲಂಬಿ ಗೀತದಿಂ ಕೋಗಿಲಿಯ ಪಾಡಿನಿಂ |
 ನ್ಯಾಯಭಾಷ್ಯಾಟ್ಯದಿಂದೆಸವೃತ್ತಿಕ ಮಂಟಪಂ |
 ಶೈಲೀಕವಾಧವಂ ವನರಮೆಯ ಕೈವಿಡಿದ ಲೀಲೆಯನೆ ಕೋಚಿಸಿದುದು || (40)

ಧೋರಗಾಪ್ತನಾವ ನಂಬುದಕೆ ಕಶಿಯೇನಹಂ |
 ಸರಸತಿಗೆ ಪ್ರಿಯಮಾದ ಜೀಲವಾವುದು ರಾಮ |
 ಚರಣಸೇವಕನಾಸ್ಯ ಕಾಂತಿತಾನಾವುದೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗುತ್ತರವನು ||
 ಮಿರುಗುತಿಕ ಮೂರಕ್ಕರದೆ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿಯಂ |
 ಬರೆದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನರವ ನೈದೆ ಸಾವಿರಡಿದೋದೆ |
 ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ವಸರ್ ತನ್ನಿರ್ಪುದೆಂದದ್ರಿ ಬೆಂಪಿನಿಂದೆಸೆದಿರ್ದುದು || (41)

ಉದಯಪರ್ವತದಂತೆ ಹಂಸಸಿತರಾಚಿಯಾತಂ |
 ಮದನಾರಿಯೊಲ್ಪರ್ವ ಪುಂಗುಳಾಸ್ತದನಿಂದ್ರ |
 ಸದನದೋಲ್ ವಿಬುಧಗುರುಶೋಭಿತಂ ಸೃಪತಿಯೋಲಗವಂತೆ ಕವಿಭಾಸುರಂ ||
 ತ್ರಿದಶರೂಪವನದಂತೆ ಮಂದಾರರಂಜಿತಂ |
 ಕದನದೋಲ್ಕುಗುಣೇತುವಿರಾಜಿತನುಮೆಂದು |
 ಮಾದದಿಂ ನವಗ್ರಹರನಾಮಮಂ ತೋರ್ಪಿಸುತದ್ರೀಂದ್ರ ನೊಪ್ಪಿದ್ದನು || (42)

ಸುರವನೋಲ್ ರಂಭಾವಿಲಾಸಿ ವೈಶ್ವಾನರನ |
 ಪರಿಯೊಲಾರು ಪುಂಡರೀಕಾನ್ವಿತಂ ಯಮನಂತೆ |
 ಕರದಂಡಶೋಭಿ ನೈರುತಿಯಂತೆ ಪುಣ್ಯದನವೋದಕಂ ಪಾಶಿಯಂತೆ ||
 ಕರಮಯಂ ಪಾವನನೋಲ್ ಸಾರಂಗ ನಂಯಾತಂ |
 ನರವಾಹನನತೆರದೆ ಕಂಗೊರಳಳೆಯಾಗೀ |
 ಕ್ಷರನೋಲ್ ದಿಗಂಬರೋಜ್ವಲನೆಂದು ಗಿರಿಪರಂ ದಿಕ್ಪಾಲರಂತೆಸೆದನು || (43)

ರಾಮನ ಸಖಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಧಮಂದಿರದಂತೆ ।
 ಕೋವಿದ ಕುಕಾಲಾಪಕಂಸರೋವರದಂತೆ ।
 ಭಾವಸಂಭವಜನಕನಂತೆ ಕಮಲಾನ್ವಿತಂ ಪಾರ್ವತೀರಮಾಣನಂತೆ ॥
 ದೇವಪತಿಯಂತೆ ಗೋಧರನಬ್ಜವನದಂತೆ
 ಭೂವರಾಲಯದಂತೆ ಕಲಕಂಠಶೋಭಿತಂ ।

ಸೌವರ್ಣ ಗಿರಿಯಂತೆ ರಣವಂತೆ ಬಗ್ಗುತುತುಮಾಣಿ ಮನದ್ರೀಂದ್ರನು ॥ (44)

ತರಾಣಿಯೊರ್ವಳ್ ಪುರುಷನೆಡೆಗೈದುತಿರಲಾಗ ।
 ಬಿರುಗಾಳುಮಿಂದ ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಕುಚಗಳಂ ।
 ಸರಸಿಜಗಳೊಂದು ತುಟಿಯಾಲವಣ್ಣೆಂದಳುಕುಕಂಗಳೆರಗಲ್ ಕರ್ಮಕಲು ॥
 ಬರುವ ಪಥದೊಳಗವುಂ ಚೆಲ್ವಮುತ್ತಕದರಲ್ ।
 ಮಿರುಸ ನೇರಲ ಪಣ್ಣೆ ನುತ್ತು ಪೋರಲ್ ನಗುತಿ ।
 ತರಾಣಿನಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಟ್ಟದೈದಿದವು ಭ್ರಾಂತಿ ಪರಿಧಾಗಿರಿಯ ಕೃಂಗಾಗ್ರಕೆ ॥ (45)
 ಸುರಪನೊಬ್ಬಜ್ರವಜ್ರಿಯ ತೆರದೆ ಗೋವಿಭಾ ।
 ಸುರನೈದೆ ಗೋವಿಭಾಸುರನೊಲೈರಾವತನ್ನುರಿತ ।
 ಸ್ಪುರಿತನೈರಾವತ ಸ್ಪುರಿತನೊಲ್ ಭೂ ನೇತ್ರಂ ಭೂನೇತ್ರನಂತೆ ॥
 ಪರಿಪೋಷಿತೇಂದ್ರಾಣಿ ಪೋಷಿತೇಂದ್ರಾಣಿಯೊಲ್ ।
 ಸುರಭಿರಮ್ಯಂ ಸುರಭಿರಮ್ಯಂ ತಾವಗಂ ।
 ಧರಣೀಧರಾಧಿಪಂ ಸುರಪನೆಂದೆನಿಸಿ ತಾಂ ರಾಜಸಿದನೇಂ ಪೋಗೈವನು ॥ (46)

ಬಂದೆಸೆಯೊಳಂ ರಜತಸನ್ನಿಧಂ ನೋಡೆ ಮ ।
 ತೊಂದೆಸೆಯೊಳಂ ಪುಷ್ಪರಾಗಾಧಮರ್ಕನಿಭ ।
 ಮೊಂದೆಸೆಯೊಳಂ ಕ್ಷತದ ಪೀಡೆಸಂಕಾಶಂಗಳೊಂದೆಸೆಯ ನೀಲಕಾಂತಿ ॥
 ಬಂದೆಸೆಯ ಮಾಂಜಮ್ಮ ಕೇತೇವರ್ನಂಗ ।
 ಳೊಂದೆಸೆಯ ಪಾರದಜ್ಯೋತಿರ್ಲತಾಚ್ಚಾಯ ।
 ಮೊಂದಿ ಕೋಭಿಪ ಗಿರಿಯನೀರೈಸೆಂವನಿಜೆಗೆ ತೋರಿದಂ ರಘುವೀರನು ॥ (47)
 ವನಸ ಬದಿರಾಂಕೋಲ ತಕ್ಕೋಲ ವೇತ್ರಧ ।
 ನೈನತೀಲಕತಂದುಕಾಮಳಕ ವರುಣ ಮಧೂಕ ।
 ಕನಕಾಮೃವೇಣಿ ಕಾಶ್ಮರ್ಯ ದಾಡಿಮ ಬಿಬ್ಬಪಿಚುಮದ ತಿರುಕ ಬದರಿ ॥
 ನನೆಯೊಂತ ನೀವಕುರುವಕ ಲೋಧ್ರ ಜವ್ಯಜಂ ।
 ದನ ಜಂಬು ಜಂಬೀರ ಲಿಕುಜಪ್ರಿಯಾಳಕಾ ।
 ಸನ ತಾಳ ಹಂತಾಳ ನಾಳಕೇರಾ ತರಾಡೆಂಡಗಳನೀರೈಸಬಲಿ ॥ (48)

ಚಾರು ಸುಕೋರೇಲೋಲೂಕ ಚಾತಕ ಹಂಸ ।
 ಸಾರಸ ಭರದ್ವಾಜ ಕಲವಿಂಕ ಗೃಧ್ರ ಮಾ ।
 ಯೂರ ಬಂದವ ಚಂಚರೀಕ ಬಿಟ್ಟಭ ಚಕ್ರ ಚಾಮಕ ಕೌಂಜ ಕುರರಿ ॥
 ಪಾರಾವತ ಶೃಣ ನೋಡ ಪುಟ್ಟಕಳಂಗ ।
 ಬೇರು ಕಾಕಾ ಕೋಲ ಕಾರಂಡ ತಿತ್ತಿರಿ ಜ ।
 ಕೋರ ಮುಖ್ಯ ಸುಪ್ರಸಿ ಸಂಕುಲದ ಸಂಭ್ರಮಾವನೀರೈ ಪುದು ಧರಣಿಜಾತೆ ॥ (49)

ಹರಿಣ ಹರಿ ಕರಿ ಖಡ್ಗ ಭಲ್ಲೂಕ ವೃಷಭ ಕಾ |
 ಸರ ಕೋಲ ಕಂಠಳ ಬೇನೆ ಶಾರ್ದೂಲ ವಾ |
 ನರ ಚಮರ ವಾತಪ್ರಮೀ ಸಲಿಗೋಕರ್ನ ಗಂಡ ಶಿವ ಕೃಷ್ಣ ಸಾರ ||
 ಕರಭ ಕುಕುಲ ಚಮೂರು ಕುಭ್ರಾದಿ ಬೈಡಲ |
 ರುರುಮುಖ್ಯ ಮೃಗನಿಕರಮೈದೆ ನಿರ್ವೈರದಿಂ |
 ಗಿರಿಕಟಕದೇಶದೊಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರ್ಪದಂ ನೋಡಬ್ಬವತ್ತನೇತ್ರಿ || (50)

೫೩ ನೋಡಬಲೆ ಫಲಪ್ರಪ್ತ ಸಂಭರತಮಾ |
 ದುತ್ತಮದ್ರುಮದ ಸುಚ್ಯಾಯೋಳ್ ಸಮ್ಯಾದಂ |
 ಬೆತ್ತಾ ವಿದ್ಯಾಧರ ಕೆನ್ನರರ ಕೆಂವರಾವರಲ್ಲ ಬಿನದದಿಂದೆ ||
 ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಯ ಗೊಡನೈದೆ ಕ್ರೇಡಿಸುತಿರ್ಪ |
 ರೆತ್ತಲಾಂ ಮಾರುತಂ ಗುಹೆಗಳೊಳ್ ಪರಿಮಳದ |
 ಮೊತ್ತಮಂ ಬೀರುತ್ತಿಹ ನಿದಕಾವನುಂ ಸಂತಸಂಟನು ಕುವಲಯಾರ್ತೆ || (51)

ಫಲಪ್ರಪ್ತ ಸಂಭರತವನಿಂದೆ ಪರೈಕಂ |
 ಕುಲದಿಂದೆ ಮೆರೆವ ಶಿಖರದೊಳನೇಕಾಬ್ಬ ಮಾಂ |
 ನೆಲಸುವೆಂ ನಿನ್ನನೊಡಗೊಂಡನುಡ ಸುತೆನ್ನ ಕೋಕಮದರಿಗ ದಹಳದಾ ||
 ಫಲಮೆರಡುವಾಯ್ತು ಪಿತ್ತಪುಣಿವೇಷೇಕನವೊಂದು |
 ಬಳಕ ಭರತಗೆ ರಾಜ್ಯಸಂಪದಂ ಕೇರ್ಮದೊಂ |
 ದಿಳಿಯೋಳವನವಾಗಮೆಂ ಗಾದ ಕಾಳಣಂ ಪ್ರತಿಯಾದೆ ನಮಲಗಾತ್ರಿ || (52)

ವನನಿವಾಸಂಗೈಯ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಾವಿಗಳ್ |
 ಜನಿಯಿಸುಗು ಮೆಂದೆನುತ ಮಿಕ್ಕವುಳ್ ಸ್ವಪಮುಖ್ಯ |
 ರನುಮೋದದಿಂದೆ ಪಾನಪ್ರಸಕ್ತ ರಾಗಿದರಾವಂಶಜಾತನಾಗೆ ||
 ಎನಗಿದಪ್ಪದು ಚೋದ್ಯಮಲ್ಲಮಾಗಿರಿಯೊಳನು |
 ದಿನಮೈದೆ ಸುಖಮಿಹೆಂ ನೀಂ ಬೇಸರಂಗೊಳದೆ |
 ಮನಕೆ ಸಂತೋಷವುಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪ ಕಿಶುದ್ಧ ಭಾವದಿಂದೆನೊಳ್ಳು || (53)

ನೀಲಪಿತೃತಾರುಣೀಭಾಯಿಯಿಂದಂ ಮಿ |
 ಕಾಲಮಾದುನ್ಮತದ ಶಿಲೆಗಳುವೆ ಪರ್ವದ |
 ಮೂಲದೊಳಗಿರ್ಪ ವನಪಾದಪ್ರಾಪ್ತದಂದೆದೆ ಲತಾಕುಂಟ ಪುಂಸಂಗಳು ||
 ಲೀಲಾನದನದೊಲವೆ ಭೂರ್ವಪತ್ರಸ್ಥಗರ |
 ನಾಳಕ ಪುನ್ನಾಗಳುಮಾದಾತಿ ಸುಮಪರ್ನ |
 ಜಾಲತಪ್ಪಂಗಳಂದೊಪ್ಪುತಿದೆ ಕಾಮಿಗಳ ಸಂಕುಲಂ ನೋಡು ನೀರೆ || (54)

ಮಿರುಪವ ವ್ಯಾಕಸಾಪವಳಗಳನ್ನೈದೆ |
 ಜರೆದು ತತ್ಪಲಪ್ರಪ್ತ ನಿರ್ಮಲೋದಕಗಳು |
 ಕರಮೊಪ್ಪದಿರ್ದದೀ ಪರ್ವತಂ ನಿನ್ನಿಂದೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಿಂದೆ ಸಹಿತಂ ||
 ಎರಡೇಳುವತ್ಸರಂ ಸುಖಮಿರ್ವನಂತು ಸ |
 ತ್ಪುರುಷನಂದೆ ರಾಜಪುಷ್ಪಗಳಂದೆ ಸತ್ಯ |
 ಪರಿಯಲಸಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಪರ್ಚಿಸುವೆನಬ್ಬಗಂಧಿ || (55)

ಲಲನೆ ನೀನೀಗಿರಿಯನಿಕಟದೊಳ್ ಕುಭ್ರಮಯಾ |
 ಜಲದಿಂದೆ ಹಂಸಸಾರಸವಕ್ಷಿಚ್ಛಯಾದಿಂದೆ |
 ಪುಳನಂಗಳಿಂದೆ ಫಲಪುಷ್ಪಸಂಭರಿತವಾಗಿರ್ಪ ತರುಲತೆಗಳಿಂದೆ ||
 ಬಳಲಿಬಾಯಾರಿ ನೀರ್ಗುಡಿಪರೈತಪ್ಪ ಮೈಗೆ |
 ಕುಲದಿಂದ ಮಿತ್ತಡಿಯೊಳುರುತಪ್ಪ ಗೈವುತಿಹ |
 ನಳನಾಪ್ತನಿಭಸಿದ್ಧರಿಂದೆಸೆವ ಗಂಗೆಯಾಂ ನೋಡು ಗಾಂಗೇಯಾಗಾತ್ರ || (56)

ಉರುಜಟಾಜನವಲ್ಲಲೋಪವೀತಂಗಳಂ |
 ಧಂಸಿರ್ಪ ಋಷಿಗಳಂ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡುತಿಹ |
 ತರಣಿಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೂರ್ಧ್ವ ಬಾಹುಗಳಿಗಿತ್ತಡಿಯೊಳು ಗ್ರತಪವ ||
 ವಿರಚಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಮೌನಿಕುಲದೊಳಂ ಜಲದೊಳಂ |
 ಮರುತವೊಂದಿದೆ ಸೂಸಿದ ಸುಮಗಳಂಪತ್ತಿ |
 ಚುನುತಿದೆ ಚಕ್ರಚಯಾ ಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಣಿನಿಭದ ಜಲಮಿದಕೊನೋಳ್ಪುದಬಲಿ || (57)

ಈ ತರಂಗಿಣಿಯ ಸೊಬಗಂ ನೋಡಿ ಭೂಮಿಧರ |
 ಸಾಧನತಿ ಸಂತನದೆ ನರ್ತಿಪನೊ ಎಂಬಂತೆ |
 ವಾತವೊಂದಿ ಫುಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳ್ ಚುನುತಿವೆ ಕೋಕುತಿ ತೀವಿತಿಡಕೊ ||
 ಸಾತಿಕಯಾದಿ ಕುಬೇರ ನಳನಿಯಾಂತೊಪ್ಪುವ ನೆ |
 ದೀತಟದೊಳುಹರದೀಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೋಮಹೀ |
 ಜಾತೆಕೇಳ್ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡ್ವಿನೆನ್ನೊಡನೆನೀಂ ಮಜ್ಜನಂಗೈವುದಬಲಿ || (58)

ಜಲಜಂತು ಭಯಮಿಲ್ಲವೊ ನದಿಯೊಳಂ ಕುಮದ |
 ನಳನಂಗಳಂ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತ ಮೈದೊಳೆದು ನಲಿ |
 ನಲಿದಾಡು ಗಿರಿಯನುರೆ ಸಾಕೇತ ಪುರಮೆಂದು ವ್ಯಾಳಾಪಿಸಿಕುಲವನು ||
 ಪೊಳಲೊಳುಹ ಜನಮೆಂದು ನಿರ್ಜರಾಪಯಾನಂ |
 ಲಲಿತಸರಯಾ ನದಿಯಾಮೆಂದು ತಿಳಿಸಾಪುತ್ರ |
 ಯಲಸದೆನ್ನನು ಮತಿಯೊಳುರ್ಪನೆನಗಂ ಪ್ರೀತಿಯಾಂ ಮಾಡುತಿರ್ಬ ದೇವೀ || (59)

ಕರಮೆಸೆವ ಮಧುಮಾಲಫಲಗಳಾಹಾರದಿಂ |
 ಸುರನದೀಸ್ನಾನದಿಂ ಸತ್ತುರಾಜೆ ಸಂಗದಿಂ |
 ಹರಾಚಗೊಳವನೆಯೋಧ್ಯಾನಗರಮಂ ಬಯಸದಿದೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತಮೆಂದು ಬಳಕ ||
 ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸಹಿತ ಸಂತೋಷದಿಂ |
 ಗಿರನದೀ ಮೈಭವವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಶ್ರೀ ರಾಮ |
 ಪುರದಧೀಸ್ವರನೈದೆ ಚುನುತಿದರ್ ಚಾರುಚಂತೆ ಕೈಲೀಂದ್ರ ಜಾತೆ || (60)

ಮೊವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಸೀರಧ್ಯಜಾತ್ಯಭವೆಯಿಂದ ಮಂದಾರಿನೀ |
ತೀರದ ವಿನೋದಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಹಾಶೈಲ |
ವೇರಿಕುಳ್ಳುರ್ವ ರಘುವರನಂಘ್ರಿಯಂ ಕಂಡ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತ ||

ಕ್ರಮದಿಂದಲಾವನವಿಹಾರಮಂ ಕಳೆದುಬಿಂ |
ದಖತ ಹರ್ಷೋತ್ಸವಧಿ ವರ್ನವಂದಿರದಲ್ಲಿ |
ಸುಮನಸಾನಂದಕರಮೆನಿ ಸೀತೆ ಸಹಿತಲಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ ||
ಸಮದೇಶದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತಿರೆ ಮುಂಗಡೆಯೊ |
ಳಮಿತ ಭೀತಿಯೊಳ್ಳೋಡಿಬರ್ಪ ಮೃಗಯಾಥಗಳ |
ವಿಮಲತರವಕ್ಕಿಗಳ ನೋಡಿ ತಮ್ಮಂಗೊಂದ ರಘುವರಂ ಗಿರಿತನೊಜೆ ||

(1)

ತುಂಡಗಳ ನೆಗಪ್ಪತಾಗಸಕೆ ಭೀಂಕರಿವವೇ |
ತಂಡ ತಂಡಗಳೊಡೆ ಬರುತ್ತಿವೆಕೊ ಭೀತಿಮಾಂ |
ಕೊಂಡು ಪಿಂಡಿರುಗಿನೋಡತಬರ್ಪ ಹರಿಣಗಳಸಾಲ್ಗೊಡೆ ಯಾಥದಿಂದ ||
ಮಂಡಿದ್ದು ಬಹ ಫುಟ್ಟಿಗಳ ನೋಡಿ ಪಡಿಸು |
ಗೊಂಡು ಪಾರುತಲಿವೆಕೊ ಬಗವೃಗಾವೀಕಂಗ |
ಳಂಡಲಿಯಿದೇಂಕತದೊಳಾಯ್ತು ಮತ್ತಾರೈಡನೋಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮಾದಿ ||

[(2)

ಮನಿಸೊಲದುದಿಗಡೆ ನಾವ್ದಿ ಸೆಯನಿಟ್ಟಿಸಲ್ |
ವಸರಾಸಿ ಮೇಲ್ವರಿದು ಬರ್ಪಂತೆ ಬರ್ಬಲವ |
ಘನರವನ ನಾಲಿಸುತಲಣ್ಣ ನೊಡನಿಂತಿಂದ ದೇವನಿಲಬೆಸಲಾದೊಲು ||
ಘನಮಾದ ಸೇನೆಬರುತಿದಿಕೊ ಧರಣಿಜೆಯನಿಲಿ |
ವನೆಯಿಂದಲಾಚೆಯೊಳ್ ತೋರ್ಪ ಗುಹೆಯೊಳ್ಗಿಟ್ಟು |
ಧನುಸ ಪಿಡಿಯಲ್ವೊಳ್ಳುನುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಸುರೆ ನನುನುತಲಿಂತೆಂದನು ||

(3)

ಕಾತುರದಿ ನುಡಿಸೆಯಾತಕೆ ಬೆರಬಲಮಿತ್ತು |
ಜಾತು ಸಂಚರಗೈಯಲಮ್ಮರಾದರುಧರಾ |
ನೇತರೇಂ ಬಂದಿಹರೊ ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಕೆಂದು ಸಂತಸದಿಸಂಚರಿಪಡೆ ||
ಭೂತಸುಳಯಲ್ಕಮ್ಮದೀ ತಾಣದೊಳುಮನುಡ |
ರೇತಕೃತಪ್ಪರಿದ ಪದುಳದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿನೆ |

ಲಾತ ನಾವ್ದಿ ಸೆಯನಾರೈದು ಕಂಡು ರಥದ ಗೊಂದಲಾದ ಸಂವಣಿಯನು ||

(4)

ಕೋವಿದಾರಧ್ಯುಸದ ಕೊನಬ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರತ
ನೀವಸುಧೈಗೃತಂದ ನೆತ್ತಣ್ಣನೆಯಂದೆಮ್ಮ |
ಜೀವದಿಂದುಳುಹಬಾರದುಮೆನುತ ದುರ್ವನರ ಬೋಧಿನಿಲಿಗೊಂಡುಮನದಿ ||
ತಾವನರಸುತಬಂದತಡೆಯಾದೀತನಬಲವ |

ನೋವಿಬಡಿಬಂಡಗೈದಿಟ್ಟು ಕಾಸೆನಿಯರಿಗೆ |

ಸಾಪಧಾನದಿ ಭೋಜನಂಗೆಯೆನುತತಾಲರೋಪದಿಂ ಬಿಟ್ಟಿದನು ||

(5)

ದುರುಳನುಡಿಗಳೊಳೆಮ್ಮ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಪುತ್ತ |
 ಲರಸನಂ ಮರುಳೆನಿಸಿ ಧರೆಯನುಂ ವಶಗೈದು |
 ಪರಿವೃನ್ಮಕಾಮಳನ್ನಿಸದಾದುರಾರಾಧ್ಯಕೈಕೆ ಸುತನಂ ವೇಳೆಯೆ ||
 ನೆಯ ಬಲವನು ಮಹಾರಣ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪೆಮ್ಮ |
 ನರಸಿ ಪಿಡಿಯಲ್ವೆಳ್ಳುಮೆನುತ ಬಂದಿಹಕಡ್ಲ |
 ಭರತನಾತನ ಮಾತೆಯಾಪನರ ನೀಕ್ಷಣದೆ ಹತಗೈವೆನುತಮನದಿ | (6)

ಮೊರವುತಲಿ ಮರನಿಂದಲಿಳಿದು ಕಲಚಾವಮಂ |
 ಧರಸಿ ಘಡೆಘಡಿಸುತ್ತಿತಮು ಸೇನಾಗಮದ |
 ಪಂಚಾಬತ್ತರಿಸಲಿತನ ರೌದ್ರಮಂ ನೋಡಿ ರಾಮನಯಗೊಡಿದಯದಿ ||
 ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕಶಿರೋರತ್ನ ಸಾಧುಗಳರನ |
 ಪರಿಹೀನರಾಗಲೋಭಾದಿವರ್ಜಿತಚಿತ್ತ |
 ತರಳನಾದರು ಭರತನೇವನೇ ಕನಕಿನೊಳಗವಕಾರಲೇಖಗಳನು || (7)

ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳಾಪಜ್ಞೆಯಿಂದ |
 ತಾತನಂ ಸಂತೈಸಿ ತನಗಾದ ಸಂಪದ |
 ಪ್ರಾತ್ರಮಂ ತನಗೊಪ್ಪುಗೈದು ಚರನಂತಿರ್ಪದೇರೆನಿ ನಿಜಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ||
 ಮಾತೆಯರ ನೋಡಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ನೀಂ ವೇಳ್ವೆ |
 ಮಾತಿದುದುರಾಗ್ರಹಮಿದಂ ಸಹಿಸಿನೋಡುಕ್ಷಣ |
 ಮಾತುರದಿ ಕಂಗೈವುದೆನುತೋರೆಯೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾಪಶಾಂತನಾಗಿದನು || (8)

ಕೇಳು ಲಕ್ಷಣ ಭರತ ಮಾತೃಕೃತಧುಮ್ಕರವ |
 ತಾಳಮನದೊಳು ಮರುಗುತೆಲ್ಲರಂ ವಡಗೊಂಡು |
 ಜಾಳೆನಿಸಿ ಸಿರಿಯ ಗಹನದೊಳಾವು ಕಷ್ಟವಂಜಡತಿಹುದ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ||
 ವೇಳಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದನೆಂದು ವಿ |
 ಪ್ರಾಳಯನೊಳ್ಳಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ನೀಂ ಬತಿ ಯೊ |
 ಲಾಳಲಿಂಫಲ ಭೋಗದಿಷ್ಟೆಯಿಂ ಸಹಜಾತನುಗಳಂಕೊಳಿ ಮಾರಿವರೆ || (9)

ಎನಿತುಪಾತಕಿಯಾದಡೆತಿ ಕ್ರೂರಮಾನಸಿಕ |
 ನೆನಿಸಿಕೊಂಡರು ತನೆಯ ಜನಕನಂ ಕೊಂದವನೆ |
 ನಿನಗಿದೊಂ ಗುಣಮೆ ಬಾಲಕನ ತರಿಯಲ್ಕೆಳಸಿ ಕೋಪಿಸುವೆ ರಾಗವಿಡಿದು ||
 ಎನುತರಾಘವನುಡಿಯೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಿಷ್ಟೆಯಿಂ |
 ಘನತರಾಮಾರ್ಪಮಂ ನೀಗಿ ತಲೆವಾಗಿ ಬಂ |
 ದಿನಕಾಲೇಶನ ಕೆಲದೊಳುರಾರ್ತಿ ನಿತ್ತಬಲವೊತ್ತರಿಸಿಬರೆ ಭರತನು || (10)

ಗುಮಿಗೊಡಿಪೊಕ್ಕ ರಾತರೂಪಗುಳ್ಳುಗಳು |
 ಯಮಿಜನರಿಗಪ್ಪದಾಯಣನ ಬಲಮಿಲ್ಲರಲಿ |
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳಲಪ್ಪದೆಂದಾಭರತನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ದಯದಿ ||
 ಸಮದಗಜರಥ ಹಯಪದಾತಿಗಳನೊಂದೆಡೆಯ |
 ಸಮನೊಡೊಳುಳಿಸಿ ಸೇನಾನಿಗೈದೊರೆಯೆ |
 ಪ್ರಮಾದಿತಾಂತಕಿ ಕಂಠದಿಂದ ಕತ್ರಾಘ್ನನಂ ನೋಡುತೆಂದಂ ವಿನಯದಿ || (11)

ಪರಪಿದರಪಾಂಗಲೇಶವ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರ |
 ರುರುತರೈಶ್ವರ್ಯಸಂಗತದ ಕಮಲಾವನದ |
 ಸಿರಿರೇಖೆಯಾಂತ ಚರಣವ ಕಾಣುವನ್ನೆಗಂ ವರಮಂತ್ರಿಗು ರಾಗಳೊಡನೆ ||
 ಬೆರೆದು ವಾಹನಮುಳುದು ಪದಚರಣೆಯಿಂದೈದು |
 ತಿರವೇಳ್ಕೊಮ್ಮಂದೆ ಗುಹಪೋಗಿ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ |
 ಸರಿಸಗೈಯಲೆನುತ್ತ ಬೇಳಲರುಗಲ್ ಕಬರ ಭರತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (12)

ಸುಳಯರಲೆಯಕ್ಕಾತವಾವುಕ್ಕೈತಿಯ ಜೆಬ್ಬು |
 ತಳೆದು ಮುನಿಗಾತಿಥ್ಯವೆನಗುವಂದದಿ ಮಾಳ್ವ |
 ತೋಳು ಪಾರ್ಥಿವ ಲಕ್ಷಣಾನೈತ ಮಹೋನ್ನತ ಮೆನಿಪ್ಪ ಕುಭಚರಣಂಗಳು ||
 ಪೋಳೆಯಲೆನ್ನೆಯ ಕಂಗಳುದಿನಲಿ ಸಂಗತನವ |
 ತಳೆದಾನು ಕಾಂತಯಾತ ಮನನವ್ವಿನಭೀಕ |
 ಜಲದಿಂದಮಸ್ತಕಂ ನೆನೆದರಾಂ ಕೈತಿಯವ್ವಿನೆನುತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು || (13)

ನೋಡುಮನುಕುಲ ಪರಂಪರೆಯರಸುಗಳಲಿ ಭವ |
 ಗೂಡಪಟ್ಟವಣಿಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿರಲೋಲಗವ |
 ನೋಡಿದದನೇವೆಯವಸರದಿಂದಲಾಂಧನ್ಯನವ್ವೆ ಮಣಿಮಕುಟಕಾಂತಿ ||
 ಮೂಡುತಿಕ ಕಶಿಪೂರ್ಣಬಿಂಬಕಂ ಸುಧೆಯನ |
 ಮೂಡಿಸುವ ಮುಖವನಾಂ ಕಂಡು ಕೈತಿಯಹೆನು ಕೈ |
 ಗೂಡುವುದಿದೆಂದೆನುತಲಾನಂದ ಕಂಬನಿಗಳಡುತೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು || (14)

ಸರಸಿಜಭವಾದಿಮುನಿವರಲ್ಲ ನಿಜಯೋಗ |
 ವೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲುಕದಿಹಪಾವನಿತಚರಣ |
 ನಿರುತದೊಳಗುವು ಕೈಗೂಡಿತು ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ಸಾಮಿತ್ರಗೆ ||
 ಧರೆಯೊಳನ್ನೇಸು ಕೃತಕೃತ್ಯನೋ ಸಿರಿಪದವ |
 ಧರಿಸರ್ಪ ಸಿರಿಯನಿತು ಸುಕೈತಿಯೋ ತತ್ತಟದ |
 ಲಿರುಪತರುಗುಲ್ಮ ವೀರುಧಗಳೇಂ ಪರಿಪಾಕತವದ ಬೆಳಸಡೆಸರ್ಪವೋ || (15)

ನೀಲಜೇಮೂತ ನಿಭಮೂರ್ತಿಯ ಸುಕೀರ್ತಿಯ ವಿ |
 ಕಾಲಸಾರಸನೇತ್ರನುರುತರಪವಿತ್ರನ ನಿ |
 ರಾಲಸ್ಯನುತಿಗಂ ವಶಂವದನ ಸಂಪದವನೀವ ಕರುಣಾವನದನ ||
 ಬಾಲೇಂದು ಮೌಳಿಯ ಹೃದಾಲಯಮಾ ದಾಲಯನ |
 ಶೀಲಸದ್ಗುಣ ರತ್ನರತ್ನಕರೋಪಮಿತ |
 ಲೀಲಾಮನುಜವೇದಧರನ ಕಂಡಾಂಧನ್ಯನಿವನಾವಾಗಲೆನುತ || (16)

ಎಂದಮಿತಧಕ್ಕಿರಸದಿಂದ ಭರತಂ ತನ್ನ |
 ಬಂಧುಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಪೊಕ್ಕನಾಕಾನನವ |
 ಮುಂದೆ ಗುಹ ಮುಗ್ರಪ್ರದರ್ಶನಂಗೆಯ್ವತಿರೆ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ||
 ಬಂಧುರಡಬಲಗಳಂ ಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮಗಳಂ |
 ಪೊಂದಿನಿಲದಲ್ಲ ತ್ವರಿತದಿಂ ನಡೆಯತಿರೆ |
 ಲಂದುರಾವಾಶ್ರಮದಲಿಹ ಕ್ರತುಭುಜದ್ವದಂ ತೋರೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿ || (17)

ನೋಡಿ ಹರ್ಷದೊಳೊರೆದ ನಿಜಬಂಧುಗಳನೊಂದು |
 ಗೂಡಿ ಗುರುಗಳ ಬೇಗ ಕರತರಾವುದೆನುತ ನೈವ |
 ನಾಡಿಜರಂ ಕಳುಪಿ ರಘುನಾಯಕನ ಕಾಣ್ಬಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದು ||
 ಕಾಡಾನೆಬಗವ್ಯುಗಗಳಾಡುತಿಹನೆಲಗಳಂ |
 ನೋಡಿಕುಳವಲ್ಲ ಪುಷ್ಪವಜಯಗಳಂ |
 ಮೂರ್ಧ್ವತಾಣಗಳ ಕುರುಮಿಡಿದು ಗಮಿಸಿದಂ ಬಿತ್ತದನುರಾಗದಿಂದ || (18)

ಮದಕಂಕರೀಷಕರ್ಷಣಂಗಳೈದ ತಾಣಮ |
 ತ್ವಿದುವೆ ಕಾಳ್ಕೋಣ ರೋಮಾಹತವಿಮಾಣ ಮಿಂ |
 ತಿದುವೆ ಕೇಸುಯ ನಿಧ್ವರತರಕ್ಷಿಪಕರೀಕಾಂಭ ಮಾತುಗಳನೂನ್ಮಾ ||
 ಇದುವೆ ಕಾರೀಬೋಗ್ನಿ ಸೇತಾವನೋದನ |
 ರೈದೆ ತುಮಾಜನ ಮಾತವಕ್ಕೈ ಶೇರಿದನೋಳ್ವು |
 ದಿದಿ ಭರದ್ವಾನಮಾನಿಬೇಳ್ವ ಭೂಮಿಯನುತ್ತು ಸಂತನವತ್ತೋರುತಿದಿ ಕೋ || (19)

ಘನುಘಮಿತ ಮಾಧುರ್ಯಕರ ನಾಡಕೇಳುತಿದಿ |
 ವಿಮಲಧಾರೇಯನೀಯಿಡೆಗಾವು ಬಂದುದ |
 ಕೈಮಿತ ಸಂತನಗೊಳ್ಳುತಿದಿ ಚಿತ್ತಮೆಲೆವನೆಗಳೊತ್ತು ಸೇರಲ್ಯದೆಂತು |
 ಪ್ರಮಾದ ಸಂಭವಮಹುದೊ ಎನುತ ಸ್ವಘನಂಗಳೊಳ್ಳು |
 ಕಮಲ ವಜ್ರಾಂಕುಶ ಸುರೇಬಿಗಳ ತೋರುತಿಹ |
 ನುಮನುನಂದಂಕರ ವೆಜ್ಜೆಗಳ ನೋಡುತ್ತ ಭರತ ವಂಸನೆಗೈದನು || (20)

ನಿಗಮಶಾಖೆಗೆ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾತ್ಮವೇತ್ಯನ |
 ಬಗೆಯ ಪರುಷದಕಣಿಯ ತಾಣಚಿಂತಾಮಣಿಯಾ |
 ಮಿಗಣಾನ್ಮಾನಿಕರ ಕಾದರವಜನರಜನೆಗಳ ಪೋಷಿಸುವ ಸನ್ಮಣಿಯಿದೊ ||
 ಅಗಜಾರಮಣಬೊಮ್ಮರಾವಾಗ ಭಾವಿಸುವ |
 ಬಗೆಗಜೋರವಾಗದೀ ಸಿರಿವದಂಗಳಿನ |
 ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರ್ಷಮಂ ಶುಭ್ಯಸಲ್ಯಂಗೆಸೆದವೇನೆಂಬಿನತಿಶಯಗಳ || (21)

ಇದು ಜಗದ್ವೀಜಮತ್ತಿದು ನಿಗಮಗಳನ್ನೈವ |
 ಮಿದುಮಂತ್ರತಂತ್ರಪೋಮಿದು ಸತ್ಯನುಬದನೆಲ |
 ಮಿದುಶೈಲಜಾಚಿತ್ತ ಪಾಡುವಾಡುಂ ಬೊಲ್ವಂಹಂಸಹೃದಯಾಬ್ಜಹಂಸಂ ||
 ಇದು ಬೆಳಗಿನೋಳ್ವೈಗಳೆನುತ್ತವಂದನಗೈದು |
 ನದಮುಳಾನಂದನಾಗರ ದೊಳೋಲಾಡುತ್ತ |

ಲಿದಿರಿ ಲಿಪ್ಪಾಶ್ರಮರನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತ ನಡೆದಭರತ ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಿ || (22)

ಸತತಗೈವಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಕಳ್ಳಲೆಯಾ |
 ಗತವಾಗಿ ಚಿತ್ತದೋಳ್ ಚಿಜ್ಜೋಜ್ಜಿತಿ ಬೆಳಗುವಂ |
 ತತಿಶಯದ ನೀರಂಧ್ರನನವಕಳಿದೈ ಪನ್ನೆಕಾಲಾ ಮಧ್ಯದಿ |
 ವಿತತಮೆನಿವ ಕರ್ಪಭಾರಮೆಡೆದೊಳುನಾರ್ಧ |
 ಸತಿಯಾ ಬೆಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಗೌರಮೆನಿವ ಕರೀರ |
 ದತಿವೋಹನಾಕಾರವೆತ್ತ ರಘುವೀರನಂ ಕಂಡನಾಭರತ ಮುದದಿ || (23)

ರಸೆಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಕಂಡುಭಯಕಂಗಳೊಳೆ |
 ಗೊಸರಾವನಿಗಳ ತಡೆಯಲಳವಲ್ಲ ದಲೆಪೂರ್ಣ |
 ಕಶಿಯನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮಣಿಕರಗುವಂದದಿ ಮರುಗಿ ಕತ್ರಾಘ್ನ ನೋಡನೊಂದನು ||
 ಪೊಸತನಿಪ ಸೌಧಾಗ್ರದೊಡೆಯ ಮೃದುತಳ್ಯದಲಿ |
 ಕುಸುಮ ಪರಿಮಳದಿಂದ ರಾಜರೀವಿಯೊಳುರ್ಪ |

ಬಿಸಜನೇತ್ರಂಗೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂವಲೆವನೆಯಾದೊರದುವಕಟಕಪಿಂದನು || (24)

ಅಡಸಿತು ಗುರುದೋಹಮಿದಕೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂ |
 ಘಡಿಸದಾವಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ |
 ರೋಡನಾಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಾಶ್ಚಿತ್ತ ಸಂಜನಿನದಂ ತಾದುದನುಜ ತನುವೆ |
 ಮಡಗಿ ಫಲವೇನು ಪಾತಕಿಯಾಗರ್ಭದಿ ಜನಿಸಿ |
 ಕಡುಪಾಪಿಯನಿಸುತಪರ್ತಿಭಾಜನನಾದೆ |
 ನುಡಿವುದೇನುಗಳೆವುದತಿ ಲೇಸಿನುತ್ತಳಲಿಬಳಲಿ ಸಂಕಟ ಗೊಂಡನು || (25)

ಬಿಟ್ಟರನುಗಳನಾತ್ಮ ಸಾತಕಿಯನುತ್ತು ಬತಿ |
 ಪುಟ್ಟವುದು ರಘುವರಗೆ ಕಾಣಲಕ್ಷ್ಮಣಮರುಳು |
 ಗುಟ್ಟದಿರನೊಂದೊಂಟಿ ಭಯಮೆನ್ನ ಮಾನಸವನಡು ತಳವೆಳಗೊಂಬುದು ||
 ಇಟ್ಟಣಿಸುತಿರಪೋಲಳವಲ್ಲ ದೀಚಿತೆ |
 ಪುಟ್ಟಿನೋಗ್ಯವೆ ನಂದಳಲಾತಿರೆ ಪದಗಳಂ |
 ಮುಟ್ಟು ಕತ್ರಾಘ್ನನುಪಚರಿಸಿ ಕುಸ್ತುರಿನುತ್ತುನುಡಿದ ನವಸರದನುಡಿಯ || (26)

ಜಗದಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಸಾರ್ಥಕನುತ |
 ಜಗದುದರಜೀವ ಜೀವಾಧಾರ ಸೂತ್ರಧರ |
 ನೋಗುಮೆಗೆಯಾ ಸುಕೃತಿ ಪಾಪಿಬ್ಬರೆಂಬುದಬ್ಬ ನರ್ವಜ್ಞ ರಘುನಾಥನು ||
 ಸುಗುಣಂದಯಾಪರನನಾಥರಕ್ಷಣಶೀಲ |
 ಬಗೆಯೊಳಂದೆಮ್ಮವೃತ್ತವತಾನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ |
 ಮಿಗೆ ಪೊರವನಿದಕೆ ಚಿಂತಿಸಲೇತಕ್ಕದುವುದು ತರಲೇನು ಚರಣದೊಡೆಗೆ || (27)

ಎನುತ ಕತ್ರಾಘ್ನ ಬಿತ್ತರಿಪಯಾಕ್ತಿಯ ಕೇಳ |
 ಮನದ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದ ಭರತಂ ಪಥವೆ |
 ನನುಸರಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥ ಜಾನೆಯಾರಂಭಿಸಾರಸಗಳನ್ನು ||
 ನನುಗೊಂದರ್ಚಿಸುತಲಡಿಗಡಿಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ |
 ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದಲರೆಯಾಗಿದ ಕಂಗಳಂ |
 ಘನನೀಲನೀಲನಂ ಪೊರಗೊಳಗೆನೋಡುತ್ತ ನಡದನತ್ಯಾನಂದದಿ || (28)

ಅಂಬಾಜದಲಾಕ್ಷನಜಫವನು ರಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ |
 ಜಂಭಾಹಿತವಿ ಪಕ್ಷಜನವವುಘಸೀಕ್ಷನಂ |
 ದಂಬಾದ್ಯಹಂಕಾರ ಕರ್ಬಾರಕುಶೋತ್ತಂಗ ಪಕ್ಷವಿಜ್ಞೇದಕರನಂ ||
 ಕಂಭೀಚಣಾರ್ತಿಹರ ಹರಕೃದ್ವಿಹಾರನಂ |
 ಗಂಭೀರಜನ್ಯ ಮೂರ್ಛಾನ್ಯನಂ . . . ? |
 ಕಂಬುಗಳನಿಖಿಲ ಜನತಾಪಹರವೀರನಂ ಕಂಡನಾ ಭರತಮುದದಿ || (29)

ಸುರುಚಿರದ ಮಕುಟಭೂಷಣ ಸಬಾಸುಂಡಲದಿ |

ಮೆರೆವ ಪಟ್ಟವಣಿ ಪಾಲಕರೂಪಮಿರೆ ಮುದದಿ |

ಮಿರುಪಪೀತಾಂಬರ ಕುಶಾಬನಾಕಾರದಿಂ ಸೊಬಗಾಂತು ರಾಜಸುತಿರೆ ||

ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸಮ್ಮಾಖದಿ ಬಂ |

ಧಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಲಿರೆ ಬೆದ್ರೂಪ |

ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂ ರಾಜಸುವ ಪರಬೊಮ್ಮನಂ ಕಂಡನು || (30)

ಭಾನುಶಶಿಸರ್ಪಾರ್ಚಿ ಯುರುತಬೆತ್ತೇಜಂಗ |

ಳೇನೊಂದನುಪಮಿಸಲ್ ಬಾರದ ಚಿದಾನಂದ |

ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂ ಕಂಗೆಸೆಯೆ ಭರತನತಿ ತ್ವೃತದಿಂದೈದೆ ಬಂದು ||

ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ಚಿದ್ವಿದ್ಯ ಕರಣರತಾವ |

ಕೊನತರ ಸುಕರ ಕರುಣಕರಾರ್ತಪ್ರಾಣ |

ಭಾನುವಂಕಪವಿತ್ರ ಸಲಹೆತ್ತ ಚೆಡೆದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ || (31)

ತನ್ನಿಂದ ಘಟಿಸಿತವರಾಧಮೆನಿಸಲ್ಪಾರ |

ದಿನ್ನೇವೆನೊಬ ಭಯದಿಂದಲಿತ ಕೋಕಭರ |

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಗಳಂ ಬಬಿದು ಕಂಪಸ್ವರವಪೊರಡಲೀಯದೆ ತಡೆದಿರೆ ||

ಇನ್ನೇನನುಸುರಲಳವಲ್ಲ ದೀಪರಬೊಮ್ಮ |

ನನ್ನ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಸಂತೋಷಮೆಳದೊಯ್ದಲ್ಲಿ |

ತನ್ನೊಳಂತರ್ಭಾವಗೈದುನಮನೋನ್ಮತ್ತಯನಿಸಗಿದುದು ನಿಜಬಲದೊಳಾ || (32)

ಅಂಬುಜ ದಳಾರ್ಜುನಡಿವಾವರಗಳಂ ಕಂಡು |

ಡಂಬಮದಮಾನವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಧರಣಿಯೋಳು |

ಬಿಂಬಿಸಿದ ನೆಳಲಂತದೇನೊಂದನಿನೆವರಂ ನಿಪ್ಪಿಸುವರಳವಲ್ಲ ದ ||

ಸಂಭ್ರಮಾಂಭೋರಾಶಿಯಲಿ ಮುಳುಗಲೊಳಹೊರಗೆ |

ತುಂಬಿದಾನಂದದಿಂ ರಾಮಪುರ ನಾಥತಾ |

ನೊಂ ಭಾವಾತಿತ ನಿನಿಸಿ ಮಗುಳೇನೊಂದ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕಡದಿದನು || (33)

(ಸಂಧಿ 30 ಪದ 1336)

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಕರುಣದಿಂ ತರುಣನೆಂದರಿತು ರಾಜ್ಯದಸಿರಿಯ |

ಪರಿಕರಂಗಳ ವಿಷದಮೆನಲು ಭೋಧಿಸಿ ಭರತ |

ನಿರವ ಬೆಸಗೊಂಡು ಗುರು ಕೌಸಲ್ಯ ಮೊದಲಾದವರ ಕಂಡ ರಘುನೊಲಿದು ||

ನೆಲೆಗಾಣದತಿ ಶೇದದಿಂದ ಮುಂದಯದಲೆ |

ನೆಲದೊಳೊರಗಿದ ಭರತನಂತೆ ಶತ್ರುಘ್ನ ಪದ |

ಜಲಜಂಗಳೆಡೆಯ ಕಡೆದಿರೆ ನೋಡಿ ಕರುಣದಿಂ ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಟ್ಟು ||

ತಲೆಯನೇವೆನಿಸಿ ಕಂಗಳೊರಸಿ ಕುಸ್ತುರಿಸು |

ತಲಿತಾತ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ದುಡ್ಡುಮೃಗ |

ಜಲಿಸುವಹವಿಗಿ ಬಂದುದೇಂಕಾರಣಮಾದೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ಪ್ರಿಯದೊಳಗೆಜೆ || (1)

ತರುಣಸುಕುಮಾರ ದೊರೆಯಣೂಗ ಬಲುಕವ್ಯದಿಂ |
 ಬೆರೆದ ದುರ್ಗಮಪಥವ ಪಿಡಿದು ಕಾನನದಿಡೆಗೆ |
 ಬರುವದೇ ನೈ ವ್ಯಾಳಮೃಗಗಣಾರ್ಣವ ಬೇರಬಿವಿಯೊಳ್ ತೊಳಲಿ ಬಳ್ಳಂ ||
 ದೊರೆ ಸತ್ವ ವಿಕ್ರಮ ಸುಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿರೋರನ್ನ |
 ತುರಗಮೇಧಾದಿಗಳನೊಗಿದ ಮಹಾವ್ರರಾವೆ |

ಚರಣನೇವನೆ ಪರತರೋನ್ನತದ ಗತಿಯನುತ ಸೇವಿಯ ತರಳ || (2)

ಕುಲಗುರು ವಸಿಷ್ಠ ತತ್ಪತ್ರರುಂ ಕುಶಲಿಗಳೆ |
 ಜಲಜಾಯತಾರ್ಹಿ ಕೌಸಲ್ಯ ವೊಡಲಾದವರ್ |
 ಸುಲಲಿತಾಂತಕರಣ ದಿಂದಿರ್ಪರೇ ಭವನ್ಮಾತ್ರ ಶಿವಕರದಲಿಹಳ್ ||
 ಜಲಜ ಬಾಂಧವ ವಂಕದನುಸರಣಿಯಿಂ ಬಂದ |
 ಕುಲವೃದ್ಧ ರಾಷ್ಟ್ರಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜೆಪರವಾರ |

ಮಲಘೋಷೋನ್ನತರೆ ನೆಗರಿ ಸುಶ್ಲೇಷದಿಂದಿಹುದೆ ಪೇಳ್ ತಾತ ಮಾದಡಿ || (3)

ವಿಧಿಬಲದಿ ಹುತಹೋಪ್ಯಮಾನಾಗಿ ಹೋತೃಗಳ |
 ಪದುಳದಿಂ ಕಾಲವಿಚ್ಛಿನ್ನಮೆನಗದೆ ಮಾಳ್ವ |
 ಸದಯರಾ ಪಟ್ಟಣದಿ ಕುಶಲದಿಂದಿರ್ಪರೇ ತೃಣ ಕಾನ್ತ್ಯ ಸನ್ತ್ಯ ? ಕವಿತಾ ||
 ವಿದಿತಾಗಮಜ್ಞ ವಿವಿಧಾನ್ತ್ಯ ಬಲಸಂಪನ್ನ |
 ಕದನ ವಿಜಯೋದ್ಧತ ಸುಧನ್ವಮಾಖ್ಯರಿಗೆ ಮಾದ |

ಮಾದಯಿಪ್ರದೆ ತಾತ ಸಂತತ ನಿನ್ನದೊನಿಂದಲಿನುತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (4)

ನೀತಿಜ್ಞರತಿನಿಪುಣರಬಿಲಾಗಮನುಶಾನ್ತ್ಯ |
 ಚಾತುರ್ಯಪತಿಕಾರ್ಯಧುರ್ಯರತಿಕಯ ಜನರ |
 ಮಾತುಗಳ ಬಲ್ಲ ರಸನೊಯರತ್ಯಂತಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಕೋವಿದರಾತ್ಮಮಾ ||
 ಜಾತಿಯಾತ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕುಭ |
 ಜಾತಮಂ ಗೃಹವೃದ್ಧ ಸೃಪನೀತಿ ನಿನ್ನೊಳೇಂ |

ತಾತ ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಪ್ರಸೂತ ಮಂತ್ರಿಗಳಹರೆ ಭೋಗಾದಿ ವೈದ್ವಿಕರಮಾ || (5)

ಬಲು ಜನರ ಕರೆಯದೊರ್ವನೆ ಪ್ರಯತ್ನಂ ಗೃಯ |
 ದೊಲಿದು ನಿಂದೆ ಯೊಳಾಳದೆಚ್ಚರಿತು ಕಾಲದೊಳು |
 ಪಲವು ಕಾರ್ಯಂಗಳನ್ನೆಪರರಾತ್ರಿಯೊಳಿರಿತು ಮತ್ತೊರ್ವರರಿಯದಂತೆ ||
 ಅಲೆಗೊಳಸದತಿವೇಗಮಾಸ್ಯದಿಂದೆನಗ |
 ಲೆಲೆ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಾಧಿಸಿವೊಳ್ಳು ಸೃಪ |

ತುಲಕರಿಗಿದು ನಿನ್ನೊಳಹುದೆ ಸತ್ಕುಲಜಾತ ತಾತ ಪೇಳೆನ್ನೊಳೊಲಿದು || (6)

ಪಿಂತೆ ಯೋಚಿತಮಾದ ಕಾರ್ಯ ನವೈಕೈತಂ |
 ಮುಂತೆಸೆವತಿಕಯದ ಕಡ್ಡುಂಗಳರಿತು ಧೀ |
 ಮಂತರಿಂದೇಕಾಂತದಾಳೋಚನಂಗೆಯ ಮೂರ್ಖಕತಕಗಳುದು ||
 ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗವನುಸರಿಸ ಪಂಡಿತನಿರಲ್ |
 ತಾಂ ತಳುವದೈಕೈಯವೃದ್ಧಿಯಂ ಗೃಹಪನಿ |

ದಂ ತಿಳಿದು ನಡೆವೊಳರನುಗಳಾ ನೀತಿಯಂ ಕಂಡು ನಡೆವೈ ಬಾಲಕ | (7)

ಕುಮತಿಗಳ್ ಮೂರ್ಖರಯುತಾಯಾತರ್ ಕಾರ್ಯನಂ |

ಕ್ರಮಗೈದು ಸೈವತಿಗಪಕೇರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸುವರ್ |

ಸುಮತಿ ತಾನೋರ್ವಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಾತಂ ಸಿರಿಯ ಕೈಸಾರಿಸುವನು ||

ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯರ ನಿರಾಕರಿಸಿ ನೀಚರಂ |

ಸಮತಿಯಿಂ ಬೆರ್ಚಿನಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷುಭಯ ಮರಣ |

ಸಮನಿವೃವು ರಾಜಧರ್ಮಸ್ಥಿ ತಿಯ ನೀಂ ತಿಳಿದು ನಡೆಸುವೆಯ ಸೈವವೃತ್ತಕ || (8)

ತಿಳಿದುತ್ತಮಂ ಮಧ್ಯಮಾಧಮವ ಕಾರ್ಯಗಳ್ |

ಪಳಯದುತ್ಸುಘಮಧ್ಯಮಾಧಮರ ನೇಮಿಸುತ |

ಕೊಳವೇಳ್ಳು ಕಡ್ಲಮಂ ವಿಪರೀತಗೈದೊಡಂ ಬರ್ಪದಾಮನರ್ಥಮೆನುತ ||

ಒಳ್ಳಗರಿಯದಾವನಿಂದಾವ ಕಾರ್ಯವಗಳಿಸಿ |

ಕೊಳ್ಳಲೆನುತ ಚೆಂಕಿಸುವ ಮಂತ್ರಿಯಿಂ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ |

ಬೆಳ್ಳವುದಂತೋರ್ವನಂ ಸಸ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿ ಹೆಯ ಸೈವತನಯ ನೀತಿವಿದಿದು ||

(9)

ಕೌಶಲೋಪಾಯ ವೈದ್ಯನ ಸತತದೂಷಿಪಾ |

ವೇಶಚರನಂ ಸಿರಿಯ ಒಯಸುತಿಕ ಕೂರನಂ |

ನಾಕಗೊಳಿಸಿದೆ ಪರದರವೃದ್ಧರಸಿಗೆ ಹಾನಿ ಎಂಬುದಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪೆಯ ||

ಬೇಕಲತ್ವವನುಳಿದು ತೀಡ್ಲ ದಂಡದಿ ಪ್ರಜಾ |

ಕೌಶಲಿಂಸಾ ಗತಿಯ ನನುಸರಿಸೆ ಭೂತಳದಿ |

ನಾಕವಹುದಿದನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕಾರೋಚಿತಗಳೆನಗುವೆಯ ಸೈವವೃತ್ತಕ || (10)

ಮತಿವಂತ ಧೃತಿಯುತಂ ಕುಚಿ ಕಾರ ಬಹುವಾನಿ |

ಹಿತಕರಂ ಸತ್ಕುಲಜ ಪಿತೃಪಿತಾಮಾಹರಿಂದ |

ಕ್ಷೇತಿವತಿಗಳನುಸರಣೆಗೈದ ಕುಲನ ತಿಳಿದು ನಿಜಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನು ||

ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆಯ ಯಾಧ್ಯವೈಕಾರದರ |

ಕೃತಕರ್ಮಧಾನ್ಯೋರ್ವಂ ತಿಳಿದು ಸೇನಾಪತಿಯ |

ಜತೆಯಲಿಟ್ಟುಕುದುಚಿತ ನರನಾಥರಿಂಗೀಪರಿಯಾರಿತು ನಡೆವುತಿಹೆಯ ||

(11)

ಪಲವು ಭೃತ್ಯಾಮಾತ್ಯುರಿಗೆ ಭತ್ತ ಜೀತಂಗ |

ಳೊಲಿದು ತತ್ಕಾಲಕಾಲದೊಳುತ್ತ ಸತ್ಕರಿಸ |

ದಲಿ ಯಿರಲವರು ಪಿಂದೆ ದೂಷಿಸುತನರ್ಥಮಂ ನೆನೆದವರು ತೃಣಮೆನುತ್ತ ||

ಬಲಹಿಂದುವೇಕ್ಷಿಸಲು ಚಿರಕಾಲವನುಧಂಗ |

ನೆಲದ ಮೇಣಗಳಳಿದು ಕೃತಕವೇದನೆಯೊ |

ಳೊಲಿದು ಕಾರ್ತಸ್ವರೋಪಮನಪ್ಪನರಸಿದಂ ತಿಳಿದಿದಂ ವರ್ತಿಸುವೆಯ || (12)

ತಿಳಿದು ಮದ್ಯಂಕರಪದಾನಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ |

ಪಳದನ್ಯದಾವಾದಗಳ ದುಃಖಸುಖದಿ ಸಂ |

ವಲಿತ ಸಾವಂತರಂ ಮಾನದಾನಂಗಳಂ ಪೂರ್ವಾನುಮತದೊಳೊಂದು ||

ಸುಳನಡನುವಾನಮಂ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳೆನುಗ |

ಳಳಪದಿಚ್ಛಿಸಿರ್ಪರೇಂ ಬೇಳುದದ ಗೈವ |

ತೊಳವ ಚರಿಸ್ವ ಸೈವ ಸುಖಯಪ್ಪ ನೀಪರಿಯ ಸರಿರ್ಪೆಯಾ ಬಾಲಕ || (13)

ಸಿರಿಯನೆಲ್ಲ ವ ಸೆಳೆದು ಪುರದಿಂದ ಪೊರವಡಿಸಿ |
 ದರಿಗಳಂ ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೈತಂದರಾಪ್ತರೆಂ |
 ದರಿತುಮೇಕ್ಷೆಯೊಳರಲೆ ಕಕ್ಷದೊಳಗಿನ್ನಿಟ್ಟು ಪೊದೆಯನ್ನಾ ಸಾರಿ ||
 ಮರುತನಿದಿರೊಳಗೊಪ್ಪುವನೆ ರೀತಿಯಂತತ್ತು |
 ಮರೆಯದೆಚ್ಚ ರೊಳುಹುದು ನೈವನೀತಿ ನೀನಿದಂ |
 ಪರಿಕೆಸುತೆ ಸತತ ಪರಿವಾಲಿವೆಯ ನೈವತನಯ ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಸದ ಭ್ರಮೆಯ || (14)

ನಟವಿಟಾಕ್ಕೈತಿವೆತ್ತು ನ್ಯಾಯದಲಿ ಮನವಿತ್ತು |
 ಪಟುತರೋಚ್ಚಾರದಾಚ್ಚರಣೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಳ |
 ನಟವಿಯಂ ಸೇರಿಸುತ ದುರ್ಬೋಧರಂಧಿತ ಮನ್ಯಲೋಕಾಯಾತಿಕರ ||
 ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಯನನರ್ಥಾಚರಣೆಗೈವ ಸಂ |
 ಕಟಬಾಡಬೋಪನೇವನೆಯಿಂದ ಹಾನಿಸಂ |

ಘಟನೆಯಾಹುದಿದನರಿತು ನಡವೆಯ ಮಹಾರಾಜಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯೊಳೊಲಿದು || (15)

ಧನಧಾನ್ಯ ಜಲರಾಷ್ಟ್ರ ತೃಣಯಂತ್ರ ಸಾಮಾಗ್ರಿ |
 ಯನು ಪೂರ್ಣಮಾಗಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಾಪ್ತ ಕೃತಕಾರ್ಯ |
 ಮನಿಪ ಭಟರಿಂ ಗುಪ್ತಮನಿಸೆ ಪುರದುರ್ಗಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಭವಮಾಪ್ತದು ||
 ಜನಪನಿದಸರಿತೀರ್ವರಂ ನಿಷ್ಕರಂಗಳೈಯ |
 ದನುಪದಂ ಪಿಯನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುತೀರ ರಾಷ್ಟ್ರ |

ಮನರಾಶಿಪರಿಯಂತ ವರ್ತನೆಯಾಹುವಿದಂ ತಿಳಿದು ವರ್ತನೆಯ ತನಯ || (16)

ದೇವತಾ ಪಿತೃ ವಿಪ್ರರಭಿಷ್ಯಗತರ್ ಯಾಧ್ಧ |
 ಕೋವಿದರ್ ಮಿತ್ರ ವರ್ಗಾದಿಗಳನೆಲ್ಲರ |
 ನ್ಯಾವಾವಕಾಲದೊಳ್ ಸತ್ಕರಿಸೆವೆಳ್ಳೆಂದು ತಿಳಿದರ್ಥಮನ್ನೀವ್ರತ ||
 ಸಾವಧಾನದಿ ಧನಾರ್ಥನೆಗೈದು ಕುಡನರಿಂ |
 ಗೀವುದುಳದಲ್ಪವೆಚ್ಚಂಗಳೈವ ನೈವತೀತ |
 ನೀವನುಧೆಯೊಳ್ ಚಿರಾಯಾಪನಪ್ಪನಿದ ತಿಳಿದು ವರ್ತನೆಯ ನೀತಿಪ್ಪಿದು || (17)

ವಿತ್ತದಾಶೆಯೊಳ್ ಪರಗೇಹಂಗಳೊಳ್ ಚೋರ |
 ವೃತ್ತಿಯಂ ಸೆಳೆತಂದು ಕೋಶವರ್ಥನೆಗೈದು |
 ಮತ್ತರಿಟ್ಟುಗಳಧಿಕರೊಳಗಿಟ್ಟು ಜೀವನವ ಸೆಳೆದು ನಿಷ್ಕಾರಣದಲಿ ||
 ಮುತ್ತಿದತಿಲೋಭಮೋ ಹಾದ್ಯಂಧನಾಗಮಿತ |
 ವೆತ್ತಾಶೆಯಿಂ ಧರ್ಮಮಾಳದ ನೈವದವದಿಂದ |

ಮಿತ್ತು ಸಾರುವನಿದಂ ವರ್ತಿಸುತ ಸಜ್ಜನರನಡತೆಯಾಂತಿಹೆಯ ತನಯ || (18)

ಗುರುವಿನಲಿ ಪಿರಿಯರಲಿ ದೇವತಾತಿಥಿಗಳಲಿ |
 ತರುಣರಲಿ ವೃದ್ಧರಲಿ ಸೈದ್ಯರಲಿ ನಿಜನೋಹ |
 ವೆರದತರುಣೆಯೊಳ್ ಕಾಲವಲಿ ಸಮಚಿತ್ತನೆನುತನೂಯವನೆಸಗದೆ ||
 ಸರನಮ್ಮದು ವಚನದಿಂದ ದಾನಮಾನಂಗಳಲಿ |
 ಪರಿತೋಷಣಂ ಗೈವ ಭೂಭೃಷ್ಟಿರೋರತ್ನ |
 ಚಿರಕಾಲ ಸುಖವಿವರ್ಧನರನುಗಳ ಲೇತಿಯಂ ತಿಳಿದು ನಡವೆಯ ವೃತ್ತಕ || (19)

ತಿಳಿದು ವಿಪ್ರಳಾಯಮಂ ಪಳಿದು ಪಾತ್ರವೈಯವ |

ತೋಳವ ಧರ್ಮ ದಲರ್ಥನಾಥನಂಗೈವುತ್ತು |

ಉಳಿದರ್ಥದಿಂ ಧರ್ಮಮಂ ಗಳಿಸುತುಭಯಮಂ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡುತ ||

ಬೆಳವಳಿಗೆಯವರನು ಬಾಳ್ಯನಲ್ಲ ದೆ ಕಾದು |

ಕಳವಳದೊಳಾಳಿದರನುಳಯನೊಬುವ ಧರ್ಮ |

ದೊಳವರಿತು ವರ್ತಿಯು ಮತ್ತು ಲಪರಂಪರೆಯ ದೊರೆಗಳಾಚಾರವಿಡಿದು (20)

ಪುಸಿ ನುಸುಳು ಲೋಭ ಪ್ರಮಾದ ದೀರ್ಘದ್ವೇಷ |

ಪೊಸಪೊಸಪ್ರೀತಿ ಕೋಪಾಲಸ್ಯ ಚಾಪಲ್ಯ |

ಸಸಿನೇಕಾಚಿಂತೆ ವಿವರತದಾಳೋಚನಂ ಗೈಪಿಟ್ಟಿದನ್ಯುಳವುದು ||

ವ್ಯನನ ಮಂತಾಗೋಪ್ಯ ಮೇಕಾಂತವನಂಗ |

ಳಿಸಕವರನಂ ಕಡಿಪ ವವನುಳಿದು ವೇದಾರ್ಥ |

ವೆಸನಕೋವಿದ ವಿಪ್ರಪ್ರಾರಸನ ಪೊಗಳುವಂತೊಪ್ಪಿರ್ವಯಾ ಬಾಲಕ || (21)

ಅರಿತು ನಾಲ್ವರೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಮಂ ಮಗುಳೊರ್ವ |

ರರಿಯದಂತೊರ್ವರೊರ್ವರ ತಿಳಿದು ಸಮಗೈದು |

ಪರಿಯತಾನೇ ತನ್ನೊಳೊಳೊಚನಂಗೈದು ವೆರತೊರ್ವರರಿಯದಂತೆ ||

ದೊರೆತನದ ಕಡ್ಲಮಂ ಕಾಣ್ಬೆಯ ಮಹಾಪ್ರಾಡ್ಲ |

ತರಣವಂಕೋತ್ತಮ ನೈಪೋತ್ತಮರ ರೀತಿಯಂ |

ಪರಿವಿಡಿದು ನಡೆವೆಯ ಸತ್ಯ ಶಾಚಾರಧರ್ಮನಿಟ್ಟಿಗಳ ಬಿಡದೆ || (22)

ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂವ ಬಂಧ್ವಿದ್ವ್ಯ ಜನರಲ್ಲ |

ಕುಂದಿಲ್ಲ ದುತ್ತಾಹವೆರೆದಿರ್ವರೇ ವರ್ಣ |

ವೊಂದೊಂದನನುಸರಣಿಗೈದು ಧರ್ಮವ ಬಿಡದೆ ನೆತೆವುದೆ ಯಥಾಕ್ರಮದೊಳು ||

ಹೊಂದಿಬಹುದೆ ಸುವರ್ಣ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ರೋಗ್ಯ |

ದಿಂದಿರ್ವರೇ ಕೂರ ಶಾರ್ವಪದಾದಿಗಳು |

ಪೊಂದದಿಹರೇ ನೆಲನ ತಾತ ನೈವನೀತಿಯಂ ಪಾಲಿವೆಯ ಸುಮತಿವಿಡಿದು || (23)

ಉಸುರದೊಳವಂ ಪ್ರಿಯವ ಪ್ರಕಟಿಸುತ ಚಾಪಲ್ಯ |

ದೆಸಕ ವರ್ಜದ ತೆರದಿ ನಿಮ್ಮರದ ಭಾಷೆಗಳ |

ಮಿಸುಕಲಿಯದೆ ಪ್ರೀತಿಗೊಳುವೆಯಾ ಕುದ್ಧಾಂತದಂಗನಾಜನರ ತನಯ ||

ಪೊಸಭೈತ್ಯರೊಪ್ಪದೆ ಪುರಾತನರ ಷರ್ಜನದೆ |

ಪಕುವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು ಭೂತರಂ |

ಹನದಿ ಸಂತೋಷಪೊಲ ಸಕಲಾಭರಣಮಿಟ್ಟು ಪೊಲಗ ದೊಳೆನೆ ದಿವೆಯಾ

ಅತುಲಸ್ರಾದ್ಯನ್ನಮ ನೋರ್ವನೇ ಭುಂಜಿಸದೆ |

(24)

ಹಿತಬಂಧುಸಂದೋಹವೆರೆಸಿ ಭೋಜನಗೈದು |

ಸತತಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮೂರ್ತಿಸಂಬಂಧಿಗಳ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುವೆಯ ||

ಕ್ಷೀತಿಯರನನೀತನೇ ಬೆರಕಾಲ ಶಾಶ್ವತದೊ |

ಳತುಲಭೋಗದೊಳರಲೈಕ್ಕೊಂದು ಸರ್ವಜನ |

ಹಿತದಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈಯಲಾಳೋಚಿಸಿರ್ವಯಾ ಮುಫದಿ ಭೂಪಾಲತನು || (25)

ಮಾಸನಾಲ್ಕೆಡವಿಡದೆ ಮಳೆಗರೆದು ಪುಷ್ಪಫಲ |
ರಾಶಿಗಳ ಬೆರ್ಚಿಸುತ ಲೋಕಸಂತಸಗೊಳೆ ವಿ |
ಳಾಸವಿಂ ಭೋಗಗಳನುಂಟ ಮಳುವನ ತೆರದಲತಿ ಹರಾಚಗೊಳಿಸಿ ಧರೆಯಾ ||
ಬೇಸಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತನಯರಂದದಿ ಸೊರೆವ |
ವಾಸಿಯಾಂಟದರಿಂದಲಿದ್ರನ್ನೈಶ್ವರ್ಯಾ ಸಂ |

ವಾಸನಿನಿಸುವನರಸು ಲೋಕಕಾಂಕ್ಷಿತನಪ್ಪನಿದು ಸಿದ್ಧ ಸೃಪಕುಮಾರ || (26)

ಕಂದಿನದೆ ಕುಂದಿನದೆ ಕರೆಕರೆಯೊಳೊಂದಿನದೆ |
ಚಂದದಿಂ ನಿಜಕರದಲಿಂಟುತಿಂಗಳು ಭೂಮಿ |
ಯೊಂದಿರುವ ಬಲವ ಗ್ರಹಿಸುವ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮನೊತಂತೆ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಮಂ ||
ನಂದನೋಪಮಗೈದು ನಾನಾವಿಧದ ಕರಗ |
ಳಂದ ವನುವನ್ನಯದಿ ಸೆಳೆವನದರಿಂ ಲೋಕ |

ಬಂಧು ವಹ ನೃಪ ಕಾಂಕ್ಷಿಗರಿಗವಶ್ಯಂ ಕೇಳು ನರನಾಥತನಯ ಮಾದದಿ || (27)

ಸರ್ವಭೂತಂಗಳೊಳಪೊಕ್ಕಾ ಕಾರೀರದೊಳೆ |
ತೋರ್ವ ವೃತ್ತಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸುಖಗೊಳಿಸುವನು |
ಪರ್ವರಗ್ರಣಿಯಂತೆ ನೃಪನೀತಿಯಂ ಗುಪ್ತಚರರ ಸಂತೈಸಿ ಕಳಪಿ ||
ಸರ್ವಂಸಹೋದಂತಗಳನರಿತು ಮರೆತು ಬಲು |
ಗರ್ವಿಭ್ಮರನಿವ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸ |

ಬರ್ವಮೆನೆ ಧರ್ಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೈದಪ ನೃಪತಿಯಾದರಿಂದ ಧನ್ಯತನಯಾ || (28)

ತಿಳಿದು ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ಪೊತ್ತು ಬರುವನ್ನೆ |
ಕಳವಳಗದಿದುರ್ಧ ಧರ್ಮವ ಮೊರದವರನ್ನು |
ಕೊಳುವ ವೈವಸ್ವತ ಧರಾನಾಥನಂತೆ ಜನರೆಸಗುವ ಹಿತಾಹಿತಗಳ ||
ತಿಳಿಯದರನಂತಿದುರ್ಧ ಸಮಯಮೆಸಗಲು ಧರ್ಮ |
ಗಳಲಿ ಬೇಳ್ತಂತೆ ದಂಡನೈಗೈದು ಪಾತಕವ |

ಬೆಳೆಯದೆ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದವನು ನೃಪವರಗಿದವಶ್ಯಕ ನರೇಂದ್ರ || (29)

ಬಯಸದೆಲಿ ಸಕಲಸದಿಗಳ ನೀರಧಿಯ ಬಯಸಿ |
ಪ್ರಿಯನೆನ್ನು ತೊಲಿವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ವರಾಣ ಬೋರೆ |
ನಯಾದಿಂದರಲ್ಲರಂ ಸ್ವವಶಮಾಗಿರ್ಪಂತೆ ಮಾಡುತಿಕ ಶಾಸನದಲಿ ||
ರಯಾದಿಂದಲುದಿಸಲೋಪಧಿಯರನ ಜನೆ ಮನುಕ |
ಪ್ರಿಯಾದಿಂದಲಾನಂದಗೊಳುವಂತೆ ಸಂತತಂ |

ದಯದೊಳಲ್ಲರ ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿ ಪಾಲನೈಗೈವ ನೃಪ ಮಾಖ್ಯಮೊ ಜಗತಿಗೆ || (30)

ನುರವ ರವಿ ಪವಮಾನ ತರಣಿಸುತ ನವ್ವರೆಯಾ |
ಇರುಳೆರೆಯಾರಂಕಮಂ ಧರಿಸಿ ಸಪ್ಪನಲೋಕ |
ದಿರವ ಪಾಲಿಸಲು ಪರದೇವತೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪಿನಿಂ ಭೂಪನಿನಿಸಿ ||
ಮೆರೆದವನು ಧರಣಿಪನು ಹರಿಗಭಿನ್ನ ಮೆನುತ್ತ |
ಲೋರವಲಿಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರ್ಥಕ ಮಪ್ಪೊಲುಂ ದಯಾದಿ |

ಜೊರತನವ ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ಯುವೆರನ ಕುಲಧರ್ಮವಿದಿದು || (31)

ಇಂತವು ಮಿತ ಸೌಖ್ಯವಾಂತ ಕುಭವಜನಗಳ್ |

ಸಂತಸದಿ ರಘುವೀರನುವದೇಶಿಸಲ್ಕೆ ತ |

ನೈಂತರಂಗದೊಳ್ದ ಪರಿಯ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಭರತನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

ಚಿಂತಿಸಲ್ಕಾನಾರು ದಕರಥಮಹೀರಮಣ |

ನಂತರಂಗಪ್ರೀತ ಪಿರಿಯ ಮತ್ತಾನೆಗರ |

ಕಾಂತನಹನ್ನದೆ ಕನಿಯಾಗಂ ದೊರೆಯಾಹನೆ ಧರ್ಮಪಂಥಾನಮುಳುದು || (32)

ತರಣಿವಂಶವ ಪೊರೆದು ತಾರಕಶಿಯುಳ್ಳನ್ನೆ |

ಪರಮಮಂಗಳಚರಿತೆ ಏವವೀಕ್ಯತಮೆನಿಸಿ |

ಸುರನರರ ರಕ್ಷಿಪೊಲು ಮಾಳ್ವನಂತಸುತಲ್ಪ ರಘುಕುಲೋತ್ತಮ ನೀನೆ ||

ಕರಾಣಾರಸದಿ ಬೆರೆದು ಪುರದಧೀಶತೆಯಾಂತು |

ಸಿರಿಯ ಏಲಿಪುದನುತ ಚರಣಂಗಳಂಗರಗಿ |

ಭರತ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಪುರಂದರಿಯ ರಘುವೀರನಂ ನುತಿಸುತ || (33)

|| ಸಂಧಿ 31, ಪದ 1369 ||

ಮೊವತ್ತರಡನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ || ಗುರು ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಪುತವಿಡಿದು ದಕರಥಮಹೀ |

ವರಗೆ ಸಗ್ಗದ ಪದವಿಯಿತ್ತು ಮೂಲೋಕಮಂ |

ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ ವಿಮಲಾನಂದವೆರೆದ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಿಂದೆ ||

ನಗಜಾತೆ ಕೇಳ್ ಭರತ ಶ್ರೀರಾಮಪದಪದ್ಧ |

ಯುಗಳಕಭಿನತಿಗೈದು ನಗರವೃತ್ತಾಂತಮಂ |

ಬಗೆಗೋಚರಮಪ್ಪತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದನಾಲಿಸಚ್ಚರಿವೆರದುದ ||

ಜಗದೇಕವೀರ ಕೇಳಾನು ಮಾತಾಮಹನ |

ಮಗನೊಡನೆ ಪೋಗಲತ್ತಲು ಗಹನದೆಡೆಗೊಂದು |

ಬಗೆದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೈಕಾವಚನ ಸತ್ಯಮೆನುತರಿದು ನಡೆತಂದಾದುದು || (1)

ಧರಣಿಜೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭವದೀಯಾಚರಿತೆಗಳ್ |

ಸ್ತುರಿಸುತಂ ತಾತ ಸುರರಾಜನರ್ಥಾನನದ |

ಸರಸಮಂ ಬಯಸಿ ಸಂತಸದಲ್ಪಿದಿರನಿತರೊಳಗೆನ್ನ ಗುರು ವಸಿಷ್ಠಂ ||

ಕರಾಣದಿಂ ಬರಿಸಿ ಪಿತ್ರಕಾರ್ಯಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ |

ವೆರೆದಾಚರಣೆಗೈಸಿ ದೊರೆತನವನಂಗಳನ್ನ |

ತೊರೆದರಾಂ ಖತಿಯಿಂದ ಚೀರವನನವ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿ ಮುನಿವೇಶವೆರಸಿ || (2)

ಬಿತ್ತರಂಗೈವೆಂದಿಂದಾವನೃಪಕಾರ್ಯ |

ವೃತ್ತಂಗಳಲ್ಲ ಮಂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಬೇಗ ಪಿತ |

ಗಿತ್ತು ಜಲಮಂ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಾವಸರಮಂ ತಿಳಿದು ನಡೆವುದನುತ ||

ಉತ್ತಮಶಿಖಾರತ್ನ ಭರತನಾಡಿದ ವಾಕ್ಯ |

ಮೊತ್ತಗಳ್ ಪಿತ್ರನಿಧನನೂಜಕಗಳಾಗಲ್ ರ |

ಘೊತ್ತಮಂ ಕೇಳಿ ಹಮ್ಮಿಸಿ ಹಳವಳಿಸುತ್ತ ಧರಗೊರಗಿ ಮೂರ್ಛಿಯಿಂದ || (3)

ಪಿತ್ತನಳದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ |
 ಹೈತಿಯೊರಗಿದುದ ಕಂಡೊ ಸೌಮಿತ್ರ ಚಿತ್ತದನು |
 ರತಿಯಿಂದಲಣ್ಣ ನಂಭಿಗಳ ಪಿಡಿದಳಲಾತಿರಲ್ ನೋಡಿ ಕಂಬನಿಗರವುತೆ ||
 ಅತಿಮಾತ್ರಖೇದದಿಂ ಧರಣಿಜೆ ಪ್ರಳಾಪಿಸುವ |
 ಗತಿವಿಡಿದು ಭರತಕತ್ರಾಘ್ನಿರವರ ತಮ್ಮ |
 ಮತಿಗೆ ತೋರ್ದಂತೆ ಪಂಚಲಿಸಿದರದೇನೊಬೆ ನಾಕ್ಷಣದವಸ್ಥೆಗಳನು || (4)

ಅನಿತರೊಳಗೆಚ್ಚಿತ್ತು ರಘುನಾಥ ಸಾಲ್ದಿ ಸೆಗೆ ||
 ಳನು ನೋಡಿ ಶೋ (ಕದೋಳ) ಭರತನೊಡನಿಂತೆಂದ |
 ನೆನೆದೆನ್ನ ನಗ್ಗ ಕೈದಿದ ತಾತ ಧರ್ಮಜ್ಞನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿತ ||
 ಜನಪದಂ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಪತ್ತನದ ಭೋಗಂಗೆ |
 ಳನಗದೇತಕೆ ಬನದಿ ಮುನಿವೇದದಿಂದ ಬಲು |

ದಿನಗಳಂ ಕಳೆವೆನೆಂದಾದಿದ ಕಶೋರತರನಿಂದೆಗಳನೇಂ ಬೇಳ್ಳೆನು || (5)
 ಗಿರಿಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಗೊಡುವ ತೆರದಿಂದವೈವರಂ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಪಲುಬುತಿರ |
 ಲುರಾತರದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನಾಲಿಸುತ ಸನ್ನಿಹಿತಮಾದ ಭರತನ ಸೇನೆಯ ||
 ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲ ರ್ ತಿಳಿದು ಭರತನುಂ ರಘುವರನ |
 ಬೆರೆತನೆನುತರಿತಖಿಲಜನರೆಲ್ಲ ವೇಗದಿಂ |
 ಕರಿಹಯಾರಥಂಗಳಾದ್ಯುಖಿತ ವಾಹನದಿಂದವೈತಂದರಿಜ್ಞೆಯಿಂದ || (6)

ಸ್ಥಂಧಿಲದೊಳುರಾದಿವಾಮಕುಟದಿಂದೆಡಬಲದಿ |
 ಮಂಡಿಸಿಹ ಭರತಕತ್ರಾಘ್ನಿಲಕ್ಷ್ಮಣರಿದೆ |
 ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯಂ ತೆಡದೊಳಹ ಜಾನಕಿಯ ನೋಡಿ ಫರಸನರೆಲ್ಲರು ||
 ತಂಡತಂಡದಿ ಬಂದು ಕಂಡೆಗೆ ಕೆಲರು ಮುಂ |
 ಕೊಂಡೆಪ್ಪಿ ಕೆಲರು ದೂರದಲಿ ನಮಿಸುತೀಪರಿಯ |
 ಖಂಡದಂತಕರಣದಿಂದ ಮಾತೆಯರೆಲ್ಲ ತೊಳಲುತ್ತಲಿರಲಿತ್ತಲು || (7)
 ಗುರುವಸೆಚ್ಚರ ಮುಂತೆ ಗೈದು ಮಾತೆಯರೆಲ್ಲ |
 ಧರಧರದಿ ಬಂದು ಸುತನಂ ಕಂಡೊ ಶೋಕರವ |
 ಭರದಿಂದಲಾರ್ತರಂ ಕೊಡುತೆರೆ ರಘುವೀರನಿರಿದಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||
 ಗುರುವಿನಡಿಗರಗಿ ಮಾತೆಯರಿಗಭವಂದಿಸಲು |
 ತರುಣನಂ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಕರುಣದೊಳಪ್ಪಿ |
 ಕರೆಯ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಉಳದಮಾತೆಯರೆಲ್ಲರಂ ತೆನಗಿದರ್ ಕೃಪೆಯೊಳು || (8)

ಅನಿತರೊಳು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾಭಿವಾದನಂಗೈಯೆ |
 ಜನನಿಯಾರ್ ನೋಡಿ ಕರಗುತ ನಿಜೋನ್ನತ ಹಸ್ತ |
 ವನದಂಗಳಿಂದ ತನುಪರಿಪ್ರಾಪನಗೈವೃತಂ ಮರುಗುತ್ತಲಿ ಕುಳಿತು ||
 ವಿನಮಿತಾನನರಾಗುತೋರ್ವರೋರ್ವರ ನೋಡಿ |
 ತನಯರಂ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಸೈಪಿಡತ ನುಹ್ಲೇಮ |
 ವನುಗೈಯಾವನಿತರೊಳ್ ಮುನಿಶ್ರೀಕನಿಂತೆಂದ ಪಿರಿದ ಕಾಪೋಜಿತವನು || (9)

ಸಕಲಭೋಗಂಗಳನ್ನೂಂಟು ಭೂಸುರರ ಸು ।
 ಪ್ರಕರ ನಲಿವಂತಖಿಲಯಾಗಂಗಳಂ ಗೈದು ।
 ರಕುತಿಮಿಂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೆಡಬಲೊಳುಳ್ಳುಡಿಸುತಿರೆ ನಿಲಿಂಪಾಪ್ತಜನರು ॥
 ಸಕಲಸನ್ಮಾನದಿಂ ಸುರಪನಾಸ್ತಾನದೊಲಾ ।
 ಜಕಜಕೆಪ ಸಂತೋಷ ಕೌತುಕತಚಿತ್ತ ದಿಂ ।

ಸುಕರವಾಗಿಕ ಪಿತನ ನೆನೆದಳಾವು ದೇನೆಸಗು ವ್ರತಕೃತ್ಯವನು ಬಿಡದೆ ॥ (10)

ಎಂದೊರೆಯೆ ಬಂದು ಮಂದಾಕಿನಿಯೊಳುದು ನಲ ।
 ವಿಂದ ಸ್ನಾನಂಗೈದು ಜನಕನಿಗೆ ನಲಖಿತ್ತು ।
 ಪೊಂದೆತಟಮಂ ಸುಮಿತ್ರಾತವಯಾನ್ಯೈ ತಂದು ಮಿಂದರ್ಘ್ಯಗಳನುಕೊಡಲಾ ॥
 ಇಂದುಮುಖ ಮೈದೇಹವೇಗ ಗೋದಾವಯಂ ।
 ಲಂದು ಸ್ನಾನಂಗೈದು ತಟವ ಸಾಗಲ್ವೋಕ ।
 ಬಂಧುವಿನ ಕುಲತೀಕ ರಾಮನೊಳು ಏತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳದಂ ಮಾನಿತೀಕನು ॥ (11)

ತರಣಿ ವಂಶೋದ್ಭೂತಮಾದರನುಗಳ ಕುಲವ ।
 ನೋರೆಯೆ ಹಯಮೇಧಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ।
 ಭರಿತಮಾಲೋಕನೆನಿಸಿದ ಪಂಕ್ತಿರಥನಿಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಕರಮೆನಿಸುವ ॥
 ಚರಮಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿವುದು ಲೇನು ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ।
 ಗಿರುವದತಿದೂರದೊಳ್ ಪಿತ್ರದೇವತಾತುಷ್ಟಿ ।
 ಕರಮೆನಿಸ ಪರಮಪಾವನಮೆನಿಸ ಸ್ಥಳವೊಂದನೊರದವೆನು ಲಾಲಿಸುವುದು ॥ (12)

ದೇವನಿರ್ಮಿತತಾಣ ಗಯೆಯೆನಿಸನಾದುದತಿ ।
 ಪಾವನೀಕೃತವೆತ್ತ ಸ್ಯಗೋಧನುಚ್ಛಾಯೆ ।
 ಯಾರ್ಪರೆಯೊಳಗೊಂದು ವ್ರಜ್ಯಾಶಿ ಇಹದಲ್ಲಿ ಫಲ್ಲಾನೀನಾಮ ನದಿಯಾ ॥
 ಭಾವಿಸುತ ತತ್ತಪಿನಿಯೊಳ್ ಮಿಂದು ಪಿತ್ರಗಳಂ ।
 ಗೀವುದಾಮಳಕಪ್ರವಾಣದನ್ನವ ನಕ್ಷೆ ।
 ಸಾವಧಾನದಿ ತುಷ್ಟಿಗೊಳವುದೈ ಮೂವೇಳುಕುಲನಪ್ರಗೋತ್ರಗಳನು ॥ (13)

ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡವೆರೆದು ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಮಹಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೈದಿ ಪಿತ್ರಗಳಂ ।
 ಪ್ರೀತಿಗೊಳುನವೈಳು ಮೆನುತೊಂದು ತತ್ಕಾಲಕಲಿತಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
 ಸಾತಿಶಯದಿಂಗದಿಪಿಷ್ಠಾಕಮಂ ತಂದು ।
 ಸೀತೆ ಮೃದುಕರದಿಂದ ಗುಳಿಕೆಗಳಗೈದು ನಿಜ ।
 ನೇತಾಗ್ರಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ದೆ ಮಂತ್ರ ಪೂತಗೈದಿತ್ತು ಪಿತ್ರಗಳನು ಸ್ಮರಿಸಿ ॥ (14)

ಕಾಲೋಚಿತದ ಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ ಸೇನೆಯಾಂ ।
 ಶೈಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರಿಸಿ ಗುರುನುತ ಗಯಕಂ ನಿ ।
 ರಾಲಸ್ಯದಿಂದೈದಿ ಫಲ್ಲಾನೀತೀರದೊಳು ಸ್ನಾನಾಂಕಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
 ಮೇಲೆ ಪಿತ್ರದೇವತಾರಾಧನಂಗೈದು ದು ।
 ಶೈಲ ಬಾಡಬದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಬುದ್ಧಿಯಲಮಿತ ।
 ವೂಲಸ್ಯಮೆನಗೆ ವಿವ್ರವಲೇಪವ ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳುಳೊಚಿಸಿದನು ॥ (15)

ಕೆನಿಸಿಂದ ದಂಪಿಗಳಲೋಗ್ಯತೆಯು ವಿಪ್ರಕಾಲ |
 ಧನಮದಾಂಧತೆಯಿಂದ ಗಣಿಸರಾರಾದೊಡಂ |
 ಸನುಮತಿಸರಾವಾವ ಪರಿಯ ನುಡಿಗಳೆವರಿಗೇಂಗೆವೆನುತ ಮನದಿ ||
 ನೆನೆದೊಂದು ಪರಿಯನೆಂತಾದೊಡಿಂದೀವು |
 ಜನದುವ್ಯಕ್ತೃತ್ಯಗಳನಪಹರಿಸವೇಳ್ಳೆನುತ |
 ನೆನೆದಂ ಗಯಾಸುರನ ಪಿತ್ತತುಷ್ಟಿ ಕರನತುಲನಾಭುಜನಸಿವ್ಯವರನ (16)

ದೃಢಮತಿಯ ಕೇಳು ನಾನಿತ್ತು ಪಿಂಡವಪ್ರಿಯದಿ |
 ಪಿಡಿದು ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲಿ ಪಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷಮಂ |
 ಕೊಡುವುದೆನೆ ಜಗದೀಶನುಮತಿಯೊಳಂ ಗಯಾಶಿರವು ಸಂತುಷ್ಟಿವದೆದು ||
 ಕೊಡುವ ಪಿಂಡಂಗಳಂರಸನಾಗ್ರಕಂ ಪೋಗಿ |
 ತುಡುಕಲಾಕ್ಷಣ ನಿಖಲಪಿತ್ತಗಳೆಲ್ಲರ್ ಪ್ರಿಯದಿ |
 ನುಡಿದರಾವ ಮುಕ್ತರಾದೆನುತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಲ್ಲದಿಹ ನುಡಿಗಳಂದ | (17)

ಅಶರೀರವಾಣಿಯಂ ಕೇಳುತತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ |
 ವಕನಾಗಿ ರಘುವರಂ ಫಲ್ಲನಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ |
 ರಸನಾವತಿಯಿದೇನು ಬೀಜಮಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದುದನ್ಯತ್ಪ್ರಿತ್ಯಕಾಲಂ ||
 ಉಸಿರವೇಳ್ಕೊಂದೆನಲು ಸೈವಲಿನಿ ಸಂತೋಷ |
 ದೆಸಕದಿಂ ದೊರೆದಳು ಮೈದೇಹಿ ಯಾಜಮನ |
 ವೆಸಗಿ ಬಿಟ್ಟುದಕದಿಂ ಮುಕ್ತರಾದೆನುತು ಪೇಳಲಾವಗೆ ನಗುತ್ತಲಿ || (18)

ಸತಿಯ ಮುಖಮಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ನೆಗೆವೆರಸಿ |
 ಶ್ರುತಿಸುತೆಯು ನಾಣ್ಣಿ ತನ್ನಂಗುಟವ ನೋಡುತ್ತ |
 ಖತಿಯಿಂದ ಫಲ್ಲನಿಯ ಕರೆದು ನಿವ್ವರಫಾಸಿಯಿಂದ ಕೋಪದೊಳೆಂದಳು ||
 ಸತಿಯಾಕೃತಿಯನಾಂತು ಮತ್ತವರ ಚರಿತೆಗಳ |
 ಪತಿಗೊರೆವೆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮ ನೀ ಗುಪ್ತಮಾಗಿ ಸಂ |
 ಗತಿಗೈ ವ್ರದಧಿಯನೆನುತು ಶಾಪವನೀಯೆ ನದಿ ತಿರೋಹಿತಫಾದಳು | (19)

ತಾಮಸದ ಬಾಡಬಮ ನಿಜಜೀವನೋದ್ವಿಗ್ನ |
 ರಾಮ ಗಯಮಂ ನೋಡಿ ಪಿತ್ತಗಳಂಗಡಸುವ ನಿ |
 ರಾಮಯಾನಂದಮಂ ಕಂಡು ಕಳವಳ ಗೊಂಡು ಕರುಣಾವರಣನಿಲಯನು ||
 ತಾಮಸಧ್ಯಾಂತರದಿ ರವಿಕುಲಾರಾಮ ನಿ |
 ಸ್ತೀಮ ಹರಿಚಂದನಿತ ವಿನಮಿತಾನನದನ |
 ಸ್ತೋಮಪಾಲನಶೀಲನಂ ಘಟೇಯಂತ್ರಗಳಗ್ರಭವೆನಿಪಂದದೆ || (20)

ಗುರುಪ್ರಣ್ಯ ತೀರ್ಥ ದೇವತೆ ಪಿತ್ತಗಳಂ ಧರ್ಮ |
 ಕರಮಾರ್ಗ ವೃದ್ಧರ್ಥ . . . . . ನಾಮಾಣಿ ಸಂ |
 ಚರಿಸದರ್ಥಾಕಾಂಕ್ಷೆ ವಿಡಿದ ದೌರ್ಜನ್ಯಜನಕ ಘಟಿತದುರವಸ್ಥೆಯಾ ||
 ಸರಿಸದಲಿ ಮಾರ್ದದಿತದಂತೆ ಸವುದೈ ಸ್ವಾಂತ |
 ವರೆನಿಮಿಷ ವೀತಿಹೋತ್ರಾಂತರದ ಲೋಹದಂ |
 ತರರೆ ಜೀವನದಾನೆಯಿಂ ವಿಪ್ರರೈತಂದು ಬಿನ್ನೆಂಗೆಯ್ದರೊಲಿದು || (21)

ದೇವ ನಿಖಿಲಾಧಾರ ನಿರುಪಮ ದಯಾಕನ ಸು |

ಜೀವನಾಧಾರ ನಾರ್ತತ್ರಾಣ ಕುಭಚರಣ |

ಪಾವನ ಪವಿತ್ರ ಪರಬೋಮ್ಯ ಮಮೂರ್ತಿಗಳ ಬೆತ್ತಾತ ಬಿದಿಯ ತಾತ ||

ಶ್ರೀವಧೂ ರಮಣ ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪ ನಂದರಿಯ |

ದೀವಸುಧಿ ಯರಸನಿಂದವಲೀಪಗರ್ವದಿಂ |

ಭಾವನಾಂತಕಕರಣರಾದೆಮ್ಮ ನುದ್ಧರಿಸಿ ಪೋರೆ ಚರಣಶರಣರೆಂದು || (22)

ಸಂಗವಿರಹಿತ ಚರಾಚರಜೀವರೂಳಹೊರಗ |

ಭಂಗುರದಲಿರ್ಪಾತ ಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳ ಕರ್ತೃ |

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಪ್ರವಾಣಾವೇದ್ಯ ಜಗದಾಸಿಯನಿವ ನಿನ್ನಯ ಮುಮೆಯ ||

ಹಂಗವನುದಿನ ಮೂಳ್ವ ಯೋಗಿಗಳು ತಿಳಿಯ ನಿಗ |

ಮಂಗಳಮ್ಮವು ಮನುಷ್ಯರಾವೆಂತು ಕಂಡವಿವ |

ದಂ ಗಣಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆ ಭವದಿಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳುಗಳವಡದ ಸನ್ನಿಹಮೆಯ || (23)

ಮರೆದೆಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳ ಸ್ಮರಣೆಗೈಯದೆ ಜೀವ |

ಪರಮಾಣುವೈತ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ಪಾಲನೆಗೈಯ |

ದಿರಲಾವದೆಂತು ಬದುಕುವೆ ವಖಿಲಹಂಸಕರ ಪಿಸುಣ ಕೋಧಾದ್ಯುಪಿತರು ||

ದುರುಳರತಿಕಾಮನಿರ್ದಯನಿಪ್ರಣರಮ್ಮ ನೀ |

ತಿರೆಯೊಳಾರೈ ನೋಳ್ವೆಂದು ನೀಂ ಕೃತಗಯಯೆ |

ಧರೆಯೊಳಗಾಂಯಾಸನಿಂದ ಪಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಗಳಪಡೆವೈ ಸಜ್ಜನರುಗಳು || (24)

ಈ ಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳಿಬಂದು ದ್ವಿಜಕುಲರೆಲ್ಲ |

ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮನದಿವ್ಯಗಳ ಪಡವುತ್ತೈದುತ್ತಿರ |

ಲಾಮಹಾಗಯಮೆಂತಲೊರ್ವರು ನಿಟ್ಟಿಸರು ನೆನದೆಮ್ಮ ದಾರ್ಜುನ ||

ನೇಮಗೆಟ್ಟುದು ಗಯಾಖಪ್ರಜೀವನ ಕಡ್ಡು |

ಸಾಮಂಜಸಮದಾಯ್ತು ದೇವ ನೀಂ ಕೃಪೆಯಿಂದ |

ಲೀಮುನಿಸುರರ ಪಾಲಿಸಿದರ್ನೈಥಾಗತಿ ಜನಿಸವೆಂಬುಜಾಹ್ನ || (25)

ಇಂತರಂತಾರ್ತಿ (ಯಾತ) ದ್ವಿಜವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ |

ಸ್ವಾಂತಾಚುರಾಗದಿಂ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ದ್ವಿಜರಿಗೋ |

ರಂತಭಯಮಿತ್ತು ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೆಂದಿನಿಪ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆವೊಡೆ ||

ಮುಂತೆ ಪಿತ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನೆನಗಲೈತಹ ವಿಪ್ರ |

ನಂತೆ ಪೂರ್ವಕ್ರದ್ಧಿಯಿಂ ಗಯಾಶಿರದಲ್ಲಿ |

ಸಂತಸದಿ ಪಿತ್ಯಗಳಂಗೀಯಲನ್ನವಂ....ಪೂರ್ವಾಚರಣೆಯನು ಬಿಡದೆ || (26)

ಎನಿಸೆಂದದಿ ಗಯದಿ ವಿಧಿಯ ವಿಾರದೆ ವಿಪ್ರ |

ಪ್ರಂದದನುಮತಿದಿದು ಪಿತ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ |

ಬಂದಾವುಗೈದ ಗಯೆಯೊಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಸಲಿಸುತ್ತ ||

ಜಂದದಿಂ ಪರಮಿತ್ತು ರಘುನಾಥನಾ ವಿಪ್ರ |

ಗೊಂದಣವ ನೋಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಗುಳಂತೆಂದ |

ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗ ಬರ್ಪದದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯಾ ಪ್ರಚ್ಛಿದು || (27)

ಗುರು ವಂಚನೆಗಳರ್ಥ ಸಂಚನೆಗಳಾದ್ಧತದ ।

ಸೆರೆಗಿನಿವನುಡಿ ನಿಜಾಚಾರ ವಿರಹಿತವೆ ನಡೆ ।

ವರಧರ್ಮವೋಪ ಪಾಪಾಚಾರ ಸಂಭರಿತ ವಿಪ್ರರುದಿಸುವರು ಮಾಂಬೆ ॥

ಕರೆದನ್ನ ವಿಶವರಿಲ್ಲ ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸುಖ ।

ದೊರಕುವಂದದಿ ಕಯೋಬ್ಬಾನ್ನಪರ್ವತ ಧೀರ ।

ಭರಿತ ಕೊಳ ಘೃತವಾಪಿ ದಧಿಯ ಕುಬ್ಜಂಗಳೇ ನೆಲದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲೆನುತ ॥ (28)

ಹರುಷದಿಂ ವರಮಿತ್ತು ಗುರುವಸಿಚ್ಛರ ಬೆರೆದು ।

ಹರನಿರ್ವ ನೆಲೆಯನುತಲಿತು ಕಾಶೀಪುರವ ।

ನಿರುತ ಕೈಲಾಸನಿಭಮೆಂದು ಸಂತಸದಂದು ನಡೆತಂದ ನಲವಿನಿಂದ ॥

ಸುರತರಂಗಿಣಿ ಯಲವೆಗಾಹನನ್ನಾನಮಂ ।

ವಿರಚಿಸುತ ಪಿತ್ಯಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ತರ್ಪಣಮಿತ್ತು ।

ನಿರುಪಮಾನಂದದಿಂ ತತ್ತ್ವದಿ ಕುಬ್ಜರ್ದ ಗುರುವ ಬೆಸಗೊಂಡನೊಲಿದು ॥ (29)

ದೇವ ಲೇಲಿ ಲೋಕವಿಶಾರದಿ ಬಂದು ।

ಜೀವನೋಪಮಿತಮೆಂದಂತು ಪೋಷಣ್ಣೆಗೈದು ।

ನೋವನೀಯದೆ ಚತುರತೆಯಲಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಮಡಗಿರ್ವ ನಿಜವಸ್ತುವಂ ॥

ಈ ವಸುಧೆಯಲಿ ತೃಣೋಪಮವಾಗಿ ಬಿಡಲೆಂದು ।

ಭಾವಿಸರದೇಂ ಕತದಿ ದೇಹಿಗಳಲ್ಲ ಮೃತಿ ।

ತೀವಿದ ಭಯಂಕರದೊಳ್ ಮತ್ತದನೆ ಬಯಸುತಿಕರೇ ನೆಲದೊಳಬಿಳವನರು ॥

ಮೃತಿಯು ಬಯಸುವರುಂಟೆ ಲೋಕಮೇಂ ಕಾರಣದೊ । (30)

ಳತಿಸಯಿತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಾಂಕ್ಷಿಪಕ್ಷರಿಯ ಸಂ ।

ಗತಿಯು ಬಯಸುವದಿರುತ ಶ್ರೀರಾಮ ಬೆಸಗೊಂಡರಾಮಾನುಜ ನನುನಗುತಲಿ ॥

ಕ್ಷೀತಿಯವರ ಸಂದೋಹ ದೊಳ್ ಕುಳಿತು ಕಲಕಜನ ।

ಸುತಸುತೀಕ್ಷಣಗೆ ಪೂರ್ವದಿ ವೇಲ್ದವೃತ್ತಾಂತಮಂ ।

ಪತಿಕುಸಿ ಬಿತ್ತರಂಗೈದ ಭೂಸುರರಮರನಿಕರ ಸಂತೋಷಿಪಂತೆ ॥ (31)

ಕೇಳು ರಘುವರ ಮಹಾದೇವನೀ ಧರಣಿಯೊಳ್ ।

ತಾಳು ಸಂತಸವನುರೆ ನಿಜವ್ರಮಥರೊಡವೆರೆದು ।

ಕೋಳಾಕಳಾನಂದವಿಂದಿರಲ್ ಕಂಡಖಲ ಭೂಸುರರ ನೆರವಿ ನೆರೆದು ॥

ಭಾಳನೇತ್ರನೆ ಭಜಿಸಲನುಗೈದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ।

ತಾಳು ಕತಸಾಹಸ್ರವತ್ಸರಗಳಂ ನೀರು ॥

ಕೊಳು ವರ್ಷನಿಗೈದು ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರಾಯಣಿಗಳಂದುಪಾಸನೆಗೈದರು ॥ (32)

ನಿರತಿಶಯಮುಕುತಿಯಂ ಬಯಸಿ ನಿರ್ದ್ರಾಕಾರ ।

ವೆರೆಯದನುದಿನ ಹರಸ್ಮರಣಿಯಿಂ ಬಹುಕಾಲ ।

ಹರಣಗೈಪುತಲಿದ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರುಗಳ ಕದ್ವಮಂ ನೋಡಿ ಮೃಡನು ॥

ಕರುಣದಿಂ ಬಂದಿದೇಂ ಕಾರಣದಿ ತಪವನಾ ।

ಚರಿಸುವಿರನುತ್ತು ಬೆಸಗೊಂಡರೆ ಮಹಾದೇವ ।

ಗಿರಿಗೆ ಬನ್ನಪಗೈದರೈನೆ ತಮ್ಮಯ ಮನೋಭೀಷ್ಟಗಳನರ್ಥಿಯಿಂದ ॥ (33)

ಜಗದಖಿಲ ಜೀವಗಳು ಪಾತಕದ ಬಲಿಯೊಳಗೆ |

ತಗುಲಿ ನೆರಕಾಮೃತದ್ರವದಿಂದ ಧರಣಿಯೊಳ |

ಗೋಗದವರನೇಕವಿಧ ಸಂಕಟಗೊಂಬರಾಯಾಸಮಿಲ್ಲದ ತೆರದೊಳು ||

ನೋಗನಿಗುವಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಟ್ಟುಳಹಬೇಕೆಂದು |

ಬಗೆಬಗೆಯತುತಿಗಳಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲತೆಚೆಂತೆ |

ಯೋಗಿದುದಾಕ್ಷಣ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಿಗೇನೆಂಬೆ ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯಂತೆ | (34)

ಕೃತ ಸುಕೃತಫಲಗಳಿಂದವರವರಕರ್ಮಾನು |

ಮತವಿಡಿದು ಗತಿಗಳೈದುವ ಜೀವನಂದೋಹ |

ಕತುಲ ಮುಕ್ತಿಯು ಕರೀರತ್ಯಾಗಮಾತುರದೊಳಹುದೆಂತೊ ಭೂತಳದೊಳು ||

ಯತಿಗಳೇವೆಯು ದಯವೆರಸಿ ಮುಲ್ಗೊಳಕದುಪ |

ಕೃತಿಗಿನ್ನೆ ಪಿಡಿದಿರ್ಪರೇಂಗೈವೆನುತ ಹರ |

ಮತಿಯೊಳೋಚಿಸುತಲಿರಲನ್ನೆಗಂ ಬಂದ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ನುಲಿನಿಂದ || (35)

ಸಗ್ಗಿಗರ ಪಿರಿಯನ್ನೊತರೆ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ |

ಬಗ್ಗನಿರಿದಿದ್ದ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಹೈವಾರೋಗ್ಯ |

ಮಾಗ್ಗಡಿಸಿ ಕಂದುಗೊರಲನ ನೋಡಿ ನಾಲ್ಕೊಗಂ ಚತುರತೆಯೊಳಂತೆಂದನು ||

ಅಗ್ಗಲೆಕೃಪಾಸಿಂಧು ಕಂಗೊಳುವ ವೀರರನ |

ಸುಗ್ಗಿಯಾನನ ಕಂದಿತೇಂಕತದಿ ಪ್ರಿಯದಿಂದ |

ಬಗ್ಗದೊಳುಡಿಯನೀಂ ಬೆಸನೆಂದು ಬಿಡಿನುಡಿಯ ಪರಮೇಶನಂತೆಂದನು || (36)

ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಾಯಾಸ |

ತೋರದಂದದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಬಂ |

ದಾರಾಧನಂಗೈವರೇ ಮುನಿಶ್ರೀರರಿದಕುಪಾಯಮೇನೊಂದು ಮನಕೆ ||

ತೋರದಿದೆ ಚಿತ್ತಚಿಂತಾಂಬುರಾಶಿಯನೊಮ್ಮೆ |

ಪಾವಮಂ ಕಾಂಠಲಳವಲ್ಲದಿದೆಯದರಿಂದ |

ಸಾರಸಾಸನ ನಿನ್ನಬರವು ಸಂತಸಮಾಗಿ ಬೆಳಗಿತೆನಲಿಂತೆಂದನು ||

(37)

ಭೂಸುರರು ಬೆಸಗೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ದುರ್ಘಟಮಿದನಿ |

ರಾಸಗೈಯಲ್ಕೊಡದೀಯಬ್ಬರಾಸದನ |

ಭಾಸದರು ಕೃಪಿಯೊಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನ ಮನಲ್ಯಾರಾಧನಂ ಗೈವರು ||

ಲೇಸೆನಿಪ್ಪಪಾಯ ಮುಂದೊಲದಾದರು ದಯಾ |

ರಾಸಿಯ ಮಹಾಮಂತ್ರಮಿಲ್ಲದಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿ |

ರಾಸಿಗಳಗೊಡಗದೈಸಲೆ ಮೋಕ್ಷಮಿದನಾನು ಪೂರ್ವದಲಿ ಕ್ರೂರತಪದಿ || (38)

ಫಲಕಾಲಮತಿಕ್ರೂರ ಮಾವ ತಪದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ |

ಸುಲಕಟ್ಟಿ ಬಡಲೊಂದುದಿನ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಬಂ |

ದೊಲಿಮ ನಿಡಮಂತ್ರ ರಾಜಮನೋರಯಾಲಾನದಂ ಭೂಸುರಗೊರದೆನಯದಿ ||

ಸುಲಭದಿಂದಾ ಮಹಾಮಂತ್ರಂ ಏಡಕ್ಷೇರಂ |

ಲಲನಾದಿಗಳಗನಾಯಾಸ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು |

ದಿಲಘು ಮತಿ ರಾಮಮಂತ್ರವನುಳಿದು ಪಾಯಮಿದ ಕೇನೊಂದು ತೋರದೆನಗೆ || (39)

ಸಕಲೋಪಕಾರವಿರಾಮಮಂತ್ರಮಿದೊಂದು |

ಯಾಕುತಿಯಿದೆ ಮತ್ತೊಂದುಪಾಯಾಂತರಗಳೇಂ |

ಪ್ರಕಟವೆನಲ್ಕಿ ಹರ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತೊಡನೆ ಬೊಮ್ಮನೊಡನಿಂತೆಂದು ||

ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವಿದ್ಯಮಂ |

ರಕುತಿಯಿಂದೊರೆಯಲಿದಿಂದಬಿಲ ಪೂಣಿಗಳ |

ಸುಕರಗೈದವೆನೆನಲ್ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ಸಂತಸದಿ ಬೇಳಲೆಳಸಿದನು ಮನದಿ || (40)

ಸುರತರಂಗಿಣಿಯೆಡೆಯ ಸೂರ್ಯೋಪರಾಗದಲಿ |

ವರಮಂತ್ರರಾಜಂ ಪಡೆಹ್ನರವ ಪ್ರೀತಿಸಿಂ |

ಹರನ ಕರ್ಣದೊಳೊರೆದು ಸತ್ಕಾರವಂ ಕೊಂಡು ಸರಸಿಜಾಸನ ಗಮಿಸಲು ||

ಪರಮಭಕ್ತಿ ಯೊಳು ಮನ್ವಂತರ ಸಹಸ್ರದೋಳ |

ನಿರುತ ಬವಹೋವಾರ್ಜನಾದಿಗಳಲುಪಚರಿಸೆ |

ಕರಾಣದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಮುಂಗಡೆಯ ಕಂಗೊಳಿಸದಂ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ || (41)

ತೇಜೋವಾಯಾನಂದವಿಗ್ರಹವ ನೋಡುತ್ತ ಸ

ವಾಜಸುತೀಶ್ವರಂ ಪಾಣಿಯ ಕರದಿಂದೆತ್ತಿ |

ರಾಜಶೇಖರ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಮನ್ನೊಲಿದೀವೆಯಾಚನಂಗೈಪುದೆನಲು |

ಆಜಗತ್ತಿಗಿರೆಗಿ ದೇವತಾಪಸವಿಪ್ರ |

ರಾಜಿಗಂ ನಿಜಪದವನಿತ್ತುಪ್ರಿಯ ಗೈವೇಳ್ಳು |

ವಿೂಜಗತಿಯೊಳಗೆಂದು ಹರಬಿನ್ನವಂಗೈಯಲಗೀಕರಿಸಲಾಕ್ಷಣ || (42)

ನೋಮಶೇಖರನಿಂದಲಾಮುನಿಗಳುಂ ಪರಮ |

ಧಾಮದೊಳ್ ಬೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಿ ಹರನನ್ನೋಡಿ |

ನೋಮ ಮನದಿಷ್ಟ ಮೇನುಂಟದಂಬೇಡಿದುದನೀವೆನೆಂದೊರೆಯೆ ಮುದದಿ ||

ಸ್ವಾಮಿ ಭವದೀಯ ಸನ್ಮಾರ್ತಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ |

ಪ್ರೇಮಮೊಂದಲ್ಲ ದನ್ಯತ್ರ ಯಾಚಿಸಕಾರ್ಯ |

ನೇಮಮಿನಿತಿಲ್ಲನೀ ನೊಲಿದು ಕೈಬೆಯಿಂದಾವುದಿತ್ತಡದ ಪತಿಕುಮನು || (43)

ಆದಡಾಲಿಸು ದೇವದೇವೇಶ ಕೃಮಿಕೇಟ |

ಕಾದಿದೇಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಬಿಡೆ ನಿರಾ |

ಸೇದ ಕೈವಲ್ಯ ಸಂಭವಿಸಲಿದು ರವಿಕಶಿಗುಪ್ತನ ತಪ್ಪದೆನುತ್ತ ||

ಮೋದದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಮಗುಳೆ ಬೇಳದ ಹರನೆ |

ಸಾದರದೊಳೇ ಮಹಾಮಂತ್ರವನು ಬಿಡದೆನೀ |

ಬೋಧಿಸು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ ಬಲಗಿಯಲದಿಂದ ಮುಕ್ತರವ್ವರಾ ನಿಮಿಷದಿ || (44)

ಅನಿಖಚನುಸೇವ್ಯಮಾದೀಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||

ಬನದಮೆನಲಾನಿರ್ವನು ಪಲಾದಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ |

ಸನಿಹದೊಳಗಾರಾದರೆನ್ನ ಪೂಜನೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದವರ ಪಾಪಂಗಳ ||

ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವೆ ನಿಲ್ಲಿತನುವ ಕಳುದರ್ಪುನ |

ರ್ಜನನ ವಿರಹಿತಮಾದ ಪದವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವೆ |

ನನುತಭಯಮನ್ನಿತ್ತನಾ ಮಹಾಸಭೆಯಜನವರಿತು ಸಂತಸಗೊಂಬೊಲು || (45)

ಚತುರಮಾಖನಿಂದಾಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಲಾದರತಿ |
 ಹಿತಮೆನಿಸ ತಾರಕನುಮಂತ್ರವನ್ನವನು |
 ಮತಿಯೊಳೊದವನಾವ ದೇಹಮುಳ್ಳನಿತುದಿನ ನಿಖಳಭೋಗಗಳನುಂಡು ||
 ಅತಿಶಯದ ಕೈವಲ್ಯ ಪದವನಾಳುವನೆಂದು |
 ಯಾತಿನಿವಹ ಸಂತಸಂ ಗೊಳುವಂತೆ ಬೇಳಸ |
 ಮೈತಿಗೊಳನುತಾಕ್ಷಣ ತಿರೋಧಾನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನು ಬಳಕ || (46)

ಅಂದಿನಿಂದಖಲಮುನಿಸಂದೋಹವೊಡಗೊಳಿಸಿ |
 ಮಂದಿರಂಗೈದಿದುಕ್ಕೇಬರಂ ಪ್ರಪಂಥಗಣಿ |
 ವೃಂದಾರಕಾಧಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಕ್ಷಣವಾತ್ರಮಗಲವಂತಿರ್ಪನಿಲ್ಲ ||
 ಚಂದಚಂದದಿ ಹರಿಹರಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಸರಾಂತ |
 ಮಂದಿಗಳರ್ಪವಗಣಿತಧರಾವಲಯದೊಳ್ ||

ಒಂದಾದಿ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮನಿನಿದೈ ತಿಳುವುದ ವಿಮುಕ್ತಮೆನುತ || (47)

ಹರ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದಿಂದಲಾರ್ಚನೆ ಗೈದ |
 ಪರಮಪ್ರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವತಿ ಪವಿತ್ರಂ ಪಾಪ |
 ಹರ ಕರೀರತ್ಯಾಗಮಾತ್ರದಿಂ ಕೈವಿಕೇಟ ಮನುಜಾದಿಗಳ್ಗೆಮಾಪ್ತಿ ||
 ಕರಗತ ಪದಾರ್ಥಮಿನಿತಾಯನಮಿಲ್ಲದಂ |
 ತೊರೆವ ತಾರಕ ಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿದುಬುದ್ಧ |
 ನೆರವಿಯವಮುಕ್ತ ಮಂದಿರಮೆನುತ ತಿಳಿದುಗಲವನುದಿನದೊಳರ್ಪಣೆ || (48)

ಈ ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರದುರು ಮಹಿಮೆಯಂ ಪರ್ಣಿಸಲು |
 ನೋಮಕ್ಕೇಬರನಲ್ಲ ದುಳಿದೊಂದಳವಹಾದೆ |
 ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಗತಿಪ್ರೀತಿಯಾನಂದ ನೆಲೆಯಾದುದು ಭವಕ್ಕೈವೊಳು ||
 ರಾಮಮಂಗಳನಾಮ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳಧಾಮ |
 ನಿಮನುಜವೊಡದಿಂದಿ ಕಥೆಯ ತಿಳಿಯದಂ |
 ತೀಮಹೀಜನರಿಗಚ್ಚರಿಯ ತೋರುವ ಲೋಕಹಿತಕೆಂದು ಕರಣದಿಂದೆ || (49)

ಎಂದು ಮೈತ್ರಾವರಣಿ ತಿಳುಹಲಮರೇಂದ್ರಾದಿ |
 ವೃಂದಮಾನಿಜನರೆಲ್ಲ ಜಯಜಯನಿನಾವದಿಂ |
 ಪೊಂದಿಪೊಗಳುತ್ತಲಿರಲ ವರವರ ಮನದಿಟ್ಟುಗಳನಿತ್ತು ಕರಣದಿಂದ ||
 ಇಂದಾಧರ ನಾಲಯವನುಳಿದು ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ |
 ಬಂದು ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡು ಸುಖದಿಂದ |
 ಲಿಂದಿವರಾಕ್ಷನನೊಂದ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳು ಸಕಲರಾನಂದ ಗೊಳಲು || (50)

ಆದುದುತ್ಸವವಖಲ ಜನರಿಗೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ |
 ಮೋದನಂಭವಮಾಯ್ತ ಪೋದಮಳೆ ಬರೆಜಗತಿ |
 ಗಾದ ಹರುಣೋತ್ಸ ಕತೆಯಪ್ಪಂತೆ ನಲಿವುತಿರಲತಿಶಯಪ್ರೇಮದಿಂದ ||
 ಶ್ರೀದಯಾನಿಧಿ ರಾಮನವರಿಗವರಂದದಿಂ |
 ಸಾದರಪ್ರಿಯಗೈವುತಿರೆ ಭರತ ಪ್ರೇಮದಿಂ |
 ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳಂಗರಗಿ ಬಿನ್ನಸಗೈದ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಷ್ಟಗಳನು || (51)

ಜನನಾಥನಿಲ್ಲದೆ ಮದೀಯ ರಾಜ್ಯಂಮೇಘ |
 ದನುವ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವ ಚಾತಕಗಳಂತೆ ಪದ |
 ವನಜಂಗಳಂ ಬಯಸಿಕಾರ್ಯಸುಹರಬಿಲ ಲೋಕಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಲು ||
 ಮನಮೊಲಿದು ರಾಮಪುರ ನಾಥ ನೀನರಸಿನಿಸಿ |
 ವಿನಯಾದಿಂ ಮುಲ್ಲೋಕಮಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ |
 ದನುಭವಂ ಗೃಹಂತೆ ಕೃಪೆಗೈಯವೇಳ್ಕೊನುತ ಭರತಬಿನ್ನವ ಗೃಹನು || (52)

[ಸಂಧಿ 32 ಪದ 1422.]

ಮೊವತ್ತೆ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಜನೆ || ಸಕಲ ಜನರವಂದಗೊಳುವಂತೆ ಸದ್ಧರ್ಮ |
 ಯಾಕುತಿಯಿಂ ಭರತನನುಮತಿಗೈದು ನೆರೆದಬುಧ |
 ನಿಕರ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುವೊಲೆನಗಿದಂ ರಘುನಾಥ ಜಾತಾನುರಾಗದಿಂದ ||
 ಹಮಗಿರಿತನೂಜೆಕೇಳ್ ಗುರುವತ್ಸಲತೆವೆರದು |
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಭರತನಂನೋಡಿ ಸಂ |
 ಭ್ರಮದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ತಾತದಯಾದಿಂದಿತ್ತು ರಾಜ್ಯನಂಪದವನುಳಿದು ||
 ಕಮಧನರ ರೀತಿಯಂಪಿಡಿದು ಕಾನನಕೆ ಬಂ |
 ದಮಲಮತಿಗೇನೆಂಬೆ ನಗಂಯೋಳ್ ಧೋರೆಯನಿಸಿ |
 ಕ್ರಮದಿಂದಲಿಖಳರಂ ಪಾಲಿಸಲ್ವೈದೆನಲ್ ಭರತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (1)
 ಉತ್ತಮಾಂಗವನುಳಿದು ಮೊಳಕಾಲಗಂಕಾಶೆ |
 ಯಿತ್ತಪರದಾರಂ ಮುಲ್ಲೋಕನಾಯಕಂ |
 ಉತ್ತಮಪ್ರಿಯ ನೀನೆಧೋರೆಯನಿಸುತಬಿಲರಂ ಪೊರೆದು ಕೈವೆವೆರದು ಸಲಹು ||
 ಮಿತ್ತುನಿಂತೆರದಿ ಮನ್ಮಾತೆ ವಜ್ರದೊಳುಂ ನೃ |
 ಪೋತ್ತಮನೆ ಪೋಗಾಡಿ ದುರ್ಯಾಕಕಮೂರ್ತಿಯಂ |
 ನಿತ್ತಲಾರಿಯಾರಿದ ಮನದೊಳೆಣೆದೆ ಪ್ರಿಯಾದಿಪತಿಕರಿಪ್ರದೆನ್ನನುಡಿಯ || (2)
 ಈ ಪ್ರಸೃತಿಜನರ ಮತ್ತೀಪ್ರಜಾಹಿತಕರರ |
 ತಾಪಹತ ಮಾತೆಯರ ತಪಿಸುತಿಕ ಭೂನುರರ |
 ಕೋಪಿಸುವ ಚರರ ಹಿತಕರಮನಿಸುತಿಕ ನರರನಾನಂದಗೊಳಸಲೆಂದು ||
 ಶ್ರೀಪತಿಯೊಲರನಾಗು ಸಾಕೇತನಗರ ಸಂ |
 ತಾಪಹರಮನಿಸು ಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯದಾನನೆ |
 ನೋಪದಯಾದಿಂ ನೋಳ್ವುದೆನುತಾರ್ತಿಯಂ ಪಿಡಿದ ಪದಗಳಂ ರಘುನಾಥನ || (3)
 ಎನುತಾರ್ತಿಯ ವೆರಸು ಚರಣದೊಳ್ಳಲೆಯಿರಿಸಿ |
 ಭನತರದೊಳುಳಲಿತಿಕ ಭರತನಂ ನೋಡಿರಘು |
 ಜನವ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಂಬನಿಯನೊರಸಿ ಗಲ್ಲವ ನಲುಗುತ ||
 ತನಯ ಸಜ್ಜರಿತ ಸತ್ಕುಲ ಜಾತ ತೇಜಸ್ವಿ |
 ವಿನಯಪರನತಿಶೂರ ಧರ್ಮಶೀಲಂ ರಾಜ್ಯ |
 ವನುಬಯಸಿ ಪಾತಕವ ಬೆರಗುವರೆ ಸಾಧುಜನವಂಥಾನ ದೂರನಿಸಿ || (4)

ಎನಿತಾದೊಡಂ ನಿನ್ನೊಳವಗುಣವ ಕುರುಪಿಡಲ್ |

ಜನಿಸುವದೆ ಪರದೇವತಾರೂಪಮಾಂತಿರ್ಪ |

ಜನನಿಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿನಟಹುದೆ ಬೆತ್ತಾತನಂ ಕಂಡಂತೆ ಕಾಣ್ಬುದೆನುತ ||

ಮನುಮಾನಿಗಳೊರೆದವರು ಮಾತಾಪಿತ್ರಗಳೆಮಗೆ |

ಸಸುವಾಸುಗೈದೊಡಂ ಮಗುಳೆ ನಿಂದಿಸಿದೊಡಂ |

ಮನವೊಡಂಬಟ್ಟುಚರಿಪುದೆ ಧರ್ಮವುಲ್ಲ ದದ ಬಿಡಲೊಪ್ಪವರೆ ಸುಜನರು || (5)

ಸರಿಧೊರೆಗಳಾಪ್ತರುಗಳಮಿತ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ |

ನೇರದ ವಿದ್ಯಜ್ಞನರ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೆನಗೊರದ |

ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟೆರ್ವ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ಬನದಿ ||

ಚರಿಸವೇಳ್ಳೆಂದು ಜನನಿಯು ಜನಕರೀರ್ಪರಂ |

ಹರುಷದಿಂ ನೇಮಿಸಿದ ಗುರುವಾಕ್ಯಮಂ ವಿೂರಿ |

ಕರವಿದೇನುಫಲಮುನ್ನತಮ ಸ್ನಾಳೆಕುಲಕಡುಗು ಜೀವನ ನಿಷ್ಕಲ || (6)

ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ ದಯಾದಿ ಸಕಲ ಬಂಧುಗಳೆಡೆಯ |

ಜಂದದಿ ವಿಭಾಗಗೈತಿತ್ತಾಕೆಗಳ ನಾವು |

ಕುಂದದನುಭವಗೈದು ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸಿ ಧರೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಯ ||

ಪೊಂದುವದೆಲೇನು ತಿಳಿಯದೆ ಪೇಳ್ವೊಂದಲ್ಲ |

ಕುಂದೆಣಿಸಿ ಜರೆವುದನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಯ ನವರು |

ಬಂಧುರವೇವಾದಿಂ ಪೊರೆಯಲಾರ್ಗಿಯಲ್ಲೂ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ || (7)

ಸತಿಸುತರದಾಸಭಾತ್ರಾದಿಗಳೊರವೆಡೆಯ |

ಪತಿ ನಿಜಮನೋರಥಂ ಬಂದೊಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವ |

ಹಿತಮೆಂದರಿಯವೇಳ್ವುಮಲ್ಲ ದದ ದೋಷಮೆಂದರಿಯಲಡನುವದು ದೋಷಂ ||

ಮತಿವಂತಕೇಳೆ ಬೊಪ್ಪರಾಜ್ಯಬಳಗಳ ಪಂಜೆ |

ಮಿತಿಗೈದು ಸಗ್ಗೈದಿವನದಂ ಮನ್ನಿಸದೆ |

ಕ್ಷತ್ರಿಯರಸುತನ ಕೆಳಸಿ ಸ್ವಾತಕವ ಬಯಸುವದು ರವಿಕುಲದ ಜನಕಡುವದು || (8)

ತಾತನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಧರೆಯುಪಾಲಿಸು ಬುಧ |

ವ್ರಾತಮೆಚ್ಚುವೊಲಾನು ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಗಳ |

ನೀತಗೈದೈತವ್ವೆ ವಾಙ್ಮತುರದೊಳಹುದು ದೆವನಗಳ್ ನಿಮಿದದಂತೆ ||

ತಾತ ಬಳಲದೆಬರದೆ ನಗುಗೈದೊಂದೊರದ |

ಮಾತಕೇಳ್ವುಹೊದಿ ಮಗುಳೆ ಕೋಕಾತ್ರಾರದಿ |

ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳ ಪಿಡಿದು ಭರತಂ ನುಡಿದ ನಾಸಭಾಸದರೆಡೆಯೊಳು || (9)

ಜನನಿಜನಕರನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸಿಡೆವುದೇ |

ಜನಮನೋಹರ ಧರ್ಮಮಾದೊಡಪ್ರಿಯದಿಂದ |

ಲೆನಗಿತ್ತ ಭಾಗವಂ ದಾನಧರ್ಮಂಗಳೈಯಲಾರ್ಗಿತ್ತರಂ ಸಲುವುದು ||

ಜನಸಮ್ಮತಂ ಸತ್ಯಮಾತ ಧರೆಯ ನಿನ್ನದದ |

ವನಜಕರ್ಪಿತ್ತೈವೆನಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿ |

ಜನರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸು ಕರಣರಲಿ ದಯವೆರನು ಶಾಸ್ತ್ರತದಜನವಗಳನು || (10)

ನಗರಂದಿಲ್ಲವೆ ರಘುನಾಥನೀರಥನಾಳ್ವೆ ।

ನಗರಗಧಿಪತಿ ಯನಿಸಲವರಿಗೈವಡಿ ನೀನೆ ।

ಮಿಗೆ ಸತ್ಯಸಂಪನ್ನ ನಿನ್ನೊಳುದು ಮತ್ತಾವ ನಗರಗಧಿಪತಿಯನಿವನು ॥

ಬಗೆದವ ಪ್ರಭುತ್ವಮಂ ಹಾಸಕರವೆಂದಿನಿತು ।

ಖಗರಾಜಗತಿಗೆ ಖಗತತಿ ಜಾತಿಗಾಂಧರ್ವ ।

ದೊಗುಮಿಗೆಯಗಮನಮಂ ರಾಸಭಂಜಯಸಿದಂತಪ್ಪದಿವು ತಪ್ಪದರಸೆ ॥ (11)

ಬಾನೆಡೆಯೊಳಹ ಶಾಖೆಯಗದೊಳಹಫಲಂ ।

ತಾನುಕೈಸಾರುವದೆ ಖರ್ವಮಾನಸಗಂತು ।

ಭಾನುಕುಲದರಸುಗಳ ಪಟ್ಟವಣೆಯಧಿಕಾರ ನಿನ್ನೊಳುದು ಬೆರರಿಗಹುದೆ ।

ಜಾನಪದ ಜನನಿಯಾರ್ನಲಿವಂತೆ ನುಡಿಯ ಸೆ ।

ಸ್ಮಾನಿಸುತಲರಸೆನಿಸಿ ಕರಣನಂ ಪೊರೆಯನುತ ।

ದೀನತೆಯೊಳೊರವ ಭರತನ ನೋಡಿ ಸಂತೈಸುತಾಗಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (12)

ಜೀವರುಗಳಾನೆಯಂ ನುಖ ಪರಂಪರೆಯಪ್ಪು ।

ತಾವನರಸುವರೆಂದಿಗಿಜ್ಞೆಸುತರಸಂ ।

ಭಾವನಾಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟವನೆಯಾರಿದು ಸಿದ್ಧವಾದಂತೆ ಸ್ಮರಿಸಿದಂತೆ ॥

ಆವುದೊದಗದು ಪರಾಧೀನ ಫಲ ನಿಷ್ಫಲಗೆ ।

ಫಲವಿಧಗಳರಿಯದರೆ ಬಂದೆಯತ್ನಂಗೆಯೆ ।

ಕೋವಿದರಿಗೇವೇಳ್ವೆ ಮಾಯಾನಿಲಾಸಮಿನ್ನಂತೊ ತಿಳುವುದು ಪುತ್ರಕ ॥ (13)

ಅತಿಶಯಾಭವಾಸಿಗೆನುತ ಯತ್ನಂಗೆಯೆ ।

ವಿತತ ಕಷ್ಟಂದೊರೆಗು ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯವನಿಸಗೆ ।

ಹಿತಕರದ ಸೌಖ್ಯಕೈಸಾರಿಬಹುದವೆಂದೆ ನುಫಲ ದುಷ್ಕಲಗಳೆರಡು ॥

ರತಿಪ್ರತೀಪಿತರಿತ್ತಡಲ್ಲದೀ ಮಾನಸರ ।

ಯತನದಿಂದೇನಹುದು ನರಗುಂಗಳಂತೆನಂ ।

ಗತರೆನಿಸಿ ತೊಳಲುವರು ಪುರುಳುಲ್ಲ ದಾನೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನ್ನೆಚ್ಚರಿಯನು ॥ (14)

ಅಂಬರಪಟಜ್ಜರಗಳಾದೊಡಂ ಮಗುಳೊಂದ ।

ಕೊಂಬಂತೆ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೊಳುತ ಸಂಭ್ರಮಗೊಳುತ ।

ತಿಂಬುದೊರಗುವದೆ ಪುರುಷಾರ್ಥತಾನೀಶ್ವರಂಭೋಗಿಯಾನುಸಿದ್ಧಧನಿಕ ॥

ಎಂಬ ಹಂಕೃತಿದಳೆದು ನಿಧನ ವಾರ್ತೆಯ ಮರೆದು ।

ಜಂಬುಲೋಕವಬೆರದ ತೆರದೋಳೇನೊಂದರಿಯು ।

ದಿಂಬಾದಧಂಭದಿಂ ಜೆಂಪಡಿಂಭಕರಿಂಗದೇನನುಸುರಲ್ಬುರ್ವು ॥ (15)

ದಿನಕರೋದಯಮಾಯ್ತ ಮನ್ವಂತಂ ಭೋಜನನಗೆ ।

ಳನುಗೈವ ಸಂತಸಂ ಭಾನುವಸ್ತಮಿಸಿದಂ ।

ವನಿತಾದಿಭೋಗ ಪರಿಕರಗಳರಸುವಹರ್ಷದೊಳಗಿರ್ಪ ನಾನಂದದಿ ॥

ತನಗೆ ಪೋಷಾಯಾಭ್ಯುದನುವ ನೆನೆಯಂ ಕವನ ।

ಘನತೆಯಂ ಕೇಳ್ವರಿಯು ನರೆಬರೆಗಳಡೆಸುತ್ತ ।

ತನುವ ಜೀರ್ಣಿಸುವಂ ತಿಳಿಯ ಮಾಯಾಮಹಿಮೆಯಂತಿಹುದೊ ಪರಮಾತ್ಮನ ॥

[(16)]

ಬಂದವುದ್ಯುಗಾದಿ ದೀವಳಗೆ ಸಂಕ್ರಮಣಂಗೆ |

ಳೆಂದು ಪಬ್ಬವನೆಸಗಿ ಮಿಂದಾಂಡು ಸುಖಯವೈ |

ನೆಂದು ಬಯಸುವನಲ್ಲ ದಾಯಾಘ್ಯಪೋದಪ್ಪದೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯಂ ಮಾನವಂ ||

ಸಂಧಿಸಿದಧನ ಸೋಗುವನ್ನೆಗಂ ಮಿತ್ತಡನು |

ವಂದು ಪರಿಯಂತ ಜೀವನ ವಿಯೋಗಂಗಳ್ಳುಂ |

ಬಂದೊದಗುವನಕ ಸತಿಸುತ ಬಂಧು ಸಂಗಮಗಳೆಂದರಿಯನೇಂಬೇಳ್ವುದು || (17)

ಕರನಿಧಿಯೊಳೊಡವೆರೆದ ನೀರು ಪಿಂದಿರುಗ ದೊಲು |

ತರುಣತೆಯಾ ಜವ್ವನಂ ಪೋಗಿಮಗುಳ್ಳೈತಹವೆ |

ನೆರೆದು ಪಾಲಿಯಾಕಾಲೆಯೊಳು ನೀರಡಿಕೆಯಂ ಕಳುದ ಜನರೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ||

ಬೆರೆದವರೆ ಸತಿಸುತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜಕರ್ಮ |

ದಿರವನನುಭವಿಸಿ ಪೋಗಲುಮರಾರಿಗಾರಿ ||

ನರರೆಯಾವಸ್ಥೆಯಂ ತಿಳಿದು ಹಿತಕರಮೆಂದು ತೊಳಲುವರುಮರುಕ ವಿಡಿದು || (18)

ಮಿತ್ತುಬೆಂಬಡದೆ ಬೆನ್ನೊತ್ತಿಲಿಹುದೆಂದರಿಯು :

ದುತ್ತಮಂ ಪೋದನೆಂದೆನುತ ಪೊನಿಟ್ಟೆಳ್ಳುವ |

ರುತ್ತರೋತ್ತರ ಬಪ್ಪವಸ್ಥೆಯಂ ಮರೆದರಿಯದಳ್ಳಲಾತಿಕ ನೆರವಕುಗಳ ||

ಮೊತ್ತದೊಳ್ಳೆರದು ನೀನೇತಕಳ್ಳಲಾವೆ ಜನವ |

ನುತ್ತುಮಚರಿತ್ರೆಯಂದಾರ್ಜಿಸಿದ ಫಲವಮೆಲ |

ಲುತ್ತುಮೋತ್ತಮಗತಿಯ ಸಾರಿದಂ ನೆನೆನೆನಿದು ಬಳ್ಳಲಲೇನಿಹುದುತ್ತನೆಯ || (19)

ತಾತ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಕುಲ ಪರಂಪರೆಯ ಸಂ |

ಜಾತನೃಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಖಳತತ್ವಮಂ |

ನೀತನುವನಿತ್ಯಮೆನುತರದು ಹಯಮೇಧಾದಿಗಳನೆಸಗಿ ಸುರರೆದ್ವಿಜರ ||

ಪ್ರೀತಿ ಗೋಪಸೇವೋಕ್ತಮಂ ಪೊರೆದು ಗಳಿಸಿ ಪ್ರ |

ಖ್ಯಾತಿಯಂ ದೀರ್ಘಾಯುವಂ ಪಡೆದು ಸತ್ಸುಖ |

ವ್ರಾತಂಗಳನುಭವಂಗೆಯ್ದು ಕ್ರಮದಿಂದೈದಿ ಪಡೆದರುತ್ತಮಗತಿಗಳ || (20)

ಕುಲವೃತ್ತಮಂ ತಿಳಿದು ಕುಳಲಧರ್ಮವೆವಳುದು |

ನೆಲದಾಸೆಯಂತಳಿದು ನೇಮಂಗಳಂಕಳಿದು |

ಪಲುಬಲೇಂಫಲ ಗುರುಮತಾನುಸರಣೆಯೆ ಸಫಲಮೆಂದರಿಯ ಪಿರಿಯಾರಿದ |

ಕಲಿತವಾದೀರಾಧ್ಯನುಬದಿಂ ಭವದ್ಭೋಜ್ಯ |

ನೆಲೆಯೆಂದು ಪಿತ್ಯವಚನದಿರವ ಮನಕಂತಂದು |

ಲಲನಾಸಮಾಜಸಹಗಮಿಸಯೋಧ್ಯಾನಗರಗಹುದುಸುಹ್ರೇವಾಂಕರ || (21)

ಮೂರುದಿವಸದಬಾಳ್ವೆಯೆಂದರಿತು ಸತ್ಯಮಂ |

ಮಿರಿ ದೂರಿಗೆಬಂದು ಬಾಳ್ವರೇಂಫಲ ಸದಾ |

ಚಾರರತ ಪಿತ್ಯ ಸತ್ಯಪೀಠಧರಣೀ ಪಾಲನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ ||

ಧಾರಾಣೀಪಾಲನಂಗೆಯ್ದವುತಿರು ವನದಿ ಸಂ |

ಚಾರಗೆಯ್ದುತ್ತಲಾನಿಜನೇಮ ತೀರ್ಪನ್ನ |

ಧೀರಕೋಶದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆದು ಬೇಗನೆನಲಾಭರತನಿಂತೆಂದನು || (22)

ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯಾದಲಿ ಹಿತಮಾತ್ಮಗಣಿಸದಲಿ |

ನುಂದರಿಯಮೋಹದಿಂದಿರುತ ವೃಡನಂದದಿಂ |

ಕುಂದನಿಗಿದ ಪಿತನಮತವ ನನುಸರಿವುದಿದು ಬಲ್ಲವಿಕೆಗೂಣೆಯಾಹುದು ||

ಜಂದದಿಂದಖಲ ಕಾಸ್ತೂರ್ಯಗಳ ತಿಳಿದು ಚಿ |

ದ್ವಂದದಾರಕನಿನಿಸಿ ಗುರುಕೃತಾಗಸವನೀ |

ನಿಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಿದು ಸಮ್ಯಕ್ತವೆ ಜನಹಿತವೆ ತಿಳಿ ದಯಾಕಲ್ಪತರಾವೆ || (23)

ವೆತ್ತಾಕೆಯಮಿತ ದುಷ್ಕೃತ ಗೈವಳೆಂದು ಪಿಡಿ |

ಪುತ್ರೈಳದುಜರಿವುದನ್ಯಾಯಮಾದರಿಂ ಜನಕ |

ನುತ್ತಮನಿಸುತ್ತರಿವೆನೆಂಬೆನೇ ಚರಮದಲಿ ಮೋಹಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ||

ಮಿತ್ತುಬ್ರಹ್ಮವಸರದೊಳ್ಳಲ ಜೀವರಾ ಮೋಹ |

ದತ್ತಸಾರುವರೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯಮಾತಂ ಧರಗೆ |

ಜಾತ್ಯಾಯುಗ್ಯದು ತೋರಿದ ವೇಳ್ವೊದೆರತರೋಳಗಾವುದುತ್ತಮ ಮೆನುತಲಿ || (24)

ಪಾಪಂಗಳೆನಿಸಿದರ್ಪೋರ್ವರಿಯದ ತೆರದಿ |

ಗೋಪನಂಗೆಯ್ದು ಪರಿಹೃತಗೈದು ಸದ್ಗುಣಾ |

ಖ್ಯಾಪನಂಗೆಯ್ಯಲೋನುಗ ಬಯಸಿ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆದಪರೈಯೆ ಪಿತ್ರಗಳಾ ||

ಕೋಪಿಸುತ ದೋಷಗಳೆನದಲ್ಲ ರೋಳ್ವೀಳ |

ರಾಪಿಗಿಕ್ಕುವುದುಚಿತಮೆನಿವುದೇ ತರಣಿಕುಲ |

ದೀಪನೀನೆಯಾದುದೆ ಬಾಲನಾನಿದನೊಮ್ಮೆ ಬನ್ನಪಂ ಗೈಯಲಹುದೆ || (25)

“ನಡೆವರೆಡಹುವರೆಂಬ” ಗಾದೆ ದೋಷವನಂಟ |

ದೊಡನೆ ದೇವನಿಕಾಸ ನೀವಿರಲ್ಪತ್ತೇಳ |

ಕಡೆಗೊಳನು ಬೊಪ್ಪನಿಂದಾದತಪ್ಪಂಪೋದುದೆಣಿಸಲೇಂ ಫಲಮವ್ಪುದು ||

ಸಡಗರವ ನೋಡಲೈತಂದ ಮಾತೆಯರಾಗಳ |

ನಡಿಗಡಿಗೆ ತುತಿಗೈವ ಋತ್ವಿಜರ ಭೂಸುರರ |

ನೋಡನೆ ಬಂದಿಹ ಜಾತಪದರವಗೇಜನರ ಸಂತನಂಗೊಳನು ಜೀಯ || (26)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯರನುಗಳ ರೀತಿಯಂ ಪಿಡಿದು |

ನೊದಾಣ್ಣನೆನಿಸಿ ಕಿರಿಯರನುಚಿತನೇವೆಯೊಳು |

ನಿಲಿಸಿ ಧರ್ಮಾಜರಣಿಯಿಂದ ಚಾತುರ್ವರ್ಣಮಂ ಪೊರೆದು ಸುಕೃತವೆರೆದು ||

ಜಲಜಾಪ್ತಗೋತ್ರವರ್ಧನೆಗೈದು ಕೀರ್ತಿಯಂ |

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಗೆ ವಿಶದಿಮವಸ್ತ್ರಮಂಗೆಯ್ದು |

ನಲವಿಂದ ಸಕಲಭೋಗಗಳಂಬಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪ || (27)

ಮೊದಲು ದೊರೆತನವಿಡಿದು ಕದನಕರ್ಕನಿನಿಸಿ |

ಸದೆದಹಿತ ಮಂಡಲವ ಸದಯಾದಿಂ ಮನ್ಯುಗಳ |

ವಿಧಿತಪ್ಪದೆನಗಿ ಮೋಡಕಮಹಾದಾನಗಳಮಾಡಿ ಭೂಸುರರತಣಿಸಿ ||

ಉದಧಿಪುರಿಯಂತಖಲ ರಾಘವೊಲನೆಗೈದು |

ಮುದದಿಂದಖಲಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಾರ್ಹಸ್ತ್ಯ |

ದುದಯಗೈವುದೆ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವೋಮಾರ್ವಗಳ ನೀನರಿಯದಿಹುದೆ ಜೇಯ || (28)

ಅರಸುತನವೆಲ್ಲಿ ಕಾನನನಿವಾಸತೆಯಲ್ಲಿ ।
 ಮೆರೆವ ಕರಚಾಪಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಟಿಗಳಂ ।
 ಪೊರದಪ್ರದದೊಳ್ ಮೃದ್ವುತಲ್ಪಗಳನುಳದತುಲಸ್ಥಂಧಿಲದ ಕಯನಮೆಲ್ಲಿ ॥
 ಪರಮ ಚಡ್ವೆಯನ್ನಮೆಲ್ಲಿ ವೆನ್ನಾಹಾರ ।
 ವೆರದ ವಿಚಮಾಚಾರ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿದೂರ ।
 ಹರಿಭಕುತಿ ಕತ್ತುನಿಗ್ರಹಧರ್ಮರಕ್ಷಣಂ ನೃಪತಿಗಳ ಶೀಲಮೆತ್ತಿ ॥ (29)

ಮೊದಲು ಪಟ್ಟವನಾಂತು ಮಹತಧರ್ಮದಿನಂತು ।
 ಸದಯಕುಲಮಂ ಪೊರೆದು ಸತ್ಪುತ್ರರೊಡವೆರದು ।
 ಮುದದಿಂದ ನಿಖಲಕ್ರತುಯಾಗಗಳಂವಾಡಿ ತನೆಯರಿಂಗಿತ್ತು ಪದವ ॥
 ತುಡಿಗೆ ಕಾನನಕ್ಕೈದು ತವವನಾಚುಪ್ಪಡಿದು ।
 ಮೊದಲಿಗೈತಂದ ವಿಕ್ರಮಕಾಮಬೇಳ್ವದೇ ।
 ನದಿಕ ಧರ್ಮಂತರಂಗಂ ಭವೆಚ್ಚಿತ್ತಮೇನುರಿಯುದು ಸಾಧುತಿಲಕ ॥ (30)

ಆನುರಿಯಂತೆನ್ನಜನನಿಗೈದಫವನು ।
 ಸಾನುರಾಗದಮೋಹದಿಂದರಸಗೈದುದಂ ।
 ಹೀನಗತಿವಾಮುರಿಯ ದುರ್ಬೋಧೆಯತಿದೋಧೆಯಂಬುದೊಂದೇನಿಸದುಳದು ॥
 ಈನಗರದಧಿನಾಥನೆನಿಸಿ ನೆನದೀಪ್ರಜೆಯ ।
 ಸಾನಂದಗೊಳಿಸು ಮಾತೆಯರನು ಮಹೀಸುರರ ।
 ಭಾನುಕುಲದರಸುಗಳಜನಕೊಪ್ಪಮನ್ನಿತ್ತು ಬೆಳಗಿಪ್ಪದು ಪ್ರೀತಿವೆತ್ತು ॥ (31)

ಕನಕಶೋಭಂಗಳಂ ಕಲಿತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।
 ನೆನೆಪುತ್ತಿನಿಂದೆಗಳನೆಗಳಮಹಿಮಾಹಿತಗ ।
 ಳನಿತನೊಂದೇನಮದಿ ಕಾಣ್ಬಪರದೊಡವೆರದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಚಿತ್ತತಾನು ॥
 ಇನಿತ ವಿಜ್ಞಾನಿಸುವದೇನುಂಟು ಮೋಹ ಮಂ ।
 ಮನಮೊಂಡುಮದೇಂ ಮತ್ತಿದನುಸುರ್ವದೇಂ ।
 ನಿನಗೆ ನೀನೇ ತಿಳಿದು ಪಾಲಿಪ್ಪದು ಕೃಪೆವೆರದು ಮರೆದವುಣಂಗಳರವ ॥ (32)

ಅವರೋಧದಂಗನಾ ಜನರವಾನಸಕನು ।
 ತ್ತವರೋಧ ಜನಿಸದಂದದಲಿ ಸಂತಸವಿೂವು ।
 ದವರೋಧಕರವಿರಾಗತೆಯಂ ನಿರೋಧಿಸುತ್ತಲಿಂದೆ ಮತ್ತೀ ಕೈಲಡಿ ॥
 ಅವನಿ ಯಧಿಪತಿಯನಿಪೊಲಭೀಕಮಂ ರಚಿಸ ।
 ಲವಿರಳದ ಋತ್ವಿಗ್ವನಂಗಳೊಡವೆರದು ಗುರು ।
 ವವಸರದಿ ರಚಿಸಲಾನಂದಗೊಳಲಬಳದನನೇಮಮಂ ಪಾಲಿಸನಫ ॥ (33)

ತೋರಿದುದ ನೋರವೆನಿದಪತಿಕರಿಸಿ ದೊರೆತನದ ।
 ಭಾರಮಂವಹಿಸಿ ಬಂದಪಯಾಕವನಪಹರಿಸಿ ।
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಪೊರೆಪ್ಪುದುತ್ತಮಂ ನಿರ್ಧಯದಿ ನೀನುದಾಸೀನ ಗೈಯ್ಯ ॥
 ಚೀರವಸನಂಗಳುರುತರಪಪೂಮಂಡಲದ ।
 ಭಾರವಾಹತೆಯೊಳವಟ್ಟುರ್ವನುತಲದಿ ।
 ಸಾರಸಕ್ಕೈರಿ ಮುಂಗಾಣದಲಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಧರಣಿಯೊಳ್ಳಡದಿದನು ॥ (34)

ಈಪರಿಯ ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಸಿ ಭರತನ ಕುಜೋ |

ದ್ವೀಪಕವಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗ ರಘುದೈಹಂ |

ನೋಪಾಯಕರವಾಣಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳುಪಲನುಗೈದ ವಿನಯಾದಿಂದ ||

ಪಾಪವಿರಹಿತ ಸದ್ವಿನೋತ್ತಂಸ ನೀನುಸುರಿ |

ದೀಪರಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಯತಾರ್ಥವಾದರೂ ಬೇಳ್ವೆ |

ಗೋಪಿತಾರ್ಥವನೊಂದ ತಿಳಿ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಭಾವನೆ ಗೈವುದು || (35)

ನೆರದ ಪಿತ್ರುಗಳನೋಡಿ ಪೂರ್ವದೊಳ್‌ಗಯನೆಂದ |

ಪರಿಯ ಬೇಳುವೆನು ಪೂವೆಸರಾಂತು ಬಾಧಿಸುವ |

ನಿರಯಾದಿಂ ಕಡೆಸಾರ್ಚೆ ಕಾಯ್ದನವ ಸತ್ಪುತ್ರನದರಿಂದ ಪಿತ್ರುಗಳೆಲ್ಲ ||

ಸುರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ಬಹಳ ಪುತ್ರರಪಡೆಯ |

ಲರಿತವರೊಳ್‌ಲೋರ್ವ ಕ್ರತುವಂವಾಳ್ವ ಮತ್ತೊರ್ವ |

ನಿರದೆ ಕನ್ಯಾದಾನ ಗೈವ ನೋರ್ವಂ ದಯದೊಳ್‌ಚೆಗನುವ ಭೂದಿವಿಜರ || (36)

ಈ ಸಾಧುಕೃತ್ಯದಿಂ ನಿರಯಂಗಳಾಂ ಪೋಗಿ |

ಲೀಸಾದಪ್ರದೇನುತ್ತಲಿತು ಪಿತ್ರುಗಳು ಪುತ್ರ |

ರಾಶೆಗೈದವರೆಂಬ ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿಯನು ಕೇಳ್ವರಿಯದಾದೆ ತರಳ ||

ಬೇಸರಂಗೊಳಿಸಿದಿರುವನ್ನಬೇಳ್ವದ ಕೇಳ |

ಭೂಸುರರಪ್ರತ್ಯಬ್ಧದೊಳ್ ತೋವಣಂಗೆಯ |

ಭಾಸುರದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗಯದೊಳ್‌ನವನೀಯಲಮ ಪುತ್ರಕೃತ್ಯವನನು || (37)

ನುಡಿಯ ನಸೃತವ ನಮ್ಮ ಪೂಡವಿಪತಿ ಸತ್ಪುರಾದ |

ನುಡಿದೆರಡನಾಡವಂದದಿ ಸತ್ಯಮಂ ಪೊರದು |

ತುಡುಕಿದಂ ಪಾಕಕಾಸನನ ಪಟ್ಟವಣೆಯಂ ಮಿತ್ರಕುಲಮಾಳಯಿಸಿ ||

ಮೃಡನಮಶ್ಯವ ಬೊಪ್ಪನಿತ್ತನುಡಿಗಂತಪ್ಪ |

ಲಡಸದಿಹುದೇಕಾಲ ಸೂತ್ರ ಪಿತ್ರುಗಳ ದುಃಖ |

ದೆಡೆಗಿಡುವತನಯ ಸಂಜನಿಸಿವರದೇಂ ಪುಟ್ಟದಿರಲುಮೇಂ ನೆಪ್ಪಜಗದಿ || (38)

ಮದುವೆಯಂ ಮಾಳ್ವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮವಾತಾಮಹಂ |

ಬುಧಸವಾಡದಿ ಬೇಳ್ವ ಸುತೆರಾಪ್ಪ ಕುಲ್ಕಳೆಂ |

ದಿದನಿದು ಕೊಳ್ಳಿನಲ್‌ಬೊಪ್ಪ ಸಮ್ಮತದಿಂವಲೊಪ್ಪಿವಾತಿತ್ತನೊಲಿದ ||

ಸುದತ್ತಿಕೇಕಯತನುಜೆ ದೇವಾನುರರಾನೆರದ |

ಕದನ ದೊಳುಪ್ರೀತಿಯಂ ಫಳಿಸಿವರಮಂ ಪಡದ |

ಳದನು ಯಾಚನೆಗೈದಳಂದಿನವಸರದೊಳದ ನೊಪ್ಪಿಪಿತ ದಯೆಗೈದನು || (39)

ಬೊಪ್ಪನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಸಿನಿಶ |

ತಪ್ಪದಂದದಿ ಪೊರವುದಿದು ಪುತ್ರಕೃತ್ಯ ಮಂ |

ದಪ್ಪ ಕತುಫ್ಫ ನೊಡೆವೆರದು ಜಗತೀತಳವ ಪಾಲಿಸುತಲಿರುತಿರ್ಪದು ||

ಇವ್ವನವು (ನೃ) ಮಿತ್ರನಹ ದಂಡಕಾವಿನದೊಳ |

ಗಿಪ್ಪ ಋಷಿಗಳ ಭಯವನವಹರಿಸಿ ನೇಮಮಾಂ |

ಬಪ್ಪನ್ನ ಮಿದುಸತ್ಯ ಮಗುಳೊಂದಿಗು ಮಿಥ್ಯವಾಗದ್ದು ಸಾಧುಸ್ತತ್ಯ || (40)

ಕುಡ್ಧಾಂತರಂಗದಿಂ ನೆರದಿರ್ಪ ಪರಿಜನರ ।

ಕುಡ್ಧಾಂತರವ ಪಿರಿಯರೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದವಿತ್ತ ।

ಶ್ರದ್ಧಾನುಚರಣೆಯಿಂ ಪಿತ್ರವಾಕ್ಯಮಂ ಸಲಿಸು ನೃಪನೀತಿಯೊಂತು ಜವದಿ ॥

ಉದ್ಧತಾಲೋಚನಗಳುಳಿದು ಸಜ್ಜನಸಾಧು ।

ಬುದ್ಧಿಯನುಮತವಿಡಿದು ನಗರಿಗುಂ ನಡೆಯ ಸ ।

ಸ್ನೇಹನಾಗಂದೊರೆವೃತ್ತಿರಲು ಜಾಬಾಣಿಮುನಿ ನುಡಿದ ಧರ್ಮಹಿತದಲಿ ॥

(41)

ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರು ತನುಜರನುಸ ಬಂಧುಗಳುಹಿತ ।

ರೆಂದು ತಾನವರ ಸನುಸರಣೆ ಗೈವುದು ವೃಥಾ ।

ಜೊಂದಿರನನೊಬ್ಬರು ಕಾನನದಿ ತೋರಿದ ತೆರದೊಲಮಲನಿಧ್ವಲ ಮತಿಯಿದು ॥

ಬಂದವನುತಾನೋರ್ವ ಗಮಿಸುವೆಡೆಯೊಳಗೋರ್ವ ।

ಹಂದುಮುಂದಾರವನಿಗಿಲ್ಲ ಕೃತಕರ್ಮಂಗ ।

ಛಂದ ಯೆಡೆಯಾಡುತಿಕ ಜಂತುವಲ್ಲ ದಾರುದಾರಿಂಗೆ ಹಿತವರಹರು ॥

(42)

ನಿವದಲೊಂದೆಡೆಯ ಗ್ರಾಸಾಂತರದಿ ಸಂಕ್ರಾಂತ ।

ವಿವಿಧಜನರುಲ್ಲಾಸ ಸಲ್ಲಾಪ ಕೆಳಸಿ ನಿಸಿ ।

ಯವನಿಕಾರೋಧಮಂ ಕಳುದೈದುವರು ಮತ್ತದೋರ್ವರೋರ್ವರನೊಡೆದಿ ॥

ಅವರಂತೆ ಪಿತ್ರವಾಕ್ಯ ಭಾತ್ಯ ವೃತ್ತಾದಿಗಳು ।

ನಿವನಿವದೊಳ್ಳೆತಂದು ತಂದರ್ಥಗಳನುಂಡು ।

ತವಕದಿದೈದುವವಲ್ಲ ದಾರಿಂಗಾರು ಹಿತವಚಿಂತಿಸುವರೊಲಿದು ॥

(43)

ಜಂತುಜನಿಸಲ್ ಬೀಜ ಮಾತ್ರಕಾರಣ ಪಿತಂ ।

ಕೊಂತಿರುಧಿರದಿ ಕುಕ್ಕುಬುತು ದಿನದೊಳುದರದೊಳು ।

ಗಾಂತ ಪಳುಮಾತೆಯೊದ್ಯಕ ಕಾರಣಂಗಳತನುವಿದುತಂ ನೋಳ್ವರೇ ॥

ಪಿಂತ್ರಕೈದಿದ ಜನಕನಾರು ತಾನಾರಾತ ।

ನೆಂತಿರ್ಪನೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದರಾರೀಜಗದಿ ।

ಬ್ರಾಂತರಿಯದೆ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತಿಹರಿದರೊಳನ್ನೇನುಂಟು ಬರಿಯಗಂಟು ॥

(44)

ನದ್ದುಜನರಂ ಕುರಿತು ತೋರಣಂಗೆಯ ಮಗು ।

ಳದ್ದುಕುಂ ಪಿತ್ರದೇವತೆಗಳೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ।

ವೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ನಿಡುವೆವರುಣ್ಮತ್ತವರಿಗಹುದೆ ಸಂತೋಷ ಬಳಕ ॥

ಕದ್ದುದಿಂ ಫಲವೇನು ಪೋದವರಿಗೀವನ್ನ ।

ವಿದ್ಯಮಪ್ಪುದೆ ನರಕನೆಗ್ಗೆಮೆರಡರೊಳಲಿ ।

ದದ್ದು ಮಾಗಿಹುದಕಂದಿರ್ಪರಾರ್ ಲೋಕದೊಳು ಚಿತ್ತಚಾಚಲ್ಪುವತ್ತಿ ॥

(45)

ತಿಳಿದು ಯುಕ್ತ್ಯಾನುಭವಗಳಲಡ ಸಿದ್ಧರ್ಮಂ ।

ಬಳಸಲುಮಾನದಿಂ ದಿಹವಹುದೆ ಜೀವದೊಳು ।

ಗಿಳಿಯೊಳಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ನೋಡಿದುದು ಮಾಡಿದುದು ಕೊಡುಕೊಡಿದುದೆಲ್ಲವು ॥

ಬೆಳಗುವದು ಸಂತನವ ಪೋದಬಳಕೇನುಂಟು ।

ತಿಳಿಯದಜ್ಞರು ಕಾಸ್ತ್ರಗಂಹರದೊಳಂ ಸಿಕ್ಕಿ ।

ತೊಳಲುವರು ಕುರುಡೆಂದದಿ ಸಿಲುಕದಿಹಫಲಕ ಕೈನಾರ್ಜಿ ಮರಗುವಂತೆ ॥

(46)

ಕಾಂತ ಗದ್ದುಣಿಲ ಸತ್ಯವಂತರುಗಳಂ |

ಸಂತಾಪ ಗೊಳುತಿರಲ್ ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ತಿಳುವು |

ವಂತಿದುಚಿತಂ ಮಹಾರಾಜಸುತನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈವುತ |

ಮುಂತೆ ದೈನ್ಯಂ ಬಡವರಂತಃಪುರಾಂಗನಾ |

ಸಂತಾನ ಬೇಡಗೊಳುತಿಹರಖಿಲ ಕಮಧನರ |

ಸಂತೆಯನುಸುತಿದೆ ಸರ್ವಜನಪ್ರತ್ಯವ ಪೋಪಂತೆನೀಂ ದಯದೊಳು || (47)

ಪತಿಕರಿಸು ದೊರೆತನವ ಸರ್ವಲೋಕರ ಮನವ |

ನತುಲಹರ್ಷಗೊಳುನು ಸಂತಸದಿ ಕೈಬೆವೆರನು |

ಸತತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿತಮೆನಿಸಿದಾತನೆ ದೈವವೆಂಬುದಂ ಮನದೊಳುರಿಸು |

ಕ್ಷೇತಿಯೊಳಗೆ ಭೂತಸಂತನಗೊಳುವುದರ ನೋಡಿ |

ಶಿಶಿಕಂಠಕರಣ ಸೇವನೆಯಹುದು ಮತ್ತಿದ |

ಕೃತ್ರಿಕಯಾತಪಸ್ಸುಲಗ್ನವೆನುತೊರೆವ ಸಾಧುಗಳ ನುಡಿಗಳಂ ಸಾಧುವೆನಿಸು || (48)

ಕೇಳುರಘುವರ ತಲೋಧನರಾತ್ರ ಲೋಕಹಿತ |

ಮೇಳವಿಸಲೆಂದಿನಿತ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳ್ವದಂ |

ತಾಳ ಮನದೊಳು ಸಕಲಲೋಕ ಸಂತಸ ಗೊಂಬೊಲನಿಮಿಷಮೊಚ್ಚು ವಂತೆ ||

ಹೇಳುಯಸ್ವಯವಿಚಾರವಂತೆ ನೃಪನೀತಿಗಳ |

ಜಾಲಾಗದಂತೆ ಪೃಥ್ವೀಭರವನುಂ ತಾಳ್ವದ |

ಭಾಳನೇತ್ರನಸಖನ ತೆರದೊಳುಬಿಳರ ಸೊರೆದು ಸುಖದಿಂದಲಿಹುದುಲೇನು || (49)

ಆ ಮಹಾ ಮೌನಿಯಾ ತೆರದಿ ಬೋಧಿಸಿ ಬುಧ |

ಸ್ತೋಮ ಮನವನುರ್ಕಡನೆ ಭರತ ಪ್ರಿಯದೊಳ್ಬೆರನೆ |

ಕಾಮಮನೆ ನೆರೆದ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವೆಲ್ಲರೂಂ ತಮತಮಗೆ ಭಾವಗೊಳುನೆ ||

ರಾಮಪುರದರನ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲೂ ಮುನಿವಂಶ |

ಸ್ತೋಮ ಜಾಬಾಲಿಗಂ ನಮಿಸಿ ಮಾನವನಂತೆ |

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾರುತ್ಪರವನೀಯುಲುಜ್ಜುಗಂಗಳೊಂಡನೇಲೆಂಜಿನಗಜೆ || (50)

(ಸಂಧಿ 33 ಪದ 1472)

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಗುರುವಸಿಷ್ಟರ ನೇಮದಿಂದ ಕೈಕಾತನಯ |

ಹರುಷಮಾನಸನಾಗಿ ಪಾಮಕಗಳನ್ನು ನಿಜ |

ಪರಿಮಾಳ ಭೂಷಣಾಯಾತ ಕಲನೆ ಗೈದೈದಿ ಪ್ರಜವೇದನಂ ವೊಕ್ಕನು ||

ಹಮಗಿರಿತನೊಜೆಕೇಳು ಜಾಬಾಲಿಯಾಡಿದಶಿ |

ಮಮತಾಸುಖಾಣಿಗಳ ಮಗುಳುತ್ತರವನಿತ್ತ |

ಸುಮನಸಾಗ್ರಾಣಿ ರಾಮನೇನೆಂಬೆ ತನುವಾಂತ ಧರ್ಮವಹುದೆಂಬಂದದಿ |

ವಿಮಲಮತಿ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಮಂ ಕಾರ್ಯರೂಪನಿಸಿ |

ಸಮಲಪಾತಕವನಂ ಪುಣ್ಯಮೆನಿಸುತಮೆನ್ನ |

ಮಮತೆಯಿಂದ ಬೇಳ್ವನುಡಿ ಚಿತ್ರತರಮಾಯ್ಕನಫ ಬೇಳ್ವದೇನುತ್ತರವನು || (1)

ಹೆಂಬೇಡಿಯಂ ಕೂರ ಹೇಸಿಕೆಯ ಶೀಲಕಾಭ |
 ಮೆಂಬಂತಲಕ್ಷಣ ಮದೆಬಂತೆ ಡೆಂಬಮೋಹಕವೆ ?
 ಮೋಹಕಮಾಗಿ ತೋರುವಂತೋರವ ನುಡಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ||
 ಬೆಂಬಡದೆ ಕ್ರೂರನಕ್ರಾ ಕೆಲವೆ ಬೇರ್ಮಡುವು |
 ಗೆಂಭೀರದಿಂದ ಕಾಣ್ಬಡುವಂತೆ ತೋರುವದು |

ಬಿಂಬದಂತದರ ಸಾಧುಗಳೆಡೆಯಲಿದ ನುಡಿಯಾಲಹುದೆ ತಾಪಸವರೇಣ್ಯ || (2)

ವಿಧಿವಿವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಲಿ ನಡೆದು |
 ಬಿದರಿಸಿಯೆ ಸತ್ಯಮಾಂಬರದ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ |
 ಬದುಕುವೆನದೇನುಡಿನ ಮತ್ತಾರ ಗತಿಯಾನುಂ ಪಡೆವೆನಮ ಹೃದಯಾರಡೆಯ ||
 ಪದವ ಪಡೆವೆನೆದೆಂತು ಧರ್ಮಧೂಷಕನೆಂದು |
 ಬಿದರದಿಹುದೇಲೋಕ ಮಗುಳಾರು ಬಂದೆನ್ನ |

ವದನಮಂ ನೋಡುವರು ನೃಪನೀತಿಯಂ ಕಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಾರನುಸುಪರು || (3)

ಸುರರು ಭೂಸುರರು ಋಷಿವರರು ಸಂತೋಷಿಸುವ |

ರುರುತರ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಮೈಶ್ವರ್ಯ ಬೀಜವಿ ||

ಧರಣಿಯೆ ಯಾಕಸ್ಯರಂ ದೀರ್ಘಾಯಾವನೀವದೀ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನುತಲಿ ||

ನಿರುತಹುತವಹ ತುಷ್ಟಿ ಜಪತಪಂಗಳಾ ದಾನ |

ಗುರುಪವಿತ್ರತೆ ಸತ್ಯಮೆನುತ ವೇದಂಗಳರ ||

ದೊರವದಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲೆಂತಹುದು ಮೂರ್ಖಾನುಮತವಲಂಘ್ಯಂ ಮುನಿವರ || (4)

ಪೊರವಕುಲವನ್ನೋರ್ವ ನಿರಯಾಕೆಳದಪನೋರ್ವ |

ವರಿಪಸ್ವರ್ಗವನೋರ್ವ ಕರುಣ ಗೃಹಪನೋರ್ವ |

ನರಸುಗಳೆಲೆಕ ಮೊಪರಿಯತೋರುವರೈನೆ ಸತ್ಯಪರಮೆಂದರಿಯದೆ ||

ಭರತನುಪಚರಣೆಯಂ ಮೂತೆಯರ ನುಡಿಗಳಂ |

ದೊರವ ಬಂಧುಸುಖಾತ್ರರುಗಳ ಮೃದುಮಾಣೆಯಂ |

ಬೆರದಾನದೆಂತು ಪರಗತಿಯ ನೇರುವ ಸತ್ಯದಿರವ ಪಳದವೆನು ಜೇಯ || (5)

ಪೊಡವಿಪತಿಗಿದಿರನಲಿ ಪಂಡಿತರ ಸಮ್ಮಾಖದಿ |

ತುಡುಕೆದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಪಳದು ಸೌಖ್ಯಮುಖಯಸಿ |

ನುಡಿದಿರಡನಾಡುವನೆ ರಾಮ ಮೋಹಾದಿಗಳ ವಂಚನೆಗಳೊಡಬಡುವನೆ ||

ಪಿಡಿದವನಾತುರದಿ ಪಿತ್ತದೇವತಾದಿಗಳಂಗೆ |

ಕೂಡುವ ಸಂತಸವ ಜನಮಂನಿತ್ತು ಸದ್ಗತಿಯ |

ಲಿಡುವ ಸುರಧೇನು ಸತ್ಯವನು ಪಳದವರಾಂಟಿ ಪಳೆವಾತುಗಳನಿಳಯನೆ || (6)

ಮನದೊಳೊಂದಿಟ್ಟು ಮಾತಿನೊಳೊಂದ ತೋರುತ್ತ |

ತನುವಿನೊಳೊಂದೆಸಗುತನೃತಕರ ಏವಗಳ |

ಮನೆಯೆನಿಪ ದುರ್ವಾರ್ಗಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವ ಪಿಡಿದು ವಿಡೆಯಸುಖದನುಭವಗಳಂ ||

ಅನುಸರಿಸಿ ಜನಕನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮೆಂ |

ಜಿನಿಸಿ ದುರ್ಯಾಸನಾಂತು ಪರಗತಿಯ ನೀಗುಮೆಂ |

ದಿನಿಸೆನಗೆ ಸಮನಿಪ್ಪದೆ ಸತ್ಯಪಂಥಾನಮಂ ಮೂಢಬಟ್ಟೆನೆ ಮುನಿವರ || (7)

ಅತಿಭಿಕ್ಷುಜಯ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ಪಾದಸೇವೆಯಂ ।

ಪ್ರತಿಭೂತದನುಕಂಪ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳಂ ।

ವಿತತ ವಿಕ್ರಮಗುರುಚನಾನುಸೇವನೆ ಸ್ನಾಸದಾನಪೂಜಾವಿಧಿಗಳೌ ॥

ಸತ್ಪುರುಷದನುಸರಿಸಿದುವೆ ಸೋಪಾನ ಸ ।

ದ್ವಿತಿಗೇನುತ ನಳನೆಹುಡು ಭರತ ಸಗರಾದಿಗಳ ।

ಮತವ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಳವಹುದೆ ಬುದ್ಧಾಚರಣೆ ಭವಬಂಧಕರಣೆಯಾಕುದೆ ॥ (8)

ಭರತಖಂಡದೊಳುದಿಸಿ ಬಹುಧರ್ಮಗಳವೂಡಿ ।

ತಾರಗಮೇಧಗಳೆನಗಿ ಕತಮಂತ್ರಸಗ್ಗಕುಂ ।

ದೊರೆಯದನಖಿಲ ಭೂಸುರರೆಲ್ಲ ರಿದನರಿತು ಸಾಧುಸೇವನೆಗಳಂದೆ ॥

ಪರಿಪರೆಯಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳವೂಡಿ ಕ್ರತುಗಳಂ ।

ಮರುತ ಶಿಖಿ ಮುಂತಾದ ದೇವರ್ಕಳಂ ತುಷ್ಟಿ ।

ಕರಗೊಳಿಸಿ ಸುಖದಲಿಹುದಂ ನೋಡುತ ಪ್ರಲಾಪಗೈವುದೇಂ ಮೇಧಿಜೇಯ ॥ (9)

ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಯನನುಸರಿಸಿ ಬೃಗುವರಂ ।

ಮಾತೆಯಂ ತರಿದಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಜ್ಞರೆಲ್ಲ ರೀ ।

ನೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಪಿತ್ರವಾಕ್ಯ ಕುಲನೆಗೈಮ ಸದ್ಗದಿಗಳಂ ಪಡೆವರು ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಯ್ಯ ಕಾಲಿಸಿದ ವಾಣಿಯ ತಲೆಯೊ ।

ಳಾತು ಬುಧನರಡೆಯಾಲಿಂದು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಗಂ ।

ನೋತು ನಡೆದಡೆದಾರಮೆಚ್ಚು ವರು ಪರಸುಖಗಳೆಂತವುದೈ ತವುದೆ ॥ (10)

ಬುದ್ಧಾಚರಣೆವಿಡಿದು ಭೌತಿಕಸುಖಗಳಲಿ ।

ಬುದ್ಧಾಚರಣೆಗೈದು ಬಹುದೋಷಗಳತಳೆದ ।

ಬದ್ಧನುಡಿಗಳನಿಟ್ಟಿ ಧರ್ಮದಾರಿಯಾಚ್ಚು ನಡೆದವನೆ ಸಿರಿಯಮೆಚ್ಚಿ ॥

ಕುದ್ಧಾಂತರಂಗದಿಂ ಸುಜನರೊಪ್ಪಲ್ ಧರ್ಮ ।

ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿ ಮದ್ವಂಶ ಸಂಭವನ ।

ನುದ್ಧರಿಸದಳವನಸಮಾಡ್ ರಾರೊಪ್ಪುವರು ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಗೆನೆವತವರು ॥ (11)

ಎನುತಲೀಪರಿಯ ಕ್ರೋಧದೊಳೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ ।

ಮಾನಿಪತಿವಸಿಷ್ಟ ತಿಳಿದಂತೆಂದ ಪ್ರೇಮದಿಂ ।

ಜನಪಕೇಳ್ ಜಾಬಾಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಿಧಿ ಸಕಲರಾಟಕೋಟಲೆಗಳನ್ನು ॥

ನೆನಹುಮಾತ್ರದೊಳರೆವ ನಾದಡಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।

ಮನೆಗೆ ಕರದೊಡ್ಡೆಲ್ಲ ರಂ ತೋಷಗೊಳಿಸಲೆಂ ।

ದನುನಯದಿ ಬೇಳ್ವನಲ್ಲದೆ ದುರಾಗತಮಲ್ಲ ಬೇಳ್ವನೆಂ ಕೇಳುಸೊಲ್ಲ ॥ (12)

ಮೊದಲು ಜಲಮಯವಾಗಿ ತೋರುತಿರ್ದುದು ಬ್ರಹ್ಮ ।

ನುದಯವಾಗಲೊಕ್ಕೊಳರೂಪಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ।

ಮಧುಸೂದನಂಗೈದ ನಿಖಿಲದೇವರ್ಕಳಂ ಚತುರಮುಖಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ॥

ಬದಿಯೆಂ ಪುರೀಚಿ ಕಶ್ಯಪನಾದಯಾವರ ನಿ ।

ಗುದಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುಸ್ನಹೋತ್ಸಾಹಿಯಾತನಿಗೆ ।

ಸದಯಮನು ವಿಶ್ವಾಕುವಾತನಿಂದಂ ಕುಕ್ಷಿ ಯವನಿಂ ವಿಕುಕ್ಷಿನ್ಯಪತಿ ॥ (13)

ಸುರನಿಶಾಕಂ ಬಾಣನವನಿಂದಲನರಣ್ಯ !
 ಧಾರವಿಜಯ ಪೃಥು ವವನತನಯಂ ತ್ರಿಶಂಕು ಮು |
 ತ್ತುರಿನಿರೋಧನ ದುಂಧುಮಾರ ಯುವನಾಶ್ವ ಮತ್ತಾತನಿಂ ಪಾಂಧಾತನು |
 ತರುಣಂ ಸುನಂಧಿ ಯಾತನಿಗೆ ದೈವಸಂಧಿಯುಂ |
 ಭರತ ನಾತಂಗೆ ಸಿತ ಸಗರನಸಮಂಜಸಂ |
 ತರಾಣನಾತನಿಗಂಶುಮಂತ ಮತ್ತವನಣುಗನಾದಂ ದಿಳುವನೈವತಿ || (14)

ಪಡೆದಂ ಭಗೀರಥನನವನಿಂದೆ ಕಾಕುಸ್ಥ |
 ಗೋಡನೆ ರಘುಕಲ್ಯಾಣಮಾದ ಕಂಬಣನವನ |
 ಪೊಡೆಯೊಳ್ಳಾದಿಸಿದ ನಗ್ನಿವರ್ಣ ಸಿಂಗ್ರಗಪ್ರಶಾಸ್ತ್ರಕನಂಬಿರೀಪನಹುಡು ||
 ಪೊಡವಿವನ ಪುತ್ರನಾಭಾಗನಿಂದುದಯಿಸಿದ |
 ನುಡುವನಂದದೊಳ್ಳಜಂಗಾದ ದಕರಥ ವಿಫುಲ |
 ದೃಢವಿಕ್ರಮಂಗೆ ನೀಂತನಯನಿನ್ನಯ ವೆಂಕದರಸುಗಳ ಧರ್ಮಗಳನು || (15)
 ತಿಳಿದು ನಡೆಸವೊಳ್ಳುಮೆನುತಲುಸುರುವೆ ನಿಮ್ಮ |
 ಕುಲಪರಂಪರೆಯರಸಗಳು ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರರನು |
 ಪಿಳೆಗೆ ಪಾಲಕರೆನಿಬರಿದು ತಥ್ಯವನ್ವಯದ ಧರ್ಮವಂ ನತಿಗಳೆಯದೆ ||
 ತೊಳ್ಳಪಸಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಾಧಿಪತ್ಯವನು ಕೈ |
 ಕೊಳ್ಳುತ ಧರ್ಮಾಭಿವರ್ಧನೆಗೈದು ಬೆಸದಿಂದ |
 ಬೆಳ್ಳಗುಗೊಳ್ಳುಸೈ ಶೋಕಮೂಲನೆಂದೆಚ್ಚರಿಸಿ ನಗುತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (16)

ಪುರುಷನಿಗೆ ಗುರುಗಳುಂ ಮೂವರಲೆ ಶೋಕದೊಳ್ಳು |
 ಪರಮ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಪಿತ ವೀತ್ಯಾಕ ಧರ್ಮಗಳ |
 ನೋರವ ನಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೂವರಂ ನಮಮಲ್ಪಿ ತಾತನಗ್ಗೆ ಕೈದಲು ||
 ವರಕಾಧ್ವಿಮಾತೆಗುರುವಾವೀರ್ವರಂ ಬೆಳ್ಳು |
 ಪರಿಯಾನೀಕರಿಸಿ ನಡೆಸುವದು ಸಾಧುಗಳ |
 ಚರಿತೆಗೋಣಯಮಹುದೆ ನೆರೆದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ವಾಣಿಯೇಂ ವಿಫಲಮಹುದೆ || (17)

ಶ್ವತಿಯಿಂದುದಿತಮಾಗಿ ಏತಾಚರಣೆಯಾಗೆ |
 ಕ್ಷಿತಿಯಾಜನೊಪ್ಪದುದ ನೆಸಗಲಪ್ಪದೆ ಸಾಧು |
 ಮತಿಯಿಂದ ಪಿತನಿತ್ತ ರಾಜ್ಯವಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸುವ ಭರತನೊಲಿದು ||
 ಸತ್ತುರುಳರುಗಳ ಮಾತೆಯರನೆರದೀಪನರ |
 ನತ್ತಿಕಯಾದಿ ಸಂತಸಂಗೊಳುವುದಿದು ಸದ್ಧರ್ಮ |
 ಕಳಿಕರವಿಡಲೆ ನುತ ಗುರುಬೆಸನೆ ರಘುನಾಥ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು || (18)

ಜೀಯದಯಾದಿಂದೊರೆದ ವಾಣಿಯಾತುಲಿತಸುಖೋ |
 ಪಾಯಕರವಾಗಿದೆಕೊ, ಸರ್ವಜನರೊಳ್ಗೆಮ್ಮ |
 ತಾಯಮಾತೆಂಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯ ಸಲಿಬೆನೆಂದಾನೊಡಂಬಟ್ಟನು ||
 ಆಯಮಾಗಲಿ ಸುಖವಿರಹಿತಮಾಗಲ್ಪಿದಕ |
 ಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸಿದರೊಡಗುವದು ದುರ್ಯಶಂ |
 ಕಾಯಸುಖಕಳಿಸುವರೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಧರ್ಮಮಂಗಳಪ ಸಾಧುಜನರು || (19)

ತನುವನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೋಷಣಂಗಳೈದ ರ್ವಾತಂತ್ರಾ |
 ದನುವಾಂತ ತಾತ ಪಿಕ್ರಮಾಗೈದಡಾಮಾತಿ |
 ಗನುವಚಿಂತಿಸಲಹುದೆ ಬೇಳ್ವಂತೆ ಕೇಳ್ವುದಿದು ಪುತ್ರ ಮತಜನ ಸಮೃತ ||
 ಘನತರದ ಕವ್ಯಗೊಳಲೀಂಫಲಂ ನಿರಾಸ |
 ಜ್ವನರ ಮತಮಂಪಿಡಿದು ಪಟ್ಟಣದೊಳರಸನಿಪು |
 ದನು ತೊರೆದ ರಘುವರನ ನುಡಿಯಾಲಾಪಿಸಿ ಭರತ ಬೇಳದಂ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ
 ತಾತನನುಮತವಿಡಿದು ನಡವುದಾರ್ಯಗನೇಮು |

[(20)]

ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವನನುಸರಿಪುದೆನ್ನಮತ |
 ನೀತಳುವದೈದಿ ಸ್ಥಂಧಿಲದೇಶದೊಳಗೆಸಗು ಜವದಿ ದರ್ಭಾಸನವನು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಂ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶನಂ ಗೈದು ಸಂ |
 ಜಾತಕೃಪೆಯಿಂದಾರ್ಯ ನಿಟ್ಟಪನ್ನೆಗಮಿರ್ವ |
 ಭೂತಳದೊಳ್ಲರಂ ನೋಡಬೆನುತಂ ಭರತ ಬೇಳ ಗಮಿಸುತ್ತಮಿರಲು ||

(21)

ಭರತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ರಘುವರಂ ಬೆರಗಾಗಿ |
 ಗುರುವಿಗೇಕಾಂತ ದೊಳ್ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಿತಂದು |
 ತರುಣಬಾರಂದು ಕರವಿಡಿದು ಗೋಪುರ್ಣಮಂ ಒತ್ತರಿಸಲನುಗೈದನು ||
 ಧರೆಯಾಭಾರವನಿಳುಬೆ ಸರಸಿಜಾಸನಮತದಿ |
 ನರನಿನಿಸಿ ದಂಡಕಾವನದ ದೈತ್ಯರ ತರಿದು |
 ದುರುಳ ದಶಕಂಧರನ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಿದುವಂ ರಘುನಾಥ ಕೇಳ್ಬಾಲ್ಕ ||

(22)

ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ವಿಷ್ಣು ನೀರಾಮನಾತನುರು |
 ಯೋಗಮಾಯೆಯಸೀತೆ ಭೋಗೀಶಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |
 ರಾಗಮಂ ಸಲಿಸಲಮರೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಗಭಯಮಿತ್ತು ಬಂದಿರ್ಪರನು ||
 ಈಗುಪಿತದರ್ಥಮಂ ಬೇಳಲನದಳ ಮನೋ |
 ರೋಗಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ನೀಂ |
 ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ತೆರಳೆನುತತಿಳುಪಿ ಗುರುವರನೈದಲಿತ್ತಭರತಂ ||

(23)

ಪರಬೋಮ್ನು ನೀರಾಮಜಂದ್ರ ನೆಂದರಿತು ಬಂ |
 ಧರಶೋಕಮಗಲಲಹುದೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ಪ |
 ಭರತನಂ ತಿಳುವಲಿಚ್ಛೈಸಿ ರಘುನಾಯಕಂ ವಿನಯಾದಿಂದಂತೆಂದನು ||
 ದೊರೆಗಳೆಸಗುವ ವ್ರತಮಿಡಲು ಮತಿದಾರುಣಂ |
 ಬರಿದೆ ಬಳಲದೇನು ಬಡು ದುರಾಗ್ರಹವ ಕಾಫ |
 ಕರಜಲಸ್ವರ್ಗನಂ ಗೈದುಸುಖಿಯಾಗೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ಕೊಳವದಿ ||

(24)

ತೊಳೆದು ಕರತಳಗಳಂ ಕೈಮುಗಿದು ನಾಲ್ದಿಗೆ |
 ನಳನಪತ್ರಾಕ್ಷನಂ ನಿಟ್ಟನುತಲಿಂತೆಂದ |
 ನಿಳೆಯರಸ ಗಿತ್ತಭಾಷೆಯಸಲನೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಮೊವನದೇಶದಿ ||
 ನಿಳಯಾಗೈದಾನಿರ್ವ ನೀವೈದಿಪಟ್ಟಣದಿ |
 ಪೋಳಪಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲ್ವೀಳ್ವದೆನೆ |
 ತಿಳಿದು ಭರತನಮತವ ಶ್ರೀರಾಮಜಂದ್ರಮಂ ಧರ್ಮವಿಡಿದಂತೆಂದನು ||

(25)

ಬಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ಮನೋಭಾವಮಂ ಸ್ವಾಧಾಗಳ |
 ನಲ್ಲ ನಿನ್ನಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೂಲೋಕಮಾಂ |
 ಸಲ್ಲ ಲಿತಕರ್ತ ಗೊಂಡು ಕೇಳು ಪಿತವಿಹಿತದಿಂದಮವಿಹಿತದಿಸುಡಿಯೆ |
 ಬಲ್ಲ ವರ್ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಭಾಗೆಯ ಸಲಿಸು |
 ತೊಲೆ ಯೆನ್ನದೆ ಸುಖಾಸ್ವದಸಗ್ಗತ್ತಾ ಋಣ |
 ದಲ್ಲಿ ಮೂಳಾಗದೆ ಮುಕ್ತನಾದವಂ ಪುತ್ರನಿಲಿಸಾಧಾಜನಸಮ್ಮತನಿಲಿ || (26)

ಮೇರೆದವ್ವೆ ಮಹಾಬ್ಬಿ ಕಶಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಬಿಡೆ ತು |
 ಪಾರಮಾಂತುಹನಾದ್ರಿಯಾಂತ್ಯಜನಲಾಂ ನುಡಿದು |
 ದಾರಬಾಣಿಗೆ ತವ್ವಿದುಬ್ಬರದ ದುರ್ನೀತಿವಾರ್ಗಮ ನೋವ್ವಿತನಯ |
 ತೀರಿಸಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ತಿರುಗಿ ಬಹೆ ದಕರಥ ಕು |
 ಮಾರನಿ ನೋಡುವೆರದು ಜಗ್ತಿಯಂ ಪಾಲಿಸುವೆ |
 ಸಾರು ಸಂಕಟಗೊಳದೆ ಸರ್ವಜನರೊಡನೆನುತ ರಘುಪಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನು || (27)

ಇಂತಗ್ರಜಾನುಜರ ಸಲ್ಲಾಪಮಂ ಕೇಳಿ |
 ಸಂತಸದಲಖಿಳುಬುಷಿಣಂ ಜಾನಪದರಲ್ಲ |
 ಚಿಂತೆಯಂ ಬಸುಟು ಭರತಂಗೆ ವೇಳುವರೊಲಿದು ಸತ್ಯಾನುಮತವಬಲಿದು |
 ಪಿಂತಣರಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಪೋಲುವ ಮೃದು |
 ಸ್ವಾಂತರಂ ಕಂಡರಿಯವತಿಶಯದ ಋತುವಚನ |
 ಕಾಂತನಿಸಿರು ಧರಗೆ ಬರುವ ರಘುಕುಲಶಿರೋರನ್ನ ಮಂದಿರಕ ನಿನ್ನ || (28)

ದೇವಕಾರ್ಯಮಿದೆಂದು ಭಾವಿಸುತಮನದೊಳಗೆ |
 ಕೋಪದರ ಮತವಿಡಿದು ನಡೆವುದೆನುತಂವೇಳ್ವೆ |
 ದೀವಿಯಂ ತಿಳಿಮ ಕೌಸಲ್ಯಿ ಭರತನೊಳಿಂದಳಿಣಾಗ ಕೇಳ್ಬರಿದೆಬಳಲಿ ||
 ಅವುದಹುದಖಿಲ ಋಷಿನಿವಹ ನೇಮಿಸಿದಂತೆ |
 ಪಾವನತರಾಕಾರ ರಾಮಬೆಸನಿತ್ತಂತೆ |
 ಭಾವಿಸುತೆ ಮನದೊಳ್ಳಿದಮದು ಕರಲೇನುತ್ತುಸುರಿದಬ್ಬನೆಯವಿಡಿದು || (29)

ರಾಮ ಬಾಲಕನೀತ ಭೂಮಿಪಾಲನೆಗೈಯೆ |
 ನೇಮಿಪ್ರದು ಭವದೀಯ ಪಾದುಕಗಳಂ ಬಾಧ |
 ನೋಮು ಹ್ವೇಮಂಕರ ಮದೈದೆ ಧರಣೀವಲಯ ಪಾಲನಂಗೈದು ಕಾಭದ |
 ಸಾಮರಸಗೊಳಪ್ರದಖಿಲರನೆಂದು ಕೌಸಲ್ಯಿ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದೊರೆಯೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಂ ಗೈದು |
 ತಾಮರಸನಯನ ಪಾದುಕಗಳೊಲಿದಿತ್ತನಾಭರತಂಗೆ ಜಗತಿನಲಿಯೆ || (30)

ಸಕಲಭೂತಳದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸುರಧಾಮ |
 ವಖಿಲಜೈವಾತವ ಕಾಭೋದಯಮಿಂತ ಕಲ್ಪಲತೆ |
 ಕುಕನಾಮದೇನಾದಿ ವಿಧಿಭವಸುರೇಶರ ಹೃದಯಕಮಲಹಂಸನೇನುತ ||
 ಭಕುತಿಯಂ ಮಕುಟ ತಪದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪೊಗು ಮುನಿ |
 ನಿಕರಮಧ್ಯದಿ ಭರತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮಗೆ |
 ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಿಜಮನೋರಥವ ನಿರ್ವೃತಿಪಥವ ಕುಮತಿಜನರವಿರಥವನು || (31)

ಧಾರಾಣೆಯ ಭಾರವೂ ಪಾಡುಕೆಯೊಳ್ಬಿಟ್ಟು ತಾ |
 ನೂರಪೊರವಳಯದೊಳಗೊಂದು ತಾಣದಿಜಿಬಾ |
 ಬೇರವನುಂಗಳೂ ಮುನಿಪೇಶಮಂಥರಿಸಿ ದಳಫಲಾಹಾರದಿಂದ ||
 ಜಾರಿಸುವೆ ವದಿನಾಲ್ಕುವರುಗಳ ತುದಿಯೊಳಗೆ |
 ತೋರಲೇ ಸನ್ನೋರ್ತಿ ತೋರನಂತೆಸಗೊಂಬೆ |

ತೋರದಿ ಹುತ್ತವಹನಿಗಿವೆ-ಸುವೆ ನೀತನುವ ನಿಜಮೊವ, ತಿಳುವುತನುವ || (32)
 ಎನುತೊರೆದ ಕೈಕಾತನೂಭವನವಾಣಿಯಂ |
 ಸನುಮತಿಸಿ ತೆಗೆದವ್ವಿ ತೊಡೆಯೊಳೊಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ನನುಮದಿಂ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಸೆಳೆದವ್ವಿ ತತ್ತಾಫ್ಫನನುಮತಂಗಳೊಳಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ ||
 ತನಯ ಜನನಿಯ ಕೂರಬುದ್ಧಿಗಳನೊಳಿಸಿನೀ |
 ಕನಿಸಿಲಿಂ ಮ ವನೋಯಿಸದೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪದ |

ನವಸೇವೆಯೊಳುಪ್ಪದೊಮ್ಮೆ ಕೈ ಧರಣೀಜೆಯ ಮೇಲಾಣೆ ಗುರುವಿನಾಣೆ || (33)
 ಎಂದೊಳಿವುತನಂದ ಕಂಬನಿಗಳಂಬಡುತೆ |
 ಲಂದು ಭರತಂವಪ್ಪಣೆಯ ನಿಯಲತಿಕರಾದೆ |
 ದಿಂದ ಪಾಮಕಗಳಂ ಮೌಳಿಭೂಷಣಗೈಮ ಬಲಮಂದುಮಿಸಿನಲಿದು ||
 ತಂದೀವರಾಕ್ಷಿ ಧರಣೀಸುತಗೆ ನಮಿಸುತ್ತೊಲ |
 ವಿಂವ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಒಗಿದವ್ವಿ ಬೀಳೊಡ |

ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವದನವದನೇಂಪೇಳ್ವಿ ನಪ್ಪವತಿಸುತೆಯಾಣಾಗನಭ್ಯುದಯಮಂ || (34)
 ಭರತವಪ್ಪಣೆಮಿದು ಹರಾಸುಗೊಳಾತಂ ತಿರುಗೆ |
 ಕರಾಣದಿಂ ಕ ಸಸ್ಯತನಯನಂ ತಳ್ಳೊಳಿಸಿ |
 ಪರಿಪಂಯಲಾಪುಜಾಕಲಾಪಂದ ದೊಡವರಮ ಬೀಳೊಂಡು ಧರಣೀಸುತೆಯ ||
 ಪರಿಪಂಯಲಾಪುಜಾಕಲಾಪಂದ ದೊಡವರಮ ಬೀಳೊಂಡು ಧರಣೀಸುತೆಯ ||
 ಪರಿಪಂಯಲಾಪುಜಾಕಲಾಪಂದ ದೊಡವರಮ ಬೀಳೊಂಡು ಧರಣೀಸುತೆಯ ||

ಪೂರ್ವಗೆ ಸಂಪ್ರದಿವ ದುಗಿತ ತನುಕಂ ಪಿಟಿಪಿತ್ತಿ ಮುದ್ದಿಗಿದಳು || (35)
 ತನುಕಂ ಸುಮತ್ರಿಯೊ ಪರಿಯೊಳಿಲ್ಲ ರಂ |
 ಸದುಳಿದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪೊಗಲಕ್ಕನುಪೂರಗೆ |
 ಸುದತಿಕ್ಕೇಕಂ ತನುಜಿ ಯೇಕಂತತಾಣದೊಳು ಕರಗಳಂಮುಗಿಸು ನಯದಿ ||
 ಲುದುತನುತ ಕಂಬನಿಗಳಂತೆಂವಳಯ್ಯ ಸಂ |
 ಮುದಗೊಳುಪ ಭವದೀಯ ಮೋಹಬಲದಿಕ್ಷೇಮ |

ಮಮಯಕೂಣಯ್ಯಗೈಮದೇಣಿಸದೆನ್ನಂ ಪೊರೆವುದುಭಯಕುಲಘಾತಕಯನು || (36)
 ಎರಬೊಮ್ಮ ಪವನಪರಾತ್ಪರಂ ಮನುಷ್ಯರ |
 ಪರಿಯಿಂದೆ ಲೋಕಪೋಷಣಗೈವೆ ಮತ್ತನಿಂದ |
 ಪರಿಕೆಸಲು ಭವದೀಯಕಾಯ ಸುಹೃದಧರೂಪನಾಂತು ಮೋಹನಗೊಳುಸುತ |
 ಪರವಂಗಳೈಯಲಮಂಪಾತಕದ ಬುದ್ಧಿ |
 ದೊರೆದುದೆನ್ನಿಂದಾದ ಲೋಕವಿದ್ವಿಘ್ನಕರ |

ತರಕರ್ಪಗಳನೆಯದಮಲಕರಾಣಾಳುಗಳ ಪತಿಯಂಬ ಬಿರಾದವೆರೆದು || (37)
 A. K.—17

ಭವನಸಾಗ್ರಹದಿಂದಲಿಂದು ಬಂದೊಪಗಿದುಮಾ |
 ಸುವಿವೇಕಮುಂದ ನೀಂ ಮಹಾಪುರುಷನೆಂ |
 ಬುವದ ತಿಳಿದೈತಂದೆ ಮರಯೊಕ್ಕನೈತಂದೆನೊಂದೆನ್ನವಯಗಳಿಂದೆ ||
 ಭವಬಂಧ ಬಾಂಧವಾದ್ಯುಖಳವೋಹಾತುರವ |
 ಸವರಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಾಯವೇಳ್ಕೊಂದು ಕೈಮುಗಿದು |
 ವಿವಿಧವರಿಯಾಲಿ ನುತಿಸೆ ರಘುನಾಥ ನನುಸಗುತ ಪಾತೆಯೊಡನಿಂತಂದನು || (38)

ತಾಯಾ ನೀನವಧರಿಸು ಪೇಳ್ವ ನುಡಿ ಪ್ರಸೆಯಲ್ಲ |
 ಮಾಯಾ ಎನ್ನಕ್ಕಿಣಿನ ಮದ್ದುಲೋದ್ಧತೆಯಿಂದೆ |
 ಸ್ತ್ರೀಯಮಾಪ್ತಂತಗಿ ವೋಲುಸುಪುದಿಮ ತಥ್ಯ ಮಾತ್ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮಾರದೆ ||
 ಬೇಯದಮರರ ನುಡಿಯ ಸಲಿಸುವರೆ ಸರಸತಿಯಾ |
 ಪಾಯದಿಂ ಭವದೀಯಾನುಡಿಯಿಂದ ನುಡಿಸಿದಳ |
 ಮಾಯಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ನಡೆದುದೆಮ್ಮಭಮತದಿ ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಾಗಿ || (39)
 ಚಲಿಸಲವ್ವದೆ ತೃಣಂ ಬೆಸೆತಿಡ್ಲದಲ್ಲದವು |
 ಚಲಿಸಲೇಂ ಕಾರಣಂ ಮದಧಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಂ |
 ದೊಲಿದಖಳವ್ರಾಣೆಗಳ ಬಂಧಿಸಿಹಳನು ದಿನದಿ ಮಿಸುಕಲೀಯಾದ ತೆರದೊಳು ||
 ಕಲಿತಕತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಬಾನೆಡೆಯಾ ತೋರ್ಪಂತೆ |
 ಸಿಲಾಕದಾಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಾನಿಸಿಯ |
 ನೋಲುಮೆಯಿಂ ಭಜಿಸುವರೆ ಭಜಿಸೆಲ್ಲದೊಂದು ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಸಿಲಾಕನವೈ ||
 [(40)]

ಅರಸಿ ಕಾಣವು ವೇದ ವರವಿಂದಭವಮಾಖ್ಯ |
 ರರಿಯರೆನ್ನನನ್ನಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೈದೋರಿ |
 ಪೊರವೆನ್ನ ದೊಡ್ಡುಪದ ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳ ಬಲೆಯೊಳಾಂ ಸಿಲಾಕ ತಾಯಾ ||
 ಮರೆಗೊಂಡು ರಾಮನಂ ನರನಂತೆ ನುಬದುಳಿ |
 ವೆರೆದಿರ್ಪನೆಂದೆನ್ನ ತಿಳಿದು ನಿರಯವನಾಳ್ವ |
 ನರಿಯಾಬರದು ತತ್ವ ಪ್ರಜ್ಞದಾಕ್ಷಣಿಕಹುದು ನಿರ್ವಾಣಮಾಖ್ಯನೊಬ್ಬಂ || (41)
 ಕ್ರೋದಿಯೇಕಾಂತನಿಳಯವ ವಿಷಯದುರುಭರಗ |
 ಳೊಂದನಂಜದೆ ಹೃದಯಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯದೊಳು |
 ಚಂದದಿಂ ಮನೂರ್ತಿಯಾ ನಿಟ್ಟುಸುತ ಮಭ್ಯಾಸಗೈವುತ್ತುಮಿರಲು ||
 ಕುಂದಿ ಪಾತಕತತಿಗಳೈದವು ನಿಜಬೆಳಗಿ |
 ನಿಂದಲಾನಂದ ನುಬಮಯಮಕ್ಕುಮಿದ ತಿಳಿದ |
 ರಂದಿಗುಂ ಭವಬಂಧ ಬೆಸೆತಿಲ್ಲದಂತಕ್ಕು ಧೃತಿ ಸತ್ಯ ಮಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು || (42)

ಎನುತ ತತ್ಕಾರ್ಥಮಂ ಬೋಧಿಸಲು ಕೈಕೆ ಪದ |
 ವನಜಗಳಗಭಸಮಿಸಿ ಮಗುಳಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು |
 ಘನತರಾನಂದಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳುತೇಳುತಂ ತನಯನಿಡೆಗೈತಂದಳು ||
 ಮಾನಿತಿಲಕ ಜಾಬಾಲಮಾಖ್ಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ |
 ಮನಗೊಂಡುಂಟನಿಧಿಯಂ ಕಂಡು ಬೇಳ್ಕೊಂಡು |
 ಜನಪನಿಡೆಗೈತರಲ್ ಜನಪದಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ವೇಗದಿಂದೈತಂದುದು || (43)

ನೆರೆದಖಳೆನರವಾತ್ಸರಾಗಳನುಮತಿವಿಡಿದು |

ಭರತನಾ ಪಾದುಕೆಗಳೆಂದು ಮಕುಟದೊಳಾಂತು |

ಹರುಷದಿಂದೊಲಾಡುತ್ತೈತಂದ ಮಣಿರಥದ ಪೊರೆಗಾಗಲೊಲವಿನಿಂದೆ ||

ಸರಭಸದಿ ಸ್ವರ್ಣಗಮ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಪಾದುಕೆಗ |

ಛರಿಸಿ ವಂದನೆಗೈದು ಮಗುಳ್ಳೊಡೆಗೈದಿ |

ಕರಕಲಿತುಡ್ಡದಿಂದೆರಗಿ ಪಾರ್ಥವರಮಲಕುಲಧರ್ಮಮಂ ವಿಾರದೆ || (44)

ಸಾಮಂತರಿಂದಖಲಕಾರ್ಯಾರ್ಥಗಳನರಿದ |

ಧೀಮಂತರಿಂದ ಪುರಜನ ಜಾನಪದದಿಂದ |

ಲಾ ಮಹಾಂತನ ಚರಣಪಾದುಕಾವಂದನಂಗೈಸಿ ಬಿನ್ನೈಸಿ ಮನದಿ ||

ಬ್ರೀಮಂದಳೆದು ತೀರಿನೊತ್ತಿನಲಿ ಹಯವೇರಿ |

ಶ್ರೀಮಂತ ಭರತನೈದುತಲಿರಲ್ ತಮತಮ್ಮ |

ಕಾಮಿತಗಜಾಕ್ವರಥಕಟಾದಿಗಳನಡೆರಿ ನಡೆವೊಲ್ಲರ್ ಹರುಷ || (45)

ಕಳೆದು ಕಾನನಗಳೊಳಿಬಿಡುವರ್ವತಗ |

ಛಳೆದು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಕೈತಂದಾ ಭರದ್ವಾಜ |

ಪಳೆವಾತಿನಧಿಪತಿಯ ನಿಲಯಮಂ ಸಾರಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಮಿಸಿ ಬಳಕ ||

ತಿಳುವೆ ನಡೆದರ್ಥಮಂ ಕೇಳಿ ಮಾನಿಪೋತ್ತಮಂ |

ತುಳುಕುತಾನಂದಮಂ ತುಂಬಿ ಗುಬಿಪ್ಪಂದಮಂ |

ಬಲಜಾಪ್ತಕುಲಮಿತ್ರ ಸುಚರಿತ್ರನೊಡನಿಂದ ನನುನಗುತ ಗೆಲುವಿನಿಂದ || (46)

ವಿಮಲಮತಿಕ್ಕೈತಯಾಗದ ನೈಪತಿಗಳೊಳಾವನುಂ |

ಸಮನೆನಿಪ ಭವದೀಯಸಾಧಾಚಾರಿತ್ರಕಂ |

ಸುಮನಸ ಮಹರ್ಷಿಗಣ ಮಾಮೂರ್ತಿಗಳ ಸುತ ಹರುಷಮಾನಸರಾದರ ||

ಅಮರತೋಪಣಿಯಮಿತ್ರಶ್ರೀಯಸ್ಕರವನಿತ್ತು |

ಕಮಲೋಳೊರ್ವತಗೈವುದೆನುತುನುಸೆರೆ ಜವನಿ ಪದ |

ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಿಜಸೇನೆ ಸುತ ನಡೆದಂ ಭರತನು || (47)

ತ್ವರಿತಗತಿಯಂದೈದಿ ತರಣಿಸುತೆಯಂ ದಾಂಟ |

ಸುರನದಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಕೈಂಗಿವೇರದಿಗುಹನ |

ಕರಾಣದಿಂದುಪಜರಿಸಿ ನಿಜನಗರಿಯನ್ನೊಳೊಡ್ಡೊಡ್ಡದೊಳೈದುತಿರಲು ||

ಪರಿವೇಷದಿಂದ ರಾಜಪ ರಾಜನಂದದಿಂ |

ನಿರತಿಕಯತುಹಿಂಪಿಹಿತಾದರ್ಕನದಿ ತೋರ |

ದಿರುವ ನಗರಿಯ ವಿಹರಿಸಿ ಕುರುಹಿನಿಂ ತಿಳಿದು ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನು || (48)

ಇನನಿಟ್ಟುಸದಂಬಾಜಾತವೋ ತುಹಿನಕರ |

ನನುವ ಕಾಣದ ಸಿತಾಂಭೋಜಾತವೋ ಯನಲ್ |

ಛನಛನಛನಾಪಿಹಿತದಾಕಾಶದಂದದಿಂ ನಗರಿ ಕಣ್ಣೆನೆವುತಿದೆಕೋ ||

ವನಿತಾಸಮೂಹ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ನೆಲ ಜವ್ವನಿಗ |

ರನುವಿನಿಂದ ವಿಲಾಸಗೈವ ತಾಣಂ ತುರಗ |

ಧ್ವನಿಗೈವ ಪಂಥಾನಮೆಲ್ಲ ನಿವೃತ್ತಭಯಾಗಿ ಕಾಣಾತಿದೆ ಮಂತ್ರಿತನಯ || (49)

ರನ್ನದಂಗಳಿಗಳಂ ಬರದ ನೆಲೆ ಪೂವನರ ।

ಜೆನ್ನಿಗರನೊಲಿದ ಬೆಳ್ಳಿಪಿಯನೆಲೆ ಪರಿಮಳಗ ।

ಳುನ್ನತಸ್ಥಾನಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತಿವೆರಸಿ ಕಾಣದಿವೆ ಚಿತ್ರ ಕರವಿ ||

ಸೆನ್ನುತಿಪ ವಂದಿವಾಗಧರೊ ವರಡೆಯಾಡೆ ।

ರುನ್ನತವ ದೇವಾಲಯಂಗಳೊಳ್ ಕೃತಿಮೆಧಾರ ।

ಸಂನಾದ ಕೇಳದಿವೆ ಬಿನ್ನಚಾರಿತ್ರ ಯಾಕದರಸಿನಂತಿದೆ ನಗರವು || (50)

ಮಂದಿರಗಳೆಡೆಯೆಡೆಯೊಳೊಲಿದು ವಾದಿಸ ಕಾಸ್ತು ।

ವೃಂದಮಲ್ಲ ತರ್ಕಿವರ ಸಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಿ ।

ಪೊಂದಿ ಬೇಳುವ ನಿಗಮವಾಗಮಂಗಳ ಕ್ರಿಯಾತಂತ್ರಗಳ ಬೋಧಿಸುವರ ||

ಸಂದರ್ಶನಗಳಲ್ಲ ದಿವೆ ಕ್ರೋಧದಭಾಷೆ ।

ದಂದ ವರಗಜವಾಜಿಯಾನದಾರೊಹಣದ ।

ವೃಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ದಂಬಾಧಿಯೊಲಿದೆಕೊ ಪಟ್ಟಣ ಸೂತಜ || (51)

ಒಂದೆಸೆಯಲಂಕರಣವೆತ್ತ ಭದ್ರೇಭಂ ।

ಳೊಂದೆಸೆಯ ಕೃಂಗಾರಕಲಿಕಾಶ್ಯಸಂದೋಹ ।

ವೊಂದೆಸೆಯ ರತ್ನಮಯಪೊಂದೇರ ಗೊಂದಲಂ ಮಣಿಖಚಿತಕಕಟಂಗಳು ||

ಒಂದೆಸೆಯ ಚದುರಾಂತ ಯಾನಸಂತತಿಗಳು ।

ಬಂದಖಳವಕುಟವರ್ಧನರೆಂದಿನವದಿಂ ।

ದಂದಪಡೆದೆಯೋ ರಾಜಮಂದಿರದೊಡೆಯ ಸೂತ ನೋಡ್ವೆ ವಿಭವಮಂ || (52)

ಅರಸನೈತರಾವಾಗ ಕರಮಾಡದಗ್ರದಿಂ ।

ತರುಣಿಯರ್ ಜೆಲ್ಲ ವಾಚಾಪಲಾಡಂಗಳುಂ ।

ಪರಿಪರಿಯ ಫಲವೆರಸಿ ಪುಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳುವ ವಿಪ್ರಜನಸಂದರ್ಶನಗಳುಂ ||

ಕರವೆತ್ತಿ ಬಿರುದನುಸ್ಥಾಪಿ ಪಾರಕ ಜನರ ।

ನೆರವಿ ಕಂಗೊಳಿಸದಿವೆ ಯೆನುತ ಮರುಗುತ ಪೊಕ್ಕು ।

ನರಮನೆಯ ಪಾದುಕೆಗಳೆಟ್ಟ ಮೂರ್ಧ್ವಿಯೊಳಮರತತಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವಂತೆ || (53)

ಮಾತೆಯರ ಮೃದುನುಡಿಯಲುಪಜರಿಸುತಲತುಲಸು ।

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರಮನೆಯೊಳುಟ್ಟು ಸಂತಸದಿ ರಘು ।

ಜಾತ ಸಭೆಗೈತಂದು ನೆರೆದಮಾತ್ಸರ ಗುರುಗಳೊಡೆಯೊಳುಸಿದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ||

ಸೀತಾರಮಾಣ ನಿರ್ದೋಷಿ ರಾಜಧಾನಿಯ ।

ಲ್ಲಾತ ಸಂತೋಷದಿಂದಾನಿರಲೈಯ್ಯಳ್ಳು ವಿ ।

ಖ್ಯಾತನಗರಿ ಯೊಳಲ್ಲದಾನಿಪ್ಪದುಂ ಸಲ್ಲ ಸಾಧನವ್ಯಕ್ತಮಿದಲ್ಲ || (54)

ಚರಣಸೇವೆಯೊಳುರಳು ಪಗಲೆಂಬ ಭೇದಮಂ ।

ಮರೆದನಾಂಕಾರದಿಂ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತ ಮಂ ।

ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಿನ್ನವೆಸಿ ಸಾದದವೃಣೆವಿಡಿದು ಪತಿಕಾರ್ಯಮನ್ನಿಸಗಲು ||

ಸರಯಾನದೀತಟದೊಳಪ್ಪ ನಂದಿಗಾಂವು ।

ಪೂರೆಯೊಳು ಪಾದುಕೆಗಳೆಟ್ಟ ಪೂಜಿಸಿ ವೋಡ ।

ವೆರೆಯಲೆನ್ನೆಯ ಮನಂ ಸಂತಸಂಗೊಳುತಿದೆಕೊ ಯೆನುತೋರದು ನಡೆದನೊಲಿದು || (55)

ನೋಡುತವಿನಾಭಾವದಿಂದೆನೆವ ಭಕುತಿಯಂ |
ಮೂಡಿದಾನಂದದಿಂದಬಿಲಯುಸಿಗಣವಿಪ್ರ |
ರಾಡಿದರನೇಕವಿಧದಿಂ ಧರಾವಲಸುಮಂ ಭೂಖಿಸಿ ನಲಿವಂದದಿ ||
ಮೂಡಿದರವರನುತಿಗಳ ದೇವತತಿಯಾ ಸುಧೆ |
ಯೂಡಿದಂದದಿ ನಾರವಾದಿಗಳ ಸಂತನಂ |

ಗೂಡಿ ಪಾಡಿದರೊಲಿದು ಸಜ್ಜರಿತೆಗಳ ಭರತ ನಡೆಯಾವಾಕ್ಯ ಯಗಳನು || (56)

ಪರಿಮಳ ಭೂದಣಾಯತಮೆನಿಸಿ ಪಾವುಗೆಯ |

ಹರುಳದಿಂ ಕತ್ರಾಘ್ನನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದ ನಾರ |

ಕರೆಯಾದರೆ ಭರತ ನಂದಿಗ್ರಾಮಕತಿನೇಗಭಕ್ತಿರಸಮಂ ತುಳ್ಳುತ ||

ಅರಸನ್ನೆದಿದನೆಂದು ಗುರುವಸಿಪ್ಪಾಡಿದಮಾನಿ |

ವರರಮಾತ್ಮರು ಪೋಗಿ ಕೆಲಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿದರ್ |

ಸುರಪನೆಡಬಲದೊಳಾರಾಜಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿವ್ರಮುಖ ದ್ವಿಪಗಂಬಂದದಿ || (57)

ಸಾಧಾಜನಸಮ್ಮತದೊಳೊಂದರಮನೆಯ ರಚಿಸಿ |

ಮೋದದಿಂ ಪಟ್ಟವಣಿಯೊಳು ಪಾವುಗೆಯನಿಟ್ಟು |

ಸಾದರದಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಮಂ ಪರಚಿಸಿಯ ಮಂಗಡೆಯ ವೇತ್ರವಿದಿದು |

ಶ್ರೀಧವ ಸುರೇಶನುತ ಜೇಯ ಪಾಯವಧಾರಾ |

ಮೇದಿನೀಯರಸ ದಯಾಗೈವುದೆನುತಂ ಸಮುಖ |

ದಾಧಿಪತ್ಯತೋಂತಾ ನಿಂತು ವೋಲಗಗೊಡತರ್ವಿ ಭರತಂ ಭಕ್ತಿಯಂ || (58)

ಅವ ಕಾರ್ಯವನೆಸಗಲದ ಪಾದಕೆಚ್ಚರಿನು |

ತಾವಗಂ ನಡೆವುದಂ ಪಾದದಪ್ಪಣೆಯನುತ |

ಕೋವಿದರು ನುತಿಸಂತೆ ಕೊಡುವ ಪತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಬೆಸರನಿಟ್ಟು ||

ಅವಸುಧೆಯಂ ನಹುವ ನಳದಿಳಿಪಾದಿಗಳ |

ತೀವಿಗಿಮ್ಮಡಿಯನಿಸಿ ಪಾಲಿಸುತ ತಾಂ ಶಿಡ್ಡೆ |

ಭಾವದಿಂದಿರ್ವ ಭರತನ ಸಾಧುಚರಿತೆಯಂ ಬೇಳಲರ್ಗಳವಸ್ತುದು || (59)

ಹಾರೈಸದರೆ ಸಿರಿಯ ಹಗಲಿರಾಳು ಭಕ್ತಿಯ ವಿ |

ಚಾರದಿಂ ತನುಧನಮನಂಗಳರ್ಪಿತಗೈದು |

ವೀರವ್ರತವಂ ಪೆದಿದು ಚೀರವಸನವ ಧರಿಸಿ ಪತ್ರಪರ್ಣಾಕಾರದಿಂ ||

ಕಾರಣಾತ್ಮಕನಂಪ್ರಪಂಕಜವ ಹೃದಯದಾ |

ಗಾರಮೆಂದೆನಿಸಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಾಳುದಂ |

ಧಾರಣೆಯ ರಘುಭೀರಧರಂದಲೈವಡಿಯನಲೈ ಭರತಂ ಮುದದೊಳು || (60)

ಪಗಲಿರುಳು ಸತ್ಯಧಾಸಲ್ಲಾಪಮದರಿಂದ |

ಲೋಗುಮಿಗೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೀರ್ತನಂ ತದ್ಭಾಷಣ |

ಮಿಗೆ ಸವಾಧಿಗಳಿಂದ ರಾಮಾತ್ಮನೆಂದಿನಿಸಿ ಬೀದಮಿನಿಸಂ ತೋರದೆ ||

ಸೋಗಯಿಸಿದ ರಾಮವೃಂದರಸ ಮಗುಳ್ಳುತಪ್ಪ |

ಬಗೆಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತರ್ವಿ ಭರತನ ಚರಿತೆ |

ಜಗತಿಗತಿಪಾವನಂ ಪೋಗಳಲಾ ದೇವನಂ ಭೇಷತಿಗನಾಥ್ಯ ಮಗಜೆ || (61)

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಕರಣಾಗತತ್ರಾಣನಿಂಬ ಬಿರುದಂ ಮರೆಯೆ |

ಕರಾಣಾಳುಗಳ ದೇವ ರಘುನಾಥ ವ್ರೇಮದಿಂ |

ಕರಾಣ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಪರಮತತ್ವದ ಪರಿಯನು ||

ಹೈಮವತಿ ಕೇಳ್ವೆಭರತ ನಿಜನಗಂಗೈದಲೈ |

ವ್ರೇಮದನುರಾಗದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸದ್ಗುಣ |

ಸೋಮಗಳ ನಿನೆನಿನೆದು ತೋಳುತಿರೆ ನೋಡುತಂ ರಘುವೀರ ಕರೆದು ಪ್ರಿಯದಿ ||

ಬಾ ಮಗನೆ ಭವದೀಯ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪ ಬಲಾ |

ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುವುದಿದು ಬಯಲಮಾಯಾವರಣ |

ತಾನುಸಮಿದಲ್ಲ ದೊಳುಪೊಕ್ಕ ನೋಡಲ್ ಕ್ಲೇಶ ನಿಲವುದಕ್ಕೆ ತಾಣಮಿಲ್ಲ || (1)

ಎನುತೋರೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಾಮಭದ್ರನ ಚರಣ |

ವನದಳುಗಳನ್ನೊಸಿ ದೇವ ಮನೆ ಧನವೆಂಬ |

ನಿನೊಡೆಂತುಂ ಪೋಗಿ ನಿರತಿಶಯವಾನೆಂದದಿಂ ದಿವ್ಯ ಸುಖದೊಳಾತ್ಮಂ ||

ಜನನಮರಣಗಳಾಟ ಕೋಟಲೆಗಳಂಕ್ಲೇಶ |

ಎನುರಾಗಪೋಪ ವಿಧಮೆಂತದಂ ವಿಸ್ತರದ |

ಲೆನಗೊಂದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಂ ಮಾಡ್ದುದೆಂದೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದ ನೊಲಿದು | (2)

ಆದೊಡಾಲಿಸು ನಿತ್ಯ ನಿರೂಪಮ ನಿಜಾನಂದ |

ಬೋಧಮಯ ಚಿದ್ರೂಪ ಯೋಗಮಾಯೆಯ ಸೃಜಿಸಿ |

ಸಾದರದೊಳದ ನುಚ್ಚಿ ಮಜ್ಜು ತೀಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂದ ||

ಈ ಧರೆಯೊಳಾಮಾಯೆಗಬಲರೂಪಗಳೇವು |

ತಾದಾರಸಂಗದಿಂದಮಿತವಿಕ್ರೃತಿಗಳಾಂತು |

ಬೋಧಾರೂಪನಾಗಿ ಪಾಪ ಧರ್ಮದ ಲೇಪಕೊಳಗವ್ವ ಜೀವ ನೆನಿಸಿ || (3)

ಕೃತ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಕತದಿಂದ ಪರಲೋಕ |

ದತಿಶಯದ ಸುಖಕಷ್ಟಗಳೆನುಂಡು ಲೋಕನಂ |

ಸ್ಥಿ ತಿಯುಳುದು ವಾಯುಪಥವಿದಿದು ಬಂದಾ ಶ್ರೃಪ ಮಗುಳಭ್ರಮಾಂಡಲವನು ||

ಕ್ಷಿತಿಗಳುದು ಪನಿಯೊಡನೆ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳೊಳುರ್ದು |

ಜತೆಗೊಂಡು ಧಾನ್ಯಮಂ ಭುಕ್ತಿಮೆಯದಿಂ ಜೀವ |

ತತಿಗಾನುರಾಗವಂ ಬೀರುತ್ತ ಕಾಕ ಮಯಾನಾಗುತುದರದೊಳುರ್ದು || (4)

ಮತುಸಮಯದೊಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷಯೋಗದಿ ಯೋನಿ |

ಪತನಮೆನಿಸಿದ ಕಾಕ ಶೋಣಿತದೊಳೊಡಗೂಡಿ |

ಯಾತನಮಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಥಮದಿವಸ ಬುದ್ಬುದದಂತೆ ತೋರ್ಪುದೇಳನೆಯ ದಿನಕೆ ||

ಕೃತಕಮೆನೆ ಗೋಳಕಾಕೃತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ |

ವತಿಶಯದ ಲೋಕತದಿ ಬಲಿದು ಬಲದಳ್ಳೆಯೊಳು |

ವಿತ್ತತುಂಟಂಗುವಿತಮಾಗಿ ತೊಡೆ ಭುಜಗಳಂ ತೋರ್ಪನುರೂಪತತ್ವ ದಿನಕೆ | (5)

ಕರಚರಣಗಳು ಕಕ್ಷಕಂಠರಗಳುಂ ಸಮಾ |
ಕರಿಸಿ ಸಂಧಿಗಳೆನಿವ ನಾಸಿಕೆ ಕೃತಿ ನೇತ್ರ |
ಮೆರೆವ ಗುದ ಗುಹ್ಯಂಗಳಾಕಾರಮೆಂದೆನಿಪ ಮೈಯ್ಯ ತೊಂಭತ್ತುದಿನಕೆ ||
ಕರಣ ಮಾಖ ಮೇಹನ ಗುದಾಕ್ಷಿನಾಸಾಕೃತಿಗ |
ಳಾರಮಂ ತೋರಲಾಪಿಂಡವೊಗ್ಗೇಣಿ |

ಗಿರವಾಗಿ ಜಠರಾನಲನ ಶಿಖೆಯೊಳಂ ಬೆಳೆದು ಬಹುದು ತಿಂಗಳಾನಾಲ್ಮಕೆ || (6)

ಏಂಗುಲಿಗಳುಂ ಕಟನಿಟಲ ಜುಬುಕಸ್ತನಮ |
ಭಂಗುರೋದರ ಪಾರ್ಶ್ವ ಕಕುದಗಂಡಂಗಳುಂ |
ಸಂಘಟಪವೈದನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್ ಗರ್ಭಸ್ಥ ಮಾದ ಪಿಂಡಕ್ಕಮ್ಮಿದೆ ||
ಪೊಂಗುವವಯವಸಂಧಿ ಕಚ ನಿಕರ ನಖರದ ಬೆ |
ಡಂಗಾಂತು ತೋರುವದು ನಿರಯನನ್ನಿಭವೆನಿಸಿ |
ಕಂಗೊಳುವ ಜಠರಪ್ರದೇಶದೊಳಗಾರನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್ ಪಿಂಡಮಿಂತು ||

(7)

ವಿವಿಧಧಾತುಗಳ ನವಜಕ್ರಂಗಳುಹ ತಾಣ |
ವವರ ಸಂವರ್ತಿತೆಗಳೆಲಾ ಸರಂಗಳು ಬಲಿದು |
ಜವದಿಂದವೊಪ್ಪು ವಂಗೋಪಾಂಗ ಶಿಶುರೂಪವಾಗಿ ಗರ್ಭದಿ ಪೊರಳುತ್ತ |
ಸವರಸಾನ್ನವ ಕೊಳಲ್ ಮಾತೆ ರಸ ಪೊಕ್ಕುಳುನ |
ವವರದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕರಾ ತಂಪಿನಿಂ (ಬ) ಬೆಳೆದು |
ತವೆ ತೋರ್ಪುದೇಳನೆಯ ತಿಂಗಳಾಗಾಪಿಂಡವೇನೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚರಿಯನು |

(8)

ನೆಲ ಗುದಂ ಜಲ ಶೀರ್ಷವನ್ನಿ ನಾಭೀಕುಹರ |
ಜಲನ ಹೃದಯಸ್ಥಿರ ಸ್ವಾಕಾಶಮದರಿಂದ |
ನಿಲನು ಹೃದೈಶದೊಳ್ ಬಲಿದನ್ನರಸವನುಂ ಕೊಡುತ ಜಠರಾನಲನಿಗೆ ||
ಜಲಿಸುತರೆ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಂಧಿಗಳನುಪದಂ |
ಬಹುರಕ್ತಮೂತ್ರಗಳು ವಿವರದೊಳ್ ಬರೆ ಕಡ್ಡು |
ಕಲನೆಯಿಂದೊದರುತಿಹ ಕರಪಾದಗಳ ಶಿಶುಕನೆಂಬನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ||

(9)

ಹೇಸಿಕೆಯು ಹೆಬ್ಬಡಿಕೆ ಕೇವು ರಕ್ತದ ಕುಂಡ |
ಮಾನು ಸುತ್ತಿರೆ ಮುತ್ತಿ ಕಡಿವ ಕ್ರಮಿಸುಂಕುಲಾ |
ಯಾಸದಿಂದಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತ ಸಂಕಟಂಗಳೊಳುತಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತ ||
ಬೇಸತ್ತು ನಿರಯದನುಭವಗೈಯಲಾರದೆ ನಿ |
ರಾಸಮತಿಯಿಂ ಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳ ನೆನೆನೆನೆದು |

ಕೂಸು ತನ್ನೊಳ್ತಾನೆ ಹಂಬಲಿಸ ತೆರವದೇನೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚರಿಯ ಪರಿಯ || (10)

ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಹರಿಹರರ ನಿಜಸತಿಯನುಳಿದು ಏರ |
ಸೂದರಿಯಾರಂ ಬಯಸಿ ಸಜ್ಜನಕಗಳ ಬರೆದು |
ಬಂಧುರದ ಭೂಸುರದ್ವೇಷದಿಂ ಕರಿಗೊಂಡು ಗುರುವನರನೆಂದು ತಿಳಿದು ||
ಇಂದಿರೇಣನ ಭಕ್ತರಂ ತಿರಸ್ಕೃತಗೈದು |
ಕುಂದದೆ ತತ್ಕಥಾಪ್ರವಣಮಂ ಪಳದ ಕತ |

ಪಿಂಡುಡಿಸಿತು ನಿರಯ ನಿರ್ಭರ ಗರ್ಭಯಾತನೆ ಮಹೇಶ ಹಾಯಂದಳಲ್ಪುದು || (11)

ಪರಮಾಕರಾಣಾವನಧಿ ಹರಿ ಯೆನ್ನ ಯಾತನೆಯಾ |
 ನರಿದು ಪರಿಹರಗೈದು ಸರಕಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸಿ |
 ಧರಣಿಯಂಕಾಣಿಸಲ್ಕು ನುಡಿನದಿ ಸುಭನಾಮಾರ್ತನಂಗೈದು ಮಾದದಿ |
 ಚರಣಸೇವನಗೈದು ಸೂಧಾಜನರೊಳು ಬೆರೆದು |
 ನಿರತವೂಜಾದ್ವೈತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುತ |

ಪರಿವೆ ಭವಬಂಧಮಂ ಸ್ಮರಿಸೆ ಗರ್ಭದ ನೇಯನುಸುತುವುದು ಮನದೊಳು || (12)

ಇಂತನಂತಪ್ರಲಾಪನಗೈವುತಲೆ ತನ್ನೊ |
 ಘಂತರಾತ್ಮನ ನೆನವುತಳುತಿರಲ್ಕುನಿತರೊಳು |
 ಚಿಂತಾಯಾಕನ ನೇಮವಿಡಿದು ಯೋನಿದ್ವಾರದಿಂದಲೊಳಪ್ಪೇಕ್ಕು ಬವದಿ ||
 ಕೊಂತಿ ಕೊಂಡಿತ ಮನಸಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಕಿಶುವನ |
 ತ್ಯಂತ ಬರಸಿಡಲಂತೆ ಪೊಡೆದು ಭ್ರಾಮಕಗೊಳಿಸಿ |
 ತಾಂ ತಿರುಗಿಸುವದೇನ ಪೇಳೈ ಸೂತ ಸಮೀರನುರುಬೆಯಂ ಹರಿಯಾಚ್ಚೆಯಾ || (13)
 ಆ ಮಹಾಯೋನಿಯಂತ್ರವ ಪೀಡನಂಬಲದಿ |
 ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಂಡು ವಿವರದೊಳುದು ಪೊರಬಿದ್ದು |
 ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಕಡೆದವುದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲದಿಂದ ಲೇಕ ಕಂದದೆ ಕಂದದೆ ||
 ಕಾಮಜನಕನ ಮಾಯೆ ಕವಿಯಲಾರೋಹಿತ |
 ಸ್ತೋಮದೊಳು ಜಂಬಾಲಕಲಿತರುದ್ರಮೆಂಬಂತೆ |

ತಾಮಸದ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದರೆನಿಮಿಷ ಮೈಮರೆದು ಕಡೆದಿವುರ್ದೇಂ ಪೇಳೈನು ||
 ಧನವಾಣಿ ಶೋಣಿತಂ ವಸಿತೆಯಾವ್ವಳು ಶುಕ್ಲ || (14)
 ಧನಮಾನಿಸೆ ತನಯನಹ ನುಭಯಗಮನಂದೆನಿಸೆ |
 ಜನಿಸುವ ನಪುಂಗಕಂ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಒಯಕೆಯಿಂದ ಕುಬ್ಜಂ ಕೇಕರಂ |
 ತನುಕಾಶ್ಯ ಪೀನತೆಯನನುಕರಿಸಿ ಪುಟ್ಟುವರು |
 ಬನದ ವಿಜನಿಜಕರ್ಮದಿಂದ ನಾನಾ ಯೋನಿ |
 ಯನುಸಾರ ಪಲವುವಿದ ಸುಖಮಾಃಖಗಳನುಂಬರೇನಂಬೆ ಮರುಳರಿವರ || (15)

ಪಲಿಪುಯ ಯೋನಿಗಳೊಳುದಿಸಿ ನಾನಾಚಿತ್ರ |
 ಕರದೊಡಗಗಳನುಂಡು ದಣಿವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ |
 ಮರೆದಕೃತ್ಯಗಳೆಸಗಿ ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಮನದೊಳುಡದೆ ||
 ಮರುಳುತನದಿಂದಧಿಕಭೋಗಗಳ ಬಯಸುತಂ |
 ಕುರಿಗಳಂದದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತರಣಿ ಸಕ . . . ಳಾಗಿ |
 ನರಳುಪರದೇನಂಬೆ ವಿಧ್ವಂಸಾಯಾಮುಮೆ ಯಂತುಟೋ ಪೇಳಲಿದು || (16)

ಪಗೆಯ ಮಂದಿರಮಾಟ ಮಾರಿಯರುತಿಹ ಮನೆಯೊ |
 ಳೊಗುಖಗೆಯ ನಲಿದಾಟ ಬೇಟಕಾಖಾವ್ಯುಗದ |
 ಮಿಗೆ ಸೀಘಸೇವಕನ ಕೃಂಗಾರಕರ ನೋಟ ಕಲಹಕೇತನುಮಿತ್ರತಿ ||
 ಮೃಗತ್ವಸ್ಥೆಯಾತಿಯಂ ಜಾರೆಯನುಗುವ ಪ್ರೀತಿ |
 ಸೊಗಯಿಸುವ ಬಲನುಡಿಯ ಸೊಂಪನನುಕರಿವುದೀ |
 ಹಗರಣದ ನಂಸಾರನುಮವು ಬೀದಿಯೊಳುಟ್ಟು ಸೊಡರಂತದೇ ಪೇಳೈನು || (17)

ಮರುಮರೀಚಕದ ಸಿರಿ ಮರುತವೈಭವದ ಪರಿ ।
 ಮರವಮಿಂಚುಗಳ ನಿರಿ ಮುಗಿಲಮೈಖರಿ ಕನಸಿ ।
 ನುರುತರದ ಭೋಗವೊಗಂ ಪ್ರರಂದರಜಾಲದಿಂಪವಗ್ರಹದ ಸೊಂಪು ॥
 ನಿರುತಮೆನ್ನೂತ ನಚ್ಚಿ ನೀಚಸುಖಗಳ ಮಚ್ಚಿ ।
 ಮರುಳಬುದ್ಧಿಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಗಿ ಪಲ್ಲಳ ಬಿಚ್ಚಿ ।
 ನರಳುವರು ಸಂಸಾರಫೋರಾಟವಿಯ ಕಳೆವುಪಾಯಮೊಂದಂ ತಿಳಿಯದೆ ॥ (18)

ಬಿಳುಗಲ್ಲವುಡಿಯ ಮೊಸಗೋಗರಮೆರುತ್ತಿ ಪ್ರಿಯ ।
 ದಳೆದುಂಡು ಪ್ರಾಣಗಳ ಬಿಡುವ ಹರುಕನ ತೆರದೊ ।
 ಉಳೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರನು ನಿತ್ಯಮೆಂದೆನುತ ಬಯಲಾಸೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ॥
 ಕಳೆಗುಂಡಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳುವ ಪಾಮರಜನರಿ ।
 ಗಳವೆ ಬೋಧಿಸಲು ತಲೆ ಹುಳಿತ ಸೋಣಗ ತೆರದಿ ।
 ತೋಳುವರು ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಸಗ್ಗ ನರಕಗಳ ದೂರಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥ (19)

ಹುಸಿಯನಿವ ಸಂಸಾರ ದಿಟಮೆಂದು ನಂಬಿ ಸಂ ।
 ತನಗೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ।
 ಹಸರ ಹೋಗದು ಸಕಲ ಕಾನ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೊಡನಿಂದುಪಕಾರ ಮಿತಿಗಾಗದು ॥
 ಸಸಿನಿ ಸದ್ಗುರುಚರಣಗಳ ಪಿಡಿದು ಭವರೋಗ ।
 ವೆಸರ ಕಡಿಸುತ್ತಲಾನಂದದಿಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।
 ದೆಸಕಮನ್ನೊಂಡುಂಡು ಸುಖದೊಳಪ್ಪುದೆ ಬುದ್ಧಿ ಪರದ ಪಂಥಾನವನನು ॥ (20)

ಮರುತ ಮನ ಬಂದುಗಳೆ ಮುಖ್ಯಮಾಂಗದೇಹ ।
 ದಿರವೆನಿಸಿ ಪೊರಗೊಳಗೆ ಬಾಧಿಸುವ ವದರಿಂದ ।
 ಮರುತಾದಿಗಳ ಜೈನಿದಾತ ಭವಬಂಧಗಳ ನೆಗೊತ್ತಿ ಸುಖದೊಳರ್ಪಂ ॥
 ಬಂದೆ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಗಳಾಶೆಯಿಂ ಬಳಲ ।
 ಲರಾಗುವದೆ ಮಾಯೆ ಮಾತಿನ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದ ।
 ಕರಮನಿಸದಾರ್ಗಗೆ ಮೊದಲಿವಂ ಗೆಲವೇಳ್ವು ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕಾರೈನುವರು ॥ (21)

ಪಿಡಿದು ಮಲಾಧಾರದಿಂದ ಲಾಖಿಗಂಟು ।
 ತೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳ ಶೋಧಿಸುತ ಸಂಜಲಿಸಿ ।
 ಒಡವಖಿಲವ್ಯಾಪಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಸಾಧ್ಯಸಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡಿ ॥
 ತೊಡರಿ ಸಂಜರಣೋದನಭ್ರಮಾಣಿಯಂ ಗಗನ ।
 ಕಡೆಯದಾಕುಂಜನದಲೆನಿವ ಕಮಲಗಳಿಂದ ।
 ಲಡಿಗಡಿಗೆ ವೈಕಾರಗೊಳುವುದನಿಲನೆ ಕೃತ್ಯ ಸತ್ಯ ಜೀವರ ಸಂತೆಗೆ ॥ (22)

ದೇರದಂತೆ ಮೈಮುಂಪ ಬೆಚ್ಚುರಿಸಿ ಪಲ್ಲಿರಿವ ।
 ಮರದಂತಿರುವನೊಮ್ಮೆ ಪರಿದು ಬೆಚ್ಚು ತಲಿರುವ ।
 ತರತರಿಸುವಂ ಪಾರಿ ಬೀಗಿ ತೊಡೆವರೆಗುಟ್ಟಿ ನಗುವ ನರ್ತನವೆನಗುವಂ ॥
 ಪರಿದು ಕರಿಕರಿಗುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣೊಡುತಾಳುಸಿ ।
 ಮರುಕಿಸುತ ಮುಸುಡಿನೊಳ್ ತೂಕಡಿಸುತೊಲಿದಾಡಿ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಚೇನ್ನೈಗಳ ತೋರುವಂ ಮಾರುತನ ಬಲವಶಂಪದತೆಯಿಂದೆ ॥ (23)

ಪಸರಿನುತ ರಸ ದುಧಿರ ವನೆ ಕುಂಡಪ್ರಲಗಳಂ ।

ಸಸಿನೆ ಪೋಷಿಸುತ ದೇವೈತ್ತಿಯನ್ನಂತು ನರ ।

ಪಶುಸುರಾಸುರಮೂರ್ತಿ ಪಾಂಚಾಲಿಕಗಳ ಬಡದನುದಿನದಿ ಕುಣಿದಾಡಿಸಿ ॥

ಹಸನ ರೋದನ ಸ್ವಪ್ನ ವೈಭವಗಳ ತೋರಿ ।

ಮಿಗುಕಲೆಯದೆ ತನ್ನ ವರ್ತಮಾನ ಭಂ ।

ಗಿಗುಪ್ಪನುಂ ಪಿಡಿದು ಬಾನೆಡೆಯೊಡಲಿ ನುಮ್ಮನಹ ನುಮಪ್ಪುದು ॥ (24)

ಮನವೆನಿಪಕಾರ್ದೂರ ಬಹುವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ।

ಬನಗಳೊಳಗಾಪುಸಿ ಪುನನ ಮೂರ್ತ್ಯಾಪಡತೆ ।

ನನಹು ಮರವೆ ವಿಶಾರಮೆನಿಪ್ಪುದು ಜೇಷ್ಠಗಳಲಿಳಿದೇವಾಸುರರನು ॥

ಜನಕೆ ನಾನಾಪರಿಯ ಕುಣಿಸಿ ಕೂಗಿಸಿ ಕೊಡು ।

ಕೆನಿಸು ಭ್ರಾಂತಿ ವಿಶಾರ ಎನಿನುತಂ ಮುರಿಮುರಿದು ।

ತಿನುತಿಹುದುಮಾಯಸಾಸಿರಗಳೆನಗಲು ಸಿಲುಕದಳೆಲಿಪ್ಪದದೇನಿಂಬಿನು ॥ (25)

ಯೋಗಿಗಳ ತಪದಿಂದ ಕೆಲಸಾರ್ಜಿ ವೈಸಿಕ ವಿ ।

ರಾಗಿಗಳ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಪರದೆಗೆದು ಬಿಸುಟಾಗ ।

ಲಾಗವಿಶಾರಕರೈಯಾಭ್ರಾಂತಮೆನಿನುತ ತತ್ತ್ವವಿದರ ಚಾವಣಿಯ ಕಳೆದು ॥

ಬೀಗಿಸಿ ಸವಾಧಿಯಂ ಮಾನಿಗಳ ಕುನಿಯಂತೆ ।

ಕೂಗಿಪ್ಪದು ಮನಮೊಂದೆ ಪದಗಳದಿಂದೊಳಗಿರಲು ।

ಭೋಗಿಯಹ ಪೊರಸಾನೆ ಬಾಹ್ಯನಹ ನುಬದುಕು ಕಾರಣಂ ಚಿತ್ರಮಪ್ಪಿ ॥ (26)

ಪಲ ಮೇದೋಮಾನ್ಯ ರಕ್ತಕಲ್ಯಾಣಿಗಳ ।

ಲೋಲಿದು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಭುಕ್ತಮಾದ ಪಡೆಗನಿಂದ ।

ಬಲಿದು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹಕಾರಣತೆಯಾಂತು ಮನದಾಸೆವಿಡಿದು ॥

ಕುಲಭಲಂಗಳು ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಂಗಳಾರು ।

ಕಲನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಚಾವಲ್ಯದಿಂದ ತೊಳೆಲಿಪ್ಪದು ।

ಲನಾನುರಾಗದಿಂದಿರುವೆ ಬದಿಪರಿಯಂತಲಾಬಂದು ವೆಚ್ಚರಿಯನೆ ॥ (27)

ಪಸಪ್ಪತ್ತೆನಿದ್ರೆಗಳು ವಸುಸಮಾಧ್ವವ ಮದುವೆ ।

ಸಸಿನೆತನ್ನೊಳಗಿರಕ್ಕೇನೊಂದ ಮೆಲುವಲ್ಲ ।

ರಸನೆಯಂ ವರ್ಜಿಸುವರಳವಲ್ಲ ಮದರಿಂದ ಕೊಂಡೊಂದ ಗುಹ್ಯಕೆತ್ತು ॥

ಬಸಜಾಹ್ನಿಯನ್ನರಸಿ ಬೆರಸಿ ಕಾವಾಂಧತೆಯ ।

ಹಸರದೊಳು ಮುಳುಗಿನುತ ಪುನಿಯ ನುಬದಿಂ ತನುವ ।

ನಸಿವಂತೆ ಮಾಳ್ವದೀ ಬಂದು ಮುಲೋಕಜನರಂದಮಂ ಕಡಿಸುತನು ॥ (28)

ಬಂದು ನಿಲೆ ತನುವಿನೊಳಗಾವನಾದರು ವೃತ್ತಿಯ ।

ಪೊಂದುವನೆ ತರಾಣಿಸುತನಾರ್ಭಟಿಯ ಗಣನೆಗಂ ।

ತಂದವನೆ ಕೃಷ್ಣಿಲ್ಯಮಾಂತವನೆ ನಗ್ನಿಗರ ಸಾತ್ವಿಕವನುಂಬಗವನೆ ॥

ಬಂದು ನಿಲಲಾನಂದಕಂದನಹ ಚಲಿಸಿದಡೆ ।

ದಂದುಗದ ಭವಬಂಧ ಬಡದಲಿಪ್ಪದದರಿಂದ ।

ಮುಂದರಿತು ತಡೆದರೆಯು ಗಾಝ್ವಹಸ್ತಮಾಲಕ ಮನೆ ಸುಲಭಮಾಹುದು ತನಯ ॥ (29)

ಮನದ ಪೆನೆಹೇ ಮದನ ಮುಂಬರಿವ ಪವಮಾನೆ |

ನನುವೆ ಕಮ ಮೋಹಕಂಗಳೊಪ ಧೈತಿಯೇ ಮಾಯೆ |

ಮನಪುರುತ ಬಂದುಗಳ ಮೊದಲರಿದು ಸಾಧಿಸಲು ಸುಲಭದಿಂ ಮುಕುತಿಯಾಹುದು ||

ಮನಸಿನಿಂದಾಧಿಕ್ಯ ಮನುಮಥನೆ ಪವಮಾನೆ |

ಕೆನಿಸಿಂದ ಸಮವರ್ತಿ ಗಡಿಕನೇಂ ಬಂದುವಿಂ |

ಘನವೆ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಮದಾಂಧತೆಯನುಳಿದಿವಂ ತಿಳಿದು ಪಿಡಿ ಸುಖಮಾಪ್ತುದು |

ಸ್ಥೂಲತನುವೇ ಬಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣಂ |

[(30)]

ಮೇಲೆ ಮನಕಾರಣಂ ಮುಮ್ತೂರ್ತಿಗಳ ಪಿಡಿದು |

ಕೇಲಿಸಲುಪಾಯದಿಂ ಕನ್ನಡಿಯ ಪಿಡಿದಂತೆ ಕಾಣ್ಪಡುವದತಿವಿಭವದಿ ||

ಶೀಗುರಾಮಾನಿಗಳ ಸಿಲ್ವಿ ನಂದೆಗದಿಂದ |

ಪೋಲಾದರೇ ಮರುತ ಮನಬಂದುಗಳ ಕುಹಕ |

ಜಾಲದಿಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮುಂದರಿಯದೆನಿತೆನಿತು ತೋಳಲಿದರ್ ಕೋಕದೊಳಗೆ || (31)

ಪಿಡಿದು ಮೂಲಾಧಾರಬಂಧಬಲದಿಂ ಮೇಲ |

ಕಡರಿಸಿ ಮರುತ್ತನಂ ಸಡನಾಳದೊಳ್ ಪೋಗಿಸಿ |

ತೊಡರಿಸುತಲಹ್ನರದ್ವಯದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲು ಚಲಿಸಲಮ್ಮದೆ ಗಗನದಿ ||

ವಿಡೆಯಾಡುವದನುಳಿದು ಪದುಳದಿಂದಿರೆ ಮನಂ |

ಮಿಡುಕದಿವ್ವುದು ಬಂದು ವಲ್ಲಾಡದಿರೆ ಹರ್ಷ |

ವಿಡಿದು ಬಿಡುಗಣ್ಣು ವರಧಿಕ್ಕರಪನಾನಂದ ಸೋಕ್ತಿನಿಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ || (32)

ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕಾಮಮಂ ಕಡೆಗೆ ಕೆನಿಸಂ ಭರದೊ |

ಳಡೆಗೆ ತೋಭವ ನೈದೆ ಕಡಿದು ಮೋಹದ ಬಲಿಯ |

ನೋಡನೆ ಮದಮಂ ತರಿದು ಬಡಿದು ಮಾತ್ಸರದಂಭದೆಡರುಗಳ ಗಡಣಗಳನು ||

ಕಡಮಮತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ಕಾಂತಿಯ ನತುಳ |

ವೃಥೆತರದೆ ದಾಂತಿಯಂ ತುಡುಕಿ ನದ್ಭಕ್ತಿಯಂ |

ಬಿಡದೆ ರುತ ತತ್ವಗಳ ನೋಡ (ಲೋ)ಳಂ ಮಡಗುತಂ ಪಡೆ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಾಲಕ || (33)

ನನುಗೆಂಪು ನಾಲ್ಕಳಂ ವಸುಧೆಯುರುತರಗಂಧ |

ವೇದನ ಜತುರ್ವರ್ಣಂ ಚತುರಮುಖನಿಹ ತಾಣಂ |

ಬಸದಮಂ ಬಲಿದು ಮರುದಾಕುಂಜನಂಗೆಯ್ದು ಮೂಲಾಗ್ನಿವಿದಿಯಲೆಮಾಪ್ತು ||

ಪೋಸತೆನಿವ ಭಡ್ವಳಂ ಶಿತವರ್ಣವಾರಿಯಾತ |

ರಸಭರಿತ ಭವಮಯರಲಾಹ್ಲರ ಸ್ಥಲವನುಂ |

ಬಸದೋರದೋಲ್ ಬಂದುವಂ ಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕಡೆರವದೆ ನಿಯಮವನು || (34)

ರನ್ನ ಮಯ ಪತ್ತದಳ ಡಡಣತಥದಧನವಥ |

ವೆನ್ನು ವಕ್ಕರರಾದ್ರಿನಿಲಯ ದಗ್ನಿಯ ಬಲಿದು |

ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮರುತನಂ ಕುಂಭಸುವುದದನೋಡಲಾಸನವೆನಿವ್ವದಣೂಗ ||

ಪನ್ನೆರಡು ದಳ ಕ ಬ ಗ ಘ ಙ ಚ ಛ ಜ ಝ ಞ ಟ ಠ ಡ ||

ಳೆನ್ನು ವಕ್ಕರ ವೀರನೆಲೆ ಕೃಪ ಪರ್ಣಜಲ |

ನುನ್ನತಸ್ಥಾನದೊಳು ಪೂರಕದೊಳುರಾತಿಹಾದೆ ಕೇಳು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಾಪ್ತು || (35)

ಪದಿನಾರುದಳದ ಪುಷ್ಕರರೂಪ ಕಬ್ಬಮಯಾ ।
 ಪುದಿದ ಸ್ವರವರ್ಣಂ ಸದಾಶಿವನ ಮಂದಿರವೆ ।
 ನೋಡಗಿ ಸಂಕೋಚಿಸಲ್ ತದಿಲಾಕ್ಷವಶತೆಯಾಹುದಮೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವು ॥
 ಉದಯಾಸ್ತಮಯಗಳಾಂ ಪೋಗದಿಹ ಚಿದದ್ವಯಾದ ।
 ಸದನವೆರೆದಕ್ಕರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ರಾಜಿಸುವೆ ।
 ಸದಮಲದ ತೇಜಮಂ ಒಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದದಾ ಧ್ಯಾನಾಂಗಮಾವ್ವದಣೂಗ ॥ (36)

ಸಾಸಿರದಳಗಳಂದೆನವ ಸರಸೀರಾಹಾ ।
 ವಾಸನಾಗಿಹ ಸಸಿಯಾಲೊಸರುವಮೃತವನುಂ ವಿ ।
 ಛಾಸದಿಂದಾಂಡಾಂಡಾ ಬೆರೆ ಸಾರದಿಹುದಮೆ ಸುಖಮಯದ ದಾರಾಣಮದು ॥
 ಭಾಸುರದೊಳೀರಂಟು ಬೆರಳ ಪ್ರವಾಣಿನಿಂ ।
 ಭಾಸಿಪ ಶಿಖಾಂತವೆಳಗಂ ಸಾರ ಕಪ್ಪುರದ ।
 ರಾಸಿಯಾರಿಗೊಂಡಂತೆ ಚಿತ್ಸ್ಮರೂಪದೊಳರ್ಪದದು ಸಮಾಧ್ಯಂಗೆ ತನಯಾ ॥ (37)

ಯಾಮನ ಜಯ ಭಯ ಚಿಂತೆ ಪಸಿವು ಹಸುಣಂತೆ ನಿಬ್ರೆ ।
 ಹವ ತೃಣೈ ಭ್ರಮಣಿ ಮೊದಲಾದವುಂ ವಶವಹವು ।
 ಕಮೆ ದಮೆ ತಿತಿಹೈ ಧೈರ್ಯಾ ಸ್ಥೈರ್ಯಾ ನಿಸ್ಪೃಹತೆ ಶಾಂತಿಗಳ ಬಹವು ಯಾಮದೆ ॥
 ಪ್ರಮಾದ ಗುರುನೇವೆ ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಪರರ ಸ್ತ್ರೀ ।
 ವಿಮುಖತೆ ಹಿತಾಹಿತದ ಚಿಂತೆ ನಾಮಸ್ತುರಣೆ ।
 ವಿಮಲಮತಿ ಕಾಂತನರ್ವಭೂತನಮಾನಬುದ್ಧಿ ನಿಯಮದಲೆ ಬಹುದು ॥ (38)

ಜಲಜಭವ ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ರಂ ನೆರೆ ಪಿಡಿದು ।
 ಪೊಲಬಗಡರಿಸಿ ತನುವ ಬಂಧಿಸಲ್ಯಾಸನದಿ ।
 ನಿಲಬ್ಧಿಯೂರ್ಧ್ವಮಾಖಮಾಗಿ ಮಾರ್ಗದ ಮಲವ ಹರಿವುದಾಸನದ ಫಲವು ॥
 ಬಲಿದೆಡದ ಮಡನ ಗುದದೆಡೆಯ ಬಲಮಡವನುಂ ।
 ಬಲಿದು ವೇಹನದೂರ್ಧ್ವದಲಿಟ್ಟು ದೃಢಗೈಯಾ ।
 ಲಾಲಿವು ರಿದ ಸಿದ್ಧಾಸನಂ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಕರ ಪರಮೋದಕರಮೆನತಲಿ ॥ (39)

ಇಂತತೀವ ರಹಸ್ಯತರದರ್ಥಮಂ ಮನದ ।
 ಲಾಂತ್ರು ವಿಡನಸ್ಥಾನದಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನೊಳಗೆ ।
 ಚಿಂತಿಸುತ ಗುದ ಲಿಂಗ ನಾಭಿ ಹೃದಯಂ ಕಂದಭ್ರಾಮಣ್ಯ ಶಿರಶಿಖೆಗಳ ॥
 ಪಂತಿಯೊಳುಪಾಯದಿಂದಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ।
 ಸ್ವಾಂತಮನ್ನಿಲಿಸಲಾನಂದವಶಮಹುದಲ್ಲ ।
 ದಂತರದ ಕರ್ಮಗಳ ಪಿಡಿದು ತೊಳುಲುಭವದ ಸಂತೆ ತಾ ಸಾರ ವಣೂಗ ॥ (40)

ಬಳರ ಸಂಗವನುಳುದು ತಿಳಿದು ಗುರುಮಾಖದಿಂದ ।
 ತಳೆದು ಮನದೊಳು ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ನನ್ನಿಯೊಳು ।
 ಪೋವ ಕನಕದ ವರ್ಣ ಭೂಮಿಯೊಳು ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿರಿಯನುಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ॥
 ಬೆಳಗುವ ದಿವಾಕರನ ಕಾಂತ್ರಿಯನ್ನಾಚ್ಚ ಲಸಿ ।
 ಥಳಥಳವ ತೇಜದಿಂ ಪೊಂದಿ ಮತ್ತಗಲದೆಲೆ ।
 ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬೆಳಗಿನಿಸಿ ಹಾರೈಸದೊಂದನುಂ ಸುಖವ ನನುಭವಿಸು ತನಯಾ ॥ (41)

ಅರಿಕಂಬಲಾಂಫನಂ ವರದಾಭಯಪ್ರದನು |

ಕರಗೃಂದೆಡವೆಂಕದೊಳಗೊಂತ ಲಕಾಮಿಯಂ |

ವಿರುಮಿರುಪ ಮಣಿಮಕುಟಕರ್ಣಕುಂಡಲಹಾರವದಕದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳುಂ ||

ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚೆನ್ನೂರ್ತಿಯಂ ಮಾನಸದ |

ಲಿರಿಸಿ ಮನದಿಟ್ಟುಗಳದೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸ |

ಲಿರದೆ ಭಾವಿಸುತಿರೆ ಪ್ರಪಂಚಂ ತದಾಕೃತಿಯೊಲಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು ಬಾಲಕ || (42)

ಎಲಮಯದ ಪಂಜರವ ಚೇತನದ ಮಂದಿರವ |

ಚೆಲುವಗೋಲ್ಲಾಟಸಿತಕಮಲ ಮರುತಂ ಸತತ |

ಚೆಲಿಪ ಜಾತಿಯ ಪುತ್ಥಳಿಯ ದಿವ್ಯಸುಧೆಯಿಂದ ಕಲಿತಂತೆ ಕಲಿತು ಬರುವ ||

ಪೇಬಗೆಯ ಮಿಂಚುಗಳ ತಿರುತುಗಳೆ . . . . . ? |

ಯಿಲ್ಲದಿರುಳು ಪಗಲಂಟದಿಹ ತಾಣವುಂ . . . . . ? |

ಸುಲಭದಿಂ ಸಾಧಿಸುವುದೆಡೆವಿಡದೆ ಮೃದಿರದೆ ಮನವುಂ ತದಾತ್ಮನೆನಿಸಿ || (43)

ಕ್ಷೀತಿಯ ಬಲದೊಳ್ ಕಲಿಸಿ ಕ್ಷೀತಿಜಲಗಳ್ಳಿಯೊಳು |

ಹುತವಹನ ಮರುತನೊಳ್ ಬೆರಸುತಾಗಸಕ್ಕದೆ |

ಸತತಗತಿ ಚೆಲಿಸದಿಹಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಿರಿಯೊತ್ತಿಲತಿಯಾದ ಕಾಂತಿಯುತದ ||

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳಗುಂಡತೇಜಪೀಠದೊಳಗಬ್ಬ |

ಸುತೆಯರಸನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಂತಿಕುಸುಮಗಳಿಂದ |

ಮತಿಯೊಳರ್ಚಿಸುವನುರುಳು ನೀನೆಂದೆನಿಸಿ ಬೆಳಗುತೆ ಬೆಳಗಿನಿತ || (44)

ಜಾಲನಂ ವೋಹನಗಳಿಂದ ನಿಡಿದೆನಿಸುರ್ಪ |

ಸಾಲಿಗೆಯ ವಿಪರೀತಗತಿಯಿಂದ ಪೊಗಿಸುತಂ |

ತಾಲುವನ್ನೊಟುತ ಚಿದಾಕಾಶದೊಳು ತೋರ್ಪು ಸುಖಕರನುಧಾಸೂತಿಯಿಂ ||

ಲಾಲಿಸಲ್ಯಮೃತರಸ ಸಾಲಿಟ್ಟು ಬರುವುದದ |

ನೋಲದುಂಡುಂಡು ಸಂತಸಗೊಂಡು ಹರುಷದಿಂ |

ಬಾಲಕ ಜರಾಮರಣಗಳ ಜರೆದು ಮಾನಸವ ಮಧು ಸುಖಮಿಹುದು ಬೆರೆದು || (45)

ಪ್ರಣಮಮಯಾಕಂಠನಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಹ ಕುಂಡಲಿಯ |

ನಣುರೂಪಚಕ್ರಗಳ ದಂಡದಂಡಾಂಕುರಗ |

ಳಣಿವಾಡಿಗಳನೀವ ನೀವಾರಶೂಕದಂತಿಹ ಸುಖಮೈಯ ಕಂಡವುಂ ||

ಮಣಿದಿರ್ಪ ಪದ್ಮಮಂ ಮಗುಳೆ ದಹರಾಭ್ರಮಂ |

ತಣಿವುದನುದಿನ ನೋಡಿ ಬಾಡಿಸುತಲಿರೆ ಗಗನ |

ಮಣಿಸುಧಾಸೂತಿಗಳನತಿಗಳೆ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬೆಳಗಿನಿ ತೋರ್ಪು ತನಯ || (46)

ರನ್ನಿಗಿರಗಳ ಬಜ್ಜರದ ಮೊರಡಿಗಳೆ ಚೆಲುವ |

ಪೊನ್ನಿಗಿರಗಳ ಕಾವ್ಯಶೈಲ ಕುಲಪರ್ವತಗ |

ಳನ್ನಿ ತುಡುಕುತ ಚಣಿ ಚಣಿ ಚಣಿಯು ಘಂಟಕಾಂಬಮದ್ದಳಿತಾಳವ ||

ಮುನ್ನೆಲನುಗರವ ಭೇರಿಯ ತಂತಿ ಮೇಘಸರ |

ಮುನ್ನಡೆಸು ನಾದಗಳ ಭಾವಿಸುತ ಮರೆಯದಿರ |

ಲನ್ನಿಗಂ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸೂರೆಗೊಂಬಿ ಯಿದ ನಂಬಿ ನೀನೆನಗು ತನಯ || (47)

ನಾಡಿಗಳ ದ್ವಾರಗಳ ಕುಟಿಲರುಜೆ ಕೇರಿಗಳ |
 ಕೂಡೆ ಮರುತಂಗಳಂ ಧಾತುಗಳೆ ಹಟಲಗಳ |
 ಖೋಡೆ ತಾಕೇಮುಖವ ಸಂಧಿಗಳ ಮೇರುಗಿರಿ ವರ್ಣಗಳ ಸೇರುವೆಗಳ ||
 ನೋಡುತಿರೆ ಸಮವಿಧವುಗಳ ಪ್ರಭು ವೃಷ್ಟಿಗಳ |
 ನೀಡುತಿಕ ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ದಿವ್ಯವಾಡ್ಯಗಳ |
 ಕೂಡೆ ಸಂಚರಿಸುತಿಕ ಸರ್ವಭೂತಗಳಂ ಸತತ ಭಾವಿಸು ಬಾಲಕ || (48)

ಸರಸದುಃಪ್ರಾಪ್ತಿಕವ ಕೋಪಕವಸೇತಳವ |
 ಕರಿಕರಂ ಭಸ್ಮಿಸ್ತಾ ಮಹ ಸಮುದ್ಧರಣಿಯಾಂ |
 ಸುರುಚಿರದ ಕರ್ಕರಿಯಾ ಶಾಂಕರಿಯ ಭಕ್ಷಿಣಿಯ ವಿಭ್ರಮಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು ||
 ತರಹರಿಸಿ ರೇಚಕಂ ಪೂರಕಂ ಕುಂಭಕದಿ |
 ಬೆರೆದು ಕರಸಂತ್ರಾಹ ಭುಜಗಿಯಾ ಪಿಪಿಲಿಕಾ |
 ಸರಣಿಯಾಕಾಂಚನದಿ ಕುಂಚನಮೆನಿಪ್ಪವಂ ಮರೆಯದಿರು ಮನದಿ ತನಯಾ || (49)

• ಎನಿತು ಬೇಳುವುದೇನು ತನಯ ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ |
 ಮನದೊಳಾಳೋಚಿಸಲು ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಮಿನುಗುತಿಕ |
 ಘನತೇಜ ವಕಮಹದು ಕರದೊಳಹ ಪ್ರಣವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯನರಸಲೇಕೆ ||
 ಜನರ ಬೆಸಗೊಳಲೇನು ಜನನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ |
 ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವರೆ ಕೊಟಲೆಗಳಂ ಬಿಡಿಸುವರೆ |
 ಬಿನದಗಳ ನೆನೆಯದಾಂ ಬೇಳ್ವಂತೆ ಗೋವನದೊಳಿರು ಸುಖಿಯಾಗು ತನಯಾ ||
 [(50)]

ರಾಗವು ವಿರಾಗಂಗಳಲ್ಲ ದೆ ಹಿತಾಹಿತಗ |
 ಳಾಗು ಹೋಗುಗಳರಿವ ವೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾ ಲೋಕ |
 ಭೋಗಮೋಹ ಭ್ರಮೆಂಬುದೆ ಕನಸು ಕನಸಾವಿಮಾರ್ಕಮಂಕಳೆದು ಬರೆದ ||
 ಭಾಗಿಯಂತಿರೆ ನಿಬ್ರಿಯಾತಮವನುಳಿದು ನಿಜ |
 ಮಾಗಿರುವುದೇ ತುರ್ಯ ಮದ ಮರೆದು ಚಂದ್ರಿಕಾ |
 ಭೋಗ ತುರ್ಯತೀತ ಮಹದು ಪಂಚಾವಸ್ಥೆಗಳಾ ಯೋಗಿಜನಕಣೂಗನೆ || (51)

ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕೋಟಲೆಯನುಭವಿವ ವರ್ಣಸಂ |
 ಕ್ರಮ ಕರ್ಮ ಕಾಲಗಳ ಕಳೆದಖಂಡಾನಂದ |
 ವಿಮಲಬೋಧಾಮೃತವ ಗುರುವಜನದಿಂದುಂಡು ಜನನಮರಣಗಳ ಕಳೆದು |
 ಸುಮನಸರ ಪದಕೆ ಪದವೆನಿಸ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ |
 ದಮಲ ಸದ್ಭ್ರೂಹ್ಮಕಮಸ್ತೀತಿ ಯೆನುತ ಸಂ |
 ಭ್ರಮದಿಂದ ಪಾರಬ್ಧ ಮುಳ್ಳಿನಕ ಸಂಚರಿಸುತುತ್ಸರಿಸು ಭವಜಲಧಿಯಾಂ || (52)

ಮೂವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವನೆಂದೆಂಬ ಬಿರುದನು ಮೆರೆಯೆ |
 ಬ್ರಹ್ಮ ಬುಟ್ಟಿಗಳ ನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸುತೊಡಗೊಂಡು |
 ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕೋಪಮಿತಮೆನಿಪತ್ರಿಯಾಶ್ರಮದೊಳರ್ದ ರಘುನಾಥನೊಲಿದು ||

ಸಾದರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಿಗೆ ಪರತತ್ವದಿರವನುಂ |
 ಬೋಧಿಸಿ ನಿಜಾನಂದಮಯನೆನಿಸೆ ರಘುವರನ |
 ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು ಪದುಳದಿಂ ಕೆಲಸಾರಿ ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳರಲಿಟ್ಟೆ ||
 ಮೊದಿನೀನುತನುತ ಯೋಗವಾಯಾಕಲಿತ |
 ಮಾಧವಂ ಮಂದಿರದಿ ಮಂಡಿಸಿರಲತ್ತಂ ವಿ |
 ನೋಡದಿಂ ನೆರದ ಮುನಿವರರಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಸಲ್ಲಾ ಪಗೈದರಗಣೆ ||

(1)

ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲ ಲಿ ತಮ್ಮೊಳ್ ಅವೆ ಮಾತುಗಳೆ |
 ನೊಲ್ಲ ಸುತಲಿವರ್ ತಾಸರ ಪರಿಯನ್ನೋಡಿ |
 ಮುಖೋಲಕವಲ್ಲ ಭಂ ರಘುವರಂ ತನ್ನೊಳ್ಗೆ ತಾನೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಬೀಗದಿ ||
 ಬಲ್ಲವರ ಬೆಸಗೊಂಡನೀಂ ಕಾರಣಂ ಮುನಿಗ |
 ಕೆಲ್ಲ ರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚನೆಗೈದು |
 ಸಲ್ಲ ಲಿತದನುಲಾವಕಳೆಸಿವ್ವದಾರಿಂದಲವರಾಧ ಮೆಸಗಿತನುತ ||

(2)

ವಿನಯಪರ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮುನಿಗಳಪಚರಣೆಯಾಲಿ |
 ಮನವನೊಂಚಿಸದನೋ ಧರಣಿ ಸುತೆಯಿಂದೇನು |
 ಜನಿಸಿದುದೊ ನಿಮ್ಮರಂ ಮತ್ತೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಲವರಾಧಮೇಂ ಭಟಿಸಿತೊ ||
 ಇನಿತು ಜನರೊಂದೆಡೆಯ ಕೊಡಿ ನುಡಿವುದ ನೋಡೆ |
 ಕೆನಿಸೆಂದು ಭೀತಗೊಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತ ಪೇಳ್ವುದೆನು |
 ತನುವಿನಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡೊರ್ವ ಭೂಸುರವೃದ್ಧ ನಡೆನಡುಗುಂತೆಂದನು ||

(3)

ಸಕಲಭೂತಾನುಕಂಪಂ ಸರ್ವಜನಭಾಗ್ಯ |
 ನಿಕರದಾತಾರಂ ನಿರೀಹಂ ನಿಜಾನಂದ |
 ಸುಕರರೂಪಂ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೆಮಗೇನುಪಾಧಿ ಸಂಧಿಸುವದರಸ ||
 ಸುಕುಮಾರಚಿತ್ತ ಖುಧನಿಕರಸೇವಿತ ನನುಜ |
 ನಕಳಂಕಿ ಧರ್ಮದಾಕಾರ ಧರಣೀತನುಜೆ |
 ಭಕುತಿಯಿಂದನುಡಿದಿ ಪಾಲಿಸುವರವರಿಂದ ಲಘುಲೇಖ ಜನಿಸದನುಫ ||

(4)

ಕೂರಕುಲಸನ್ಯಸ ಕರಾಳಮಾಂಸಾದನರ |
 ಪಾರಫೋರಾಕಾರ ರಕ್ತಸರ ಬೆರೆಬೆರೆದು |
 ಧಾರಿಣೀನುರರ ಕಮಧನರನೆಲ್ಲರ ಭೀತಿಗೊಳಿಸಿ ಬಾಧಿಸುತ ತಿರುವ ||
 ಜಾರಣಂಗೈವ ರಾಪಣನನುಜ ಬರನೆಂಬ |
 ಫೋರಭೀದಿರೂಪಮಾಳುದು ತದ್ವಿಘ್ನಮಂ |
 ಕೋರಲಂತಕರಣ ಮೊಳಗಲ್ಲ ಮುನಿಗಳಂದನುವ ಚಿಂತಿಸುವರನುಫ ||

(5)

ವಿವಿಧರೂಪಗಳಾಂತು ವಿಧವಿಧದೊಳ್ಳೆತಂದು |
 ರವದಿಂದ ಸುಗ್ರಾಂಥಗಳನಂಗಣದೊಳ್ಳಟ್ಟು |
 ಕೆವಿಗಳಂ ಪಿಡಿದಲಾಗಿ ಕೇಕರಿಸುತ್ತಗ್ನಿಯೊಳ್ಳು ಶಾಂತಿಕಲಗಳನೊಡೆದು ||
 ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಸಮಾಧಿಯೊಳುದ್ಧರಂ ತಿಂದು |
 ಜವದಿಂದ ಬಾಧೆಗೊಳುವರ್ ದುಷ್ಟೈರಕ್ಕಸರ್ |
 ಭವದಾಗಮನವಿಡಿದು ಬಾರದಿರದೀತಾಣ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಕರಮಪ್ಪದೆ || (6)

ಈಶ್ವಲಕತಿದೊರದೊಳಗಿರ್ಪವಾಶ್ರಮಾಗ |
 ಲೇಶಭಲ ಪುಷ್ಪನಂಭರಿತ ತರುಗಣವು ಕೇ |
 ನಾಕಭಯಾದಿಂದಲಿ ನಿಲಮೈದೈತಂದು ನಿರತಿಯದಾನಂದದಿ ||
 ಏಕಹಸ್ತನ ಪೋಲ್ವು ನಿನ್ನನುಗ್ರಹದಿಂದ |
 ತೀಕಭಯ ತೋರದಿದೀವು ಮೊದಲನೆಲೆಗಳಾ |
 ವಾಸಕಳಸಲ್ ಜನಗಳೊಳೊಳೊಚ್ಚನಂಗೈವರಲ್ಲ ಮುದದಿ || (7)
 ಬಲರವ್ಯಕರಮೊದ ತಾಣ ಬಾಧಿವ ಕ್ರೂರ |
 ಬಲಿ ಖರಾಸುರಬಾಧೆ ಬರಲಮೈದೊದರಿತು |
 ಸುಲಭದಿಂ ತಮತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳಂಗೈವರೊದೊಳೊಚ್ಚನಂಗೈವರಾ ||
 ಜಲಜಾಕ್ಷ ದಿವ್ಯಫಲಪುದ್ದಿದಿವ್ರೋದಕಂ |
 ಪಲಬಗೆಯ ಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳ್ ಸ್ವಾಮತರ |
 ಗೆಲುವಿನ ನೆಲೆಯ ಸುತ ಸಕಲದೇವತೆಯಾರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರನಾದಿನದೊಳ್ಳು || (8)

ಮಾನಿಗಳಾರಾವಚನರಚನೆಗಳನಾಲಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ |
 ಜನನಾಥನಿಲ್ಲರಂ ಸೆಂತ್ಯೆಸಿ ನನುನುಗುತ |
 ಮನದೊಳೊಳೊಚ್ಚಿಸಿದ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಪ್ಪಗಳ ದೇವತತಿಹಿತಕರಗಳ ||
 ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಗಳೊಡಗೊಂಡು ಗಿರಿಯನಿಳ |
 ದನುವಿನಿಂ ಬರುತಲಿರಲಾ ತಪೋಧನರಲ್ಲ |
 ಘನತರದ ಹರ್ಷದಿಂದೊಡನೆ ಬರುತಿರಲಮರತತಿ ನೋಡಿ ಹಗ್ಗು ವಂತೆ || (9)
 ಮುಂತಡಿಗಳಡುತ ರಘುನಂದನಂ ನಾಲ್ಕೆನೆಯ |
 ಸಂತಸದೊಳುಬೈಸುತಲಿದು ಭರತ ಬಂದು ತ |
 ಸ್ನಂತರಂಗವನುಸಿದ ತಾಣಮಿದು ಮೊತೆಯರ ಕಂಡು ವಂದಿಸಿದ ನೆಲನು ||
 ಸಂತರೊಪ್ಪಿದ ಧರಣಿಯಿದುವೆ ಪಟಗೃಹದ ನೆಲೆ |
 ದಂತಿವಾಜಿಗಳ ಬಂಧಿಸಿದ ಭೂಮಿಯು ಧರಾ |
 ಕಾಂತರಾಗಳುದು ಧರೆ ಯಿದನುಳುದು ತೆಂಕದೆಸೆಗೈದವೊಳ್ಳುಸುತ ನುಡಿದಂ || (10)

ಈ ಪರಿಯೊಳ್ಳಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ನಿಜ್ಜಿಸುತ ರಘು |
 ದೀಪ ಕಮಧನರೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಪಮೆನುಗುತಂ |
 ನೀಪಮುಖ್ಯಾದಿವನಗಳ ಕಳೆದು ನಡೆತಂದ ನತ್ರಿಮಾನಿವರನ ಬನಕ |
 ತಾಪೋಪಹರಗೈಯಲರೆನಿಮಿಡ ತರುನಳಲ |
 ಲಾ ಪರಮಪುರುಷ ಮಂಡಿಸಿ ಛಾತ್ರಂ ತಿಳಿಪಿ |
 ಶ್ರೀಪನಿಭ ಮುನಿವನುಮತದಿಂದಲೊಳ್ಳುಪೊಕ್ಕು ಭೂಸುರನಮೂಹದೊಡನೆ || (11)

ನಿಲನನಿಬ್ಬಪ ಕುತುಕದಿಂದಲೈತಂದಿರ್ಪ |
 ಜಲಜಪೀರನೊ ಸುರೇಂದ್ರನ ಗುರುವೊ ರಚತಾದಿ |
 ನಿಲಯನೋ ಲಕುಮಿಯರಸನೊ ಯನಲ್ಕುಂಗೊಳುಪ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವ ನೋಡಿ ||
 ಫಲಪುಷ್ಪಭರಿತಕಯಾದಿಂದಲೈತಂದು ಪದ |
 ಜಲಜಗಲಗಭಿನಮಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಲ |
 ಶೈಲವಿಂದ ಸಾಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಯರ್ ನಮಿಸಲನ್ನೆಗಂ ರಾಮ ನುಡಿದಂ || (12)

ಪರಮಾತೇಜೋರಾಶಿ ಪಾವನಸುಮಾರ್ತಿ ತವ |
 ಚರಣಾರ್ಕನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಿಜ |
 ಕರಾಣದಿಂದೆನ್ನ ಪತ್ರಿಕರಿಸವೇಳ್ಕೆನೆ ಮಾನಿ ನನುನಗೆಯಲಿಂತೆಂದನು ||
 ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ಮಾನುಜವೀಳಿಗಳನನುಕರಿಸಿ |
 ನರರಾಜ ಕೋಟಲೆಗಳಲಿ ವೋಹನಂಗೆಳೊಸಿ |
 ಹರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳ ನೇಮಕಂ ಸಿಲುಕದಿಹತತ್ವಮೆಂದರಿವೆ ಜೀಯ || (13)

ಪಲಕಾಲಯೋಗದಿಂದ ಭಜಿಸಲಬ್ಬಿದ ಭವ |
 ದ್ವಲದೆ ನೀಂ ಮಾರ್ಚಿ ಕೃಪಿಸಮಾರ್ತಿಯನೇ ಕರ |
 ತಲಬದರದಂತೆ ಕಾಣ್ಪಡುವುದದರಿಂದೆನ್ನ ವ್ರತಕ ಫಲರೂಪವೋಗಿ ||
 ಕಲಿತಾನುರಾಗದಿಂದೈತಂದೆ ಯನುತೆನಗೆ |
 ಪಲಪರಿಯಪೂಜೆಯಂ ಮಗುಳಿ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಗಿ |
 ಸುಲಲಿತಾನಂದದಿಂದ ನುತಿಗೈದ ರಾವನಂ ಮುನಿತೀಕ ವಿನಯದಿಂದ || (14)

ಯತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಮನೋತ್ಸವದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿಸಿ |
 ಕ್ಷಿತಿಜಾರಮಣಗರ್ಭಪೂಷ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುತ |
 ಲತೀಯದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆ ನಿನಯೋಗ ಕೈಸಾರಿತನುತ ||
 ಮತಿಯೊಳಾನಂದಿಸುತ ಮತ್ತೆ ರಘುವೀರನೊಳು |
 ಸತಿಯವಾರ್ತೆಯನು ಪ್ರಸ್ತುತದಿ ವಿಗ್ರಾತಗೈದ |
 ಕಲಿಪಯದ ಲೋಕಾಚರಣೆಯಿಂದೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೆರದೊಳೊಲಿದು || (15)

ಪತ್ತುಸಾಸಿರವರಾಜ ತವದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೂಹ |
 ಮೊತ್ತಂಗಳಂ ಪರಿದು ಮಗುಳನಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂ |
 ಬಿತ್ತರದ ದುರ್ಭಿಕ್ಷು ಖರಲಿಲ್ಲರಂ ಪೊರೆದು ಜಾಹ್ನವಿಯ ಬೆತ್ತು ಬಳಕ ||
 ಪೊತ್ತಿರುಳನೊಂದೆನಿಸಿ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಮಂ |
 ಪೊತ್ತಿಸಗಿದನನೂಯೆ ಧರ್ಮಚಾರಿಣಿ ತಾಪ |
 ಸೋತ್ತಮಿಯು ಗೃಹದೊಳುಹಳವನಿಜೆಯು ಕಾಣ್ಪಂತೆ ಜವದಿ ಚಿನನೀವುದೆನುತ ||

ವೃದ್ಧಳತಿರೇರ್ತಿಪರಳಮಿತಧರಣೀವಲಯ | [(16)

ವೃದ್ಧಿಕರತಾಪಸಿಯ ದರ್ಶನದಿ ಸಂಪತ್ತು |
 ಮೃದ್ಧಿ ಕೈಸಾರುವುದೆನುತ ಸಂಯಮಿ ಬೇಳೆ ರಘುನಾಥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ||
 ಕುದ್ಧಾಂತರಂಗಯುತಿಯಂ ಕರೆದು ದೇವಿಜಗ |
 ದುದ್ಧರಣಿ ಸೀತೆಯನನೂಯೆಗಭಿನಮಿಸಿ ಕುಭ |
 ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆವುದೆನೆ ಜಾನಕಿ ಮನೋಹರದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕೊಳೊಲಿದು || (17)

ಜರೆಯಿಂದ ಲತೀರ್ಜನಮಾಗಿ ತಪದಿಂದೋಣಿಗಿ ।

ನರೆಯಿಂದ ಬೆಳ್ಳುರುಳ್ಳನಂತ ವೋಪ್ಪಿಡಿಯೊ ।

ಳಿರಾವಂತೆ ಕಂಗೆಳುವ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದೈದಿ ಬೇಗ ॥

ಧರಣಿಸುತೆ ಯಾಭಿವಾದನಂಗೈದಳೆನುತಲು ।

ಚ್ಚರಿಸಿ ನಮಿಸಲ್ ವಿತತಹರ್ಷದಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ।

ಕರಾಣದಿಂ ಗಲ್ಲುಗಳನಲುಗಿ ಪೊರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟನಾಮಯಾವ ಬೆನ್ನೊಂಡಳು ॥

ಸೀತೆ ನತ್ಯವ್ರತಸದಾಚಾರನಂಕಲಿತೆ ।

[(18)]

ಮಾತೆ ಭರ್ತ್ಯಪ್ರೀತೆ ಭವದೀಯಸದ್ಗುಣ ।

ವ್ರಾತಂಗಳನಿಂತೆಂದು ಪೊಗಳ್ಳಿದ ವೆಂಪಿತಮಾಡೆ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನು ॥

ಜಾತುಬಯಸದೆ ಬನಕೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇ ।

ವಾತುರದಿ ಪ್ರಿಯಾಬಂಧುವೆಂದು ಪೂಜೆಪ ಜಗ ।

ನ್ಯಾತೆಯನಿಸದೆ ದೈವಗತಿಯಿಂದಲಾರ್ ಸಾಬೆ ಸುಜರಿತೆಯರಿಗೆ ಜಗದಿ ॥

(19)

ನಗರದಲ್ಲಿ ರಲಿ ಬನದಲ್ಲಿ ರಲಿ ಪಾತಕವ ।

ನೋಗಸಿರಲಿ ಸುಕೃತಿಯಾಗಲಿ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯಿಂ ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ದುಶ್ಶೀಲ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮಾಂತಿರಲಿ ಧನಿಕನೆಂದಿನಿ ಪತಿಯೆ ॥

ಮಿಗೆ ದೇವತೆಯೆ ಬಂಧು ಗುರು ಪರಮೆನುತ್ತರಿದು ।

ಜಗತಿಯಂ ಪಾವನಿತಮೆನಿಪ ನಾರೀಜನರ ।

ಬಗೆಗೆ ಪರಮಳವಿಾವೆ ಸುರಪನತಿಸಾವಿತ್ರಿಯಾರುಂಧತಿಗೆ ತವುರನಿಸಿಯೆ ॥ (20)

ಸಕಲಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿ ತಾಪನೋತ್ತಮೆಯು ।

ರಕುತಿಯಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಮೃತಮಯವಾಣಿಯಂ ।

ಭಕುತಿಯಿಂದಾಲಿಸುತೆ ಸೀತೆ ಕರಗಳ ಮಾಗಿದು ವಿಜ್ಞಾನನಂಗೈದಳು ॥

ಸಕಲಲೋಕಾರಾಧ್ಯ ಸರ್ವಗುಣಗಣನಿಳಯ ।

ನಕಳಂಕನಧಿಕಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂ ಸಾಧು ।

ನಿಕರನಂಸ್ತುತ ರಾಮನೀ ಮಹಾಪುರುಷನಂ ಭಾವಿಸದರಾರಂಬಿಕೆ ॥

(21)

ಹುತವಹನೆ . . . . . ಳುದ್ವಾಹನಮಯದೊಳ ।

ಗತಿಕಯದ ಸಭೆಯೆಡೆಯಲಿನ್ನೆ ಬೆತ್ತಾಕೆ ನಂ ।

ತತಿಮೆಚ್ಚು ಪಂತೆ ಬೇಳ್ಳಬುದ್ಧಿಯ ಮನದಲಾಂತಿರ್ಬೆ ಕೇಳು ತಾಯೆ ॥

ಪತಿಸೇವೆಯಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಚೆ ರೋಹಿಣಿಯ ।

ರತಿಳಯದಿ ಬೆಳ್ಳಗುವದ ತಿಳಿದಾವಕಾಲದೊಳ್ ।

ಜತೆಯುಳಿಯದನುಸರಿಸಿ ಚಿತ್ತಾನುಮತವಿಡಿದು ಪರಗತಿಯ ಸಾಧಿಸೆನುತ ॥ (22)

ಅತಿಕರುಣದಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಹಿಮೆ ।

ಪತಿಯ ಸಚ್ಚರಿತೆ ಪೂರ್ವದ ಪುರಂಧ್ರಿಯಾರ ನನು ।

ಮತಿವಿಡಿದು ಭವದೀಯಾಚರಣಯಾಗಳವ ಕಂಡೆ ಮುಂದೆ ಕೌಭಸಂತತಿಗಳ ॥

ಸತತಮಿಪ್ಪಂತನುಗ್ರಹಕ್ಕೆಯಾವೇಳ್ಳೆನುತ ।

ಪ್ರೀತಿಯ ಸುತೆ ಬಿನ್ನವಿನೆ ಕೇಳಿ ನಂತೋಡದು ।

ಸ್ನೇಹಿಯಿಂದ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತಲನಸೂಯೆ ಮಗುಳೆ ಸೀತೆಯೊಳಂದಳು ॥ (23)

ಇದೆ ವಸ್ತ್ರ ಕ್ರವಣಭೂಷಣ ಮಂಗರಾಗಮ |
 ಭೃದುಕರ ಕೊಳ್ಳೆನುತ ಕರತಳಕೆ ನೀಡಿ ಸಂ |
 ಮದದಿಂದಲಾವಸ್ತುಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬೇಳ್ವಳಾನಂದ ಸಂದಣಿಸುತ ||
 ಸುದರ ಕುಂಡಲಗಳಂ ಚಿರಸುವಾಸಿನಿಯೆನಿಬೆ |
 ಪದಿನಾರುವರುಪಜವ್ಯನಮಪ್ಪದಂ ಭರದಿ |
 ಮುದವಿೂವುದನುದಿನಂ ತನುಲೇಪನಂ ಗೈಯಲರಿಸಿನದ ಮಹಿಮೆಯನುಭಿ | (24)

ಎನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಲಿದಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ |
 ಜನನಿ ನಿನ್ನಯಾಸ್ವಯಂವರದ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳ್ವಿ |
 ನಿನಿತಿನಿತ ಜನರಿಂದ ತಿಳಿಯಲೆಳಸಿದೆ ಮನಂಬತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳ್ವಾದೆನಲು ||
 ವನಿತೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದಳತಿ |
 ವಿನಯದಿಂ ಜನನಸಂಗತಿಯ ಬೇಳ್ವದೆ ಕೇಳು |

ಜನಕ ವಿಧಿಲಾಭಪತಿಧರ್ಮಜ್ಞ ನೊಂದುದಿನ ಯಾಗಮಂ ಗೈವೆನೆಂದು || (25)
 ನೆಲನ ಶೋಧಿಸುತಿರಲ್ ಕನಕಮಯದ ಕರಂಡೆ |
 ಹಲಮುಖದ ಸಿಲ್ಕುಲರೆ ನೋಡಿ ನರನಾಯಕಂ |
 ಗೆಲಿಂದಲೂಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುತೆನ್ನಂ ತನ್ನ ತನಯಾಳಂದಭಿಮಾನದಿ ||
 ನಲಿವುತಿರಲಂತರಿಕ್ಷದೊಳೊಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳ |
 ಲಲಳುಮತಿ ಧರ್ಮದಿಂದೀ ತರುಣಿ ಸುತೆ ಯೆನುತ |

ಲಿಲವಿದು ಪಾಲಿವುದೆನಲ್ ನೃಪವರ್ಯ ಸಂತಸದೆ ಪರಿಪಾಲನಂ ಗೈದನು || (26)
 ಸತಿಪತಿಗರ್ವರುಂ ಸಂತಸದೆನ್ನ ನಿಜ |

ಸುತೆ ಯೆನುತ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪಾಲಿಸುತಲಿರೆ ವರ್ಷ |
 ಕತಿಪಯಂಗಳ್ಳು ಕಳೆಯಲುದಿಕ್ಕೆ ಜವ್ಯನೊಂದುದಿನ ನೋಡುತೆನ್ನ ಮನದಿ |
 ಮತಿಯಂತೆಯೋನಿಜೆಯ ನಾರ್ಗಿವೆ ಸದ್ವ್ಯಂಶ |
 ಪತಿ ದೊರೆವನೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂಗೈವೆನೆಂದೀಗ |
 ಹೈತಿಪಾಲ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಚಿಂತನೆಗೈದ ಮುಂಗಾಣದೊನೊಂದನು || (27)

ಸರಸಿಜಾಸನನಾಗಲಮರಪತಿಯಾದೊಡಂ |
 ಹರನಾದೊಡಂ ಬೆಂಗಳನು ಬೆತ್ತೊಡಾಲಿಸಂ |
 ಭರಿತಮಾದಡೆ ಮಾಣದೆನುವುದಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮಿಡಿಲಾಧಿರಾಜನಾದಂ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಂತೆಯೊಳು ತೊಳಲುವರಸಂಗಿನಿತು |
 ದೊರೆವುದತಿಕಯಬುದ್ಧಿ ಹರಚಾಪಮನ್ನಿತ್ತಿ |
 ದರಿಗಿವೆನುತೊಂದು ಕವಧಮಂ ಗೈದ ನಿಜಸಭೆಯಲಾಕ್ಷಣವಂಬಕ || (28)

ಶಿವನ ಕೋದಂಡಮಂ ವ್ರೂಜಿಸುತಲೀ ಪರಿಯ |
 ವಿವರಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ನಾಲ್ಕೆನೆಗೆ ಕಳುವೆ ತಿಳಿ |
 ದವನಿಪತಿಗಳ್ ಬಂದರಾರಿಂದಲೂಂ ಶೃವತ್ರಿಣತ ಜಾಲಿಸದೆ ನಿಲವೈ ||
 ಬವರಮಂ ಗೈದು ಪತ್ತಣಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಡಲ್ |
 ರವಿಯಾದಯಾದಿಂ ಬಲವ ಘುಸಿ ಭೂಭುಜರುಗಳ |
 ತವಕದಿಂದಟ್ಟ ಸುಖವಿರ್ದ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕಾರ್ಯದಿರವ || (29)

ಬಂದು ನಿಟ್ಟುಸುತಲರನುಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
 ಜಂದದಿಂದೆರೆಗೆ ಧನುವಂ ಸುತ್ತಿ ಪೋಗುತ್ತಿರ ।
 ಲಂದಿನಿಂದೆಮ್ಮಯ್ಯನತ್ತಿಚಿಂತೆಯಿಂದೆನ್ನ ನೋಡಿ ಮರುಗುತ್ತಿರಲು ॥
 ಒಂದುದಿನ ಗಾಢೇಯ ಮುನಿರಾಯ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।
 ಯಿಂದ ಬಂದಾಸವನಮಂ ನೋಡಲಾಸತ್ಯ ।

ಸಂಧರವರ ನೃಪೋತ್ತಮರನೊಡಗೊಂಡಾಗ ನಲವಿನಿದ್ದೈತಂದನು ॥ (30)

ಬರಲಾ ಮುನೀಂದ್ರನಂ ಹರುಷದಿಂ ಪೂಜಿಸುತ ।
 ಲರನೆ ಬೆನೆಗೊಂಡನಿವರಾವ ಬಾಂಧವರು ಶಶಿ ।
 ತರಣಿಯಂದದಿ ಧರಣಿಯಂ ಬೆಳಗುತ್ತೇಂಕತವೈತಂದರೀನಗರಿಗೆ ॥
 ಒರೆಯಬೇಕೆನೆ ಮುನಿಪ ನತಿಹರುಷದಿಂ ಬೇಳ್ವ ।
 ಧರಣೀಕ ದಶರಥ ಕುಮಾರರವರ ಯಜ್ಞ ।
 ದಿರವ ನಿಟ್ಟುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೆಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದರತ್ತಿಪ್ರಿಯಾದೆನಿಸುತ ॥ (31)

ಭಾನುಕುಲಸಂಭೂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೃಪಾಲ ।
 ಸೂನುಗಳು ಜಯಲಕುಮಿ ಯಧಿಪರವರಿಗೆ ರವಿಕ್ಕು ।
 ಶೂನುಕನೆಯನನ ಕರಾಸನವ ತೋರಿನಲು ನೋಡಿ ಹರ್ಷಿಸುವರನಲು ॥
 ಮಾನವಾಧಿಪ ಚಾಪವಂ ತೋರೆ ರಘುನಾಥ ।
 ತಾನತ್ತಿಪ್ರಿಯಾದಿಂದಲೆತ್ತಿ ತಿರುವಂ ತೊಡಿಸುತ ।

ಲೀನಂಬೆ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುವೆಂಬೊಲಿಕ್ಕಡಿದೊಡುದಾಕ್ಷಣದೊಳೆಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (32)

ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತರೆನುತಲರಿದು ಮಿಥಲಾಧಿಪನು ।
 ಯತಿಗಳನುಮತಿಯಿಂದ ಕರೆಸಿದಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ।
 ಸ್ತೈತ್ರಿಪತಿಯ ತತ್ಪುರೋಹಿತಬಂಧುಜನಸಹಿತಲದ್ವಾಹಗೈವೆನಿಸುತ ॥
 ಅತಿಶಯದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ದಶರಥಮಹೀ ।
 ಪತಿ ಬರಲು ಜನಕನತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳಂ ನೇಹ ।

ತತಿ ಬೆಚ್ಚಲಾಗ ರಘುವರಗೆನ್ನಲೊಲಿತ್ತು ಪರಿಣಯಂಗೈದ ಮುದದಿ ॥ (33)

ಸುಕುಮಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡುತ್ತತ್ತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
 ದಕಳಂಕಳತಿಗುಣಾನ್ವಿತೆಯಪ್ಪ ನಿಜಸುತೆಯಾ ।
 ರಕುತಿಯಿಂ ಮೈವಾಹಗೈದಿತ್ತು ನೆರೆದಖಿಲಭೂಮಿಪತಿಗಳ್ ಮೆಚ್ಚಲು ॥
 ನಕಲ ಸಂತೋಷದಿಂದಂದಿನಿಂ ಶ್ರೀ ರಾಮಾ ।
 ಭಕುತಿಯನ್ನೆಡವಿಡದೆ ಚರಣಸೇವನೆಯಿಂದ ।

ಪ್ರಕಟಿಸುವೆ ಭವದೀಯಚರಣಸೇವಕಳನುತ ವಿನಯದಿಂ ಸೀತೆ ನುಡಿಯೆ ॥ (34)

ಎನುತ ಧರಣಿಜೆ ಬೇಳ್ವ ವಾಣಿಯಿಂದನನೂಯೆ ।
 ಮನದಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ತಾಯೆ ಕೇಳ್ ಭೂತಳದಿ ।
 ವನಿತೆಯರಿಗಖಿಲ ಪ್ರತನೇಮನಿದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲ ಪತ್ತಿನೀವೆಗನ್ಯಮಿಲ್ಲ ॥
 ಅನುದಿನಂ ಪಿಡಿದ ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯದಿಂ ನಡೆಯೆ ।
 ಘನಸುಖಂ ಕೈಸಾಪ್ತದೀಕಥೆಯ ಮಿತ್ತರಿಸಿ ।
 ನಿನಗೊರವೆ ಸಾವಧಾನದಿ ಕೇಳು ಸಾಧ್ವಿಯರ ಪೂವನೇಚರಿತ್ರಗಳನು ॥ (35)

ಪತಿಯ ಪರದೇವತೆ ಯನುತ್ತಲನುದಿನ ಮನೋ |

ಹಿತದಿಂದ ಸೇವನಂಗೈವ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ |

ಸತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪದವಿ ಕೈಸಾರುವದು ಯಿದರೊಳೊಂದಿಹಾಸವು ||

ಮತಿವಂತೆ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ವದೊಳು ಶೀಲವರ್ಣಗುಣ |

ವತಿಯೊರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ಸತತ ಸೇವನೆಗೈದು ಪರದೇವತಾಪ್ರೀತಿಯಾಂತಿರಲ್ಯಾ ವಿಪ್ರನು || (36)

ಕಾಮಲಂಪಟನಾಗಿ ದುವೈತ್ತ ದುಷ್ಕೃತವ |

ಕಾಮವೆನಲೆಸಗುತ್ತ ಪಳುವು ಕ್ರಾರ್ಯಾದಿದು |

ನಾಮಕೈಹಿತ ನೆನಿಸಿ ಕೆಲಕಾಲಮಿರುತಿರಲ್ ರಾಜೆಯಡಸಲಾ ವಿಪ್ರಗೆ |

ಭೀಮಬಲವಾತಪ್ರಕೋಪದಿಂದವಯವ |

ಸ್ತೋಮಂಗಳುಡುಗುತ ವಿಕಾರಿಯಾಗನು ಮನಃ |

ಬ್ರೇಮದಿಂದಾತನಂ ಬಡದೆ ಸೇವಿಸುತಿದರ್ಲಾ ಪುರಂಧ್ರಿಯಾ ಸಂತತಂ || (37)

ಅತುಲದುವೈತ್ತಿಯಿಂದಾವಿವ್ರವೈಶ್ವರ್ಯ |

ಗತಮಾಗಿ ಕರಣದಾಟಗಳುಡಾಗಿ ಸಂಕೋಚ |

ಪುಕನಾದರು ಬಡದೆ ದೇವತಾವತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವನೆಗೈಯಾತ ||

ಹಿತಮೆನಿತನಿತ್ತೆಸಗುತತಿರುಜಾಕಲಿತನಂ |

ಜೊತೆಯಗಲಲೀಯದುವಚರಣೆ ಗೈಯಾತ ಭಕ್ತಿ |

ಮತಿಯಿಂದ ಪೋಷಣಂಗೆಯ್ದಳು ಸುಚರಿತ್ರೆ ಜೀವನಾಧಿಕಮೆನುತ್ತ || (38)

ಲಾದಯದೊಳಗೆದ್ದು ಮತ್ತಾದಗೊಂಡು ಪತಿಯಕರ |

ಪದಮುಖಂಗಳ ತೊಳೆದು ಪದುಳಗೈದಾತನಂ |

ಸದನದೊಳಗಿಟ್ಟು ವೀದಿಯೊಳ್ಳೆದಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಯಾಚನೆ ಗೈಯಾತ ||

ಸದನಕೈತಂದದಂ ಪಾಕಸಿದ್ಧಂಗೆಯ್ದು |

ಮಾದದಿಂದಲಾಣಲಿತ್ತು ಮೋದಗೊಳನುತ ಮಿಕ್ಕು |

ದಾದರಭರಣಂಗೆಯ್ದು ಪಗಲಿರುಳು ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸೇವೆಯೊಳಗೆಸಿದರ್ಲಾ || (39)

ದಿನದಿನದೊಳು ಪರಿಯ ಸುಚರಿತ್ರೆ ನಿಜಪತಿಯ |

ಮನದೊಳವ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲ್ಯಾತನಿಗೆ |

ಘನಮರಾದ್ವಾಭೆಯಿಂ ಕರಪದಂಗಳು ಪೋಗಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಬರ್ಚಿ ಬರಲು ||

ಮನೆಯೊಳೊರ್ವನ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರಡಲಮ್ಮ ದಲುಳಯ |

ತಿನುವರನುವಿಲ್ಲದಾ ಸಾಧ್ಯ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳು |

ತನುದಿನಂ ಪತಿಯ ಪೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಮಂದಿರಗಳನು ತೊಳಲನುಗೈದಳು ||

ಈ ಪರಿಯ ಕೆಲಕಾಲಮಾ ಪುರಂಧ್ರಿಯಾ ಕಷ್ಟ || [(40)

ಗೋಪನಂಗೆಯ್ದು ಪತಿಸೇವೆಯೇ ಗತಿ ಯನುತ |

ತಾಪಗೊಳದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೊರೆಯಾತಲಿದರ್ಲೊಂದುದಿನ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ||

ಆಪಣದೊಳಟ್ಟು ಯಾಚಿಪೊಡೆ ಕೆಲಬಲಕ್ಕಿದೆ |

ರೂಪು ಜಪ್ಪನೆಯೊರ್ವ ವಿಹರ ನರನುತ ನಿಜ |

ವ್ಯಾಪಾರಕಂದು ಬರುತಿರ್ಲಂಗೆಜನ ಕರದಲಗಿನೋಲ್ ಬಡಗ ನಾಂತು || (41)

ಶಶಿವದನೇ ಸಾರಸಾಂಬಕೆ ಕೋಕಿಲಾಲಾಪೆ |

ಮಿಸುವ ಶುಕವಾಣಿ ಭಣಿವೇಣಿ ಸುಸ್ತನಿ ಮದನ |

ವಿಶಿಖನಿಭಸುಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಪರಪಿ ಗಡಗತಿಸುಂದ ಜವ್ವನಿ ಬರಾತಿರೆ |

ಪೊಸಜೀಟಮಂ ನೋಡುತಂಗಡಿಯೊಳೊರಗಿದರ್ |

ನಿಶಿತರೋಗಾವಿಷ್ಟ ವಿಪ್ರಾಧಮಗೆ ಚಿತ್ತ |

ಕುಸಿದು ಕಂದಿದುದು ತನುವೇದನೆಯೊಳೇನೆಂಬಿನಾ ದುರಾವಸ್ಥೆಗಳನು || (42)

ಮದನವಶನಾಗಿ ಮತ್ತಾ ಸುದತ್ತಿಯಂ ಬಯಸಿ |

ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಲಿ |

ಮದವತಿಯ ನಿನಿನೆನಿದು ಮಂದಮತಿ ಪೂಬುತಿರಲನ್ನೆಂ ಸತಿಯಾ ಬರಲು |

ಕುದಿಯುತ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಂ ತಿಳುವಲಾಸಾಧ್ವಿ |

ಮಾದದಿಂದಲೈದಿ ವೇಶ್ಯಾಂಗನಾಮಂದಿರಕೆ |

ವಿಧವಿಧದೊಳುಪಚರಿಸುತೆರಗಿ ಪುತ್ರಭವನೈಗೈದಳೇನೆಂಬಿನಾ ಪರಿಯಾನು || (43)

ಸರಸಿಜಾನನಿ ನೀನು ವೀಧಿಯೊಳ್ ಬರಾತಿರಲ್ |

ತರಳನಯನಾಪಾಂಗವಿಭ್ರಮವ ಬಯಸಿ ಪತಿ |

ಸ್ವಪವೇದನಂಗೆೊಳುತ ನವನಂಗವೊತ್ತುಕತೆಯಾಂತ ಮನದನುತಾಪದಿಂ |

ಮಾರುಗಲಾದುದು ಬರಲ್ ಕರಪಾದರೋಗದಿಂ |

ಬರುವುದಿಲ್ಲವು ಕೊಡಲ್ಕಿಲ್ಲ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಾ ತೊಡರಿ |

ಧರೆಯಾನಂಟಹ ಪತಿಯ ಪೊರೆದೆನ್ನ ನುಳುಹನುತ ಪದಕೆರಗಿ ಪುರ್ಣಿಸಿದಳು ||

ಶಾರೀರ ಪುರಮಂದಿರದಿ ವನುಮಣಿಗಳರೆ |

[(44)]

ನಾರಿಯರ್ ಬಂದೊಲಿವರಲ್ಲ ದೀ ಪರಿಯ ದು |

ಶ್ವಾರಣ್ಯಯ ಧವನ ರೋಗಿದ್ದುನು ಮನದೊಲವ ಪಿಡಿದು ಭಕ್ತಿಯನೆನಗುವ ||

ನಾರಿ ಮೂಲೋಕದಾಪಕಾರಿ ಸುಚರಿತ್ರೆ |

ಯರ ತಪುರೆನಿಪಳಿ ಮಹಾಸತಿ ಯೆನುತ |

ಲರಿತು ಸುಖಕಾರಣಕೊಡಬಟ್ಟು ಸಂಕೇತನಿಲಯಮಂ ತೋರಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೊಲಿದು ||

ಅತಿಕಷ್ಟದಿಂದಲಾ ಸತಿಯೊಡಂಬಡೆ ಬಂದು |

[(45)]

ಪತಿಗೆಚ್ಚರಿಸಲಾತನುತಿಸಂತಸಂಗೊಂಡು |

ಮತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿದರ್ಪನಮಂಭೋಜವಾಂಧವನು ಪಕ್ಷಿ ಮಕೆ ಪೋವ ಪರಿಯ ||

ಹಿತವಾಗಿ ಕಳ್ಳತಿಯು ಕವಿಯ ನಾರಿಯೊಳೆಂದೆ |

ಜತನದಿಂದೆನ್ನ ಕರದೊಯ್ದಲ್ಲಿ ಜವ್ವನಿಯ |

ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ಪೊರೆಯದೇತಕೆ ಜಾಗನನಗುತಿಹೆ ಕರದೊಯ್ಯದೆಲೆ ಸಾಧ್ವಿಯ ||

ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ವೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಪತಿಯ ಮತಿ |

[(46)]

ಯಾಗ್ಗಡದೊಳ್ಳಿತರುತಲಿರಲೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ |

ಬೊಬ್ಬಿಗಿ ಜೋಡಿದರ್ಪ ಪದವಿತನುರಾಮಸ್ತುಕೆ ಸೋಂಕಲದ ಪಿಡಿದು ಕರದಿ ||

ಜಗ್ಗಲಿವೇದನೆಯು ತೋರಲಾ ಪುರಾಣ ಬೈ |

ದಗ್ಗಲದ ಕೋಪದಿಂದಾತ್ಮವೇದನೆಯೊಳಂ |

ಮಾಗ್ಗತ್ತಲಿಂತೆಂದನಾ ಮಹಾಕಳ್ಳಲೆಯೊಳುತಿಹಂಪನಂಗೊಳನುತೆ ||

(47)

ಕೃತದಾಚ್ಛುತದಿ ಕೂಲಹತನಾದ ಜೀವಿಯಂ ।
 ಖತಿಯಿಂದಲಾವ ಪಾಪಾಚಾರಿ ಪಿಡಿದೆಳೆದ ।
 ಮತಿಹೀನನವತರಣೆಯಾದಿಸಲೆಮನ ದನವನ್ನೈದಲೆನ್ನುತ ಕಪಿನಲು ॥
 ಪತಿಗಡಿಸಿದತಿವಪತ್ತೀಣಿಸಿ ಭಯದಿಂ ಬೇಗ ।
 ಸತಿ ಜಲಾಶಯದೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ತತ್ತಟದೊಳಂ ।

ಜತನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೇಗ ಸ್ನಾನಂಗಳೈದು ಮನದಿ ನೆನೆದೊಳ ಪತಿಯನು ॥ (48)

ಮೊಗೆದು ಬೋಗನೆಯೊಳಾದಕವಂ ಸಾಧ್ವಿ ವ್ರತನಿಶ್ಚೊ ।
 ಯೋಗುಮಾಗೆಯ ಸತ್ಯದಿಂ ರವಿಯಾದಿಸಬೇಡೆಂದು ।
 ಮಿಗೆ ಜಲಕ್ಷೇಪಣಂಗಳೈದು ಪತಿಯಡೆಗೈದಿ ಸಂತನದಿ ಕುಳ್ಳಿದೊಳು ॥
 ಬೆಗಡುಗೊಂಡುದು ದೇವತತಿಯಂದ್ರನೆಡೆಗೈದಿ ।
 ಸುಗುಣಿಯಾಗಿದ ಪರಿಯನುಸರಲಾತಂ ಹರನು ।

ಬಗೆಯೊಳಂ ಜಾನಿಸಲು ಮಾಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಬಂದರಾ ಸಮಯಕ್ಕೇನೆಂಬೆನು ॥ (49)

ಸರಸಿಜಾಸನ ವಿಭ್ಲ ಹರಸುರೇಶಾದಿಗಳ್ ।
 ಭರಣಿ ಗೃತಂದು ಕಳ್ಳಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯ ।
 ತರಾಣಿಯಂ ಕಂಡು ತರಣಿಯ ಕಾಪಮೇಂ ಕತದೊಳಾದುದೆನುತಂ ಕೇಳಲು ॥
 ಇರುಳೊಳೊಂ ದೆಡೆಯ ಕೂಲದ ವೇಣದ ಪದನೋಕ ।
 ಲರದೆ ಕೋಪಿಸಿ ದಿನವನುದಿನೆ ಮೃತನಹನೆನುತ ।

ಭರದಿ ಕಾಪವನಿತೊಡಾನಂಜಿ ಭಾಸ್ಕರನ ಪ್ರಾರ್ಥನಂಗಳೈದೆ ಭಯದಿ ॥ (50)

ಪತಿಯು ಪರದೇವತೆಯನತ್ತರಿದು ಸಂತನದ ।
 ಲತಿಕಷ್ಟಮಂ ಸಹಿಸಿ ವ್ರತದಿಂದಲರೆ ದುಃಖ ।
 ಜತೆಯಾದುದೈನೆ ನಿಷ್ಕಾರಣದಲಿದ ನಾರಿಗೆಚ್ಚ ರಿಪೆನಾಗೋರವೆನು ॥
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳನುತಾ ಸಾಧ್ವಿ ನುಡಿಯ ಹಿಗ್ಗುತ ದೇವ ।
 ತತಿಗಳೊಡೆಯಂ ಬೇಳ್ ಬೇಳು ಮನದಿಷ್ಟಮಂ ।
 ಸತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಬೇಡಿದುದನೀವೆನೆನಲಾಕೆ ಕೈಮುಗಿಯಾತಂತೆಂದಳು ॥

(51)

ರೋಗಮಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯು ದೀರ್ಘಾಯಾರಾರೋಗ್ಯು ।
 ಮಾಗಿರಲ್ಪನುದಿನಂ ಚರಣಸೇವನೆಗೈವ ।
 ಯೋಗಮೊಂದಂ ಕೇಳ್ವೆನಲ್ಲ ದನ್ಯವ ಭಯಗನನೆ ದೇವ ಸಭೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿ ॥
 ಆಗಲಾರೋಗ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯ ಬವ್ಯನ ದೇವ ।
 ಭೋಗಂಗಳಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಾನುಚರಿತ್ರಿ ।

ಗಾಗಲಾನಂದ ರವಿಯಾದಿಸಲೆಂದಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತಳತಿಹರ್ಷದಿಂದೆ ॥ (52)

ಪಾತಿವ್ರತಾಮಹಿಮೆ ಯಂತೋರಯಲಳವಪ್ಪು ।
 ದೀತೆರದೊಳೊರ್ವ ಪ್ರರಾಪನ ನೋರ್ವಯನುಸರಿಸಿ ।
 ಬಾಹ್ಯತಿಯಂ ಪಡೆದೊಳ ಲೋಕಕೆಚ್ಚ ರಿಯನಲ್ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಿಗೆ ॥
 ನೇತ ಶ್ರೀರಘುವರನ ಹೃತ್ಯಮಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡನೆ ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗುತಿಕೆ ನೀನೆ ।

ನೀತೆ ಭೂಲೋಕಪಾವನೆ ಭವನ್ಯಹಿಮೆಯಂ ಪೋಗಳಿನ್ನೆಳವಪ್ಪುದೆ ॥ (53)

ಎಂದುಸುಂದನಸೂಯೆಯ್ಮೃತಮಯನುಡಿಗಳಂ ।

ಪೊಂದಿ ಧರಣೀತನುಜೆ ಚರಣಕಾನತಳಾಗಿ ।

ಇಂದೆನೆಗೆ ಚಿತ್ತ ನಿರ್ಮಲವಾಯ್ತು ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮ ಪದೇಶಮಹಿಮೆಯಿಂದೆ ॥

ಬಂಧುರದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೆಸಗಿ ತಾಂ ಕೃತಕೃತ್ಯ ।

ಳೆಂದೆನಿಬೆ ಪ್ರಿಯಚಿತ್ತ ಸಂಪ್ರೀಣನಂಗೈವೆ ।

ನಿಂದಿರಾವರನೇನುತಲರಿತು ಸೇವೆನೆನುತ ಜನಕಸುತೆ ಬಿನ್ನ ವಿಸಲು ॥ (54)

ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಮಾದ್ದಿಸುತ ।

ಮೌಢ್ಯಾಸ್ಥಾಪ್ತಾಂಗೈದು ಗನ್ನುತ್ತಿಗೈದು ।

ನಾಳಕಭವನರಸಿ ಕಾಳ ಹರಿವಲ್ಲಭೆಯರುಗಳ ಸರಿ ನೀನೆನ್ನಿತ ॥

ವೇಳಿ ಪ್ರಿಯ ನಿನ್ನೆಗಲಲಳವಲ್ಲ ವಸ್ತುವಿತ ।

ಹೇಳಿಯಂ ಕಂಡು ಕಂಗಳ ಮುಗಿದ ಕಮಲಗಳ ।

ಬಾಳುವೆಯನುಳಿದು ಮಧುಕರ ನಗುವ ನೈದಿಲೆಯ ಸಂತಸದಿ ಸಾರಾತಿಕ ವು ॥ (55)

ಬಗವ್ಯುಗಳೆಲ್ಲ ವು ಕುಲಾಯಾಕ್ಯೆದುತಲಿವೆ ಕೊ ।

ನಗುವಳೆಂಬರಗಣಿಕೆ ಕುಂದದಾಡುತತಿಗಳಂ ।

ಮಿಗೆ ಪರವಿ ಸಕಲಭೂತಗಳು ವಿಷಯಗುಂದಲುಪರಮಂಗೊಳ್ಳಲೆನುತ ॥

ಸೋಗಮಿಸುವ ಕ್ರತುಲಿಹನ ಪೂಜಿಸುವ ಕಾಲ ಮನ ।

ದೊಗುಮಿಗೆಯಲಂಗರಾಗವ ರಚಿಸುತಂಮಕುರ ।

ಸೋಗಸಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ತಾಟಂಕಮಂಡನದಿ ರಾಜಪ್ರದು ಲೆಂಗಳರಸಿ ॥ (56)

ಎನುತಲೀಪರಿಯಲನಸೂಯೆ ಯೆಸಗಿದುಪಚಾರಗಳ ।

ಜನಕಸುತೆ ತಾವಸಿಯ ಚಿತ್ತಾನುಮೋದನಂ ।

ಜನಿಪಂತಲಂಕರಿಸಿ ಚರಣಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೇಗಲೈದಿ ॥

ವಿನಯಾದಿಂದನಸೂಯೆ ಯೆಸಗಿದುಪಚಾರಗಳ ।

ಘನ ಕುಂಡಲಂಗಳಂಕಾಕಮಂಗರಾಗಗಳ ।

ಮನದನ್ನೆನೊಳು ವೇಳಿ ಮಮತೆಯಿಂ ವಂದಿಸಿದಳೆಂದು ಧರಣೀಜಾತಿಯಾ ॥ (57)

ಎನಗಿ ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ರಾಘವೇಶ್ವರಂ ।

ವಕಾಪತಿನಿಕಾಶ ಋಷಿಗೇರಿಗೆ ಕುಬ್ಜರ್ದು ತಾಂ ।

ಪೊಸತೆನಿವ ಕಥೆಗಳಂ ವಿಪ್ರರಿಂದಲಿ ಕೇಳತಾನೆಂದಮಯನಾಗುತ ॥

ಸಸಿಯಾ ನಾರಾಣಿಯ ಮುಖಜಾಂಬುಜಂಗಳನ್ನೆ ।

ನಿಶಿ ಜಾರುತಿರೆ ನಭೋರನ್ನ ಬರುತಿರೆ ಹರಿಯಾ ।

ವೆಸರ ಸತ್ಕೀರ್ತನೆಯನೇಸಗಿ ಬೇಗದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿದಂ ರಘುನಾಥನು ॥ (58)

ಹರುಚದಿಂ ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸೇಶ್ರಿಯಗಳೆಂ ರಚಿಸಿ ।

ಸುರರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸುತ ತ್ರಿಮುನಿಗಭಿನಮಿಸಿ ।

ಭರದೊಳಪ್ಪಜೆವಿದಿದು ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡವೆರೆದು ಕರುಣದಿಂದ ॥

ಪೊರಯ ಮುರೊಕ್ಕಮಂ ರಾಮಪುರಂದರನ ಮುನಿ ।

ವರರು ಜಯಜಯಮೆನುತ ಬರಲು ದೇವರ್ಕಳುಂ ।

ಸುರಿಯುತಿರೆ ಪೂರ್ವಳೆಯನಾನಂದನಂದನವನೊಳಪೊಕ್ಕುರಘುವೀರನು ॥ (59)

ಸಂಧಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಪದ 1664.

ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ :

“ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ”

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಾಯನಮಃ ! ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ||

ಗದ್ಯ ||

ಇದು ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಾದಾರವಿಂದವೆಂದನ ಪವನನೆಂದನವರಪ್ರಸಾದಾನಂದಿತ ಸಾರಸ್ವತಾ
ಸಾಹಿತ್ಯಸಾಪ್ರಾಜ್ಞಸರ್ವಂಕದ ಚತುರ್ವಿಧಕವಿತಾಪರಿಶೀಲಿತಾತ್ಮನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠ
ಗಾಂಧರ್ವಕಳಾವಿದ ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಜ್ಞನೋಪಲಾಬನೀಯಾ ರಾಮವೈರಿ
ಹಂಪೆಯಮಾತ್ಮತನೂ ಭವ ವೆಂಕಾಪ್ಪಯ ವಿರಚಿತ
ಮಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಮಹಾ
ಪ್ರಬಂಧದ ಶ್ರೀಮದಯೋಧಾಞ್ಯ
ಕಾಂಡಂ.

—|| ಸಮಾಪ್ತಂ ||—

ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮೀಣ ಭರತಕೃತಾಞ್ನ ಹನುಮತ್ಸ
ಮೇತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು. ||

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ :

—

LIST OF AGENTS FOR THE MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras
CITY BOOK COMPANY, Post Box No 605, Madras-1.
HUGGINSBOTHAMS, Madras
P. VARADACHARI & Co, Madras.
THE SOUTH INDIA SAIWA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, LIMITED, Madras
VENKATARAMA & Co, Madras
V. PERUMAL CHETTY AND SONS, Madras
V. RAMASAWMY SASTRULU & SONS, Madras
OTTUMMAI OFFICE, Madras-17.
M. DORAINWAMY MUDALIAR & Co, Madras
FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-4
SOUTH INDIA TRADERS, R. V. Petta, Madras

IN MUFASAAL

M. C. KRISHNIAH CHETTY, Madanapalle, Chittoor district.
THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, P. S. Purar, Coimbatore district.
D. SREEKRISHNAMURTHI, ONGOLE, G. district
M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district
HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district
THE MANAGER, Gramodharana, Buckinghampet, Vijayavada, Krishna district
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
K. P. AHMED KUNHI & BROS, Cannanore, Malabar district.
KERALA POLYTECHNIC CO-OPERATIVE SOCIETY, LTD, Kozhikode-5 (South Malabar).
P. K. BROTHERS, Kozhikode (South Malabar).
V. D. MOORTHY, Nellore, Nellore district.
A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
K. BHOJA RAO & Co, Mangalore, South Kanara district.
U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
SRINIVAS & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
P. N. SWAMINATHA SIVAN & Co, Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
PALANIAPPA BROTHERS, Teppakulam, Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
V. S. VASAN & Co., Tirunelveli, Tirunelveli district.
S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
ARIVU NOOLAGAM, Market Street, Ootacamund.

IN OTHER STATES

BHANWARILAL JAIN, Madras.
SREE ABHIRAVA VAIDYA SHARADA BOOK DEPOT, Bangalore-2.
THE BANGALORE BOOK CENTRE, Bangalore-2.
THE STANDARD BOOK DEPOT, Bangalore-2.
HARI GOVIND BOOK STALL, Baroda.
NEW BOOK COMPANY, Bombay
THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
THE BOOK COMPANY, Calcutta.
THACKER SPINK & Co, Calcutta.
BHARAT STORES, Ernakulam.
CHAROTAR BOOK STALL, Anand (Gujarat).
OSMANIA UNIVERSITY STUD. RES. BOOK DEPOT, Lallaguda P.O., Hyderabad (Deccan).
S. M. JAGANATHAN, Nagercoil.
S. V. KAMAT, Kumta (North Kanara).
JAIN BOOK AGENCY, New Delhi.
INTERNATIONAL BOOK SERVICE, Poona.